

वैशाखलीकोपेजीका

II-205

धर्मरत्न वज्राचार्य सुरत श्री महाबिहार

सतिअवमान	५१
गुह्येश्वरीउपनि	५१
देवताइहआपुनरा२गुमावीराजमान	५१
पारपतिवाटउपनिअथाकागंगाभस्म	५११
स्वयंभुभागवान्उपनि	५११
वागमनिउपनि	—
वागमनिमहीमा	—
पसुपनिजोगिरूपउपनि	—
पसुपनितीक्ष्णकारस्वापुष्पा	—
चतुर्वर्गमहोदेवउपनि	—
वागमनिमहीमादोउपनि	—
वहलदेविआयाको	—
रामरामेश्वरीआयाको	—
पुष्पीसेनराजामयेको	—
सुखवीनायकउपनि	—
गुरुदेवारायणउपनि	—
चंदेश्वरीउपनि	—
वाल्मीकीशुविआइगुचवनायाको	—
माधवनीलउपनि	—

वाला चतुर्दशी माहामे	11.
गोवर्ग उषानि	111.
वागमानि महोमा	12.
मर्नियुड रर र्थापना	13.
वालसुकिनाग उषानि महोमा	13.
सुर्मेकेतु राजा काकुरा	13.
वाराणसुर कापत्री प्रभावानि काकुरा	13.
सुर्मेकेतु कापत्री चंडावनि काकुरा	13.
महोद वमन प्रद्युमन युध	13.
हारीका वाट कुडन आगमन	13.
महोद वमन वध	11.
सितुवध कुडन वाट पेशरेको	11.
कीलेश्वर स्वर्नेश्वर र्थापना गरिको	11.
कक्षपाल सुरवध	11.
बुदाबील वीर र्थापना	11.
सुर्मेकेतु राजा कापत्री प्रद्युमन काकीवाहा	11.
उत्तिकुडन प्रद्युमन सुर्मेकेतु भीम लादे सगयेको	11.
देसधोम राजा सैग सुर्मेकेतु राजाको राजपकीर्ति	11.
भृगेश्वर कलीभुगमा सुवर्गेश्वर महोदिव र्थापना	11.
वीरपादको कुरा	11.

नेमुनी भूखीले नेपाल पालन गरेको	॥३॥
सुधोदन राजा का पुत्रास्त्रिमाया देवि का पुत्र सर्वा	
द सीध जन्म	॥४॥
देनेलाई उपदेश दीयेको	॥५॥
नेपाल का देवता का नाउ	॥६॥
गोडावरी प्रगन	॥७॥
सेबु भगवान प्राप्त	॥८॥
भाट भटेनी का कुरा	॥९॥
पौगला का कुरा ४ हुँगेको कुरा	॥१०॥
४ भेरव उपनि । मनमये सु उपनि	॥११॥
पौगला रानी को र राजा सुदंत को कुरा	॥१२॥
सते श्रीता हापर कली युग का मनुई का आयु	॥१३॥
नेमुनी भूखीले राजा स्थापना गः का	॥१४॥
* गोपाल राजा भयेको	॥१५॥
* कीरानि राजा का कुरा	॥१६॥
महादेव को कीरानि रूप भयेको	॥१७॥
अर्जुन कीरानि महादेव सँग युध	॥१८॥
अर्जुन ले कीरानि था महादेव वाद वर दी अर्जुन	
आफ्नो नव गयेको	॥१९॥
कीरानि धर्मेन्द्र नाम राजा भयेको	॥२०॥
अस्पृश पौषी पालामा महा भारत हुदा लडाई	
मा गयेको	॥२१॥

राजा वल्लभ भक्त रातिव पाला देवी कली सु
गजोष्ठे ॥३॥

सुमेवै सराजानी मिष्टाकार वमा भयाका ॥३॥

पुसुपतिमा चतुर सुतेरुभापना गोरवे ९

राजा वसुधुधवमाका पालामा पुसुपति को

देवाल ये सुनको दानगरी वनायाको ९५॥

दक्षिण महोदरी सम्पत्ती नि राजे चलायाको ९५॥

वृद्धाभराजाका पालामा थावहीला भावान्

वनायाको वृद्धानीलवै ठको पाहाड पेरो

आई कोपेको ९६

नाडेगाडु मा नौन भगवान् चनायाको ९७

दक्षिण देसमा ठाई राजा प्रचेद देवल से भु

फराड दोपी चेतदार वनायाको ९८

राजा प्रचेद देव भी सुमे सौत भी भिडि नाम

प्रव्यात गारायाको ९९

राजा वृद्धाभ कपालाफ लेव सचावै आयाको

संकरदव राजाल पुसुपति माला हुको त्रिभुवन
चदायाको १००

पुर्व भिम देवने इ नार दोपी दीयेको १०१

वृद्धानीलवै ठ दोपीयेको प्रगत भयेको १०२

धर्म गोन राजाले वभु जोगिनीमा सरीर होम गरी

सुनयायाको १०३

श्रीराम सेन पुजे नवा टायायाको १०४

92

११.

११०॥

1824

91-

511

৭।

917

917

914

911

911

911.1

211-1

21

94-11

वासी भगवान् वनायाको ————— १॥१॥

रामासुताका भस्त्र कीपाला मापानी नपरी.

सोनिभी आयाये का मैत्र बलले कर्कोटव ना.

गच्छायाको ————— १॥२॥

नेरुदेन रामाका भुता ————— १॥३॥

सोनिवरा चोर्के सोनिसुर सुप्रभेगयाको १॥४॥

वीसाल नगर आग तागी भयेको ————— १॥५॥

रामाकीष्टु गोपाल ले इथेगु नारायण वन.

देवालय वनायाको ————— १॥६॥

पुदानील के इथेगु दिक्को प्रगत ————— १॥७॥

सुनेवस राजा ————— १॥८॥

वीरमादीनेलेसम्यन परा राउदा कागन मौल

गरेको ठेगे थोर ववनि स्थापना गच्छाको १॥९॥

वनकाली प्रगत ————— १॥१०॥

पीठ पीठ मावली दीने ————— १॥११॥

पद्मला देवि का हा नरवली दीने हृद गरी.

दामवली दीने रीत ————— १॥१२॥

नवदुर्गा स्थापना ————— १॥१३॥

पुलो माजोसी श्री देवी श्री योगे नरीत च.

लायाको ————— १॥१४॥

लालित पु सुहा वनेके ————— १॥१॥

पु लयो वनेकोर भुम्को भागवाननापा
को सुद रवान वनिघाले ————— १॥१॥

लेखको ज पथीन तीरमे भुम्को भाग
वान २ भी भवा कुरा लेयनापाके — १॥१॥
नर देव राजाका पाला

गोरवनाथ नेपालमा तपस्या गरिने — १॥१॥

महेन्द्रनाथका पुर्वजमे कथा — १॥१॥

इनुमानमन्त्र ————— १॥१॥

महेन्द्रनाथका जन्म ————— १॥१॥

गोरवनाथका जन्म ————— १॥१॥

महेन्द्रनाथकी नगदिके ————— २५॥

अस्तुति ————— २॥

कुलीगत ३३३३३ महेन्द्रनाथका जन्मके — २२॥

सद्वर्णन पु वनापाके पु वनिनामा सु वनापाके — २३॥

इन्द्रयो वननापाके ————— २३॥

लेख महेन्द्रनाथ रवानना ————— २३॥

आनेदालो देश यात्रा ————— २॥

आनेदमन्त्रका पालामा दुलोगरी भाके — २१॥

पु वनापाके ————— २१॥

रामा गुलाकाम देव का पालामा मेइने देविकास्था

परावद्धमाया चलायाको २१॥

सेवमा ल्ये महीमा २१

कलीगत ३० रूप भाकोने ७ देवनायाको बद्धाका

रामा २१

द्वंद्वील बनायाको २१॥

नेपाली सम्बत फरीको ॥ ११॥ २१॥

साके सम्बत ल्यायाको २१॥

रामा गुलाकाम देव का पालामा मेइने देविकास्था

हउ प्रेम रामा लेखेने स्तन ताइर को अंग

योग गरी लारी ताइ देवी वसमगर आयाको २१॥

सकुवा सिकि भयेको २१३

दुखी रमा भयेको २१३

नेपाली सम्बत २६० मा भी मसेन आयाको २१३

मानेवा लाके आयाको २१३

गुलमी भवानी आयाको २१३

सो वरोन गढ बनायाको २१॥

अमर गुलमी भवानी लाइ वंदेको २१२

मुक भय भयेको नेपाली सम्बत ५२० मा २१२॥

गये स्त्रीति महम २१३

राम मदन का कुरा नेपाल भाषे साचलायाको २१॥

मुसलमौ नेपालमा आएकाको ————— २१११

रत्नमहलको कोनि पुरमा तुलजा भवानी थापना

गयाको **रमतिबीना देवली पुजागयाको** ————— २११२

मकै आउदा सोति खास्ती गरेको ————— २११३

भक्तपुर मा मेव सैकांती मालांग दालने सिति

चलायाको ————— २११४

इनुमति धादवनायाको ————— २११५

पृथ्वीनारायण भक्त **पुर आयाको** ————— २११६

कोतिपुरका महीमा ————— २११७

प्रतथागुदसी कादीन वनमात्रा चलायाको २११८

सायु सक्कर देखेले सेव आकाहले देस वनाफा

को ————— २११९

X अकवर बादशाह वीक्रम सम्वत् १५५० मा ————— ३५१

महोदय मली मोहर दायको ————— ३५२

कोतिपुर मा तलेनु प्रवेस नेपाली सम्वत् १५५३ मा ३

गाना देव लाहिर दसेमा वली दोने ————— ३५४

लम्बुना भद्र ————— ३५५

हीरासोद महलले पत्रलो **भोरेव** को कुप भर्न कोन

दा भरेन ————— ३५६

सोही सालमा बोधे मुगलमा कुप कुटो ————— ३५७

पुपुपति को ३ तले देवल २ तले गरी वनायाको नेपा

ली सम्वत् १०५ मा ————— ३५८

महसतले वनायाको १०५ सालमा ————— ३५९

सीधी नरसी तामा नेपाली सम्वत् ७४० मा — ३२॥

पारै कुल्लु देवल बनायाको ने.स. ७५० मा — ३३॥

म्पावल पोखरी बनायाको ने.स. ७५५ मा — ३४॥

मर्दा रोईवी चार जाने चले ने.स. ७८५ मा — ३५॥

थोभार चडवीनायेक को देवल बनाई गभुरा

बैको ७७ मा — ३६॥

युगमतिमा भोव गुनको बनायाको — ३७॥

पारै माली गदाले रात बलायाको — ३८॥

भुवैज ८०९ भैस सुकु जादीम — ३९॥

नेपाली सम्वत् ८५० मा मर्दी डनाथको रथ

ढलेको मर्दी डनाथको ढलाको भैरवको

मुव वाट पसीमा गुहदा ठकमा पारैमा आ

गलागी भयेको — ४०॥

कुभे चार पतला बनायाको — ४१॥

रोईवी चार भोव चलायाको — ४२॥

नेपाली सम्वत् ८६० मा माता तीर्थमा ववधारा

बनायाको — ४३॥

धनुवा राशिमा देवालय बनायाको — ४४॥

८८८ सालमा पुष्प भोगा यारा साइले नेपाली

बैको — ४५॥

मये प्रका समस्त काजालामा की नसाम्बा १८२५५५

के १६९० सा

३॥३॥

प्रताप मह्यका पुत्रा

७५४ सालमा दशमि काली प्रात भै स्थापना गरियो ३॥॥

हुनुमान स्थापना हुनुमान दोका भनि नाम प्रख्या

३॥॥॥

भीमभक्तेश्वर स्थापना ३॥॥॥॥

भीमल कामी भोट तर्फ गयेको ३॥॥॥

भीमल कामी मार्येको ३॥॥॥

७७ सालमा मरुवा बहालको देवालय बनायाको ^{भगवान}

भीमल कामी का ^{भगवान} गुवाट ३॥॥॥

महुना सदेव ल बनायाको ३॥॥॥

पथलौंग दोपी सागरा रोक्ना याको ३॥॥॥

हुनुमान दोकाको भैरव स्थापना ३॥॥॥

गांही धोमा गरुद स्थापना गरेको ३॥॥॥

पसुपति नाथकाहा नदी सुनको बनायाको ४५॥

त्रिवेणी वाला रत्न मोहर बनायाको प्रसुति

हुदा कोलाउने ४५॥

रानी पोखरी बनायाको ७९० सालमा ४५॥

भुडान खेल गो चार छोडेको ४५॥

प्रताप मह्यले ७४४ सालमा गुह्य शरी र्हुँड अघो

वी ग्री भर्ष उधा गरेको साली कलौय राखेको ४५॥

तलेनुं पुको दाना गरेको	४०
जाघातु बनायाको १२ वर्ष इना	४१.
दोकी नी वोक्ती वैधन मारा लेको	४१.
प्रताप महन् ७५४ सालमा येन सुबु मा १९	
मापरलोग भयेको	४२.
देउपार्वमा असोना वयापु	४३
प्रताप महन् काद्योरा नृपेड महन् ले सेवु भाषा	
नमुनको बनायाको	४३.
७११३ गुह्येश्वरी प्रगत	४३.
नृपेड महन् ८७ मापरलोग भयो द्योरा उपालेड	
महन् रामा भयेको	४१.
मुसली कानी भयेको	४१.
माहो मायारोग	४१.
महोड महन् को सतिगयेको आधापिली सके	
पद्म कोलेको वयन	४१.
मवन ले लमा गाना व बनायाको	४१.
मयेप्रकास महन् रामा भयेको	४१.
इसहरका रामले आफ्ना आफ्ना दोलम दे	
वापुको	४१.
हृदयी सायरा साइ सिंग लडाइ	४१.
देगेश्वरी लुनीमा देवा केही मुद लेने	४१.
पथलीग भरेव वयापु रोग प्रवेस	४१.

पञ्चम सम्बत् १८२५ साखे १९१० नेपाली स-	
न्वत् १८८ साल भाद्रपुर्ते १४ वडादीन पृथ्वी	
नारायण साह नेपाल बोमि पुरली भिन्दे	५१॥
पृथ्वी नारायण साह के	५२
सायानी भये के	५३
मे आसन नाल के काटि महु के के	५४
साह पदवी पाया के	५५
राष्ट्र के माना पायी के धावा गत के थीति	५६-५७
सुन के कल्लि लागाउने थीति	५८
पृथ्वी नारायण मन्त्र	५९
नेपाल भारत पुकारा ना वडा हो लागी वला	
मकान पुरका साता हेम कर्न का छोरी को जीवा	
६१	५१०-५११
पृथ्वी नारायण साह का सी गये के सीधले	
राष्ट्रवादी भये के	५११
चीन का युद्ध लीला गुला काट	५१२
भारत पुरातन र ता नीति महु का मी आनी	
मे मुइले राम कुमार लाई मारे के	५१३
नेपाल लीना को उद्योग	५१४
गुवा को माला हाट	६२
नये प्रकाश महु लाई पैरी का किले दोरा पर्व	
का जोति प्रकाश लाई रामे गरे के	६३-६४

मये प्रकास मदन चीत थीर न भै यत उता भागी

गये के ————— ६१

गुहे थरी वाट वद दीये के ————— ६१०

होलीमा ची गाने ————— ६१००

मकानपुर का भोग वडा महाराजि के

लागु न जवा प्रदे ————— ६१०००

कानी वाली दास मारे के ————— ६११

ललीत पदन का मये प्रकास मदन के

समे थामे पोस भनि पुर च र रा गरा

य के सीध न डवा पी दुदत प्रकृ यारी के

सराज दीये के ————— ६११००

पृथ्वी नाराज साइवाट कामी इदला

हिर महाराजी लाई ची दी लो के के — ६११०००

साइव म्दला हसीफा होलनी वाशना

गरी ची सापानि लगे के ————— ६११००

पृथ्वी नारायण साइर रराजी न मदन

भी लाप ————— ६११०००

पृथ्वी नारायण साइ भाडगापु राम ग

ही भी म्पानि रावे का ला हने येरो ग

हुडा कासी जगुदानी लवी म्द रिकल

होली जो ली इरे के ————— ६११००००

उमिशरानपु अगिनारायणालाए पुकाव्हे

एपापुलागनु भयेव्हे

१॥१॥

कीतीपुहोन आउका पलमि ता

१॥१॥

ललीतपटव्हे कीचमी ता तमोलादिक्कामेव्हे

दीराले मारेव्हे सनिले मोलामावाएन आउ

१॥१॥

ललीतपटव्हे कीचमी ता तमोलादिक्कामेव्हे

तापुकोरागालेरमिगेव्हे

१॥१॥

गोळीलादि (मि) दीपे व्हे ललीतपटव्हे

उवाव्हे मा पुनकपास वेशगर्दि गोळीलादि

दीव्हे तेमनारी लादि राने कीयेव्हे

७॥१॥

भालपु मावीस्वयापदेन माने कोनिउरेटसा

७॥१॥

दुलोद्धमनि पुनीरायेव्हे

पचलीभेएव वज्यापुमाथी देवतापाहुभाय

७॥१॥

भयेव्हे र कुमारी देवा पति साज कीयेव्हे

७॥१॥

नेपाल गोळीलादि

७॥१॥

वडु टाउलादि

मनका मन माना ते पुमावली थदाउने गुटी

७॥१॥

राखेव्हे पृथ्वी नारायण साहेब

७॥१॥

पेरी टाउलादि

की तीपुअमिती नाव्हे फाटेव्हे

७॥१॥

नेपाल को तिपु पुवहु उ पुस्तालम

७॥१॥

ललीतपटव्हे कीचमी ता

७॥१॥

मये प्रकार साजीन भागी भापु मयेको — ७३३३.

भरत उर गोर्खा प्रनेस — ७३३४.

भाडगाउ सरभवाके सान्ने १६६१ इतिवोधने

यन्त्रावली — ७३३५.

मयप्रकाश महज का प्रकाश थाग — ७३३६.

समा साजीन सौ मय के कुरा का सिवार — ७३३७.

नेपाल के समेलीदासी एपाउ रतिने — ७३३८.

वसंत पुट नाम मयेको मा उच्चा गरी देकी

कावावाको — ७३३९.

लाम गुरु का ककी भौर कोरे लानुं पश्चिमाती

रको समेली यवेको — ७३४०.

सावे १६६१ मार्ग शुद्धि ४ मा राम कृष्ण के

परलो पालुपति देकी गुहे श्रीसम्र पथ

को सीरी वनाई बागे वनापावे — ७३४१.

प्रीथीना लयरा साइको चीना देवाउ का ३५

वीथीग दभनेको — ७३४२.

प्रीथीना लयरा लगे भयेको — ७३४३.

सौ दप्रमाप राजा भयेको — ७३४४.

लौगा उभाउने इन्जो भा मायलाया के — ७३४५.

समान नग दुदा चीना देवाइ सेता नये जा भयेको ७३४६.

भोरे सैग मीलाम — ७३४७.

सावसादुर साइ राजे भयेको ३६ मेहा उमेमा

गी कासी गयेको ————— ८११.

गंदी बेसरेको देहाला खेवनाया ————— ८११.

X स्वामी मन्द कासी वाः नेपाल आएको ————— ८११.

उत्तम मुद्दारा जसी मलाते अकाला मुमु इकाहु
लाइको ~~प्रभा~~ देहा देवी पुर्न पछि दि तर्क पढा ८१२.

स्वामी मन्द लाइतावा लोहाने के ————— ८१२.

ओ स्वामी राखदाहु लोहो वी भद्र सम्यत १८
इइ वेला वदी ७ लोही आवा लुगो हु भद्र ८१३.

भी मले न पापा लाइ नाली र सिद्धे नीयाला
इथा दलो लाइ लनायाको ————— ८१३.

वीरु मतिमा जुला सदन धारा लेन वनायाको ८१३.

वागमति जुला र वापी सौध रावी पारी जुल बोद्ध वना
याको ————— ८१३.

ममा देवल को वनायाको ————— ८१३.

नेपाली सम्यत ८३० सदा र दी हुलो भुव ८१३.

वेति मा मासे वाना को कुरामा नकरा र अग्नेमी
लेग लडाइ ————— ८१३.

X मीला पत्र भे अग्नेमी र नेपाल को कुरा नामा
भयाको वेशा ————— ८१३.

अग्नेमी वकील आइ स्वही के उता भाग मारा
बेके ————— ८१३.

हुमान दोषा सुनयो वनायायाको ————— ८१३.

लाम्भैवाकी प्यगना सेवेभीतीलादेको — ८१

देवालामालाई गातु दीलाल मोहा गरीडी केको — ८३

लुटुटा लडाई भेभीतेको — ८३

चीन लेगलडाई भे सुलुवु गरी पवब मायी

ज बी चलीचीन मामानेदस्तु चलेको — ८४

उवाकोट का भे खका देवा लाय मा लुनकाका ना

वनायाको — ८४

हनुमानकोका अगाडी भे खको डलो मुर्ति रापी

इआभा मा वाहणी थारा पुववा दशाहस्येरीने गाई

डुडी बेलामा जगना भदेवा लाये वनायाको — ८५

पमुपति मा मदा स्नान राखेको — ८६

डुलोकारा डुलो घेव राखेको — ८६

या लोअ मा धारा वनायाको + ८७

x आग्री वारा गुड लाई वप भे ददेवा ला
ला लाई राखे दीयेको — ८८

x रावडाइ स्वामी रानी स्वामीनी भयेको ८९

स्वामीनी वरामी हुवा काल पुन वदान दीये
को — ९०

स्वामीनी परलोग — ९१

स्वामीनी परलोग भयेकोले स्वामी को बी

त न्धिर न दुका मा मा तई कुड पड वगारेको ९२

स्वामी न्धिर होरा इदसैग लडाई डर भाउको — ९३

स्वामी न्धिर होरा लेग लडन धीका हो भानि देल ला

ठगि ५ गुंवाग पुइ वीभ्रम वीभ्रमामयन

१७५ मा खनिलाले स्वाचास भयो ६२

अल्प भुभराज ५ वीभ्रम रामा भयेको ६२

सैवुजीरा हाट गमाको ६२

पुण्ड्रानि मा पुनदे दोक भामिन थापा

लो रावेको ६२

छाउनी वनायाको ६२

मेतको भावेरी मोटे दडा लडागरी वनायाको ६२

१८८० सालमा ७ गृह पुक कोरोमा वस्त्रा उपडव ६२

वाग धरा सुन धारा वनायाको ६३

गुडे काली मा सिद्ध पुनदे वीवभारा विवेको ६३

जलदेन कासका ६३

८८ सालमा मोहो मारी रोग भयेको ६३

१८६० सालमा भुवने भयो ६१

भामिन थापा नरलाला ६३ लीला

समाये गले र प्रोपा त्याग गले ६१

उपडव भयेको ६२

भातवासी लाइला दुसरे कोच विवेद गारायाको

भाडेका गालले ६२

कलकत्ता मा भातवासी सभा भयेको ६२

नेपाल मा रे वीध ८८ नेफा ६३ सुतपीट गलेको सी

जाहि ६३ ६२

गङ्गवहाङ्ग प्रफुल्लित लोहिता मा त्रीपुत्रीमाया
लालन ललापाकाणि मानपादा ५॥

पातं परलोकं स्वेभी मसीरथापको नीला

पुमागोके बीलाप दोयेके ५॥॥॥

भातवर लोहिताङ्गी नम्रयाको प्राङ्ममनीक

एकप्रीत दमगिरी वलालमोकेके वोगी वकोके ५॥३

भीममुने अर रागमुने अरवनामाको ५॥॥

महाभक्त देवोरा लवलि उतिपम साएन को दुख

मयलापाको ५॥॥॥

भातवर लोहिताङ्गी नम्रयाको प्राङ्ममनीक

महिषासुर उतिपम पापको ५॥॥॥

महिषासुर राजदल कारी प्रसाद जित ५॥

एकप्रीत दमगिरी वलालमोकेके वोगी वकोके ५॥॥॥

प्राङ्ममनीक भातवर लोहिताङ्गी नम्रयाको ५॥॥॥

गङ्गवहाङ्ग प्राङ्ममनीक नम्रयाको ५॥॥॥

गगन लोहिताङ्गी नम्रयाको ५॥॥॥

गगन लोहिताङ्गी नम्रयाको ५॥॥॥

कोट पर्व ५॥॥॥

ओ सुते डकी नम्रयाको ५॥॥॥

वसेके ५॥॥॥

त्रैलोक्य वीर माइको ५॥॥॥

वीरताप वीर अशमके ५॥॥॥

१५०५ साल मासतो मद्य इनाम इन्डमोद
मा रम्यदलक ॥

महासम राजे इवीरुप पथीरपाने ॥

फलसलो इलोइलोइलही कोमामागि १५२

कलकी लागाउने अलन मयक ॥

गङ्गासहित महासम वीलायत गपिके १५०६ १५३

वीलायत गपिके प्रात को हाल ॥

वडीकाली मिल लाई प्रजागमा लेउम पिगपिके १५६

नीसापका नैकमधरी पनापिके १५७

इसालामा लेई दइ बोलेक १५८

वपसालमा भोटलाडाइ १५९

आइमाहाएत पदपिके लाइ माइ
मपिके १५१४।५ १६५

१३सालमा लाख नौइलाडाइ १६६

१५सालमा गामागन रयो पर्वसलामापिके १६७

वादी प्रतेवादी वाहा वकाउने अलक १७०

भीमसक थापा ले १७०५डी रातगाडा

तोप म लाउने २३सालडेक वाहा ७

अचडादी क थापा मा तोप होने १७०

२५ साल का धर्मनारा साहु के बाला

गलागी भजेके

६७

२६ साल का धर्मनारा

६८

२६ साल के धर्मनारा को भेला म

लाभिक

॥

२७ साल का कोटे ली धर्मनारा उधाए

॥

२८ साल का ल मोचन मोनारा धर्मनारा

॥

धर्मनारा धर्मनारा

२९ साल का धर्मनारा धर्मनारा धर्मनारा

३० साल का धर्मनारा धर्मनारा धर्मनारा

६९

३१ साल का धर्मनारा धर्मनारा धर्मनारा

७०

३२ साल का धर्मनारा धर्मनारा धर्मनारा

७१

३३ साल का धर्मनारा धर्मनारा धर्मनारा

७२

३४ साल का धर्मनारा धर्मनारा धर्मनारा

७३

३५ साल का धर्मनारा धर्मनारा धर्मनारा

७४

३६ साल का धर्मनारा

७५

३७ साल का धर्मनारा धर्मनारा धर्मनारा

७६

३८ साल का धर्मनारा

७७

३९ साल का धर्मनारा

७८

४० साल का धर्मनारा धर्मनारा धर्मनारा

७९

४१ साल का धर्मनारा

८०

दी धीमहि लिख

३६०

पी गुंली वली लिखि के

३००

टेली फेर लिखि के

३०१

३०५ पृथ्वी की रीति मन्त्र लिखि के

३०३

गर्भन की लडाई १० लाक साहसि दा

दा दे के मीली छे अस्य ता दे वनापि के

३०४

३०४ साल मा बिदे भु भगवान् गिरि ५

५००

३०५

सै भु भगवान् को पाछे सि दीवनापि के

३१

कमराव माहि ए कनन पाछे भये के

३०६

२ मोना पदे ला द के भये के

३२

दी धीमहि लिखि के

३३

धनो देवा ५ डी के मन्त्र लिखि के

३९०

सुप ले न गदा लिखि के

३५१

अपलो क गो मरे ले लिखि के

३६

गाहनि चला के

३७

भाषनि प्रदा ५ डी लिखि के

३८

सुखी ली ना ला दे ला दे मन्त्र लिखि के

३९

समी छे लन मन्त्र लिखि के

३५३

३०५ मन्त्र लिखि के

३५५

वी प्रेश मा रे ला हो स का ल मो यनवा

ग मन्त्र लिखि के

३५६

४१ ला. क. कारिक १३५ व. १३५ ला. १३५
१३५

गंधवशा १३५ ला. १३५ व. १३५ ला.
१३५

अनेव अनेव १३५ १३५ ला. १३५ ला.
१३५

वीरसमे मश १३५ ला. १३५ व.
१३५

अनेव १३५ ला. १३५ व. १३५

अनेव १३५ ला. १३५ व. १३५

वीरसमे १३५ ला. १३५ व. १३५

४ कोस मा १३५ ला. १३५ व. १३५

गोच १३५ व. १३५ ला. १३५ ला. १३५

अनेव १३५ ला. १३५ व. १३५

पागमाली १३५ ला. १३५ व. १३५

वीरसमे १३५ ला. १३५ व. १३५

का. ला. १३५ ला. १३५ व. १३५

ला. १३५ ला. १३५ व. १३५

का. ला. १३५ ला. १३५ व. १३५

पा. ला. १३५ ला. १३५ व. १३५

अंग्रेजी इन्वेन आर्चवोके सम्म पालनको मे
ली

१९६५ सालमा ने पालमा मोर आयाके

मो होलाइके न को सन पाउने

तुडी धरा मा धर वनाइ वं डुक् रवि के

मो इरातक वनाये के

मागो गै दकी वनाये के

प सुपीत नाथ के दाना पुनको माले के

उदुलाल मा मई इवशाल आगालाति ७५०

क जे मदी पती माफे

यका दली यका दली को डा

यका दली ओ ली मा सुवेचन नपाउने

होइ इथान लडाइ इडा म दाना गे के ७५५

अति मलाइ ३९ अति ३ लाइ २५ तो पमफे के

अति मदी लेखे न रीति मदी मवाले के चले

अति पधा सम पुथी रीति मदी मदी इरले

पु थाने के

अति ३ चैड सम्म मदी मदी इरले पवापक

अति मदी मदी मदी मदी मदी मदी मदी

पवापक

पवापक मदी मदी मदी मदी मदी मदी

ॐ मन्त्र ५ नाथ ५ २९ वर्ष मे ला रथ नाथी

ले जाव न लुका रथ ठले को — ७२२

६-५-५ को मे रथ ला ६ म दीना आपादि ७२३

रहा सो २ २ २ ला ६ सु ६ ६ ६ आने को ७२४

कल धारा सो गला का जलापि को ७२५

लेन मा पो वरी वनो व को — ७२६

१५ ६६ साल मा १० गने प्रा ६ म

मी नी ल र भये को ॐ ३ मी म स म

६६ साल मा ६ ७ गने पमा रवरी ॥

६६ साल मा ६ ७ गने मुख स म

६ प्रा ६ म मी नी व म म को

ॐ श्री र सम र को वरी आ ग ल गी — ७२७

ॐ ३ चे ६ स म र को वर म म र गी इ य च ॥

१५ ६० साल मा ६ ७ गने मुख प — ७२८

शिव ल ग वे ला ना गु न लारे को ७२९

वे क व ज ग रे को ॥

सो म म ६-६ वा च को रथ नां पु न कु

वा च ना म र को मी म म र को — ७३०

म म र र वा मी ६ म र वी का ले को ७३१

म म र र वी का म ६ म र वी का ले को ७३२

सुंदरी जलवाटवी मुली अपादि के ११

१६६२ साल मा १२ वरु इना सौरे के १३८

के पो सकोति दुधवा द भा दु लुई व मा सौ

गति भ मा शादि १३९

वेली के गवा ड सा ६ मे के ११

ही दुख भा न ची दी भा दा जे मा ली दे नंद

यलापि के

उप प म शा राज धी रा म २५ वरु राज भोग
मंथ के मही मा १४०

सा ल के प ला व ची व जो ले के १४१

दे सी मा ल मं गो इ ड उ ड ११

को ल डे मा व व धारा राजे के १

गर्म न रा डा र मा म द न ग प के १४२

१६६७ साल कार्तिक मेष मा को गे ११

मुदी म मो लो के परा सी दी ये के ११

ही दुख ध्या न मा जो ने ला च परा सी दी ये के १४३

ओ प च ली भेर व कार चान भु के प १४४

भरत पुर मा ली ग ड म्पा पु र ड प ड म ११

भा तु को ऐ ग आ या का १४५

पुग म ति म दौ ड ना च को ग न मा गी ध

प स के र च मा प नि गी ध व स के १४६

ॐ श्री गणेशाय नमः — ७४०

जुमासिको आधा वा ७ आ सुगी हैको — ॥

पचली भैरव नाम को गीता रोवको ७४२

बैरव ७४२

७५०

ॐ श्री गणेशाय नमः — ७५०

धामे वदना लाई वदना वदना — ॥

७५२

दरमा ७

भुवनेश्वर मदी ७५३

७५५

शिव ला भन बाई गायत्री प्रलय शक्ति ७५२

इवा ७५३

७५४

॥

ॐ माहादेव को दक्ष प्रजा प्रतिने अपमान
 कीया था. अफने पति को अपमान कीया.
 बात में पीर होनेसे सतिदेवीने प्राण त्याग
 कीया ॥ प्रसतिका मृतक तरी लेके पृथ्वी
 में दल में प्रमण कीया ॥ उस तरी माहा माहा
 पतन उभा. ताहा उस उस भगद पर पीठ देवी ॥

सतिदेवी का ॥

नेपाल में मेमू खर्यानी नेसे गुले भ
 री महापीर दुआ ॥

यस पुरिमा सीवस की भै मृगर खलीमा
 वीरान गान भै रक्षा को ब्रह्मादी देवता इकले
 सुन्या पसपति में दल वीधे आने वपुरी भया
 के छोड़ी नेपाल पुढो भनि ताख प्रसीध ग
 राइवन ॥ ॥ ब्रह्माका आशाले सेवे देवता
 इक आई आपरा आपरा भागम हीरीवन सेवे
 देवता इक वीरान मानु दुक भया ॥

सतिदेवी पारवती भै हिमालये मा जन्म भई
 सीव रैग व्याहा भया ॥ वो कथा भगत सैता
 हले थाहा मालुम से सक्षेप सेवताया लेयो
 ॐ पारवती का ओङ्कार प्रगत भया कान्दो ॥

पुर्व सप्तकोसी ॥ सुनकोसी १ वामाकोसी
२ इडकोसी ३ महाप्रभासी ४ दुनि आरुणा ५
वराहामुखा वरुणा ६ वाराही तमोरा ७ ॥
श्वतवाराही इन्डाइराणी ८ ॥

पश्चीम ॥ नारायणी गंधकी १ महेश्वरी
त्रीसुली गंधकी २ नसोधारी ब्रह्मावरी बुधो
गंधकी ३ वीश्वधारा नारसी ही मर्यादी ४
सीनेप्रभागंगा सेति ६ तन प्रभादे मारी
दाली ७ तोरी प्रभावेदनवी भैरवी ^{पर्वकली} ८ कुदम
प्रभामहाकाली ९ ॥

पश्चीम गंधकी पुर्व कोसीकी उत्तर ओनी
ला कराडे श्वर + दक्षीन ओनगर म्येस्वर ॥
यतिचार की द्याभीत्र उत्तम स्थल माने नेपा
लवन अस्तेजानी मानले गरी सेवा गच्छ मु
ली फल पाइयेला ॥ अमानले गरी सेवा गरे
तापनि यसे जगा मार जमी पद्मी उधार भे
जाला ॥

वैधाचार्य स्वर्ग पुराण मे वेल्हे यो
नेपालमा दइ थोयो र्थ न पाठ अमाहा मने श्री
सरस्वति आइ देदी स्वये भूगवान् कमलमा
वीराम मान भये दो देखे र या पुराडे भुमी ल्या

+ गोसाइ स्वान

न हो भनि सोठाको पानी बोली दी उपयो भ
 नी वीथारगरी होमा दक्षीन तर्फ को हुवा न
 को पाहाड फोरी दोये सो पानी जाला भनि व
 कुले पाहाड फोरी दोदा चोभार समको पानी ग
 ये पछी चोभार देवी माथी दहनै भै रह्यो ॥
 फोरी चोभार मापनि पाहाड फोरी दीयो ॥ वे
 लास पाहाड मुग खली देखी पानी दहनै देखे
 मुग खली मापनि फोरी दीयो फोरी गोकरा
 थार मापनि फोरी ॥ पानी सबै गह सोइ मा
 वसेको अब्ज नाग रामालाई गुयाउ मारवी
 गुहे श्री दहसमवाको रहेको देखी त्यही द
 इवाट कमल उपति भै पश्ची पृथ्वी धर दे
 गई ॥ ॐ स्वयं भु भगवान् उपति भयेको रहे
 भनि ॥ माहा मंजेश्वरी सरस्वति पनि सोही गोपु
 पर्वत मा स्थान गरी वीराम मान भयो ॥ ताहा
 देवी श्री माहा मंजेश्वरी माघ पुष पचमी वादी
 न नेपाल मा आयाकोले ॥ आज सम्म श्री प
 चमी दीन भनि सरस्वति पुजा गरी व्रत धर्म
 गरी आयाकोछ ॥

ॐ स्वयं भु भगवान् दर्शन गरी वानिमी न

सर्वार्थ सिद्ध भगवान् आई वसन्त गरी ॥
स्वप्नी पुम्दा चेला ५०० साथ मालीहि सुमारवे
५ स्वप्नी पुम्दा पानीको नृ हना लागदा ॥
कुद्धे मुनीले आफ्ना वाके वाट पानी नी वल्नु
पयो भेदेमा पानी नी वले कोले वाके मति
गंगा प्रख्यात भयो ॥ सो चेला ५०० को मुद्ध
गरी के सनमागरी वद्युना नी मिति उपनि भये
कोले वेसाधति (वीधुमति) नाम प्रख्यात भयो
अद्यापी स्वप्नी मा धुंगा माथी वे सनतो दा
ग चका देवोद्ध ॥ यस्तोपनि लोके देवोद्ध ॥

हि (ये कसे पदे) चेलाइ भगवान् नृ सी हवाट
मारी प्रल्हाड भक्त रक्षा गरी नृ पे इ सी वर माजा
दा प्रल्हाड सै गे थोया ॥ तही सी वर मा नृ सी ह
अष्ट भेनादा प्रल्हाड नेही तप गरी वरदा माहादेव
सेतुष्ट भै उच्चा सवद गरी माहादेव हासदा भयार
मुख वाद जल प्रवाह भै गीरीका गहर स्थान वाट
वह्नी भइन आति पूङ्ग मनी मिल जल हुदा ठीमा
हादेव आफ्ना गर्दइन ॥ हे प्रल्हाड मेरी वचन वाट
प्रगत हुनाले य सनदी वानाम वाग्मति नाम
भनि प्रख्यात हुन्पाछ ॥ यस्का उर्द्ध भागमा
उत्तम स्थान मा सीवली झु हुनाले सीवपुरी भै

छन ॥

इवागमति परम नदीमा ~~ह्वा~~ नगरी सीविदशनि
गन्या लाई जन्म जन्मा नाग न्याको पाप देखी
मुक्त भै जाला भानि प्रसन्न भै दस विदी अन्तर्या
न हुदा भया ॥ ताहा पक्षी प्रह्लाद सँ तुष्ट भै स्व
स्थानमा जादा भया ॥

पलुपतिनाथको भोति लीङ्ग गुप्त भै जादा देवता
इह स्वत्वा न जादा भया ॥ यादा उप्रात मृति
काले दोषीया उस समये ॥ कामधेनु आई नी
त्ये भोति रूप वीराजमान भै आया का स्थानमा
हुइ यदा हुदी थी इति ॥

देवता हुल्ले छाडी गया का १० हजार वर्ष पद्मी बोई
यव म्लेच्छ नीन्पे काम धेनु दुध चराया को था
हापाई ॥ ने सथानमा धेरै मानो सनममा भै व
नी हुँदा जोती रूप को दर्शन पाउदा सबै लीन भै
गयो ॥ धर्म हीन भया का म्लेच्छ हुँदा जोती रूप को
दर्शन पाई लीन भै गयो भानि खवर ब्रह्म ले था
हापाई आई जोती लीङ्ग माथी मरागी मय लीङ्ग ल्या
पना गरी दीदा भया ॥ पेरौ पुस्माथी वीरु वाट
हुँदा नील मरागी को लीङ्ग का रचनाई ल्या पना ग
री दीदा भया ॥ परी परी सबै हुँदा दी देवता हुल्ले

आपुनैम मध्ये प्रवृत्त भाग एषी सीवलीङ्ग
 ल्यापनागदीभया ॥ यहा उपाने प्रह्लादीइनु
 सीवात्म कलीङ्ग भोग्या ॥

यानुरवळी लीङ्गा कारतीर्थ इहको नामक
 हींछ ॥

बहु पीका मृगोद्वक्ता सगम आम्पतीर्थ
 दन ताहा अनंतलीङ्ग सत युक्तछ ॥ अपि सुपनिमो
 तीरुप वीराममानद्व ताहा अनंतलीङ्ग ससुक्तछ
 कोसीका लीलावति का सङ्गमा दुर्गा तीर्थ ३
 कुलेश्वर तीर्थ दुमभा मा १ भडकोसीका सङ्गमा
 देवतीर्थ ३ भीमेश्वर दोलखामा २ सोवरीको
 सीका लीलावति का सगम मा सोवरी तीर्थ ३ काफे
 श्वर कापामा ३ कस्पपतीर्थ ३ कस्पप स्वरामराड
 नमा ४ हीमसवाच-डकाती का सगम का नितीर्थ
 ओफटीवे स्वर फरव लीलामा ५ सपवति भड
 वानि का सङ्गमा ५ ग्रतीर्थ ३ चडेश्वर वने पा मा ६
 ५ ग्रतीर्थ स्पृहाद तीर्थ ३ धनेश्वर वने पा त-धी
 ७ पुस्पतीर्थ ३ वीवटे श्वर सागामा ८ लीला
 वानि दपा वनि सङ्ग मतीर्थ ३ इन्देश्वरी वने गी
 मा ९ लीलावति सुख श्रवा का सङ्गमा गधर्व
 तीर्थ ३ भालेश्वर वीहा वरमा १० प्रभावति

सीलासाकासङ्गमा सीङ्गीथ अंगिप्रेश्चर कुलथो
 ददाडामा ११ मनमनि सरस्यति का संगमा १५
 नीथ अीलीलेश्वर लेलेमा १२ मननिथ अीथ
 म्पदेश्चर लेलेमा १३ प्रभावनि सरस्यति का सङ्गमा
 प्रभावनिथ अीरामेश्वर प्रभावति ती १४ वेतणी
 घघराकासङ्गमा कालनिथ अी कालेश्वर मृगयो
 मा १५ वृक्षनिथ अी नरारभेस्वर ज्ञानलोचोमा
 १६ यमगङ्गा रुडनिथ अी उदालवेस्वर कपीङ्गमा
 १७ वाग्मनि गीतमीसंगम व्याघ्रनिथ सीधरीणी
 नीथ अी गीतपालेश्वर परणीमा १८ चङ्कवानि रत्न
 कौति नदी सङ्गम सुवृक्षनिथ अी चम्पदेश्चर चीत
 लाङ्गमा १९ चीत्रवानि सुवर्गानदी सङ्गम सुवर्ग
 निथ अी उन्मत्तेस्वर तिष्ठुमा २० रत्नवानि सुव
 र्ग प्रभा संगम नदी तीथ अी नदीवेस्वर २१ रत्न
 का नी नदी निथ गीतिथ श्रीगोसुरेश्वर कुंडालमा
 २२ रेचोका रेनोवतिसंगम भडतीथ नारदतीथ अी
 पाराडवेस्वर पालुमा २३ गालवतिथ अी कुटेश्वर
 आश्रीगाडुमा २४ सत्रवति भानुवति संगम असत
 तीथ अी असतिथ महदेव व्यासीमा २५ तीप्रसे
 व्या श्रीलोगा संगम भैरवतीथ अी भैरवेस्वर
 गुवाकोटमा २६ वलुधीमा वलुपडीका संगम

२
व्रह्मनिर्धुं श्रीवृक्षेश्वरकवीलारामा २७
इन्द्रदीपति तीर्थदुवका संगममावर्धनार्थ
कानिर्वेश्वर यत्नागुमा २८ तेव्हाला भी सो
कासंगम नारसीङ्कतीर्थ बागद्वार तीर्थ वृक्ष
तीर्थ सुंदरीभोर सतदस्वरा सीवपुरी २९
आकासगंगा तीर्थ श्रीवादेश्वर गागलमा
३० मराठिचुड् बुराड तीर्थ श्रीमनी चुडेश्वर
३१ योगगंगा तीर्थ श्रीयोगेश्वर सायुमा
३२ नारायणनदी करानिर्धुं अतियोगितीर्थेश्वर
३३ रत्नवति नारायणी कासंगम तीर्थ यो
गतिर्थ यो तिलीक्षेश्वर सायुमा ३४ रत्न
हृद तीर्थ श्रीरत्नचुडेश्वरमाहादेव पोवरी
मा ३५ वीरनदी तीर्थ श्रीवागीश्वर ३६
सेवकुंड तीर्थ श्रीकीर्तेश्वर चाणुमा ३७
भडानदी वीरनदी संगम वीरभट तीर्थ श्री
वालमीवेश्वर भटपुरमा ३८ भडतीर्थ श्री
मङ्गलेश्वर भटपुरमा ३९ वीमलीदव गंगा
तीर्थ श्रीवीमलेश्वर सीपागोलमा ४० श्री
वीतीर्थ श्रीअनंतलिंगेश्वर अनेमलीङ्क
गाणुमा ४१ वृधगंगा तीर्थ श्रीवीरसेरुपेश्वर
४२ पद्मनदी कोळ गंगा कासंगम सोमति

र्थ उति सोमेश्वर ४३ गोशृंगी च वनि संगम गो
 उति इति च उति गोभराजेश्वर गोदावरीमा ४४
 सीधारा सति च दुराडल उति भृगेश्वर तुना गुडी
 ४५ मुनी कुराड ति र्थ उति श्री लीङ्गे स्वर पाटन
 मा ४६ उदक कुराड ती र्थ कुपीटे श्वर पाटन
 मा ४७ गौरी कुराड ति र्थ नाग हृद ती र्थ तर्केश्व
 र कुभेश्वर पाटन मा ४८ रुड ति र्थ तद्दिद हृद
 कर्कोट हृद ओरतदी नदी सोवरा नदी माता ति
 र्थ उति गोतो वे स्वर कृति पु (स-धी ४९ भस
 म गंगा नवधारा संगम भस्म ती र्थ शराधारा
 नदी नी भक्त दीप्ति भसम गंगा सङ्गम लीङ्ग ती
 र्थ चन्द्र दीप्ति वन खल ती र्थ इड दहन नदी
 नी नदी चन्द्र भादेश्वर ५० नदी ती र्थ यक्षोति
 र्थ उत्तीर ति र्थ उति ये श्वर चागुमा ५१ पौडा
 र ती र्थ उति च डी वे स्वर तोळा ५२ पळी ता च
 म गंगा सङ्गम धर्म ति र्थ उति धर्मेश्वर चपली गागु
 ५३ वागमति चन्द्र भाग संगम पीतां मह मति र्थ
 गोकर्णेश्वर गोदरामा ५४ वागमति मनमति
 ५५ धारा संगम सेव मुला ति र्थ उति कोटेश्वर पा
 टन मा ५५ वारा गंगा ती र्थ उति वागेश्वर वारो श्व
 र तार मा ५६ मय्युर ती र्थ उति ग्गने श्वर चलान मा

५७ ज्ञानकुवतिथि आं ववति शरवे लास मान
 वागमति मले शरतीथि ओमले शर गुह्ये शरी
 आदमा ५८ गुह्ये शरी तीथि पशुकराड र गुह्य
 प्रहोदयतिथि सु-दरतिथि स्वदं कराड सुलोद
 भद्र तिथि भृगुकराड ब्रह्मभेदतिथि अगस्त्यी क
 राड ब्रह्मदीप तीथि सपरीवीतीथि पशुयोनी
 तीथि गोबुरतिथि योगकराड वर कराड सोररा
 धारा नदी को सोदक तीथि ओ गुह्ये शरी ओ गुह्ये
 शरीमा ६० रुद्र सस्त्र तिथि आं कीरति शर जौ
 री घाटमा ६१ भस्मगंगा कराड तिथि आं मले
 शर वच्छला नेर ६२ ज्ञान तिथि आं भुवने शर
 देउ पाटनमा ६३ रुद्र स्वर नोदक तीथि आं रु
 द गारेस्वर वसुपतिमा ६४ ॥ इति चतुर्थी
 लींग तीर्थ नाम ॥

चतुर्थी लींगले आवरा गराड अति प्रसुपति
 नाथ वीरान मान भस्माका ॥ ७१ ॥ अरु उपलौग पति
 २३२ ई. ७१.

वागमतिमा ८६ तीर्थ ई पीपु मति का तिथि २६
 मनमति का तिथि ६४ ई सवेतीथि मा मेला भरी देव
 ती ईरु उधार भोग या ॥

योती रूप समो लीङ्ग वागमती च
 समोनदी ॥ गुह्य शरी समो पीठ

नातिप्रहाराड मरा डले ॥

कोतीरूप ^{समे} समलौक वागमति समनदी गु स्रेत्र
री समवीर प्रहाराड मेडल मोदेंन भनि सा खल
भेदन ॥

वच्छलापनी आक्रा गगाले सुन्दरै पुदीपु
दी फल भक्त वन दी वीरान मान भै रहला काद ॥

मानसरोवर देवी सीलानदी ती कन अजि
येवागी श्री देवी व हलाह अतिपुपति श्री मावी
राममान भया काद न प सुपति देवी पश्ची दृष्ट
ति रशा का री ॥

अतिराम राजेश्वरी पनि कामरु पी व देवी
आह अतिपुपति का द शी न दी सामा वीर
जमान भया ॥

प्राचीन का राजा वरा विमुनी का दोरा इ हलाह
राजे दी पुक्षी मेरु नी का वच न सुनी ने मुनी रिखी
का आश्रम भया मनी भुरपवत मा त्पस्या गरी व
रमा का पीया उस वक्त का राजा धर्म दत्त थीयो
उस वक्त देवता इ हलै गलाह इ हलै देवता इ
कले जीतन नर की इ हलो ब्राह्मणा को वेल
धरी रत्न माला वेचन आया दो थीयो सो रान

माला रानीले देखी मोल लोहन पशुदा
 जहले लीने दोउसे सैग भंडु भंडा को पीमा
 पगयो रानीले मोल लोहन भेष थारिदि
 नले कोरन को मोल वदेरौ तीमि सैग भो
 गहो भैरु भये लीनु होला भैरु न भये कीर्ति
 देउ भंडा रानीले रत्न माला मावहुने चीत गरी
 वीसमे भैरुदा सबीले देरी वीसमे गडु छेदी पडन
 रत्न माला लीनु होला भंडा रत्न माला कालो भ
 रो लो भंडा ब्राह्मण सपहुडले रानी सैग प्रसन्न
 गरी रत्न माला दी चोडेया समान भै भागी दे
 वतो वगै देरी धर्म दत्त राजा सैग लडाई गदा धर्म
 दत्त राजा तीसा हलाई गदा पसुपति लोतइन
 सदा पसुपति नाथवाट कालीका प्रतडा भैरा
 मालाई समझाई दुहाई तीमो छेला लमभापु भनि
 वीमान लपाई दीदा रमाने पसुपति छाडी जाई न
 भैदा ^{हुन} अंग गह को अनेग प्रकास सैग उराउदा रमाले
 आका प्रजा समेत आनु जाया मात्रा नहु भंडा लो
 भनि १० पुत्र भै भीषडी सैन ब्राह्मण डोभी सवे की
 मात्रा मावसी छेला सजयो ॥ तादापदी देरी देव
 ताई आदि अधीका भूमले रइदा भया ॥

के हो का लपट्टी दे पत ६६ पति स्वस्व
 थान की से जा रा भया ॥ गी थी मे ला मा
 मात्र मे ला भेद स्वस्थान मा जा दा आउ दे
 ग द था ॥

वीमलेश्वर का पश्चीम भाग मा प्रका
 रांड वन मा गुण नीधी नाम मुनी थी मोती
 नका अश्लीली लावति नाम ग... थी इन
 इनका पुत्र प्रासा ना अया लक श्रव दीन बे
 लान मा दा सो ही मया १०० का वा वु लो का ठ
 माली अजापी यल वन मा वा वु र ही दो रा
 मया रीत थी ये न भानि सो व गरी अनाथ को
 नाथ उगि पसुपति नाथ से ग की राड गनु पयो
 भानि मृत कलास दो की पसुपति का दशी न
 डार मा मृत क कन राखी ते स वाला क लाट ल
 स्कार गरी यही अग्नि मा प्रवेश गरी मरु भ
 नीधना दी वस्दा ७ दी व बीतीत भया पट्टे ॥
 पसुपति नाथ वाट का कारण यस्तो भया को
 र... भानि की बार मा ६६ ३२ ६ नार वव व
 ली वर्ये त वा गमनि को मा दा त्पे १६ या द गी
 गा भेदा चतुर्गुण उत्तम स्थान हो भनि आनि प्रे
 म मा नी का सी वाट नेपाल मा आउदा मेरा पुत्र ग

सो सक न साथ ल्या पुन वीर्ये आपु प्रगत हुन
 नीमिन्न मुनीको पुत्र कन मारी यस्तो वीरोध
 वग पाको र्हेछ आपु नेपाल का प्रकार ड वन
 मा आई लुकी र्हेछ भनि अन्तर्यामी र्श्चर
 वाट वीके क गरी पसुपती का लीङ्ग वाट र्श्चर
 प्रगत भै दरसन दीदा भया ॥ मुनी अति आनै
 द मानि दर्शन गदा भया ॥ ताहा प्रौन सुमीको
 पुत्र मयाको कारणा आना गरी सुनाई अवति
 मी र्हेछ वदी भाई गरी सको स्तुति गरन व यो
 बालक फेरी भिड्नुपाछ ॥ मेरा पुत्र का हा होला
 भनौला नेपाल भुमि मा पैले सुर्जे उदये इदा
 भाहा कीरा लागला उसै गुमा मेरा पुत्र होला
 भनि आज्ञा भै अन्तर्यामन भया ॥

मुनी कन बालक पीठ मा राखी आपरा अंश्रम
 मागै उपवास गरी रात भरी जागी वस्य ॥ जब
 सुर्जे उदय भयो पैले कीरा लाग्ना कोठा उ
 मानाई ॥ ओगीरोस को स्त्रोत्र गन्या ॥ ताहा उप्रौ
 न पाहा ड फेरी ओगीरोस प्रभु प्रसन्न भै प्रगट् डछ
 भये ॥ प्रणाम गरी अजली वाधी रक्षा का मुनी
 इत्कन देवी देगुता नीधी सुन तेरा बालक कन
 मीयाई दीउला के दोधै दान मान भनि बोध दी आ
 भा भया ॥ अमृत लता को रस शोकी मुख नाव आ

धाकानमा रसनीयोद्देउ भानि आभा गदी
 अमृतलताको रसशोकी पीलाई दीयो र उर
 वधतवालक दुत्पाका जागी आयोछे जागीउ
 द्दा गुणानिधी प्रभीति सव सुनी इरु आनि
 इरु मानी नये सवद गरी उभा खो बदी ग
 दी गरोस प्रसन्न भै वर बुद्धी भनि आभा गदी
 सुनी इरु वाट सुसद य स्थान मा उन चास
 गरोस गरा सहित वीरिन मानु हुनु होला भनि
 वीरि गदी ॥ अगि गरोस प्रसन्न भै मपेदे सु
 र्येका की राला न्यायान हुनाले मेरा नाम
 सु र्येवी नायेक भनी मङ्गल यौथी कादी न
 नसले दर्शन गली उसलाइ सर्व वीर्य दरा होला
 भनि उसै स्थान प्रवेस गरी अन्तर ध्यान भै गया
 ॥ ती सुनी इरु यं पानदी मा जाई स्थान गरी सीव
 लीग स्थापना गरी उद्देग गरोस सन्धी इसान्चे
 कुठामा जीवनाये अर सीव स्थापना गरी केरी
 प्रक गरोस स्थापना गरी सुने वीनायेक थाउत
 भागमानदी ती र मङ्गल गरोस स्थापना गरी ॥
 ती गरोस संगम भै गल तिर्थ भयो ॥ यस तिर्थ मा
 स्थान गरी भै गल गरोस को दुर्द्वि मस्तेग कर्ति उसला
 ई भै गल होला ॥

दोला गीरी नाम पर्वत मायक दुलो चै
 पव वृक्ष थीया ॥ ताहा गमद नारायण
 गुप्त रेग रक्षाक थीया ॥ तीन कानाम
 स्मरनेले वीळ पनि ना सभे आ-द ॥ ते
 र रागुमा सुवसन नाम ब्राह्मण सुचि न
 म मा रहि तीन्का मव व पोला गाई थी
 यो ॥ सधे चै पव वृक्ष मा रहि थी ॥ लोका
 दको दुडू चै पव वृक्ष वाट वाहीट नीरुके
 दुडू पान गरी वृक्ष मा गुप्त भे रह्यो ॥
 कपीलाले दुडू न दोयेको ७ दिन भे गया प
 दीओधी सुनी रिसाई यो कपीला कोड
 ड जहले पान गयो उरलाई सीर शेदन ग
 ने दुभनि कपीला पदी गे लुकी रहेको
 थीयो ॥ कपीला चै पव वृक्ष मनि जुदा
 वृक्ष वाट वाहीट नीरुके कपीलाको दुडू
 पीडे थीयो ॥ ५६ ॥ वीचमा सुनी वडने
 कपीला भे वृक्ष लोपहा गरी सीर शेदन
 गया ५६ शेन मग निउरुव लैव चक्र
 गदा पवन चारी गमद मास वार भयाका
 सीर मात्र न भयाको देखी सुनी वीला दमा

जी पुर्वजन्म मा भे ले कथा पाप मया के
 रह्ये यस्तो अपराध मेरा हात वाट भयो भ
 नी भन आटा ॥ ३ ॥ नारायण वाट न द
 सु वही ये गयो वर माग भनि आताग
 दी मुनी ले वी निग या हे नारायण वडा वडा
 पुहु मा फ से ले व रोष पनि पातन गरा उन सब
 देन था उस्ता नारायण को सीर ओ देन ग
 न्या अपराधी लादि ते ही चक्र ले प्रहार गरी मा
 र भनि वी निग की ॥ नारायण वाट आता
 गदी भया ॥ हे मुनी सुन पुर्व काल मा थं
 देते ते संग युध इरा सुभा चार्य सीत अख वी
 या सी काया वा सी छे मे ले प्रहार गरी मेरे
 को ले सुभा चार्य आदि मलादि हे को लु मेरा
 सी छे नी पी ले मान्यो त यसे मुनी का व स द्य
 हात वाट नी मो सीर हो न हो ला भनि आप दीया
 ॥ हे मुनी सो ही कारणा ती प्रा हात वाट यस्तो हु
 न गया को हो भ्राता वे हो लं धे ये मा नु प दे न अ
 वय स स्मान मा दी न सीर भे वास गाँह ला मेरा
 पु मा हरी भे मलादि अर्थ न गर भनि अंतर ध्यान
 भया हो ग रुद नारायण का प्रभाव ॥ गरुद नारा

परा

सस ले नागले जादा नेपाल भुमीका मनुके
को देखी गरादिले ॥ नन्दन भतिभं ६२ ॥ १०१

चं-इ देने मारे कोरोलले देवता इह सँग देने
रोसादि बुध दुध ॥ श्लोकान्त कवन्का पुर्व भाग
चंपा वृक्ष रक्षाका ६ ॥ ताहाका सरागये जये
होला भति देवता देवी भोगी ती सराजादा
वृक्षवाट भुविका को दरसन पाई ॥ देते इह
ले नारदका वचनका व देवता इह चंपा वृक्ष
माद भति समचा पाउदा देते इह आदि
देवता इह ताहा रक्षन सको देवता इह पै
सप भे लुकी रहदा भगवानि पति वृक्ष अ
तरमा प्रवेश गर्दि भइ ॥ चराड देते रक्षित
गरी चंप वृक्ष मुनी पुदा ॥ देवता इह को
इह देवेन वृक्षमा प्रहार गर्दा इह
र प्राण भयो ॥ अट्ठ भुमाकोटी सुमे समप्रभा
वारी सौधमा चध्याको महादेविक न देत्पले
अतंत सुंदरी देखी सराप्रहार नारी आनि सुं
दरी नारी इ भन्ना बुढी गरी रक्षाका दानव लाई
देखी इह दार गरी भइ ताहापदी महाघोर
संग्राम भयो ॥ चराड देते ले वेदी प्रदा सौध
नी देवी लाई भये गर्न सको आपुर्वल हीन भका
को देखी वेदा प्रहम गर्न लाग्यो ह देवी ती मोक्

न भेले देवता इह कन अनुग्रह नीमीत वस्था के
 भेले जात्या तव जाहा सम हान गरी सीव
 लीह स्थापना गरी नसकीं जाल भीमी ले
 मसेग युहुन गनु भनि युध धामी सीव लीग
 स्थापना गरी चराडे श्री भनि नाम राकी स
 काप्रान्त फेरि युहु गदी दान वले प्रदाए रेके
 सत्त इह व्यर्थ हुदा चराडे देत्य रिसाई मुठी का
 र्थ जाई लाग्यो ॥ आपु माथे आई लाग्यो
 के डेकी देवता इह के परम सनु भया के दान
 वलीई श्री सुली ले हृदये देई पृथी माली
 टाई दीयो ॥ चराड सुखध गरी भाव कन हीन
 नीमीत नई वीरान मान हुदी भइन ॥ चराड
 सुखध गथ के वीसा ली के पुरी माका दीन
 माई मसे माहा प्रवदा दीन चराड श्री के
 यात्रा गरी भस्ते दर्शन गली तत्कन स्व गवा
 ली होला ॥

वाल्मीकी मुनी ले रामा ब्रह्मा वना पुन द्वाले नारद सु
 नीस ग कुन स्थान मावरी काव्य कोर्गे गनु नम द ॥ कु
 न स्थान मा वाग्वी मुनी बुझा मन को स्थिरता हु द तादा वसी
 वना हु दाई भनि भन्दा नारद मुनी ले आना ग दई ॥ हे मुनी
 नेपाल द्रव वीसे दोला गीरी का आगे भाग मा वीर भइ

नदीका संगममा अनिरसितो यस्थच्छ-नेसै रथा
 नमागई रामायणा नाम काव्य लोचक न गतीदा
 प्रवृत्त ग्रन्थ वनाया वदी प्रादेला भनि उपदेस दी
 उद्यानमा आई ग्रन्थ वना पुदा भया ॥ आदि रा
 मचंद्र बाट सागर पार गदी सेतु व-ध लाई लाजा
 को पर्वत वही हु ॥ सीवली दुःखापनाती हनुमान
 सीध ले गती भादा भयार हनुमत तीर्थ नि वसे
 उत्तम फलदा प्रवृत्त भै प्रख्यात हुन गयो ॥ यसै
 क्षत्रमावसी रामायणा काव्य से पुराणरी वीधी पु
 र्वक बालमोदे धर भनि सिव स्थापना गयो ॥
 आवाड पुर्ण मास कादी नमस्ते वाग्मी विदेश को
 दरसे गली अक्षय स्वर्ग वात होला ॥

पंचासत पीठ मध्य नेपाल भुमीका प्रधान नाम
 सीमा मनि देवीका वृष्टका अस्थी जात को रथान्
 मा श्री उरुंदरी नाम गन्धर्वकी देवी से सुखे दरी ना
 म योगीनी भैरवेश्वर नाम सीवली दुःखति भै मनु
 ख्ये वन मोक्ष दीनारथान भै गया ॥ यसै पीठ मा
 नीलमधव भनि प्रख्यात हुन गयो ॥ प्रवृत्त धर्म दत्त
 नाम वनीया ^{थो} धीया सधै वस्तु को की गरम गरम डली
 वेच दियो ॥ प्रवृत्त दीन मन्त्र सन्तानिका दीन ओद्यान
 पीठ आई वसी नीलवेचन लागी रत्न को थीयो ॥
 नीलवेचन २ धेरै मानो सलोकी नीले भादा भनि अक्ष

येनेतभैरवदा वदो आसर्जेमानी नील्कोरास पन्नाई
हैर्द नारायण को मुक्ति कन देखी वारंवार दर्शन गर्दी
तेसकोया माधव वीखेलीन भोगया नादाप्रौत नील
माधव भानि प्रख्यात हुन गयो ॥ प्रवर से क्रान्तिका
दीन नस्ते नील माधव कन गो दुधं बडाई ददुनिग
लीतस्को मनो रथ पसाहोला ॥ (ॐ)

पुर्व कालमा ॥ मीमहादेव कन वच्छा वीरुड
 जे दीदेवता इ लले न देवदा को मीही उदा ॥ लेखा
 नवन मा युवले प्रवर्धना डेवी सो देव्या वले
 को पार्ष्णि भनि बी-ही पार्ष्णि लैग महादेव व
 दाद भनि सो धेमा यही मृगस्थली मा हर हरि न
 लेग वसी श्री दा भोग गद्द न भं-बो उपदेतले हरि न
 चीनी लोंग वल लेग मा तदा ३ गुत्रा भे ती भें काहा
 त मा पचा असुति गरी हरि गो श्रं प्रसन्न भे दरसन
 दीया ॥ ओले स्वर्ग माने मेरे, दद्या देन ॥ वस ३०
 त्रमा वा मति को जल भुगी जल ले पुता भे ना
 ग दह भनि नाम प्रख्यात इने द ॥ लोक कन
 उर्ग म भयाका नाना वृक्ष ले पुता भे स्वभाय
 मान भे रक्षा काते स्थान मा मनाई वास गच्छा
 ॥ पद्मी वृक्ष ले वर पायाका वाना पुखा पुत्र मही
 दुदुमन आदी देते ले ३० इना वल भोग गच्छा ॥

ॐ पदे सर्वपा लौकिकलक्षणाया का नैवमप्यभ गरी ने मस्या गरि वने को
को ले वन पा नि पोधी सत्व कलस भी त्रभाई दसे नदीयो कु भस्वाप ना गरि

प्र भावने दनगर्ननी मी न उठि कृष्ण प्रद्यु मन
 आदि देत पलाई वधाग पाई ॥ उठि कृष्ण को बाहु
 लोचन ब्रह्मदा गरी ॥ लेतु वीदारण गम्या उद्योत
 वागमति सुखो रोग चरी गम्या दे ॥ केही काल
 पदी मेरा मोलिलोई माथी स्थापन गम्या दा सी
 लम्प रूप माथी सुभी माहले दुइ को धारा च
 दाउदा वसोई मेरा चतुर वक्र पुनि प्रगत
 दुयाई ॥ नाइ पदी की सति नाम गम्या दा
 म्ही अले राम्य गर्व छ ते सदी राती वन सुख्ये
 वेस कारा माले मी नि ब्राह्मण का हस्त ले गरी
 क न प्रतिष्ठा गरी पुत्रा मान्या गम्या दे ॥ ते से को राम्य
 का पालामा बाहीरे से बाट बसो वो लाई नीती प्रभावी
 प्रभाक न प्रतिपाल धर्म का स्थिती दुयाई ते से को
 वेसामा सी अचल को अवतार ले कुलो कीती गरी ना
 ना प्रका रोग गली भनि वागमति कायं भनि को मा
 हात्म सुनाउदा भया ॥ केरी माहा माहा मृग रूप
 धारा गरी मृग बली प्रभा नि स्थान मार ईह
 लाहा माहा पुंछ जे भुभी भनि जांनु ॥

माग कृष्ण चतुर्दशी मेरा प्रीया ती थी मा वीही
 ओपन गरी परी क्रम जो गली न स्वक न पर मोन मद्र
 ल प्राप्ति होला भनि आमा प्रसन हुदा ॥ ब्रह्मा वोई नुइ

५ ले बाँनि गदर ॥ देही तो शर हा मी हत का हस्त
 मारि द्या अंग वन का तो गेने ही भनि बाँनि गदी ॥
 ही तो शर महा देवले आभा गदी भया ॥ ती मी हत
 का हात मारि देवा अंग प्रह्ला ले आपु हात दे ॥ वा
 गमनि रथे इ भाग नदी का तीर मी स्थापना गनु ॥
 गोकर्ण शर भनि प्रख्यात इ ना द वी धनु ले पा
 ना लमा स्थापना गनु अंग शर भनि प्रख्यात इ ने
 ॥ इ इ ले अमरावति मा स्थापना गनु ॥ जही हा
 नव ले लागी भुमी मा राखे द्या गुमाली पुत्रे पुत्र पुत्र
 सवदा ले स्थापन मा दही न गो वरा भनि प्रख्यात
 इ ने द्य भनि आभा भे अंतर ध्यान इ हा भया ॥

ताहा फात वी श्रवा मुनी वर वी ध्ये वाट म-पे द्या
 वर सोर राखता उत्तर गो वरने शर मा आही तप गदी
 वर पाही तीने लो गमीति अमरावति मा स्थापना
 ग्या द्या अंग शर लाई राखता ले लपा बुदा से द्या
 इ हा से द्या गनी लाई भुमी मा राखी से द्या सो द्ये
 पद्मे ला नालाई वो कदा पृथी मा ली न भये को ले
 लो न न सवदी दही गये छे ले लो वगु लाई दही न
 गो हा करी भनि नाम प्रख्यात भयो ॥

॥ वागमति को मा हा त्मे ले ३ प ले क हाई ॥

वागमति अमोघ जल जये नि नदी संग म भये को ले म हा ति अस्त्र
 धन तिर्थ दत्त पाप स्वप्न न ग रे को ले सो धन तिर्थ मा सुवर्ण मा वा
 पुत्र गो कर्ष मा पुत्र मा मा वा बुलाई अपराध गो वी पाप ले यता पुता
 इ ले म भत गो वला दवा इ उगी आ मा वा वला इ प्रहा अपराध गो

पुल सती देवी भयाको समुद्र का मुख द्वार
 देवी प्रगलभे बुद्धास भयाको सत्ये सुग का ओ
 त्पे मा श्री नायुग का आदीमा प्रगल भयाको ॥ अ
 गे वंदी सी वि गंगा प्रहृ सरस्वति वागमनि
 गंगाई ॥ देवापुर मनुष्ये ले सेवन गचाका ॥
 वा तनसीमा मरणा भयाको ले मोक्ष फल प्रापुछ
 सो फल वागमनि मा इरी वा सरा का दीन मा
 भती सुत युव वार एना न ग जाले जापुछ ॥
 इने वागमनि को संगम गोवर्ग सुले गग नी
 तीर्थ भेद वसुध निव जल इरी को नीमाले
 गार्दी लप्ता स्थान छ आय्य द्यात संगम मा
 प्रहृ दोदय निर्थ ॥ आय्य देवी ले तर्पण ग नीले आ
 य्य द्यात भानि प्रख्यात भया तदी जलेश्वर रस्यु का
 छन ॥

मनमति र वागमनि का संगम पाताल गंगा
 भोग धति प्रगल इंदु तस्वन रुड धारा भनि भेद छन
 ॥ ते स सेव मोल तीर्थ गार्दी वीरोपी भेद छन ॥
 वागमति र वीरु मति का संगम मा पैच नंद
 तीर्थ भनि भेद छन ॥
 वागमति र प्रभा वति संगम मा प्रमोद तीर्थ
 भनि भेद छन ॥

१ पाच तिर्थ परमोत्तम धन

चैड भाग देवी न प्रभावति सगम सम्पलादि पैच
कोसी ॥ ५॥ प्रयाग कासी भनि प्रख्यात भयाका
धन ॥

प्रह्लाद मनि बुद्ध पवन माथि इद्व नाई मणि मये
लीङ्ग कनक पापना गरी महादेव आवादा कारी ॥
गहेश्वर प्रसन्न भै दरसन दीदा हाका तिरिवाट प्रवा
ह हुनाले मणी मणि गंगा भनि प्रख्यात भै भुक्ती मुक्ती
दायक भै गम्भा ॥ *

स्वये भुजानु मा वागमति को महीमा
लेखेको तीर्थ इह द्वादसीति

वागमति अमोघ फल दायनी नदी वृषागम मा
महातिर्थ स्वधन तिर्थ ॥ दस पाप स्वधन गरेको नीमी
तले स्वधन तिर्थ ॥ बाह त श्रद्धा नाग वास गरेको ॥
गोवर्न ॥ दस पाप भनेको

जीवहीसा गर्ने १ अर्काको धन संपादित हुने र लीने
अथवा चोर र लीने २ भयेन भयेको कुस फल कु
रा गर्ने ३ नजाने गुमाने अर्का श्रीमन् सँग लो

* स्वये भुजानु मा मनि बुद्ध राजाले आफ्नो मनि दान दी १ भुजा
मा मनि लौग ५ प्रति भयेको ले मनी लौग वेन राग नाप भयो
भनिलेको र देह ॥

भगने थत्त ख्याल थतागने ४ यताको कुरा उता
 उताको कुरा यतागने ५ २ जनाको गगदा गराउने ५
 चीतमीली रहेको लाई न चाहीने कुरा गरी चीन फ
 ताउने ६ नचाहीने नचाहीने वेही साव सैग गाली दी
 येर दुवही को ७ तेह्रो आवाले हेने अककि धन
 लीयेर साहुन निरी मोज गर्नु भनेर आफनु कु ला
 येनी छोडी अककि धर्म मावसी नचाहीने २ गने
 मोपही सुख होला भनेको काहा को हो भनि जथाभा
 वी गरी होइने ८ अकालाई नचाहीने कुरा मा कराव
 च न गरी अककि धन संपत्ति लोभ मक्के गने अककि
 धन छे गरी नास गर्नु भनि होइने अकालाई इसरा
 वने ९ अकालाई रुवायाको १० दस पाप भने
 को बही हो ॥

२ मारदा यनि नदी र वागमनि सेगम मा सी
 त तीर्थ ॥ सोम सखी भने नाग तमावसेको ॥ गुहे
 थरी ॥ वीछोड भयेको सगम हुने अज्ञान गरे ॥

मनि तेहीनी नदी र वागमनि सेगममा ॥ सेव
 र तीर्थ ॥ पाताल मार्ग वाट माथी आई ३ दागा
 भयेको ॥ अमृत धारा यद धारा माथी आई
 सगम भयेको ॥ रुद्र धारा वागमनि मनीरी
 हीनी लेन ॥ सेव पाल नाग तमावसेको ॥ से
 व मोल ॥ ३ ॥ कुव रोग नीवार राहुने ॥

वागमतिर राजमन्त्रीनदी संगम मा ॥ राज
तिर्थ ॥ पुरुष ध्यायितुं नागराजा वास गरेषो ॥ यो
तीर्थ मा अस्नान गारे सुख अनन्द सुख सरीर
इन्द्र ॥ ४ ॥

केसावति नदीर वीमलानदी संगम मा ॥ म
नोहरतिर्थ ॥ महाभयानक कुलीक नागराज वा
स गरेषो ॥ यो तीर्थ मा यक आत्मी अस्नान गारे
इन्द्र पुरुष पार्द लो अस्त्रि इन्द्रा यनि भे सीध भोग
यो ॥ ५ ॥ तोखा

केसावति नदीर कुपुमावति भद्रवति नदी संगम
वीमल तिर्थ ॥ उपला ^{भन} ध्यायितुं नागराजा वास गरे
षो ॥ यो तीर्थ मा अस्नान गारे अपमान वीद्युत्तौत
अपमान सौत कल्याण इन्द्र ॥ ६ ॥ सोभाभग
वति ॥ ६ ॥

केसावति नदीर सुवर्णवति नदीर संगम मा ॥ जी
धान तिर्थ ॥ सेपति दीने भयेको इनाले नीधान
तीर्थ ॥ नैद उपनैद नाम गारे वा नागराजा वास गरेषो
॥ यो तीर्थ मा अस्नान गारेको कलचन सेपति पुर्न होला ॥
॥ ७ ॥ लव तिर्थ भद्र ॥

केसावति नदीर पापनाशिनी नदी संगम मा ॥ ग्पा
न तिर्थ ॥ ग्पान दीने तिर्थ भयेकोले ग्पान तिर्थ ॥

वायुकी नाग राजा वास गरेको ॥ त्रुति मनि ॥ ८॥

वागमति के सावति नदी संगम ॥ चौताम
सी तीर्थ ॥ मनो रथ पुरा गने भये को ले ॥ चौ
तामारी तीर्थ भने भयो ॥ वज्र नाग राजा वा
स गरेको ॥ ९॥ तेहु डवान

वागमति ॥ सनावति नदी संगम ॥ प्रमोद
तिर्थ ॥ पद्म नाग राजा वास गरेको ॥ पाहा
अस्नान गरेको फल सबल लोक आ फ डव
समा हुनेछ ॥ १० ॥ दान गाल ॥

वागमति ॥ चारु मति नदी संगम ॥ सुलक्ष
न तीर्थ ॥ महापद्म नागराजा वास गरेको ॥
यो तीर्थमा अस्नान गरेको फल सुलक्षन भै सै
पाति पुरा हुन्छ ॥ ११ ॥ भान गाल ॥

वागमति व प्रभावति नदी संगम ॥ भयेति
र्थ ॥ अति कोति नागराजा वास गरेको ॥ यो तीर्थ
मा अस्नान गरेको फल सभुनास हुन्छ ॥ १२ ॥

५० ॥

उप तीर्थ

अनेत नागते वास गरी रहे दो था ॥ अनेत
नीर्थ भनि नाम प्रख्यात भयो ॥

आख्यातारा माहादेव है स्व वास था ~~स~~
~~स्वा~~ न वा न गरी अज्ञान गरी रहे दो ले ॥ आ
ख्यातारा नीर्थ ॥

कोही कालमा नागरा मा वासुकी कन ग रुदले
समाने ल्याउदा गरुद वाहन वाढु म की जाग मीने
गलमा दवी अति सुपति का सरा मागई तप स्या
गदी अति परमे ^{दे सरे} अ प सुपति का सरा मागई तप स्या
गदी अति परमे अ प सुपति नाथ प्रसन्न भे ॥ प्रथ
म मा रही मेरा दार को नीधी को रक्षा गर ॥ प्रथ
म नीधी लाई नमस्कार नगरी मेरे दरसन गोस्न
तस्दन नीस फल हवस भैया वादान पाई ॥
इसन भागमा वास गरी रहदा ॥ वासुकी अत्र
भनिने पाल मा प्रख्यात हुन गयो ॥

स्वेत बाउरी का राजा सुर्जे देतु मीथी ला
देस का राजा चलवान हुदा सुर्जे देतु राजा लाई

पुतीवाटनी कालपा पद्धी दुखी न भे रखा
 कावळन नारद भेट भे नारद लेग दुखवी
 सागरी अव म काहा गे वसे थी क होला
 भानि वीं ती गदी नारद वाट दे वृष सुन
 मृगेन्द्र सीखर नाम सीवपुरि पर्वत जाहा
 वाट वागमनि प्रगत भयादाहन त ही गो
 र्द पल पद्धी ओ कृष्ण का अनुग्रह ले आ
 पुरा मे दान लाग न्याह स देह उधा होला
 भानि नारद का उपदेश वाट मुरी चंडा
 वानि भाय्या ही न भे सीवपुरी मा आह
 वाल गदी भया ॥

केही दीन पद्धी गुरु भुक्ता चार्य का उप
 देस काट पारा। सुरका पुत्र महीन्द्र दमन से
 बापु दे लेले माहादेव को तप गरी वर पाई
 इन्द्र लोक लेन जीनि ॥ ब्रह्म लेली महीन्द्र
 ने पाल पुत्र भा जाई वस भानि प्रह्लाद का आ
 मा ले महीन्द्र दमन दान व इह ले सहीत भे गे
 वास गया ॥ ब्रह्म ले इन्द्र लाई बोलाई महीन्द्र
 दमन कृष्ण का पुत्र प्रयु मन ले मान्य अरु
 का हसिले मने दैन भानि आजा गदी भया ॥

वाणा सुर देव का पुत्र महीन्द्र दमन का वही नी

प्रभावति नाम गन्धका अति सुंदरी थी इति ॥
 ती पुर्व कालमा अमिहा देव तप गदा वरदा काम
 देव ले वाराण प्रहार गदा महा देव को क्रोध भेदे की
 भस्म भे गयो र काम देव को खिरोई वीला पग दा
 दा पर भुगमा श्री कृष्ण ओतार भै तीन का पुत्र प्र
 त्पुदुमन जन्म नेछ उसै सेग वीवाहा होला भनि वर
 दान दीये को थीयो ॥ वही रति मही दद मन का
 वेही भै वस्या को थीयो ॥ इन ले वछला देवी
 को सेवा गन्धार पार्वति सुसी भै तेरा मन बांछा
 प्राहुन्या छती प्राचीन मारेह का कुरा मेले थाहा
 पाया ॥ कृष्ण का पुत्र प्रत्पुदमन सेग वीवाहा
 हुने छ भनि अन्तर ध्यान भै गया ॥

मुगेड सीवर वाट प्रगत भया का वाग मति
 उनी नेपाल क्षेत्र का श्लोकान्त वन दह गरी हुलो
 तलाए वनाई सुप्रभानदी मा मही दद मन व
 त्याको देखी सुर्य केतु राले रत्नादी दी सुसी
 गराई आनंद सँग वसे को थीयो ॥ एक दीन म
 हे-इ दमन का सेवक ले सुर्य केतु का पुत्री अति सु
 दरी चंडवति को देखी ॥ महे-इ दमन का हा गे सु
 र्य केतु राजा का छोरी अति सुंदरी छि हुर लाई ला
 ये वछ भनि वीति चढाउदा महे-इ दमन ले दुतप

दाई माग्न पयायामा सुर्जे केतु दराई वीचार गरी
 भेद छन ॥ लोकको अधीपति राजा महीन द
 मनले मेरा पुत्री वीवाहा गहु भेदा धंदे मेरा पुत्री
 का भागे भनि दुन सेग करा गरी दुत सु सी भै फ
 की मही उदमन सैग वीति गन्ना प्रो ॥

ताहा पछो सुर्जे केतु राजा दुखति भै मनमा
 चीतना गर्न लाग्यो कष्ट माथी कष्ट आइ लाग्यो
 अव मैले कसो गर्ने हो ॥ सत्रु लेनी कालदा याहा
 वसी रहेछु याहा वसी कन पनि पुत्री दी दे तपला
 ई मो नु पयो भाने चीतना गर्न लागी र खुवा
 थियो ॥ उसै वीचमा नारद मुनी आइ पुग्पार
 पुना गरी वीति गप्पा ॥ मही उदमनले मेरी पुत्री
 माग्न पठायो के गरु उपकार भया गरी दी नु इब्रत
 भनि वीति गयो ॥ नारद मुनीले हे सुर्जे केतु
 तीमी सेका नमर यहा वति तीमा पुत्री प्रद्युमन ताहा
 देउला मदावा जाई वृद्ध सैग वीति गइला भनि
 भरोसा दी आकासमा ग गतिमा दो प्रभावती कन
 देव्यार वाहा मया ॥ प्रभावतिले नारद कन देवी ॥
 प्रभावतिले ^{देहा} नारद कन देवी वला वारण आउउ भ
 यो भनि वीति गदी ॥ हे सुंदरी तीमीले अधी प्रद्युमन
 लाई पुन्य पाउन्मावर पाया वी हो ॥ प्रद्युमन घर
 दावाट आउन्माइन उस वयन प्रद्युमन लेग तीमो

वीधा होला भेदा ॥ प्रभावति भेदघन सर्वसे
 तीभिर्द्वौ सखासुरकश्चमासुरलेवागमति द्वार
 वेदगरी रक्षाकाष्टे दध्नुमेरावदोसा मथोद्धन
 पादा प्रद्युमन कस्ताभारले आतुला भेदा ॥ आ
 रद भेदघन सो कुरा कोसे कानगा भनि नारद
 दारिका भादा भया ॥ जब दारिका पुष्प्या रती
 कृष्ण अज्ञा गदघ्न वया कारणा आतुनु भयो भ
 नी आज्ञा गदी नारद वीति गदघ्न ॥ हे गोवौद
 हे सध्वन का भयले सुर्ज केतु राजा मृगद सीषर
 मागे वाप्या का घन तन्की पुत्री चडावति प्रद्युमन
 लाई क प्रीति गन्पा कोछ ॥ महीद दमन का वही
 नी प्रभावतिले पनि प्रद्युमन पुरुष पातुला भनि
 भजे कोछ ॥ महीद दमन लाई मार्ज सक्क्या छ
 यत्ना वी भो रचाही देन भनि प्रद्युमन सुप्रभामा
 माछु प्राप्त काले मा आफु आतुनु होला भनि वी
 ति गरी प्रद्युमन नारद गरुदमा सवरा भे चन्दन
 लेले मा प्राप्नु हुदा भया ॥ आदा प्रभाति नाना कु
 सम वृक्ष ले स्वभाय मान भे रक्षाका पीची त्रमेड
 वमा सुति रक्षा काथीइन ॥ प्रदीमन सेग का प्री
 ती अभीला वले कामवा न ले पीडा भया का प्र

भावति नानातरह सेग यन्ति नागरी रक्षा काथी
 २॥ तत्तै समयेमा आकासमालि प्रद्युम्न
 स्ति मुनी आयाको देवी उथी प्रणाम गरी
 न ॥ प्रभावति कन नारद मुनी भेद दन ती मीलाई
 पति हरिका सुतली आई ज्युपा गंधर्वी विवाहा
 गरती प्रो मनोरथ पूरा होला भनि भेदा ॥ मे
 राद ज्यु की रवल मान द उत्तै थाहा पाया दे
 होला भनि वीति गदी ॥ ते स्फुरा को ले दाना नु
 ती प्राद ज्यु लाई प्रद्युम्न ले वधा पाई भोली
 ती प्रा ससुरा उक्छि पति आई थुलो युद्ध नेछ
 थंडा वति को पति विवाहा हुन्छा भनि नारद का
 कचन सुनी देरी प्रभावति भेद दन पति का
 रा मेराद ज्यु लाई मारी ममा त्रजी ई सुख
 पाई क्छा हुन्छ यत्त कामेले मलाई अकीति
 लोक मा हुन्छा प्रभावतिले पुरुष का कारण
 दा ज्यु लाई वध गराई भेदा अवाद लाग्छा
 छ प्रो कुरा म इच्छा गरिनि भेदा ॥ नारद
 ले यस्फुरा मावी साद नगर देवी वाट वर जा
 या दछो पीत्री कुल भेदा पुरुष का कुल
 मा स्त्री हुद प्रीती राख दछ ॥ यस सुधार
 ले सोच ना नगर प्रद्युम्न पति जा हुन्छा
 भावी माछ मही इदम न दै पलाई अवस्थे २०

मान्नादि न दानि पुद्गे ती भीषी सा ड छे उ ॥
 म मृगे ड सी वर माना न्हु प्रात काल मा आउहु
 भानि से न वे तु राना वसे का गुमाना दा भया
 ॥ मुनी गया पद्दी प्रद्युमन वन आफ्र वीध्या
 उना भावोला इरिय्या फुलका मालाली श्री
 पद श्री राग गरी गोधारी वीवादा भय पद्दी ॥
 नवर्थ न्हु मा अरतये भया नारद मुनी आइ पु
 ग्गार प्रद्युमन भेद छन ॥ वस्ता न इसे ग दुर्ग
 भया का दान वद रु क न जय गन्पा हो भानि से
 धदा ॥ नारद मुनी भेद छन लोकपाला दीले
 रक्षा गरी राखे का ती नै लो क क न जीत न्पा इ
 जीत न्पा हुन तपनि ॥ तम्रै हात वाटु सको म
 ररा छ भेद सुहु गन तयार भया ॥

प्रभावति पनि पुरुष का जयनी मिति मं
 गल र चीत गदी भया ॥

नारद लेत म्पा पीता भगवान् ओष्ठ छन प
 नी सेव चक्र गदा धारी गरुद मास वारी भे
 आउन्पा छन ॥ सेखा सुर नाम दानव अति
 गंभीर खिर भया को ले भेतु रक्षा गरी रक्षा
 दानव देव वेटक भया को वस्ता क न मारी ॥

इन्डादी देवता को मनोरथ उपपातु नु भानि
 नारद को वाक्य सुनी रुक्मिणी का
 उत्र सेवा लये मागया ॥ प्राज्ञ दारमा
 उनी रह्या लाई लान मा चार सेवा
 सुर नीस्वी कस्य आशाले इन्डादी दे
 वता लाई पानि अगम्य भयावदा से नुर
 द्या गन्धी ममाथी कमानानी आहिल
 भानि क्रोध गरी माइलादा वायु सुध भयो
 पंरु सेवा सुर लाई भुमी मा पद्माडी उदर
 माथी टेकी कुलथी मादी वीडा दीया क
 राया को सवले जल भी भर खुका का क
 से पापुर ले थाहा पाई नीस्वी पर्वत कार
 देह धारी सहादी ली गर्जमान गदा ॥ सु
 प्रभा स्नेने पनि आया ॥ क अपापुर मही
 इदमन पनि वहुते रीसाई आयो प्रद्युमन
 ले पनि रथ मा चदी ॥ उस्तो वक्रतमा उी क
 ह्म ते चक्र गदा धारी इन्डादी गन अपस
 रा गाले पुन गरी गद्गद मा सदा र भै आ
 इ उदा भदा ॥ प्रद्युमन को साथे मा
 आया को देखी मही इदमन को धगरी

नानातरङ्गका सखले प्रद्युम्न कन प्रहार
 गन्ता ॥ प्रद्युम्नले पनि उस्को सखले थप
 गरी दीया पर सपर महा युध भयो दुवै
 पक्षे का धेरै ले न्ये सहा भया पक्षी ॥ नारद
 पुनी प्रद्युम्न कान भोक् आदि भन्न लाग्छा
 ॥ महीन्द्र दमन कन मान्य उपाय सुन ॥ पुर्व
 काल मा प्रह्लादले कष्टाकोष्ट सख अन्न ले
 मने छैन तसर्थ वेग सीत गाई सीरमा मुखी
 ले प्रहार गर भाने उपदेस दी द्य ॥ प्रद्युम्न
 ले नारदको वाक्य पुनि आपुन सव वल प्र
 कास गरी वेग सीत गाई वन समान मुखीले
 सीरमा प्रहार गर्दा महीन्द्र दमन ले वेदना सह
 न सक्थी पृथ्वीमा लोयो सर्वांग रत्न भयो ॥
 ताहापछी सुप्रभादा लेख रत्नको देने द्रु
 महीन्द्र दमन लाई मान्छेको देखी प्रद्युम्न
 का भयले भागी पाताल मा गयो ॥

देने लाई वध गरेको ले देवता हर्ष मान्छ
 भै गये सव गन्धको सुनी वागमति देवी नारी
 रूप धरि ॥ ३॥ विष्णु का सैन्मुख आदि स्तुति
 गर्दा भईन ॥ हे मुखी के सव सर्व सा भय ले यु
 द्ध भयावा ले गुर्वेध बोली वक्तु द्रुपद गंगादे

धनकन बहुते इच्छा मेरो भैर ह्वाको छन माप्र
 लाहले सोहोइ सकदछ भनि वौंति गरी ॥
 पागमतिको वचन सुनी सुसी भै सेतुचक्रलोका
 दन गरी मार्गवनाई दीदा भया ॥ सेतुवेदकोती
 दीदा कच्छपातुरवहुते रीताई वाहु हातले छो
 कायल पर्वत गहीना हातले सोरसा सौं पर्वत
 उगद देरी सेतुवेदगर्न इच्छाले सैल उगउनेला
 गदा उकिछ वाह देकी वीतेल पर्वलागपोभ
 नी भनवे गले गरी आई दोलाचलमा कीले श्र
 सोहा श्रृग मां सोने श्रृ रथापुनागरी दुवै श्रृग
 अचलगरी दीदा ॥ कच्छपातुरको देही लागेन
 ॥ येत्र कुक्षम चतुर्दसीकादीन कीले श्रृ चन
 मरले भक्ती सुत पुनामांने गला देला सवासोला
 ॥ सीवरात्री का चतुर्दसीकादीन स्वर्ती स्वर्कन
 भक्ती सुत दीपमालावाली पुनागया भयेनीर्वा
 रा होला जोन इच्छाले भक्ती गला स्व कामजाउ
 रा होला ॥ कच्छपातुरले श्रृग उगउननसकोको
 धारी प्रद्युमन सो वायु युद्ध गयो महायुधभयो
 ले पनि मारन सकदा ॥ नाराज आई यसदुरात्मा क
 नउत्ताने पारी प्रस्को दुदर मारहाको रत्न
 शिवको भने भर्त्ता भनी नाराद का वचन सुनी ॥

पद्माङ्गी उत्तान पाडी बहले ~~मानी~~ चीड़ी रत्न दी क
 दा पनि नमरी केरी नारद मुनी आदि यो वीरदान
 व वागमति का तल बन्दे पछ पले डवी दिवले
 जल मायस्को मरणा देन मसलार्छि गरुदले उवा
 ली ह्वलमा तावनुर चक्रले छेडन गनु मति वच
 न भविवे को कुरा सुनी गरुदलाई अह्माई खल
 मा ल्माई कृष्णको हात्को चक्र मागी प्रद्युम्नले
 व अपा^रवे सोर अदेन गरी मादी भया ॥

साभूपमोर तेसदीन कृष्ण प्रभिति देवता
 इहले लही वास गमा ॥ नारद मुनी मुगेड सी
 छार सुर्गे केतुराजा काहा गे कुतांत व ~~भ~~ वहा भ
 या ॥ वेदान पल्टवी हनु मति संधी का रूप ल मा गया
 रामा सेतुभ भया के देही नारद आज गंध हाभी देवी
 लुके दासेवा द्या भया का दो भेदा ॥ रामा भेदन नारा
 यणको प्रतिमा बनाया को छ भेदा नारदले चंम
 बी हनुमत्तरखा दो स्थापना गर ॥ भोली गोवींद
 प्रद्युम्न भया का ठागुमा भापुला भेदा ॥ ताहा पछी
 जलका मध्यमा पारी ~~अनंत~~ सयन गरेका भगवान
 नारायण कन स्थापना गमा ॥ ताहा माई मस्ते भती
 युक्त दरसन गला वे कुठवास होला ॥ वीहनु के
 स्थापना गरी स्नान गरी ओ कृष्ण का हा माई

ॐ कृष्ण का चरण माती र सखी सत मोरी र
 द्या सुभे केतु को भक्तो देखी मधुसुदन प्रसन्न
 भै आसा गर्दन हे भक्त नामा मन को जो अ
 भी लाख छ वा माग भेदा ॥ रामा कौ लि
 गर्दन यदी ममाथी से तुच्छ भया मेरा सा
 थ मृगे ड सीखार पापु ^{लाग} नु ह्वस ॥ प्रद्युम्न
 क न पुत्री चंडा व्रति बीवादा गरि दौछु ॥
 नादा पद्मी दारिका जाल नु ह्वस भनि
 वीं नि गदी लो भनि ॥ ॐ कृष्ण गरुद
 मा सवारी भै पसुपति वीरान भयाका
 स्थान माजादा भया ॥ पैले देवा मति पा
 अस्नान गरी वच्छला का दर्शन गरी पसुपति
 प्रभु क न प्रदक्षिणा गरी दक्षिणा दार मा
 जाई जपादी भया ॥ माधव आया को ववर
 मुनी वेद वेदान्त जान्माने मुनी ब्राह्मण हर
 पसुपति का स्थान मा ॐ कृष्ण को दर्शन
 गर्न को वांछाले आया ॥ ती मुनी ब्राह्मण
 कन देवी अनेक दाना दी गदी भया ॥ ती मु
 नी हर मध्ये वदोते ज सुखी भयाका दो मुनि
 ले साई नादात उथाई सा ह्नु का सार वर्य
 वो ह्नु भया ॥ चंदे महा भाग दामि हरु ले

तप गन्धका फल आज पुगे पो मुवे स्थान मा
 हरी हर को दर्शन पायियो ॥ यस्ता तर दलेग
 जो नर दर्शन पाउछ सो धने है ॥ प्रति ने मुनी
 का वचन सुनी ओपसुपति नाथ प्रगट भै हरी हर
 दुवे वीरान मान हुदा भया ॥ ओपसुपति नाथ
 ओ चूछका मुख वन देखी प्रसेन भै ॥ देवाह
 रामा मुखे भयाका ॥ श्लोकान वन मा वालु
 कीले पुर्व काल मातप गर्दी वालुकी अत्र भानि
 रहन गया कोहे ॥ तेले य स अत्र को मेरो आशा
 सुनी पालना गर्नु भानि आशा प्रसेन हुदा भया
 ॥ ती ने मुनी प्रभीति प्राप्तुता इदले नेपाल अत्र
 भनि इश्वर का आशा पाइ पुनादी कर्म धर्म
 सास्त्र आदी प्रमाण ले गरी नेपाल पालना
 गर्न को उद्योग मन मा रा ले गरी पालना गर्नु
 उद्योग मन मा ली दा भया ॥ हेमवत पर्वत का
 कुक्षीमा रक्षा को मुनी कन नेपाल भन्दा
 नाम प्रख्यात हुन गयो ॥ पसुपति का आ
 ना पाइ वी दा भै ॥ मुखे श्री मागे दर्शन ग
 या ॥ गोकरा मा भाई दर्शन गया ॥ वदो
 दुर्व उल्लाह रोग मृगे इ सीखर मा भादा भया
 ताहापदी वागमति प्रगत भयाका स्थान मा स्था

न गरी सुर्जे के तुको गृहमा जादा भया ॥
 ताहा पद्मी सुर्जे के तुको आले नारद मुनी ले वीची
 गराई प्रद्युम्न कन आपरा उरी चडावति
 कन्या दान दीया ॥ ताहा पद्मी ही गृहमा से
 पार हुदा भया के सव का आताले प्रद्युम्न च
 डावति प्रभावति कन रथमा चदा हुदा भया
 सुर्जे के तुको कन पति रथमा भदाई कुवेर
 का उष्य वीमान है सोभा पाहुदा भया ॥ आ
 कास मार्ग ले जादा अने दारी र्थ वर्तवताई
 ॥ श्वेत कपरी जादा है सखी ने नाम राजा ले पु
 जा माने गया ॥ ओ कृष्ण ले है सखी कन मआ
 या को कारणा कहें छ ॥ सुर्जे के तु से ग आपरा
 पल पराक्रम ले भीति बस्य को दो भेरा क्यन
 सुनी उनको राजे दडी देउ भति आसा हुदा वहु
 ने सुसी भे आपरा दवारि मा लागी गोदी कन
 पुजा मोने गरी सुर्जे के तुको राजा को राज्य सो पी
 दीया ॥ ओ कृष्ण का अनुग्रह ले स्व राजे पाई
 ओ कृष्ण कन दराजन प्रणाम गरी ओ कृष्ण प्र
 सन्न भे आसा गदि ॥ हे भक्त धन्दे दो इह ली
 व मा सुख भोग गरी पद्मी उधार होला भति
 धर प्रसन्न दी ओ कृष्ण प्रद्युम्न च प्रभा
 वति चं डावति नारका वी से जादा भया ॥

ॐ माहादेव लेखार पालक नभी भवसे
 लाईनापटाउनु भनि आमादी ॐ पाएवनि द
 न कथा कहना लागदा शृंगेरी कीले भाइ
 पाई भमराका रूप भैयथाइ रोम रोम सु
 न जां भो भवदीन माहादेव ले भाइ पा
 ई मनुक्षे रूप भै न मोरि भनि ^{श्री} आप दो
 दा श्री कीले वीनि गदा सीमी तीर्थ चुमी
 सीवली ग स्थापना ग पा प दी नली भनि
 आमा हुदा शृंगेरी की भयुरामा प्रादुरा
 भै मन्त्री गुणा क्य भनि नाम राकी तीर्थ जा
 भा गरी हुन एव ड ने पाल तीर्थ प सु वानि को
 द दानि गरी सीव स्थापना गरी ॥ इ सीव क
 व के नाम राखे हो भैका ॥ मुनी हुद ले मध्ये
 दारी नाम भुकीले तीमी मानी न हो द्यम
 माहादेव का द्वार पाल हो तसर्थ शृंगे श्वर भनि
 नाम राख भनी दारी गको वचन सुनी ॥ सोही
 नाम प्रख्यात गमा ॥ द्वार गुग का सेवर ई
 पाल वही नाम रहला ॥ कली युगमा सुवरी
 श्वर भनन ॥ वति भनि गुगा दे अधीको आपु
 शृंगी श्वर प ^{श्री} मारी ~~की~~ की मात मा नदी देला

सुखीये जादा भया ॥ अखमी चतुर्दसी ति
 को निदा दीन ॥ अगे थे को दर्शन गली न स
 लाई परम पद पाउला ॥ यस सीव लौगमा
 परस मनि थीयो कलीला पाप दहे वन पाटी मे
 परस मनी ले गयो ॥ अद्यापी प्रकार डवन
 का सन्धी पश्चिष्ट पति सीव लौग प्रच्छा
 त भेइ दया दादन ॥

केही काल पक्षी अंतर वेदी गार का धर्म स
 मी ब्रह्म ता का पुत्र मन्म लीन का वी पाक ले
 पा पचीत भे मात्री गमन सुख पान मोस हरी
 वेस्या गमन अनाथारी ब्राह्मण भे वेद सा अ
 नपही पा पात्मा कुट्ट प्रभृति नाना रोग ले धी
 डीत भे अल्पे त वी रूप भया धर्म समिका पुत्र वी
 द पाक्षे स्वदे सदा डी भ्रमण भे पृथ्वी भ्रमण गरी
 को सी दीका नीकट पुगी रोग ले धी डीत भे ५
 श्वर का नाम पुवारी ६ द ॥ ने मुनी रीखी को
 दलराग गद्दी को हो का हावट आय को हो य
 लानी भन भया का स्थान मा तेस्ता रोगी कस्ता
 नर हसो आयो भन्दा ॥ वीरु पाक्षे ले आपरा
 सव वी भोत गरी सु नोई मुनी श्वर का चरणा मा
 पचा ॥ वीरु पाक्षे को भदी ले प्रसन्न भे श्री पा
 गरी आभा गर्ददन ॥ यस मेरा डो भमा ३ ॥ को

दीती थलियुत भयाका चतुरखब्दी लौगवी राज
 मानधन ॥ अवतिमीलेमाहा माहातीर्थधन ताहा
 ताहा हठान गरी सीविलौग कन पुनागर ताहापदी
 नीपापभे पुसुखमच्छे उत्तम होला भानि भेदा ॥ ने
 पुनीतीवीका आभा वमो मिष्ट तीर्थ तीर्थ अस्ना
 नगरी सीविलौग पुनागरी अमे सीतमात्रा गरी आ
 उदा आगुडे रोषा पापघट्ट दे गयावो थी सो नी
 सपाप भे सकी येको देन ॥ केरी ने पुनीका उपदेस
 पाह मासि युडपर्वत माजाह नपगदा ॥ देवी प्रगडा
 भे देवीरुपा भे तोमा पुमाले मले तुल्य भया ॥ अव
 तमा पापतवनव भयो तीमीलाह वरपादि दंड ॥
 थीरंजीवी भे सीध भे रद भानि वरदी अंतर्धान हुदी
 भदिर ॥ ॐ

ॐ यके शनि हास दंत कवा कस्तो मुनेको दमने
 वीरुपाक्षे ने माल आई- उरी पमुपति नाथको
 दंडो जगरी आक्रा भयेको वीली तवना उदा-
 १०० धानेको धानु नीलेनी मो पाप कटन हूँ द
 भंदा - कस्तोरी नीले हो भानि सोयें ^{गहवा} उरी स्वये
 भुभावानको सशामा दुभानि भगवाने को दख
 नगरी आक्रा पाप भये वीता न वीनिगदी १०० धा
 नीको १०० गोली वनाह जगरी गोली खीयेर
 गयेपदी ~~ये~~ पाप कटन से वे दुद भ-दा वो

वनमोगीनी का पुर्व न था हा ॥ प्रह्लादीश्वर मदेश्वर
 ले ॥ मणोमय पर्वत मातपगरी प्रसन्न गराया ॥ व
 स्ताइ शरी भने कीधुका नेत्र मास्थिती भयाका व
 स्ताले नमस्कार गरीयाका योगीन्द्रा स्वरूपी हुनाले
 योगेश्वर भनि नाम प्रख्यात भयो ॥ एक दिन नार
 द मुनीका कथन सुनी कलौग देस का राजा देवीदासले ॥
 योगेश्वरी महात्मा सुनी आपरा दोरालाई राम सोपी ॥
 माहोमाया समरागरी महाकृष्णले नेपालमा आई
 योग गंगा तीर्थमा स्नान गरी गरीले नमस्कार गरी महा
 मेत्रुनपी तपगदी परमेश्वर प्रसन्न भे धरान दीदा भ
 क्ष ॥ कलाप्रकारले वरदान दीयो भने श्रीरूप भेसी
 वसन्ती स्वरूप उमा मदेश्वर माहाभयंकर रूपले दक्षिण
 काजिर्द कृष्ण नवमीका दिन दक्षिण दीदा भक्ष ॥ देवी

कुतीना हुन सक्छ भनि व०० धानी धातुको व०० ग
 ली वनाई नपगदी गरी धरोदी गत भेई हीडे छ-हीडे
 दा हीडे दा-यक गडु मा कमी लाले वना हाड को
 माये वसार्दै थुप्रो भयेको थोयो-वीदपा छे)
 ले थोके गरेको भनि कमीला रोग सोध दो-क
 मी लाले थोपा हाड वरवार गर्नु भनि नवापर
 यो-अहो कस्तो आचार्यको कुरा-यस्तो कमी
 लाले यस्तो पुरसार्थ गर्ने यस्तो आदर्ये भये
 पछि-मेरो कस्तो नसक्ने भनि-केही नपगर्न

वाट होराजनतीमीसिद्धेका मुक्त भयो अवउमा महेस्वर
 लोकमाजाडु भाने वाराणी हुदा । आकन सहेइ मा देवी
 लोक मागमन गाराया ॥ पछी इश्वरी वाट जो कोही न
 नदवस्त कोपरीमा आई दान पुं न्य गर्नन पोपुराप अक्ष
 य होला देहांत मा परम धाम जाता ॥ अरु अरु गंगा
 पावो पुराप भप भेदा यमराज मा यव वार मेत्र नपा
 को कोही कोही गुण पला प्राप्त होला भाने मा हो माया
 अंतर ध्यान रुदी भइन ॥ वीरु पादे वम्र जो गीनी माई
 फेरी तीर्थ यात्रा गर्दै आउदा पसुपति मा पुगी आज्या
 घाट मा स्नान गरी पुजा भकी गरी वीरु पादे नाही सिध
 भै मुक्त पद पाई देवत्व वर पाई अद्यापी नही वस्दा भ
 या ॥

गयो - गर्व गर्दी कोही दीन पछी फेरी दी कर मे
 गप गर्न छाडी दी डेह - ते सौं धन । मरु जो वरी
 सा ली - १ जो वरी पा नी भरी भये को - पा नी
 भरी पोखरी वाट (२१४ गोदा गो थली ले)
 पछे रा वाट पा नी ल्पाई बाली पोखरी मा
 राखने - यज्ञे २१४ गोदा गो थली ले वरु प्र
 न्ना वाट परवे रा वाट पा नी ल्पाई राखने ग
 रे को वीरु पाई ले देखे र सोचे द को के गरे कोही
 भ द (गो थली ले तीमोले देखेन । मरु पोख

ने मुनि पनि अरु मुनीसहीत भै मरि युद्धमा
 गई वस्दा भया ॥ इने मरि चकापुत्र ने मुनीले
 लको वस्दा रहीत पगदी ॥ ३ ॥ वनु भोगीनी प्रलेन भै
 सब योगीद भेदा पनि सीद्ध भयो ॥ ४ ॥ लेखी क्षेत्र
 पश्ये तत्तन्ना नामले गरी नेपाल भनि प्रख्यात भै स
 सारमा सीध भै रही अन्तेमा मवी खेली न होला ॥
 सो नेपाल भुमी भुमी दायक क्षत्रमा अपि सुपति क
 न अर्चन गरि रहु केही कालांतरमा यस क्षेत्र दह
 भै रहला नेपाल कन धर्म लेपाल नागनु भनिने
 मुनीले वर पाया ॥ ५ ॥ उप्रान की नानी ती मार्गले गरी
 मनुष्ये लोक कन रथीति हुने भाने मनमा वीचार
 गरी न्यायको रीत धर्म राजा सेग सेध वीगनु जानु
 पयो भाने जाई धर्म राज सैग वीति गदी भया ॥
 कली प्राप्त हुदा शुभ्रम गती भयाका मनुष्ये ह
 कन उपकार नीपीत वीना न्याय का वीचार लो
 केही कुरीको पनि वस्दा चीन वृद्धी हुने कस्तान
 रहले राज्या पालन भनि वीति गदी ॥
 धर्म राज आसा गदछ ॥ सत्य वाचा मारा वनु
 धर्म अधर्मको वीचार गर्दै रहु खापीका अधीन
 कन राखनु प्रस्ताकन भुमी मुनी पापुला भनि
 अने पद रहुको नीती सुनी आश्रय आश्रय मा जाई
 धर्म राजका आसा अनुसा चलाई वरया ॥

तंत्रा नुसार नेपाल क्षेत्रको सै सेप वरानि
 पुष्पे श्रीवन आवरागिरी र ३ पादा प्रथम
 क्षेत्र नदी देवी प्रस्तायानि समेद बुलीमा ॥ १
 तादेवी माइ श्री वेच बुली मा ॥ मरडी प पु
 छद त ३१३ सुमनादेवी कुमारी देवी कुलचो
 बुलीमा ॥ सुय्येदीप महानेद अत्र मनोमति
 देवी वेहम जोपोटे मयन कोटी बुलीमा ॥ नय
 नदीप गोपाल अत्र कुलो धृत देवी वाराही पोटे
 नयार अ बुलीमा ॥ वसे नदीप अत्र नक्षत्रता
 तवति देवी इन्द्रायेनी पोटे लिंगु चो बुलीमा ॥
 त्वरादीप चंदी का अत्र अत्र वाराही देवी बापु
 ददेवी पोटे गेद चो बुलीमा ॥ नर आति दीप
 ती वृय अत्र सवरी देवी महालक्ष्मी पोटे सोव
 उरी बुली मा ॥ दुर्गा मे आवरा पोटे त्व दीप मा
 हाकाये अत्र धमा देवी प्रस्ता प्रतिको पू पनोति
 मा ॥ पुस्कर दीप सुनिधर अत्र देगुरा देवी माइ श्री
 पोटे योका भैरव मा ॥ यक पाद दीप वीर म अत्र
 वामा देवी कोमारी पोटे रेगुली योमा ॥ श्री दीप
 चंद नाथ अत्र सुभ करी देवी वेहमा वि पोटे गो
 उमा ॥ पुस्कर दीप सुनिधर अत्र देगुरा देवी वा
 राही पोटे ल म गुं मा ॥ ने नदी वि गोपाल अत्र वाम

की देवि इन्द्रायनि पोटे वलौ गमा ॥ स्वरादि
 वर्यं नाथ अत्र सुपदी देवी चामुदा पोटे गो
 वरामा ॥ गोवर्धन दीप चौमार्ध अत्र नदी
 देवी महालक्ष्मी पोटे सारदुसा सुमा ॥ भृनि
 या अस्वर्ग पोटे ॥ प्रयाग अत्र भुनि नाग
 भेरव प्रह्लादनि पोटे पुना सुमा ॥ वारान
 सी अत्र रुद्र भेरव माहेश्वरी पोटे रिमनीमा
 ॥ कोलापुट अत्र चराड भेरव कोमारी पोटे
 सुवागुगीमा ॥ अंड हास अत्र मोक्ष भेरव चे
 द्रमर्षी पोटे वलु सुमा ॥ गयोनि अत्र उर्म
 न भेरव वाराही पोटे ह्योस्मौमा ॥ चरीत्र अत्र
 कपाल भेरव इन्द्रायनि भेस्व पोटे वदुलदा
 ॥ प्रकोवर अत्र भोवरा भेरव चामुदा पोटे
 चेलंग गा स-ही मा ॥ देवीद्व अत्र सेधार भे
 रव महालक्ष्मी पोटे कोलीमा ॥ चतुर्थ आवा
 रा ॥ गालंधर पोटे जलेश्वरी सारदुमा ॥ उ
 रा गीरी पोटे उर्लीश्वरी देवी गुंगुनीमा ॥ काम
 दपोटे कामेश्वरी देवी गोपुमा ॥ क्षी नका
 भी अ. ओद्यान पोटे अगुह्येश्वरी देवी अदि
 उपनि गोनिरुप क्षी विवरीज मानधन ॥
 भृगुदेवी वीर काकटे श्वर देवी दक्षि ॥ तीले
 श्वरसम्म ॥ पुर्व पीकटे श्वर देवी पश्चिम

दना भराटे श्वर सैम ॥ योग धारानदी देखीवी
 हुनु तीर्थ पर्षेन गोडावरी देखीही तीर्थ सम
 यति अष्टादीग भान पसुपति अत्र भुक्ति सुक्ति
 दीन्हा परम अत्र हुन ॥

ॐ गुह्येश्वरी महावीराज मान दहन ताडा
 अष्टमाभीका आपुन २ गगाले द्वाते भेवीराज
 मान दहन ॥

ॐ पिपुपने श्वरका द्वाते द्वारमा वीरा
 नमान भयाका ॥ गगारेष्ट अत्रपाल अष्ट
 योरे निवी वत्सराडे राज राजेश्वरी पूर्व भन्म
 का ल्यरूप दर्शन हुन्हा कुड थेंड जाति महु भे
 रवी सुपा अत्र अनेत नाग इवेता ६५ आपुन २
 गगाले युक्त भे रक्षाका दहन ॥

पश्चिम द्वारमा लम्बोदर दाड पाती व
 ररा वागी श्वरी देवी नारायण आपुन २ गगाले
 युक्त भे वीराज मान दहन ॥

उत्तर द्वारमा भुवनेन गगारेष्ट वंदी कोर पुल
 ल्य कुपेर मुखेक गगाले युक्त वीभया देवी योगीनी
 गगाले द्वाते सीध गगाले ६५ रक्षाका दहन स्वर्ग मध्ये पा
 नाल मोडु लम्ब भयाका देवता कानायेक भया
 का परात्पर योगेश्वरी वीराज मान दहन ॥ अमर
 कोप मध्ये दुर्दुर्ग उतम ॥ नेपाल पुगी ॥ काकी श्री

मोक्ष प्रवृत्त यो दमा भदीने कासी धर्म अर्थ का
 म मोक्षे च सुवर्ग जलदायक पसु पाति पुरि दु रा.
 ॥ देवलोके श्री नानी मीति देने इह ले नाना प्र
 कार लेग तपस्या गरी इहा अति वीर्यु माहा देव का
 आशाले देने इह कन सोत मानवी तप्य को लोभ
 तेत्त गरी देवता इह देने इह प्रतिपालन गर भंजा
 कचन जुनी ॥ सु होदन रात्रा का तनी माया दे
 वी का गभर्वाट माद्य सुक चतुर्दसी का दीन भ
 वरान अत्र बुधवार का दीन जात भया ॥ कली
 प्राप्त हुवा यो बालक लवल शराले ले सुत भया
 का थीया तीन वर्ष मा मुताडन गरी ७ वर्ष मार्गने
 दीया ॥ पद्मी वाट बोध चार्य भे ने पालमा प्राप्त
 इन लादा ॥ प्रह्लादे दराड दीया भी आपात्र
 शिविले नाना चीज इह दी आहूरा ले सुती गया
 रीवी स्वा इह ले समुह भे ॥ इह ले अली बदाया
 ॥ वायु ले लीपी चामा हाक्या देवता इह सेव ले ले
 का गया ॥ ब्राह्म पद्मी भगवान देत्य इह ले तपस्या
 गया का गुमा पुगदा ॥ देत्ये इह ले साक्य सौ इवो
 ध अवतार भया को हो भनि नाना प्रकार ले असु
 ती गरी ने लोवे भोगवा न्दा गरी वर मागदा ॥ साके
 री इवाट ई देत्य ती म इह ले रात्र्य का लाल चाना
 ती मी इह लाई भेले परम पद ^{या} ज्ञान कइला
 भंदा देने इह ले वी ती गया हे भगवान ज्ञान योग

मातृशमीवसोला तराज्यअमरावतिगर्भनपाया
 क्षमीहमलाई वानपापुदेनभोक्भेशानमावले
 क्मसुखभोभानेवौतीगदी॥ भावानवाटहेदेले
 गरा तीभीहमलेपोलोकमा कहले अश्रद्धाभेदे
 थले दानदीयाका केरी अपरागरी बायाका
 दंदभावलेगपाका अर्थरा भोधलेगपाका उ
 राय पोखे तीभीहमले पापुभानेवादानदीदेते
 हमलाई गुहाई वोधमान कहीदेते हकन उमा
 या ॥ अहीसा परमोधर्म अहीसा परम सुख

प्रतंपरम हीसा परमो वली ॥ प्रभीभी

इडीयेमान प्राराग्याम मानयोग मानअंतराहुति
 मानभेदप्रभुति नाना गुहमान वरप्रसेन भया
 याका ॥ हेदेत्य कलीकारानाहुनु परधन
 परस्त्री प्रभुति नानापापले अकवि सर्वस्य
 वाई कामक्रोधदी उत्पातगराई जाजा पाप शु
 रु गरि वहीवाट नवमाधस्तुपली ॥ स्वनीमी
 न वोधमान भरी आपरा २ स्वतंत्रगरी आनंदसीत
 वीहार गरीवलभेदा ॥ देतेहम सबमिली भावा
 नवननमस्कार गरी आपराआफा सहृदय आ
 नेद लोववाभया ॥ ॐ भावान नेपालमावीरा
 गमान भया ॥

नेपालमा देवता हरू गंगा दूध तंत्रमा
 कहीयाको प्रसीध गंगा ॥

गंगा = वाग्मति रुद्रधारमतिमति फल
 गुर्वीहनुमति भानुमति प्रभावाति
 देवता हनुमावनीचतुरप्रकार लेखनीत
 भगवत् देवता हनुकानाम् ॥

आदोगरासे ४ = चन्द्रवीनायक योभा १
 शुर्जवीनायक भानुपुर २ रत्नवीना
 येव देवपाटन ३ धनवीनायक योव
 दाल ४ ॥

काली = गुह्यकाली १ वत्सला २ दक्षिणा
 काली ३ कालीयोक्ता महाकाली ४

कोमारी = बालकुमारी कुमारी योक्ता १ बाल
 कुमारी देवी २ मयती देवी पेचबालकु
 मारी ३ पाटीबालकुमारी आवाहन
 गति कालिमा स्थापना मया ४ ॥

गंगा = वाग्मति १ मनमति २ वीहनुमति ३ रुद्र
 मति ४ ॥

नदी = प्रभावति १ हनुमति २ दानामति ३
 इहनुमति ४ ॥

वाराही = धनवाराही उत्तर १ नीलवाराही पूर्व २ व
 नवाराही दक्षिणा ३ धनतीवाराही पश्चिम ४ ॥

योगिनी = वज्रयोगिनी १ हनुमयोगिनी २ नीलनारा
 योगिनी पुलकोक्ति देवी ३ वीमेश्वरी दन मा

भै सदा रक्षाकारी भै वीराजमान हन ॥ नेपाल पूरी
 उनम भनी भुन ल मार्ग ले गरी नील युड पर्वत
 का मनी वाट गोदावरी प्रादुर्भाव भई ॥
 केरी युद्धी कर्म ले भिपुल गंगा पानि भम डल पर्व
 कावे शानि मनि वाट प्रादुर्भाव भै गया ॥ इहुही तीर्थ
 वायव्य अशानेय कोरा ले मुख पाई प्रकाश भया
 दाहन ॥

ये ते रूप भावान धर्म धातु वागे शरभ
 नी आदि मदा चनि वाट आई स्वये भुक् हुला
 ई वीराज मान हुदा भया ॥

हरीशे शरपुपति का आशाले नेपा
 ल मल मय हुन्पाछ ते स मल मा वीराज मा
 न हुला भनि प्रह्ला पीडु इड इड कन पुर्व का
 दा मा आमा भये को हुदा इश्वर क इश्वर महेड
 मन आई पुत्रावति कन मल वीडा नी मति भनि
 वागमति पुनी वद वर स मम न लपुरा गरी राव
 दा समये यक क मल उत्पे न भै स्वये भुक् हुला
 न मा स्वर्ग गर्भ मादा पदमा गीरी भनि लेवे दे
 वता इड स्वये भु मा आहुदा भये प्रले समये
 मा मे गेश्वरी पति आई ले भुक् न प्रकाश ग
 चा गंग रावनाइ सेका गंदा ॥
 यस पोखरी भये का समय मा आ वज्र गोती

नी ॐ गद्गद नारायण कुलचोद देवी दक्षिण
काली ॐ पुण्डरीक ॐ लेख भगवान गलि भी
त्रयरे नन ॥

वीधनु वाट पनि क्षपर युगका अंत भावो ध
पतार लीदा मया ॥

केही कालोतर मा भीमले नवाट नेपाल गलाउ
देवी दुगा वसी वेली अउदा देता देमाइ रु
न भगाया भन्दा पु ल कलोतर मा छ दुगा अद्या
पी भी म दुगा मा छ दे छ ॥

ॐ भगवान वीधनु वाट पुहु पतार धारणा ग
री दानव इह वन पोष ज्ञान दी भी छु चर्या मा
सख्या ॥ उप्रान नेपाल मा सी वमार्ग वो ध
मार्ग इहुई मार्ग को भी श्रीत भोगया ॥

मही इदमन इह ल पागमति कन पुनी ग
ल्ले पुता गरी राख्दा वी लाल नगर आदी सहर
ग्राम नव भोगया पछि ॥ सुप्रभा नगर पनि
भुमरी गया ॥

केही काल पछि पुहु मार्गका साख्र प्रमाण
ले केही वार्ता कहिँ छ ॥

भोट भेटेनी भन्दा को माता पीता भ्राता देव
ता आकाश्वारी भै वीर भि भै वी लाल नगर उग्री
गया को स्थान मा फेरी नगर बनाया पछि प्रवृत्त
: हुन मोर देवी मुदा नील वीर सम :

मे पौंगला रानी लोचो वही लखना या को भंने युद्ध वीसा वल
मले के देर देह ॥ ॥ ५८ ॥

॥ ५८ ॥

वी पुत्र कन स्वये प्रत नाम रावी रामे भी खेवदी
नगर का र आगराया ॥ केही काल वही मारवार
देस के रागा पुस्तकी ~~सुनी~~ पौंगला सम गला की
आपरा स्यादनी लाई अपमान गरी माया त्याग गरी
रावदा ॥ पौंगला रानी को वहुते दुख दुका इशर उ
कारी सुतदा ॥ नेपाल पुरी स्वपु डेवदा ओ गुह्येश्व
री को सराग मागनु पयो भानि नेपाल गुह्येश्वरी
को सराग आदि गिरादा गरी तप गर्दा ॥ इशरी प्र
सेन भे तेरा मनोरथ पूरा इत्यादि भानि वरदान को
या ॥ तादापद्धी पौंगला रानी ले मे मुवी दारना
म की दार गुह्येश्वरी ॥ चार धारा मल सोधत गरी
मल वृत्ति वतादि ते से घट मावसी देवी को सेवा गरी
हुका समये लोड वान देव इह ले प्रहार गरी खेल्पा
का सीला भे गया लोड सीला नाम कुमारी गरा अ
नी भये वर भया ॥ पौंगला रानी ले गुह्येश्वरी मा दी
ति गरी श्वेत वीलायक जगाया ती गरी सको ~~दुष्ट~~ दुष्ट
॥ केही वर्ष वही रानी का धर्म प्रत प्रभावले आपरा
स्यामी पुस्तक राभाले रानी कन को जन नेपाल पुरी मा
आदि गुह्येश्वरी का ^{स्था} स्थान से धी प्रदा ॥ देवता इह ले
पौंगला रानी कन दीव्य सुंदरी देखि देवता इह ले रानी
कन स माता लावदा भये ले इशरी का नाम प्रकारी मला
ई र आगर म पौंगला इ भनि प्रकादा राम सुदंत ले सुनी
मेरा सनी पौंगला मे हो भनि न मो ^{जा} ~~द~~ द रानी ले रामा सु

दत्तवननीई प्रसाद मगरीन ॥ ताहापद्धी राजा सुदत्तले
 देवता इत्यन अहो देवता इह रानी तमेरा स्त्री होती मोहि
 ले दशा गरीले जान बोमदहो वहा नवस जाउ भैवा ॥ देवता
 इमले घेरी रणा कन मी आकुरागदहन ॥ वस्ती सुंदरी
 स्त्री तेरो वसोगरी होला भानि मानतिया रगदी आगुद्धे शरी
 चाट वाराती भै देवता इत्यन उमाद पवइ स्त्री पुद्ध मीला
 दीया ॥ राजा रानी मे सुवीहार मावसी इश्वर का आना ले
 स्वदेस माजा इवसा भया ॥ या हा देवी को नेपाल पुरी
 मा देवता इह का मदीमा माहात्मे धटी गयो भानि ॥ श्री
 भैरव इह चारमीली सम्मतान लाग्या ॥ प्रभमनुवाकोट
 भैरव दो ओ भक्त पुर का भैरव ते आदीका भैरव को
 था पयली भैरव आगम को देवी आमा का ॥ इचार
 भैरव समुद्र मे नेपाल मा कली प्रगत हुन लाग्यो ॥ अव
 वीना राजाले महेन्द्राचार कान कवहुन्दा देन भानि राजा
 गुल्पा हुन इध्यागदा भया ॥ योवृत्तान्त सवेइन्दा याती
 देवी ले जानी ॥ श्री सुल गंगा घाट वाट अवन नेपाल पुरी
 मा सदा सर्वदा रानी वद्व्या दन भानि आई ॥ नेपाल
 पुरी का पुनर भागमा मनमये सुभाने प्रख्यात भैवीरा
 जमान इदी भइन ॥ इ देवता आयाको थाहा पाई दी गयो
 मारी इह सवे प्रकार इहा भया ॥ पुर्व केकी वाल कुमा
 री दसीगा काट्टे वाल को मारी पश्वी मू बल बु पीठ
 देखी जाने स्वर सैधी आई मयती देवी कदला इह्यादा दन

युग भोग सैव्या = सतयुग मा मनुष्ये को आयु
 प्रमारा ५० हजार वर्ष धर्म यज्ञ प्राण वायु ॥
 मत्स्य अवतार मासेवा पुर कन मारी चतुर्वेद
 कन रक्षागन्या ॥ कूर्मावतार सभुंड मभन गराया
 वाराह अवतार माही राणा अकन वधगन्या ॥ नर
 सींह अवतार मा हीरे न्य कसे पु कन मारी प्रह्लाद
 भ्या गदा भया ॥४॥

त्रैलोक्यगको = मनुष्ये को आयु ५ हजार वर्ष प्राण
 वायु आग्नि सैव्या ॥ वामन अवतार वली राजा कन
 दली पाताल मा पुमा भया ॥ पराशर अवतार
 मरुदुर्गा की का पुत्र भै सहा सुन कन वध गरी २९
 वार भै त्रीये दैव न मारी भीम भी कन गरुया ॥
 राम चंद्र अवतार मा रावण मारी वीभीषण क
 न राज्य दी चोर जीवी वर प्रसेन भया ॥

वापर युगको = मनुष्ये को आयु ५ हजार वर्ष प्राण
 वायु रक्त मोस ॥ बलभद्र अवतार दानव दैव
 कन मार्या कृष्ण लो महाभारत गन्या ॥ याज्ञ
 पद्यो बुद्ध अवतार मा पली राजा का आशाले दान
 दैव्ये रै भीली भै लोके को भोग वत दगरी तप
 गर्व समये दंडा की लोक कन रक्षा गुन निमित्त ॥ दश
 के सैव्य भगवान् आर्ष बोध मान दी अहो सा पर मो धर्म
 भीति मान सीव दैव्य की त्याग का भोग को वा द्वा दुग द

वैधमार्ग माराओं वैधमार्ग को चौध गरी वेदमार्ग
को प्रतीता दयाया ॥

कलीयुगको - मनुष्य के आयु प्रथम १०० वर्ष
प्राण अंशमय - इतिथि पाद साधुलाक्षरि म
उषे के आयु वर्ष ५० गृति यपादमा मनुष्य के आयु
यु. वर्ष १६ भक्षेरा नृणा उष्य कलानी कली
युग का अर्धभागमा वीमया भी नन्दन रामा मन्म
ली. समस्त दुस्त नन वज्र ले सखराडन गरी सा
धुमन लोके वन लुव भोग दीन्याद ॥

कृते सत्पवति यत्र त्रेतायानु तपो वना
दापरे मुक्ति सो पानां कली नेपाल कापुरी ॥
सत्पे युगमा सत्पवानिपु री त्रेतामा तपो वन भे रक्षा
दापरमा मुक्ति सो पान भे गया कलीमा नेपाल भ
नी प्रख्यात भया ॥

वनवाल मा हाथ च भाषा से कर गङ्गा रमा ॥
नेमुनी पाल वाल च नेमनी ती महे लमम ॥
नीती धि इरती वाल नवाल नेमुनी प्र ॥
नवाल मा ग्रीभु साक्षान सो है वालो तमी दु
मन ॥

नेमुनी ले पाल गरी नेपाल भनि प्रख्यात भया ॥ तेसे
नेपाल भनी मुनीले पुत्र वत पालना गप्पा का लाई

नेपाल कहेंदैन हरकाउती प्रमान नीति मानले
 पुतंभै रझाका कन नीपाल कहेंदैन ॥ आगि
 देवी भयाका नेपाल जोखन सोसा आग हर सुत
 कुमार हुन इचारवाल उत्तम कहेंदैन ॥

नेपुनीवाट नेपाल अत्रमा स्थापना ग्याका ओ
 राजा भुमोगत इन राजाले ॥ अपि सुपति कन अधी
 कामुति माथी दुनिये मुनि सुप्रनिष्ठा गरी आगि
 सम्राट् द्वारा कन अर्चन कारी वनाइ बेसाव सुकु
 ३ रोहीती नद्वे त्र सो भाग्य योग आदीत्य वार का
 दीन माहात्म्यादी कर्म गरी नीत्य पुजा आरंभ गरी
 यसै अक्षय त्रितीया देवी अपि सुपति नाथ कन
 नीत्य ने मोत्य वीधी पूर्वक अर्चन गराया ॥ इन
 राजाले इश्वर इश्वरी का समान गौ प्रजा कन प्रति
 पालन गरी परम आनंद सीत राज्या भोग गरी रझा
 ॥ इ राजा का ७ पुस्ता वीते पद्मी आठो पुष्पा यक्षे गुप्तराजा
 भोग वर ७९ इन राजा का पालामा ॥ अधी जाति स्मरणा
 तिर्थ वीरे वन पस्या गरी रझाका दान व दक्ष कन वीधु
 वाट साके सोई नाम बुध वतार धारण गरी दान व दक्ष
 कन वीध सात दी बुध धर्म मारावी सक्राप्ता त सेसा
 रमा बुद्ध मार्गको वृद्धी भै आहुदा बुद्ध मार्गो भै इन
 राजा को सेतान न भै राज पाँचै छुट्न लाग्दा मध्ये दे

स का मदीपाल अहीर गोपाल कन श्रीका ह राज्य भे
 वेस दी या ॥ आफु मन्मावीखाद गरी आजी धाट
 मा यश गुह राजाले प्रसा त्याग गचा ॥ यति ८
 गोपाल राजा हर ने मुनी वाट राजा पदवी दी स्था
 पना गचा का राजा का सेतान इन इन भोग वर्ष १०
 गोपाल अंत का राजा यश गुह ले धर्म पुत्र पालना ग
 चा का राजा श्री गर सिंह राजा भया इन का तीन पु
 त्त भोग वर्ष ११११ गोपाल मदीव पाल को राजा
 भोग वर्ष ११११ ११ उषा न डापर युग ^{स्येव} छडा पुर्व दोसा
 देवी आई मदीव पाल सेग मुध गरी भीति नेपाल
 का राजा के रात भया ॥ प्रथम की रात राजा श्री दे
 लो म्व भोग वर्ष १० इन राजा का पालामा श्री की राती
 भेख गरी श्री माहादेव स्लेखा न कवन मा की राती
 गाले स्ति भे स्लेखा गराई वीहार गद थ्या ॥ पा
 र पतीले पनी थाहा पाई की राती रूप धारी नादा
 माहादेव कन मोह गराई नर पार्वती कन अड व
 माल गरी प्रीति गरि ददा भया ॥ केही काल पदी
 की राते श्वर सीव लीङ्ग स्थापना गरी आफ्ने हर ले
 पुजा गरी रहदा भया ॥

केही काल पदी पंचपोद वृक्ष वनवास गरी ६
 द मुधी छीका उपदेस ले तिर्थ यात्रा गढी भीति

अर्जुन ने पाला अत्र मा आया का थीया ॥ तन
 कन कीराती हरले देवी ॥ धनु धारी अर्जुन
 आया को देवी कीराती हरले देवी गी आगुहमी
 हरले गी वसी बान्ना कुरो बाहु भनि कीराती
 हरले भैदा अर्जुन रोसाई मक्का तीमी हरले
 गवसी बान्ना कुरो बाहु भनि आया को हो पा
 न अपात्र पनि वी चार गगर्ग वानर हर को
 कर नस्ता भया को तीमी हर सीत ले गवसी बा
 न्ना जानहु ~~भनि~~ भनि उतर दीदा ॥ कीराती
 हरले साई सा अ धान्ना को हु सुरो हु भनि हा
 मा धन लंघन गगर्ग भनि इ प का उदा अर्जुन
 वहुने क्रोध भै गोडी व धनु देवार सब द गरी सर
 प्रहार गन तयार भया ॥ कीराती हर ले पनि
 धनु तंकार गरी सर प्रहार गरी युद्ध गदी ~~भर~~ रतु
 कीराती हरले इ इ उदा कीराती हरले सै कर सै
 ग सरन आदा कीराती रूप सै कर पीना धनु वरा
 न माली अघी सरी अर्जुन सै ग युद्ध गगर्ग अर्जुन
 वहुने प्री श्रम भै भो कीराती मैले अरु सै म
 ला दी गरे को छैन ॥ स्ना दी गरी हर वन पुजा
 गरी नास के ज्वाल युद्ध थामी दिउ भनि अर्जुन

को ~~चन~~ सुनी ॥ दरवाट है दू पड़ी युद्ध गहिला
 भानि आशागदी ॥ अमृनि ह्नादी गरी सवि
 लीङ्ग प्रदक्षीणा गरी अचन गन सामो ग्री न
 या गरी की रातरूप लेकर अदृष्ट भे गया ॥
 अमृनि ले सामो ग्री तया गरी दर कन अचन
 गरी रददा ती नै की राति रूप लेकर वाट दख
 प धारी अमृनि का प राक्रम भक्ती भाव देखी सु
 सी भेरे ददा अमृनि ले दसन पाई राड वन
 गया ॥ की रातरूप धारण गरी मसेग युद्ध
 ग न्यो ह्ने लेकर रखाई भानि आनी मेरी अ
 प राध अमागर भनी नाना प्रकार से ग वीतिग
 दी की रातये थर लेकर प्रसन्न भे वाग्मति का
 तीर्थ यात्रा गन आया का दे अमृनि ती प्राप रा
 क्रम ले अस्तुति भक्ती देखी भव ह्ने प्रसन्न भया
 वर माग भानि भेदा ॥ अमृनि ले वीति गरी है प
 र मे थर लेकर सर्वज्ञ सबै लो लेवा गरी याका
 मेरा वेदना मालु मे छे दुखी धन ले दुख दी वन
 वास गराया को ॥ म क न चाही दो वर प्रसन्न
 ह्वस भनी वीतिग दी ॥ की राते स्वर आशा गहन
 दे अमृनि ती प्रादृश्य को का ^म मना छ मेरा प्रसाद

लेगी मा भये दुःख अथ अतीत्य तीर्थ पा स्नानारी
मा भनि धनु विद्या सीता द्विप प्र स न भे भै
ध्यान भे जादा भया ॥ अमुन ले सीविलि द्विप
सीक्रम गरी तीर्थ मा आनान गरी आप्ता दान्य
भयाका स्थान मा जादा भया ॥

नेपाल अत्र मा अमिह देव ले कीरात स्वर
रूप धारणा गन ले कीराती ह र को प्रताप प्री
धी भे ॥ नेपाल मा यल व नाम कीरात ले
राज्य भोग गरी र्हा ॥ अस्य पुत्र राजा जैवी
कापालामा ॥ पौदव का कोख ले गुरु
अत्र मा युद्ध हुन लाग्दा कीराती जैवी राजाले
आफ्ना ले ने समुद्र गरी अमुन र्हा हुकुम ले
युद्ध गन गया ॥ ^{कली गत १०२ मा भनि यक वैत नाली भ} अस्य पुत्र अरि राजा चत्स्य
न भोग वर्ष ३७ अस्य पुत्र अरि राजा वत्स्य भोग
वर्ष ३९ ६६ राजाले राजा भीसे प्राय प्रो
ग २३ वर्ष भोग सकदा कली युग को वर्ष
प लाग्यो भनि ब्राह्मण ६६ आर्दी राज गृह मा
पुन पुन आय ॥ या स प्रान्त सब प्राणी कन पाप चे
छाले से युक्त भे गया ॥ अस्य पुत्र कुन्ती राजा भोग
४९ १६ राजा का जालामा ॥ यक राक्षे सीत प गरी
पर पाई जीव सुची क भेने रोग डगद राक्षे सीले जान

मवाप दी चिति

लाग्यो ॥ तक्षेसिला विप्रसृगानं धुमादराक्षेसला द
 वायावेधन गराई परापा इकीराती राजा हुदाद्वार
 गोकर्ण कभंगल भीमथीया द्वारसंधी धेरै जमुव
 सीया सरप्रहार गरीमार्द जमुव इम भागीआई गुप्ते
 श्वर का सराआई लींग कनहोपी वस्त्रेकोले जमुव
 दो भैदहन यति २० पुस्ता कीराती राजाले ओ माहादे
 व कीरातरूप धारण गरी शोखो तव वनमा कीरात
 रूपले धोहाण की भयाभीर राती राजा इरुको भोगव
 र्क १०४९ कलीलागपादेवी को कलीगत वर्य व ५९६
 भयो ॥ कीराती राजा गलीजे नेपाल मेडल को
 राजे गरी हुदा समय ॥ दक्षीसा दी सावाट महा
 प्रताप ओ नीच्छा का र वम्मा धेरै दक्षीरा से न्य
 साथली आई युध गरी राजा भया ॥ अस्पभीग
 ५० राजा को न वस काहु भने ॥ अथो नरे सु
 र्ने वस उपति कल्पान्ते भगवान वीष्णु नाभी
 क मैला द भवो ब्रह्मा प्रादुर्भूत ओ ब्रह्म पुत्र श्री
 मरीची तनका पुत्र सुचन्द तनका पुत्र धुमा ॥
 तनका पुत्र मृगय तनका पुत्र सुवर्ण वटी तनका
 पुत्र कृशाच तनका पुत्र सोमदत्त तनका पुत्र जन्मे भ
 ये तनका पुत्र सुमीति मान तस्य पुत्र सुतिमान यति
 सुर्ने वस का प्रभावले दक्षीरा वीधे राजा भया

का हुन ॥ इश्वर का बाणी भया का प्रमाण ५०
 यो जन भीत्र का गंगा समुद्र लाई नेपाल भनी सा
 स्त्र मा कहौ छः यत्ने नेपाल में उलमा नीमिच्छ
 कारवर्मा राजा भया ॥ अग्नी की राती इहले
 चलायाको म्हे धर्म लोप गरी दीया ॥ इने
 पुर्ने वस का राजा नीमिच्छा कारवर्मा वाट
 जीत्याका राजा कलौंग का पुर्वा गरी जमा पु
 ष्टा २० ले नेपाल मा राज्य भोग ग्या ॥ राजा
 नीमिच्छा कारवर्मा वाट नेपाल के माहात्म्य
 हुलो जानी धर्म स सास्त्र यजुर्वेद शिषुर्वेद
 अथर्ववेद का भेद जान्या यत्ना उत्तम प्राक्षुरा
 कन परिश्रम गरी उन्का दाए वाट ॥ ३१ पसु
 पति नाथ कन चतुर पुरुष मुनि वनाई अग्नी
 का मुनि मोथी सुप्रतिष्ठा गराई नीमिच्छे ने भीष्म
 यथा सास्त्रोक्त वाक्म लोगरी अर्थ न गराया ॥
 पुल्लोच गोदासी तीर्थे द्वा विनाई विष्णु ॥ इति भ
 क्त समीप बालुका बुद्धी सुनी प्रजा ह ह वाट पनि
 पुजा मोने सेवा गराई द्या का थीया ॥ यत्ने
 ववतमा वेगाल देस वाट आचार्य बालुका वेद
 सास्त्र ते त्र सास्त्र जो न्या आये ॥ नी नलाइप
 १ पाचतला छुन को द प्रवनाई गनु पुजा गरी राखी

नी सन्मान गराइ राख्या ॥ मैथील ब्राह्मण व
 नपनि बोलाई राख्या ॥ नेपालमा ग्रैथ इन्द्र पति
 बनाई जेलाई दीयो ॥ सामवेद व्याकरणी प्र
 ख्यान गायत्रा गुजराति वाजा स्थान स्थान मा
 प्रख्यात गरी दीया ॥ मैथील वाज्जोति सन्धा
 य सास्त्र प्रख्यात गायत्रा ॥ अम ब्राह्मण वाद
 ना ना सास्त्र पुराना दी प्रख्यात गायत्रा ॥ अ
 धी का देव देवि इन्द्र तेज मेत्र ध्यान वीधान
 जागी स्वपेभु आदीका देवता इन्द्रको ॥ प्र
 गी मा प्रतिमा प्रतिष्ठा गर्दा वीधान शा
 स्त्रोक्त गरिले गरी ॥ धर्म ब्राह्मण इन्द्रका
 पुत्री सुनी इन्द्रका अनुग्रह ले इन सुमे वसी
 राजा धनै कदाई रक्षा का थीया ॥

अस्पुत्र मना राक्षस भोगवर्ष ६९ इनले पनि
 अधीवावुका पालाको रीत चलाया ॥

अस्पुत्र ठीका कवमा राजा भोगवर्ष ७५ इनले
 पनि अधीवावुका पालाको रीत सेग चलायुष्य ॥

अस्पुत्र अरि राजा पसुपुष्यवर्ष भोगवर्ष ५६ इनरा
 जाले कलीलाग्ना वद्धीको प्रथम ठुलो कीर्ति उजि
 सुपति नाथ कन सुन्दर सास्त्रोक्त प्रमारा वास्तुक्रमले
 देवा लये ५ आगरी सुनका छाना बनाई अति सुन्दर

गरी सर्का सास्त्र वमोनिम ब्राह्मण क्षेत्रीय वेद
सुड चारवरी को थीनी वाधी स्वधर्म चलाया ॥

अस्य पुत्र अश्वत्थामा ^{भक्त भावक} भवस्वर वमो भोग वर ७४
इराज ॥ पुर्व काल माओ इतिरो श्रवाट कीरा
नीराज को भोग लके पक्षी अत्रीये राजा इरुलेहु
लोकीति गर्ने छ भाने भवीष्य वारी प्रलेन हु
दा को यक्ष शोच ॥

सीसुपाल वतारेण अमिता भक्त वमराणा
करी छन निजा कीति मने का स्ता सा स
नान ॥

यही वारी अनुसार इराज पुर्व काल माओ मुधी
छीर महाराज का राजा श्रीजसमा ओ कृष्ण कन
सीसुपाल लेहस्य गदी ओ कृष्ण वाट सुदही न चक्र
लेप्रहार गरी माया नने सीसुपाल का अवतार भ
याका ओ भक्त वमरा कही याका नीमिष्टा कार
वमिका वेस पाचो पुस्ताका राजा इन राजा ले गो
दारी स्थानमा स्थूल काया ओ भैरव प्रतिष्ठा ग
री भैरव का अकील वमेत्र नागई महाप्रताप बाण
भे ॥

इराज दशरीण मुख गरी प्रस्थान गरी जाई स्थान
न स्थानमा बुद्ध गरी जीति दशरीण महोदधी समु

५ पर्यंत श्री शत वराह का समीपमा श्री मा तृको
 ह्माप नागरी धौरे मुलु के जीती अने करान ही
 रा मोती पुष्प राज-मर्कट मरणि-इ-इनील मरणि
 सेखर मरणि वेदुर्ज मरणि-कर्वट मरणि-भीरम
 मरणि-पुलेक मरणि-रुधि राक्षे मरणि मुगा-इत्या
 दी ना ना प्रकार का सुवर्ण इव देस देस का रत्न
 हलवाट ली-नेपाल-क्षेत्र मा आई पुगि-ओपसु
 पति नाथ कन अपन गरी ब्राह्मण कन तीन
 मेन्हा सम्म सुवर्ण इनी यन गरी धौरे सुवर्ण व
 र्ग गरी सुवर्ण दक्कले पसु पति नाथ कन लान
 गराई वागमति मा वगाई दीया ॥ इन राजा का
 स-तान भयनर एक सुने वस का अत्री कन धर्म
 पुत्र पाल नागरी भुमीवर्मा नाम राखी राज्य भी
 सेव दीया ॥ श्री राजा भुमीवर्मा भोग वर्ष ४९
 इन राजा ले जो दावरी का द्वार दंडी वाने शर
 लैधी द्वार बनाई वस्दा भया ॥ अस्पुत्र श्री
 राजा चै ५ धर्मा भोग वर्ष ५९ अस्पुत्र औरि राजा
 सबर्मा भोग वर्ष ६२ अस्पुत्र औरि राजा वर्ववर्मा
 भोग वर्ष ५५ अस्पुत्र औरि राजा सर्ववर्मा भोग
 वर्ष ६८ अस्पुत्र औरि राजा पुश्वीवर्मा भोग वर्ष ५६

इनका ५ पुता पद्मी इतिदत्त राजा औ राजा साक्षी
 काक्षीराले ॥ चागु नारायण इत्येगु नारायण स
 ती इतिदत्त ले वीराजमान भयाका कन पुनामा
 न्यागरी देवालये वनाई दीया ॥ फेरी नेरी
 पे भागमा औ नृसौह नारायण सीवरी लक्ष्मी
 इति वीराजमान भयाका पुनामा ने गरी देवालय
 य वनाई प्रवृत्त गराया ॥ भाइ शुक्ल १० च
 कतीर्थ का स्नान दान गराया ते सत्थान लाई प
 र्यो भंददन ॥ केही दीन पद्मी सेव मुल सैग ममा
 वीराजमान भयाका कोटे थारवाट राजा इतिदत्त
 वमाके न दत्त दीडा भया ॥ अस्पुत्र राजा वसु
 दत्त भोग ३३ अस्पुत्र औ राजा वसुदेव वर्मा भो
 ग वसु ६९ अस्पुत्र औ राजा सीवदेव वर्मा भोग
 वसु ५ अस्पुत्र औ राजा वृद्धाभ देव वर्मा भोग
 वसु ६९ इन राजाले वीध चार्ये इरु सैग मीली
 जयन्मा गमानसी वेद को धर्म द्वाडी कुलध
 र्म द्वाडी स्वधर्म को कर्मगमा ॥ वीसात्त र्येड
 परमाघाट मेडीर वना पुना नीमीत्त औ जलस
 येन नारायण सैधी हुंगा का रास थुप्पा काथी

सत रूप परवत पै हो भती आहुदा पनि तेस
 थानमा याद नगदी सब ठाँउ पुनि गयो प
 छिवाट तेस ठाँउमा थी चर्चे चा सुझ वनाइ दी
 दा ॥ वोध मागि बल भै राजाले वज्र जोगीनी
 का सेवा गर्दथ्यो ॥ एक दिन इ राजा लाइ वो
 ध भगवानले दर्शन दी आग्रा गयो ॥ हे रा
 जं मलोइ सीलास्थान सैधी का पोखरी मावा
 स गयो को धेरै दिन भयो ॥ मपी झुला नाम
 मावार् देश का राजा सु-दत्त की रानी नेपाल
 मा आई ॥ श्रीगुहेश्वरी को सो भागदी मेडीर
 वनाइ वास गयो देवी मता हावसी रक्षा को हु
 गमन मेरो धर्म दत्त राजा का पालामा सत रह
 परवत देवी हो अवत ही स्थान मा गरावर
 ता स्थित गरी मेडीर बनाउ यो स्थान मा मेरा
 अति रमणीय स्थल हो तेस तलाउ का मुनीति
 र इष्य राख्य कादन ॥ तेही इष्य चेत्य कार
 मा भीत्र गर्भ राखी मेडीर बनाउ ॥ तेरा नाउ र्छ
 दो देव भनि प्रख्यात गर भनि ॥ त्य पनामी
 ये आत्मा भयो राजाले यथाक्रमले गरी व

नाई मैनुवाहाल भनीयावहील नाम देस
मावनाया ॥ तेसेदीन देवी धंदोलभाने
नाम प्रव्यात हुनगयो ॥ श्राजाकापालामा
गोदावरी सेधी पैचवौध प्रक मुति गरी ॥
प्रकास गरि या ॥ वादेगाणु भनि एक देस व
नाया ॥ इनदीन देवी नेपाल मा वौध मुति
४ भे गयो ॥ सै भुवा सती धंदोल वडेगाणु
यति प्रसीध भयो ॥ ~~॥~~ ॥

इने राजाका पालामा दक्षीण वीषे गौड
देसका प्रचन्द देव नाम राजा थिया तीनले
प्रजाकन पालना गरी रक्षाका थिया केही
काल पछी इन राजालाई वौध धर्म अति प्रेम
हुन जादा पुत्र कन राज्ये अभिलिख दी देस देस
भ्रमन गरी नेपाल वीषे आई सौ भुमा पुगी द
र्शन गरी तेसे स्थान एक सामर्थ गुण कर
नाम थिया र प्रचन्द देव राजाले ती भीड
क चर्या लीया ताहा पछी सौ गत्री भीक्षेव
भाने नाम राखी स्वयं भु कन सेवा गरी प्रसे
स्थानमा रहै छु भाने रक्षाका थिया ॥ केही
दीन पछी स्वयं भु कुराड कन येते कार ले

दोपनु पयो भनि गुरु गुरावर भीडि सैगवौ लिगरी
सम्मत गरी राजा वृसभ कन दान लिये ॥

राजा ले पनि नीने श्री भुका मत मा प्रवीत भै
उनी इह का सम्मत प्रमारा ले स्वये भुकाड कन
चेते का एव नाहि छोपी दीया ॥

फेरी वसपुर वरुणापुर आनि पुर वायुपुर
समार पुर भनि वेणुपुर व नाहि पाचै स्वेवता रथा
पना गरी रद्या का थीया ॥ ✽

✽ सोये भुपरा नुमा ॥ राजा प्रवर ड देव गोड दे
स वैगाल का राजा आपरा राजे छोरा लाहि सोपी
नेपाल आदि आसि के सोइ भगवान को दस वग
री भीडु भयो ॥ इ इ दीये सुध भै भागे मानी भ
ये कोले सोत श्री भनि नाम भयो ॥ सैसा हीत
गनी नीमीन भीडु चर्या छोडी वना चार्य भै
चलाये भद्री ॥ स्वये भुवे ते हु गाले छोपी लो
क हीत गोविंद कारण सौति वर भनि नाम भयो
सौति पुर का अग्र सैधी भुवन सा यव भोज
न प्रमान ले ववाये रहि ॥ तेहर गुमा वस्तो
ध्यान बाए भने स्वर्ग निस्तो भा जोले मान भये को
थी नाम नि महारत्न को च्छावा प थाप ना गरी राखी

वोधमार्गमासी भुक्ता पारवत सत्य युगमा ज
 मगोरी त्रेतामा वम्रकुट् डापमा गोश्रृंग
 कलीमा गोपुद्ध पारवत भनि वद-च्छा ॥

कली युगलांगपावद्धी केरी खयै भुपारव
 त भनि वद-च्छा ॥ यत्पुनरदसैग वृद्धाभा
 देव रामाले वोधमार्ग मा पसीरददा समये
 केरी नेपालमा गोडावरी सैधी आई पैचवो
 ध यवतो मुनि गरी स्थान बनाई स्थापना
 गार्दीयो ॥

इन रामा वदा पालामा वागे श्री सैधी दु
 लोवी दार बनाई सवि सैई भागवानको प्रतिष्ठा
 गरी वोधमार्ग मार्गको मात्र सेवन गरी स्थापना
 थियो ॥ ११ ॥

ओसौ निवर आचार्य सपाधी भोग धार निवी
 द्याधारण गरी सतदीनको यव स्वास गरी
 ध्याने गामा पालनु भयो ॥ यस नेपाल माध
 र्म हैन भय पद्धि उसववन धर्म वाटुदी आदि
 धर्म चलाउने आउने छ उपदेस दीन आउनु भ
 नो भानु भयो ॥ वायु ७८९ आग्नि ७८९
 नाग ७८९ ओ वसुधा देवि स्थपना गरी
 सौति ७८९ वसाया पद्धि ध्यान गामा भानु
 भयो ॥ सोयै भुवन येने दोषो दीयेके ॥

१. * इ राजा का पालामा नेपालमा जयेन मार्ग
 ले सबै धर्म ची धी छोपी चलन भै वो धा चार्जे
 इ मले ने री त्प कुन्ड समीपमा यक पाँव दाल
 बनाई इतिन एक साधना गरी ड्योसा सबै जमा
 गरी राखी सप्ते काल अति पसु पति नाथ कन ५
 चीछे खातनी मुगे सप्ते आफाल नलाग्पा प्राग
 काल भयापद्दा मुगे सबै पद्दाई आदि दे पुजा
 गरी नी त्प मुगे आफाली धेरै दीन सम्म यत्ने
 थियो ॥

चोव दाल का कद नाम ये ल्पाई अति पसु पति
 समीपमा वर्ष पति रथ जात्रा गरी सबै नेपाल
 भामा क्रिया कर्म गचा वो द्वा चार्जे भै गया ॥
 जय बमालि अष्ट हो भनि धेरै दीन वीति
 ग भै गया ॥

आशापद्दा अति पसु पति नाथले भन्ना वी
 चागरी मकन भल्गन्यो भनि आफना युद्ध
 अस्माई दर्शन दोसामा पाली धवा वी
 द्वारा देखी वीना उद्व सै भोग भन्मली
 अति सै यरा चार्जे ओगाए कइलाई नेपाल
 मा आया ॥

० मही इनाथ कामात्रा चो पातन मा प्रति वर्ष भै रक्षा का गात्रा
 गरी एक दाना मा लमा रथ परी देवता मात्रा मात्री माई छोरे

इसैवराचार्ये मन्मली दे देवी वरसाख्यु
न भयाको हो भइतारी को गर्भमा वसदा जभ दे
खी बोली ल्पाई भइतारी कन व चाया ॥

सैवराचार्ये आउदा गगाने श्रसै धी वा
ले देखी कन भेटी वरदान पाई प्रीति प्राप्ति
या ॥

इसैवराचार्ये आउदा गंगोतरी का जमु
ना का गमन आदा सम्म दत्ता हा सम्म आई गी
गोतरीमा आमाहा देव थापना गरी आउदा
कालिगत वर्ष २०० गया पछी आया कछु यो
ह देखी उपोने सैवराचार्ये स्वामी आई कन
हुई समयमा अपि सुपनि नाथ न जयेन
मालि उभा गयी होइन भनि काही देख प
देसी हरुले भन्याको पनि नमानि आस रत्न
नि देवि कन कलस मा साधना गरी पदी
भी भरां बी सेवा देवी वा द गराई सबै समन
इक भगाई रावदा बेलामा स्वामीले आफ्ना
ली दी यो कलस मा साधना गरी राख्यो की
आस रत्न नि कनवी समनि गरी ॥ बो धा चा
र्ये हरु समानि राबी सास्त्र उगरी सास्त्रार्थ

ले नीतिनिवादा इति सर्वेकन सासनागरी रावदा
केही भागी गयो कोही मलोक पगयो ॥

केरी स्वामी ले ओ पसुपति नाथ का पुरी
मा वो धमत खडा नगरी आपरा मज्जादा रावी
ओपसुपति नाथ कन बुझी गराया ॥

इन्दीन देखी ओपसुपति नाथ कन
पुजा गर्न कन देखीन ब्राह्मरा वीना अरु
जातले नगनु भेन्पा इ स्वामीले वत्र भोगी
नी आदी सर्वे नेपाल भरमा वरु मार्ग वी
धौसगरी सीव मार्ग त्रिमार्ग वी इनु मार्ग
प्रख्यात गराया ॥

वृक्ष भौदेव राजाका पुत्र सैव देव राजा
कापलन मम सैव राचार्य इ दावेलामा भ
म भयव्यो ॥

सैव देव वर्ष ५५ इ न राजा कापालामा
पसुपति नाथ काठोका भीरु दी मुनि बनाई
रावी दीया इ न दीन देखी ॥ सीव कोर नदी
को अन्त गमन दोष ना वारन भे गयो ॥

अस्य पुत्र ओता भौ सैव देव भोग वर्ष ५० इ न रा

आले घेरै मीहीनत गरी घेरै द्वय खर्च गरी
 अपिपुपति का पुतर दवाजा सुमुख मनवे
 गीलोइका हुलो वृसुल वनाइ चदाया ॥

फेरी राम रामेश्वरी सैची का कुप बीजे
 पुर्वजन्मका दामा स्वरूप दर्शन हुन्थ्यो र
 पछी हुने रामा प्रभाइ रुकन पाप पुतापका
 अनुसार पुर्वजन्मका स्वरूप दायामा ॥ अ
 वप्रान्त वदीया दायामाको दरसन न्यादा नहुका
 काय हुनभाला भन्तानी मीति कुप पुरी
 अग माग मा जाती स्मरणा नाम गरी हुलो
 महावीरात्पथ (माहादेव स्थापना गरी दीया ॥

पुपति नाथ का प श्रीमदोका भीत्र नै
 दीमुति वनाइ स्थापना गरी दीया ॥

अस्पुत्र अतिरामा धम्मागत देव भोगवर्ष
 ५९ इन रामाले अपिपुपति नाथ का दर्शनीतो
 महत्त वृषभध्वज स्थापना गरी दीया ॥

इन रामाले पर्वध्वजमा अतिगरुद नारायण
 ओइ चैगु नारायण ओ नृसिंह नारायण
 ओ चयेगु नारायण ६४ नारायण का स
 रूपा नमा भाइ सेवा गदध्या यस्ता तरहसै
 ग सेवा गदी ॥ कोहीतमये आदीमलसये

न. नारायण वाट राजाका स्वपना दर्शन
दी. आत्मा प्रसन्न हुदा भया ॥

हे राजा तेले चारधाम वारमवार गर्नु
पेदेन मलाई प्रख्यात गरी सेवागार मसत
रुई परवत पे हो भती छोपीन गया कोहु
प्रस्थानमा मलाई गुप्तगरी नाराय प्रख्या
त गर भैया अनुग्रह वारी स्वप्ना मा पाउदा
राजावाट प्रजालोक कन बोलाइ आदीन
लसयेन नारायण प्रस्थान मा गुप्त भया
कारुण्य न भानि इन इश्वर कन प्रकास ग
नु पयो भनि ॥ खाने परसारी हेदी श्रीम
ल सायेन नारायण प्रकास भया ॥ इन रा
जाले पुजा भती मान्या गन्था ॥

धर्मागत देवराजो ले जल सयेन नारायण
वाट तेले चार नारायण का स्थान मा सेवा गर्नु
पेदेन मलाई मात्र सेवा गर हुलो परी भ्रम गर्नु
पेदेन भैया अनुग्रह वारी पाई नीत्य इनका
सेवा ॥ जोगेश्वरी श्रीवन्मो गीनी का सेवा गरी
रक्षा का थीया ॥ केही दिन पडी इश्वरी कन प्रसन्न
गर्दा इश्वरी का सुतीन भोत नीत्ये अग्नि मगाई
कराई मा तेले पाव गरी ॥ उस्ता कुदी पाव भया पडी

जोगेश्वरीप्रभाती योगीनीगरा हरकन भोज
न गराई ॥ फेरी जीवदान पाई राजधानी
सहरमा आई ब्राह्मरा गरि किर ६६ क
न ॥ नीले सुवर्ण दानदीः यत्ता तरह लेग
इशरीका अनुग्रहले सरि होम गर्न सकीन्य
समर्थ पाई यत्ता उग्रत पगरी प्रेम आनंद
सोग राज्य भोग गरी रक्षा को थीया ॥

परापूर्व देवी नेपाल मध्येका आडीतहर
वीरालनगर सेव मुल तीर्थ देवी आदी जल स
यन नारायण का स्थान सम्म यकै नगर
थीयो ६६ हजार गृह थीया राजा धर्मागत देवले
औं वंजु मो गीनी वसुपतिको पुजा गरी प्रजापा
लन गरी रक्षा थीया ॥

औं वसुपति नाथः अविभ्रजोगीनीका अनु
ग्रहले पामार्थ पाउन भोजका नखन्य भयाका
अवन्ति नाम उजेन नगर का वीरम सेनवाल
व १२ वर्ष का पुमे उग्रत औं जोति सौरुप वसुपति
औं उग्रतारा इशरीका अनुग्रहले विक्रम सेनवाल
क कन तोरा प्रथम कर्म द्वार उजेन का उत्तर भाग
नेपाल नाम पुन्य भुमि हो भाने ॥ स्वपनामा नेपा
ल भुमि को औं वसुपति नाथको दरसन दी औं

[illegible]

भानि ४ जनाको एक मतगरी जेनवाट प्र-
स्था नगरी नेपाल तीर गमन गरी आयो ॥
धेरै दिन घुमी आउदा आउदा नेपाल क्षेत्रमा
पुगी वीरान नगरमा प्रवेश गरी एक कोही
जातका गृहमा वास गन्या ॥

यस नगरका राजा धर्मगत देवकासेवा
गर्न लाग्छन् राजाले तीन लाख बहने सुन्दर ल-
क्षणा ले युक्त भयाको देवी बोलाई आफ्नो न-
जीक माराखी तीमीको हो का हावाट आयो
तीमा नाक्या पुरुषार्थ क्या छ भनि सोधदा
मेरा नाउ वीरम सेन हो मेरा जन्म भुमी जेन
भनी वृत्तान्त भनी हुको सेवा गर्न आया जो
हुकुम सो काममा तयारी छु भनिर्वीतिगदी ॥ राजा
शुशी भै राख्यो ॥ राजा जाहा गया पत्नी साथै ले जा-
न्यो ॥

अव वीरमको पूर्वका भादीकथा लक्ष्मण भै
छ ॥ यस पृथ्वी मराउलमा एक कोही रीखी ले तप ग-
र्न लाग्छा तबका वल ले इन्द्रा सनमाई इक नताप
भै मेनका नाम अपसराइ तप भुख्खा गर्न लाइप-
यो ॥ मेनकाले अनेक जतन गराई रीखी दा-
जेर उधारी देदी अति सुंदरी अपसरा देखदा कामले

पोदीत भे मोहीत भे अपस लेग कीदा गया ॥ केही
दीनपछे अपस^रस^रको र भधान भे मासपुरा भया
पछे पुत्र मन्त्र भयो पुत्र कन नाम करी गरी ॥

यक दिन वीखे रीखी कन अपसाले हे प्रभु
यस्ता वनमा वसी कपा पुव कपा भोग मेरा वींति
लाग्दा स्वर्ग लोभ माना सुख भोग गन माउ भनि
भेदा रीखीले वडीया भनी अपसाले वाला
वोकी अधी लागी रीखी पछे पछी लागी स्वर्ग
जादा जादा अमरावतिपुरी पुन लागदा अपस
राल भलाइ वहुते थकाइ लाग्यो पुत्र करा मर
घोन लीनु हुवस भनि रीखीले पुत्र कन वोकी ॥
इन्डको दावार पुगी आसीर वाद गर्दा इन्ड बाट
हास्य गरी हे रीखी धेरै वर्ष सम्म तपस्या गयाको
परल भयेछ आति सुंदर पुत्र जायाछे भनि आजा
गर्दा मत भुली गयाकोहु भनि चेति पछी वाद
महान् क्रोध गरी इन्डका हनुमा पछाडी मान्या सरीर
तीन वड भे गया पृथ्वीमा वसाली दोवा रीखीके
री ध्यान मा जानाको इच्छा गरी जान लागदा इन्डले
आजा गर्दा भया हे रीखी वाला मान्या वजा प्रया

जन अवतार से बालक को कहा गती भनी आजा
गदी ॥ शिखी लेती न तु कानि सो रूप भेजनी
पदी वाटती न को अवे दुःखाद भाने शिखी जादा
भया ॥

ताह उज्जैन केही काल पदी पाद भाग वनि
या भेजनी ॥ इही भाग झोती मील नाम
पाइ जनमो ॥ कपाल योगी भे रखा ॥
केही दिन पदी तेसे योगीले तेसे वनी या
कन सीकछा गरी पदी वाट वीरोध दुहु जा
दा सोछा कन मरी मृतक वेताल भेगयो
॥ कोही एक सीम पा वृक्ष मा वास गराइ रा
ख्यको थोयो सोर भार चाही पुजेन देखका
वीरु समी प्राप्तरा गृह आश्रम दाही ॥
अति इश्वरी का उपासना गरी रहदा समये
वीर्य पुरा भे पतन हुदा पृथ्वी मा नपारी
वीर्य वृक्ष मा घसी राख्यको थोयो ॥ चं
द वानि नामग याकी एक अत्री का कुल
पुत्री थी इन नीम वील वृक्ष मनी जाइ
बेलद थी इन देव योगले ॥ वील वृक्ष लाई
चाटदा प्राप्तरा का वृक्ष मुख हावाट हुदा

मारइन जादा ॥ चंडा वृत्ति भेआ वीना
 पुरुष का सैगले गर्भ वृत्ति भइन लोक सवे
 आसये माया वीना पुरुष का सैभोग ले
 कैना कस्तान रहै लैग गर्भ वृत्ति भइन भनि
 वीचा गुदी ॥ तपश्चीका आश्रम मा जो
 थै तीन सैग प्रसंग भे गर्भ वृत्ति भयाको हो
 की भनि वीचा गुदी ॥ कंद सुल काहीत
 पगनीले यस्तो कर्म गन्ना दैने भनि ॥ पर
 तु वेसगरी वीचा गुदी तीने तपश्चीका
 वीर्य ले गर्भ वृत्ति भयाको रह्यो गर्भ वृत्ति
 भया उपौत दस मास उत्ति भे ॥ राधा शुक्ल
 ल पेचमी ब्राह्मी वृद्धी वीदीया ॥

अधी पूर्वकाल मा भूषी श्वर ले सकंठ
 य मारी नृभाग गया का हुनाले पृथ्वी मंड
 ल वीखे तीत्य रूप भे गनया काहुँ इ वीर्य
 मकन नृज्योनी भई दंडेन ॥

भुगोल ग्रंथ को कांथी तसद्वैप कलियुग प्रमाण
 ४३२०० आयु १२० मानस ताल ७ मा ३॥ दान पसुति
 २९ बार धर्मेन पाने कैसे कैसे को हुन जाला ॥ धर्म ४
 पाप ९६ प्रमाण राजा २५ हुवाछ अधी पद्धि का भेद

देन ॥

रामा धर्मगत देवका सेवागरी रखाका कोही दीन प
 क्षी रामाले बहुतै पीयारो गरी राखदा समये ॥
 एक दीन रामाले ओधनु भोगिनी का स्थान वाट
 डुप पाई नीतप वाहुरा हरु कन दान दीयाको
 देवी मही स्थान वाट पाई दीया कारखाई ॥
 अधि दुजेन मा मरदा स्वपना दी बोला दुनइ
 स्वरी इने हुन भनि जानी एक दीन तीवी क्रमले
 रामा भेदा अधीरातका पैल्हा पहमा जाई स्थान
 मा प्राप्त हुदा ॥ ताहा कराई तुलामा थी वसा
 ई तेल पाक गरी राखाको देवी ॥ धर्मगत रामा
 ले कैसेले भाहा नपाइमा गरी कराइमा कुडी पाक
 भै इथी प्रभीति योगिनी गराह कन भोभन
 गराई फेरी जीवदान पाई आहुदा रखाई ॥ यस्ता
 उग्र तप इ रामाले गन्याको कैसेले थाहा थोयेन
 वीक्रमले खवर पाई ते स्थान मा प्राप्त भै इथी
 कन दर्शन गरी भक्ती भावले युक्त भै अनेक प्रस
 लाहसु सुद्य ददीले अंगलेपन गरी इथी समरुग
 री तेल पाक भाडामा कुडी पाक भै गयो ॥ उसेव
 वत इथी योगिनी गराले स्तीत भै ताहा प्राप्त हुदा

आज इ राजा हम्रा प्रथम प्रहरी कीदामा आदि
पाक भैये छ भनि मौस भोजन गन्था ॥

श्लोक ॥ मंगल लेत न ना देवी सेवी दान दानत ॥
सर्वदेव प्रीया त्वा च माममीत्य सिधियेते ॥

मंगल गरा ले युक्त भै आनंद दान जइ न्या
देवता कन पुय भयाका हुनाले यस्तो कर्म गने
हुन भानि परतु वेस गरी वीथार गदी तीने तव श्रीका
धुमले ॥ भोग गरी अनी सुख हुदा कीतार्थ भै
इ श्री वाट नीत्य आहुन्या त तीमी होइनो
भानि आभा गदी ॥ मधमागत देवरा आका से
वक हु मेरा नाम श्री क्रमा हो भानि वीनी गरी अ
स्तुति गदी ॥ इ श्री वलैन भै वरदान दी आज
मेरा पट्ट गरा योगिनी सब से तोख भया ॥ अब
मनो वांछीत परमरागी छे तसोपी धर्म अर्थ का
म मोक्ष चार पदार्थ पाहुन्ना हो ॥ अब प्रौन ती
महिम्न आहुनु वेद न कीतार्थ भयो ॥ यही धन
का प्रभाव ले सुख भोग गर भानि ॥ तेवर आयु
वल पनि वक्ती अंतमा उडार होला भानि कराई
घोष दाई अंतर ध्यान भै गया ॥

तादापछी वीक्रम बहुते कीतार्थ भै इ श्री वा

नाम समर स्मरण गरी फरकी देर मा आया ॥ आ-
का साथका बुझिसेन नाम मान नाथ समरा वेध
ह नामसेवक कन इश्वरीवाट भयाको अनुग्रह वारा
आदी सबवाला कहि पुनाया बहने खुसी भया ॥

याहापछा धर्मगत देवराजा अर्धरात्री मा पुगी इ-
श्वरीको दर्शन गरी कराई घोषवाट राखेको देखेका आ-
सर्व माने इश्वरी पुकारा ॥ इश्वरीवाट याहाको वीधा
न पुगी भयो ॥ हाथी कानाथ भयो तो सेवक का हात
परमनी सोपी दीय कोइ सोइ इच्छका प्रभावले सु-
ख भोगार अतमा उक्ता होइ छत्रनि वारागि पुंदा
अभी प्राये याहापाइ मेरा प्रालब्ध मा मेले सीधी
पाउमा रहन्छ भनि सितोय मानी वीसाल नगर
की आयो ॥

पछि वीरक्रम जाइ सब वृत्तान्त राजासँग वी-
ती गम्मा ॥

राजाले तीभी धनेर देहो मेले यतिदिन सम्म
लेवागदी पनि सीङ्गी पाउन सकेन तीमी यकवार
मान्न जानाले पनि इश्वरीवाट सीधी परपायो तमा
पुर्णार्थ देवी भवइने खुसी भया ॥

अवराज प्रतिपालीत वीरमादीत्ये कन तज्जे
भोवेक दियो ॥ नेपालमा पूर्व भोगगरी दक्षी

सामा गया चक्रवर्ति पवित्रया ॥ आफू राज्ये भोग
सवजागी इसरी का स्थानमा जाई तपस्या गरिमा
देवीका अनुग्रहले रामा धर्मगत देव उद्धार भोगया ॥

प्राप्त प्राप्त की कमा दी तले क सीमा दुर्लभ भया
यो वार प्रसाद पाई दुर्भेग देवी साथ पायाका तीन मना
साथ माली केही वर्ष सम्म राजे भोग गरी रहदा सम
ग इशरीको सेवागरी रहलाका थिया ॥

आफू दरवार नी स्क्ने पश्चिम भागमा
धर्मगत देव नाम राजाका नामले एक सीलाम
चतुर्वर्ग इनारायण कन थापना गरी तीर्थ स्त्री
ता गुप्त धारागरी बसाई नारायण धार भनि
प्रख्यात गन्दाइन दीन देवी यो धारावाट ॥ ये
क केड पुष्प दुर्वा से युक्त वर्ष प्रतिवर्गी आहुन्पा
प्रभाव चली गयो ॥ तेस दुर्वा कुराड पुष्प गस्ले
पाहुन्छ उसमानीस नी हाल भे जान्छ ॥ फेरी बीसा
ल नगर का मध्ये स्थानमा आफूना कुल देवता भ
वानी कनवीधी पूर्वक अधीका स्थान पाई जगाई रह
स्यभावले अर्चन गराया ॥ दुर्लोलौंग कार देवालय
वनाई दीया ॥ आफू दरवारका दक्षिण तीर उभि
उप भनि भनि सुंदर गरी बनाया ॥ पृथ्वी योमा स्थान

स्थान माथेरै धनगढी दीयो फेरी मोतिपुरा भानि
नगर बनाई दीयो उस्का दक्षीरा भाग मा महादुगा
वनमा नील वाराही कन प्रकास गरी दीयो ॥

उप्रांत दक्षीरा दीसावाट महेश्वर गङ्गुर ना
म खटसारत्रमा पार भयाका बाल्मिका ॥ वीरमा
दीने सेनका पराक्रम उराय प्रताप सुनी नेपाल
भुमी मा आया ॥ राजावाट दुन्का परीक्षा गरि रु
रु पक्षी गरी राजावाट र भेरी बुझी सेनले वीर्यो ज्यो
ई मेरु मुनी दीक्षा ग्रहण गयो ॥

महेश्वर गङ्गुरका सम्मतले येभावली नव
रात्र स्वल्पगरी ॥ सरदोतुका नवरात्री प्रतिपदा
देवी समीप येनु चराडी का प्रमारा प्रथम नेपाल
मा राजा प्रगासवले मान्नु भन्ना रीत चलायो ॥
हस्तीनापुर मा पनि चलायो ॥ अघी सरदत्रतु
को नवरात्री कर्म दुर्गमा लार्छि चलायाको र्था येन
इन राजाका उराय प्रताप ले ही दुई रुमा चलायो ॥

वीरमा दीनेले याहा उप्रांत नेपालमा वी
धमागोई रुलाई आवागुरु प्रतिपदा देवी मैना भर वीधार भ
वीर्ययात्रा गरायो ॥ फेरी उपाकम वृद्ध पक्ष भयो दसी अन्न
दान वृद्धिदान रीत चलायो ॥ गणेश चण्ड मा पुजा व्रत कले

र्क नीवारणा अथर्व दायक व्रत गराया ॥ अष्टमी का
 दीन महा लक्ष्मी व्रत सास्त्रोक्त प्रमारा गरी मनाया ॥ न
 वरात्री व्रत रत्ना उषा विष्णु देवी आवाहन व्रत प्रीडा मुक्त
 गर्न नो मोत हाक्र स्थापना कर्म करी ॥ करी धीत्री पक्ष
 छोदत आद्य गराया ॥ आश्विण शुद्ध अमावास्या का
 दीन ओं लक्ष्मी पुजा प्रतिपदा का दीन ॥ स्व सरि पुजा
 हीतिया भाती पुजा नृत्तिया दीन वीसर्जन आदी धर्म
 व्रत व्रत वीडा नीवारणा की हो दुधर्म मर्म गुरु मदेश्वर
 गुरु उड़ी सेन मन्त्री का समत ले ॥ नेपाल मा ओ
 महात्मा वीर बौद्धमा दीप्ति वाट चलाने दीया ॥ मन्त्री
 उड़ी सेन लेपनि इश्वरिका पद मान जानी ॥ गुरु गोपी
 द नाम गरी उत्तम गीत वनाया ॥

इने वीरमा दीप्ति राजा माथी अगुग नारा देवी पु
 जसन्न भे मलार्थ गुप्त गरी कन राव ॥ मेरा मेव नाटक
 प्रकाश गर भनि अनुग्रह दारा पापुदा धीरमा दीप्ति
 ले वीतिगमा हे इश्वरी मेले को नवी धान ले गर्नु हो
 भाने वीतिगरी इश्वरी वाट यसमा टक्का जडति सारि
 हो प्रताप भाने प्रवृत्त नद ये सो र्व आयुर्व कारी यस
 वीधान नेरा गुप्त मदेश्वर गुरु मन्त्री उड़ी सेन का संमत ले
 लीका वीधान का श्रेष्ठ चारो श्वर का पुर्व स्थापित गरि

मोनाटक वनागु भनि आमा पाई हरि सीधी प्रसादा प्रमसा
 गुरु मेरी कासै मतले गीरती देवी मुल देवता गरी नीलसर
 स्वाति आदी देव देवीर ॥ पुत्र वीर लेनागेड बंध ग याको प्रमसा
 मेर से युक्त गरी इश्वरी का आमा ले ॥ नेपाल वाट काली व
 द्द शतमा धारी ॥ आफ्नै जन्म भुमी उज्जैन पीठ का हरि सी
 धी भवानी आवाहन गरी ह्याद नेपाल का स्थान स्थान का दे
 वता इन्द्र आवाहन यि स्थान ले सुत्र प्रवेश नीत्ये नीत्ये नट
 नाटक मेल सोधन गति वाच्य सहित गरी प्रमसा ले देव
 ता हरु का मुख प्रकास गरी ॥ नेपालमा लिखती गरी नी
 त्ये लीला वनाया ॥ हरि सीधी समो नट नास्ती प्रख्याड म
 राड ले भनि लोकमा नट प्रख्यात गराया ॥ नेपालमा
 यही हरि सीधी नट अर्घी प्रख्यात भया प्रान्त अहनी
 य प्रख्यात भया काई ॥ अविभ्रमोगी नी का अनुग्र
 ह ले वर प्रसाद पाई नेपालमा आफ्नै नाम यस प्रख्या
 त गरी द्वादस वर्ष नेपालको भोग गरी हिंदुस्थान
 मा ॥ रामे चक्रवर्ति हुनु पठ्या रामा हुनाले कली ग
 त २६६० वर्ष उग्रौत ॥

वीर देव नाम वावी वीति देव नाम का मेरी ये
 फन नेपालको राज्य भोसेव दी गुरु महेश्वर वल्लु
 मेरी गुथी सेन साथ ली इश्वरी वाट पायाको पासम
 नी ली नेपाल का देवता का हरु को दासन गरी आफ्नै

जन्मभूमि उज्जैन वीथे जादा भया ॥

उज्जैन मा भर्तृ हरि नाम श्रीक्रम को दण्ड पन्पा रा
जा थोया भर्तृ सतक नाम ग्रैथ वनाई वेरा न भैस्य
राज्य त्यागी देसान्तर गमनगरी तप ब्रह्मगर्न गया
उने राज्य स्थान उज्जैन पाने वीरवीरमा दीप्ति
येपाया ॥ ता हापदी केही वर उद्योग गरी धेरै सु
ख आश्रय वासगरी ॥ बुधीसेन नाम मेत्री का सेम
बले उद्योग गरी हस्तीना पुर दीहरी नवन का महा
तमा यका दन कन युडुगरी वीरमा दीप्ति दीहरी
नवन का महाराजा भया ॥

उप्रांत गुरु महेश्वर राघुर समीक्षा सेमतले हस्ती
नापुर उज्जैन आदी है दुश्मान वीथे ॥ सख कालीमा
हा आठमी कर्म चराडी प्रमारा प्रतिपदा देखी वीम
या दसमी पर्यन्त राजा प्रजा सेवले मनाया ॥ अरु
अरु धेरै डुला डुला जीती वनाया उलै थान मावसी
सत्येको सत्य बुदाको बुदा बहाई नीती चलाउदा
भया ॥ नोरत्न पंडीत हरकन सभामा राखी
नीती चलाउदा भया ॥ नोरत्न पंडीत हरकले ज
नही श्लोक वनाई राजा वीरवीरमा दीप्ति वन बराउ
द थो ॥ श्लोक दो अर्थ ॥

मीथकन सुहृथीतले १ सत्रुकन नीती का कर्मले २
लोभीकन धनले ३ इश्वरकन पुमाले ४ ब्राह्मण

कन आदरले ५ युवाति कन पुतिले ६ वा श्ववह
 रुकन वारावर देवना ७ उइ नइ रुकन स्तुतिले ८
 गुहकन नमस्कारले ९ मुर्वकन कथाले १० माया
 कन वीधाले ११ रतिकन रसले १२ सवे मानी
 सेकन स्वभाव लेखसगु १३ माग्या मानीस ६
 गुंदा ६ १४ वल्को मानीस वल ६ १४ कामागुर
 मानीस अपवाद लाग ६ १५ लो भीको की ति हुने
 १६ दुर्गन रोडव पाउ ७ दुलले अर्का ला ६ ६
 गर्वा पुतिमो १७ धन नहुना थाउ ६ १८ चीन दे
 कानामा नाइया मानीसले मरको बन पाइने २०
 सोक गर्ने मानीसले सका कन पाउ २१ नवीको थो
 ल्पा मानीस कसेको जीपारो हुने २२ सुवार मानी
 सले नार नार दुल पाउ २३ लमाइसको नीति गइना
 २४ गुरीकइसका गइना नाम हु २५ स्त्रीइसको गइना ल
 पा हुनु २६ अस्त्रि पुमवका गइना धेरै हुनु २७ ध
 रको गइना वालव हो २८ पुत्रीको गइना प्रस्ताव मा
 फेरि कोलनु हो २९ वधनको गइना साफ कोलनु हो
 २९ सरीरको गइना छ्दर हुनु ३० ब्राह्मणको गइना
 साँते हुनु ३१ सैसारको गइना दोलन हो ३२ संजन
 गृहस्त इसको गइना नइडवडा चिनि स्वस्थ भैरहु
 हो ३३ माया मानीसले धर्म कन पेल्ले कोनहु ३४

सधै मन लेवी बागरी कामगर्ज मे श्री लाई सधै मे
 श्री ले काम को वीचार गेदे रहनु ॥ ३५ ॥ प्रीती र
 स कन सधै गुप्त गरी राखनु ॥ ३६ ॥ आफरा म्फ
 न वडा यत्न ले रागनु ३७ कृपरा दुनाले जसको नास
 दुन्द ३८ रीसले रासको नास दुन्द ३९ अईकारले
 सत्यको नास दुन्द ४० पुकली ले कुलको नास दुन्द
 ४१ सेवीले समर्थको नास दुन्द ४२ ममताले आत्मा
 पानको नास दुन्द ४३ ॥ अल्सी भया कारना परीस भ
 याका धर्मात्मा २ आगे कृपरा भयाको ३ दुकु म्फ न बला
 न्पारा ४ वृध भै रोगी भै दरी ५ भै तरागी स्वास्नी भया
 कामानी ६ प निडा गन्धी योगे काइने ७ ॥ दुन्द श्री कार
 हे ॥ १॥ रवी मन हर का वत बोवन हो ॥ कुलको वीर्य वल
 सर्वे भादान मीली रहनु हो ॥ सेवाको वल धन पाहुनु हो ॥
 क यही मा पक्षपात बोल्नु मा न्पा मानीस ॥ अकारि
 वास मारही गुमान गर्ना ॥ वृध भै तीर्थ मान भाइ वस्त्रा ॥
 अस्त्रि का वस मा रहना पुदय ॥ इमानोत हास्य गरु ला
 येक का पृथी मंडल मा कोइ देवन ॥

उव्ये लीन्यायाका मुख कन पेरी राम्रो गरी तोप
 न्पा १ फुलेको फुल कन नदुल्पा २ साना कोर हर कन
 नदुल्पा ३ अगला मुख लाई निडुराई कलम गन्धि
 ४ सारे सुखाका मुख लाई भाइ दी वडा गन्धि पधरे

पोद यवेगु मेलीर ह्याको पोद रुदन दुद्रादिरक
 परक गरिरोपना इ जानीजेसे बीसेभाएगरी तलना
 यत्ता वगे बाको काम गर्ने जानीस ॥ ससारमा ह्री
 आदी बीसे सेव गर्ना को आपत अव आउछ ॥ ह्री इ
 ले सबै पुण्य को मन दुरछ ॥ रामाको लछो पीयारोको
 होउने ॥ यम रामको दातमा आपनाको भगतमा प्रा
 राति जोहीने ॥ नालीपर मानी सल्लाह सबै जनामा द
 छ ॥ उर्जन इरुका गालका वसमा पनाका मानी सइर
 सइर सैग उमकन पाउने ॥ ५॥

गुलाको नासगर्ना लोभहो ॥ पाप पापमा
 घटीका कपटहो ॥ तथमा काम सत्यहो ॥ सु
 धयित भयाका मानी स इरुले तिर्थ जा नुपेदेन
 ॥ सेवेगदना भेदा उलो उधी हो ॥

सबै सुरो भेदा उलो इन्द्रिया नीति न सकन्या
 सुरोहो ॥ प्रतिवरता धर्ममारद्याका ह्री उतम हो ॥
 असल धन वीरुहो ॥ आफ्ना नुमन ठानमा वार
 गरि रदु सुवहो ॥ ओसर लुकाउउ दानीहो ॥
 बुझिमान को काम सधै सत्य मारदु उलोहो ॥
 समन सीत वहनु लाभहो ॥ मुवद रुलेग सोइवत
 यदोफव हो ॥ उवली जोर काल उववीवहो ॥

गहना भन्याका लाजा हो ॥

सत्ता प्रकार सैग पेदीत हर देवी उगार सुनी
परीक्षा गरी सभाचीसे राववा भया ॥

सक दोन देवता हर ले वीर पोक्रमा दीने का
परीक्षानीमित ॥ वानर वानरी भे सकाल गहने
सोसवालको श्लोक को नाम ॥ माधुर्ये व साख्यम
२ आरोगे ३ दाने ४ मुखी दी जाती ५ वे द्य ६
सुगिरा ७ वृक्ष ८ ॥ बामि आठ प्रह्न का भया
फू कन पेदीत हर लेखाफ दीया ॥

सुंदरीतराणी स्त्री वीथि मधुरो कुरो वीलनु ५
पदा आदमी लाई आफु पोरव देखापुनु २ वेंरीला
ई सुगई देखापुनु ३ गुह हाका सामने नरम भे रेह
उ ४ साधु सजन हर लाई दयाधर्म राखनु ५ प्रम
जान्ना मानी सहस्र सैग सधे भीती रहनु ६ पंराजी
त हर लाई मानम न्यादा राखनु ७ पापी जे हर
माथी सधे मनमा दगाली राखनु ८ ॥

रामरो गरी प याको साख्य इलम कन पणि
वारंवार अभ्यास गेदे रहनु ॥ तराणी स्त्री को न
रित्र सधे याद गरी संभा गेदे रहनु ॥ साख्य
रामा युवति रित्र इतीने पदार्थ कलेका वसमा

रहें ॥

सद्ये आराम रहतु ५ रीति नहुतु २ पारदेन
कोवास नहुतु ३ जीवन धृति सद्ये पादिरहुतु ४
वर नभयाको मगुको वासपादि रहतु ५ तमनहु
सुसंगवस्तु ६ दृढधोवसेसाम सुवकदीयाको
ह ॥

फलनभयाका वृक्षकन पेंछीले छाडू १ पाणीनभ
याका पोवरीका हास हसले छाडू २ रसनभयाका पा
सी फूलभरा हसले छाडू ३ दयाका वनका मृग हस
छाडू ४ धननभयाका उरुवकन वेसाहस ले छाडू ५
सजेगीनभयाका श्रावकन मन्त्री ले छाडू ६ सवे
थोवकन प्राणी ले कामकाम कवलले भज दू ७
कसेको कोट पीयारो होइन तसर्थ सवै प्राणिको पीयारो
कामे हो ॥

मात्तो यस्तो धरे नीतिकन वताया पछी देवता
लेप गयाका पनर बागरी आफु देवता का रूप दर्शन
दी जदा भया ॥

यकदीनवी क्रमा दीप्तिरभा मेत्री बुद्धी सेन सीवा
र छे लजादा यक वृक्ष मनी पी भ्रातृगदी रजा नीको वसमा
हुदा मेत्री जाग्रत भै वसी रह्या वषा रजाका दस इन्डी
ये पो ल नलागुपा ॥

एक जगले भन्नाको सोपापो वीन्द्र धुनिमा
 नपाउजा भन्ना फेरि मैले अवस्य भोली वागको रूप भे
 पार्ने ला ॥ फेरी एकले भन्नाको सपने रहेला एक
 ले भन्ना साक्ष भेरहेला एकले भन्ना हात भेरहेला
 एकले भनेदह भेखसे ला भनि यस्ता प्रका लेदसह
 दुले भन्नाको बात मंत्री ले पुनी यादगरी सबैको
 थियो ॥ भोली पल्ट दुवै भन्ना अव समुदा का धर
 मा भाइ भनि जादा मंत्री ले सोवी धु वादो सेवे छ
 ली जागी एक सरोवर पुग्दा रामाको पानी बाना
 कह भ्या भयो मंत्री लाई मलाइ पानी बाना दीनु
 भन्ना मंत्री ले सो सरोवर को पानी बानु हुने नय
 स्था गोहिद भन्दा रामा नमानी अपि पानी बानु
 जान्छु भनि पोखरीमा जादा भन्ने ॥ सरोवर वाट
 कहने ल सबदगरी राजा तर्फ पानी द्वा तराउ दी
 आयो यस्तो देखी मंत्री को कवन सत्य भनि भोगि आ
 या ॥ मंत्री ले कीति गत्य महाराज मेरा छराको प्र
 नित नगरि जादा यस्तो भयो अव यो सरोवर को पानी
 पीउन छ भनि दुवै समुदा के देस तर्फ जादा भयो ॥
 समुदा का घर जागे मानेता गहि ~~राखी~~ रात्री
 राजारानी सुतन गया मंत्री वाहिर ठोका मा सुतेको

भीयो रानी को पण्डित वधीयो दोका मामै श्री सु-
 नेको देखेर बहले राजाको सोरकाटी में श्री को
 हातमा बद्ध राखी दो ॥ मैत्रीले राजालाई माया भ-
 नीइ दूतागरी मैत्री लाई प्रकरी पुसदेल काराभाले मै-
 नी लाई चै गल को हातमा सोपी मर्न पनाया ॥ मैत्री
 ले ओग देवा कन समरसा गरी आमकाल नीति मा-
 भेराई मेरा जीवन रक्षा गरभनि बांवार पामे अर-
 पुवारा ॥ प्रमे अर प्रसन्न भे आकास वान भेरा
 जालाई आ^{गदा} भया ॥ हेराजा यो मैत्री ले मारेको
 होइन हुने रानी ले पायेको हो युता मैत्री का प्रा-
 रा लोन लागीस मैत्रीले मायाको कदाचित होइन
 आकासवानी पुनी मैत्री कन प्राप्ता रक्षा गरी ॥ हो-
 री लाई साक्षात् गमा ॥

माहापद्मे मैत्रीले वीतिगन्या भोमाहारज
 ६ राजाको सरोर माहादाइग नहुने ॥ वारानसीमा
 लागी दाइग देला भनि राजालाई पेटा मारा कीचोको
 ल्याउदा मेरा खाइकी को अरिनि पनि वपेटा देरी जाउ
 उपद भनि आफ्ना ससुराको घर लुप्ति जादा पेटा-
 रिकुषमा बुझाई ससुराका घरमा जादा भया ॥
 रात्री वीसे ^{बाल मुनीस} पुर्वहुने कंराउन आयको सुनी
 मैत्री नीले मनुको वाक्जुरी उठदा भनि उठिने

ले रात्री वीखे काहा जाने भनि सो म्हदा ॥ भो प्रभु
 इ जन्म कले दुःदाह राखे के धातु का पेदारा मा भ
 तक ह्मी की दामिद लाई आहारा दे दु भानि करा
 या को हो ॥ फेरी मुसो भया को हकी भुवमानो ज
 ले मेलु को भया उदद उलले दामिद लाई आह
 रानदी मा माहा पातक लागो भनि मेलु ले भयो ॥
 अथ मेले सुनी सो मृतक ही की भोगन गरा पुन आ
 दु भानि उठे को हो भनि स्त्री का कुरा सुनी ॥ मेरी
 ले भयो इ प्रीये यो मृतक अद होइन दामिद का
 स्वामी वीरवीर मही ले ई ॥ स्त्री का कारण इ
 न का प्रारा भये को ई अथ मेले इन लाई धारानि
 अथ मा लागी दाहा गर्न लाई स्थाया को हो ॥ या हा
 आनुना लाई स्वमा दुःदाह आया को ई मेलु लाई
 आहारा न दे दु ॥ इ राजा न भया पक्षी म अनाथ भ
 गया भनि स्त्री लाई भेदा ॥ स्त्री ले पक्षी ने सा
 तर हाँगे भया को हो भया इ राजा कन वच उठो को
 नीमीन इ धाका भारा धना गरी देई भेदा ॥ मे
 री ले आश्वर्य मानी ने लेक से गरी वचा पुला
 भेदा ॥ भो प्रभु मेले देवी कन प्रसन गराई वरदा
 न पाया को हो ॥ इवे जना उठी या हो दो सामान न

मारगरी गुप्तसैन रात्रीमा पोठमा गया ॥ मेचीको
 रुखमा बुदाई राखेको पेचराली गया ॥ मेचीनी
 ले देवी कन पुजागरी प्रसेन गराई रामाको सिर
 जोरी वचाई दियो ॥ मेचीनीका ओपाले सजीव भै
 थोरै दीरक्षे आपुरा देस ५-जेन तर्फ गया ॥

हीन्दु स्थानका वडा वडा महाराज इतिहास भना
 कन आपुरा अधीपछी राखी महाराज भै रक्षा कायो
 या ॥ १२ थरीका परस्मनि का प्रभावले र अरु चन
 इन्द्रो गरी हीन्दु स्थानमा वीरुम नाम सम्बत फेरी
 या ॥ मक्षे धा दसनपनि गया ॥ मुसलमानका
 वादसाहा कनपनि जीति चक्रवर्ति राजा भै आनंद
 वीहार गरी वरपाका थियो ॥ केही वर्ष पछि इतिहास
 साल नामक पालीक योगीसँग भेट भयो ॥ पछि
 उन्का समेतले दशौ न मसानमा भाई वेताल सोधी
 साधना गरी लीथो माया ॥

यस्ता महाराज यस संसारमा न भुत्तो न वधोत्येति
 यस्ता चक्रवर्ति महाराज वीर वीरुमा दीते सेनको
 अंभ उधार भोग्या ताहा प्रोत देवता देवी वाया
 का देव दंत नाम महा उतम नाम सों हा सनमा
 आपुरा उन् वीरुम केसरी महाराज भया प्रोत ते ससरी

हासनमा वदनसाभय र योग्य नदेवी उन्नेनकारा
ज्यमुमीमा बनी पृथ्वी तल वीचे मुहु गरी दीया ॥

पद्मी यही सौदासन मावसु भनि आहुन्मा माहा
राम भोभले वदन आरदा वतिस पुतली सेगवा
र भै सौदास ने पुडाचर्ग वीसे उडी गिया ॥

वतिस पुतली पचीस पैताल आडी वृक्षाले
महाराज चक्रवात वीरवीरमा दीतेको वरानि
सैसारमा प्रख्यात छ ॥

अवप्रात नेपालमा राज्य भोले वदी याका
रामा वोथे देव भोगवज्र छल इन रामा का पालामा
दावार नौतला बोहार गरी वनाई तेही स्थान आफ्र
आगम इष्ट देवता कन नेम गरी ओ देवी का नाम
रामदेव भनि प्रख्यात गरी प्रतिवर्ष आफुले दे
वाली मानदा भया ॥

वोडु प्रागा इरुको पर्यायि हुनाले भोडु व
इरुको सैग हुनाले वोडु कनपनि मानी सौ मुख
स्थान वनाई दीया ॥

केही दीनपछि आफ्र उवकी क्रीती धर्माग
न देव का नाम सव नायाका नारायण धारा व
ध भेमादा नीरामाले मनमा वहुने परीका गरी मे

रापूर्वा मलसयेन नारायण का आत्मा पाई व
 नाको स्थान हो भानि ॥ अर्चपनि तीने नारायण
 का स्थानमा आई सेवा भक्ति गर्नु पयो भानि ॥
 सतसुख पर्वत पुनी का आदी मलसये नारायण
 का स्थान मा जाई सेवा भक्ति गर्दा जोतीक दहले
 गर्नु को काम गर भानि ॥ त्वप्रामा पाई तीरा माले
 जोतीक बाहुरा मान्छा बोलाई सोधदा कछ
 प्रह्न आघोर जोतीक दहले बोति गर्न नसकी
 नबोली रह्य ॥ राजाले केही से देह मान्नु पर्देन
 मथार्थ वलाउनु इवत्त भेदा ॥ हे रामन दार्जीस
 लशान से युक्त नरवली धारो दघात धारो बंध
 प्रकाशो जायते ॥ रामा इति वाक्ये भक्त इति वा
 र्य मया क्रीते इत्यर्थ मन ^{ही स्थिति} ~~ली~~ पोते ॥
 केही दीन पछी राजाले मनमा वीचार गल्पा
 प्रजाइ रामा कोही ल अरा सुत्त मया का म
 यापाने वी ना अपराध जीव द्याट गर्नु मेरा कु
 लको धर्म होइन मेरा पुत्र पनि लशरा ले सुत्त म
 याको दत्तापनि अरु को जीव द्याट गर्नु चाहिन
 आफ्ने जीव द्याट गर्न योगे हो भनि राजेरा नी सु

सीला कन त्यागवारी ॥ पुत्र मान देव कन पोला
 ई गुप्त भेद नवताई ई पुत्र ॥ आज का चोथो दी
 नमा सप्राधारी माथी सेपुरा सरीर दोपी राची मा
 सुति रहन्या पुरुष वजना होला तस्कन तैले जाई मु
 वनदेरी सीधिले कारी आहुनु तव हाम्रा धारा वदला
 भाने ॥ आपुले धर्म कानी भाने जाई सुति रहन
 गया ॥

ताहा पछी पुत्र मान देव ले पीता का आजामा
 नी केही वीचार नगरी बगले जाई दोपी सुति रहन्या
 पुरुष वन केही नदेरी वद प्रकाश गरी द्यौ न भौ न ग
 या ॥ ते सवेला माहुलो सवद गरी धारा वदलो र
 मावुसी भे वद धुन जादा दुबे धारा देवी रत्न व
 हाई देवाया ॥ पृथु हत्या को मुख देन देन भाने
 होटी मंगल कर्को गया कोही भाने भंद छन ॥ अरु
 तव छे दे छ ॥

राज पुत्र ते सगुम हो जा गया पछी नीमल भे
 सदा सर्वदा मल वदलो ॥ राज पुत्र इक्षु मति पुग्दा
 सेवे कीरा मान वगाई ल्याया को देवी आस ज्य मा
 नी आफना दवार मजाई वस्या ॥ कीरा मात्र वगाई
 ल्याया को हुनाले दुबुचा भाने भंद छन ॥ भोली पल्ट

नगरपाहुलो दहप्रउठी रामावनपनि कावीराव्या
 वेदभयाव्या दुईधारा पनिवहीरह्याव्या भनि
 अनेक तरहका घुरा रामाप्रले सुनी हुन गया
 आफ्ने वावामरी रह्यावो देखी वहुते सोद गरी
 भ्रमनगरी मनमा वोचार् गरी ॥ वावाले छल
 कागरी मकन यस्तो अनर्थ गरायो भनी बडो
 कठिन सैग चीतवन धैर्य गरी केही कुरा दो
 प्रकास गरी पुत्रको क्रिया कर्म समुदागरी
 महता रिकन राज्यको भारादी ॥ आपुले हत्या
 मोचन गराउन नीमीत ॥ मेरा धर्म कबाने धीर
 वो क्रमादी त्रवाट वरप्रसाद पायावो रथान श्री
 वन्त्रमोगीनी भनि श्रीवन्त्रमोगीनी का चरणमा
 सरसा जाई ॥ हितारिणी भनि हाहाकार गरी वी
 क्षाप गरी उभा गरी रहदा तस वेलामा ॥ देवी
 पाट कसुणा गरी आकासवाणी भयो ॥ इ
 वालव नेरा पाप मोचना गनी नीमीत के
 दी कीती वनाउ ते ले या हा देवी पश्चीष्ट भा
 ग ॥ यक कलीग पैछी उदोगयाको हेरी जा
 नु तपोपेछी माहावस्ला माहा देवता स्थित गरी

चार प्रदक्षीणा ^{मा} एक कोस प्रमारा का जोड़े में
 उरि वनाउ भानि आजा पाउदा अध्यानुसार ए
 जाउ चले श्रीदेवी का बदला वाराणि सुनी इस
 भानि कबुलागरी देवी का टुडुटाई दी याको व
 लींग कन देरी पछी पछी गया ॥ लो पंछी
 एक स्थानमा बस्यो ॥ रामा पुत्र वही स्था
 नमा पुगी मेडी वनाउन कन प्रारंभ गन्यो
 पुनृहत्याका फापले अनावृद्धी मेघ सुने भै
 वइते दुख पाई रात्री का बीखे धेरै कपडा फी
 जो सीत नीते नीत्य नीचोरी इट पारि १२
 वर्ष लाई कन वौडु मेडीर सीडु गन्यो ॥
 कस्तो मेडीर भयो भन्या सबै देवता हरु पीठ
 देवीगरा ले सै सुन गरी वनाई प्रतिष्ठा गरी
 राजपुत्र श्रीवज्रमोगी नीतारणी माइ का
 सरा मा माई कीति गरी रहदा ॥ केरी आ
 का सवाहणी भयो ॥ देवालक मेलै भन्याज
 सौ सुकु मेडीर सीडु गरी आइस अवतरो पाप सब
 बख भयो अवतरो बाज्या वीरवी क्रम से नलाई
 रीयाको इत्य पुत्र का धनले वृक्रम ले सम्यत सर
 पो रामा को नेपालमा पनि लेवी भन्ना नाम स

म्वत फीराइ प्रजाकेन अरीणी गरभेन्या भासा
पाया ॥ चक्रवर्ति महाराज वीरवीरमादीने
पाट कलीवर्ष ३० ४५ मा वीरमनाम सम्वत
सरवय वयक गरी फीराया दुने वीरमका दुके
ले मानदेवनामराभले नेपालमा फीराया ॥

वासार्थेने नाम वो हु मेडोर तथा

गर्दा अस्तुति गयको

जमोबुझाय ॥ प्रनम्पनाथं चरणा वीरं त्वं बुद्ध
सरसां कृत्पन सनाय ॥ अंसं ^{स्व}पुष्प बुद्ध भर्ग
नायत्वं धर्म स्वामी जीन पादपद्मे ॥ १॥ धर्मको
राने अश्रीलाव चित्ति पतीप नारी वीपरीतिका
र्य ॥ वीदेवरायं नशुभन्नि ररुथी त्वं धर्म स्वा
मी जीनपाद पद्मे ॥ २॥ रायत नाये प्रतिकार
देह मन्त्रोत वीद्यातं सुतु हृदं दुर्व ॥ पीताम
नेना परीपुसा दिहं त्वधर्म स्वामी जीन पादप
द्मे ॥ ३॥

वीपरीतगर्मा वीरधेव नाम वायुको देहमे
रा हातले त्यागगराया मलक्रोतीकाकारा
मा यस्तापुत्र मानदेवले पीतु हत्पाभे वीपरी
त प्राप्ता भे जानीजनका सम्वत ले दुउतिवम

भोगिनीका नपले ५२ वर्ष जाईवनाया ॥ भुप
 तिभे जीउडे मनुपुद्गे भयाको मानदेव नाम न
 मा सरा माधन्या भनि पुमा लोत गरी पीताक
 न सुवावति भुवनमा पुपाउ भनि मानदेव ला
 ले पुनृक नउडा पुनृ इत्याग्याको पापन
 इवस भन्या कामनाले धर्म येत्ता ल्यापना गरी
 वासा येत्ते भनि प्रख्यात भे गयो ॥

पुन वंसावली कीनाप मा वीर वीर मा दीते
 तमा लेने पालमा सन् ५०० वर्ष लेम भोग गरी
 वीर मा वेतरी कन रामे दी वन भोगिनी मा माई हु
 धार भे गया ॥ इत माले नो तला गरी दवार बनाई
 पुलो वीर बनाई वाग भीर तलाउ बनाई भन्दार वा
 ल प्रभाव मले बनाई वसाया ॥ केही दिन पक्षी आफ्नो
 पुर्वार्थ श्री ती श्री नारायण धारा वेद भे भयो र ॥ मन
 लस्येन माफो श्री मानी प्रथम सतलह पर्वत मुनी का
 आदी मलसयन वा ने श्री कामल सयन ग्याने श्री
 कामल सयन हो भनि नाई वीनी गर्दी ॥ श्री भगवान्
 मुनि इहले भोतिव इहले भोतिव सीतपुदी काम गर भनि
 भाना भयो र भोतिव इहले ग फलन गरी मा भोतिव इह
 ले वीति गन्या देर भन ३२ ल अन से मुक्त भयाको नर वली

धर्मव्रतगरी प्रमापति पालगरी तन्मभोगगरी रय्या
 का थीया ॥ फेरी सम्बत सरवेवहार चलाइ सक्य
 को शर्व पद्मोत्तम भेगया ॥ तमादुद्धा पुस्त
 ३ मा भोगवर्ष ५५ अर्घीका भुववर्ष ३५३ मा
 वर्ष ३०५२ अस्मपुत्र ३ मइदेव तमा भोगवर्ष
 ५५ माहाप्रौत अर्घीपरापुर्ण कालदेवी नेपाल भुमी
 मध्ये दुलोमुख सहर वीसाल नगर थीयो ॥ पद्मी
 यले नगर लाई नेपाल नलाब भेमादा दुवीवीग्रा

गा मा दीयु धारा बहला भेदा वीरा अपराध ले मो व
 धान गहु ई ई अब आफै खाने त्याग गरी मा दुपद भनि
 वी थाएरी ॥ पुत्र भुपके सरिलार्द आमको चारदीन
 मा शमा धारा माथी सेपुता सरिर दोपी रात्रीमा सुतिर
 ह्या उद्वेग होला ती नलाई पुवन देरी बगले काटी आ
 ५५ नव दामा धारा मा जानी बहला भनि अडायो ॥ आ
 पुत्र धर्मका नीमीन धारामा जाई सुतिर ह्या ॥ पुत्र भुप
 केसरी लेपनि मेरा पीताको आमा भनि सुत्पाका पु
 रुवलाई देही नदेरी बहले काटी दीयो तेस वे
 ला थुलो सबद गरी धारा चल्थो र सुती भेदेन मादा दुवै
 धारादेवी रक्त वद्येको देख्यो ॥ पीत्री ह्या गन्पाको
 मुख देउ दैन भनि दुवै तिरको ही गीमै ल कछि गयो
 नीम भुपकेसर तमाले चौध भगवान वासाली बनाया
 यो लेखेको रह्यो ॥ यैरा माका पालामा नैसा ली भग

॥ ११३ ॥

केरी ते सै स्थानमा च डप्रा भवि सहर वनी रथो
 अस्प पुत्र तीरा जा वसन् देव भोग वर्य ६६ राजा
 १५ यवका उमेरमा गाडीमा वस्दा कलीगन ३९९४
 लागेको थियो ॥ ३३ ॥ इन दीनपद्मी देवता हरको दर्शन
 पसं समभाषण मनुष्य इहलाह इहलभ भे वदो
 कटले मात्र पाइन्ना भे गयो ॥ अस्प पुत्र तीरा जा
 उदय देव भोग वर्य ६७ अस्प पुत्र तीरा जा से देव भो
 ग वर्य ५३ ॥ अस्प पुत्र तीरा जा गुरा काम देव भोग
 वर्य ५० इन राजाले सुंदरी सुंदरी आनि इहकन
 वोलाह प्रसंगगरी भुली रथका थियो ॥ इनका
 पालामा ना नावी छु डपड भे दुभी भु भे प्रमाले ड
 वपाउदा राजाले अवक्य गर्ने हो भनि वीचा गद
 स्वये भु भगवान का स्त्रा न मा सक सामर्थ्य न भो
 दुइन उनका चरामा सरा गया ॥ उनले उपदे
 सदीया माफिक देह सुधगरी वसुधरा वसता आनि
 वायु समर देवता कनमानी सुवृत्ती नीमीत नाग आ
 कषाण गरु भनि ॥ भो छु ले म साधक ईला देश
 जंती मी डनर साधक हो भनि सम्मनगरी वीधो पूर्वद
 नाग अवाहनगरी सक्या ॥ यक ककोटव मात्र वीर
 पडनाले लग्न मानी आयाको थो येनर ॥ सात

श्री भीष्म का उपदेश ले ॥ मेत्र गुप्तगरी एक दुपुष्ट
द पुष्टराभाकन सोप्पार सनाले त्यामवरा का
घोडा चडी धना दहमा गया ॥

त्यो फुल दहमा कैयार वारो देवी योर ॥
तेसे वारोगरी मारि कर्कोटक नाग वाया का हथी
नमा पुगि नोम चराग गया ॥ सान श्री आचार्य
ले कर सा प्रमासा सब धीकार गरीजा लु इव सभ
नी वीतिगदी पनि केही उनरा दीयेन इ आचार्य
का मेत्रवलले कर्कोटक का सीरको केस समा
सिलतारी लपाया ॥ वसीका थल वाट ल्याई
सोमि भु मा पुचाई नागमंडल का एक आसदा
मा वासाली वीथी पूर्वक आवाहन पुजामो नेगरी
माहा दुर्भाइन इव सभ ^{काम} न्याक मनाले ॥ वृद्धीगरी
नीमीन वीति भावगरी पइ वस्त्र पुस्तक मा सुति
आदी वाचालेवी नागरा मा इस्वाट सत्पप्रतीमा
गराई ॥ पदी पदी का कालमा अनावृद्धी
भये तेही प्रतिमा बोली वाचा ^ग न्या प्रांत वृद्धी
इव सभ भनि वाचा गराई नागपुर पृथ्वी तल वाये
गुप्तगरी प्रतिस्थागरी दीया ॥ नाग लोक इ
कन धी समनगरी स्वस्वस्थान वीये पगया ॥

ताहापदी गुणकामदेवराजाले सान्त श्री आ
 चार्ये कन पुत्रा मान्ने गरी वीदा भे राज दारपी
 व्यभाई राजकाज प्रजापती पावन गरी तान्त श्री
 कामेचवलले शुभांश राज्य भे आनेद सीत राज्य
 भोग गरी रक्षा काधीया ॥ वृधवत्ता भे आपु
 पुत्र नोड देवकन सज्य दी उपदेस सीता दी
 बोध मार्गको बोध दी गुणकामदेव वीदा भे
 तपोवन वीधे प्रवेस गरी स्वये भुगवान को
 ध्यान ^{गो} रदन गया के दीया लपटी देस त्याग गरी
 उधार भे गया ॥ अस्य पुत्र ॥

राजा नोड देव भोग वर्य ३४ इन राजा
 कापालामा ॥ सान्ती कर नाम आचार्ये ले मैत्र
 सीडिकावल पाई चेरै वर्य बोध मार्गको प्रशास
 वहुई सेवुकासेवा गरी रक्षा काधीया पदी
 सान्तिपुर भान प्रवेस गरी ध्यान गा समा वसी
 ताही गुप्त भे गया ॥

राजा नोड देववाट आप सुपति नाथकन
 अने करान वीचीन को बवनाई बढाया ॥ फे
 री तदी सुन को थारा वनाई बढाया भेवागी अर मा
 पेटे पुरीस दान तीन प्रकार को ५ प्रसाली वदे

प पट्टन उरी पवनार्द्र पसुपति वायव्य कन च दाया

इन रीमाकापालामा वीसाल नगर वासी

प्रमादम मा^{३३}झाग भे यकसहर मध्ये कामोला

को^१कारणा माबिरुड भे रुगदावद्धा कोपदेवता

प्रा^१भ मे रुगदावद्धा सारेही सारोस पनमादा प

रस्यर वीगाशी अग्नि प्रवेस जनि देवयोग रो

भे आगोलाह माथीछा पटीले तहनापटी बाघ

र इह भतवार्द्र जलीतमाम सहर वीग्न नगये ॥

तल्ले वीवमा अगनी देवता कुपीनि रुदा सारे वीग्न

नगये वीसाल नगर आपु रुततद्धा ले वीग्न

नगये ॥

युक्ते समय यवचोर ले जाने अर भीम

प^१स मनीछ भनि थाहा पाई रात्री वीवमा

सौवलिंग कन वैचराले चीदी चीदी मापस मराती

उडांगोला चोरले पाउने सवेन ॥ पट्टी लोपस म

राती प्रभावानि माउदी वरुन गवाघोर इह भनि

थाहा पाई कोही ग्रामवां यवसंभी ये उत्रले मा

ई धातुने दुवार्द्र दुवार्द्र लोम्हा धातुका तुम्हा

भन्ना सुवशी भेगयो अनेक मीक्षिते उगरी लोम्हा म

नी पाउने सवेन ॥

वीराला नगर उभरी गया पद्मी नेपाला भुमीमा साना
 साना ग्राम इह भानु भोगया दुलोसहर कही थी येन र
 राजाने-इ देव ले चारो थर से धीकारा गृहमा व
 सी दस्वा एवदाह सहरय था भ्रम ले वनाह प्रजा क
 न पास दीया ॥

अस्य पुत्र श्री भीम देव राजा भोगवर्ष ५६ फली
 गत वर्ष ३३ ४६ यस्य सुर्ज वैस राजा भीम देव कन गोपा
 ल वैस्य गुप्त वैसका राजा आइ जीति राजे गन्था ॥

भोरजा वीरु गुप्त भोगवर्ष ४७ इन राजाले दो
 टागीरी मार इचंगु नारायण कन देवालय बनाह
 दीया सुवर्णाका दाना द्वाद चागु ग्राम वनाह लोक
 कन वास दीया ग्राम वासी जन इह कन खेत समेत
 दीवसाया परचक्र भयेगन कामनाले गरुद नारायण
 कन मानी चंगु भानि प्रव्यात गन्था वृद्धी कामनाले
 इचंगु नारायण कन मानी इचंगु नाम रखी दीया
 सुवर्णा कामनाले अधिका आकामा थी नारायण
 कन पनि गरी चयन भानि प्रव्यात गरी दीया ॥ से
 तान कामनाले नृसिंह नारायण सधी पूर्यो मा वीरु
 मुनि बनाह स्थापना गरी दीया ॥ यस्ता प्रकार रोग

चौरै नारायण कन थापी देवालये बनाई मा न्याय
स्ता प्रकासैग राजे भोगगरी रक्षाका थीयो ॥

अस्य पुत्र उगिराजा वीरगुप्त भोगवर्ष ५५ इराजा
ले वागमति का पुर्ववाट मा बृहत् सीलामये वीरगुप्तुतिव
नाई सास्त्रप्रमाणे ल्याप नागना ॥ नारसैह थान
सतभई परवत इदमध्मे आदी जलसयरा नारायणा अ
घी देवी का मुनि च नमानी जगा सुंदरगरी बनाया ॥
इन नारायणा अघी पुत्रदेव राजाका जाला देवी सतस
वृषपर्वत भक्ती दोषी जगयाको प्रकास भया उप्रान देरी
दोषी दोगे अपुजे भै रहदा इन राजाका जाला मा उस्था
नमा रोप्याका वीज इद चोदे जलया पाक न्या भै आस
ये इदा देरी बोमी देरी आदी जलसयरा मुनि प्र
कास भया ॥ परं तु नाकमा थोड लागन जादा अर्या
पी नाकमा लाग्याको थोड ददेद ॥ शगुप्त राजा इद
पदी वीरगुप्त भक्ती इनाले ती जलसयरा नारायणा मा
नी जगा सुंदर बनाया ॥ चारो शरमाने शर आदी
ल्यान वीरेश्वर जलसयन मुनि वनाई प्रतिस्था
गना ॥ यत्ना प्रकार लैग वीरगुप्त भक्त भै राजे भोग
गरी वस्याका थीया ॥

अस्य पुत्र उगिराजा भुमिगुप्त भोगवर्ष ४५ इन राजा
ले नेपालमा गोडा शेर पुवन गिराया ॥ धरणी वराह

वीरु मुनि वनाई स्थापना गन्या ॥ येनि तीन गोपा
ले राज्यगरी सेवगरी स्थापना थीया ॥

कलीगन ३४८९ इन गुप्त जावन सीव देवनाम
सुमेवंसी राजा आई जीति राज्य गन्या इन राजा ने वाने
थरका दरवार झाडी देवपदवमा नोतर द्वाला दोला
वनाई नो गरीस कामुति स्थापना गन्या ॥ फेरी
नोतलागरी आफु बस्याका दरवार सैधी भेरवसी
ला धुति सीवपुरी देवीमगाई देसर राजा नीमोति
वसाया ॥ फेरी अरीनी सीलानाम आधी वीरु म
सम्बत ने पालमा चलाएदा मान देव राजाले प्रगाई
रुफा शिरा सवे तीरी पत्र तोली हेरवी भीत भगाया
का सीला भेरव वनि गया र स्थापना गरी मानीरा
वदा भया देव नका दक्षिण मा कुलो देवल वनाई
रायदा भया ॥ फेरी देस हा अपरा कर्म साधना गरी
सत रुई पर्वत जाई अकुस भैया का नृत्पनाथ
कन न्याई पसुपति नाथ का पश्चीम भागमा रंथा
पना गन्या ॥ इ नृत्पनाथ वदो प्रत अ देवता है
॥ फेरी दोला का का भीमसेन आवाहा गरी पसुप
ति नाथ का पश्चीम भागमा स्थापना गन्या ॥ फे
री देवता ६६ गरी स ४ भेरव ४ नृत्पनाथ ४ माहा

देव ४ कोमारी ४ वोहू ४ धैव ४ अश्व ४ चतुर्भु-
 त्पुति लेसैयुक्त गरी चतुर्मागि पुति अमारी देस लक्ष
 साक्रम साधना गरी नौवाली नाम गरी वसाया ॥
 पेरी यही देव पदन भमा भावरा देवता रोल पुति सी
 वपुति स्थापना गन्पा ॥ अकाल मृतु दरारा सीमी
 त मृत्यु जये अरु अगाया ॥ पेरी धर्म दत्त राभको
 पालामा देवताको सतो वार्द सुहु गरी दन्तमा
 आडवन्नाको शिव न लागेको ध्यान ले गुप्ता गरी
 अरु न्या भौवरी राज मान भयाका ओवन का ली
 कन गौश्रोत ध्यान ले युक्त गरी अरु डे भौव गु-
 पु गरी वन काली भनि प्रकास गन्पा ॥ पेरी नेही
 स्थान सेधी श्रीनेत्र गरी हुलो काया सैयुक्त ले-
 वनाई वन वीनायेक भाने स्थापना गन्पा ॥ पे-
 री प्रजा हनु मरणा हुदा वजे धरी का पुर्व भाग मावा
 गमति तीर मा जान वीसेव का समसन वनाई ग-
 ला पुन लाया ॥ पेरी इने देवि देस का पीठ हो-
 भानि धी साच चतुर्दसी कादी न देवी का आसा
 नुसार देवि वा अवनार्द प्रनिवर्त देस हुमाई रथ
 यात्रा गराया ॥ पेरी नेपाल पीठ वदला मुलमु

ति हो भनि गानी अधीका स्थान पारि प्राहुरा
 का सम्मतले वेसाय भुल्द ५५५५ पराहुरा
 कलि न योग वृहस्पति वारका दीनमा पुमान खलि
 वीधी पूर्ववगरी सीलाका कलस काएव नाइ भीत्र
 येत्र गुप्तागरी स्थापना गरी प्रतिष्ठा गरी मुलस
 की हे भनि आफुले पनि प्रगाहुरा वाट नि मान्या
 पुजा गराया ॥ पेरी भुवने थारु के थरी परापुरा
 कुछ हस्तान अत्र धुधीयोग रवीवार का दीन प्रति
 ट्टा गरी प्रख्यात गराया ॥ आचार्य इदक न
 भुगोल पीठ का भैत्रगाह नैपाला कपी देयता अत्र
 वाहका गरी सर्व पीठ मा ^{देवि कृष्ण भामा भूमि रथोक्त भूमि} वली न खली दो पुमा गरी
 पीठ क न सै तोव गरायो ॥ क्षति कारन नेपाल पी
 ठ पीठ मा लाना द्रव्य पली दान वीधी प्रसन्न भेगयो
 ॥ पेरी र्दने राजा कनकोही सुजनले स्वप्न निर्थ मा
 युक्त सीध आदनी त्यस्तान गरी जान्छे भनि ववर सु
 नायार राजा आफ्ने भाइ हुन माका भयेकर रूप ये
 क योगी क न देख्यार तन क न दुलो प्रार्थना गरी
 प्रसन्न गराइ ल्याइ ताम्रेश्वर संधी वराया ॥
 राजाले ती योगी क न खुसी गराइ सम्मत गराइ ग्रा

ति कृष्ण वीधी

मदेवि गयवागी श्रीकन सौति गरी ची भकारी भ
 री अने वीधी पुर्वक जी वे न्यास कळ भय वी श्री
 अमगदी समय सी झुले गुपगरी राजाकन महुवा
 सा अरु वीका अने सहु भनि सुनाया ॥ देवीक नवदे
 प्रवल प्रतक्षगरी वसाया ॥ पेरी इराभार योगी
 हुवे भाई वभोगी नी मापनि वही वीधीले अमले
 वदो सकळ गरी देविक न ची भकार भरी जी वे न्यास
 वीधी जगाई भाया ॥ यति अमगरी योगी गोदाव
 री ले वी गगाई लक्ष्मी नारायण साली ग्राम का प्रमा
 गाले वी ह्यु नारायण नाम प्रख्यात गरी वासुदेव ले
 कर्षणा प्रद्युम्न आने हड चोरे देवता हो सहित गरी
 सर्वो अधिपत नाम की ले वुका परवन वीखे वी ह्यु कन
 प्रख्यात गरी जगाई आफु अंतर ध्यान भैत कोवन वीखे मादा
 भया ॥ याहा पक्षी राजाले यो ची भकार वीधी वडो कुर कर्म हु
 गाले प्रतिवर्ष चलाउत न वहुनै कळ हो भनि १२ वर्ष जुगा
 पक्षी गनु भनि चन्दो वस्तगरी रीत चलाया जे रीती राजा
 ले मेरा गुहजीका आश्रित हो भनिता भै अ माघ म साला व
 नाई मदा देवकन नीत्या चन गरी जगाया इस वे देव राजा सु
 र्ज वस माउत पै न भया का राजा वदो पुढ्या थी हुनाले देव वी

कनकप्रलमागरी नेपालमा नानावीभक्तनेत्रोक्तवीधी
गरीधोरैयसक्तिवडाई इन राजाकोलेनानेथियेनएवे
नीकापुत्र देनियेमाजीभवन भुसवर्मा नामरासी रा
ज्ये श्रीसेवदीया आ पुन सौत भोगया ॥

इन राजाकोपालामा भोटदेसकाट आइ चम्पा
देवनामकडाई नेपालका राजासँग मेली पुहुका चार्थ
इकवा सम्मतले खासाचैने कनवीहार गभूरी चारै
तर्फ वनाई दीया ॥ इन राजाले वडला पीठ मान रा
वली प्रतिवर्ष कष्ट कर्म भनि देविकन सौति पुजागरी
पुग्म भुहु द्वाग^थ निवली दानले प्रतिवर्ष कर्म चलाया ॥

नरसीवाकोलाइ लग्न पाको ती राजाले हेन गावा
हा मीठहा गरी वस्तामा नरसीवाले राजाकन सयातन गयो
र राजाबुसी भै नरसीवाकन धोरै खेतवीती दीया ॥

फेरीइने राजाले ग्रामदेवी भयेवागी श्रीमानसगे
वरेदेवी लीलानदी तारी नेपाल वीसेव प्राप् भयाको
पुर्वागमनदी न वीचारी वीसाव चैदीपुरी माइदराई
तसदीनमा देविप्रसन्न नीमिन कोमारी गरा वसाई
अनेक यज्ञादी श्रीयागरी वलीदान पुजनीमिन
नृपदुर्गा वसाई वाह्याभ्येतरकर्म प्रतिवर्ष चलाया
॥ इन राजाले देवपहन कादवार द्वाडी लागेले सुव

सावित्रीवनफाँड़ी मणिनाम नगर सहस्रद्वारवनाया
 आप्तमैत्री सरदार हनुवनपनिनेही स्थानमाघर
 वनापुनलाई वासगाराया ॥ प्रयागमा जाई भैरव
 नये थाक्रमवीधीगरी आवादावगरी वीधीपुर्वक
 महाभैरव स्थापना पशुपति शुद्ध पठन भांड
 नक्षत्र आदी न्यवार कादीन प्रतिष्ठा गन्या ॥ ७६ ॥
 समये अंमराज प्रसन्न भै मेश भुक्ति प्रकास गर भक्ति
 स्वपना प्रसेन हुदा धर्मराजा कन आनंद स्वरूपलो
 केशरका मुनिवनहि मणिनगर गुलबुमाको
 कावनाहि वलचोनगर युलानगर व्यागलनाम
 गरी मत्तिनगर माजोरीवनाया ॥ भैरवनाथ
 का प्रसादले भीननाथ भनि प्रख्यात गरी ॥ ७७ ॥
 य सुद्ध अवमी तिल्ये नद्ये नृद स्थापतिवार
 कादीन प्रतिष्ठागरी वी ड्याचोयेई ह्मले अर्थ
 नगराया ॥ पैरीवालव हनुवननाल अधन
 वीधीनेपाल माचलाया ॥ पैरीव्यावरासि
 अ पद व्या पदापुन्या रीननेपालमा चलाया
 अस्य पुत्र श्री राजा श्री तवमी भोगवर्धन
 इन राजाका पालामा गी उदेसवाट देवपाल

नामथवडात्रीयेपुत्रआदिनेपालमा रहदा ॥
 श्रीनवमीसँगमीली गुलोमाजोषी श्रीयेवो
 श्रीयेगन्पासिननेपालमा चलाया ॥ कृतव
 मीराजाको अतभयापदी ॥

अस्यपुत्रश्रीभीमर्जुनदेवराजाभयाइ
 नराभाले श्रीगोपालेश्वरका स्थानमागोई
 स्वप्नागदी श्रीगोपालेश्वर श्रीमहाकाली श्रीनृ
 सिंहबारायणाका श्रीपालेश्वरसन्पादित्यस्य
 स्थानमापुसीवनपुनु भनिअनुग्रहपारापिया
 दश्रीनगीरवाठलोववासगनआहुने भनिआश्री
 पाईसङ्खवनपुनवीधीपुर्वकआरंभगया ॥ स
 इरवनाईप्रजावनवासदीयसया ॥

अस्यपुत्रश्रीराजानंददेवभोगवर्षवइइराजा
 भालेधीरवीक्रममादीत्यसेनकोपुर्वकथासु
 नीवीक्रमानामसम्बतनेपालआडीपुर्वपथीप्र
 अधीवसगरीनचलेकोवीक्रमसम्बतसंप्रव्या
 तगरीचलाइदिया ॥

अस्यपुत्रश्रीवीरदेवराजाभोगवर्षवइइराजा
 लेप्रहारायोगिकवोडाचायेइइसँगसम्बत

गरीशावीजन प्रजाकन पोध दी यव सह र वना
 उनको वडा इच्छा भयो भनि उतर पति सेवामुल
 सैधी पर्येन सह र वना पुला भनि उद्योग गर्न
 लाग्छा ॥

ललीत भन्नाको यव कोही द्या सी लाई राजा
 ले नेस्कोल अशावी चारी वडीया ग्हाई नेस्कोल
 ई आप्रश घोडाको थोदुवा दार गरी राख्छा ॥ य
 दी राजाको अनुग्रहले ओवी चानाम रानी का
 प्रेमले ललीत हुले मानीस भन्नाको थियो र
 ललीत नाम वरापराडी सह र वना पुन नीमीत
 आफ्नो प्रेमी ललीत लाई मुख तीया गरी स
 हर वना पुन लाग्छा तेस ललीतले राजाको हु
 कुम्र पाई वडीया सुसायेन पारी सह र वना पुना
 को आरंभ गन्थ ॥

यस्ता तरु सैगरा जाले धेरै धन वर्ज गरी
 सह र वना पुन लाग्छा अघीका सह र मती नगर देखी
 जोरी वराया ५००० नो हजार धर थपि कुलो सह
 र वनाया नगर काल अशाले पाच थुम्का वनीग
 या ॥ नीरा जाले अघी वस्पाको दरवार बाडी नभा
 दरवार मावास गन्थ ॥

कली गन ३६०० मा

न यव वंसा वली मा २४ हजार सह र वसा यो भनि लेखेको छ ॥

ललीत नाम वन पराडी वनेको सह र हुनाले लली
 तपहन भानि साख्यो न प्रमारा ले सह वसाइ
 नाम प्रख्यात गरी दीया ॥ ललीत नाम भयाव
 ले वनायाको हुनाले ललीता पुर पनि भैदछ ॥

इन राजाका पालामा भीननाथ लोचनाथ
 परगोटा देवताका रथ वनाई यात्रा वनाया भै र
 सेन नारायण हरि तेवर गमद नारायण लोचनाथ
 भीननाथ इत्यादि यात्रा प्रतिवर्ष यात्रा गराया वे
 साव सुकु ११ देवी पुरा मा पर्येन राजा प्रजा कन
 भै गल नीमि न जात्रा वनाई चलाया ॥

इन राजाका पालामा सुंदर नाम वनीयाले
 रत्नाकर समुद्र मा जाई रत्न ली कालीनगर मा भा
 ई रत्न वी भि गरी सात कोटी धन कमाई नेपाल मा ल्याई
 नेपाल मा अधी भयको वो हु धर्म लोभ हुन लाग्यो भनि
 धर्म प्रकार गनी मोन पाद प्रगित्वा कर्म वो ध्या
 र्थ हु देवाट गराई यव कोटी १००००००० धन गाडी
 मुल्दो ये भेका प्रतिमा वनाई माघ सुकु वैशमी उत्तर
 भाद्र पक्ष श्री धीयोग बुद्धवार का दिन प्रतिष्ठा गरी
 नवदान पाद पुरा भोमन गराई वो धमागो हु देवाट

आसीवदिलो धेरै धन बच्यो गरी वोडु मार्गको धर्म
 बुझी गयो पुलचोकदेखै थोपाद प्रतिस्था गरी स
 पाल्छु धन गादी ठुलो दो चो त्यका प्रतिभावनाई
 पुलचोकदेखै वनाई आधी भोग्याको धर्म वन
 लोप हुन लाग्योको वोडु धर्म वन बुझी गरी चाही
 दो वीधी पूर्वक सुंदर नाम वनीया मालिजातले
 बुझी गयो ॥ ना ना प्रकार सँग वोडु भक्तको धर्म
 वदाई पछि बाट वोडु मार्गमा प्रवेश गरी भीडु कर्म
 ली नकवही लभनि वीहार वनाई बुधको प्रतिस्था
 गरी सोही वीहार ^{मा} सो न भोग्या ॥

केरी भी थीला नगर कावाला थियो भी थीला
 माडभि रुप भे डसगुमान रही भाइले सहित उत्तरा
 वैडनरि आया नेपालमा आइ पुग्दा प्रान्त भोटानिर
 गया प्रवला पुग्दा थ्या वाहालामा हल तल चो थ्या
 गरी रसा का कन देख्यार यस वाहाला लेपनि
 डनीइ रुको सामर्थ वीचार गर्नु लागी रसाका
 थियो गति रामा हरु मध्ये कोहीलामा लेरु
 व माचाटदा तपकावलले रुखवाट बुड प्रवाह
 भे सोही डुडको आहार गरी तपस्या गरेको देखी ॥
 तसमी भ्र वाहालाले आफ्नो मार्गका भ्रं कोही

बीचार गरी हेई भनि मैत्रका प्रयोग ले लामा ले चाट
 दा दुड प्रवाह हुं न्याय वन सुकाई दीया लामाले
 पुस्तो नाहु नुपन्या होइन भनि आश्चर्ये मानी बीचार
 गर्न लाग्छा कहले के गरी दीयेछ भनि बीचार गरी
 खोज्दा लेही मी भवाहुरा कन रह्राई वात चीन
 गर्दा परस पर आफरना मागि के भेद वनाई सुनाय
 वहुनै प्रीत भावले गरी भोरै मा वसिर ह्या का थिया
 केही वर पछी धेरै दोल थ सुवर्ण कमहि लामा सैग
 पीदा भै परकि आया आपरा भन्ने भुमी भी थीला
 तपि परकी गथा ॥ वाहाका सजानी भाई गोष्ठी गो
 थिई हले सानमा नलीदा परकी नेपालमा आइसेव
 मुल्का सैधी दुलो वीहार वनाई बुझ्को मुनि स्थाप
 ना गरी तही वासगन्या वोझ मागि के धर्म सवै याद पाई
 स^{गो}भी श्री हले सानमानली दा वोध मार्गि भै भीष्टु
 कथय्य लीया वाहा पछी बुझ्को सेवा गरी रस्या ॥ पे
 री बुध को पाद प्रतिस्था गरी दुव्य गर्भ मारा थी रचुल
 दो चैने वनाया ॥ भाई चाही पनि वोध चार्ये मारही वरयो
 राजा वीर देवले नगर वदाई प्रभापति पाल गरी वरया दो
 थो सो ॥

अस्पृष्ट नरै इ देव भोग बर्ष ३१ इन राजाका पालामा

लीङ्गि गोरव नाथ नेपालमा आई भी आमा न जादा अति
 न अभ्यागत माथी भडा कम देखा ॥ ताहापदी नेपाल पु
 न्ने भुमि मध्ये दुताम मृगस्थलि वीखे गोरवु खिकती नाग
 द्दकन केची नाग आसारी गुहरी नले तपगर्न लागी
 (कावादै ॥ योपुरा दु निआले थाहा थियेने ॥ पदी वा
 र भलवुली नभै प्रमाइरु ले दुख पाउदा ॥ राजान रैड देव
 पाट व्या आपद आई लाग्यो मेरापालामा प्रमाइरु
 ले चहुँते दुख कष्ट पाया राजा भै प्रमाइरु कन यदी दुख
 भयो भन्या वधारा भाभनि सौहे मनमा वीख्या दगरी कन क
 सोगेने हो कसो गेर दुबिआ होला होला कोउ पदेसी साभाथ
 होला जो न्या योतीव पराडित हुन कन तलास गर्न लाग्या थोरै
 गरफ काभौ न्या न्या पेदी तजो गिबु उदा बुदा हुद गुद प्रोहिनि
 प्रभीति सबै कन व दुल्पाइ दुल्पाइ हुलो कन दरी गरी सोथे हुन्छ
 लेखक ॥ याहा यो सैकाभोकी नरै देव राजा ~~धरि देव रा~~
 गाका छोरा कापालामा गोरव नाथ आई तपाजगरी मदी डनाथ
 व्यायो भनिलेओ ॥ अद पुरा नुस था चेसा क्लीमा ॥ गुन काम
 देव राजा का छोरा नरै देव कापालामा मदी डनाथ व्यायो भनि
 लेखेको ॥ यो पका गुन काम देव दे छोरा नरै देव हो भनि वदरा
 मये लेखे थारका धामा लेखेको ॥ तर याहा रैस वाली पनि
 लेखेको वीचार गरी हेरु ॥

गर्द आ सास्त्र इमगाई दुभिसे इराहा इन्पाको उपाई
 सास्त्र मा जोम नलाई अने नरह सैग विचार गराउछा
 आफु सतमा गल्लीमा सवार भै सहर ग्राम का गइतीग
 छरी डुली दुनीया इकेके वार्ता गर्दिरहेछे भनि बुझ्ने
 लाग्छा का ~~छ~~ थियो ॥ क्काकारणा भन्दा जैच भनेका
 परमेश्वर हुं जैचमा इश्वरवाट मुक्ती वताउछे भन्दा नीश्वर
 येगरी सन्धीमा को दया ॥ एक दिन सन्धीवीवे कान्ती
 पुर सहरमा रक्षा बन्धु दत्त नामको धाचार्ये ब्राह्मण
 मुजियाका सीवमार्ग को इमार्ग दुवै मार्ग का धर्म पे
 वहार आन्पा थियो सतमा को व भीत्र आफु होस्थी
 सेम ले सोधन लागी हेस्वापियो नेपाल मा भल बृष्ठी
 नभै दुभिसे हुदाली कलेसारे अनवोग दुखकष्ट पाया
 राजा पानि भरसव मोदिनेत गरी आन्पा मानीस जोजी क
 सोग मदी के गरे भल बृष्ठी हुदोहो भनि सोध्दा वेदुद
 न लेवेहो सती द भन्नु हुदै न त र स्त्री को जीनीले को कु
 राधे ले लाई न भन्नु भनि कवु न गराई ॥ याहा देखी ३००
 येअन भीत्र कामरूपी रमा उगी मेद डनाथ राजा का पु
 त्र भै भै मलीन गया काछे ॥ नेपाल मा भने गोरख नाथ
 पाट नेपाली प्रजा हरले अज्ञादर गर्दा र सगरी नाग भा

सनगरी गुप्त लेनपस्यागदीमलवृद्धी नभयाको नीगोरव
 नाथकागुममदनाथकनभावाइनगरीलपाहुबुसवन्ना
 गोरव नाथ तपचय्या वाटुठनेरनागइमविविधानमाना
 नरगाहापदी आफैमलवृद्धी भेदुभिडाइराइइमा
 न्पाथियो भैन्ना कुराकाहानीगन्थाको राजानेरैइदेव
 वाटसुनी अवुपाया पाया भनिबुसी भेदवार फर्कीआ
 या भोली वीरानसवेरै वोहा चार्ये वेधुदतलाई वोलाउन
 पयमार तीलेहवीकन भन्ना हेरदीजोशनी तेलोसारै
 दीपीगरीस आमदवीरवाट वोलाउन आयो भन्न राजा
 लेकसोभानिआन्थोभनि दारिआदिह्या केरीदवार
 वाट राजालेहुमुहुइव वीरानागरवेदीकुराको दरनमा
 नभनिबुमादि सक्कीलग्ना दरवार पुग्पपद्धी राजावाटव
 हुनैसमानपुर्वव आदरगरी जोन्था जोन्था पैडीनजोनि
 सइमवहुल्पादि साह्रको वोचारागरी सख्याका मानी
 सइमका मध्येकबहरीमातवी सोधनिगदी ॥ वधु
 दत आचार्ये वाटइश्चस्को समानागरी जोवन्था
 हेरीक्या भन्थाको हेमसराजभाहाहुलो कलप्रश्न
 आयोवीनाउयोगलेभेइनतनगरी योकामनपुग्ना
 देवक्याकारणा भैनुहोलातयसनेपालमेडलमा
 श्रीधदेवतागोरवनाथअप्रसेन हुदनागइमआस

नगरी गुप्तपगर्नु हुदा जलबुब्बो सुन्ये भै दुर्वा अ-
 भयाको हो अब क्या भुक्तो गर्नु पछि भन्नु होला न यस
 कालमा आहा देखी ३०० योजन भीत्र पूर्व भाग मा
 लीलागर्न नीमीन राजपुर्न भै अमलीन गया का छै
 ती मद्दे डनाथ गोरख का गुह्र है ती नवन नेपाल मा
 ल्या पुन सक्छा तप देखी गोरख नाथ गुह्र को नमस्कार
 गर्न नीमीन उदरं नागदम वंछन देखी मुक्त हुदा वृ-
 ष्ठी हुन्या छ भनि वीतिगर्दा नीमद्दे डनाथ गोरख
 नाथ भने का कोहै ईश्वर आदी को उपाति कस्तो हो भनि
 सोधनि गर्दा ती वेधुदत्त आचार्य प्रभिजा न्या जान्या पे-
 दीत हरवसी वीचार गर्दा सास्त्र नुसार रह्यो वीतिगर्न ला-
 ग्या ॥

हेमाक्षरा जा पूर्व काल मा भीमाक्षदेव कला वीहनु प्र-
 भीति इन्द्रादीति सकोटी देवता हरु मा भै रहदा समये
 भीमाक्षदेव वाट वीहनु न प्द नगर गरी ल्या भनु भयो
 की देखी छु नीमीन पुरा लीला मा कुसल छै मय कथो क-
 थुरो भेद छु क्या भन्नु होला न आज मलाई भैले ती प्रो मे-
 हनी स्वप्न को चरीत्र देखाउ भनि भैदा ॥ वीहनु वाट हे-
 माक्षदेव यो कुरा न भन्नु भैदा उमउदा भनि तमानि वहुने
 दीपी गर्नु हुदा वीहनु वाट उस समये इन्लाई मोइनी भुक्ति

न देवादिभ्येन भनि आफु अलप भै मोहनी मुरति देवली
 उदाभया उसववन माकस्तो यतिभ देवीयोवो अताभर
 खड्ग है सब मोह मापरी गया ततदशा मादो ओ सै
 तारजस्तै देखीयो वसंत नरु आदि कुलीय व वधे चादे
 वीयो सुगंध वायु वइन लाग्यो ॥ नाना तरङ्ग फल फल
 ल वन स्वर हनु नागापेछी हनु सुस्वर सैग बोली वीहारग
 चावो देखी या उस वधेचा यव अति सुंदरी मोहनि मु
 ति देवी महदेव को येछा वदली वहुते आसक्त भै पदी
 पदी धाएदा भया मोहनि रूप धारी वाट हा प्रभा वदरा अ
 रूपतिरले माह देव का मनहरी लीदा भयार मोहिनी
 मुति कन पदी पदी धाई समान बोभया मोहिनी मु
 ति वाट दुने नदी माथ सतै गरइ सैग धरै वेर सम्म गुलाउ
 रा आसक्तले मोहिनी भै धर्य गर्न न सकदा ज्वर सैग धाई
 मोहिनी मुति को पसग नीवीति के मोहनि मुति अलप भै
 वीहनु मुति धारी सीव का उस्थान धमलाई चक्रले अदन
 गदी सीव को सुभ्र व्युत्त भयोर भुव वीहनु वाट आफू वाह
 ली माथापिली दाभयार उस समय मा सीव निरैग वीति
 गया की हे सीव निरैग पाइको वीर्य व्यर्थ हालन जो पदे न
 भनि उत्तरी खेर वायु देवतार के सरीवार लाई वो लाई अ
 दाउनु भयो हवायु देवता हे दूसरी यो सीव वीर्य के सरी

काहानमाराखीदी अंलेजाई अंमनिनपगर्नलाग्वा की
 भयाको ^अगुमाजाई योबिर्गिर्गिकाउदर मापारीदोउभ
 नी अराई जगुदा भया ती नईद जाई दसो डीये नीगुह
 गरी तपगर्नलाग्वाकी अंमनिक्कावर्न डारवाट सीववीर्ये
 उदरमा प्रवेसगराउदा गर्भ स्थानभै ती देखी हुनुमान को
 जन्मभयो इरी आनाले उदयेहुदा इरी भक्त भया केसरी
 वानरका इ स्नवाट वीर्यवन दारमा राखनाले कपीननभया
 वायुदेवतावाट वीर्य उदर मा प्रवेस गराउदा वायुपुत्र भनि
 प्रख्यात भया वीर प्रसेगले अंमनिक्को गर्भवाट जैमाउदा
 भयो ॥ ~~॥~~

यही सीववीर्य केसरी वानरकाहानराखी दीयापछी
 वीरनुका वाहुली मा लाग्वाको वडीमा वाहुली खुदा जानी
 व द्वाको वीर्य म दले खादा म द्धेको उदर देखी म द्धे ड
 नाथको जन्मभयो ॥ मल्लेधुदाप्रनि नाथेको वीरनुवाट
 गोवर मागाई हानधोइ ज्वर पेक्का क्क गोवर देखी उद
 ये भयाको हुनाले गोव नाथ भनि प्रख्यात भया वाहु
 भै न्ना ~~॥~~ हुनाले नरेड देव का क्य हरि मा जाइर गदी राजा
 ॥ म द्धे ड नाथ का क्य पुरानुमा म द्धे ड नाथ साधु रूप भोच्या मा
 न अगुदा लाई पुत्र वरदान दोदा गोवर ली कोरा मारावे
 को थी यो २९ दीन का वीर्यमा नी मका अखीले कीन को गोवर रा
 खेको भनि प्रख्यात भयो म द्धे ड नाथ ले २९ दीन का भाई गोवर मागदा
 खाईनीले फ्याकेको गोवर देखाउदा गोवर ओन्दा सो गोवर वाट

॥ ६ ॥ वहुने भुला लागी म-मवी-चा रग-चा की-जस्तान रह
 लेग पुर्व कालमा रोहीनी नअ भमा सनीश्च रजादा नवखि
 ने हुदा रघु वस मा हुत पन भयादा राजा दसरथ ले अव क
 लो न ने हो भनि वसोछा दी सुनी हुम कन वोलाई मेरा पाला
 मा प्रभाह मले वहुने कळ प्राप्त भयो प्रजाको प्रतिपाल ग
 र सकीयेन भैया राजा भयाको कजा प्रयो मन भयो भनि
 वसोछा दी का उपदेस सुनी सनीश्च रजास्तानेग युद्ध गनी
 को इच्छा गरी ॥ की प्रजाका कारणा मा प्राणगे गयो की
 प्रजाको उपकार गरी हा ल्या भनि शनी माथी धनु बराली
 रथ माथी दी धनु रश्का सुवद गदी मभस्ता वीर माथी उपकार
 का नीमी त आग्रह जीयेको माया त्यागी आह लाग्यो धै देदो
 भनि वहुने प्रलेन भयार दसरथ वार वर प्राप्त पाया ॥ अब
 प्रोते को नी कालमा पनि रोहीनी का कोट्ट मान मानु भैया
 वदी गरी तेसारमा हुलो वस नाम कमाया नेस्ते युग अनुसा
 र मेरा पालामा यस्तो प्रजाको आपत आई प्राप्त भयो अब
 गन्धे को चाल ललाई गोखुला थ भनि नाम प्रख्यात गरी
 वीर्या सीध द्या दी प ग्राम देस मा द्वाडी गये को पदी नेपाल
 मा आई व भदी यस्तो परतो दृष्टा व मो जिदू मद पान गरी
 सुवाया को रो भदी पस ललाई चरान दी ॥ ६ ॥ नी ले का हा वाट य
 स्तो मद पान गरायो भनि देन नादा नौ नाग साध न गरी पानी को
 मद गरी सुवाया को देव्योर रोहीनी नौ नाग ली भृगु खली मा
 नौ नाग आसन गरी तपस्या गयो भनि लेखे को रद्दि ॥

मेले प्रनि दुभिई हरशा हुने उपाय का उद्योग गगन गीव
 को संवत्सर गद्दु सक्का असक मापुला सवे न भने पति
 प्रभाका कारण भा प्राण गया पति मलाई वदी मेइ भनि
 मै मावी चारगरी इतमी थ नहराई ॥ वेधु दत आचार्य
 लाई यकान मा बोलाई सम मंत गन्या ॥ अव दामी ह
 रले कसो गने हो भनि सो ददा वेधु दत आचार्य ले बोले
 गन्या की हे महाराज अव दामी ले पर कीर को भेस गरी को
 मरु पीठ राजाई बाहीया को उपाये गनु जानु पयो भनि
 उद्योग गदी देवा गत ले गो भे परी आउर सो सो काम
 मा भुकी सैग गन्या काम गले ला भनि चाही दो बर्चली
 गु पुरेग मैत्री लाई राज्य को भारा सोपी बदीया नेला
 मा प्रस्थान गरी वेधु दत आचार्य र यक या कर लाई सो
 थली राजा नरेन्द्र देव काट चाही दो सराजाम सी कर्कोट व
 नागराज लाई आवाहन गरी इतमी लाई संवत्सर पदी आ
 वाहन गदी आनु भेदा पाया वैधवाधी प्रभालाई आशानदी
 फकिर का भेस गरी देसांतर गमन गरी गया ॥ जादा जादा
 काम मरु पीठ पुगी सह समाप वेस गरी वास गरी राजा का धे
 रे ऊर हुमा मदेइ नाथ चाही कुर द्या दं भनि वी चारगरी
 दहराई सक्का पदी ॥ अव यक मुकी गनु पयो भनि नाग वन
 आवाहन गरी की निगन्या ॥ हे नागराज अव गीमी ले यस

देस का राजा को भोभन गदा रोउ प्रमारा अउम रूप भे
 राजा का नेमा ध्र वेसारी आपुर सारी वृद्धो गरी उद
 रमा पीडा देहु अव मेले मै बले उपकार गमेला नवती
 पीले राजा कन ते गनी वारा गरी वाहीर नीस्वनु
 होला भनि नाग लाई पटाई राजा का उदर मा प्रवेश
 गरी उदर दुलो भारी गरी पीडा दीमा हात गोडा मुख
 सवै सुकी पेह मा च वदी राजा लाई पीडा रुदा अनेक
 जान्वा जोति के वे देवन जो लाई ओ सधी गर उदा
 आराम गर न के सैले सके न देसी प्रदेसी जान्वा को को
 आउ दो र ह्याई भनि सहर मा तलास गर्न लाया ॥
 य सै समये भी वो दुचाय्य राजा कक्ष से व वदन
 सहर मा उल न जाउ तीमी इह ओ सधी गर न आनद
 हो भी भनि सोध्यो भने इमी इह ना आदेनो इमा
 व वगु द वतौ लाई ओ सुरिध इह को याद द भेनु
 भनि सोचा इ पया र ने स देस का मा नीरु ले
 तीमी इह ओ वशि गर न जाद द की भनि सोध्या
 ती न इह ले वो धा चाय्य ले भने व मो जिहू उतर
 दीदा राजा इह वामानि स इह ले वो धा चाय्य
 लाई वो लाई दवरि माला पा गाहा पदी मै श्री इह

ले भोविधिगर्ननीप्रितवीचारगरायामोयो-
 द्वाचार्यलेपनिधौ वीचारगरीनाडीहरीप्रह्ववी
 चारीचाहदोनामपुत्राकोसशौभागीपुत्रागरीभोव्य
 र्थाबुवपुदाराभालाहवमनभयोएतीनागसुअमरुपले
 गरीनाहीरनीस्कीअलपभेगयोताहापद्धीपेरीवेहीअते-
 वदीगदाशमापीडादेवीमुक्तभेअत्ताकोतस्तभेआनला
 गदासमयेधनेतीभीरदेहोभवनभीवदानदीयोभनिवहु-
 नेप्रार्थनागन्याभवतिमीक्यामागदहोमागभनिस्त्रो-
 धदाबोझाभोर्यलेभवेहीमागदीनयदीवक्तनुईहभने-
 तीनवारसैत्यवाचावाचागहुहोलातवमयकथोदमा-
 गहुचक्तनुइवरभनिमागदासभालेवीचारगन्यापु-
 त्रदीनुभन्याकोकदीकुरोहोपरंतुपरंतुभलाहजीवदान
 दीसत्पेकबुलगराहसक्यापद्धीदीनेपन्योभनिलोदीपु-
 लाभनिकबुलगन्याताहापद्धीसयेपुत्रइहबोलाहसा-
 मनेरावीलोयकपुत्रलेगाउभनिभेदातीआचार्ये-
 लेगुंयाहीअवतारीथियातीनेकनइहाहतीराजपुत्रकन
 मागदाभीराभालेभेरापुत्रइहमध्येउत्तमभयाकापु-
 त्र्याचाहीकनइनलेमाग्यावाचामाहम्याक्यालाह
 भनिवेहीभेनसवेनताहापद्धीरानीलेभाहापाहयस-
 पुत्रकनकदाचिनदीप्राधेनभनिदीयेनचोरेदीन

तीहावस्वा तीलक्षणावान् पुंस्त्व कन ल्पाणु न नपाइ
 यकदीन ती अवतारि पुंस्त्व कन भेरी तीमि कन हा मी
 लेनेपाल दुभिद्वे इहा आहासम्प चाइ आइ पुग्पाः
 प्रावासेग पनि प्रागिसवचो हापीले पाभो अवहाप्रा म
 नोरथपुर्ण गरीदीनु चाइइ भनिवो नि गदा महेड ना
 थ चाइ आग्याग्या नेपालमा स हवाल गनी नीमिनि
 उी पसु पनि नाथ कन मान्नु वैसाव मेहामा प्रादुरा
 दारा आज्यागीथको जलाभीषेन गनु भवववा फल
 सुभल होला भनि आग्याग्या ॥ अथोयाच मन्ये
 इ न नेपाले वासी नव ॥ मृत्पुज्या विष्णु प्र
 च्च येसावे चाभिमेवने ॥ मीनि भत्वा सर्ववराणि
 दुभिद्वे इरां भवेत् ॥ गृहे तेन जले मेघ कालेवध
 ती सर्वदा ॥ यस्मा प्रकार सैग आमा गरी तीमि इ
 ले आवा हागावी आउला भनि भेले तीमि इ रसैग
 आउनु ह्वेन मेरा आमाले पनि जान दीवने तीमि इ
 रु प्राहावदु पदेन आउ भनि आग्याग्या ॥ उप्रान
 कामरूपवाट गमनगरी पशु कि नेपाल आइचा दी दो
 पुरश्चर राको सजाम सबथोक सास्त्रनुसार जोर
 आमागरी उत्तम भूमि रहाइ लान बेलका मध्येमा
 सीलाको प धाकार बनाइ पवित्र भे घोइ पुजा व

लस थापी पुरश्चरा आर भग्या यकदीन राजासैग भ
 न्या हेमदाराज आजरात्री मदेड नाथगमनगरी आई
 यसफलसमा प्रवेश गन्थीद्वी तीमिले उसववनमा
 यसपदवस्त्रले नतडरा कलसमा दोपनु भनि अडाई
 ध्यान डीछी लाई मैत्रले आकर्षण गन्थी ॥ नेपाल भुमि
 मा दसदीग वीवैर शाविधान जेदीग वैधन गरी आवाइ
 नागदी मैत्रका कलले गरी आकर्षण हुदा उी मदेड
 नाथ वाट नरस्वरूप मा आपरना आमा भै रक्षा की
 फन नडि माइली कामरूपोदका आपरना गरा साथली
 नेपाल भुमि मा प्राप्त भै पैचरान का नेजले युक्त भै रक्षा
 कार स्वरूप भमर भै पुरश्चरा गन्थीका स्थानमा प्राप्त
 भै फलस्मा भीम प्रवेश गन्थी राजालाई अकस्मान
 नी डाँला गन्थादा वेदोस भै कलसमा दोपन सकेने र
 भमर स्वरूप फेरी फलसवाट नीस्ती परकदा भयार वी
 भुदत आयोर्विक दुवाल दृसदेवी परताइ हुन्थी सा
 धन दीग वैधन गरी ॥ राजालाई भन्थी हेमदाराज तीमी
 उतार साधक हो तीमिले भवसरयुकायो इन्धर पदको गया
 भववेस गरी रेत गरी वस भनि फेरी मैत्रले आकर्षण गर्नु ला
 ग्या फेरी मदेड नाथ गमनगरी आइ फलस भीम प्रवेश
 गन्थी ॥ राजाले फेरी निडा भयोर फेरी दुस्ती गया

नाशपट्टी राजालाई नीमिले दुइवार चुकायो भव
 फेरिय व वेरसम्प भैरवा बलले आकृषण ग मला
 ते भ्रापाली पनियुकायो भन्ना व्यर्थ होला भनि भव
 तवेस गरी चेती रहुला भनि आकृषण गर्न लाग्दा
 फेरी भैरवा बलले उभिइ नथकन आवाहन गर्दा
 गमन गरी आई वलसमा प्रवेश गर्दा समये देवताको
 दलले गरी राजालाई फेरी गोडालागयो र वधुद
 त आचार्यले अवता अनर्थ भयो भनि यस ओरि र
 वप्ता सब प्रीदन न व्यर्थ भयो भनि राजालाई गोडाले
 धकादी राजालाई दुगुदा राजाले पनि छोडे पटवस्त्र
 ले वलसद्धो पोदोया ॥ नरुस्ववन मा राजाले ॥
 क्का चीतायो भन्ना यस आचार्यले मलाई उमुक्का
 सज्ज लात्तैले दान्या इनको गोडा तौ दुक्का वानुप्या
 हो भनि चीताया ॥

नाशपट्टी धीधी पुर्वक स्थिति वाचन गरी पुजा
 माने गयो ॥ कामरूपी का पुरा चराडि नीला
 नाथ हे प्री व भैरव आडी हु कन पनि आवाहन
 गरी पुजा माग्यो ॥ लालिन पदन मा स्थान
 वनाई चोभु भन्ना का स्थान मा सुले चरना प्रमी
 भद्राष्टरा वोडा चार्ये मा पस्याका दुक्का विहार

कात्रैधीउदमा कलस रावीधागुका लोकेधर
मुनिबनाई कीधीपुर्वक प्रणिष्ठा कर्मगरी स्थाप
नाग्या ॥

नेपालमा सुभासुभचीइ हवस भैना नीमोग
भरानी नक्षत्रवारयोग लांन द्वादह मनुआमा
परी कदरकर्मगरी लि लाई गन्या कर्म पनि गरी
स्थीपुर्वक लि पुत्र्य दुवैको कर्म पुचाई जाओ
पवीतंदी सविमार्ग दुवै मार्ग लीमौ रुप न्या प्रमारा
लेगरी ग्रहकादान सान्नी स्वस्ति गरुपन्या रितय
लाया ॥ इप्रमारा गन्याको सुभासुभचीइ इन्द्रे
उमि मद्देइनाथवाट हो सभै नानीमीत हो यस्ता
प्रकारसँग सीइ मद्देइनाथकन नास्तिरुपधा
ग्रीमात्पाई प्रणिष्ठा गन्या ॥

यसो समये गोरखनाथवाट मत्स्य इनाथ
आयोभानपेचकुमारी कामुव वाट मुनि मेरा गुह
कोदसनगर्जना रुप मोभनि गुह रूपतपे चाट्य
वाट उठदानाग इन्द्र सबै स्वस्थान मा गया नासदीन
देवी चर्वा प्रसस्त भेगयो ॥

याहाप्रौत वंधुदत्त आचार्यले उमि मत्स्यइना

थकन ह्योत्र वनादि स्तुतिगन्धः ॥

नमो लोके नो थोये ॥ सुत्वा प्रताम्य मज्जये
कर सर्वसत्त्वा समपुरा चन्द वदनि बुभपत्रेने चै ॥
सर्वज्ञान सुकुये योज मुक्ति मार्गि पक्ष पारणी च
रभुविन आ नरामि ॥ १ ॥ अस्यार्थ ॥ हे परमेश्वर

समस्तलोक हृदयकन अभय वर प्रसन्न हुन्वा पुरा
मासी कामस्ता तेजीलो यो वार वन्दका गोबल
धरा कस्तोद भन्या नासीकापनि लामो मंडस्थ
ल उद्याका वरु रानो गुप्ता मस्तोदन्त हासीला पु
खार वृन्द भयाका वीशाल श्रीपाल भयाका सी
रपीन भयाका केरी वल्लाले पनि मम्पाका कोम
लवारणी भयाका केरी पुष्प मालाले आभुषण
गन्पाका सुवर्ण नानारत्नका अलंकार भुसनगन्पा
का श्रीरायराजादा मुकुट माचाला चंड सोभायेमा
न भयाका कृष्ण भृगवा अग्नि वद्याका सुवर्ण
भयाका केरी लोकीने थार भनिसमस्त देवदेवपेले
भयाका चालसुकी नागराजा को भने भयाका ची
तमारी मनका मनस पुचाउने रत्न कुंदल करामा
ध्याका केरी तेसार भेनाले जैममराणा धृष्ट डुनु

नाना पाप दुख रूपी समुद्र मा दुष्का वा लोके दुख
 ले नमस्कार गदी पुर्व काला परमेश्वर वाच बोधना
 नदी बोध गरी पापी इह कन धर्म उपदेस दीन्य
 पुरी भन्म राजा का नरक मा अविची नरक मा भु
 जार्ह राखा का पापी इह सबे कन धर्म उपदेस दी
 ने उतारी पाप मोच गरी नरक सबे नास गरी सीत
 ल सुमि गरी नरक कुदल वाट पञ्च उप्पति गरी
 पापी इह को दुख मोचन गरी सुख दीने पुरी नरक
 मा जादा भम को वर इह कन न साहि पगई पीडा
 गाने पुरी नरक जाता तामा जाई भली जन उकार
 गन्पा त्रेलोक्य का नाथ भया का अभये दीने दुख
 पदा भस्मे ता को नाम स्मरणा गदी तस्को तस्को दुख ईने
 पुरी इहो दुख ले प्रेत लोक भुमि जाई प्रेत इह को भुया
 गन्पा दुष्टा इहो ना कस्ता प्रेत इह भया परबत भस्मे
 पेट भया का तस्को ले नरक का म्हा लाले सरीर
 भीरि भे पानी घास मा रक्षी का सुख का काठ भस्मा आहु
 सुख को भे दग्ध भुव
 सुख को भे भया का प्रेत इह कन आफनै पाइली
 ले पानी पीयाई उकार गन्पा चीसा ले पीडीन भया का
 दुखी इह कन आफनै पाये अंगुली वाट नदी पहाई प्रे
 त इह को सुख दुहा सरीर पुष्टी गरी भानेद गराउने पुरी

चेडसुख्यकाकीराले नदेख्यकागुमा भाई चौता
 मानि कुंड लकातेमले कुम्हालोगरी यक्षराक्षसले
 नमस्कार गरीयाका वलीरभाकन पाता ल माभाई
 अनुत्तर जानकही बोहुदी चोरि माथी डतारी दीने
 दीवि कुंडल भन्माका देवपुत्र थापु भाई अन्नमाग्दा दे
 वपुत्र रोई वीतिगदी अने धनरत्न सैपति दी दुख
 नासगन्या कामरूप अनेक राक्षसी हम्कास्थानमा
 भाई अमल्लाई मारी बापु भानि चीतापुने राक्षसी ह
 रुकन मोहारी जानकही धर्मचीत गरापुने वीरामु
 चका भुमिमो भाई को दीपु मारा श्री मी भै रम्हाका
 मारीकन भमभै ~~ज~~ ह सवदले सवद सुनाई सवे
 श्री मीकन उद्धारगर्ने १२ वर्ष सम्म पानीनपरी दु
 भौधे भै हाहाकार उदा पानी पारी बृद्धी बृद्धी गर्ने
 राक्षसीका हात वाट वनीया हम् आपु वरहछोड
 भै समुद्रवाट उपसाई पारगन्या केही काल मासै
 सार प्रलयहुदा देवदानव हम् आफना रोमकुप
 माहाली रक्षागन्या व्याघ्रादी सर्वे भयनासगर्ने म
 नुष्यभक्तै रुक्ममापारी भात अष्टतस्तै धान्यादी ले
 युद्ध गराई समस्त कुवेराडी ले नमस्कार गरीयाका

अस्माकं नमस्कार भनि भस्ले कराराख्ख पाद गली
तस्को साफले होला नाम लीनाले इत्य पना दी नास हो
ला इत्य ले सब पदार्थ भास्त्रागदि भये आदी भावले
गरी कंदराख्ख वनाई स्तोत्र गन्था ॥ श्लोक २५ को स्तो
त्र वनाई ओं आर्ये वलो की ते अर भदा एवम् ओं वैद्य पा
चायत्री तै कृष्णा स्तवै भनि स्तुति गन्था ॥

फेरि रामानेरेड देव वाट पनि सुप्रभात प्रभात दस
वला तव नीत्ये आदी स श्रीत वाणी का रूप स्तव भनि
वनाई स्तुति गन्था ॥ यत्ना प्रकारेण ओं राजा नेरेड देव
ले वैद्युदत आचार्य ले भनत्र आ कथरा गरदि ॥ ओम
रूप दुनाथ कन नेपालमा ल्याया ॥

नेपाल प्राप्त गता दु को वर्य सैव्या लोद अति
त वली वर्य पुस्त वाद स्वर्ग रसा नये ॥ नेपाले वी
जयी ओं आर्ये वलो की ते अर ॥

कलीगत वर्य ३६ दु जादा श्रीमद्देड नाथ कन
नेपालमा प्राप्त गराया ॥

वाहापदी ॥ राजा नेरेड देव ले वैद्युदत का समस्त
ले यात्रा वनाउन फो पी श्री श्री प्रार्थ को आकार भेरव
फर्कोट्क नाग का प्रमारा ले दलमा वनाई चार भेरव का
भाव ले चार प्रागा वनाई ३२ दान प्रमारा कार्थ पाया

ठलमा चाही दोधीधी आरंभ गरी यात्रा बनाया ॥ म
 द्दे इनाथ कनयक देवल बनाई मदी इनाथ ललि
 तापुर मा विराजमान गर्नु पर्छी गरी यही रितवर्क
 पति सदा सर्वदा भोग्यो ॥ मद्दे इश्वर सप्तो यात्रा
 नास्ति प्रहाराड मराडले ॥ भनाई माहा यात्रा ने
 पालमा प्रख्यात भोग्यो ॥ इने इश्वरका पानी
 प्रमारा वेसाळ भै हामा रीवकन पानी चढाउनु
 तिने पालमा भोग्यो ॥ यस धर्मले वर्य सुखल
 भेर्यो ॥ मद्दे इनाथ कन प्रथम अकार बनाउ
 दा को स्थान चौत्रकार वीधी गरउदा को तेस्वा
 न मा अस्मापी मृत्तिका भुमिद तपनि केहीवी
 जको अंशुर भुमिवाटुपजै भयन ॥ यस्ता प्रकार
 सँग चाही दो प्रवीध पुन्याई सकल उपाय लोक
 मार्थ न्ये कहामा ॥

अधी वैद्युद तले लोक नाथ आ मद्दे पुनाथ
 कन आकर्षण गदा समभराजामा थी लातदी
 या राजा वाट यस वोडा चाय को गोडा तै पुन्या
 गर्नु पाया ऊ दो हो भन्पा घरीया कुरो थी नाया को
 वैद्युद तले पनि रांजाले यस्तो म मा थी चीता पुन्या
 भनि मनमाली राख्या को थीयो र सो ही वाहनाले

इधरकी भत्ती ले युद्ध में सरि त्पागगरी भीमदी
इनाथका दाहीना पणुमारहन गया ॥ +

राजावाट पनि मै हो आधी घयीमा लुरोथी गा.
आथ्या सो लुरो गुदले पनि मैमाली याको रहेह ॥
उसवाहनामा इबले प्रारा दौडा मै ले पनि प्रारा
त्पागगरी अपान्ना योगे हो भनि मदी इनाथका भ.
व भत्ती ले प्रारा त्पागगरी वाट पणुमा वा समान
गया ॥

सोही कारणा मदी इनाथको दर्शन गदी सो
ही दुइ भक्त ले युद्ध न भनि चरणाको नमस्कार
गदहन ॥

+ मदी इनाथका कथा पुरातु मा रामाले भलाइ बंधु दत्त ले
जातले दानेको ले शुक्रा पाहु भनि चीतायाको बंधु दत्त
गुदले थाहा पाई पछि सबै काम सीधी ये पछि बंधु दत्त ले
राजाने इ देवलाइ मदी इनाथ आकस्मिग दीनो डाया
परि कोले लुत्त ले नौ डा जगायाको मा भलाइ लात दानेको
शुक्रा पाहु भनि न पाई ले चीतायाको ले रामाले चीताया
को काम गर्नु पछि भेदा अहो भरोथी त को कुरा थाहा हुने
गुद यत्ता गुदको अपराध गरेता पनि दे भारा वनु मगदे
न भन्दा उसो भये कुसको मानी सवन उहु भेदा काटनु
भेदा हुँदै भनि रामाले भनि रामाले भेदा सो कुसको मा

अधीलललितपहन मा लोचनाथ मीननाथ आदी
 देवताइको यात्रा पर्व प्रतिगदथा पदी मदी इ
 नाथ लपाया प्रौढ पर्व मीननाथको यात्रा मान्छा
 मी आद यात्रा नासी ॥ भद्रे-^{श्व}समो यात्रा नास्ति
 वृद्धाऽपराडले ॥ भनहि महायात्रा गन्या ॥

भद्रे इनाथको यात्राको विधी प्रवेष्टका
 स्थीती गरी धैर्य पद हलादि देहापाग गरी अमिद्वे
 इका चरामाली नभे गया ॥

सीप देव देखी पुस्ता ८ दे भोगवर्ष २१४ कली
 गत ३०० पञ्चा राज भोगवर्ष ४५४८ अस्ति पुत्र ३०
 राजान देव भोगवर्ष ३२ ६ राजाका पालामा त्रैव
 राचार्य स्वामि ७ राजा ३० अर्ह आकुले राखी गयाको

गीत वनायाको मा वेंधु दत्त आचार्यले आफ्ना जीव
 साधना गरी कुतभीत्र राखेको थियो उस्तै वन राजाले
 सो कुसुमा सीरमाका द्वाद वेंधु दत्त आचार्य प्रारा त्याग
 गरी मदी इनाथका दाहीना पणमा सबै देखेन गरी लो
 नभे गयो ॥ पुस्ता गुदले मलाइ द्वाद प्रारा त्यागरेष
 द्वा मजनि प्रारा त्याग गद्द भनि प्रारा त्याग गरी मदी इना
 थको बया पणुमाली नभे गयो ॥ मदी इनाथको को
 लपडि रथं थन्को सानि आपु पडि ॥ वस्तो रजा गुद
 ले प्रारा त्याग गन्ने पदी ममात्रको न पड्ने हो भनि प्रा
 रा त्याग गरी मदी इनाथका आसन पादुका माली न
 भे गयो भनि लेखेको रहेर ॥

हो दुधम प्रस्तुति करी गयी ॥

अस्य पुत्र श्री राजा संकटदेव भोग वर्ष १२ इन राजा
 ले रा मंधानी सहार लालित पटन मावसी दो ओत सह वन
 उनाको इच्छा मरी जाग की चार मरी हेरदा बाग मति
 को उत्तर की हनु मति को उर्व भाग मा जगा महरा देव दी
 या सुसा हीन महराई सहार वसा पुन को सब स राजा म
 नयार मरी वीधी पुर्व के वास्तुक्रम देवता को पुजा मरी
 श्री सिद्धि ५२७ परा लुगा सुदी उत्तर भाड नक्षत्र सीद्धि
 योग धृवल गन वर्ग न मास शुनि येड कान धस दीन पु
 री धति नाम का पुरी वना पुन आरभ मरी वना उदो ३ व
 र्ष भीत्र ५००० द्यार सीद्धि मराया ॥ उस समय इड चोद
 भन्ना रापु मांते खु दो भी भया को थीयो थोरै वर पदी
 सां मद्दा डो य के वारा सेम उठो सी भादा वेला मा होंग
 ल मा इड चोद भनि देस वसया पीड सम सान मे ती
 कन सहार वसाई को हु भाग किन वोडा थोरै का सम्मन
 ले लाली न पटन का श्री मद्देड नाथ का यात्रा का गति
 ले पुता वनि सहार मा सेन रूप लोके थोर वीधी पुर्व के
 रथा पना मरी कन स्वये भु काली पुता काली व मन्ना
 दामेव मरी स कन पुनि वला गति का ॥

अधीदेवी चोभारका आनैदादी लोके थार कोया
 भीभीभी नरभ आकार वनाई देव पदन सह माया
 आगरी पुराकाई लो मा-या इने आनैदादी लोके थार
 पुनवति पुर्को अत रूप लोके थार दुवै साथे रथ
 वनाई चेत सुबु अस्मी का दीन असै नोल मारावी
 तोन दीन पर्यंत यात्रा गर्दथा ॥

अस्य पुत्र उीवर्द्धमान देवराजा भोगवर्ष १६ इन
 राजा ले पनि फेरी थपी चार हजार धर वनाई पुरावति
 सह वदाया ॥

अस्य पुत्र उीवर्द्ध राजा भोगवर्ष १२ इन राजा
 ले पनि सह वडाउन काइ आगरी उत्तरदेवी दसी न
 तीर सह वदाइ वसाया ॥

वीमाल नगर बीष्मा उप्रान अनेन जाइ वसे का
 कन बोलाइ वसाया ॥

उजेनका मानी सश्री काई मानी पैदीन बुद्धी
 पन्त प्रभीसंग सम्मनगरी नगर प्रनिष्ठागरी देसमा प्र
 जाकन भुक्त मान गराया ॥

याहापद्म नेपाल भैडलमा उीरु देवराजा आइ
 राजपाराया भोगवर्ष २७ इन को चार लोक भया पद्धि प्रे
 शी अधीका राजा सैतान ॥ उीजये देव राजा भया भोग

वर्ष ४२ इन्द्राजाले पनिललित पदन ॥ पुराविनि सहर
को वासगरी नगर गुल्जार गरी रक्षाका थीमा ॥

कोटा आनंद मलवर्ष ३५ दाभुवाट २ सहरको
भोग गराई अणुभानी पुरवा थी हुनाले नेपाल का
पूर्वभाग मा आई अनपुरा देवीवन का सीदेवी आ
वाहन गरी दुलो भक्तिले से भोग गरी सुसायेत पारी अघी
ग्राममात्रे भै रक्षा ग्राम भक्तपुर नाम गरी भैरव नाथ
कनदेस मध्ये पारी व २००० का सहर कली गत ४९ ६७
जादा वसाया ॥

केरी इन्द्राजाले दाभुवा वावरे गरुला भनि सहर
पूर्वभागमा परवत भनि आई तीर्थदे श्रीका आना पाई
वनेपुर नाम गरी देस ६६ गोटा गुगु मा वसाया
कोही ग्राम सास्त्र प्रसीद्ध नेपाल का प्रमागती य सैधी
प नौ ती ग्राम नाला भगवति नाला सैयुक्त कोही ग्राम
नारायण सैधी धोखेल कोही ग्राम धने श्री सैधी
छाउपु कोही ग्राम चकोरीबीका आश्रम सैधी चोको
ट कोही ग्राम वारीका पीठ सैधी सागा यति सान
प्रकार गरी देस बनाई भक्तपुर आई सब लशरा कर्म
ले दरवार बनाई रक्षा भया ॥

अस्य पुत्रे श्रीवाल्मीकिदेवराजा भोगवर्क २५
 इ राजाले भाई द्वारा आफ्ना रानी सहितका नामले श्री
 मदिन्दु राध पुगमलोकेभर कन आधरा सीरको मुकुट
 मसी नवरत्नजड्याको मुकुट वीधीपुर्वक पुजामा
 ने गरी चढाया ॥

अस्य पुत्रे श्रीमानदेव व श्री वीरमूदेव मा
 नदेव लेल लीत पटनको राजा गन्या ॥ वीरमूदेव
 ले पुरा वतिको राजा गन्या ॥

॥ अवलालित पटन सह रक्षाति पु डवे गी ॥
 ॥ रको धृती नव दृष्टि ॥

श्रीमानदेव भोगवर्क ३६ इन राजाले पति
 ने पालमा २ राजा भै रामे भोग गन्या ॥

अस्य पुत्रे श्रीदेव भोगवर्क ५॥ भैचादे
 परलोग हुवा भाई श्रीगुराका पुत्राद गन्या रक्षा
 राजा भया इन राजाका पालामा श्रीममानेश्वरका
 प्रसादले पचको मारी मे इन देवी भानि मा हुल देसका
 ने भागेले वनाई मुलावान नाम पुष्यका नीमीन हो
 मालीन नाम गढमान प्रव्यत गन्या ॥

इन राजाले केरी वहु मात्रा आधिन भयाको
 मुल अ आगम रक्षापना गर्न पाउदा दसमीकादी

ननी धैत्राणां कर्म पुमागरादि अश्वि रा शुक्र
परेषां चानदी नद्यस्त्वापना मवरा संखी दस दीन
का दसमी भावर्ग आभागा दी भया ॥

याहापदी मेको वाहाल भनि वनाई ति सारमा
वृद्धी का कारण ले पर्वी का ललाई अना वृद्धी हुदा
का लमा पातालमा गवनाई ॥ लागन ले ल मा माहा
देव वर्ये र भानि स्थापना गरी सेव सुल पर्वी न
चारे दीसामा इट कुंगाले र रणा वनाई तीर्थनागाद
ह भनि वनाई इचे ते का प्रतिमा राखी मेको वहाल
भानि नाम राखी अना वृद्धी का लमा वस्को वीधी पु
चाई ॥ साध वर्ये न भान पाहुने गरी पर्वी सुने भया
मा पर्वी होला भानि साध वर्ये गुराणि जन लाई भानि
राख्या ॥ यो को भरी र्थार्थ न नीमी न ले मारी ग
होहा भानि स्थापना गरी तीसरी गुप्त भागमा स्था
पना प्रतिष्ठा गन्जा ॥

याहापदी राम धानी मानी गुरा भंद भनि भति बुमा
र भनि नाहायारा स्थापना प्रतिष्ठा गरी पर्व वर्ये
न वृद्धी गरी चो वर्ये वनाई राम स्थापना नाया ॥ दुलो
कोट गृह भेदा पोखरी वनि वनाया ॥ यस्त चो वर्ये
देवता लाई आसये भगाराखी पुमा पाठ पुचाई सुखम

अेश्वर्य पाउनु भनि नीधोतले गन्था ॥

मुमानीसले परेतु चीतराकी भन्नि मली उसमा
नीस लाई वेदैर धाम प्राप्ति होला इश्वर माली नभै
मोह्ये जदधी पाउला श्रीवैरागि सेव सुल नवसागर
प्रभावति संगम ललीतपदन सहार सेव सुल प्रवाह
भै धौराज मान भयाकाइन ॥ मुमानीसले अतका
लमा इतिथि माले जान नसकी गुहमा प्राणादोड
ला सो कनपनि वेदैर वास पाउला ॥ यो ते त्रका
प्रतले वनाई राख्याका नार उदामर ते त्रका प्रमाण
ले यो ललीतपदन सहार वनाई यो विस इमार गृह
अघीका गृह स्नेत यो विस इमार भनि प्रख्यात गरी
वनाया ॥ इन राजाले प्रस्ता प्रकार सेग श्री नीव
नाई धै येकहाया ॥

अवपुर्णिवनि भै न्यास हरपदी कौनि

पुर भनि प्रख्यात हुन्यास हर मारा

आ हुन्याका वृत्तान्त कहि छ ॥

बाला मुंदेव राजाका पुत्र मध्ये मान देव ललित
पदनका राजा भया ॥

भाई कान्ती पुरका राजा भया ॥ राजाची नम देव

भोगवर्ष ६ इन राजाले पानिने पालमा २ राजा भै देव
देव नाको सेमान गरी वस्पाको थीयो ॥

अस्पृष्ट अतिराजा नरेन्द्र देव भोगवर्ष १५ पाई
परमो गहवा भाई गुरा का नाम गन्धाका राजा भया
अस्पृष्ट भोग ५५ इन राजाका पालामा अधि पैचनं दे
थर संगम वागमनि विदुमति कोसगम भै मुलसा
गर भयाको थीयो ॥ इन राजाले महा लक्ष्मी का प्रत
सेवा गरी रहदा समये राजा कन स्वप्नामा लक्ष्मी वा
ट आग पाप्र संन भइन ॥

ये राजन तीमिले वक् पुरी वनाउ काहा भन्दा पु
रा पुर्व वाल ने मुनी भू विले तपस्या गन्धाका स्थान
वागमनि र विदुमनि कासगम मध्ये वीथ का ने थर
वीराम मान भयाका स्थानमा इन्डा दी देवता हर गु
ह रूपले भाई लोवे थर का स्थान हो जे ते स्थान कोति
ज नाम गरी देवी वा वङ्गार ले पुरी वनाउ ते स सदरमा
नी पलाव लेपे भाको वारवार हुन्दा छ तेति भया
सम्पद मपनि तेले सहर मा वास गरी रहला भनि स्व
प्रा थीये आज्ञा दी हर गुरा का म् त्ये वहुने खुसी भै
आमा प्रमारा जगा हुन सहर सहर वनाउ न नीमिना
इन्का गरी १०००० इमार थर को सहर बुली गाने ३३५

जादातयार भयो फन दीपसमीप ससां पनि यथा क्र
 मले वसाया ॥ फेरी उर्वदी साका ~~च~~ दे थरी ल्पादि दे
 समध्ये र आकार गरी वसाया फेरी देखि उर्व पछि नील
 पीठ काली भगाई लुमराती नाम दे सर आकार गरी व
 साया ॥ तेशी क्रमले देखि पश्चिम वीरु मालितीर मारुन्
 काली कनक के स्वरी भगाई देखि कावा भये तर गरी रा
 रा भगाई देखि दक्षीन का मुल भय पाल पथली भेर
 क कन भगाया देखि उत्तर पछि रक्षकारी इन्द्रायणी
 युग्म र लुगी पीठ नाम जयेयु पोठ ची भये थरी आस
 वाली स्थान गरी भगाई वीमे स्वरी आसा वाली देवी
 परापूर्व मा वृद्धा पुत्र उडी आदि देवितारा योगी नी
 मा भीलिंग गया कोइ ॥ फेरी लो दे थर का यात्रा
 गरी चलाया फेरी सहर उत्तर भागमा गेल गरी ॥
 इवहील नाम ग्राम नाम वसाया ॥ वनीयामा एक
 वनीया आयाको हो इन राजाले थोरै दोसा लदाई ग
 री र्थ होले थ थोरै ल्पाई अपिसु पाते मायदाया ॥

अशिरामा मानदेव का पुत्र अशिरामा राघव देव भो
 गयर्क इ इन राजा का पाला भान्द्र ७९ ग्राम मायक
 तामुडी सास्त्र जो न्या थिमिर ॥ सुवर्गा भावर्षरा का
 योग वार सायेन इहाई आपुले जानेको सास्त्र प्रमा

राले. थोरै मानी सकन गु प्रसंग वीछनु मति कोर
 भइ मति को संग मल बनिच मभाई वालुवा उगई
 वोकी सरासर भाउनु भनि पग्या नी भरीया इदले.
 वालुवा वोकी अगुदा ॥ वागमा युव बनु मानि
 स. कोतिपुर सहका सखानाम गन्याको ले भक्त
 उर ग्रामका भरीया इद विहनु मति सम्य आई.
 वालुवा वोकी लपायाको देवी. मैमा वीधार गयो.
 भक्त पुत्र मानि सले वीछनु मति सम्य आई वा.
 लुवाली न आया. यस्ता केही कारण निश्चय
 होला भनि टहाई भरीया वन वडुते सनमान गरी
 घरमा लागी नी भरीया इद वन श्री पुर गरी बुवाई
 मलाई पनि वालुवा चाहेने थियो. भरीया विनु
 लपाउन सकेको छैन. तसर्थ यस वालुवा मेरा घर
 मा बन्पाई केही वीछनु मति भाई वालुवा वोकी
 ले भाउ भनि आलास ले दी अने केन र हरे गवुदा उदा.
 ती वी वी वन भयाका नी भरीया इदले वालुवा
 साखाको घरमा बन्पाई केही वीछनु मति भाई.
 वालुवा उगई वोकी भक्त ग्राम लग्पा. जो भेद साखा
 ले वीहव अदले मानेको थियो न नी भरीया इद.

दोआदो रालीन आवा सुवर्ण सीधको सायेनगे
 सबेकोले भादुलालगेको चालुका को भारो जस्तो
 कोमत्तो रह्यो र ॥ पोसास्त्रीका मेमा युक्तो आ
 योपी मैले धौवैव सम्म मोहिनिन गरी नीच ममा
 नी हरहि जगयाको यस सास्त्रले मलाई बहने
 सरमपान्यो कु गरहेद भनि दीव भै सुवर्ण आव
 र्थाका पुस्तक लाई आगमा जलाई दीयो ॥ वे
 सेवुराको अर्थ साबाले पाइव भदमानिस कोले
 पनि उदन सेवेन ॥ सावाको घरको चालुका को था
 दी नमा सुने सुवर्ण सीध भोग्यो नादाप्रान सावाबहु
 ने भानी हुनाले मेमा युक्तो चीथा गन्यो की भान
 पुरवा सीजनले सास्त्रका प्रमारा चीथो गरी सुवर्ण
 सीधको सायेन योग हरहि लीन पलामाको धन वदन मे
 ले भरी पाइ द लाई समान गरी बुदाई धन आपन बुग
 या अवयो धन लाई राखी छोड नेको केही प्रयोग न
 देन कोडे यस बर्द श्रीतीमा सादुपाइो अनि थिया
 गरी सबे धन सुवर्ण बर्च गरी यो नेपाल भरको
 मानो स प्रजाइको शीरा कति सेवन राखी नारी
 नेपाली सम्मत नाम गरी सम्मत परी रायो सा वा

मातमा सुइ थीयो तपनि बुढी वदो हुनाले नेपाल
पुरमा बुल्ने यस प्रख्यात गरि ॥ ओप सुपति बाथ
काद अरि रादवा मा तैमुख आफु लीला मुनि व
नाई ल्यापना गरि अरि मा उडुआ भोगयो ॥

शाके सम्वत् ८११ वर्षमादा नेपाली संघत १०१
वर्षमादा इने अयदेव महप्रभानेद महप्रकापाला मा
दाक्षिणावराति क देस देवी नाने देव रागा आई को
नेपाल मा प्रवेश गरि को भानु देवी ~~स्व~~ देवता स
हीत गरि आई नेपालका राजा इदसे गलडाहि गरि
भीती ती राजा इद वन भगाया ती महप्र राजा इद मा
गी ती होत मा वहन गमा ॥ इदरागि क कारण
कासेन्य मा भै मातका मानीन साथ थीया ॥ मा
येर देसका वासीदा नेवार इद प्रहृ पुत्र अत्री माती
देवी उच्चैत भयाका जान अथार इद आदी अने क
मातका भाई साथ थीया इ राजाले राजधानी सहर
भदज गरी वास गरी तीने सहर का राजा भै र ह्या
इने नावे देव राजा भोग वर्ष ५० इने राजाले गो
पालमा सोके सम्वत् ल्याइ चलाइ दीया ॥

अस्य पुत्र गोगे देव वर्ष ४१ अस्य पुत्र नारायण देव
वर्ष ३१ अस्य पुत्र सती सौंदे देव वर्ष ३६ अस्य पुत्र रा

मसिहै स्ववर्ष ५८ इ न राजा कापाला मा पञ्चीन
 पाल्पा देस देवी कली ४३५९ मा मर्कसे न नामग
 चाका वडो वीर राजा सवाला व लस्कर साथ गरी
 य सुनेपाल पुरी माद्रवेस गरी नेपाल मा राजा हर
 रजिन कुलो अति कटोर युद्ध भयो परे तु सेन राजा
 ले नेपाल को राजा को लस्कर धेरै वन मारी गीती भ
 गाया सेवे सहर मा वेनीति सति प्रजा दद व न दल
 म लगरी तुट पटि गरी मुला उबेली बाडल वनी
 राखी धान सेवे काटी कुनी भो लाह रागु को ॥
 देवता दद भगगरी तो डी ^{भाभी} मदी इ नाथ का यात्रा
 मानी का सीरा व न्ना भेरव का मुनि उबेली आफ्नो
 स्वदेस पाल्पा नाम पुगे ल देस पलटि दियो ॥ अ
 व्यापी पाल्पा माइ दे द व ॥

इ मर्कसे न राजाले नेपाल का प्रभाव स राखी
 राज्य भोग गर्न को वंदो वस्तु नगरी प्रजा हर वन मा
 पोटि गरी अनादी काटी देवता को स्थान ^{नागपुर} ~~को~~ गरी
 मजगे गराह सेन राजा को सेने मा वस्तु मगर भादी
 पर्वत या सीथी या इन हर का मन्मा दया धर्म नहु
 नाले नेपाल पुरी मा धेरै अकीति मचार अपि
 सुपानि नाथ भादी सेवे देवता को पभे पसु पति

फा. अघोरमुख ले पीक टदन्त नीका सीकन मा.
 हामारी चन्दाकी सेहार करि देवि प्रगत गरी स्वे
 लच्छर मा प्रवेस गराई अपि सुपति नाथ वाट १ पदे
 पीत्र मा सेवे लच्छर भस्म गराई सेन राजाका सेवे
 खेने लाई यमलोक प्रगया राजा मा भुव दीप्ता
 मा गराई सेन्यासी भेष गरी कीरन भे स्वभ्रमा
 गराई ७ ग्या ॥

इसुर्कुद सेन राजाले नेपालमा प्रवेस गरी लडाइ गरी
 मर्दाइ नाथ लागे बेलको स्थान भैठल मा थोपा धरे
 सेना साथ ली वेरी आयो भाने इल्ला सुन्दे मा सेवे या
 या देखन वदन गयादा मानी सभागी गया मर्दाइ ना
 थका साथ कोही मानी सुथोय नै उले वधन मा आफ
 ना सेन्य लाई सहर तीर ^ध न लाई सुर्कुद सेन राजा
 मर्दाइ नाथ भयादा गुमा पुगी आफ्ना छोडा को
 गलाको सीकी माला होकी उराली दीदा मर्दाइ
 इनाथ ले श्रीर कुवाई आफ्ना गलामा पारि ली
 दा भया यस्तो कारण सुर्कुद सेन राजाले मर्दाइ ना
 थको वदो प्रनक्ष मानि उन माथी वेशी वीघु हुन पाये
 न ॥ तपो सीकी माला मर्दाइ इनाथका गलामा
 अधापी छेदेछ ॥ यही समये देवी नेपालमा वस

प्रगर-इक्ष्वो प्रवेस भयो ॥

सर्गिणी हनुवापनि यहिसमये देखी वनगया
फोहो ॥

कदाचित् तन्माहं लोपयन्तां सम्मन्नेपालकाभो
गगरी रद्दा मर्वे सेन राजा आदि अधिका राजकुल
नेरि मुल गन्पाउद्रौत ॥ नेपालका कदाचित् राजा
कावेस सुन्यभे अहंकोही राजा भयाकादे न भनि
सुन्या सुवाकोट वासी वेस्वइह धोरै मा भे आदि
सहइह मा राजा कहलादि धोरै भनाले भोग गन्पा

कांतिपुर मा. वेल्लुहमा १२८८ री. व. हलाह
रोल रो ल मा. व. व. राजा भया. इने व. व. ३००
मसेन ले. कांतिपुर मा. वीराज मानगनकोइ आले
दोलकादेवी आदि. शा. व. व. ल. को. वे. स्प. र. कु. री. को.
धामा आदि. मनुक्ष. म. प. धरी. वेल्लुको. धा. को. व. म. य. दा.
न. गरि. र. इ. दा. वेल्लु. व. न. व. दे. ही. प्र. त. क्ष. दे. व. म. य. र. वेल्लु. ले.
इन. के. व. ल. भी. म. से. न. है. म. मा. थी. व. हु. तै. अनु. ग्र. इ. गरि.
आ. या. दा. र. ह. मा. दै. भ. नि. नी. श्र. व. य. र. इ. दा. दि. व. कु. गु.
ले. ने. पा. ली. सम्. व. त. २६० मा. व. दो. दे. व. ल. य. व. न. दि. व. दो. मु.
ति. व. न. दि. ची. भ. व. दा. र. गरि. भी. म. से. न. व. न. प्र. वे. स. ग. रा. दि.
वीराज मानगरामा ॥

इने समय भाको निपुण्ण पञ्चमी तिहार मनाय
 पान नाम थीयो बाहा देवी यव राक्षस आदि को नि
 पुरवा दक्षीन घाटि राहा को उ व रानी कार दी पानी
 रोग रक्षा गरी गौद भन्ना वे स्प रकुही ६६ लो सुन्धार
 पार रकुही ६६ लो सुन्धार गरी मे स म रु व्य म प धारी
 आनुन्धार राक्षस वन भेटी उ मादि सत्य क वु ला दि
 इन्द्रमाया माते स मं जि पा त राक्षस का नाम ले या
 चा प्र नित्य र्क गदि ॥

यही समय देवी ३२ पर्व सम्पत्ती ने राहा
 भोग वैस्प रकुही ले गन्ना धरे राजा इनाले नाम लेवी
 भेन ॥

नेपालमा प्रतापी राजा दैम्याल बुवा कोट पर्व
 नयावसी सम्प गरी भोग गरी वरया बाहा प्रान्त
 दी सौं देव नाम राजा उ शि म्ब-इ का कुलमा उत्पन्न भ
 याका सुर्ज वैसी इनका पुर्वा मा अमुध्या न गरी को समे भो
 ममर्षि गदुन गमाप दी अनेत्र भाइ वस्या बाहा वाट पनि
 ताने दे स नाम गमाका सुर्ज वैसी ले उ शि तुलमा भवानी वन
 पादि लोको ने जं हतमा आदि दुलो भी ही नत गरी लोको
 राक्षस ले रात्रु मा यथाक्रम गरी वनायाको गद लाहि सी
 भ रौ न गठ नाम गरी सम्प गरी रक्षा का राजा का पात्र वा

पुस्तका राजा हरिसोई देवराजा कन औ तुलजा भवा
नीवाट मकन नेपाल पुरी भाले जाउ भनि आमा प्रसन्न
हुदा भवानीका आमा प्रमारा नेपालमा प्रवेश गरा
या ॥

वाराधी युग्म ससीसा कवर्ष ॥

पोषस्प शुक्र नवमिर वीसुनवारे ॥

अत्का स्वपट्टन पुरी हरिसोई देवो ॥

दुर्गे वदेव वीपरीत गीरी प्रवेश ॥

शके सम्वत् १२४५ नेपाली सम्वत् ४४४ साल पौ
ष मास शुक्ल पक्ष नवमि तीर्थी सनी चारवारका दिन
प्रारम्भ गरी हरिसोई देवराजाले तुलजा भवानी स्वी
करी नेपाल पुरीमा प्रवेश गरी राजधानी सदर भक्त
पुरमा गया ॥

इन राजाका साथमा ब्राह्मण भयार नेवार
वेद्य बङ्गी नेली रेजी कइसात जात सुवार ज्या
पुइस सेग थिया ॥

तुलजा भवानीका छोपाले भक्त पुरवासी वे
स्प राजाले आफू नागादीकन सोपी राजे भीसे वदी
या ॥ फेरी तुलजा भवानीकन दरवार भीत्र पारी देवालय

ये बनावि चौराजमान गाराया ॥ ये ही समये तुल-
जा भवानी कन इनको इच्छाले वडो दल म्मा गरी भो-
य ६५ आउदा वडो दल थुमनाम गरी थुको वसाया
परंतु वेही सीप न लागदा जरवी गयो ॥ थुमको
अउतापी छेदेछ ॥

इनराजा सौत सीमरो न गद द्वाडी आउदा सैद
वकाल म्मा अपुले कपडा थुन पदी रजी क नाम
जानको ही देव पहन आई वस्यो ॥

इनै राजाका वेदमा यव वैदेव को र वनाग
लेले जाई नागीनी को नेत्र रोग को ओख दी गाराया
तेसै वैद्यको ओख धिले नागीनी को नेत्र रोग आराम
गदी नाग खुसी भै गुनी जन हो भनि र हाराई वैद्य कन
खुसी गाराई पगदा ॥ आवा वेद भनि नाम पानि अडे पीर खो ॥

इराजा चारोमा सीमरो न गद द्वाडी चोदे आउनु
पदी नीत्य वली दीन कन अड कन जादा तुलजा देवि को
भासा प्रमारा बोमन जादा जंगलमा महीछ भेट भयो र
समाती ल्याई पुर्व दीसा कन चारपारी दीसा फेर्ना जा-
पु लाई ल्याई उत्का हातले देवी कन रक्त चदा पुन लाया

✽ हीरा रत्न जडा भोट दीप गयो को कथाम् ओलो वे अर
मही इनाथको कथा पुरानु मा खुल्ल सले वे को छ ॥

१. अङ्गीमात हुन गयो ॥ याहा देखी गुल्मा भवानी क
न प्रतिवर्ष महोत्सव प्रसन्नगरी चढाई प्रसादी
गरी प्रोत्सव भोग गरी चलाया ॥ नेपालवासी नेवार हुन्
ले महोत्सव भोग भोग भोग भोग भोग भोग भोग भोग
सोवदत मेथिल प्रसाद पुर्ण भोग भोग भोग भोग भोग
गर्भाले जनद्वारा गन्तव्यको कही देखे कोइन भनि
राजा धन सुनाउदा महोत्सव भोग द्वाडाको भने द्वाडा भ
नी सेनाउदा इश्वरीवाट प्रसादी गरी वक्ताको प्रो
त्सव भोग लगागर्न नसकी जनद्वारा धारागर्न सब
नेवारले द्वाडा ॥ नेवारवासी नेवार हुन् भने अ
द्यापी छेदे छ ॥

अघोइतीस हिंदु देवका पुत्री नाम देव नाम ग्या
काले उी गुल्मा भवानी कन पाउदा को चीस्तार
छेदे छ ॥

सुर्जवंसी राजा हुन्को अजोध्या गरी को रा
ज्य भोग हुन ग्यापछी सुर्जवंसी राजा हुन्को को
कसा देस गे वस्य ॥ नेवार हुन्को आदी ल्मान पनि
तेही देस हो नाहावाट आई वाम ल्ताखा अभ्यत
मा बन्ड भाग नदीका को नारामा वस्य ग्या सुर्जवंसी
थेड वसो थोही वेस्य छ र भुद न्यापु बहाइने

हलै तीचार पुस्त सप्रवीताया नेपार भेनेको देस
 अं सप्र चंड भाग नदीका की नारामा ददे दती न
 हल मध्ये पुर्जे वंसीर ज पुत नान्य देव भनेका २० व
 वंका उमेड हुदा दी लीमा आमा वावु परियार खेत
 लाई लीगे आफु ले दी छीका थाद साहाका नो करी
 गया ५७ वर्ष सप्र वाद साहा कानो कर भे वस्या
 आमा वावु स्वास्नी सेवे दी छीमा प्रदी इनी इ छ
 को पाहा न प्रोत्त न गर्न की मीत नो करी भे वस्या
 इनी इ छ व ही मरी गया पछी नो करी गर्न को क्य
 प्रयो जन द भनि चीत उदा स भे परकी री चालै
 ग परी रैत भे अनु ध्या आई पुग्पा ॥ सरनु का की
 नारामा परकी री चाल सैग वरद ध्या युव दी न ना
 ने देव लाई च पु भयो की युव अति सु दरी अरवी
 आई मनेरा पुर्वाका इव देवता हु म सरनु का ग
 ला भो प्रमा छु भे ले उरे र म लाई जलावा ट गी व क्य
 वस्याका गनुमा भम हल ले छो पीरा व्वा को देखला
 भनिय सता न र ह सैग गुलजा भवानी वाट भुग्य
 इ गरी च पु वो भे आमा प्र ते न हुदा नाम्ये देव जा
 गी उ से घरी उरी सरनु का की नारामा जाई इ दी घरे

भवराइले युव न गरी दोरी राखे को देखे दा
उस गुमा गोता मारी हेदी सुको वता भी न
गुलजा भवानी ये न रावाही र पदी पुजा पद्धति
को पुस्तक समेत नामाको जेरा भी न हा ली
राख्याको पाया दद्या का माथी काट लोये को
लोका ॥

रामो वे नी बलो वे ति ये ति राजा पुरो
रवा ॥ ३॥ अलंके खे धन प्राप्प नान्पे
देवी भविष्यति ॥

यस्को इति हास ॥ अधी देव राज इडले मा
हा देव से गत पस्या गरी महा देव कन पुर से न
गारा दुदा गुलजा माइ को मैत्र ये न पद्धति इ
डकन दीया ॥ रावरा को पुत्र इडजीत ले
इडकन जीति ती ये न पद्धति स्नेत ली चामा
ल्याइ पुजा गरी नखली स्नेत दो मानी राख्यो
राम चडले ली का को रावरा लाई से हा र गचा
पद्धि ती ये न पद्धति कन अजु ध्यामा लाई पुजा
गरी राख्या पद्धि राम चड स्वगीरो दशा दुदा
सरनु मारा बी गया ॥ ताहा दुप्रीत नल राजा
ले ती ये न पद्धति पाई पुजा गदी देवता प्रसे न

थीया दुन्को प्रारान्पाग इन्पा वषन प्राराम
 चन्ड लेपनि सरजु मारावी जानु भयो मपनि
 गही राखदहु भनि रावी पलो व भोग या ॥ फे
 री पुरे रवानाम राजाले थाहा पाई सरनुवाट ही
 की पुजा मा न्ये गरी राख्या उनले पनि अतका
 लमा गही सरजु मारावी परलो व भया ॥ ताहा
 दुपौन पुरी अलवले रोकी वन पुजा ग्या अल
 व प्रहसानी थीयार नी कामना खोग भकी भाव
 गर्दथ्या वली रा व पनि दी देन नथ्या योसै कारण
 देवताको प्रसेनता भयाको नदेखी उनले पनि श
 रजु अधी लीयाको गुरावी दीया ॥ त्यो दद्या
 मा थी लेखीयाको श्लोक अलव कापाला मा
 लेखी याको हो ना नपदेव ले गुलजा भवानी को
 अनुग्रह ले यै भ भै न पुजा विधानको पढा नि
 पाई पढा नि माफरी न देवि को पुजा गर्न लाग्ना
 अनि वदी नपदी पुजा गरी रद्द भाका सवानी
 भयो ॥ हे ना नपदेव जनक पुर कानी वद
 य वहु लोभ गाल छ ते लेवा हा मला ह लेजा
 मेरो भडी र पनि प्रहा वला मेरो भाग्यको प्रका

संपनि प्रदी होला ॥ परतो आकासवा नि
 नान्ये देवले सुनि आश्चर्य मानी उरें घरी
 गमन गरी सरास जनक पुरती आया ता
 हा थुलो जंगल थीयो ॥ जो नाहा जो च्या
 दुलो काल सर्पले दसो मार द्या ते सै काल
 सर्पका दहले ते सजंगल पावो ने मानी सप
 क्ष सक देन नान्ये देवले आकासवा राणी को
 प्रणित मानी आदी सवेलें मनाही गदा गदें उस
 जंगल कावीच माजाई पुण्या ता हा पत्थर को
 दुलो चटौ देखा रात पटी उरें पथ माथी इथ
 रीकन पुकारी सुतदा अर्ध रात्री पांच पुभयो अ
 र्धस्वप्ना हुदा देखा की सुंदरी स्त्री आई यो प
 थर मनि यक पद्म दपो पद्म ही की हात ले
 ली भागी वस युव मारी धर सर्प आई मारी
 भे मारी पो सर्प चदन जाला पो मारी
 नेर गोव होला गोबर ले मारी दो पी दी पास
 भसे तमा थी सर्व आई लागला ते सै वेला ते स
 व झले प्रहार गरी पो सर्प को सीर अदन गरी
 य सहुंगा मनि पुरी परी इ इना र मार के स्मेत

इनाएमाडव्यभरीराख्याकाइनगीसंवधनगीचो
 लीआहामेरोमेदीएवनागेरीमानेएस्वदेकीइम
 वनगीकाईआहासहरवसाईसअपगएभनि
 इभरीघाटस्वप्रवीयेयतातरहकाचचन
 लोआसाप्रसन्नहुदांनापेदेवलेभवानीका
 आसावचनप्रमाराकामगरीदेवीकाअनु
 ग्रहलोखहुदानपाईधनकोखवरदारीनीमोक्त
 रसुकोअतिभयानकवलवानसर्वजनस
 इमेमारीसविदेदीता॥अनुध्याकमासए
 सुपाठनीस्वकाकोदेवाभाथीजेवीयाको
 श्लोकसर्पकासीरमापनिहोवीयाकोदेखा
 ताहापदीनीभयसंगदेगा।मुनीबनिदेदी
 सातइनाएभरीइव्यराखेकोदेवीप्रमावह
 तेहर्दभयोताहापदीस्वदेसकारभपुनइम
 शोकाईधोरेइव्यवर्चगरीसहरवसाहुनकोआ
 रभगदीसमययककोहीराक्षसनामदेवका
 त्यवकभयाकाप्रवृत्तिरंगनारूपधारीआई
 नीत्पसयनगरीतेसस्त्रिरंगभोगगरीजानये
 यकदीनतेसनारूपधारीराक्षेसकोरतेसस्त्री
 कोपातचिन्तहुदाहाम्रासाहेवलेपाहुमल्ला

रवाट देसी हमी हरु कनरी काहि राजा कहुला
 ससगुमा सहवसाउन नीमोनसवसरजाम
 तयारगरी सक्या कर्तिज्पालतयार होला भनि
 ते सखी भेदा ते सनर रूप राक्षे सले हमी ले
 वनाउन पाया चादे सक रान मानयार गरी दी
 नेहु भन्योर ते सखी ले धेरै मानिस लाई धेरै
 दीन सम्म धेरै दुख दीन च्या कामद्व तीमी तया
 रगन सकदद भन्या तयारगरी देउ भनि वहुनै
 दीपी गरी भेदा लो फलाना दीन कारा वी वना
 उला मानी सह माभ रात्रीमा सवेरै सुनु कोही
 मानी सले थाहा नपावस भनि प्रात काल भया
 पडी पुटी गयो ॥ यो ते मापरी कते सखि लोरा
 जातै गवाति गरी आग का रात्री मानी सह सवे
 ले सवेरै सुनु कोही उरी नपिनु भनि वव सवे
 लाई दीया ॥ अमावमोजिद्र सवे मानिस सवे
 रे सुत्ता यो ते रात्री पोरा असले लीका का आपरा
 भाई वीधु ही तयी तका राक्ष सह कन दाकी ते
 गल्पाई सहवसाया तयार हुनलाग्दा प्रात
 काल हुनलाग्योर चो देसी घ्याई राक्षस दद

आपरा आपरा स्थान मा गया भोही जलटनाने
 देव प्रभीति सब मानिस जागी देवी अति सुंदर
 जवागद तयार भयावको देवी सब मानिस आ
 श्रय्य मान्या ओर वहने सुखी भया ताहा पछी
 तेस सह चानाम सीमरो नगद भनि राखी
 नाने देव राजाले राज्या गया इन का वैसे मा सीव
 रो नगद को राज्य भोग गया को प पाचो पुस्त
 का राजा श्री श्री देव का पालामा ॥ दी ह्मी का
 पाद साहाले ताहा अभ्वलगन बोझा श्री श्री दे
 देव लाह च प्रभयो ॥

हे श्री श्री देव अहा भूद को उपडव होला
 अव भला निपाल गरी मालेगा अव प्रौन मत ही
 पछीला भनि गुल जो भवा नी वाट मे स्ता तरह को
 लच प्रदीष्टा जाने हो की न जाने हो भनि दो चीत भे
 वस्या पछी नी तप पुभा यथाक्रम लेग दी तलाह
 लच प्रभया को वच सत्य हो मलाह चोदे आगे ली
 नेपाल तीर को गमन गरी भनि ये ववाट सब द प्र
 कास भयो उसै वक्त राजाले प्र ल्हा वगरी नेपा
 लाति रचा दोगरी आया सीमरो नगद मार है पाल

वेदो वस्तु सीत उही वेलानी त्पवली दान पुजावी
 धान गवर्ध्या इथरीया आमा प्रमारा मावी
 रमा भे सायली धन दोल थंदर वार पावो आ.
 दे आहु दा जंगल चार रणा मा नी त्पवली अडवन
 जावा कस्तान इ से ग पुजा गजी हो भनि से दे इ गरी वस्तु
 नीं डा व स्मा पदा प्रातका ल मा जो भे भु भे द द उ से ला दिस
 मा ती वली दी उ भाने स्वपना भयो मागी साथ कामानिर
 इरुवन उगई वार मा जावा प्रातकाल का व वन अनी भे
 ओर त्पे अनी लाई समाति वली दान दीया दुइ चार ज्यापु
 लाई वली दीन लाया नाश प्रौत ती ज्यापु इरुवन सार्दका
 मातमा दरी यावा द मा इ व जी पदी मा इथरी लाई
 भोग ला पुना लाई गारो भयो इथरी वाट ती ज्यापु
 इरु मध्ये कोई ज्यापु लाई चोखाई ने मगराई भोग
 पका पुन ला भाने आमा पा पुवा ज्यापु लाई भोग प
 का पुन लाया खाली देवता लाई मात्र चर्चा भो.
 त्पे सुवार भव्या को ज्यापु इरुको व भयो ॥

मसे इरी सई देव ने पालमा आई पुजा ने पालमा
 मे भीम भव्या का ये से छुल्का राजा थी मा भे भीम रा
 माले इरी सई देव लाई वहुते आदर से भान गरी इ
 अरि को भाइ इत्या प्रसे न इच्छता दा मंडीर वना उभ

नी हुकुम दीया पदी भादगा पुमा यद दक्षिणी वाह्य
 रा भग्नि हो भीथियो नीने ब्राह्मण वस्त्राको जगा
 लाई पुसंन गरी स्वपुत्री वेद शरी वाट पो आनी हो भी ब्रा
 ह्मण वस्त्राको शुपुत्री न द मेरो मे जी र न ही वना पुनु भनि
 भासा हुदा ॥ अये भीम राजाले म प्रार्थना को सा दो अर्को
 गुं दी पुला डव्यपनि दी पुला भनि ते स द क्षी राणी ब्राह्म
 णालाई अनो गत रह सग ते लाई पुहाया ही सौंद देवले
 पनि धेरै डव्य दे पुला भनि अनेक भारह लेग प्रार्थना ग
 माने पनि ब्राह्मण ले न मोदा अये भीम राजाले य स
 ब्राह्मण लाई क्षात्री लेय स्ता गर द रोग बुझा पुदा पनि
 माने न न जा पु भीत्र भनि अ व र ज स्ति लेग हरि सौंद देव
 लाई ब्राह्मण को धर भीत्र हुल्दा ॥ ते स द क्षी राणी
 ब्राह्मण ले गला सेरी आत्मा हत्या गरी मन्चार ह
 री सौंद देव राजाले मलाई ब्रह्म हत्या लाग्यो ब्राह्मण
 को रक्त पचाका गुण देवता को मेदी र वसोग रिव न
 उ भनि फेरी श्री अप सोच गरी अन्न भल को त्याग गरी
 उ दी सम्प्र देवता प्रार्थना दीदा ॥ त्यो ब्राह्मण गरि
 सहो तस्को सीर अधीनै काटीयाको दू रास रथ तलाई
 हत्या लागे न मेरो मेदी र ॥ ही वना पु दो दा मा त्यो ब्राह्म

स यतोस हो गच्छेत् सोर अर्धेनेकादीयाको ह नस
 र्थ नलोह सालाई गाडी उल्को समाधी मो थी
 गरोसको मुनि स्थापना गरी अर्धे उल्को पुनः
 पक्षी मेरो पुगागडि धाने इशरीको आगा हुदा ॥ रा
 जा उल्लेख फेरि गरी मैडी चनाया ॥

भाडागाएका गुलामा भवानी का दो का को ग
 रोसतीने हु ॥

समाहरीसी ह देवले इशरी सैग प्रार्थना गरी
 मेरा कुलको राज्य का हात म्म रहला भनि वी ति गदी
 २७ सताइस पुस्तो सम्म गेरा सैतागको राज्य रहला २८
 पुस्तो पुगे पक्षी ॥ पश्चिम दीसा वाट वेरी आदि राज्य
 गली भनि इशरीको आमा भयो ॥ यही वचन आ
 मा भयोको भाडागाएका दरवारमाले की पाको
 छ देह राजा जीत महसम्म २६ पुस्तो भयो राजा जी
 त महस का राम कुमार जन्म हुदा २७ पुस्तो लाग्यो
 राज्य पनि गयो ॥

हरीसी ह देव राजा वन वेही दीन भयापक्षी
 क्षीमा शु देवी वाट नान्ये देव नाम करि वी राजा का
 पाला देवी को धेरै धन सोपी दीपार राजाले क्षीमा
 शु देवी वन इव देवता भनि प्रतिवर्ष देवाली पुजा

गरीब लाया ॥

इसी तीई देव का भोग बल २० अस्य पुत्र मति सीई
देव बल २० अस्य पुत्र मति सीई देव बल २५ ॥

शाजा का पाला माने पाल भरमा वदो ५ ग दीन
आ ई अधीक भाइ सुक १२ उत्तरा सा न अ न सो मार
का दीन वदो ५ न पान से वद भुमि के प म यो र म द्ये
इ नाथ का देवा लये भती दार वेद भेग यो देस देस
मा देवा लय घर भती धरे वी गी मे दान भेग या ॥
ललीन पद न मा मति को भेर व तीर लगन बेल को स
रुं लाइ गेल त्याग ल भया को जगा संव मे दी भेग यो
की ति पुर मा पै च पुर भद्र पुर मा धर्म पुर अद्र पुर भया
को जगा भती मे दी भेग यो ॥ धरे दी न सप्त भुमि
के प भे भुमि का ही गाई भेसी धरे वसी म चा जीवा
जीतु असे व्यतास नेपाल सम्वत ५२० साल मा भेग या
प्रांत इत्या मती ई देव का सैतान का पुत्र भये न पुत्री न री ड लक्ष्मी
रुपै ड लक्ष्मी मुनी ड लक्ष्मी इति मध्ये जे पुरी नरी ड लक्ष्मी
कन अधीक नाट क को राजा नाये देव ले ती हो जाती र भगा
या का मल्ल अत्री का सैतान लाई दी काई पुत्री वन के म्या
दान दी गुवाइ वन राज्य भोसे व दी अफु आजीति च गे पर
लो व भे का या ॥

राजाका नाम मये भइ मल्लवर्ष १५ इमल्लराजा हुदा
 नव दुर्गा गारा प्रसन्न भै भयो देवी भक्त पुरकारा जाय
 दवी मल्ल इह ईनीने मल्ल कासेता न पेरी भक्त पुरका
 रा जा हुन आयो भनि देवी गरा सुसी भै देसु आनी ये
 दीसामा धान दारदा हुलो रास अन्न को भोगयो ॥ मा
 नोस इह ले धेरै वसार्दा वनि न सको पदी भुमको भोगयो
 अद्यापी भुमको छेदे ॥

अस्य पुत्र नाग मल्लवर्ष १५ अस्य पुत्र भये मत मल्ल
 वर्ष १५ अस्य पुत्र नागे इमल्लवर्ष १० अस्य पुत्र उग्र मल्ल
 वर्ष १५ अस्य पुत्र अशोक मल्लवर्ष १५ ॥

इजाले ललीत पदन का थाय अवायो मारी देवीको
 सेवागरी देवीक न प्रसन्न गरादि ॥ ललीत पदन कावे स्यरा
 माहं सवे जो ति भोगाग्या ॥ ललीत पदन कावे स्यरा जाले
 धेरै वहाल वनादि ताका काई देव पदन मा पनि वेस्यरा
 नी कुवे ले दुह वहाल वनादि च्यासे दोल ललीता पुत्र मापनि
 वनादि देव प्रतिनिधि धेरै गुठी पवि रावी गया ॥ देरी अ
 शोक मइले इकुमारी हुलाई भनि सेवा गरी इहा को
 मारी सैधी वध्या की वागमति मवमति राग मधारा ले
 गगा फराव गरी द्योडी हुन र पही माहिव ददा भया ॥ इराभा
 देवी गंगा वाल ~~वाम~~ मारी को मारी प्रसन्न हुदा इराभा वन

वधोसानी पुत्रजन्मगर्हादीया ॥ पुत्रका नाम नव बाल्योति
महमवर्क ४३ ॥

इतं जयेति मल्लो धरे रथोति वाधो दीया ॥ आ
प्रसथक्षत्र धरयेनवीतीना प्रसथोक्ष्म कौतुवेचनुड
नारीत चलाया ॥ देरी चारवरा भीत्र ३६ जात कानोरा
यगरी जात अनुसार कर्मकाराड चला पुन लाया देरी अ
धोका राजा इद कापाला मा इत्त प्रहार धीगवचै यति
दुइ दराड माने थियो ॥ अवप्रान्त युस्ताने रद्दा इराड
ले दुन्या देन इत्त प्रहार धीगवचै देखत मा नीनरम
दुन्या देन भनि वीचार मा रहारि ॥ लजे माली न्याई इ
काम व्यदि गरी चलाया देरी राजा इद परलोग इद
वेतामा दलिस जात जगरी जात अनुसार भदे सति
राखी पलंग वराई सभा मृतक सरीर वन राखी को
दी सम शा नमा ले जादा दोप क नाम रागले वाजा वभाई
मृतक लाई अग्नि सस्कार गरनु गरी रीत चलाया ॥

देरी प्रजा इद मराणा इद प्रति सजात मध्ये वृत्ति
लाई काहार वाभाव जाई जलाउ नु भनि रीत चलाया ॥

आफना आफना जात वीसे वका कार्य कीना अ
का जात को कार्य गत्या लाई देड गनु ॥

साना जात इद लाई पहारि गइना घर युस्ताने रद्द

को बन दि लाउ ॥

कसा इले चीश क द्या गुगालाउ ॥

पोछाले रोपी लवेदा मुन्ना सुंदा गइना नला

५३

कसा ई पोछा चर्मकारले गी गये दाना न द्याउ ॥

आफु भेदा बुला जात लाई मो मुन्ने न थाति वा
धी चलाया ॥ यस्ता तरह सँग अने गरि ति थो थो
नीति राखी अस वीति चलाया ॥

इन राजाले स्थिती वाध्या को बस्तार कही छ
राजा मय स्थिती म इतले व कनिह कुल का कीति
माथो पाध्या का न्ये कु वजर घुना वश मै थो लउती
नाथ भई मही नाथ भई राम नाथ श्र यति प सास्त्र
स बुधी मान प्रास्त्रा का वद्धो मत पुनी लोप भेग
याका मत प्रख्यात गरी स्थिती वादी दी या
घरको वंदे प्रमारा बुद्धी ओ गुग २४ ओ गु
लको व हात को प्रमारा गरी बनाया ॥

गली घरको प्रमारा ११ घरको चोरे नफ
नापी हात ५५ गल्ली भीत्र का घरको प्रमारा
वावको ५०५ हात सहर पही का घरको ८५ हात
घरको ३ प्रका एरि दीया प्राप्तरा क्षेत्री ये वेस्य

सुदयति ४ जात लाई वास्तु प्रकार का बीचार
 अल्लवर्ग का बीचार लो घा वना दुभानि चलाई
 दीया वैद्य सु दलाई देव का दाले जात क पद
 ति दीन बीचार गरा दुधा जग क्षेत्री लाई धार
 का दाले गरा न्य शीत चलाया क्षेत्र को प्रमारा अव
 ल क येष्ट सेम चादर ४ प्रकार लेना पने शीत च
 लाया क्षेत्र नाप न्या दे गुल ३ प्रकार व नाम जात व
 नाया ॥ त अकार भानि वा डा इ मध्ये पीछे नाम
 धर नाप न्या जात व नाया ॥

सर्वे जात वाधी हीन्दु धर्म सच्याई आफ नु
 गसन नाम प्रव्यात गन्ना की नेपा ली सम्बत ५९५
 साल भाव सु पुन ५० रोही नी न अत्र वृद्धी योग
 पोहन को ५३ घड़ी च द दाल स्थान पना दी को द्रा
 हुति य भगरी जात बीरेख जात अनुसार कर्म बी
 धी रोम का र स्थीति वाधी सुनार वीती भानि वनाई
 दीया साहु रीशी लाई दीव भोग की ल भव्या नाम
 गरी चलाई दीया ॥ जात कर्म अनुसार घर क्षेत्र की
 प्रजा लाई सुव भोग दी दा भया ॥

श्लोक ॥ आदीत्य चन्द्रोपती लोन नव्य दौभ

मी गंगा हाद्वारे यापुढे जाऊन आहूत सानीतें पुढे
 येत-ना येतें जाणवतें तस्य स्थिति मज्जा सत्त्व
 हीति सत्त्व हीति तर्ग पुनश्चीन जा स्वर्गस्थानि
 तरे हेति यत्तु मिथ्यानि नी अने या ॥ २॥ स्वद
 नापुनः सोऽहं यत्तु न च साम ॥ अथ वक्ष्ये सद्
 स्वरूपं जीवोत्पत्तिं जायते कुम्भि ॥ ॥ याति स्वर्ग
 न ना ॥ ॥ वेदेन को नृपात्त भूमि मा चलाद्दी
 यात योऽहं न स्नेहः सागर्ला दुसलाह वही को
 ककापदकी जाय परले लाहला ॥ ॥ स्त्रीति स्थाम
 न्नालाह दुन्तरे वृद्धी होला ॥ ॥ इत राजा दोपुनो
 ति को राजा लाह गारी मनोनीली येप ही प्र
 मासवभेर्वातिगना हेमहासमं हनुकादेशमा चरगीवरी
 रक्षादो वेचनु वाभासक दुदेवदं नालाह चला पुन दुम्मा
 गरी सुवाधा सुवावेन गरी प्रभा रक्षा वक्तु हवसत्रादि
 वी तिगाब्दा राजा प्रसेन भे चलीमा लाह वक्तु पाथीछ
 वीसिनाप गोसगरी वीरुचेचनु आपरुना रक्ष न कोड
 ॥ ॥ आत न कोपु सुवाघवेन सुवावारी वक्तु ॥ ॥
 ब्राह्मणाले प्रभाप ॥ ॥ मन मानी चला पुन यो यो तीचाधना
 लाह दीही वक्ष्याहा लाह सोमान पदाह स्थिति गरीया

हुकुम र सुन सीङ्गि सुने जा व नहुनु भेका हुनु भे ३०
 विलत लेत प मा नेपाली स्वर जये स्थीति मेल
 नाम नामागि पनमा तसदीन दुखी जे भदन्न नेपाली
 स्वर जये स्थीति मद्य भनि ना प्रख्यात भेगयो
 नेपाली सम्बत ५३५ माघ कृष्ण २ र मियादीन ३ ॥ ३
 जये स्थीति मद्य हाकु र वाठ थीति वा धी दी व फल उ
 भयाद्यो ॥ प्रादुराले जम मानि द्याम अत्रीयेको
 र सुद भारोको जम मानि वाम गड ॥ अत्रीयेको र सु
 ड भोपेले अद्वार द्याम मनु दन ॥ गडुन दन ॥ सुद
 भारोले वेपार गडुची भेका ले ची भेका र द्याम गड ॥
 सालीले गिलपे जु ॥ दीपाले कपडा र गाडु ॥
 भाठले नीवु र गाडु ॥ गडले र भाठीने फुल रोच
 नु सुसलले बोली वोक्नु ॥ जोगीदर सिद्धारी ले
 मागी व्याड ॥ जो द्धर्म ले हुगा काम गड ॥ सीव
 प्राले द्धर्म को काम गड ॥ देवमे जो सीले हुकुको
 हुने वड ॥ कुमाल ले भाडा पाड ॥ राले करि पुड
 फसाइले रागा काटनु मा सुव वड ॥ गाले कपाल लो
 रनु नेकाटनु ॥ भडले पाव गड ॥ फसाले कासा
 को काम गड ॥ ममाले नामाको काम गड ॥ वेम्मा

पाडले गुना चादीको कामागुड ॥ बुझा चार्य गुवहाल
 ले चीत्रकारी साल्मी दीपा भाट गठ लोइकम
 कुमाल नाडुनो योनेआत को भगमानिगड ॥ रा
 गाले पुं व प्रभाकन वादी दीया को भीति सीपाई लाई
 दालन वार दीया ॥ प्रभालाई शेकोवोको गड आ
 पुनकर्म भा रहनु प्राङ्गालाई सीपाई लो पाव लागी
 गड कल्याण स्वस्ति दीर्घायु प्राङ्गाले भेड ॥
 सीपाई नेकाले रामराम गड पुत्ते भीति वाधी दीया
 कोही ॥

पाले वगन दा सुने नीलाई नाल काटने लाई द
 स्तुरदीने श्रोए वन वद गदा कुपुले रोड थापने का
 डले श्रोए गर्ने वाला मा वपडा चो लो परावी
 दोने स्तुति लिखति बलायो ॥

धरी वदी जात भामाने लोगे हुने सैग गयो वदी
 जात को स्वास्नी सैग कदमात को लोगे गयो भ
 ने वदी लाली गवाडे धरी पारै ग गयो भने
 डुगने वदी जात सैग पानी न चले जात गयो
 भने लाली गवाटी मुखमा राखी दिने वस्त्रो वदे
 मध्ये स्थिति को जात न धानी स्वास्नी को मै सु
 गरे भेद देवी कुसल नी समल पाडु वन माफ

पोछाले सुनको गहना नलाउनु वीनाका मूल धातु
 अष्टभयापदी सह भीत्र नपहुनु ॥ पठिदेवताका
 पीयालवसी देवताको गहना सहार गरिने वेदे मा
 गीकाहु ॥ माझभारी भोगा समाति चेचीकाहु ॥
 वडो जात नहुनु मद्दिगादि नवाहु पुगुएकाहु मुदीको
 पोसाक लेपीलीहु दाघ वदस्तुएलीहु ॥ सतिगा
 न लागीन भया भोत्पारिलीहोरे पोसाक पोछाति
 लेलीहु ॥ सतिमाया त्याहरी जोइसंग सुति प्ररुन
 सवीची रावाट बसी रहियो भने चीही पोछानी
 सँग जात भीली पोछानी फाजात मा मादिवरु ॥
 कुसले लो पाजा वनादिनी मा कोबोद वदारी इच्छा
 वनादिमा गी वाहु सुगगाउहु गुबीदीन ललपामा
 नु पुगेदोन ओछे जात ॥ कसैले रागा कारनु भएवेछ
 उ चीउराकुटन मुसल न समातहु सुतवद हल्लामा
 मोनु ॥ उल्लो हुची याको मुदीलाह आरति गेहि गछ
 ॥ सुसल्लो वेवस्ता ॥ काहालावागा वगाउउ केहि गछ
 ॥ लुक्माको पुनायादी कामाहु गुयो ललपामोउ
 फोसानीको वेवस्ता ॥ देवदेवताको पुना सामा नकोवहु
 वली फालहु फोदी गुचाल बेनकमाउहु ॥ वायेला

लेभोहा लेखनु दान पत्र सुन्ने कीन्ने पत्र नाम सुद्ध भ
का पत्र होखनु र्बद निपा गर्ड ॥

सर्वे वसमा इतपे न भयाका श्री सान्पदे वरा भावाट श्री
गुल्जा का येत्र मैत्रप हुति पाई सी भोगदमा श्री तुलजा क
न वीराजमान गराया ॥ ^{वंसव्यू} इने का इरी सोइ देववाट श्री तुलजा
कन नेपाल भक्त पुरमा ल्पाई स्थापना गन्या पद्मे इरी सिद्धि देव
कन वसमा पुनः न भयाका भयस्थिति मद्भवाट सास्त्रको
वीचारारी नेपाल का प्रजा मा जात भान धर्म कर्म गनु भैया
वंदे भवाधी नेपाल का राज्य मा चलाया ॥ पुर्व काल मा म
नुवाट स्मृति धर्म सास्त्र वनाई चलाया अस्ति यस क लीका
लमा नेपाल वीर्ये भयस्थिति मद्भवाट ॥ भौन्या भौ न्या
ब्राह्मणा पंदीन इह कन आपुन इतुरमा चोलाई धर्म सास्त्र
को कारण ^{कुप्री} प्रजा को स्थिति भयाको गर्ना कन रागा भनि
स्थापना गन्याको हो ॥

अस्प पुत्र यक्ष मल्ल वर्क २० इन राजाले संवत्सरा
येर देवी चलायाको दक्षिणा भई ब्राह्मणा पसुपति नाथ
का प्रजा दारी कन सुसान्चार पसुपति का भजान्या देपपद
न का नेयाइ लाई राखी दीयो ॥

अस्प पुत्र ३ नेवर राम मल्ल माहीला राम मल्ल कीदा
राम मल्ल ॥ नेवर राम मल्ल भक्त पुल्का राजा भया भोग

वर्ष १५ माहिला राम मन्त्र ले वने पु र जाई सात ग्राम
 का रामा हुन गया भोग वष २९ इन रामा का पालामा
 वने पु र जानेवा र एक को ही तेल कार मोहन सौ लाई दे
 वी लो स्वरा मही व सीर दी इनर ॥ ओप सुपति नाथ कन
 अधी न भया को चा दी का क व च व नाई अने क ही राधा
 ही मवाहा पथ अदी **सद्य** मय मुखी गडा अस्तीत गरी
 क व च च हा मा ॥ ने पाली सम्वत् १२२ सालमा मोह
 न सी लोक क व च हा मा को कोणिपुरमा दूरे ६॥ मसुर ते
 ला कार लाई धर्म गन कन धन दी न्या कोमारी कुराड्य
 देवि हुन ॥ इ राम मल्ल का सतान भयेन वने पु र कारा मधानी
 यती वै हो ॥

फो हा रत्न मन्त्र ले भेष दा म्पू राम मन्त्र सीत वीरोध भा
 व पर सपन गन लाग्यो ॥ कीन भने इन्का मुलमा मुलमा जगा
 डने मे न्न प्रारा त्याग हुन्या समय बीना अन्कालमा लीन
 हुन्या सीत थीयनर ॥ रत्न मल्ल ले भा प्रवा वाका प्रारा त्या
 ग का वेला मा वा म्पू का दल कार गरी वा बुदे थी कुल दुर्गा
 प्रता जा जगा हुन्या मैत्र पाया को थी योर ने व व म ले हुन्या दो
 ने ले मलाई दली स भानि री सगरी दुवे भाइ को पर सपर
 मा बीरोध भाव हुन गया को थीयो यस्ते व व न मा को द्वा
 रत्न मल्ल कन तीने मैत्र का प्रभाव ले ॥ नि नील तारा देवि

प्रसन्न भवे स्वप्रवीण देविनाट देराजनतीभीका तीपुट
 गार्ह १२ वरुण ६ जीति राजा हुन पाहुला भनि आत्मा
 प्रसन्न हुदा ॥ राजमल्लले देवि वाराणी दो भनि जी
 अय वरुण ६ प्रातः काले माउरी नीलतारा देवि का रंथान
 माजा ६ दर्शन गरी सरासर कौति पुरमा अर्ह १२ वरुण
 का यक मुख्य काजी का घर पुगी यकौत पादित नला
 ६ देवीले आभा भयावो वन्न न भन्दा देवि का अनुग्रह
 का प्रभु बले जी काजी राजमल्ल का वसमा आर्ह का
 जीले इव स मुक्ती गरीला भनि राजपुत्र कन गुप्त गरी रावी
 १२ वरुण ६ इव न यस्त का मिले वान्या वस्तु मा वीव्य
 रावी भोजन गरा ६ १२ वरुण ६ इव न मारी राजमल्ल
 ल चन राजा गराया ॥ इराभा ~~रा~~ न भन्दा आफरु
 हुहु प्रवेस गरी चला ६ रइदा यक दीन ममा यस्तो
 समझा की मेरा नीमि तय सदा मिले आफना स्या **नी**
 वेस्प वरुण ६ इव न जी वरुण ६ माया अनवी हवा सी
 पापी काजी रइद यस्की मन न पया मला ६ पिनि राव न्यो दे
 व भनि भनि भेत लेख काजी कन राजा राजमल्ल होम म
 लोव पयाया ॥

सप्यो व्याघ्र सन धारमा अनुवि स्या सजातया ॥
 वृक्षा विश्वासतो भैरव सद्य न स्या ते मं नव ॥

गाहापद्मः इन्द्राभा रत्नमल्लजे प्रजापति दशतमाली
गाभाजानीवाटामादीकादि द्वापवनादि अधीका सौह
द्वापमनादि गरी पेशाका चलन नेपाल भरमाथलाजा ॥

इनेराभाका पालामा **अवन** भैजाका मुसलमा ६६
को नेपालवीर्य प्रवेश भयो ॥

देस रक्षाका नीमिन दक्षिण काली आवाहन गा
री पसुपतिनाथका नेत्रुत्त कोरामा पारी नवगुहस
धी मा मात्रुका गारा स्थित गरी स्थापना गराया ॥

पसुपतिनाथका पुत्रादारी स्वामीका आशाले
बोध सैधीमा देविकन देवादिने हीरकान मा प्रतिवर्ष
इष्टदेवता गरी देवाली पुजा गराया ॥

पथलगा भैरव सैधी मगिली स्थानमा भैने
थरी देविकन प्रतिवर्ष इष्टदेवता गरी देवाली पुजा
री मनाया ॥ ६ ॥

इन्द्रमहेश्वर रत्नासित पुलना गगा पुजा भैने सी
धी हुनाले ताना देवता सैधी भुक्त भैडी रव नादि कुलजा
स्थापना गन्या ॥

अस्य पुत्र ॥ अमरमल्ल पर्व ११ इन्द्राभाका पा
ला धनेपुरका कुलाल हुले अनैत नारायण कामु
ति पसुपतिनाथका भैडी रत्न स्थापना गरी भानि

कोतिगदीयद्विजेनररा नृमाआदि यवेरातका
पीथमा चट्टादिवीक सेधीमा स्थापनागरी
वेनेपुर परकीगया ॥ इन राजाले कोतिपुर लालिन
पहन दुवे सहर भोग गरी वस्यो ॥

अवभतं पुरकोमहीमा ॥

राय मल्ल ॥ अस्य पुत्र सुवर्ण मल्ल वर्ष ५५६
नाराजाका पालामा ओंति काल आदिने पाकी सभ
त ६३३ मायस्तो दुर्भाइत हुदा भक्तपुर का प्रमाइत
चोरे दीसा परी गीगया ॥ इन राजाले भाइ सीत
वीरोध भावगरी भक्तपुर वेनेपुर २ देखको भोग ग
री वस्योमा ॥ कोतिपुर का राजाले अनेक देविगरा
का पात्रो भाचवनादि धर्म प्रतिगर्मा रीत बलाया
भनि सुती गुरातिजनका छाराले नवहुती गरामा
अनेक वीधान प्रमारा गरी नाच प्रार्थन गराया ॥

कोडेमा पुनि महल ३ की देवि का वडे तीम
गरी नाच प्रकास गराया ॥ राजा सीत भयाप
दी ॥

अस्य पुत्र ॥ प्राराम ह्व वर्ष २९ अस्य पुत्र
पीथ मल्ल वर्ष ५५ ॥

इन राजाका पालामा कोतिपुर राजा कन बुदा
इ नारायण ६६ चोरे दीसाका यथाक्रमले आबाहा

नगरी देवनाह दक्ष प्रभाव प्रभासागरी पसुपति नाथका
 योरे दीसामा यथाक्रमने पसाया ॥ सो ही सात्माहु
 लोचनी भे पर्वत पहीरो आदि इन्हे गुभारायता का स्थान
 फनै बाकी दा योरे समय सहभ सीवानन्द प्राप्तरा लोच
 शुभाति भावगाई ल्याया का नारायण मुनि कन पाया
 र इन्हे सुनि इन्हे गुभा स्थापना गद्ग भनि पहीरो भक्ति
 दोषी या के पेसाई देदी अधी दे नारायण का आसन पाई
 अग्रभाग मा की धान पुर्वक स्थापना गरी दीया ॥

अस्य पुत्र ॥ ब्रैलो के मल्ल धर्म वप अस्य पुत्र
 गगजोति मल्ल धर्म वप इ नाराजा का पालामा पुर्वका
 ट यव गेडा मेवे दकी रभी न ल्याया के मा मसीत मोति
 आयोर को ही गुनीम न धर्म देवा उदा गुनी जल ले यो
 मेवे दुभिक्ष गर्ने वस्तु हो भनि पुर्वकी रण गट सौति की
 पीत प्राप्तरा भोम नगरा डन लाया ॥

इ नाराजा कन गुलजा भवानी वाट वारे वा र सुंदरी स्त्री
 का स्व रूप लोचनी दी दे रहे थी ॥ को ही दीन राजाले
 पाप मति थी नाया देवी अदक्ष नि भे गहन ॥

इ नाराजाले भक्त जल हरमा आदी भे स्व कन रथा
 रोहन गराई भेठा सभ की ति का दीन गरी वी सक्ता द्यामा
 री प्रतिवर्ष या भगवाया पुजा माने गराई भाना गराया
 दुलोली गंगा का एवनाई सत्रु देता क्रम ले लो गदा

ली रोलाप्रति गरीस दुर्गा देवकन रथारोहन गराई मेव
 सज्जोति फादी नगरी वीस्व्यात नाम गरी प्रतिवर्ष यात्रा
 गाराया ॥ ठेमी ग्राम इदमापनि अवेव देवता का रथारो
 हन गरी यात्रा गाराया ॥

भक्त ७५ मा कालीदेवी कन रथारोहना गराई भै
 रवनाथ कन अमृत की वीक्षय गमन इहा गरीया का
 लीला भावलो काली का रथ भैरव का रथ परापर
 प्रहार गाराया ॥ ६ भैरव नाथ का रथ चनाउदा पोग्रा
 वना पुनालाई फोनि ७ राजासैग वक्ताई शोव मो
 गव वन का लव को वनाउठ भनि पुरुपति नाथ कन भानि
 देवपहन का एकमी कन बजादी मरि भै पाग्रा देउ पदी
 लीन्पारी तचलाया ॥

आस्य पुत्र ॥ नोराम इन्द्र वर्ष २१ अस्य पुत्र जगत
 प्रकास मङ्गल वर्ष २१ इन राजाले देस पुर्व पदी इतुमति
 नदी वीक्षय हुनु मो साधना गरी हुनो धाव वनाई धे
 रे वीति गरी मुति इहा स्थापना गरी सौत भोगया ॥

आस्य पुत्र जीता मोत्र मल्ल भुपति इ भल्ल वर्ष
 इन राजाले पाच तत्पा देवालय उद्या गरी वनाई इभ
 री कन स्थापना गन्या ताहा पदी ३ भैरव नाथ का देवा
 लये वनाई दीया ३ तले म्फका स्थानमा सुनको दान
 मरी वनाई दीया ११ गुरु वनाई दीया फेरी आपुत्त मु

ज

++ भुपेंद्र महाराजा का पालामा भक्तपुरमा इती
 याको पापर कष्ट नास देस रक्षा नी मीति आ भै एवं का
 देवालय नाई थापना गम्मा ॥ इन भोव ले वहुन डब
 दीयोर पेदी नगो गित वडा वडा नैत्र मैत्र साधक कु
 सल भयाका मानीत इह लाई आफना दरवार मा
 दाकन पटाई राजा वाट सल दागरी ॥ हे गुणि जन हो
 यो भोव को नरी न ले को नवी धी ले सौत गरा भ
 नी इकुम इदा गुनी जन इह लेवी ती गम्मा यो भो
 वले भानु प न्या तीत्र मत्र का ती इथी कन देवा
 लये व नाई स्थापना गर्नु भैया इती भोव सौत हो
 ला भनि वीति गम्मा ॥ के ही दी न पछी त मानी तो न
 मा चार पाप्मा जी मी व नी थुलो गे हो गरी सुसा इत
 मा जममा दे गाले बा दल ले च्याई पा चेत ला सीधी
 का अगा डी मा वाना रुप ववा ई रावे को चोरे पही
 अगा राव को थाममा नाना मुलिकार व नाई पा च
 तला छाना आति रामो भयाको देदी पवि मनो
 हा भयाको सहर भर सवे भैरा उचा भयाको ता
 रे देवी देव न्या भयाको सहमा स्व भा मे मान
 भयाको इतला छाना का चोरे पति कुना वाट
 देदी माथी श्रो दाना का चोरे पति कुना सो शे
 देव न्या भयाको ॥

यो देवालये वनापुदा राजा आये इत पा
 न्पा ठागुमा पा-नु भै आफरा वाहु लीवाट ३
 वटा पुगई देवालय वनापुन्पा गगुमा रावी योर
 प्रभा इह पनि सवै खुसी भै धुरागुनी पदी मासी
 ध्याई दीयार पद्मी अी भै रव सौन भै गया ॥

नेपाली सम्वत् ८२८ साल मङ्सिर सुदी १० का
 दिन यस्त देवालय मा थुठामनि राख्ना को हो ॥
 यो साइत मा थकम्पा पुले धान वक राख्ना पद्मी
 भावाड भैनामा केत रोपना लाई वक पुले
 दा पुले लीयेन र जाने भनि समाप्तो ५ नि ५
 नि चुरन्पा भयो वहुत दीक भानि को दाली
 धानि आफरा ल्पा धान रोपन पनि पायेन ॥

यस्ता स्थी र जोगमा सायेत जारी वना
 याको हो ॥

यकवंसावाली मा यस्तो लेखेको रहेछ ॥
 इवै राजाका पालामा अीतले ज्यका स्थान
 मुनको धाना गरी वनाई वग नुर वनाई दी-
 या फेरी आफरा मुनि वनाई व म्वा माथी

तीर्थनाथजीका मन्त्री रथापना गरी ओतुल जा प्रीति
गरी राखी दीया ॥ दुलो धैर सभी धरि अगामी रा
खी दीया ॥

अस्य पुत्र राजा गोतम मन्त्रधर ३३ रत्नाकापाला
गोर्खाकारा राजा पृथ्वी नारायण साह आदि यावरी गन
आया ॥ भक्तपुर राजा लोका सुराई ओर बुझी देखी पु
त्री भै आफ्ना प्रभु रत्नाई सैगमो भनागराई प्रीति
गरी राखा ॥ यसो समय दसै माको मारी कनछुना
गरी भोगनगराई को मारी का हात पाठ यव नीलक
मल का फुल राजा कनदी न पयसित अर्घी देखी व
ल्पाको थीयो ॥ सोही पुष्प भक्तपुर राजा कनदी उ
नका आसपास रत्नाका पृथ्वी नारायण साह कनदी
इन ताहा पछी भक्तपुर राजा कनदी ने पालाईने
कनसो प्या भनि भन्न लाग्या ॥ पृथ्वी नारायण साह
श्वर रत्ना को मारी काट फुल प्रसाद पाई नेपालका चाल
चलन सब बुझी दीदा भै आफ्ना स्वस्थान मागया ॥

भक्तपुरका राजा रानी मसीह मल्ल ले भै रवको देवा
राधे मासुनको दाना बनाई दीया ॥ दरवार बाहीर दुलो न
गरा रचनाई श्रुती प्रीति गरी नीत्यवजा पुन लामा ॥ अत
मा गोर्खाकारा कन प्रवेश गरी आफ्ना सो वास गयो ॥

राणाजीतमह्यका पुत्रवीरनारसींद्रमहलले रामभोगग
 ननिपा^ईर्या ॥ इनदेखी सुमेवंसी राजानेपालपुरीमा भुम्पेभे
 गया ॥ गुब्जाभवानि कननेपाल पुरीमा प्रवेसगराउन्ना
 राजा इरीसईदेवदेवी राणाजीतमह्यमल्लकादोराकोरन
 सईमल्लसम्म २२ पुस्ता इरीसईदेवका पुर्वा नान्येदेवरा
 गादेवी ५ पुस्ता थपदा जमा पुस्ता २७ राजाभे २८ पुस्तामा
 राजा सुंन्य भोगयाई ॥ सुमेवंसका कुरामा अमुध्या ना
 गीका रामपदवी दुई नगयापदी सुमेवंसीरेमपुत स्वह्वा
 नदेवी पातित भै अनेत्रदेस देसीनर जाइवत्ता ॥

अथकोतिपुरका महोमा

राजा मल्लकादोरा अवरमल्लवर्ष २७ इन राजा
 ने सहकालनीमीनबोक्ताको रदायानि देवीका नृत्यलीला
 वनाई नृत्यगया ॥ पेरीमनमयेन्द्र इन्द्रायनिष्का नृत्यमात्र
 सती सहितगरी नृत्यलीला वनाई चलाया ॥ पेरीपेचलीग
 भैरवका नृत्यदुर्गागरा सहितगरी नृत्यचलाया ॥ पेरीक
 देशरीकालीदेवि ॥ लुमडी साइमहाकाली ॥ कोतिपुरसह
 रभीत्रका नौ स्वरिका नाच मा स्नेतकाली वाराही भैरवचंडे
 स्वरीप्रमुखगरी चंडासुरदेववधकालीला गरी गणावारा
 सहितगरी नृत्य वनाई चलाया ॥ यसनाचमा कोतिपुरका
 बाधभैरव आवाहारा गरी धुंथाप्याथी बनायाको हुनाले

कानिपुरमा नवापुन जानुपन्ना रीतचलाया ॥ देविगराह
 रुका नृत्य लीला वगाह प्रतिवर्ष चलाह सिदा कोही यव
 दुर्जन मानी सले कैकेश्वरी का नृत्य प्रकास हुनेवेला मा
 मनुष्य पसु रूप गरी सलुव मररहा देविकोप भै नरवली
 भक्षरा गन्या आहाउप्रांत मस्तानाईरा नृत्य क दीन
 होला भनि रानी कैकेश्वरी कालीकरा पुजा भौने गरी
 सोती गराह नच मनाही गरी दीया ॥ नरवली न भै य
 सनाच प्रकास न हुन्दा भै गयो ॥ अरु देविगराह रु
 का नृत्य लीला कोही प्रतिवर्ष कोइ वर वर्षमा हुन्दा ग
 री रीतचलाया अन्ध पी योरीत ददेछ ॥

लुमडी माह कैकेश्वरी काली लुचु भुलु देवी आदी
 देवगा हलकन रथारोहन गरी चैत्र मास का प्रेतचतुर्दसी
 का दीन अथा कर्मले गरी रथारोहन गराह सहामा जात्रा
 प्रतिवर्ष चलाया ॥ इन राजा ते राजपगदी अभिलगन्या
 कासहर ग्राम हर धानाम ॥

कानिपुर सहर राजधानी ललीतपटन सहर चाडा
 ग्राम हरितीर्थी लुभु सानागाउ रेचो सुनागुरी चप्राणाम
 पपी भर्षीन्द्रपुर कानिपुर बोक्ना जागा थांकोट वलैकु
 सतंगोरा इरीचोक फुडुग्राम धर्मचली रोखा चपली तल
 ग्राम धलग्राम चुकग्राम गोकर्ण देवपटन नैदी ग्राम नै

दीसार तालीग्राम यतिग्राम भोगगरी तमधानी सह मा
 रदा राजाले गुराी केदीतमह संजितसोधन लरपा ॥
 इग्रामह केले देवी चनेकाहे भने होमन ॥

इग्रामह अधी अधी का राजा इहले बनाया काहे को
 इग्रामह वाहूरा पुत्री भाभात्री इहकन दान गया का हुन को
 इदेवता का आसाले बनाया को हे कोहिदिस अधी का कुलादेन
 ऊरी सेयर ह्या का वनीया का नदीसार नदीग्राम मालीग्राम
 इग्रामपरापुर्व देवीकाहे मुख्यसहर वसिल नगरकासेव
 मा चनीयाकाहे ॥ यही मध्ये मालीगाए इने राजा का पालामा
 आगोला बाणी उजुरी गयो र नदीग्राम सिंधी बनाया ॥ चागु
 नायरा का आसाले स्वस्थान पर्वत दोला गीरी वीक्षय ७००
 चरवना दीया ॥ राजासेकर देवले भुजमोगीनी देवीवन
 सेवका आकारले देववना दे देविवन श्रीतिगरी चदायाका
 देस हो भानि बनाया ॥

अल्पपुत्र सुर्गेमल्लवर्ष पव इराजाले भक्तपुरका
 राजाले अमलगरी राब्दाको ॥ चागु सेवपुर इ दुई देस वला
 तकार गरी भीची भोगगया केही वर्ष सेवपुर मावसी वन
 भोगीनी देविवन प्रार्थना गरी देविका आभा पाई वेसाव
 पुर्नेमादीन अबर दीवस धी वभु भोगीनी भोगेश्वर महा
 काल भेख सौ घीनी व्पां घीनीवन पुल यात्रा गरी व
 न चदोउत्सव गरी देस घुमाई चोखा दीन का दीन सोर

थान भाले जन्मा रीत गरी प्रतिविर्वात्रा गरया ॥ दराजा
 जास ह कोनि पुर आया का समय वाला नाम कोइ यव
 कोइ अजाती राक्षस नर रूप भेज मलीन आया को
 हुनाले मृतक जला पुदा नमोस चोरी बायो र वी विट
 दोन नीस्को भय कर देत्पे स्वरूप भे आयो प्रमा हरु म
 रन हुदा बेला मा सत्कार गन नीमी नले जादा बाटा
 मा समसान मा घोसी बल म फद गरी मृतक मो स
 काई नीत्प मृतक मास आदा रागरी वडु ते बुद्ध कव्य
 प्रमा हरु कन दीदा वाला देत्प भनी खवमा नी सले
 भे न लाग्पा राजा सुर्गे मल्ल ले आछा जालामा य
 स्ता नर दको राक्षस रूप भे प्रमा हरु कन दुख दी ड
 प ड धगाना को देखी यस एक्षेस लाई के मुकी ले
 मान्य हो भाने धी चार गर्दा ॥ ते स वाला देत्प के
 अधी नर रूप ददा को भी न यक कोइ तेल कार भी
 यो उस लाई वमाई मन वेगी लोइका सस्त्र वनाई
 युक्ते सिंग पलाई वाला देत्प लाई वध गराया ॥ रा
 हाप द्यो राजाले ते स वाला देत्प लाई भारी दीयो भानि
 खुसी भे तेल कार दद कन अधी न भया को मृत
 वाद्य मरणा काल मा वाद्य वजाई रोमा नु भानि
 वाजा सी से पाव दीया वजा भया पीने लकार

६६ लाई दे दे ॥

अस्य पुत्र नरैऽमल्लवर्ष ५ इन्द्राभाका पालामा
 देवपदनका नेवार को लोखानामग आका भी यो
 तेस्ले धोरें दीनसम्म नीत्ते चागु नारायणको दर्सन
 गरी खेवांगरी रहदा भक्त दीन मनमति दुलोवाडी अ
 थोर आननसकी मनमा वहुने परी छागरी आजमे
 ले दर्शन पाइन भनि रहदा इन्द्रा नारायण का
 अनुग्रहले आकास वाराणि भयो हे कोलाखा अब
 तेले नीत्त चागु पानु पदेन यो मेरो मुनि जगदिल्ल
 याको तेले लोकाई देवपदन मा यत्रर्षु स्वयं भु
 प्रह्लमुनि सैधी स्थापना गर भनि आकास वाराणि
 सुनी मैमति माइदी जलवीवये ओल ३ मी सास्व
 नि र्दही न उति भगवान नारायण सीला मुनि देव्यो
 र उराई ल्याई इन्द्रा का आकास वाराणि प्रमारा
 प्रह्लमुनि सैधी स्थापना गरी कृष्णावृ मी जागा
 रा पुमा अनेक गुदी राखी दीयो ॥ नारायण अध्या
 पी दहे ॥

अस्य पुत्र महेन्द्र मल्लवर्ष ४३ इन्द्राजाले को
 रेली गेश्वर महदेव स्थापना गरी सधै देवालय मा सु
 नले छाप्पा तेस देवालय को नाम कोटी लीगा भनि

भेद दन ॥

दीक्षीका वाद साह अकवार साह कनसौ गात
 प्रयाग ती वाद साह कलाह भया चीन्म सम्यक्त
 * १५५५ भाव सुब १२ का दीन तपसी सुकुन्द नाम
 प्रह चारिले सुख भोग का नीमोत नीर्थ एत प्रयाग
 भाफल हाली प्रारात्पाग गति दीक्षीका वाद साह
 जेपुर का कुलमाहु भासुका पुत्र भे वेगम सुल्य
 ताने ^{हमिदा रेगे नाम} हासी देका गभवाट चीन्म सम्यक्त १५५०
 साल आदी पेवा एका दीन पेदा भया अधीईन
 का वावा वाद साह दुमायु लाई दीक्षीका तवत
 पाट सेर साह ले नी काल्दा भाह हर का दुख बुद्धी
 हुनाले र सदा रह नीम क दापी हुनाले चहुते
 दुख पाया यत्नातरह संग पति भया का वाद
 साह ले पुत्र जन्म भया पछी पुत्र काल शरण का
 प्रभाव ले इरा न्का वाद साह नामात्य का भेद
 पाई पेरी आपरा दीक्षी तवत के अधी पति
 हुन पाया तप सीले अवतार लीया के हुनाले
 ते सु एका घर मा यति का वडा वाद साह से सार
 मा जस ^{की} प्रयत्नात भया का प्रतापी अम के
 दी वाद साह भयेन ॥ इने वाद साह अकवार

ले विक्रम सन्वत् १६०३ साल तबन्मा वस्पापदी
कोही वक्तमा सौगात जगदिवा दसा हा बुसगिरा
ई ६ मासा कादाप वक्तार्हिल्याई आपरा नामको
ठकनाई दाप मारी मही ६ मालि वहाई भरपु
अव माथले चलाया ॥ फेरी ॥

जवन भन्पाका सुसल्लो दहन कोतिपुर
मा धरयेत पोती दीवाराया ॥

इनराले तुलजा देवीका भादी ल्भान भले
उरहो भाने नीत्प नीत्प जाई तुलजा मुल मे ~~मे~~
अपी दक्षिणगरी पर्वको अणुया यत्तो तरहरिग
नीत्प धाई सेवाशदी अणुलगा भवानी प्रसेन मे स्व
पुर्वीये हेराजन गमाहा सम्म नीत्पे थाउन पेर्देन
यास ल्भानको गमुर ताहाका ल्भानको दार वरावर
सम सुत्र प्रमाले उचारी जगवसाई यात्रोकार
वारणा आवणा देवताले संयुक्तगरी देवालय व
नाउर मे कोतिपुरमा आइते समे दीर भीत्र प्रवेश
गर्न अणुला भनि आसा प्रसन्न हुदा राजा मही
५ भद्रे अतिन सुसी भे मधे दवली देखी देखी द
अरिणा ताना देव देखी पन्थी म मोदे देखी उत्तरप्रा
फल देखी पुर्व यति चारकी ल्भो सीवाना भीत्र

भागा रहराई श्री तुलजा का देवालय बना पुन आ
 रंभ गदी दीन भरी धना या के रात भरी भाना सी
 राव न्या यज्ञे नरह सैग दुख दी दा काली गड इम
 पति चकित भे गया ॥ राभाले धन कारणा य
 स्तो भयो भनि धी चा गदी ताना देव ले आफना
 स्थान भेदा उच्च गरी देवालय बना पुन लाग्पा भनि
 वीगारी दीये को रहे छ रंती ताना देव लाई रागाले
 भाख्या २५ गसुर ३६० रागावली चदा पुला भनि
 भाव्य उपनि नोधी द्विसीत यत्राकार सुंदर देव
 लय सोइ भयो ॥ ❀

ताना देव लाई भाख्या मध्ये ताना देव लाई
 पगसुर चदाई चा की गसुर चा कल देव लाखर मारा बी
 दीया ३६० रागा मध्ये ताना देव लाई चरागा मात्र च
 ठाई ३५६ रागा दसेमा सवे देव लाई पुभा गरी वली दा
 न गन्या तुलजा भवानी को देवालय लाई पगसुर
 ले मखे डवली दा कन्या गरी वनाई चदाई सुवरा लिये
 दाना दई दीया ॥

नेपाली सम्वत् १८४४ साल मी तिमाघ कृष्ण १० ती
 थी सोमवार अनुराधानक्षत्र कादिगे वदीया मुहुर्त जा
 री कोट्याहुति भग्ग आराम भगरी यथाक्रमेले सवे देव

उका कोट वासी वेत्य इमला निपाल पुरी मारणा हुंलप। ईस
ताफनाम भास्त्र रतस्य पुत्र वलदेव तस्य पुत्र भद्रतस्य पुत्र
गिरिजुन देव का दो रास कर देव ले डुवे सइर का गुद प्रोहीने का
गामो कुल दिवतो स्थापना मया पाठनम। मुनि के दल को
पिपुरमा नानो देव तो कुल देवी स्थापना मया ई देवी का
पुरनाथी उवाचान वनाउ भनि की ताप गरी गया ॥ ई
माका पाला मावी सालना एका मध्ये रत्ना नमा सेव रत्ना
रिका सी सेवे चाइ इह सइश्रमी ली ७०० वासता इह मालो
७०० वासता ६५ सति गये जात भाय गरी गया रस वन
ताइ इह सति का भापले गरम इह पनि सो मे भये न र सति इह
गाली लो नगर माको ई न सव दा पुल सला वेदी न इह ल्या ई
ई आवाहन गरी ई सो व स्थापना मया सो न नीमीन सीव
गनाम सौने स्वर ने दी वी न इह सो न कच्छ भनि न दी आवाह
गनी ले ने दी के स्वर बनाया ॥ ने दी नाम ग जाका प्रास्तावी
ल नगर मासी इ भे गया को मइ पता देवता ले स्थापना ग
र न दी के स्वर भयो ॥

फेरी इह नाले पुन सानि नीमीन न सा भगवति कता प्रे
गुदीसी का दो न मा वीधी से ग कर्म गरी स्वभा आव नाया
इति भावति कता अशी का मुनि उग्र भयो रखा इह मारावी
को ले दो पीराव्या ॥

इन भगवति वी स्व कर्मा का ओना ले व ना ई दी या दो
के न दी न देखी मार्ग पुत्री भे गयो ॥ पाकी प्रास्ता इह
उडे उपा न मा व दन गया ॥

यक वैसा वली माले छे दे

ती आवासा गरी प्रतिष्ठा कर्म गरी रक्षा उति तुलना भ
 वानी भूमि स्वयं भू भै आदि देवालय भोत्र प्रवेश गदी भ
 इन ॥ राजा वहुते कृता भै वदे उत्साह गरी धेरै द्वा
 हारा इह कन वीता दक्षिणा दी देवालय प्रतिष्ठा
 गराया ॥ असदीन देवी की ति पुरमा सबै जनाने
 हुला उच्चा उच्चा दार वनाउन पाया ॥ इन राजाले पशु
 पति नाथ कन चास्नाग चादी का वनाई चोरै मुख कन
 चदाया अद्या पीछे देह न ॥ इनाग वडा प्रतक्ष फाई
 पेशरी पशु पति नाथ तुलनामा धेरै गुठ भा पुमा गइ
 ना इत्यर प्रीति गरी राख्या ॥

अस्य पुत्र सदा सीवमल्ल ॥ दोभो पुत्र
 सीव सीव मल्ल चर्च २५ ॥

सदा सीवमल्ल ले कुसै गको सै गगरी धेरै घोडा
 हाको चथान तुल्पाई दाडी पटाई प्रभा हरु फा चाली
 खुवाइ वहुते दुख दीयार प्रभा हरु सबै कन हाहा काल
 गराया ॥ चडावडा यात्रा कालमा हेन आइन्दा सुंदरी
 अस्त्री इह कन पति भव आस्ति गरी लागी धेरै राखी
 गरी दीयार प्रभा हरु सबै मीली नोला मुझ र हल्लो
 राभी मनो हल्लो रिवे नभावा नोला मुझ र हल्लो गाले प्रहा
 रारी भक्त पुरमा भगाया ॥ राजा वहुते उपड गरी प्रभा

कनपीडादीन्पा हुनाले भक्तपुर राजाको यत्नचोक् भो
 त्र राखी वैद्यगरी राख्या केही दीनपद्मी नेही चोक्मा
 लोप भोग्या ॥ सदासीव मल्लका चोक् भनि प्रख्यात
 भोग्यो ॥ लोलभुङ्गरसमातन्या प्रमादसुखै मेली
 दाज्ज सदासीव मल्लका चोक् कन भक्तपुर तीर भ
 ग्या पद्मी ने प्रमादसुखै मेली भाई सिवसौह म
 द्भ कन रभा गराया ॥ इ राजा ज्ञानी हुनाले ६३ औ
 रा मादाराव देस देवी लक्ष्मी नारायण नाम लाभ करी
 भट्ट ब्राह्मण नेपालपुरी भा आई कुले श्रमा आई वसी
 रभा प्रमाद कन देरी देस काल अरा वीचार गरी सह
 रभी भ प्रवेश गरी राजासँग भेट ग्या ॥ राजाले वीचार गर्दा
 उत्तम पुरुष बडाई वहुत समान ग्या ताहा पद्मी राजाले ती
 लाभ करी भट्ट कन गुदगरी मन्त्रदान लीया इने कामैत्रका
 प्रभावले ललीत पटन कावे स्यराभा कन जीति दुवै सहर
 भोग ग्या भुङ्का अजाले कौतिपुर ललीत पटन
 दुवै सहर मेममसि देशुलालेका देवालय बनाई यथा
 कर्मवीधान गरी ओइ श्र कन स्थापना ग्या ॥

नेपाली सम्वत् ७०५ आषाढ कृष्ण ५ मा कौतिपुर
 काचीकै मुगुल मा इने भइले आगम औ प्रभु गोगो विचार इत्या
 ध्या नले गरी स्थापना ग्या ॥ ललीत पटन मापनि स्थान

पनाई आगम इह गणोसक मुनि इह स्थापना गरी दीया ॥
इ लम्ब काल भइ वहुने मन्त्र सात्वता प्रबो सामर्थ्यवान हुना
ले धारखेन वीती दी कोतिपुरमा वास गराया ॥

तिरोति यापैडी नइ हवेत पञ्चाका इह न भानि चारव्य
प्राश्ना इह वोखे वाक्क मइह को नय नर वारये भन्ना काय
ति ४ भएकन तीरोने वाक्की काई धारखेन वीती दी पुत्र परी
वार खेम ल्वाई कांतिपुर लहरमा बसाया ॥ राजकुमार
इह केन भै आलीन पनि तीरोने भा भै गया ॥ मैया सीत
दोसाका साथ आ पुन्या प्राश्ना इह केन पनि वार वार
खेन वीती दी वसाया ॥

यसि समये नंदी ग्राम वाली इह कार अकारि
पुर्व दीसाका देवि भै रखाकी वाराही देविले प्रजा हर कन
मलाई वगाइ ले आला भनि जनाया को थीयो आना
प्रमारा चौथो दी नमा थो भारका नाग लेख्ड मति तीर
का वार हो कन वगाई वागमनि दो भान थोरै नाघदा
ले भान सके वर अङ्की रखाको अयापी धंति लवारा
ही कछा ईरखाकी छेदे छे ॥ नंदी ग्राम वासी इह ले पैले
देवी ले लवरा दी दापनि जानी जानी केही याद का नलि
देवि को भै नंदी ग्राम वासी इह दुखी हुन गया ॥ नंदी
ग्राम वासी इह ले ग्राम रक्षक पीठवी नाहामी इह को भलो
हुना छे न भानि देस उतर पनी कावेहनवी पीठ भगाई भु

धरादि प्रातिवर्नादि वेदविगारा इदं रत्नारोहिन गरादि यात्रा
गरी प्रतिवर्ष चलाया ॥

कोनिपुर ललीपवन कारजा सीवसीई मल्ल का पु
त्र २ मेव लक्ष्मीनरसीई मल्ल ॥ **कनिष्ठ** इति ईर सीई मल्ल
इति ईर सीई मल्ल ललीतपवन मारज्यभोग गन गयाना ॥
इन राजाले पुत्र कन कट्या नीमिन भुल्लु नाम ग्राम वनहि
तावापन गरी उतिप्रसुपानि नाथकन प्रीति गरी दीया ॥

इन राजाले पचलीग भेरव को कुप के ले भरी दे न
भया को सुनी म भरी दे उला भनि अइकार गरी धरे इव
ल्यादि भदीपनि भरीयनर वाग्मनि का पावी दुख ह्यह
भया लेपनि भरीयेनर राजाले मैले न चाही दो अइकार
गयाहु भनि चेनि अपराध मे मापन नीमिन धरे अर्थ गरी
उजागया अध्यापी पचलीग भेरव का यात्रा प्रतिवर्षी पु
जाप गौडे इन यस्तो प्रत अका भेरव इन ॥ इन वर्ष का था
रामा भेरव कोप भेचीक सुगलमा कुप वसी पुयो र
सीवसीई मल्ल **का** निपुरमा राजा भेरव का इति
इति ईर सीई मल्ल कन वाकाले भेरव का कुप पुया का दु
का इति सब मा गरी **जमी** मा गाडी सीलाले दाकी यथा
क्रम ले पुजा गरी स्थापना गरी भेलुपान स्थान भनि प्रख्या
त गरी दीया ता हापकी राजाले इ पचलीग भेरव दक्षेरा

हमल्लार कांतिपुरमा वावामहारी कन भेटन नीमोत आ
 उदे भोदे गर्द भ्या ती राजा रा नीले जेथे पुत्रको खोजगया
 कौदा पुत्रो साई कलह उठुला भैये संदेह मानी जेथे
 पुत्रको खोजववर गातेर स्याका भोपा ॥ यस्तो समये
 नीपानंद नाम ब्रह्मचारी छोडा न्यासी स्वामी दक्षिण
 देस देवी आई पसुपति ^नप्राप्त भयाकादे भै न्या
 खवर गे गा रा नीले सुनी रा नीमाई स्वामीको समान गरी
 परी स्या गरी पसुपति नाथको पुत्रक घर दर्राई अ
 पनकारी गरी दीइन इनीत्ते नेद स्वामी कस्तो थिया
 भया बडा समर्थवान सबे कर्म क्रिया जीने हुनाले राजा
 का कल्पान नीमोत ललीत पवन का अघो अघो वारा
 माइत भोरे दिन रहन्या को कारणा अघोर नाथका
 हठो संमुख पनीले हो भनि ठहराई अग्र भावमा कुतु
 हल कृपासे युक्त गरी अउनुमैत भैरे वकन स्थापना गरी
 दीया ॥ इन दिन देवी ललीत पवन का राजा को पढी
 या हुन गयो ॥ सीधु का बुदिया का बालक हठको
 भयपनि नीधारता भै गयो ॥ सीधु रोया को भये देव
 पवन वीलय इ भैरे वका कीपाले भयतास्ति भै गयो
 अहस्मानमा रहन्या का बालक हठकन नी बुदीया
 का भय भयो भै न्या उत्तमंत भैरे वकन पुजागया सोनि
 होला ॥

राम राज्य शरी का जंगल पनि हुलोगरी पसुपति ना
थका द्विष्टी सु सीनीमी गवसाया ॥ ताहाइ स्वामी ले गी
गारा नीमनी बोलाइ अवतन मा खेतान इत्यो दुवै सहर
की बेस्वीर भोगाइ ला भनि आजा भयो ॥

इने स्वामी का आजा पाई रानी पसुपति नाथका देवा
लये भान नला दाना भेर सुको बोग नला पार गरे मुसम्म
दल होला भनि भनि मध्ये मध्ये का दाना भुंये गरी दुई
राला मात्र ^{का} नागरी अधीको सुनका दाना की ग्राहमा धेरै
सुन राखी गभुर वनाई श्री कोरा इत्यो देवालय सपुरा
गरी दाई वनाई गभुर च बाईन ॥ नेपाली सम्वत् १७०५
सालमा श्री कोरा ईर उपरा गयो ॥ बांगु नारायण
का देवालय सपुरा गरी दाई दिया ॥ फेरी गोगरानी
ले पसुपति नाथका पताका चलाई स्वामी का आजाले
कोतिपुर का द्वारि मायका पताका बाधन ले गया ॥

यनि गरी केही दिन पछि राजारानी दुवै लोप भोग्या
इराजानी लोप हुना लाई पसुपति नाथका देवालय
नेत्र नृपकोरा का सारवात्री बोवय वीस वद गरी व
राउदा सुन्या मानीस तरसी केही बहिरा पनि भोग्या
मति भय उप्रान चौथो दिनमा राजारानी लोप भोग्या
का हुन ॥

राक्षसी हरौ मल्ल जाई कोतिपुर का मेत्री प्रजा

हरकौ भदत पाई राजा भया ॥

ई राजा का पाला माला न जाया का दीन मा
जाया हे न जादा कलप वृक्ष मनुष्य को रूप भे
जाया हे न आया को फेला परी न रूप भे आया
का वृक्षे फेला परी लपाई हुलो सतल साला का
यवे वृक्षे का काठ ले पुचा उला बनाई क^{को}
लागराई छाडी दिया ॥

चो चो दीनमा कौ निपट ल्याई कन रा
जाव काई इसाल वृक्ष कन गुडी खेल ले
जाई चाली धेरै काठ मागरी मरु सतल
नाम यवे काठ ले बनाया यवे वृक्ष का
काठ ले बनाया को हुनाले काठ माडो नाम
गरी चलाया ॥

इ सतल का प्रतिस्ता भया को देन ॥
प्रतिष्ठा गया रुख वीडा हुया कबोल
थी योर रुख वीडा होला भनि प्रतिष्ठा
गरेन न ३ मृतक प्रतिष्ठा भया को देन ॥
नेपाली सम्वत् १९५ सालमा बनाया को
हो ॥

इसको भइ न पाई सभा भया ॥

इरीहर लोई मल्लले ललीन पटवै माराज्या गयाइ
इरीहर लोई मल्लले ललीन पटवै माराज्या गयाको पाता
पीता खर्गे नहुँदै भाहो धोतले वाराही कन वगाइ लपाया
को र पंचलीग थोरै को प्रनक्ष जायाको पनि आपुराजा
भयापछोहो ॥

अस्प पुत्र लोई नरसौ मल्ल राजा का भोगवर्ष
४९ नेपाली सम्वत् ७४० आशीरा सुक्र १० मी आदीले
वार का दिन राजा भया ॥

कान्छी इन्द्र का भुकी ले इरीहर लोई राजा कन र लाल
मनि रानी कन पसुपति नाथ का मेजोर लड्डी दक्षिण
पद्मीमा थोरै दान वास गाई गर्भ धान भै वदीया ल
न पाई जन्म भया का हुनले अगि नानी भया इन्द्र
रामाले सम्वत् ७४९ सालमा मदीड नाथ का देवा
लयेमा पुष्प तलाव दाई सुन का धारा वन दाई गमुए
चदाया ॥ इन्द्र राजाले अघीका भेदा सुंदर गरी देवा
रुप दाई बनाया ॥ सुन का देवा वन दाई राखी दीयात
स्वर्णिमा का दाही नाथ पुन सौं दुपै चमुखी गरौस इ
नुमान स्थापना गरी दीया भीत्र दुगा का चोख मा सु
न का धारा वन दाई गत्र सास्त्र का प्रमारा का देवता इन्द्र
ध्यान प्रकास गरी मुनि वन दाई आति र मनिय स्थापन वन दाई

सम्यक्त ७६ वेष्टाव कृष्ण उत्तराखाडानेदेभ वृद्ध स्थिति
 पारंकादीन स्थापना गरीदीया ॥ देगुतले भवानी
 कोदेनाले दुलो पायतला दानागरी अधीका भेदा
 वदाई वनाई पुनका दानापनाई सम्यक्त ७६ मेष्ट कृष्ण
 १ उत्तराखान अत्र पुथवार कादीन गभुच्यदादा
 भदारवाल्मा पोवरी धारा स्थिति गरी वनाई वीच
 मा पुनका नमल रावीदीया ॥ फेरी पैडयमा भु
 गोल्या आकारले देवता स्थिति गरी वाठवे चहुवा
 वनाई गभुच्यदाया ॥ पुनका कमलमा ला वनाई
 मर्छाई नाथ कावेदाया ॥

इव राजा महतारी लालमति रावीलो तीनांला
 देवालये वनाई वी श्वेत्त सीवक नलशा इति यज्ञ
 गरी स्थापना गरी दीयुन ॥

राजालेद्वार का अगाडी देगाका देवालय व
 नाउवकन सबस राजाम तयार गरी सम्यक्त ७५० भा
 ड सुव्व १५ रोम ७ कादीन आरंभ गरी आते सुंदर दस
 अवतार महाभारत रामयरा पुराणा प्रमारा आ
 वरा कसले मुर्ति हरु वनाई रावी देवालय सुप्रा
 गरी वनाया ॥ यस्तो समय गोपी कृष्ण ले सोप
 नामा मे फलाना वामाहु तेले वनाया को देवा

लयमा मलाई स्थापना गरि भनि आशा प्रसेन हुदा
 आशा प्रमारा बोझा उठाई कृष्ण का मुक्ति र राधा जीका
 मुक्ति कन वोगमा पाया ती मुक्ति भाषा करिता तर हतौ
 रदन गया को हो भन्ना अघोषा राजाले भेडा लाला
 भौ भी भपाइ दवा रिका वेगल मारा की दोडे को रडे
 तीने मुक्ति र कन ल्याई अर्को व राधा जीका मुक्ति कन
 तीन मुक्ति सहीत गरीने पाली सन्धत ७७ साल फरागु
 रा सुत्र १० पुन वसुन शत्रु घृहस्पति वारका दिन
 को घा हुति यज्ञवीधौ पुर्वक गरी देवालये प्रति
 द्या गरी वदोउ त्रवलेग उठाई कृष्ण भगवान कन
 स्थापना गरी दियो ॥ देवालय का नैमुख मा
 दुलो धवा कडा गरी सुनका कन स्थापना ग
 री दीया देवालये मा सुनका श्वगसुर चलाई घा घरा
 हुम कन दक्षिणा वस्त्र गदनाइ दौधो रे घा घरा गो
 गी गंगम वेरागी फकिर हुम कन भोजन गराया ॥
 यही को घा हुति जगे उठाई कृष्ण कामेडी र सेमुख क
 मंदपमा नउप आरंभ गरी ॥ यज्ञ कुंड बनाउदा
 अकवहा लको गुवाहा लघोसा माथि र्थो योरे ले
 सवाडा को भन्ना सवका र्थे घा घरा लले चलाउन
 लापे हा मी ले जाने को सास्वन वर्य भयो भाने

चीन्हाई यस्त यस्तमा वीद्यु गरी दीनु पयो भनि
 दोका वाहीर वेत्तवा आइमा भैत्र पडी जगुदाग
 गपुई डवनाया को आकास्मात युधि भेवी ग्री कोरी
 वनाउवा फेरी वी ग्री मुसो नर हसैग दुई वी रवारहु
 दा योना वदो भावै नार्य भयो वला कारन रइद भनि
 वी चारगदी चुक वहाल को गुभा मुले गचाको रइराई
 ओफे प्रोहीन वव निहू फुलका वी यनाथ उपाध्या
 आई यन्त्रो इथरको प्रतिष्ठा कर्मग नलागदा भग्न
 वीद्यु गरी दीन्हा का मन्ना वदुतलाई पनि यस्तो उ
 रा भयापदी केही रवै लाली दीउला मैले गचाको
 कामूम जस्तमाने ले वीद्यु गरी दीन्हा का मन्ना
 भनि वज्राई हातली आई कोयाइती यस्तो वेदोत्त
 री तोत्त प्रमाणा गरी आपु होभा भै वी यस्तो उपा
 ध्याले यस्त आभारी कर्म थलाउवा यस्तो समये
 को गिउरदा रामा प्रताप मल्ल रुन्दा ने मी गामन
 नाम गुभा मुले सीधी नरसी इ मल्ल का यस्त वीद्यु
 गरी को इच्छा गरी गाना मेद पमा ^{भु} नका छोडा कोरु
 पली गे रुनलाया को नरुछो भनि सीछा वाने कु
 रा मा ^{पा} को वा या कुरा दीदा भोटाको भैला मा
 थाप्पा दीदा दीदा पनि तीन दहको थैला भरि दी
 न नसकदा इ नद रुता मानीस रइ नद वीद्यु ग

न नीमि न आहुन्ना हुन भनि जानी खो गिगदी
 ती नहुन अदीष्ट भे गया फेरी थो हे देर पदी गिहु
 वे सर्पका रूप धारी यज्ञ मैदपमा अउदा इनीह
 क्वीष्टु गर्न आहुन्ना हुन भनि जानी मैत्र का वला
 लो गिहु वे सर्पवन आसनगरी चाही दो कर्म मला
 पुन लग्ना जब पूर्ण हुनि का वेला मा ती सर्पवन
 प्र रामा राखी आहुनि दीन तयार गरी ती पीदु के दो
 भया भया भनन न भ आहुनि गरी दीहु भन्दा तिनहु
 दले हा पीको निज प्रकार जा प्रताप मल्ल रजामन
 गुभा सुई हामा भीषकन वचाउ भनि का श्रनाथ उ
 पाध्या का कानले सु जा गरी की तिगदी पुरी ती की
 इदले केले यत्तो उत्तम कर्म गदी वो घुगर्न का म
 नाहु भनि वाचागरा द्वा द्वीप वया ॥ यत्ता त र
 रोग को यो हुति जस ४६ दीन सम्य लाई अविष्ट
 का भी पाले यज्ञ नीवी घु सीत से पूर्ण गयो ॥

श्री श्रनाथ उपाध्या कने सुनको मकु रसु
 नका गइना इव वस्त्र पहिराई खेत गावा हाल्के घर
 घर लाई चाही दो सव सरा जाम गाई भेसी आदी
 कमार कमारि इति गरी दान दीया ॥ फेरी सुनका
 वृक्ष हीरा मोति आदी नवरत्न ले फल फुल फुलाई
 कल्प वृक्ष का अकार गरी चाही का पोखरी स्नान

दानदीया ॥

यकदीन का रात्री की बये राजाले दुलो पाया
राजाले देवालथ गोपीनाथ का अनुग्रहले तयार
भयो नी भोने हेरी रहदा भगवान् ओं कृष्ण ले आप
ना पुरास्व म्पले राजा सीङ्गी नृसींह मल्ल वन
उधारण नीभीत अरामा यदर्सन दीदा भया ॥

यसदीन देवी राजाका मनपा यत्नो आयो
की कलीभुगका राजा ह्मको चर्म पुशुमा यत्ना
गरहसो दर्सन पाउउ अर्ति दुलभ माहाकव्य ले
पानि पाइन सक्नु हो भगवान् ओं कृष्ण का कृपा
ले भलाई सहजे मादर्सन भील्यो ॥ अवयो तेरा
व्यर्थ हो केवल इने इश्वर मात्र सत्य है भनि जानी सरी
रक्व धरे की स्मृत गराया गर्भो दीनमा ७ पावी व्यापी
आनि समीप गरी ओंदर भोत्र वरद ध्यामा दाका दीन
मा सीला पले गवनाई ह्मार्थी छुति पातलो पदे
उरा वदी वरया ॥ यक मुदी देखी अंनवदाई पार्थी
सम्पत् ल्याई भोजन गर्द ध्यामा पार्थीमा यक मुदी देखी
घटाई भूरी सम्पत् गरी भोजन गर्द ध्यामा ॥ यत्ना तरहने
ग देह साधी मेवा वस्तु पाणिरी अने व गीत जान
का व पिता नाथ वनाई लो व जन ले धने कहाई रक्षा
का भीया ॥ इने राजा गादीया वरदा गोथी ^{का} राजा

राम साह गादीमावाका १४ वर्ष भयाका थीये।
 तीने राजा राम साह नेपालमा आदिशमा सी हो-ट
 सीह मल्ल सेग भेट गने आउदा रामा सी हो-ट सीह
 मल्लाले पवि वहुने सम्मान गरी मज्जि राखीवी
 दारी काभी प्रमान दूकन गोर्खा सम्म पुचा-
 उपवाया हुने राजा सेग को भीत्र मारुको हुनाले
 राजाराम साह ले लाली तप हुन का २४ रोल्का २४ भ
 लामानिस मागी तावा पत्र गराई लगी गोर्खा माको
 ठी वनाई बेपार काएर गराया यही समय देवी गो-
 र्खा गुलमा हुन गयो इन राजा का महतारी लालप
 तीस नीले आफु ले स्थापना गराया का वी से श्रवा
 देवालय से मुख अघी का २ धारा मानि गल मा-
 वनाया का थी या पदी तीन धारा गरी सुन का व-
 नाईन ॥ ३॥ ठी कृष्ण मेडीर कोने-रुत्प कोरा मा
 अघी आफु ले वनाया को देवालय मा स्थापना
 गर्न नी मोत वनाया का कृष्ण राधा जी का मुर्ति
 कन स्थापना गरी दीया ॥ केरी ठी कृष्ण कन-
 सुन का मुर्ति वनाई फणुग सुक पुर्ती मा कादी
 वही दोलया रा प्रतिवर्ष गराया ॥ केरी मेव-
 भुक्त पुर्ती मा दीन सुन का सीधासन मा सुन

काठिवृद्ध राधा का मुनि के नवी राज भानगरा
ई ३० फुले वना याबा ३२ गीत ८ ठी वृद्ध आदी
देवता हनु को मुनि लोखा को पहा की स्वई ३२
राग भान लीला को गीत वर्ष प्रति गा ३३ पन्ना
रीत चलाया इन राजा ले आपे मे चकारी भे रा
मायगा आदी भने वृद्ध नृप लीला वनाई त्वरि सा
भने काद वली मान चाया ॥ काति के माहात्म्य
का नाच आरंभ गराया ॥

माहातु प्रान्त महाराष्ट्र लिख पुत्र को उपरी का
कन बोध गरी पुत्र की निवास मल्ल कन मन आ
उज्जाल राम्ये को से भार गति पुत्रा कन प्रति जाल
गरी रहत पश्चिम तीर श्री भुल जेगा सगम मा स्ना
न गरी भगवत समीप का स्वये भु महदेव का स्थान
मा सीवरा श्री गारत गर्जौ दुःख स्वये आउला
भानि नेपाली सम्वत् १७२१ तान माघ कृष्ण १३ ५
धवार कादीन प्रस्थान गरी गोर्खा को बाटो गति
गया ॥

इराजा कस्तुरी या भन्ना राजा नीवडा गुनी पैडी
रा कवी माहादाता तपसी वीषे की अपा वत सात्व
क मृदेगा की रागा आदी वजा वज्र न गाउन मौन्या

थीया मेपाल मा यस्ता राजा अधीभे गया का पति
 देनन आठु व्यापनि देने यस्ताराजा सीधी नृसौह
 मल्ल जाहि ॥ प्रयाग वंदी वेदा र इति दार ३०
 नगर नागकोट लाहुर ही हरी आगरा कुद अत्र
 मथुरा नगै नाथ शमेश्वर प्रयाग वाराणसी गया
 नानदिस नाना तीर्थ मा आहु दान स्नान गन्था ॥

ॐ नीवास महभले राम काम गरी रहदा सी
 ही नृसौह महभलीर्थ गन गया का र मेनाप ही सम्य
 त ७७२ साल आ श्रीण सुक्र ६ मे गलवार कादीन
 कोदा भाई गोति नृसौह महभ राम कुमार वस्या
 वावा सी ही नृसौह महभ वेरागी भया न च्या ववर
 रदा ॐ नीवास महभका प्रेमा वडते लोक प्राप्त
 भयो ॥ देरी धैर्य गरी भाई गोति नृसौह महभ
 राम कुमार का नाम ले ३ तला देवाल ये बनाई
 ॐ नारायण कन स्थापना गरी दीया ॥

राजा सीधी नृसौह महभले देखो तर जाई दे
 वता इह को दारन गंगा स्नान तीर्थ द गरी ने
 पाली सम्वत् ७७४ चैत्र शुक्ल ७ कादीन वडते से
 व लोक न भे द क नैपाल मा भाई पुष्पा साथ
 पुगी आठु या इह सर्व क न धी से च भयो राजा

कन केही भयन ललीपवन का राजा प्रमा स्त्री भ
 न दद कोतिपुर का राजा प्रमा प मल्ल प्रमा न दद
 ही तगरी गेली न जादा थांड कोट देवी पगरी
 मोन मा की छर्दि श्री दु र या भा गरी नाना का य
 व भाई लो क न द रु व हु नै ह व भान भे ^{सीधी} राजा नू र सी द म
 र लो क न ललीपवन सहर मा प्रवेश गाराया ललीपवन
 का प्रमा द रु कन व हु नै आनंद प्राप्ति भयो ॥

७५ साल आजाद शुक्ल शकादीन आफना महारा
 री लालमनिका नाम ले ज्वाब लपो वरी बनाई यज्ञ गरा
 या ॥ सम्बत ७५ माघ शुक्ल पूर्णिमा सक्रांति त्रेता
 युग उदय महा प्रवकादीन राजाले साढे वा द द मार रु
 पे भ्रा मुल जाम्या शांति चंद्र सेवर नाम ब्राह्मण वारानसी
 कन दान दीया वराह अत्र जाई हाना गन्या ॥

ग्रन्थकारी भेबनाया का रामायणा दी का नाच
 द रु को त मा सा देरी धेरै धर्म कीति यस प्रख्यात गरी लो क
 जन ले धे न्ये कहाई श्री भ दौंड नाथ प सु पति नाथ कन ग द
 नाह रु च दाई सार कन त्याग गरी केवल श्री कृष्ण जी का
 आश्रम ~~के~~ गरी ने पाली सम्बत ७८५ पौष वदी व रो भ का
 दीव पुन वार देसी नरगमन गरि गया सीद्धी नू र सी द सब
 शो श्री वन मुक्त मोने डीय ॥ राजा सीधी नू र सी द मल्ल ले

राज्या भीखेक पाया उर्पोत ४५ वर्ष राज्ये भोग गरी से ला
राजा गरी गया काहे ॥

अस्य पुत्र ३१ नीवास मल्ल भोग वर्ष २६ इन
राजाले चावासी हो नृसिंह मल्ल ले आपु ले देस त्या
ग गरी गया दीन राज्ये भीखेक दी गया ॥ राजा ३१ नी
वास मल्ल की रानी भृगापति नामाया की थी इन
इन राजाले असल असल ७ ब्राह्मण कन दान दीया ॥

मही इनाथ कन आरति गृही राख्य प्रांत प्रात काल
मध्यान काल से न्या काल अर्ध रात्री मा आरति गराया
केरी भुं मति मा सुन के था वनाया ॥

सम्बत ७८२ वे संवत् शुक्ल ३ का दीन प्रताप मल्ल
की रानी वसुधा मही इनाथ का यात्रा मावा गो सुं जे गरी
जात्रा गन्यार अति वेग सीत हावा आदि भेरे मल्ल का त्या
धार का दाना दह पति उडामा मसे साल अत्र नृसिंह मल्ल
राज कुमार बाल्या इन राज कुमार का नाम ले दरबार भीत्र
देगा का देवालय बनाई धी से गोपाल स्थापना गरी दीमा

सम्बत ७८३ का तिथि सुक्ल १० का दीन अर्ध रात्री
ही नृसिंह मल्ल राजाले प्रेयत लागरी बनाई रा व्या का दी
गु तले का देवालय का दाना मा आग्नि प्रवेस भै वत ला
मा भैवा की रात्री तव जला उदा देवता कन मान्न के दी भये

॥ २२९ ॥

नानादापदीचादेआरिजगरीइमेनाभीनठेतलादाना
 मानगरीसीध्याईसुनकादानादाहीपुनचवाया॥
 सहमापनिबोरेगुमाआनीप्रवेशभेद्यरजला
 या॥इनसंगालेइसवकीघुभयाकोप्रदीडनाथ
 कायात्रामावाजापुनेगरीयात्रागनीलोहोभ
 नीसम्मत७०५पोखकुछआकावासीसुभेग
 इनरोदइजाईपुरअररागरायाफेरीइनसंग
 कापालामाभक्तपुन्यामेत्रीकाकाबुझीलेसंगको
 भीन्यानीदेवलकीकीदोरीवसदाप्रवअव्हाने
 पाल्याधनपुनपददभन्याभक्तपुन्यामेत्रीकाव
 चनलेसंगभारमारनीइजाईरोईपीचागुभे
 नेअव्हानाधनदिछुईकीलाईरुवाईवीचाएगापुन
 पयाया॥पेलेपारनमाभेपदी३सहमाभेग
 या॥

. नेपालीसम्मत७०५माघसुक्रकादीनदे
 वीकन्याप्रवदभेगयोफेरीयहीसाल्काभाघसु
 पुनपुरोमाकादीनभेतासंगउदयकादीनसेअमु
 लमाकासीकागुजरानिदामोदरनामवाहुरा
 कनगोसतवनदीया॥इवेदानलीन्यावाहुरा
 लेयववाहुराकनदसिधाईदानगरीदीया॥८
 दशारसपेमासुलमान्यादातीदशरतीवास

नामा प्राप्ता कनदानदीया ॥ चोभार कार्वे देवी
नायक कन देवा लये वनादि गमुर भवाया ॥

७७ साल भावाऽसु सु ३ दिन इति सोडि देवी
का देवालय मा गमुर ३॥ भवाया अधीजि मु १५ नं लो
नं लोका वी चमा राखी दीया ॥

कीर्ती पु रमान्ना वा रामा पुल वनादि प्रतिष्ठा गम्य
चम्पा पु र गामका वन वारा हो देवी कन सु नमा मुनि
वनादि सम्मत ७८६ चैत्र सु बु ८ सोमवार का दीन वी
श्वनाथ ^{पा} कुमा ध्या ले प्रतिष्ठा गरी ११ दसि का दो न
पु रानि ती वी र ललीत पटन सहर कुमादि बात्रा गरी
चम्पा पु र लगी राखी दीया ॥

सम्मत ७७ आवरण कृष्ण इका दीन ललीत पट
न काराजा ७१ नी वास मंदिर भक्तपुर का गगत प्र
कास मल्ल संग मी ली कांतिपुर का लगा मध्ये
उनलिस कोट इरु नीति हा हाति पटन काराजाले
लीया पद्मी भक्तपुर काराजाले दामो इरु मी ली ती मी
लादि राभ्ये वदादि दीया को सागे वलाव सपे भा १२ हा
ती लु भुगाम वी से लु यति दामो लादि दे उभनि भाग्न
पवाया ॥ तेरना ललीत पटन काराजाले के हो डत
रान दो एक वन्दे वरन गनु पला भनि रदहा यस्तौ
समय को तिपुर राजा प्रतामल्ल ले रात्री वी वये व

कमानीस ललित पदन पयहि भोली केही कुरा तीमी
 लोग सहभाइ गनु क्यदि भनि पयसार भोली पलट स
 वेरै ललित पदन का राजाले प्रताप महल सैग टेकु दो
 भान मा भेट गवा दामिहुई सधै मीली रहनु नहुटी उ
 भानि सत्यवाचा गन्पा ॥ आदा उप्रान्त कौतिपुर लली
 तपदन का राजा दुई मीली भक्तपुर माथो चढाई गरी
 नाला चो कोट धुल बेल दाप मा भिति अम्बल गन्पा
 आदा पद्मि भक्तपुर का राजाले रात्री समये से न्ये ली जाई
 कौतिपुर का कोट इह मा ठी नीवास भइत्र का सेने हे
 भनि कोट भोत्र राति जाई मा न्या ३० भना लाई स मात्पा
 अह कौतिपुर या इह भागि गया ॥ आदा पद्मि कौतिपुर
 का राजा बडुते रीसाई रोमी नली ज्वाल पगरो गुथ न्या
 देन भनि प्रवितागरी पगरी उत्तरी राख्य तादा पद्मि ल
 लित पदन का राजा सैग मीली भक्तपुर का राजाले वपट
 सैग जीति लीया का कोट इह कन केरी आफु गन्पा
 भाइ वृक्ष इ कादिनि रोमी लीन कन रोना बहन गया
 रोमी सहर का चारो तप द्येरी नो कोट बनाया आशीरा
 मेमा मा व कोट जीति लीया मे सौर मे नामान कदेस भी
 ली लीया ॥ रोमी सहर वासी मन इ ह लाई वाहीर नीस
 कन नदी बडुते डुभि अपारी दुख दी माध सुके ववा दसी

कादिनि दीर्घा जो दीलीया वेदुव इक्षाले १०५ वलम
 पडगरी रुयी दुवै रामाले वाडी लीया ॥ यस सेनाका
 दलललीन परन कामुव्य कामी वी श्राम कोतिपुर
 का मुलकानि वीरु थिया सम्वत् ७८३ वेसाव मेन्दा
 मा थिपो मोल माथी जगन मोनि म ह्वले वनायाको
 पोवरी कादेडु ह्वापना गरी राव्याका राज्यस्वर मा
 हादेव मुनका दाना भयाको देवतावन उगई भाद्र
 ना सहर कोतिपुर मालग्या फेरो यसे पोवरी वीचराव्या
 को मुनका नाग फरागे उगई लागे कोतिपुरका भडाखा
 ल्का पोवरी मा मुनका वसादा माथी राज्यस्वर राखी
 नागफरागे स्नेत राखी दीया ॥ नाहापद्म प्रताम लले
 पारी सोरमाराव्या ॥ उप्रानपानि राजा पुताव मल्ल भाद्र
 पुरका वपवुही देखी बहने रिसाया का थियार सम्वत्
 ७८३ भदौ महीना मा भक्तपुरका समीप चारौ तपकोट व
 नाई कोतिपुर ललीन पटन काइवै रामा मीली गनावसी
 घोरि राखदा भक्तपुरासी मनइइ कोही दोषा वाहीर नील
 वन सेवेन न आहापद्म कुमुलाई राव्याका धान सब
 गरी पदुवा स्नेत वोवई कोतिपुर ललीन पटन साया
 ललीन पटन का रामाले भेदा दोवर भेन कोतिपुर का रामाले ला
 ग्या ॥ नाहापद्म भक्तपुर बासी जनले खान नपाई बहने दुल

जाहिरै मानिस मन्मा चववै सम बनानाहा रहदा कोही
 ग्रामबाट चावल च्छरा बेचन नमादि नदीराव्धार सह भीम
 आनि दुर्भा अमे काम को १२ गोडा मेवे मोहरका २ धाना
 धूल भै जादा को नपनि नपाउवा बहुते गरिप भै खान नपाउ
 दा रुखका पात वपास का बीज घास पर्जन्य खान लाग्ता
 पेरी प्रताप महाराजाले इनायदो माराव्धा का दुगा का
 सीध २ गुहर्लियार् आफना दुवार माराव्धा ॥ कोचरी का
 दुगा इह दुगा का तोरण लेत गुहर्लियार् कोति पुर लगा लालि
 त पवन दारा जाले मात्र कोति की गारी देही कुरो लोये न
 भक्तपुर वासी जन ले अनेक पोस्त वधर धन ^{द्वय} इह कून
 बेची बाया बेच्या पानि मी जा कोही नइहा सह वासी
 नइह ले खान नपाउवा स्त्री इह गर्भा जी कोही भये नन ॥
 मर्खे सीवाये जंमन्मा कोइ भये न कोइ मानोस इह रात्री
 कोयय सह बाट जीवको माया गति नीस्को परदेस भागी
 गया ॥ यस्तो समये ललीत पटन का मुल का जीवी श्र
 र्ज वेरामी भयारु वै सह का सेना गना द्वाडी कको
 आया ॥ ७८४ का निव कुह ५ का दीन पुलका भीवी
 श्ररज बल्या इवामिल डाइमा बहुते सुखीया ॥
 भाइ उद्रोन प्रताप महाराजाले भक्तपुर दारा जात भ
 ति दुर्लभ भया भनिल लीत पटन दारा जा ३१ नीवास
 महप्रव व कपरीग बोलाइ वंदीवाना माराव्धा को म

तलव दहाई कोलाई पवुदा राजाका मैमा वहुने लेका
 प्रात न भयो ने पानि जानतयार हुवा मदीई नाथ युव
 जना कासरि माप्राप्त भे प्रताप मल्ल को मतलव संझेप
 लेग अज्ञागदी ३१ नीवास महभले हामी २ जना कोजी
 वझंज्याला नहुदीनु भनि अघी सत्य वाचा गरी देवे नाथ
 स्थानमा नावापत्र गरी राज्य को दडापनि प्रताप मल्लको
 ममाभी यत्नायत्ना दुल्ल बुझी गन्या भनि मैमावी रोष भो
 व भेदेराई कोतिपुर गयनेर कोतिपुराब्द राजाले अन्ध क
 लहन लाग्दा भनि दराई गुप्तसैग भादपुराब्द राजासैगमा
 गोस पतई हामी दुइको सैधी गरी भील्लु भनि पगु
 रा भक्तपुर राजाले प्रताप मल्लको वीलास नमानि
 वेहीउग दीयनन ॥ यहीवार्ता ललित पदन का राजा
 ले थाहा पाई सैधीको वार्ता कही भक्तपुर पठाउदा
 सम्वत् ७८४ बैशाख शुक्र वरका दीन भक्तपुर का
 राजा जगत प्रकाश महेश भक्तपुर बासी प्रजाको दुख
 कल देखी आति दुख मानी दारी कपाले पनि नकोरी
 लामा लामा रोगरी आति मलीन मुख गरी ललित पदन
 आउदा ३१ नीवास महब्र भाई लीन गया सदर भी भल्पाई
 भोली पल्ट दारी कपाल कोराई अदवत्त्र पौराया ॥
 फेरी पुंको दुख देवी कदरा गरी पुंका राप्प आफु ले री
 याको सब सपुर्द गरि दीया ॥ वेही दीर रावी पग
 या ॥

उसवेलासम्म कोनिपुएल ललितपुरा को नेरा
 भाले पनि भक्तपुरका मुल तलेसु कोरतिन पाउदेन
 यथा उतिनीवासमल्लले धेरै पुजाको राजौ नयाए
 गरिमाई गुल्माभवारीको दइनि गयो ॥

ताहापछि कोनिपुएल राजा यवला हुन गयो
 सम्यत ७७ आवण्ड मेनामा केही कारन भै
 भक्तपुरका जगत प्रकास मल्ल प्रताप मल्ल राजासँग
 मीलन गयो थोरै दी नपछि प्रताप मल्ल राजाले कोनि
 पुएलको वन पुन नीमी त भक्तपुरका राजासँग
 वडहना गोटो काट्ने भनि माग्दा हुन सग मेली व
 नोपा हवेन भनि गरी **दमै** हा पछि फेरी उीनीवास
 मध्य सँग भै भ्राया यसकुलमा भक्तपुरका प्रभाले
 आफ्नो राजावन प्रताप मल्लवन मीलन गयोको
 नचाह्नेको कामगड भयो भनि वें गयो ॥

सम्यत ७७ आवण्ड मेनामा पुन वीर ललीप वन
 वाराणाको प्रताप मल्ल राजा राजासँग भेट भै सलु
 वगरी आवत भवित गर्न लाग्दा ताहापछि भक्तपुरका
 राजा यवला हुन गयो ॥

सम्यत ७७ भादो मेनामा प्रताप मल्ल लेइरी
 सोई दिवालयमा सुन का दाना ववाइ दियो ॥

सम्यत ७८ कार्तिक कृष्ण पंचमी का दिन पुग
 मति माइ डकु डभैरव कन सुनका तोरा वनाइ भदा

या मधीवाट भेरे व वन मनाई दुलो सुनका मुखवना
ई. ल्यापन गरी दीया ॥

अभिदोड नाथका आज वाट आसुवही भायो व.
स साला धु मवेत उदये भयो जेरी वागमति भागे वरा
देखी देव पदन सम्य दुःख सो सुभ्र वरि को जल वद्यो
रात्रा अनीवास मध्यले ७८ कोळ पदी ५० वादी
नसोति गराया ॥

७५९ साल येथे कृष्ण भयो दसी काही न लहीनि
पहन माभत पुटका प्रमो राले यात्रा वनादि चतुर्दसी
कादीन लीग दा लुप मी रीत चलाया ॥

अनीवास मध्य रात्री युव भे भान पुटका राजागे
वाका रात्रा तन दुका रात्रा सहित गरी प्रवृत्त न पुट
जीती पदी सलु व गरी सुभ्र सेन राजाले अनीवास
मध्य रात्रा वन दानि २ चलाया पहाती गोवर्ग रात्रा
ई दीया ॥

सम्यत ७५२ माघ सुक्र अर्ध चमी कादीन मधीड
नाथ वन सुनका दोका तोररा स्नेह राव्या येरे
दोका मा राजाले लोक वनादि रात्री दीया ॥

मस्यान भयो गीनी मुख्या साता सक्ति वदेती
ये ॥ योधा लोदे श्री तस्ये नमो ब्रह्म राप मनी सो
व ॥ नेपाला दे लोचन द्वाद सप्तो अर्ध चमी अनी
नीवासेन राज्य थर्न होरे चापीत तोररा न सा ध

ॐ मल्लो वनाथ सेगेहे ॥२॥

सम्बत ७५३ परागुण सुक्रदसमीक्षादि न ओपेरा
गालो प^{शु}ने वनाथ सीलापत्र मालेखादि अद-
कीस्तार नेपाली भाकाले वी सुनले भरीया नागरि
देस छुमादि ॐ भई इनाथका देवालयमा पुर्वप
दी थापी दीया ॥

७५४ साल बोसाव शुक्र चतुर्थी बुधवारका
दिन ॐ मदीड नाथका स्थमा सुनको वरतला
राखी थागा राया ॥

यही साल कोतिपुर का राजा प्रताप महज
रलोग भयापद्धि अर्धी प्रताप महजले साहीला पुत्र
ले राजगर्भ भन्नाको रद्द र यो नवे नित भयो भानि
ओ नोवास महज मोग नरेन्द्र महज भक्त पुत्रा गीता
मीत्र महज इनेका भदि स्नेह भना सामेल भे कोति
पुमादि ॐ नोवास महज सेपुत्र भे तीन पुत्र मध्ये गो-
दाने पेंड महज फन राजे अभी सेव दीन लाया ॥

अर्धी भे रक्षाका राजा इन्द्र परलोक भे नेपालका रा-
जा इन्द्र बालव हुवा इन्द्राजाले कासे माथी चढाई नारी
सवकन आफु सेग मीलाई आनंद सीत रामे भोग ग
री रद्द ॐ निवारन महजले सम्बत ७५५ जेष्ठ सुक्र ३
कादिन कोतिपुर भक्त पुरातन इन्द्रा राजा काजी प्रमारा

सामेलगरी अण्डे घरीमा जाद हामी ६६ मतिरमा मा
करेले कल इ नुदाउनु आपु समा गीली आपुना आपु
ना रज्ये भोगगरी भीत्र वगरी भीली आनंद सीतर ६
नु भानेवाचावाधी सुरी समी सीता सबले कसमका
जा ॥

सम्बत ७५५ भदोमे दामा इकु हरी मनि का जेत
माय कथान कावीममा १२४ धानका वाला ५ वमीरुदा
राजा प्रजा सब नाई ईन गका ॥

सम्बत ७५५ ये भसु कपै चमीका दीन ३० नीनाल
महज जीता भीत्र मल्ल नृपे ६ मल्ल इतिने राजार गुरु
प्रोहित जोते ^{या} प्रमारा सब समुद्र भे मानी सहर मदा
१२ दीनमा घासुद्ध तेरो दीन मायादीदो कर्मगरी ब्राह्मण
भोजनगराहुनु कोरीन सब को थियो यमरोतमा प्र
गाहुदले सब कुर्या पुपाउन नस को कर्मदीन हुन मादा
साल्त्र समुत्तिका कावचन प्रमारा गुरु प्रोहित इत्येको
कथन बलीने ईने तीने सहर आदी सब प्रमाले ४५ दीन
मासपीडी गानु रा गकुन मामात्र तेरो दीन मासपीद
जोनुभे न्या वेदेज वाधी नावापत्रगरी ललीट पदन
का मुल चोव मायासी दीया ॥

८०९ पोष कृष्ण ८ का दीन भानि लामु धुप्रके तुडये
भयो हुलो सकतापनि उदये भयो देरी अकस्मान आका

॥ २३५ ॥

सर्वीसब्द भयो जेव सुद्धा उदीन रात्री वीधे भुमी के प
भयो धेरै घर इत भत काया ॥

सम्वत् ८८५ पौष कृष्ण ५ वृद्धाश्रमि वार शता नडे भ
सुद्धा योग का दीन पुत्र योगे ~~जे~~ ड मध्य कन सुवरा
नदी का बल स ^{स्था} प नागरी राज्य भैसे के दोया ॥ ८८७
माघ सुक्क युवा दसी का दीन राजा उती नीवास मध्य प र
लो व भमा ॥

८९० सालमा मदीन्द्र नाथ का भ्रात्रा मा रथ दल्दा
यक पाडा का सरि मा देव प्रा पुत्रे खरि मा भादमी मी द
सुकेही से देह मोनु पे दे न रथ भेले खडा हुइ भदा रा जाले थो
पुरो नी ^{न्या} धये हो भ ~~भा~~ १२ पल सुन के गद नाथ दा डला भ
नी भाव्या गाहा पछी मदीन्द्र नाथ कन रथ वाट ही की
वारोमा रावी का बको टेना लाई दोरी लेता नी रथ खडा
गरी यात्रा गन्ना ॥ आधि भाव्या के सुन का सी श्री माला
वनाई चढाया ॥

सम्वत् ८९२ सालमा मदीन्द्र नाथ का दलमा के भैरव
का मुख थाव पतीना सुद्धा चोथा दीन मास इ रवा उत्तर
पक्षी आग्नि प्रवेस भे धेरै घर जलाया ॥

८९३ साल माघ सुक्क १० आदि तेवार का दीन योग न
रें ड मल्ल ले देगुन ले मनि व ~~व~~ वडा गरी भाफना मुति ड
रुल गरी सुन का वनाई सव्या स्थाप ना गरी वसाया ॥

सुसालमा इश्वरदास काजीले कायेदे पीठवाले
 दुमारी कनगीनतला देवलये वनाई गुरुराया ॥

महीसालराजाले के भेश्वर का देवालये पाचतलागरी
 वनाया गुरुराया सुनका जलही राखी दीया तीनदिन
 पुदी यही यज्ञमा अघीका भीमसेन देरी नाम स मुनि
 उमासन वधका ध्यान गरी भुतभुतेनी स्तुतिगरी मुनि
 वनाई अचार हलले सत्री वली देरत वली गराई यात्रा
 गरी देस दुमराई यज्ञमेडव मालगी यथाक्रमले प्रा
 राप्रतिष्ठा गरी जीव न्यास दीया ॥ कस्तुरात रद खेग
 मगाया भन्या नाकका दीडमापी डीको चोरी राख्या
 जीव न्यास मैत्रसी डी का प्रभावले भव स्वास काट पक
 री उदाया तसे दीनमा सजाले भयो भनि थाप्या तादापदी
 राजावडुते बुरी भे आफना हातको नवरत्न अंगुठी भी
 मसेनका अंगुलीमा राखी दीया ॥ इन भीमसेन वडा पु
 गअका हुन ॥

मानोसप्रदा गल्ली मा रोखी चारगुप न्यासी तव
 लाया दो सम्यत २३ भाद्रपद ३ का दीन ३ श्री वंश गोपि
 नी बांगुनारायण का दर्शन गरी सदी रदता भक्त पुस्का मैत्री
 का बिल्ले नमा बुमा दीव राखी सुवाउदा ॥ सम्यत २३ का
 तिक सुक ११ का दीन योग नरैड मल्ल बागुमा परलोग

भया ॥ यमै दीन दो लापा रावी ललीन पमन मा ल्या रीखा
 ॥ को ति पुरका भुपाल ले ड मल्ल का रावी दो ल महे-५ म
 ललका भी प्रमाणा भार्दवी चार गरी सेव मुत्ता लापा ॥
 सेरग सति मान्वा रावी २ राति नीजना वाहीर काम
 ना २३ मासति मान्वा ३२ गया ॥

सम्बत ८२६ कालि वृक्ष ॥ ववदीन दोरी पदी
 का सेताने लोक प्रकास मद्रकन अभिसेव दीया ॥ रा
 जा योग नीर ड मल्ल का पुत्री योग मति रा नीका दोरा
 डे इशाना ले ववमे दामा न राजे गरी परलोग भया ॥

बाहा प्रौढ बोध मल्ल कवर का दोरा ८-५ मल्ल क
 न राजे भी सेव दीया ॥ १ वव मान्वा भोग गरी परलोग
 भया भागे वति रा नी सति गहन ॥

गाहा मदी बालक महे ड मल्ल कन राजे दीया ला
 ला ८३४ चैत्र वदी २ का दीन ३ ति मदी ५ नाथ का मुख उपकी
 आयो सम्बत ८३५ पौष वदी २ का दीन बाला राजा
 महे ड मल्ल सीतला भे परलोग भया ॥

माघ सुक्ल पश्चादीन सात गल चरका ति डी नरसी
 मल्ल कन ल्या री राजे दीया भोग वव २॥ सम्बत ८३७
 गेव फुल्ल आमा चारका दीन ति डी नरसी परलोग
 भया ॥

८३७ आषाढ सुक्ल पूर्णिमा का दीन को ति पाका
 राजा महे ड मल्ल कन सीता सन रावी राजे भी सेव दीया ६

तत्ता सुदुर्लभं सक्काई ईसा पालामा सम्वत् ८३६ चेन्न
 मैना देवी कोतिपुर का भाहां माहि आदि धेरै माहि
 मन्था ताहापदी भान्दपुरमा मन्था शानि घोडा आदी
 पसुपदी हंरु आसिजे मरीज दीम मुखमन्था ३ सहर
 आदी ग्राम सवमा मदी व्यवहार वीचार सै चार सववे
 धर्मो हाहा पालभोगया ॥

८४१ गेष्ट सुक्ल पक्ष का दिन व्याघ्र भोर व कोने न
 देवी मनि को मुख पट न भयो सवे देवाता हंरु का स्थान
 माउप डव भयो चोभा को चन्दनी नायक भौती पु
 पशु केरु सो मन्था तरह तिगमाहा डपान भयापदी ८४२
 भाउ कृष्ण पवका दीन अर्घी भास्कर मल्ल नाम भया
 का पक्षी महोदम मल्ल कहाया का कोतिपुर ललोत पट
उने सहर का राजा महोदम लपर लोग भया याहा प्रौत
 ललोत पट न मा जोग प्रकास मल्ल दोरी पदी का संता
 न तगा भया भोगवर्क ॥ इन राजा कन भान्दपुर का
 रता गीत मन्था राजा आदि राजे भीख्य दिया ॥ ६ न
 तगा लो ^{मा} हांरी ~~के~~ उप डव सो न नीमीत सम्वत् ८४३
 पाद्य कृष्ण बर्यीका दीन लाखाइति येम मे लुरभ
 गवति दास नाम रकाजी तगा प्रभुष धे से पुराणि
 का ॥

भया ॥ चले दीन कोलापाराजी ललीन पवन माल्या
 लया ॥ कोमिपुरवा भुवाले डमलकासनी कोरा मई
 डमलकाजी माला माला वीथारगरी लेख मुल्ला लया
 ई संसर्ग सति नाना रानी ररापुतिनी गिना ७ नदी रवा
 गवा २२ गवा सति नाना ३२ गवा ॥

सम्यत ८४४ गजे सुकृपादीन मदी डनाथ
 फन रथवाट व डाला रुकुरले दोयो देरी पुगप्रतिज
 गोपदी सुगुरले दोयो र प्रा यश्चीन गराया ॥ देरी
 कोणीमा गो रिकु डवाट माम्र डथी आयो ॥ देरी गु
 ह्य ल्यरी कु डवाट ही लोमाहेर भे आयो ॥ देरी चागु
 नारायण का सी रजीमा वसी रद्यो ॥ देरी भद्रपुर
 का भैरव कन चदाई राव्यावो मही ववो सी रजी
 श्री भीवाली उपन लग्यो ॥ पनोति मोठे चोम
 हा देव गारा हद अधी सरी रद्यो ॥

सम्यत ८४५ साले मा मदी डनाथ का यात्रा मा
 धन माका पुव का नाव आवा मुव वाट धरे दीन स
 म्र पानीवो पुंदागी री रद्यो ॥

सम्यत ८४६ वेसाव मा मदी डनाथ का देवा ल
 ये मा चोरो नर्द दे गा वसाई भी लाई प्र तिष्ठा गया
 ८४६ भा ड वृष्ण १२ फा दीन गोग प्रकास मल्ल

प्रलोगभयापदी कीहु मल्लकनरागा भी से
 वदीया ॥ भोगवर्क ५५ सम्बत ८५९ आकाड क
 छ ५ कादीन अमिदोड नाथ पुन दुलो चादीका
 प्रहृ पुन चलाया ८५४ साल मा अधीको भनका
 ई अति सुंदर पुकी रचनाया ८५५ साल कीहु
 मल्लकी रानि चन्डलाभी लो अति सुलजा भवानी प्री
 तिगारी दुलो धौट चडाई सुनको दाना धाई मगुर
 चडाई ॥ ८६० फागुण सुक्र दका दीन कीहु
 मल्लका रानी कीहु मति देविले मातमति च
 मा अछे ~~प~~ धारा मात्र भीयो पदी गग सुंदर
 गरी वनाई ५५ धारा वनाई प्रणिष्ठा गरि ॥

सम्बत ८५२ जेष्ठ शुक्र ४ मास व सुलका
 पश्वीष्ट पदी लामु पाटी वनाई लक्ष्मी नारायण
 वाप्रति का मुनि स्थापना गरी प्रणिष्ठा गराया
 चारहात चार पाउ चार कान भयाको भेडो
 जेम्पो केरील गे ~~जे~~ अकार मान वायुन वही
 दुलो सबद आई पदी वा द मानु सीमा को दुलो
 हागा भाचीयो ॥ या हापदी गोकी ली दल म सु
 न्पामी ली देउराली द बलग न्या ॥

• इन राजाले वन वाराही देवि का स्थान मा जगा
 देवालय वनाई सीलाका महीष मुनि वनाई स्था

॥ २३६ ॥

पनागरी दीया ॥

अस्य पुत्र राज्य प्रकास मल्ल भोग वर्ज्य ॥ २ ॥
न राजाले श्री कलराग मयेवन वहाल पुजा रथ का अ
घाती च्चमाधलमा कापदाडी पायत ल्या द्धन चराटि
मात्रामा प्रतिवर्ज लेमानु पन्की री तय लाया ॥

सम्बत ८६८ पोष मा राजा सीधी नरसौ दुभल्ल
ले वनायाका श्री वृक्ष देवाल येको आगाडी के धम्य
कागसुव दोनेत्रवा ठरत्तवही आयो यही साल भाद्र
मा तनहुका राजाले थीतलङ्ग दवलगारी लीयापद्दी
वेदाईयेभादी बुदाई जगा आफन गन्या ॥

७५ साल जेखेव की आमावस्या का दिन मद्धीन्द्र
नाथका रथ नखुभापुपा योसे दीन सुर्मे गहरा हुदा
रामा राज्य प्रकास मध्य प्रभीति धेरै प्रमाइद गाइ
स्नान गन्या ॥ यस्तो महापर्व अद्यी भै गयाको सुचा
को देन ॥

राज्य प्रकास मल्ल ले नाना प्रकार ले प्रमाइद री
ईपीडादी कनउपाडी गन्या ॥

सम्बत ८३२ चैत्र मैनामा राज्य प्रकासका
दोरा परलो व भया यही ववतमा गोर्खाले नेपाल
प्रवेश गरी दइयो कफपा धुडी खेल खडपु मा गोर्खा

का राजा लेना राखा भाड़ा पदी भीव्याल धनका भी
 ले दहचोक फरपीड़ आकूरी राज्य को वत नारी रखा
 आहापदी गोखी का राजा पृथ्वी नारायण साहा लेने पा
 ल आला भी भ्रष्ट वेस गरी पाटे को लगा को धेरै ग्राम दह
 दल लगी ७७ कानिद मा गुामति काट मदी ५ नाथ
 पाटे मा लपाया का वलन मा मान नदी राख दह पाटे
 का का जिहस ले बेदी लपे भा गोखी राजा लाई दी छुड़ाई
 देव वडोगाउ चापागाउ टेचो सुनागुगी कोक ना गुगम
 ति फर पीड़ यति ग्राम दह दुराई लीया ॥

फेरी गोखी का राजा ले नवा कोट वली वुसतुंग लंद
 इभीक दवल गरी राख दा की तिपु रदल लग नगी भीत दवे
 लामा बाना वरन आउदा ॥ बीसे भीत मरदा का से मार भये
 प्रकास मल्ल ओपे भाई लडाई गरी गोखी का कानी भा रा
 इकू धन भारी दराया पृथ्वी नारायण साहा जीव को संस
 ये गरी दहचोक चडी भागी गया ॥

राज्य प्रकास महन को रोग सोरे भई अनेक उप
 कार दान कर्म भाई दो गराई ओसधी गरा दुवा पानि रोग
 समन न भे सम्यत ७७ आशोण शुक्ल ७ पर भवसी का
 दीन पर लोग भया ॥

आहापदी भीव्याल धनका मिले मुगल का वीर्य
 जीम मल्ल १० वर्ष का उमेड भया का लाई लपाई सी हासन

मावसाई इन राजाके भोगवर्ष २५ इन राजाले का
 लीदास काजीका दोरी चाकवहाल प्रधानका दोरा
 लाई दीया की मये जु रक्ते राजाले ल्याई रखी गरी
 रावका र चाकवहाल प्रधानका दोराले कालीदास
 का दोरा देवेदास रतधी धनको बल पाई राजाभाथी
 कागरी रहदा युवदीन की धजीत मद्ध राजा मद्धी
 इन थकोइसेन गर्नीमीत गद्दा मद्धी इन थकन
 थानमा मोइदा फीराई रावका देव्योर राजाले आ
 ग कोनलोवनाथकन येदोगरी रावके भनि हुकुम
 हुदा ॥ अहसायका मानोस हदले सदावामा फीव र
 ह्याकाई भनिर्वीति गदी राज मीमा आज कया भयो
 भनि आचार्य मानी दइनिगरी फीवदा मीडीवा ट
 लोइरा ताहापद्धी खरिमा आया यसेदीन मालमा
 र ह्याकाथीया उसेवेवन चाकवहालका प्रमारु का
 दोराले दूगालेहानी भाग्यो राजालाई लागे नयस्का
 ह्याही मैले रावको भन्या मलाई मारेको हो भनिरी
 सले केही नभनि उपलागी रह्या ॥ ताहापद्धी राजाव
 न साथमारह्याका कामि प्रथम हदले राजाभाथीय
 स्तोगनसकन्या लाई सभाती सास्ती दी उपइ भनिर्वी
 तिगदी राजाले प्रभा कन जाड समाई ल्याहु भनिमाल

वाट भी अपसी का जिह्वा आपना आपना घर परमा
 प्रमाहर जाई चाकुव हाल का घर लाई घेरा दी या ॥ च्या
 कुव हाल का प्रमारा का दोरा दुई भाई ले अब हाथो जीव
 रसा हुने देन सब पास मम को पोखव गम्यो हो भनिगी
 व को माया मारी २ भाई ले भरवार बीबी घेरा दी पाई ह
 कन चपाया प्रमा हर कन मारी आउत भेचा हुकुम भीये
 नर मारेन समान भेचा सकेन भी दुई भाई ले भन्या है
 राहुदा इराहुदा भी मारेन ल्यान नगाई धपाया दर
 बाका दोकामा रसाका पानीस हू पनि दवदा दोका
 वाट परी दरवार भी नजादा राजाले सब पाई तले जुमा
 लुकेन भनिजादा चाकुव हाल का प्रमारा का दोराले सब रत्न
 हातमा लोमान आदी लगा री ल्याहुदा राजाले अब मेरो जीव
 रसा हुने देन भनिजादी दाई य स्वाहात वाट मनुचाहीन
 आफने हातले मर्द भनि काम्यर वाट सब रत्न हातमाली नेटची
 री सचत ८८० भाई वादि ५४ कादीन प्राणा त्याग गन्या
 यस्तानरइ सैग राजा की अग्रीत मल्ल कन प्रलेख गराई
 फकाई से त्याग गरि भदेन तर्प भागी गया ॥ नाहापदी
 कामि हूले थाहा पाई दरवार आई वइते दुखीत भया ॥

धन पैत का जीले औसे वक्त का निपुर भाई जये प्रकास म
 लका हनुम। मुग्गि चाकुव हाल का प्रमारा का दोरा लेदगा

गरी ओतकाल पाया भव हुन कनमान आया भ.
नीवीति गरी जये प्रकास महले प्राया गरी ललीत.
पटनमा आया ॥

राजामरा भयापदी वी अजीत महत्का मह
गालि लेवहुने वी लाप गरी रोदि आल मावसी प्रमाह
दवन मेरा पुत्र कन याहा सम्म आपदा पदी पचाहे
ति रहेहु भेदा प्रमाले केही वीति गरी सकेने सेवे दो
नार्दि रक्षार प्रमाह कन ओसरमा वानन आवस
भनि आपदी दोराको संसर्ग गरी सतिगहन ॥

सम्यत १०० साल भाड वदी १४ का दीन मये
प्रकास मल्ल राजा भया ॥ इन राजाले हुकुम चल्यो
याको देखी दरमा वी ठेकु दो भान तीर मादा हुने तीर खाद्य
धपादि कोतिपुर पगया ॥

ताहा फौज पाई का कामो हुने भक्तपुर जाई
रगजीत बल कन वराई सम्यत १०२ साल मे मेहा
माल्यार्दि ललीत पटनमा राजा थाप्पा ॥ भोग वली ॥ इन
राजा कन मनन परी सेव पुलमा भद्रग न जादा माने ले
वाटो धपादि पगया ॥

फेरी हुने प्रमारा हुल्लो कोतिपुर राजा मये
प्रकास मल्ल कन अवेक नरह सैग वडाई लपाई राजा गराया
मेनाइ राजा भया उज्जैन काजि हुन सोगीत न माली

रामाभये प्रकास मल्ल ले दगा गरी कौ ति ८१ का देवा
 नैद उपाध्याकन पारन पवर्दि चालो दे का नी धन
 व्रत भिष्वा धन आदी ६ प्रधा न हल वन गये प्रका
 समल्ल का आनाले सात पुर्वा को धर्म दी सत्यवाचा
 गरी कन्दे भ गरी राजाले बोला या भनि अने गतर हसै
 ग सत्यवाचा गरी कौ ति पुरा त्या या ॥ या हा पदो भये
 प्रकास मल्ल ले सत्य दोडी दुवै काजी हल कन वै धन
 गराया भीष्वा धन का मिले भये प्रकास का वै धन मा
 रने दने पृथ्वी नारायण सा हकन सलाम गेने दने भ
 नी प्रतिष्ठा गरे को थी पोरे वै धन मा पदी कमर बाट स
 त्र शि की मुद मोरे पी प्रान त्या ग गन्या मस कुरा पारन
 का प्रभा हल ले चाहा पाई हल उरी भट कन नारायण का
 स्थान सम्म पुगदा भय प्रकास मल्ल ले खरा पाई २
 मना लाई मारी पमना लाई समाई हराई पदाया भा
 हा पदी पकाजी हल कन श्री पोसाव जेराई आवर
 ली फजित गरी दाडी पदाया ॥ पाटेमा रामा कौजी
 सुने भेइ ददा पाई ददा प्रभा हल माई गोविन्दाराजा
 पृथ्वी नारायण सा हकन राजा गनु पयो भनि कौ ति
 गर्भ मादा राजाले आफना भाई दल मदन सा हकन आफ
 नु सागे क्षपची इदी पदाया रनेपाली सम्यत ७८४ माघ सु

क. ५५ सुभ्रव। रकादीन पारै लहा मा प्रवेस गराई राज्य दी
 या ॥ थोरै दीन बीतीन भयापदी नु कपास राजा पृ
 थ्वी नारायण साइले पगई नदीदा यस कुरा प्रभा ले
 दल मदन साइ कन भया हा प्री प्रभा कन सुख होला भ
 ना कारन ले ह गुर कन राजा भये नु कपास हो दा
 ई देहु भनि धीनि गदा राजा दल मदन साइले बेही धीदा
 मा नु पेदेन भगि कदाई देहुला भनि दी लासादी रा व्या
 भा हा प्रदी दल पृ थ्वी नारायण साइ कन पत्र लेखी प
 टा पुदा पनि दी न पग पुदा पनि दी न पग पुदा इ प्र भान
 इ कर प्रभा इ ह मोली राजा पृ थ्वी नारायण साइ को ना
 म कदा दी का हारा गरी दल मदन साइ कन राजा भया भो
 गवर्ष व ता हा पदी प्री थि नारायण साइ माथी व दाई नई
 पनि नुन कपास दी न पग पुदा प्र मारा इ ह प्र जा रि साई दल
 मदन साइ कन भयो पदी बाट दाडी पग या गरा पदी
 सम्यत लप वी साव भुवन वृ हस्पति वार का दी न पाई वासी
 ग कुर ने मन सी इ मल्ल कन राज्य भोजे क दी या भोग
 वर्ष ३ यही साल गोर्खाली ने पाल्पा प्रवेस गरी य नाग
 व्या गना मार इत्या इ ह सीत सत्य की खास गरी कन ती
 मी इ ह कन मार न्याइ न भनि नी दान मा सेवे कन भारि दिया
 शर दीर इ ह कन सम्राट् नु का बोट मालगी साखी दी दा नदी
 मा दुवाई दुव दीदा व ता मयो धन व्रत का दोरा वी खारसी

मोर न चोकी राखी कते जान नदी सावदा पदी वाट तोरा वावु
 लाई चोरी लेख परलाना गाउ हात पारी देउ गाहा पदी दो
 डी दीउला भनि बेही गाउ हात पाया पदी वाट नेपा लमा
 रस्याका वीर नरसौ इले मेलो कैग थोरुनी गैगा माफा
 लहाल्दा चोकीदार हल्ले बेरी समारि तब्बल यत्तौ सम
 दो चोरी चोरी गोर्खा का राजा पाटैका कभीको उतरा दुगरी
 हुँदे भीमो पदी काजी धन वीर को दोरा वीर नरसौ इले
 वावुक न चोरी पत्र लेखदा दोराको मायाले पृथ्वीना
 रायाता हाइ वाट चोरी पत्र पढाई ही जाउदा पाटैका
 काजि मान्दो ही गोर्खा का भामा गया यही साल को
 चम्रु जोगीनी का डारमा आकाशमा रत्न का चौ-इदे
 सीया ॥ वेसाव कुल पठ हुनी श्वरवार का दीन वा
 सत्रीमा कीर्ति पुर हुनुको कोच मज्जोर्षी लानुवाको
 रमा गोर्खा का सेनीले प्रवेश गया सम्बल ८८६ नवुथे
 यपुल्लुङ का दीन वात्री मा कीर्ति पुरमा गोर्खाले
 प्रवेश गया देस प्रमा इह सा मुन्य देवा पद्म लोन्मा इ
 दकन समारि मान्या पदी वाट अधीवालु पाडे आदी
 सरदा इदकन र सुप्रताप साइ का नेत्र नीर का प्रहार
 ले फोरो दीया त्रेपा रिसले भीनी पुर प्रभाइ ६५२ वजे
 भैदा पडी पुमे भयाका इदकन नाव का द्रा सो नाक का
 चोको तोलेमा ७५ सानधानि ७५ भयो भागी

दवीरह व्या इह मोत्र पाच्या जाहापदी सम्यत ८८
 साल पोळकृष्णवसमी फारात्री मा प्रजाइह सवज्जा
 भेचोराव्द वाली देगाहोडी कीनीपुर्काकोट घ.
 रमा प्रवेसगाराया ॥

याहापदी सम्यत ८८८ साल भांडे शुक्ल पक्ष
 ५ नार फरागुसा नक्षत्र सोवार कादीन गोवर्धिका
 राजा पृथ्वीनारायण साहले कोतिपुर् प्रवेस गन्ना
 पदी जयेप्रकास भागीपाट्टे मा आया ॥ आश्वी
 रावदी ७ वदादी नपाट्टे वानेभनरसीह मल्ल रन
 येप्रकास मल्ल डेवे भागी भक्त पुगुया पाट्टे व
 काजी सयेख्या धनभोजनरसीह भयेमानी सोपा
 हो इह सब भक्त पुगुया याहा पदी सम्यत ८८८
 आश्वी वदी ११ सनी श्रवार कादीन गोवर्धिका रा
 मा पृथ्वीनारायण साहवा टलतीन पवन दवल
 गन्ना याहापदी मीनभक्त वहावलराना धनर्वतसौ
 प्रमाण श्री गिरादनी सीह इह जनालाह पाट्टे को
 भारादी या ॥ ६ प्रधान इह कन मोलाह सोय घा
 मा सलाह हुदा मी भक्त लोगी मीह इह जनालाह इह
 लक्षपट्ट मे लोनेह न भाने गने मुदी मारावी पावी
 लो सत्ये वाचा गन्ना वहावलराना ले दाल माथी मल
 वारावी मी मोह माथी मेले छल वं पट्ट गन्ना इ

भावाते कोकु डिट्टी लाजला भनि सवतगरी कांती
 पुजाई राजाका पीछा मा ल्याया पछी सम्यत ८८५
 पोख मासमा राजा पृथ्वी नारायण शाह पाटे मापु
 वेस गदी सट्टि राजागरी लाया ॥

प्रधान ६६ समाई को निपु लगी सर्वस्य इराता
 गरी सैतान ह्यात्मा इन हक मध्ये यगु वहाल को प्र
 धान भागी मदेसनी राया ५ प्रमारा ६६ वन जेम
 लोचन राया ५ मे भु सति राया धन वन सै सररा अ
 या को ले वाच्या ६० वन भागीर गुगमनि सुवागरी
 १२५ वडा सै स्यागि भु भनि भाता वकला ॥

अवकोतिपुर को वीत्तार

सीवसीई मल्ल कान्छे पुत्र वंशी गरीई मल्ल
 सम्यत ७३३ मा राजा भया भोग वर ११ ॥ इन राजाले
 आपुन कल कालमा अधी समझा गम भनि सैती
 देव पाटन का रंजीत पुत्री फीकै या भदचा कन दोली
 पढई दोलीमा वछ्या हा मोरीत देन भनि हो डी भाई
 राजा सीत भेट गरी मल वंश मोचन गराया धोरै वेल
 मागी गुणी राखी रावी गुदी भनि मनाया राजाले इन
 ६६ माथी वहुते अनुग्रह गरी गुसी गराई पढाया ॥

आहा पछी नीत्ये नेद स्वामी ले अीप सुपति कन

दी देन ब्रह्मा पुना हारी रावी वदी बा देन भनि कोरी दुर्ग
 नूले राजा लाई पुना पुदा राजा आये जाई देन जादा स्वा
 मीले अर्थ बुझी केही नवोली नीत्ये पुजा सकी वा ही ॥ ३ ॥
 ई चराडे चरो पुजा शरी आई काम देव कन दोग दीया
 र काम देव का पा दुका भगभे बरखा ॥ धर्म सो ला
 पा दोग दीदा धर्म सो ला फुलो २ चोरा भयो केरी
 दर्शना दव जा भी भप सी दरा ड प्र राम गव तो
 सी ला पानि २ दुका भे फुलो केरी ६ ६ ६ भनि भो न
 नाई ओप सु पति राथ कन सी एले दुवा ई दरा ड व न
 गरी तयार गदी स्वामी कन वलले सम ई राजा ले
 का जोरी वडने प्रार्थना गरी पुमाई स्वामी देवी दर
 मानी रामा की ति पु ए क कर्मा ॥

इन दी देवी स्वामी ले मेरा गुप्ती प्रभाव
 खोलनु पयो भनि दीव भे सेसा मा रहन कोइ
 रया त्याग गरी नीत्ये पुजा सकी वा हीर आई भे
 कृत्ये कोरा मा कडा भे वा २ ३ भनि तीन वार नी
 त्ये भनि रह्या चोरे दीन पदी इ नीत्ये नेदल्या
 मी समाधीली प्राणा केची पुन्या मा गमा इ स्वा
 मी लाई ई का गुल ले योगु पी प्रभाव खुलना गमा
 पदी ते ले प्राणा को भाया नावी सेसा र त्याग
 नु भे या वाचा थी मोर स्वामी ले प्राणा त्याग गमा

को हो ॥

इन राजा लो ३॥ गुह्य श्री देवी वागमति मा
जगवसादि न्यादि ३॥ पसुपति को हथान को चरणा
द्वय वागमति मा पन्था गरी नाल वनादि गला व
हाया ॥ गुलगा भवानी का सुनका चतुवारा
को दीया ॥

इन राजा का दुई पुत्र थीया जेरा प्रताप
मल्ल को द्या भीम मल्ल ॥ ११ वर्ष तजे भोग
गरी सकदा मैत्री वका बेल ले भोग द्योरा प्रताप
मल्ल ले पावु को टीका दरा गरी राजा भया ॥
भीम ल वहुने बुद्धिमान भवतारी पुम्व हुन ले
पालके मा मैत्री भया पावु को टीका दरा द्यो
रा ले गरी वेद गरी शम्भार बन दारि वा नरोग ले पी
जग रवि द्या का थीया तजे भी लेव पाया का ४४
वर्ष वाची भाफना पुर्वा के श्री कुलमा चन्मा के
गुलगा जगपुन्ना मा हा मैत्र था वा वाट पाया के
मैत्र द्योरा प्रताप मल्ल लाई मैत्री का बेल ले
दीन नपाई लोप गरी नेपाली सम्यत ॥ भाइ वृ
ह्म १३ सुक्रवार का दीन पर लोग भया ॥

प्रताप महल ले पावु द्योरा वा के टीका
दरा गरी सम्यत ७५४ मा राजा भया इन रा

॥२४८॥

गा का पा लामा ॥ लोके थरका भयो देखी रत्नाइ लो रचना न बनाई
 राधा चारु प्रेम प्रसाद देवी भक्त रत्नाइ लो रचना न बनाई ॥ २४८ ॥

ओ दशनि को ली पुनि न भ म लाइ मुनि

मान प्रकाशगर भनि स्वप्ना भी वे प्रसेन हुदा
 राजाले यादगरी नरहदा फेरी क न्या कुमारी मा
 प्राप्ता भे मेरा स्वये भु मुनि अप्रकाशित द मला
 ई मुनि वनाई स्थापना गर माहो मारी भये ना
 सहोला आयु बुझी होला साम राज प्रख्या होला
 भनि आगे हुदा राजाले आवता न वनाई भये न
 भनि मुनि वनाउन लाया अवसेक्या च्या दाहा
 पड़ी फेरी लो मुनि न ले अप्रकाशित च्या न हो लो दरवार भो
 च स्थापना गर भनि स्वप्ना प्रसेन हुदा दो भ्रा मुनि वनाया
 भो नृसींह भट्ट लाम्य वरा गुह पाई इनका दाराले ओ दशो
 रा काली ओ सुंदर काली अथ मा भो का द शो रा भोगे
 उर कति गै गा वाम भोगे उडावति गंगा सगम ओ स्व
 ये भुदशीरा काली का स्थान नीच दू मास म सान वासी
 त प्रकाश स्व रूप महा काली सुंदर काली कन सह भ
 वली नखली मा हा पुजा के आइति यम गरी कन प्र
 तिष्ठा कर्म वीधान पुर्वक पुजा पुयाई वैसा बलु क
 र्कना दीन स्थापना गरी वीराज मान गराया ॥ ओ सुंद
 र काली कन भा फारा जे कुल मामोहन चो क वनाई
 भीस की बडा स्थापेद सामुनाय कोद साहनाय मुनि

कामुनि प्रानिमा १४ गोगीनि आवरा से युक्त गरिओ
सुंदर कालीकन स्थापना गया ॥

इने परपी का इशरी प्रसेन हुदा असे व्यथन द
व्य कवेर से युक्त भे ओखर्य पाउदा भया ॥

ओगुरु नसीद भराभा प्रताप मल्ल मैत्री भीम
मल्ल ३ जनाका सम्बतले इशरी कन स्थापना गदी
इशरीका प्रसादले भोर राज्य लामा कृति अम्बल
गरी धेरै दो लथ प्राप् हुदा मोहन चोव मा प कोटी
इव्य भेदार चाका चार खोरास मा चार इव्य अजग
री अलाधेनु मा खोदस प्रकार का अडा लेकी शिवा
फेरी कोटी धन व्यर्थ गरी परलोव उद्धार मइ लोक
भे अर्थ साम्राज्य पाउनको कामनाले ॥ ३॥ देगु
तले भवानी कामुनि वनाई गथाक्रमले स्थापना
गरी कडे लु चोव भनि नाम प्रख्यात गरी बम्बा
उगरी मुनि वनाई सालीव धाप्या ॥ ३॥ पिचमुनी
इनुमानका देवालय वनाई भान स्थापना गचा ॥ पे
री दो भ्रा इनुमान कामुनि वनाई राजद्वार वीखे स्थाप
ना गरी इनुमान दोवा भनि नाम प्रख्यात गरी दीया ॥

वावाल श्री नसीद मल्ल वातरोग ले पी डगराई
दुख पाई स्थापना थीया ॥ इनका मैत्री भक्त परचा कथी

गल नरदेव काभी थीया प्रताप मल्ल का काभी प्रताप
 धोन महु मोरो थीया ॥ प्रताप मल्लेले राजकाजग
 चाको देवी बाबालक्ष्मी नृसिंह मल्लेले सेनाप छोडी
 मनद्विगरी भन्नाको महीले गुरु कावुडी सुनी पुत्र
 ले गुरुका सर्व सामर्थ सुनी कन गुरुका प्रसादले साम
 र्थ भयो धन्य मेरा गुरु भन्नु यस्तो भयापनि पुत्र ले पुर्वा
 को नाम राव्यो मेरा मन भा दुवै देन गुरुका श्रीपाले मेरा
 पुत्र छुडा भया को देवी सकता अघि मात्र मेरो मनमा
 दुवै भयो पछि ॥ ८ मेरा चीत्तले देव्या भक्तपुर का मे
 रो का छुडी सुनुर ई नद तेसे कावुडी मेले सुदा दोराले
 यस्तो ग चाको हा उन पडी का राज्य भोग गर्न पाउन्ना
 गरी गुरुवाट श्रीपागरी प्रसन्न भयो मेरा गुरुका श्री
 पाले चतु र्दीग को भुक्त मान होला भनि श्री पा भया
 को छुडी भयो भक्तपुर ^{या} का छुडी सुनी धर कलाह कुदु
 च नास भयाको देवी सकता भनि लाउमी नृसिंह मल्ले
 ले भन्ना ॥ महारा नीर भीम्लको रानी राजा वहुतेमी
 ल्याका थीया आफना कुलमा सीद्ध बुद्ध ले उप देस
 गप्पाको काम समझी पीठ देवता कोटे स्या सम्म सडक
 वाग साह्र मर्यादा को सहर पर्जामा दस्तुर वमो जिम्वे
 को वस्त र यस्तो छाट तेयार गर्न सक्या यही इ इ सम
 भये यो दया लाई हजार यो नै होउने पर्देन च्यो भनि

२५१ ॥ राजा वसी कुरा गया के ॥ राजा प्रताप मल्ल ले
 र भीमल मल्ल ले सुजा के इने कुरा पूर्व वृत्तान्त सुनि
 वीरपोदिमा वीरसत्की ले सी ही दुद्ध भनि राजा प्रताप
 मल्ल ले मैत्री भीमल लाई धनपुगी गरी काज्ये सी
 धर्म नीमिन्त देस देस मा निमिले गया के थीति
 प्रजा प्रारति मा-सु भत्या वं देन गरी दोहु सको ला
 भाई भनि हुहु मगदी भीमल ले थीति गया ॥ भो
 र मध्ये स पादा उजाई वसी वेदोयन गरी प्रजा
 तस हनु मा शबी देउ ला मक माई लपाई द्याव पाइ स
 ६१ वनाई देवता कानाम लेगे लो बोलाई वेकुं जसो
 गरी सी हु पुरुष के भ्राजा अपि सुपति आय्य के
 भ्राजा इशा हनु के कनी सुगमा वीर की तिर ह
 न्या कामा न्नि ति ह्म गरी वक्ता ट हलमा मभरी
 सख्य गरी पुचा ला भनि विनि गयार उई उ झोग
 नीमिन्त राज ले वेदे जवा थी भीमल मैत्री ले गया
 का र्थ्या तिमा सवे प्रमाले राभी भे सामेल रहनु
 भनि सह र सीवानामा डै का व जाई दीया मैत्री भी
 मल ले पनि भदे स पादा हु भोट राजे तव सर गरी
 मीला पूरा थी सौ गान पत्र पगई राजे को सोझो
 चीताई प्रभा मीलाई थीति वाट टव सार रीत भाट
 अपि सुपति आय्य के पुजा समन पराडीत पुरासा

जोगीइरुमा भाने सैग मीलाप रावे दे धर्म पागले
 आयाको धन जमागरी दुधुदी भन्त्या नाम वजन
 नाखाया पाहाड मध्येस सर उद्योग गरी रक्षा
 काथीका ॥

यस्य वनमा मैत्री भीमलले औ भीम भले भए
 महादेव ह्यापनागरी देवालय बनाउदा भक्त पुचा
 मैत्री को बुधौले गुलजाको देवालय भेदा भालोगरी
 बनाउन लाया गुलजाका देवालय भेदा भालो मै
 गुलजा आपस न्न हुदा वहुते मै देन सौत तोन दोनमा
 बनाई सबकाको देवालय बुद्धीनमा भनका दुई
 धर्म भीत्र पनि सीध्याउन सकेन ॥

यस्तो वीचमा उभरा पैथवा टंकल आउदा रा
 जा पुताप मल्लले भीमल मै भीवन वकी लागरी
 उत्तरा पैथको रामेगर्न को मै सुवाले पठाउदा मैत्री
 भीमलले भक्त पुचाका मैत्रीको कपट बुधी चाहा
 पाई पदी मलाई चुकी गरी वीगार पली परकि
 आउनु पाउनु हरेन दे न भनि चीताई पत्र लेखी
 आफ्नो नातकीया भनि यस्ता तरहका बेहोरा लेखी
 राख्या भक्त पुचाका बुधौले राज्य नासला पदी
 पाट राज्य हुन जाला मेरा बाबाको बुद्धी देन भेदा
 दे सारो मेरा राज्यको बुद्धी रहनेछ मलाई बोदोस प

गानको मनसुवा नग्या परितु वाग्मति पुर्वपिष्टी
 कामनुव्ये को चीस्वास मुन्पाको नेपाल राज्य
 थाप्र १६ न्या देव ॥ उर्पो तदीका कारी का आ
 मा सुनी जानुपयो भनि मैले लोधी दालीयाको
 होइन परितु मेरा अर्ध परवि आ पुन पाउला भैया
 आ आ देव देव भनि यत्ता गरुको पत्र लेखी
 गया था ॥ राजा प्रताप मल्लले भाई भीमल
 मै भी कनक खर्वको वीडा वक्तो साधु सम्म रा
 मा आम्मे भाई भाई कन भोद तर्फ जगई सर १६
 क आया ॥

भीमल मैत्रीले सु सुदु सग दे भोट लाई
 वीस्तार लेवडे पुरा देवी सर्वत्र छुं चादी का वी **नी**
 पाइन्ना गुप्ता मार्गिका लादा भैया गुदु व आदी व
 ही न्यालामा देवी पाइवे उत्तर दीसा तीर ५५।२०५
 का रस्ता भीम मानु पानी नाम्माको बालुवा उते
 तीर सुनवानी युक्ती तज भीन बन्ना पद्मी सुन
 को नुम्मे सुम्मे गुर्वे रुर्वे धरे भील्या पावीले प
 बाल्याह पुकी सुन वाम देवी न्याला सादी भान्या
 गेह भोया भाने का फोग यक्क हा भे इतिया एग
 रवमौ गेहती वयर च्यागा भेडा गडा हा हाई लतु

ची वावो काई गु दुक जानिका देसमा गाई सुनस
 गुचीया वरोवर साटी नु मो फले मारा त्मा वचर
 गेई मावो काई प्याउ न्या थकले २०।५०।७० मे
 नासम ले ~~म~~ जाई सकतु गु दुक नली भु नमस्ता
 मानी कन कनि दया न भया का रा असमस्ता भो
 कलाग्दा वेपारी का पुर्खा मि च्यागो समानि दातले
 धोन्नेमा च्यापो तो तो राद पद न्या वसनाइका
 मानोस का हातमा दुव्व को बानी रहेको था हा
 पाई भी ममल्ल सामर्थी वाला थीयार मनमा
 पीयार गन्याकी तीनी हुल्लैग सलुव गनु पई
 सीधपुल्ल को आमा अपिसुपति आर्या कोइ
 स्था फली भुगमा को वीर की तिमा दाराजको
 सोहो रहल पुचाया म^{नी} र^{नी} मासवार भेथो
 रे मानीस साथमा ली सलुव गदै जाव मा वाठा
 मासीहु पुल्ल सैग भेट हुदा सीध लेतीमी को
 होफना वाट आयो काहानी दो की नर्जाव को म
 याप्रो गोदो भेनि भेदोमा तपस्थी जानी घोडा
 वाट उभो साव्हीग पुनाम गन्या ॥ अपिसुपति अ
 ज्पकोइ क्षा हमारा जाको रहल तापाइ कोद सन
 पाउनु मलाइजेमाउ न्या भेरावावा महानारी धने
 हु भाने अभुपात गरी कोति गदी सीधपुल्ल वल्ल

ली भै थी दी ह्यो भोट सर भोग तप योग भोग नन ५५
 का अवतार लार्ह पो काम सीधी ह्य सोही राजा का जो
 पदी नेपाल मा सत्पवादी हो पो की लिउ नेह मग नन
 पुचाउने ती भी वीर वलही ॥ असा का भी नी मा जाई
 तपु रानी लाई पत्र लेवी संग वसी ती भी हू योग तप
 गर फेरी नमो ला प्राहा धेरै अनाचार वदना को ह्य मर्या
 द न पुगदा मा तप धी जमी पर ह्यार करि गर फेरी न ग
 माई कार्य सी हु गन ती भी लाई भै ले काये प्रवेस को
 द्या दीया वही सान रानी लाई पानि भानि प लउ भानि
 सीध गया ॥

उप्रोत लासा का अजित लामाले भीम मल वन
 भोट का माहा काल स रूप देखी वहुते समान गरि मी
 त्त गरि मी ल्या ॥ बुद्धी दा मु प्रताप मल्ल राजा वन
 मा होन चो व मा भडा रावन वी भी न भानि पाच व
 शेड डवपी पयाया ॥ फेरी भीम मलले पाकु मा आ
 पना हात का पाच ओ गुली को दा पाच नै हर वी डव
 राखी दा ड्रा भुलु व सर गेई थी या ॥

भीम मल भेत्री ले वहुते राजा को सोरो गरी सह
 र मा माहा नै हर राखी को वी ह ३२ फरदि भो रं तर मा
 माहा नै पवई आपु पनिला सा मा जाई वेपार गरदि पुन
 यादी दा चारा गरी नेपाल ल्याई महा नै हर का मन्यो

आफनो गरी कुटी ग्राम आधामरि आपन गरी राख्यो
 युक्तो वेला मा ॥ भक्त पुर मे भी का बुधी ले दामा का
 जो भीमल भाई भनि पदाया को त भोटका रागा भे भो
 आसो मीलो आदि गर्द भनि बुझी गदी क्यो हो
 भनि सदेह मानी लीन मानी स जगदुदा ते से वेला मा
 भीममल पनि धेरै इव लाव पल सुवोकादि आया
 भेजा ववा आया ॥ व भक्त पुर भाई पुगदा भक्त पुर
 का राजा मे भी ले रागा को दवल वी को देन दो लन भ
 ही राखी मउ भनि थी चीरी शाखवर प्र ताप मल ल लाई
 पलुवरी साई मे मा दगा ली या ॥ भीमल भाई तले
 हुको दसन गरी रागा को दक्षिण गरी ला भनि सो हुको
 का पाद भी भंजादा चीनि के ~~के~~ ही कतादि सुला छ ती
 ले भयी हुको गोला पुरोग ~~हो~~ की रात को गोले प
 ते गदो भनि भे मा मानि दु रा का को भीयो री साया
 काई उनीदि सुलाई का ~~भ~~ भनि अरादि वर गोत्र इत्या
 नी भीत भर्म भीती सो वर आपना गरी दे ला भनि हुकु
 म दी राख्यो रदेह भीममल भाई सो हुको का दो दी
 ती भीममल गुलदवली पुग्या वगव रजना ले पका नारदार
 ले प्रहार गी वीवेक नारी प्रान लाया ॥

भीमल का रानी सति सो ही रगत मा शन को पजा

भीजाई दानको जै जा दो कामा दापामा दी यो ठुगा.
 दोफाको सो जो जोगली सीड पुसवके आजा पोव भुक्त
 सो मवार का दोन महापराक्रमी पर राज्यका राजा ले.
 दुर्जनका वचन सुनि छात पलवि भोगो वाहे दवा बुद्ध
 से लारि न होत भानि भाय्या घाट मागे प्रारा दोद्रा
 पदी चिहामा मुद दिखी यक गहु चली का रूप नी.
 स्की भीममलका रानी ले पति का ये प्रवेस वीमा
 सीड पुसवका आजाको चोगी पाहुदा मान पुर्गा.
 भयाको थोयो र दुवै जना घोडा चढ़ा का सीड.
 पल भलो स्थापना गन्नाका भगवान महाकालका
 स्थानमा भीमलका भानि जाले दुवै लारि देखी आ.
 श्रय्य मानी वोलाउन पनि न सकी हो मित्र रखा.
 उनै हर दुवै चीत गना वात्थीत गेद गया घोडा.
 रागी पानि पीस्तारे चलाया रानी पोखरी दे डधरै मानिस
 हो देखा अघी खिलत दोनु भन्ना सलाह कोवान
 सुनी थो वदी काट दै भनि सुनी यथो भाज आई
 पुजा भैय्या आजै दुवै जना यो दे रागी माच दी जाई क्का.
 आश्रय जे हो भै दे हो कन माने रखा देउ पारै मा पुग्दा
 प्रताप मल्ल को भडायो सानधर मास्की ले भेरी प्र
 तापगरी रोयो क्का आश्रय जे हो भनि वीत गदी मानी
 सको हाथ चोगी पराई दीया को द सेवा स्नेह हा मो दु.

वेकद्वीतिगरी दीनुकागन वमोजिम पुशिली उन
 सवेवान दाजुमान्याद थीरन पाई दासका मोनि
 मोदो भैया भनि वीतिगरी दीनु अहार्द गया सेदेमान
 धर पर्वी भाईसा सैग विंति गरी मोई भै दो भालस
 वर भेत यतेवाट गया मात्रै भन्या भेटाएन वसेले पाये
 ने पद विंकागन वमो मिम बुद्धा सब वृत्तिन उदोशमा
 प्रताप मल्ल वहुने पदो तो मान्या ॥ ६ ॥

वावा लक्ष्मी नृसिंह मल्ल हाये भीम मल २ भनि वीः
 दादोराके सोवले कोल जस्ता भया ॥

याहापदी भीम मल मंत्रीका नाम ले यट्वा
 होला मा भथा भ मले पुध भगवान रथापना गरी देवा
 लये वनाई गुं राखी नीत्ये रना गाराया ॥

राजा प्रताप मल्ल ले सम्वत् ११ माघ सुदी वपरो
 ज व कादिन वी स्वरूप कामुति दाली पुनको जलव
 राखी ये वहीसा राखी दीया यही साल वावा लक्ष्मी

४ यक वेसाव लीमा मसुनेको तकीया मनि पद काग
 गहोला भगवतु इवस भनि भीम मल भनी ले भनि
 पराउदा रभासेग वोस्तार सेवे कुचकी नीमया राजा
 वहुने आसने मानी वज्र नली नपराई नगरगदी भान
 गाएका मैत्रीको बुहार भाडगाए वाराजा भौत वदरोड
 देदे भाना सोद भनि लेखेके रई देवदा वहुने वीला
 जगन्मो ॥

नृसिंह मल्ल ले आफना भंग काल का वेलामा मंत्री हर
 का बेल ले बाबु छोरा को चित दुद्रा को भीमोर करते भ
 यापनि योनु मजा भागए न्या मुल मंत्र दामा कुलमा
 अघोदिवी सैतति चली आया को यो कुरोत छोरा ला
 ई दी जानु पछ भनि छोरा लाई को ला पुन पठा पुन पुत्र
 प्रताप मल्ल आ पुन युव दुर्बुधी मन्त्री माया तभाले
 बाबा ले मलाई को ला पुन भया को होयो भनि मन्त्री लाई
 भन्ना मदी भरी विही भये को ला पुन भया को होइन
 तेस छोरा कन मान पाया हुदो हो भनि भन्नु भयो
 नसर्थ बाव लागन नद वस भेदा रामा आ पुन तवार
 भया को पनि छोरी की मुख भया ॥ पछो त्यो मन्त्री
 बाबा या हो सँग माया छोरा आयन भनि सो मन्त्री
 छोरा लाई अनेक तरह लेग पुन दई वी गिगदी पनि
 तेस वावु सँग सान भे ममा पनि मीलन न पाओ सभ
 नी भेनु भयो भनि वी तिगदी लउकी नृसिंह मल्ल ले
 पडुते ममा फे छाग्या ॥ माहा पछो कलस था
 पना गरी कलस मा भैत्र पडी भैत्र ल्या जो इनामा
 व सालो दीदा अग्नि म्वाला प्रकास भे उर्ध मणि
 गरी गे भैत्र लोप भयो ॥

प्रताप मल्ल ले वी चर ममा वी था दग्या

इसै कामि नरदेव भयासौ काबेललेहु लो कुरो उम
काया अईकारी भे वीचि वनादि वावा कन भया
दा नरावदा आपना कुलदेवी चली आया को
प्रेम लोप गराया भनि बहुते पदी तो मान्या ॥

तेस पद्यो तेस मैत्री कविस नारागरी सबै
सहस्रदावा आगम को ली हेदी पनि मैत्र पीलो न
युक्ता तह सैग मैत्र का लागी छोरे आगम को लो
२४ गुहे न सवेन पाई पुलक्षमा जाई नारपत्र
बहु को लोवा बहुते पास इगयार भागी पद को आ
या ॥ ६ राजा तुलना गगुने मैत्र जायेन तपनि
बडो सामर्थ्य की थीया इ राजा कडा मानी पुता पीव
जे छुनि धर की लपेन थीया ॥ तो होने देखी शरा
नी न्यादि की वाद गम्या अधी र कुरी राजा का पा
ना देखी लेप भया को लो देश को या रा पेशी
र भारो इरा गरी देस छुमई प्रानि वर स्थ वात्रा
गाया ॥

देसी प्रदेसी पंदी तह न्यागरी वीद्या सीधे को
दस मातका अक्षर भया पन गरी नेपल मारु हों
हुला देवता इ द्वादशोत्र वनाई सीला पत्र मा लेखी
स्थापना गम्या ॥ पसुपति नाथ आदी देवता इ व
हं मान का अयापी छंदे छु ॥

नासरचोव नृसिंहनीत्यनाथ नापस गरी सर्वदि
 खी इनेलंहरा कर्मलेखसाई नासरचोव भनि प्र
 ख्यात गया ॥

काव्यमराठ वसैधी सुवप्राचीनलोकाकार
 भीत्र देवालये काव्यनाथकाव्यावनीकासी पुंर
 मुनिवनाईकन आपुले वरायावे कवितास्तोव
 सीनापथ मालेयी कविंड पुनामरावी दुलोसत
 लवनाई महु नासलदेव वदलाई वसाया ॥

पचरौंग दोपी साना गराया ॥

माइदेव कनही सागदग भनि देसी प्रदेसीह
 खले दहागन्या भनि जनाई दोपी दीया ॥

भडाए बालमा पनि जथा युक्त गरी वनाई भु
 जंग नारायण जलसयेन वनाई रावन सोइ शाले
 आदीरूपी नीलवट जलसयेन नारायण स्थानमा
 जाई वस्ताउता दो आमुनि चनाउन का आना भये
 नरवो साल नगाए को प्राचीन शानसोर सैधी कर
 जलसयेन मुनि उगाई लपाई तलाउ वीच मावसा
 या फेरीइने नारायण वन उत्तम सती वर्धमान
 नीमोत बुदा नीलवट को जल लपाई तलाउ मा भनि
 इहा ले आदी जलसयेन नारायण वन धरे धरे वी

धोगरी वक्काई कुलो वनि जल लपाया रानी व
 लेधी पुगदा कुलो चले नर माहा कव्व पाया राजाले
 पनि धेरै कव्व गरी वर्य दौ समन नही रही युद्धी म
 लसंग मात्र मदरवार गाउला जलिले जान नसक्का
 यो राज्य भोगदाडी भोगी रूप धारी देसो तर भा
 ला भनि प्रति सगरी इन्द्र गात्रो हरपनि आफु
 वस्पाव्हे लाउशी काई नाथ प्रीति म् गराया धेरै
 मानिस कन माये वोकाई प्रीति पारी लपाई वा
 पातना जे ल भनि प्रकास गरी पावी लपाया
 नवरात्री फर्मका दीन माजलसंग आफु आदि पौवरी मा
 पवी न जल भरी जल सयेरा नारायण कन सो भाग
 राई प्रति गाउनाया ॥ इने रात्री क्व की खे राजा कन
 स्वप्न भयो आज देवी तमा तितान परमै न राजा इन्द्र
 जाहान आउनु भाहा आय देवी **मन** हो ला म नाही
 आया भनि जल सयेरा नारायण वाद आसा **प्रति** न
 गदा भया मविहनु प्रीति पति ॥ इन्दी न देवी राजा
 इन्द्र बुदा नील कव्वे गानु माकोम भेगेयो ॥ ^{कास्थान}

केही दीन पछो जल सयव नारायण लपाया
 भले धी वारेका पौवरी मा कुलो यक भये कर मु
 णि सीलावो दोपदी रखावो छ भादि राजाले सुन्दा
 र आफै जाई धेरै कारी गर ले जाई हेर्द न त वडो ध्यान
 ले पुन भीम भेर व देवी राजा वहुते सुसी भया सेवे ला

इ पुनाया हे प्रभाकर इ भीम भैरव द्वापर युगमा ने
 पाल ~~स~~ सवतला भैरवमा उद्धा का वरी जलवि
 हार गन्धी आदी रूप प्रभू को ध्यान हो भानि उगई
 लो जाई दरवार सैधी देगुत ले जुका देवा लेये क्य अ
 प्रभागा मा उता मुख गरी यथाक्रम ले वीची पुचाई
 गजाई स्थापना गचा इ ^यपुल का भैरव धो ध्या न से
 युक्त माहा प्रतप्त भवाकाई ॥

वीरान नगर का प्रविन मा कुहा भन्पाका गागुमा का
 ली नाग मथन गरी ध्यान ले संयुक्त मसि ^{भया} स्थाका नारायणा
 मा ^यकले दो पीरव्या को गह्वर स्तीत को तिपुर ले जाई सु
 दा चोक मा स्थापना गरी वराया ॥ गह्वर ले इराजा क
 र धोरे दुख दीया र नारो धारा का नारायण सैधो मा प्र
 थाक्रम ले वराया ॥

इराजा का पुत्र हर दुहरानी का इइ पुत्र गरी चारु
 भभया पुत्र हर ~~का~~ नृपेड मल्ल पार्थिवेड मल्ल
 महीप तेन्द मल्ल ~~च~~ घतेन्द मल्ल पुत्र स्तीत भै आने
 दगरी रह स मये दक्षिण देस देवी वरा नाम
 थोडा न्यासी स्वामी भाई पसुपति नाभ का हावैया
 कादन भानि सुन्यार आये जाई स्वामी शील वसोप
 री आगदी पसुपति नाभ का पुन्य क भनि इहराई प
 सुपति का मेडोर भीम प्रवेश गराई दीया इ स्वामी लो

राजावन सास्त्रको भेदवताउदा राजासुखी भै पैचाय
 सा मनत्र सेव्या क्रमले कोचनदत्रवनादि तदुपरी
 फुले वनायाको कविता भुजङ्ग लेखी ल्याई स्वामीधन
 देखायार स्वामिलेपनि तान्द्रिय मेत्रतेत्र सहीत माहाका
 लोत्त आगमार्थ नृत्पलीला प्रलेनार्थ द्वत्रमाथी लेखी प
 सुपतिनाथकन अघीन भयाको दत्र रथीत गरी वदामा
 ॥ अघीका पुजा दारिले रुडा अको पुजा चडवा वनादि
 चराउदै गथ्या ॥ इस्वामीले पसुपति नाथ सुखीनीमी
 न नीलकंठ का स्नान मेनापाइ पसुपतिनाथकन नी
 लकंठ गमन भावराखी भावरा भुजङ्ग चतुर्विंशोकादीन
 मा राजावकाइ पैच गम्यले वेद वाक्य प्रमारा गरी
 देवा लये सब साधना गरी सुतले बाधी अलीकार प्रभा
 लन गरी सबै भग्याकन प्रवेश गराइ नेम क्रिया पुजा
 दि ३० पर्वीइ रोइगनाम गरी सुतले व्या प्रमारा धानी
 ७५९ गरी पसुपतिनाथकन सास्त्रोक्त प्रमारा गरी चदा
 या ॥ चतुर्विंशोकादीन सप्त कर्मगरी राजाकन चवीड प्रसाद
 चदाउनु भाने री तथलाया ॥ इस्वामी वदाइ भाने सी इनि
 मीत धरवनादि मध्ये भागमा ५३० आसन गराइ वनादि
 या स्वामीले मेरी स्थान लेधी अतंत्र मूल पुति उडुनिनाये
 आवाहन गरी अर्को धरवनादि मयाक्रमले वसाइति पावन
 गरी जाई पसुपतिनाथ पुजा गेई भोया ॥

इत्वा मी सीत सनमतगरी ववव राजगरी आफु
 लेगाडी दाडी नृपे इ मदन व नगादी मा वला पलुपति
 नाभका नदी मुतिवन सुनका व वचवनाई सदा क्रमले
 नेदी वसाया ॥

तीन पुत्र दोनी नैधव भोग गया चो भो पुत्र को द्या
 गाडी मा वस्दा अहोरात्र राजा भै मुन्या ० पद्मी भागया ॥

इराभा का नामले द्याप मोहर वन पुदा स्वामी ले श्री
 कोरा वाला स्त्र पास अकुतर पत्तरावी ले दी दीया दा
 हुनाले राजा भरण भयापदी इ मोहर प्रसुत दा लामा व
 वृद्धा पोछाप प्रख्यात नगरी वीलाई दीया दा ~~मात्र~~
 मा प्रसुति हुन्या भेरसा ॥

इकांदा पुत्र अति सुलभाणी अभाग हुनाले व
 दो कलपना गरी इवका नामले पद्मे कस्त धेरै रूपे आ
 वर्थ गरी चारौ दीसामा गमन जो चर जादा सम्म कोही
 नाहा सम्म पवई धेरै तीर्थ धाम लल्पाई मगाई नागत
 लाए नागराबी मध्ये भगमा स्वष्ट देवता राखी रानी
 पोवरी वनाया ॥ इ मोवरी मा नील वृद्ध का जल भरी स
 वे तीर्थ का जल राखी ये त्रकार ले वनाई नाग सैव फराती
 राखी सम्मन ७५० का तिदि शुक्र १५ का दीन प्रतिष्ठा
 गरी पुत्र वन उदाहराया ॥ भुवन लक्ष्मी रानी ले शुभ
 रागरी पद्मी रानी पोवरी भनि प्रख्यात गराया ॥

प्रतापमल्ल राजाले जामन नाम गन्पाका कान्तिपुर
 वासी गुभाजु सामर्थ्य कोही थियो तीन सित भेट गरी वौ
 इमत का श्रीया प्रवर नीमलिप देस मध्ये गरी मथाक्रम
 ले पाश्चत्य युग्म देवालय बना पुन भेदा सै भुवा इ
 द्या भयेन राजा कोप भे इभास सम्म चालये गरी रा
 वी स्थे भुवन बल सैग मनाई पाश्च वीष्टि देवालय व
 पाई ७२ प्रतापपुर नाम गरी गम वगम बनाई मध्ये भाग
 मा चले वग वली सवनई स्थापना गरी वीष्टि इ वन
 गगाया ॥ यस्तावी राजाई ॥

इ राजाले श्री भोग लक्ष पोनी क्रिया पुन्य पुन
 इ राजाले श्री इ वन भुवाई मनोमान सेग भोग गदा ती
 न इमा ३००० सम्म पुग्दा वन वाला श्री सेग भोग गदा
 ये श्री मराणा भे गहन राजा वन हुलो पाप भयो भनि
 प्रसुपति नाथ वन चदाया तव परिचार वन दशरी रा
 द (वाभा मा सीला वन्य भडा गरी गुलादान सेवै दक्ष से गरी पु
 ला वन्य चार थाम थापना गरी तव परिचार वीष्टि वनाई
 साली व स्थापना गरी चतुर्थी भगदा ग्राम का उत्तर पदी धे
 रे गो चर से वल्लुप गरी भुवान बेल चदाया ॥ कोही लो ग था
 पना गरी वी चर पुला दवाल दे वनाई को ही इता हु गप्पे गला ॥
 प्रसुपति नेत्रार भव कोने पु पुन त लो गाकार ले देवा लये
 वनाई सी व स्थापना गरी देव पाद पु व द प्रमाण रा वी व
 नाई स्थापना गला ॥

पुनै पुताका लो ३०० प्रसुपति नाथ वग गुरा देवी वा

धीलेजाई मोहनचोकका देवता समस्त ल्पाईवाधीकन
पसुपतिनाथकन पतकाचदाया ॥ यतिधर्मचरित
गरी पापहुयाया ॥

२ नाराजाका पालाया चोवाहाल चानाग वागमति
वदाई पसुपतिनाथमा आर्ज्या तीर्थमा जलथुनी पसुपति
नाथका श्रीमलेआम्नामुलद्वारवाले भीमजाई अनेक
डव्वाइसेवेत्तागी कवचमा चदाईराव्याके सुद्ध यव
मुर्वी रुडाक्षचोरीले जाननेयारीगदी ओवाल्मुके
नागरनालेचालपाया आगथजलमा फालीहानी
नागसमाति मारी रुडाक्षल्पाईजलहरीमा रावीगया
यो रुडाक्षेकास्तो भन्ना परापूर्वमा मोहसी माहाजीले
पसुपतिनाथका कवचवनपुदावेला यवसेनासी
रूपजोगी आदिउपिपसुपतिनाथका दक्षिणामुखमा
चरापुनभनिदी गयाकेहे ॥ यहीरुडाक्षनागलेचो
रीलेगावा शेकेनालेहेरीरुडाक्षजलवागी गयाप
दी राजराजेश्वरीसैधीदुलोयवनाग मरीरह्याके
देख्यार राजाकनकवरपुन्यापुदा राजाप्रतापमहत्र
गुरुस्तिभेभाईहेन्ना आहापछीलम्परि भइलो
सारत्रोक्त प्रमाणसेगनागकागमनवेदसर्वदागरी
वालसुवीकनजागाईअघीके देवालयमा जोर्नहार
गरीगुरवनाईचदाईदीया ॥ रात्री४पहरमा यववा

गावभांडु भनिचे पाटी नामगुरी रावी नीले भमन
गराया ॥ थोडे दिने देवी नागको भये वासुकी ओपाले
नीवारण भे गयो ॥

ओगुष्टु श्रीकास्थान आधिलेख देवराजो कापाला
मा नराह शकुर नाम गचाका माहापुरुष कन स्वपुत्राव
सर्वनाथ मलाह उदारगार भान आता प्रसेन हुवा कुंडवना
ई भान सुंदर गरीवनाई राव्याको स्थान भासी वीग्रन
मादा राजाप्रताप म दत्र लो गुहल म्बकारी भट्ट सैत सम्मत
गरी सम्मत ७४ बेराव्य थुक्क ववरोन पका दीन ओगुष्टु
श्री कुंडमावडो मत्तगरी पलाम का दलीन लादियोरी
तोरा पाव्याल वनाई दुगा छोपी इशरीका मल ग्वाला
दावी अख दल पत्र ये भोकार वेर स्हीत गरी कुंड सुंदर
गरी वनाई फटीक का कलसाकार वनाई नील ने मीते
पुत्रा गराया ॥ आवरा देवात सब यथाक्रम लेखना
पना गरी वभव मासी इ ताविक रावी दीया ॥

सम्मत ७५ पमा ओगुलंग भवानी का देव लेखनात
लादो छाना सुवर्ण को वनाया चोरोत पदी सुवर्ण को सौ
हुवनाई थोरो तोरा आपना आपन मुनि परिजाला मु
नि वनाई वभवडागरी सालीकराव्या ॥ वववममा
सुवर्ण कारसी हुवनाई राव्या ॥

इनामोले नाम ननाम गचाका गुथानु सायगरी
गापा इनाम नाम धूप वीहु मागिदा ताख पुमारा भे

भायीधीलेवनाया ॥ योदनाएवमुंमेहुवापान्नच
 लापुनुअघीपदीवेलेपनिनहेनुभनिरकोहुकुपवनाया
 कोहो ॥

पेरीअणुसुअरीकाएवानमातेलीवडागीव्योला
 गरीराधीदाया ॥

लाम्बवराभइप्रतापमल्लजामननामगुभाजु
 इअमनासहीतअनेकपोठमागादिनानतरहको
 तमासागरीमुखवीक्षारगि।एखाकाभीया॥यव
 दीनपेनुजादासातकासमयअवेरभयोरदाकी
 नीइइधोरैपोइइवीखेसेवागनगयाकाएखाध
 लाम्बवराभइप्रतापमल्लजामननामगुभाजुइ
 गीनअनासहीतभैअनेकपोठमागादिनानतरह
 कोमुखवीक्षारगि।एखाकाभीयायवदीनपी
 नुजादासातकासमयेदाकीनीइइधोरैपोइइवी
 खेसेवागनगयाकाएखाधलाम्बवराभइलेई
 राकारचलुदसीहोभंन्या।राजालेसेवेदाकीनीइइ
 वनप्रजितगपेलाभनिपैचसुतलेसहधुमाई
 वाधीदीउवेधनंवेसआपदाकीनीमंभनासकमगि
 रावी।गिनेभनाप्रकीदवारमाआयाभोलीपल्ल
 वीहानहेनजोईतदाकीनीइइसेवेदेसभोअआउननस
 कीचोरैदोसापावसीमुखमात्रदाकीरएखाकाभीया

राजाले मुखं उघारि दिव्य आनना सुहृत्तिका जाका.
 रथी अनेक जात दोरावडा का रथी हुंद धेरै राकी नीचे.
 य सेवन गन्दा हुंद देखदा अनेक वर्म भनि चोदे के यस्तु.
 त मोकी दीयार राकी नी हुंद सेवे पुगी सह र भोजन सो
 आप्ता आप्ता चलाया ॥

युवकी नदी राजा दाल लीत पटं पा यवंधा भी
 य धेरै वौ हुमागो हुंद ममा भे चला गाई हुंद राजाले.
 भाहा नमासा गर्दे भीने घमा भे गद दि र भोजन वाडा
 हुंद रोया पेरी क्षरामा भ मा आते घोर सव्व गरी हास्या.
 पेरी दाल सव्व गरी रोया सलात हासैग हुंद ही स.
 म नमासा गरी की तिपु पको आया ॥

पेरिल्ली टिपने पा को च। हुति मस गद हु राजाले.
 तपको स्वपधरी हुं जादा सीद्धी नृसै हु मल्ल राजा
 का प्रोहित र्वाधनाथ पाछा यममा होता भयादाले.
 सो सर्प की घ बगर्न आहुन्या हो भनि भे भया चलले आ
 सन गरी पुता हुति गर्न तयार गरि हुदा भाम वनाद.
 गुभा मुले धा हा पाई गरुद भे भाई सर्प भे रक्षा व्हा.
 राजा फन लपाई वयाया ॥

नेपालमा गरी सह दुर्गा वडा प्रतदन दाई भनि
 जगाया कोते पुट लगा भवे सीद्धी दाता या वंही लका
 स्वतवी नायक ललीत पटव्या लगा भवे चोव दल चै

५वीं नायक भादपूर्व लणा भवेत् पुर्णवी नायक यति
 शीनसहका मुलागरोत्त इभानि जगाया ॥

इनाजाले ३१ भीमसेनका दुई मुति कन
 भुदाई यथाक्रमले पाटाया पादुका पोछे ईसवली
 रेल पीछे द्यागवली दोवारा पोछे महीछवली दोव
 न दवारि मोहिने चोख सम्पल्याई दुपति का मुति क
 नाई भीमसेनका गति चलासमा व्यासमुनि आवा हाव
 गरी दुलोभजगरी भीमसेनका न दोपति व्यासमुनि
 लोके व्यादान कीलाया को भावगरी अधीका दुई
 भीमसेनका मध्ये भागमा यथाक्रमले वीरान मान
 गराइका युगप भीमसेनका पुण्डव सोति भेगयो
 ॥ अधीरुखरी राजाका पाजापा दोलका का भीमेश
 र मनुष्येक्ष भे भइ उनका घरमा रहदा भीमसेन
 भनि रहदा बहने प्ता र्थनागरी भुदाई मुति घानव
 नाई भीमसेन कन प्रवेश गाई व्यापना ग जादोई
 ॥ यकतामस मुति सव सौत मुति गरी वीरान मान गराया
 कोदो उर्छी गेगा रानीका बाला देखी सति जान्या श्रीरुद्र
 कन सोडु सुपारि दीया रीत चलाया को भीयो ॥ ५
 नाजाले अर्तुं वरुपे भाव भेये दीया प्रन्यादा की
 तिपुरां लंगा भर मा चलाई दीया ॥

इनाजाले ३१ पपमुति नाथका देवालय भोजन

भयंका नामाको वसाहा पुराउ भयो भनि यादीका
दल वट गरी वसाहा बनाई जीव मास गरी ल्यापना
गोदीमा ॥

केहीदीन पछि वसाहाले देवपटन पालागाथा रात्री
बोले प्रभाइ दुकावाली बाहिनस गन्धार यो वसाहा के इ
पडव हो भनि गद्गद भेदा भुभी राखी दया देरी ताका
को वसाहा ल्याइ बो दियो ॥

अघी की रवीन्द्र मया पालामा उठि गनु तारा
नाल सास्वति प्रसन्न भै राखालाई अघागति मेरायक
नाटक प्रख्यात गर भनि आशा हुदा भेले कस्तुरी
सो गन्धार भनि कौतुहल भ्रम नाटकको पद दालि
इति संधी पुराण भनि प्रख्यात भएको ओस्को आ
सुद्विजारी युद्ध बोधान भेले भन्नाका पुराण प्रमा
रा भोगुम भेदे अरथाकुर पुढी से न मैत्री वसी सम्म
तारि लोका बोधान यसर पूर्व दवाने शरका पूर्व
स्थापित गरि कस्तुरी नाटक बनाउनु पर्दछ भनि इ
थीवाट आशा प्रसन्न हुदा चीरवी क्रमा जोत रागा
ले हरी सोही पुराण प्रमारा मर्भ श्री सती देवी मुखे
गरी सुभ्रवोले नागे इलाह विधगराई पुराण प्रमारा
माथी आफ्नो अस प्रख्यात नीमोत नीनत भुवा इत्र
सोरमा राखी आफ्ना नाम ले भर्कु दवनाई चोदो

गकाराजाकन गीजाको भावगरी चारतजार सो-
 दुमैत्रोका मुखवनाई आदी नीमै पीधानवनाया ॥
 वीरमूसम्यत परिराई सक्कापद्यो ३ वर्ष उपा-
 ना भावने शरकास्थान द्यो डी देवदेस वीसाल-
 नगर एक अतमा इने इश्वरले प्रवेस भयो फलचोद-
 ग्रामसे धी धीक्रम सम्यत ७४ पसाल पमपित्तवास-
 भे नृपलीलायली रूपाको भीयो यो नोटक को-
 प्रभाव जुबमै शरय प्रीथी वृद्धी राजा धीमान राजे-
 लक्ष्मीवास दुम्पा मुसो आदापदि पद्मी की शसम-
 नाम काहाण ले इश्वर विद्वन प्रसन्न गरी चारु नवब-
 प्रमारागरी नृपेकी लागराउनु पर्ने रीत बलाई प्र-
 व्यातगन्ध ॥ ३ ॥ गीमोति स्वदपले पसुप्रति शरभा-
 देशे जानेश्वर शान्तमाइ देव वाट इति सोधी नाटक-
 दुष्णिगेन इसागन्ध भावगरी भेरो चरदि नाटक-
 पज्या पलाया वीरमूसम्यत १०३ वर्ष सम्यक-
 सपज्या चली रूपाको भीयो आदाउप्रांत यो कर्मलो-
 पभे रूपा शेबानर माहालीत पट्टका म्पाउदद फ-
 लो वोववन माकाठली नमादा फाठली चको आउदा-
 अधीकास्थान युद्ध चोर थोको सोही चोरमादा-
 डाको भारी पीसादि चो उराबदि वसी रूपा इश्वरी प्र-
 सन्न भेउनि रूपा सरिरमा प्राप्ति भयार म्पाउदद भा

पुनः आपै दाउ राका कच माठ हातले युहु भाग गरी जाचि
 रय्या वस्तानरुको आश्वये अदभुत समाचार सुनी नीच
 का राजा इह मीली जा नीवे दोत तो बौक मागरी कीचा
 गाढवा ललीत पट्टे का भर्षित प्राहूरा तो श्री कन कोलाह
 पोत अदभुत पीसात्र प्राप्त भयाकोहो इने साक्षात इह
 सीधी भवानी भनि प्रख्यात इह इह इह इह इह इह इह
 तागद इहरी वाट अघा गन्या मलाह गुप्त गरी नाव
 मलाह भीमेश्वर का ह्यान जान को इहा भयो भनि आ
 सा इहा यमुकरो माफ गराह इहरी कन प्रार्थना गरी
 थाप्पा आहा पछि इहरी वाट मेरा नृपलीला वीधा
 नले पुस्तक वानीष्ट आगम माहो लाली पुस्तक की
 मलाह वीधी पुन्याह प्रख्यात गनु भनि आज्ञा इहा सोही
 पुस्तक पाह इहरी धी नाउ गरी अघी ना चलन प्रमारा
 परवर्षा पुन पुन गरी मुल अघी कलस वीरान मान गराह
 २५ गरा देव देवी का मुख मकुट वनाह प्रगट गरी जाप जगा
 दो पुजा वीधी पूर्वक पुन्याह नृपलीला गराया मलिक
 प्रान भीमेश्वर का ह्यान मा जानु पन्ना चवं न वड नृप
 लीला गाउनु पन्ना पन्ना वनाह राखा को धीयो वही
 नाच कन कोति पुर का सुर्जे वीसी अमर मह्य रा नाले गगा
 या च्या ॥ यही नाच कन राजा प्रताप मइय ले ललीत प
 इन का राजा सींग समत गरी इही सीधी दिवि का नृपे

वीधावललतिपदन गालवहाल का ब्राल्लरा लाई भारादी
 नाचमा चाही न्या चर्मगर्न अधीकारी गरी यथास्थिति
 गरी देविका नाचकन जागाई न राजाले सम्मलेन बहुते
 चर्मक्रीतिगरी यसबडाई रक्षा का थीया ॥ पछी १२ वर्ष
 काइसी धीनाच आई दखार मानुष लीला भै रक्षु का
 वेला मा रात्री बीधे जोसाक वदलो तमासाहेन कोइ आगरी
 युवले जावा हीरो चोव कादवनी भाओइ सीधी रात्री मुनि
 अविष्टि दरी मनुष्य रूप धारी कीराज मान गरी रक्षा का देवी धे
 न राजाले सुंदरी लीई भनि गाने आई इस्तक्रीया गर्न गमा
 र तसबेला देखी कोप भै राजा कन आजागया हे तने लि
 पी भति दीनारी कर्मगर्द रक्षा दौ बीवेव वीधार के ही
 र हेन छ अवतमा राज्ये भोग यति धे मान दे भनि देवि
 कोप भै आर ध्यान भेगया ॥ यसवेला मा इराजा कन
 अचेष्ट भै पृथ्वी मा लोया को ही वाये ममान्या ईदू देवी
 उगई राजा रक्षा दिखार भीत्र ले गया पछी घरी र सम्म
 वाची सम्मत ७५४ चैत्र सुक्र ११ परदादसी सोमवार का
 दीन १४ घडी रात्रा दावडा प्रतापी सास्त्र मा प्रवित कवी
 भयाका धेरै चर्मक्रीती न्येस पुष्पेन भयाका यस्ताराजा
 प्रताप मल्ल परलो व भया ॥ इनका तेस गरी रात्री प्र
 भीती दुभनासनि गया ॥

आसपुत्र नृपेन्द्र मल्ल वय १३ ॥ इन राजाले मेरा पीता
 कनवी सज्जन ग... इति सो ही कानाचकन मेरा सता

नभरका तो पुरन ल्या पुन भनि मनाइ गरिका तो पु लो सागे
देव पवन मो नचा पुनारी त चलाया ॥

इतना का पालामा सो व्याल धान भया का का
गी भीयो सीनले राजा वक्तार्ह पसुपति नाथ का चोरि दे
वा जा मा सु का वक्तार्ह तो रन चलाया ॥ महा हानन पे चो वि
सति पुर चले गुरी रावी कारि दे लुक्क पुरा मो दी न प्रति
यव चलाया ॥

अधो पसुपति नाथ का पुजे स्वामी आफ्हा सो इ
अले ने पाल दडा दीदा भे गया ॥ इन पद्मि पव वीम
ला ने द नाम मोरी या सी स्वामी आदि दे श्वर मा आ
सन गरी वरपा वर भे का वर राजाले सु नी भेरा
न आया ॥ तारु अर्थ गरी पसुपति नाथ का पुजे वर
इराई पसुपति नाथ का अपरा कारि गरी दीया ॥
देव पवन का लगामा सो लोदा असि ना को भये ईथो
इत्ना मि सीत सम्मत गरी असी ना नीधारन नीमिनि
गे था क्रमले पसुपति नाथ का पश्चो म दी सामा आ
राके रा मुनि चला आवादन गरी ल्या पना गराया
॥ अगम मुनि भाने चलाइ गुरी रावी असि ना नी
कारा गराया ॥

इतना का पालामा सी होति या प्राप्ति धर्म दि
शती नलो चा गु नारायण मा भो न लुका पुन नादा गोद

पागमोरानका सर्वस्य सकारि दावील भयोरे
 राजाले वृद्ध स्वका दुद्धेन भनि धनजामा गदीती
 लाज ३००००० भये इनामाले इने धन बर्च
 गरि दुला सीलाका भोरवका अग्र भागमा दु
 लो लौगाकार देगा का देवा लये वनाई अष्ट
 धानु भाग सै युद्ध गरी भुवरा लक्ष्मी रानीका
 नामले भुवरो शरी नाम सीव मुनि थापना
 गरी धोरै बने गुटी राखी नीत्पाच नगराया ॥
 यही धनले सै भुका लौगा जीन भयो भनि नया
 साल वृद्ध अष्टाष्टि लीङ्ग बडागरी भगवौ मुनि का
 चो सीवालये का सीला का देवालय देखी प
 सौ दीसामा सारी सुनका पाचो मुनि वनाई स्था
 पना गरी दीया ॥

इने धनले पसुपति नाथका पुमादारी स्वा
 मी सीत भनोगरी सीवी बर्यदी का सा अग्रमा
 रागरी पसुपति नाथ वर्यवेधन अस्पति अग्रमाग
 मनवस्तु अर्थाने पाप अये इने की मोज्य देलास
 कसुमा रोदन नाम गरी प्रतिवर्ष चनाया ॥ धो
 रे गुगी रावी दीया इति गदी पनि धो धोरै वादी
 रहदा ॥ वज्रमोगीने चागु नारायण का देवा ल
 ये अधी का पुनु भयो भनि गीराण द्वारा गरी दीया ॥

जयेवागीश्वर का देवाल २ पत्र ये आका वाग रि
 पनाया ॥ यतिगरी वाकी सेव सेवे भुवा प्यासा
 अभागत इमक न भोजन न गराइ धन समापु ग-या ॥

इस आका पालामा अकस्मात सक दीन का
 सत्रीमा जयेवागीश्वरीमा चोरपसी सेवेग इना चो
 री चो भ्राभाराकी वाहीर भाई पाटीमा वदन आयो
 गाहावाट चोर उरन नाराकी रखोर चो गाई दार ले
 कोनी गरीर इवा पेला मा इना माले हेतु जा दा इ
 चोर धो फाली गुदनु वसन नस की रखे को लमा
 ले ध्या देवि का गइ ना यथा चो तो थियो गइ ना
 देवि मन लगाई दीवान ॥

इस आका भाई पार्थिव सबका पीथी पदे का
 आमा वात्या का दीनमा मरन भयार ब्राह्मण का गरी
 कांति पुरमा आफु ना लगायान सेत दसमी कर्म लीया ॥

॥ इस आका पालामा श्रीगुह्येश्वरी का मत कांति
 पुरत शंवलका से मन्त भ-ड नामा याका कोहीम
 फ गुभासु थीवा नेपालामा आफु गुता सीही कोहीप्र
 ध्यातन गरी आइला दा दुप्पा के लामा चील भे लगाई
 गुभासु सीवा पाकु भीत्र लुक्को आहापदी दुप्पालामा
 ले हुली रूप धारी तेस पाकु माथी लसे उप्रि उप्रि मी
 चन लाग्यो उस्तैवलनमा सुमेत भडले श्रीगुह्येश्वरी

कन आरुधानागरी मलाह रसगार भानि पुकारि गु
 ये धरि प्रलैने भै प्रगल भै दहनि दीका भया आहाउप्रो
 त सुधन भडले लाहाये पाहि भै प्रयोग गरी दुप्याला
 मालाह मान्या ॥ अथ पतिगुहे अति प्रगत भयाको द
 ५ केही आकार वनाह ल्याप नागजाको छ ॥ मानि स
 ह जाह दहनि गरी आउछ ॥ यस कुरो गुप्तै थियो आहा
 पछी गरीव भैलासा गयाको थियो बाहारहदा वस्दा
 यकदीन कोठीवाला माहाजै हल्ले यस गुभाजुवन रुपे
 गादी सुलीन काधार पनया उस भोद्या नीले थोदे भदी
 बीजाम्य गर्दी गदा भयो बाजारी साह पखर्चा पछी बाट
 भोद्या नीले आफ्ना ध्यामा मा आडिदी सवरक्त भै
 रक्षाको देखी वहुने मन फोका गरी तेस गुभाजुवन
 वेभन आयो तेस गुभाजुलाहि पाहि घर लागि वहुने पा
 र्थना गरी रक्त भयाको आड सव जस्ताको तस्तो गराह
 यक ध्यामा भरी आडको को घर सम पुयाउन आयो
 उत्तो करामत यस गुभाजुले मानी स हल्ले मानी गरी दी
 पोसाक वदली दीया ॥ यसै समय लासामा यगु कस्त
 भोलेकी मानी स हल्ले मानी गरी दीयो भागु को घर
 पछी कोटोरा दोरी लअनि थियो र उत्तो वरलीन दुप्या
 भयाको लामाले मै सुवागरी मैथ प्रयोग गरी वेस मो गदी
 यस गुभाजुले यस समये दुलो गुबार कुब्दी दुप्या योग छ
 यस्ता यस्ता तरहेको धर्म गन्धामान्य पनीको आहोला भानि

सहमा बुकी फीमा या यहीपुरो वतिस कीही माइजे
तेस गुमानु सेग सोध्या प्रसा केही युकी उपकार गन
कोतमो सामर्थ्य की भनि सोधदा य सकुराको भये
नीवारण हुन्दा मुकी भगो लो भेदा यस्तुराको सह
मा फेलीन नादा लामासै गवतुर पुगे लामाले को
ल्याई वातपीतादी भगोला भनि प्रतिष्ठाग्यो मुदी
ननुवार बुद्धी होला भयाको थियो उद्दीन तेस गुवा
हल यकबाहाडमाथी नाहि मै प्रयोग गर्दा सबनुवार
बुद्धी सोही पाहाड पाथी भयो यकदुद्दीन सम्म कुसा
र बुद्धी भया प्राँत तेस पाहाड बाट लामा आयो सबद
भोयालेतमासा हेन गया का थिया ॥ यस पद्धी गुमानु
लाई बड्ते मानीतागरी लामाले प्रीति गरी आफ्ना साथ
राख्या ॥ यस्तो समये यकदुद्दीन थोया बावा यत गुमा
गुले थोया नवाइ वगैराली थिया सब धरी दीयो र
लामाले थोया केन नवाइ हुन्ने भेदा तेस गुमानुले
भन्यो अरु थोब बेहो वाराणा होइन थोति पुरवा मोदर
मा आनी प्रवेस भयो र आगे नो वाक्का को हो भै लामा
ले उस चरी चोरी लेयो फलाना दीन माय सब वान मा
यत गुमानु का घरमा आनी प्रवेस भयाको होकी भनि पु
हन मानी स पवाया ॥ पद्धी यत लामाले तेस गुमानु सँग
तमो सामर्थ्य दुलोद की मेरा सामर्थ्य दुलोद मस्को परि

२१ गौरी भवि दुवैले पैदीको स्वरूप धारी उग्रा गोवाहाल
 कावावर लामा आकासीन सवेन पेरी कहीं गाँको स्व
 रूप धारी बेतमा गाई गहुँका बालाको दुजामा अदीदा
 गुवाहाल वस्पाको गहुँको वोटे गौँ रसो लामा वस्पाको
 गहुँको बाला न छुलिथो ॥ पेरी पद्मी हामी दुवै न ना अ
 दुवै भे गहुँको वोटे मा प्रवेस गौँ कलाना वोटे माद भनि
 रहराउ भनि लामा अदुव भयो र गुवाहाल ले गहुँका
 बाला रहराई यो सेरे उमा तमो गौँ उरछा दोध भनि रहरा
 राया ॥ पद्मी गुवाहाल लुकदालामा ले वस्त्र बल्ल
 गहुँका वोटे मात्र रहराई नसक्ने यो सेरे उद दौ भनि
 रहराउन सवेन तादा पद्मी दुवैले आफ्नो स्वरूप धारी तीमी
 धर्म भेदा पनि बडो पुरखा थो रस्यो दौ भनि आफ्ना घर
 मासो लपाई राख्या थो रैदीन रस्यो उज्जैन गुभाल नेपा
 ल आउ नदी भनि वीरामा दा लामाले वीर दियो नये सगु
 भा ललाई नेपाल जान दीने दैन भनि पहा थो बडो राखी
 दौ उग्रा यस गुभाल रस्यो मुनि लामाले वस्पाको राखी
 दो भ्रा मुनि सहरमा पनि थियो लामाले भन्मा घाटमा पस
 लाई तारी नदी भनि राख्योको थियो आफ्ना सामर्थ
 ले उदो जानु भनि थाचा राई राख्योको थियो वीरि दीन
 पद्मी यस गुवाहाल ले नेपाल आउनुको मै सुवा गरि अनेक
 तारसो वीर मादा पनि नदी नेपाल आउनुको ईशा

गरी घाटमा आउदा घाटपालले लामाको ची-इनभै
 तारीदीन्या देन भन्यो ॥ भनेव तरहसँग भन्दा पनि ता-
 रिनिदीदार भीमी आये जान्छ भन्दा आउ भन्दा तेल
 गुभालले वंचनपाई युकरुमाल नदी माथी कीछा
 ई उस माथी कीछाई वसी निदीमा इली आये सरुवा
 र्हेदले पदी लागी लामाले भनेवो इने मानेर सरुवा
 दे भनि आउदा भगेउन सवे वै ॥ यसकुरो लामाले
 थाहा पाई नेपालमा चोडे आई सुमेत भइ गुवाहाल
 धरपुगे धरपुगी २४ भारी आलमाल बोकाइ गप
 माला पुस्तक इरु चिह्न देखाई तमावावा भन्दा भनि
 गीत चोडा तस्वार गराया ॥ पछि गुभाल आई चिह्न
 तस्वार गपको समाचार सुना लामाले दली भलाई
 अनर्थ गयो धरपहन भयेन भनि भोटेकको बहाल
 वनाई बाइलेमा तरी लामा गरी गुपुगी ररुवा ॥

इने राजाका भालामा लल्ला हा भैन्दा बाइला
 रोगुद्ध धरिदा कबुचमै बाकारले वनाई शमा साथी
 राजासीत भै इ भरी कन्यकाया वर्ष प्रति बालाच
 पुदसी कादीन अयापी भोक्क वचन देवी वन पदी
 राउद ॥

यस्ता प्रतापी राजा नेपाली सम्वत् ८९७ आ
 बाड शुक्र ग्रीतया सन्निवार कादीन कांतिपुरा
 गा-टुपेड मल्ल परलोग भया रात्री आदी २४ तारी

गया ॥

अस्मत्पुत्र भुपालेन्द्र मल्ल भोगवर्ष १४ ॥ ६ राजा
कापाला मा जसुपति नाथका उगाहारी वीमला नंद
नाम बोढी आसी थीया यही समये राघव नंद नाम
बोढी आसी स्वामी जसुपति नाथको वदनि गर्दि आउ
दा है स्वामीलाई राजा वक्ताई उगाहारी गरी आफु
जस्तो भेकासी गर्दिछा भे गया ॥ ६ राघव नंद खा
मीले राजा वक्ताई अर्घी न भया के दयतारोइन भनि
नेपाल (आनी मिति जसुपति नाथ मा कर्म बलाया ॥
वेत्र कर्म ले मठ बनाई पानाला गी साधना गरी आ
फुले निपाद्या रागरी जसुपति नाथ कान्ति लब्ध्या
नगर्दि थीया ॥ अर्घादा पर्वीत्रा रोइन गगर्दि दीया स्वा
मी व त्याका घर मा वनाई वर्ष प्रति बहाउदै थीया ६
स्वामीले पद्मी पनि आफुले बनाया के मठ भी न बनाउ
न सिके बलाया ॥

यस्तै समये यवक्षौ निपुर कोनेका कोची लीना
मंतनले नीत्पदेस अर भागमा लुगे इन्द्राय सी पीठमा
तभी सेवागर्क आदा युवकी न मापी वीछे नेपालेश्वर व
छेला देवि आइ वस्दा चण्डला देवी को देवी गगाले सब
मानग माको देख्यार इनेवार आइ स्वामी कन भेरी इकथा
इकदंदा स्वामीले नेवारको मेसुवा मानी राजा वक्ताई पुत
यनु दर्सी कादीन युगादी देवी नाना की धाव पुमा गरि रा
ख्याका नेपालेश्वरी वदला पीठ कन खुसी गरदि आवा

त्यादीन प्रधान इद कायात्रा प्रतिप्रदा दीन त्यामी भाषे भा
 ई पसुपति नाथ कन रात्री भाजगाई इ अर इथरी कुतु
 हलीली लगगाई धानि ७७७ लेर लीं छरदरी प्रतिवर्ष
 थ यात्रा गराया ॥ इ स्वामी ले राजा उमाई इने वार कधी
 ती नाम प्रधान ले दो रे प्रथम वर्ग गव्ये भनि देव पदन का
 प्रधान गराई हो या ॥

अधी पावा नृपेंड मल्लका पालादा भाई महीप
 ते-इ मल्लालाई मंत्री का खले र्द गरी राव्य स
 म्यत १०६ कालमा महीप ते-इ मल्ल भागी रलीत
 पडन मा गया ॥ नृपेंड मल्लारा गाले तीमी सैग स
 लु वगरी मी लदु मेरा भाई कन लोपी पलाभ
 नी पगुदा ले भानिलाली त जे हन का रामाले उत्त
 र ही सरा आनुया कन म न गने दैन भानि मही
 प ते-इ मल्ल कन आफन राजे कुल का ची स्वी चो
 क मारली भोली पलट सवे रे का निपुट आया
 ३१ ^{निवा} ~~म~~ मल्ल मल्ले आफना दोरा जोगने रेंड मल्ल
 लाई महीप ते-इ मल्ल साथली आणुड भनि पलादा
 र जोगने रेंड मल्ले इथ दास प्रभीनि प्रामोई
 दलाई बोकी रावी मेरा ची हन पला दुज्या ल म
 हीप ते-इ मल्ल कन न लपाणुड भनि रावी आफु
 रे सुदो भो मा आया भक्त पुरवांति उर ललीत प
 रन का रामा रे सुदो वान म भाई स पे वा या ग्या

लालीतचरनकाराजालाईकोनिपुरलापा ॥ ये
 लदीनकाश्रीमा पोस्तोवकीसीनाम प्रभोति
 मानिलपावई भाइवनलीनपरायुदा पोस्तोव
 कीसीनाम प्रमाणा ले इशरीदासकाजी लाई भन्ना
 लाना नृपे-इ मल्लका आशा मही पते-इ मल्लक
 नलीनपमम आया भेदा इशरीदास का माले
 जोगनेरें-इ मल्लका री-इ न आग्या ल सो पी
 दो न्यादेन सेवा भेद आतो वी दई-इ भेदो भन्ना
 अणु भेदा पोस्तोवकी सी वहुने रोसाई कोनि
 पुरपवका ॥ जोगनेरें-इ मल्ल कोनि पु एवाटप
 कद भेद भयो र पोस्तोवकी सी आदी प्रमाणा इद
 रो घोडा के वागासमाई कोनि पु एवाटु हो सभने
 जीती गरी भन्ना ते पति जोगनेरें-इ मल्ल ले व
 चन नसुनि लालीतचरनपवका भोली पलट
 बोकी र ह्याका पामान इह आपरा आपरा घर
 गया यस्तो वेला मा कोनि पुरका रामा का भा की
 सखसमगा इह आदि मही पते-इ मल्ल वाया का
 घर लाई घेरा जव जस्ती गरी घर भी चबती समा
 गन जादा मही पते-इ मल्ल ले शाखवाट औरुली
 नीका ली सो रोई दे पज मलाई मार लागा दो
 का बोली को राभी अणु न लाग्यो मेरा जी वरक्षा

॥ रभनिपौतिगदी पज्जि हल्ले सनभायाका लाई
 याहासम्म भयापदी अव क्वाहेरी रदेहुलो समातलो
 मार भनिम्मा भै राजा कन धे मी हल्ले न समाहिक
 दी माया कतिवा हात भन्ना कतिवा गोडा भा
 च्छा सरोखाट राद का धारा वस्ला कतिलाई लात
 लोहाया कतिलाई कुलो भाव्यया कतिलाई क
 पात फोया कतिभागिया तीनी हल्ले सकहेरी
 पार लुदी लीया कासी राम आले कात्तु केरेया सु
 यीया हल्ले न कुरी सक्या पदी थुनी राव्या ॥ कौ
 ति पुए का मानीस हल्ले अवता राजा हल्ले देव को भान
 मावसी सलुव गन्ना अवता पाई मान बुलासा भ
 यो भानि गनी आनुया हल्ले पाई पति समाहि थुनी रा
 व्या मही वषट् कौति पुए का रामाले सुंदा अव पाट
 व्या हल्ले पाई पति समाहि पाउनु भनि आउदा को
 ति पुए का भागीयाका मदन नाम ब्राह्मण कन
 समाहि दाई भुगा लुदी लपाया यत्तात हल्ले वल्ल
 हवीये बाटुदी सलुव भेन हल्ले यत्ति समय ७०
 नी वास मल्ल पलीव भया ॥ याहापदी पाई का
 परमो हल्ले भना सम्यत ८० नव्व आवाड लुक्क
 पुर्णमा कादी न मही पते दुमल्ले लाई का ति पुए

का राजा लाई सोपी सलुव गरी रस्ता बुलासा गैले
 भनि खवर पहीपते डमल्लले थाहा पाई भाग्य ॥
 यही खवर को तिपुर का प्रमारा हुल्ले थाहा पाई ला
 तीस पटव को प्रमारा हुल्ले को तिपुर मा थुनि
 राख्या भाहा पछि सन्धत ८०७ आकाड जुद्धो थोती
 या सनीवार का दिन को तिपुर का साना नृपे डमल्ल
 पले विभया राजा भुपाले डमल्ल उमेर कथा हुना
 ले भेची हुल्ले मनोगदी चीकरी नाम पान अरु
 प्रमान हुल्ले गयो तेध भेको तिपुर का देव पटन
 मा आई ओप सुपति नाम कन नीप दसिन गरि
 अनेक दान गरि हुला परमान कन राजा नृपे डम
 ल्ल पले विभया को चार दीप दी चीकरी कन दे
 प पटन देवी कुरी हुपी जुद्धो को तिपुर लाया
 धोबी बोला उगदा चेष्टा हाया को थोयो ॥ जेठ
 मा हा नखुसल पेष्टा सवमा तले बुद्धा लातले बोया
 पुस्तो गरि सौ समाई लपाउदा यवजना कपालमा
 लायले वजादी रात धारा वद्धो थाहा पछि वीर
 धर भन्ना काले यत्र गत वद्धा को चामी देउसान
 हुनार मोहर लेउ यो रात को मोल ७ हुनार मोह
 को भैरव सारो धोष्टा भुभ वाटो मार ह्या को ली

मुखमाजवरजसीगरीवादीवादीराखीकीया
 पदीचीकटीवेसीधरुवेलादिगुनकाठधरमाभान्या
 भीरुवीकापरोवालादिमाहासपायोलाहाससमादि
 लेसमान्याभागीजाकन्याहोराभाभवाच्या।।पारिमा
 भागीजाच्यादोहीववाहीवुवालांकभीइदभाभवाच्या
 यलोतीनेतदरदगदातकडाभेपदीतीनेतदरसमुद्धमे
 ८९० भडोमेहाभाभौलिपुरमाधीयोगनेरंडमलले
 भदाईगन्या।।मुलाकाजीलक्ष्मीनारायणजीलोलादि
 धातगरीभार्दिसनीइदलेववरसुबीसख्यागामा
 याहापदीभुपाले-इभदत्रराजालेभडीलमासौलादि
 मुख्यकाजीगरीदीया।।

श्रीपसुपतिनाथकनराधवानन्दखामीलेकीर्धी
 पुर्वकनीत्पज्जागरिरुलाकाधीयापदीभीनवाल
 कावषतमाभनसोखामीआकनभीनआभीलेलाव
 नीभीइदलाईदभन्याभलाईआज्याद्यामावागमानि
 वारीसमाधीलीनदेउशेइवभनेमाहातिभीइदकोइ
 भ्याप्रशोसमाधीलीनदेउभन्यारानाकासमीपमार
 ख्याकादुर्जनइकुलेयसार्इकाखामीइदलाईपसुपति
 नाथकाज्यकगरीराखनुकडीगुरोदतंसर्थवागमानि
 पारिलगीसमाधीराखन्याहोभेदाउलेभाकीक राजरा
 नेशरीसन्धीसमाधीकरलाईराखदा राधवानन्दखा

मौले आपुरले भण्यामा फेद नपुगी दुर्जन का बुधी
 पुनी आय्ये धाट मासमाधी लीन नदीया कुसे नगा
 समाधीली सुन्दे मागया ॥ याद उज्जैन उणिप सु
 पाने नाथका पुज्य वज्रोग्य मुक्तीची स्वामी इह
 आयनन ॥

यादपदी वधले थरी को या नगाया को वध
 पदी रानी कन स्वप्न भयोर रागाराने दुवै नाद प सुपति
 नाथक न पुनारी शतवीना येव का कवच मुनिवना
 ईश्वरे गुरी राखी बाडा इह कन गुरीयार गरी कातिव सुने
 मार प्रतिपदा कादीन प्रतिवर्ष रथयात्रा गराया ॥

वही जात्रा गरातुन जादा रानी वदमीजी वीतिग
 की रानाले रानी कुप वनाई दीया ॥

राजा का प्रेत चतुर्दसी कादी वरात्री माय वरा
 नी पालोव इहा कोतिपुर मो देवता इह को गात्रा आधामा
 ये भयो आमावास्या कादी मेहु कात्रा सव मना ही गरी
 दीया देवता मुनि दोषी स्वस्मान मालें गया ॥ ती वदले
 सोरी कात्रा मात्रे कर्म सोत सेपु री गराया मना ही गर्व
 सेवनन ॥

यादपदी भुपाले इह कन तीने सहा सलुव मे येवे
 भेर इहा तीर्थ वर्तमान कोइ आले राजधानी सहा कोतिपुर
 वाट प्रस्थान गरी इरी द्वार का मेला भरी गया तीर्थ

गिर्देमा दो भुम्भ्या देवी देवी नकारता मा सम्यत ८२५
 कालीक कृष्ण भी योवती बुधवार का दीन रक्षा प्रलोक
 भयार साभजान्ना मानिसहस्र ले इन्का सरिर वेष्टो ८
 कोसगर्मनसम् एषाद्गीगा जीमापुष्पाद् अग्निससका
 रगराया ॥ राजासिगजा मा प्रमाणा इदमको अहिरागा
 प्रलोग भयको वनर वदन नसको दराई आफ्ना आफ्ना
 धामा लुकीरह्या ॥

ग्राहापदी वनरागादे भयपदी माद्य सुकुर्पे भ
 मीका दीन राजा भुपालेन्द्र महन्न का जानक पत्रपने
 मा राभी अग्नि लस्कार गाइन इन्का सेमग गरीरानि
 प्रभिति जनासनि गया ॥

आसपुत्रे महर्द्ध मल्ल इनका अधीका नाम
 भास्कर मल्ल भोगवर्ध २५ ॥ इसना १४ वर्ष का उमेर
 इह बवा भुपालेन्द्र महन्न परलोग भयाकाई ॥

इन राजा भतिथै चल स्वभाव काथीया धौरे जै
 दी इह पान्ना अनेक स्थानमा गाई कोन्नी सीदार वे
 न्ना मा भति रत भयाकाथीया यक दीन ~~की~~ नै सह
 वारा मा येवे भै भी लीरहदा समये ॥ भक्तपुर राजा
 कोलिपुर काराजा सौ बुलीको वायोगरी प्येवे वीतिर
 हली वेडा मा गादा १२ राती समाई नेपालमा ल्याई प्रन्ना
 या भक्तपुरा रमा ले मात्र यक राती पवि लपाउ न सवेन

यत्ने मा भारुधर मल्ल आगिसुरा पतापी इरादि पंदीत
 माने इह बौद्धादि राजावरानि गरी राजागज
 पति मदीदि मल्ल भनि नामरावी प्रख्यात गन्था ॥ इ
 राजा प्राह्मण कन सद्यै स नमान गद व्या ॥ इ राजा
 तप्पातीर सीकार बिल नगावा धेरे रैथा ६६ आदि
 अने कदारदका चीज जीम सौगात चदादि कर गोरी
 वान कन अधार माता राजा वृसी भे धेरे गगा
 पक्की सगरी पुभा नाम जात प्रख्यात गरी पक्की भा
 या भयापी यस नाम को जात रक्षा का ददे दन ॥

• इ राजा का इह वीधा हीना रानी भीया सो ६ साले
 राव्या का इह मेनु इह थिया ६४ ल्ही इह सीतर स कृदा
 की दारग नीमिनी की मदील का स्थान मा सुंदर धर्म
 सालावन दिवसा ॥

इ राजा फेरी शनी वेडा नीमीत ली धुली मा २ मै द
 सम्प वास गन्था मुसल मोह आदि राजा सौग पात चीत
 गरी चीनि इह लादे राजाले चादा गदी नो दरी भे रक्षा
 का थिया यत्ने समये मुल का जी गल व कुल ले मुस
 ल मो सौग को प्रीति राजाले गर्न लाग्पा भनि दानि वेडा
 न पयदि धामी राख्यार राजाले दानि वेडा जाना दै न
 गै गानी सम्प पुगी रक्षा न गरी पक्की चोदे आउ ला
 भनि ते पनि का जी ले न पान्दा मुसल मोह सौग पीली
 का मिले था दान पाउ न गरी जान लादा यत्न मतल

वकाजीमंगलकुलले थाहापदिउमरावदकुलेगल
 लाहगरीभुकीगरीरामाकनपरायनन॥ थाहापदिमु
 सल्लो गुल्लसवाजना२० रामाले साथगरीनेपाल
 माल्यादि कोतिपुर सहमा मुसल्लोइरु न्याडेठ सयेसम्प
 लाईवानावचदीआफराचाकरीगराईरख्यापलेन
 रदसैग १६दा मुसल्लोइरुले रामालाईदीमाइदा रामा
 लेदेगले कुलमुख्य कारीलालीवोसी मुसल्लमानलाई
 काजिगया॥ थाहापदिगुगेलकुलप्रभीतिउमराव
 इरुले सक्यासम्प अवराजलेघरीयाकोसेग्रहगरी
 होइकोधरमनेपालमा गुमानुनलागेयो यसवक्तमा
 शमीइरुले सक्यासम्पकोभुकीगरीरानेइरुलाईननी
 काल्याशमीसबहोइमुसल्लमानकोकमराइ नलागेयो
 भनि सलाहगरीकोतिपुरवाप्रमाइरुवसइरुलली
 गपहनकाप्रमाराइरुसबयुवगहाभेभीलीमुसल्लो
 इरुकनसरप्रहारगरीभादीरामारमुसल्लोइरुव
 पहीभेरअकुलमावसीवेदुवलेहानीतरवालेकाटी
 धनुषप्रहारगरीनेकाखसडेठ सयेलाईभयमगया
 यस्तो गरकोदुलोमकरारुगीलडाईगरीमुसल्लोसभु
 लाईसेहारगयापलेदीनभक्तपुटकारामालेदेव
 कोटभाचदाईगर्नआयारइनिइरुसैगपविलडाई
 गरी७०।७० मनाकनभवप्रगरीइरुइजगयाभाहा

पक्षी पक्षी मंगल वृक्ष त मुल का मी भया ॥

सम्बत ८३७ मेर कुम्भ आया वास्या का दी बललि
रपवन कारागा ती ही नर सी बल पर लोग भया ॥

वाहापक्षी ललीत पवन मा राज्य तु नेहुदा ४ कामी की
तिपुर आदि राज्य तु मे भयो अवध नु पवन मा द्यो भनि वी
ति गदी लो भनि भद्रा दी पया ४ पदी वी न्यापक्षी पनी
केही डतरा नदी पा वन्या प्रजा इद २४ प्रमारा जेत भे की
ति पुर मा सरागा जा धृति गदी राजा कन बुझाई सी डुट
या भा गति ललित पवन जाई ॥ सम्बत ८३७ भा व १५
सुक्र वष का दी न राज्ये अभी सेव दीया ॥

पदेड मल राजाले को तिपुर ललीत पवन डुवै
सह का राजा भै रहदा समय २५ वर्ष का उमेर मा ५२०
वर्ष मा अपुन्या मा ही मारी आदि नो पा त्या प्रवेस प्रया ॥

आ श्रीरा मा मन मास मा दसे गद भवि भक्त पुल
लीन पटन मा भनि पटा पुदा दारी मा मन मा स मा दसे मी
देन भवि प्रया ॥ इ राजा पदेड मल राजाले मन मा स मा
दसे मा न्दा श्री न गद म्हा को प भै ८३३ साल चे न भै ददे
वी को तिपुर मा प्रा पु हुदा ॥ पे लदे सर ग्राम इद का घर
घर मा पु सा इह मन्दा आहापक्षी सती घोडा भेडा वा ब्राहा
स कु बुरा गाई भै सी वन मा गी वा गै तु मृग वडेल आडी व
न चाम म्या प पु पेक्षी जी वा गै तु आदी प्राणी ना स भं या ॥

भाहापदी माही मारी आनि पुजलीत भैकावी मा का दमा
 कर्न सीधी मा कोका पुरी कया लडुवी रीग यलागी
 म्वर भाई नोपालका सहगा महमा असे जे पानीत
 मया ये भभे नादेवी कोलिपु रमा मया भसा मा ललि
 तपदन मा मया भक्तपुर मा मया ॥ यली नरद सो रोग
 केली पादोका वाहीर काव सहमा भया युस रोग ले
 ज्यादा मोने रोग दुया मानि सह भया अशा मोने तन
 काले मा मदी सहगा महमा मज्जादि वेवहा (पु) चार
 से चार सववे चभे दहा काल भोगया ॥ यस्तो नरद रोग
 रोग भे रद का कोलिपु र कामानीस कोइ कोइ रा नी मा
 नीस सह रोग दुया जीती देवो रोग गाई आजीती
 र्थ पुगी मरन भया कोही पथली का चाटमा मरणा भया
 कोही वा मति मा मरणा कोही की छु मति मा कोही आधा
 वाटमा पुस्तानरद ले ममदी मयलीदि आनि सत्का
 पानि गन सकेन बी जमा ५२० मानी समदी धरे का सैता
 न सुपे भै अपुताली लाय्या ॥ यस्तो समय अधी श्री
 पपुपति नाथ का दशीरा मुख वाट देव प्रकास भयो
 मदी न्द नाथ का था मा पानि ५२ न आग लभायी या
 श्री न नाथ का रथमा आनि प्रवेस भै मलपो कृति
 पुष्पाधु भै रव दाने भ देवी मनि को मुख पटन भ
 यो न वगु दगा पानि घोप दी रदु नोपाल मंडल मा

सर्वे ध्यानकाहुलाहुला देवता आस्थानमा उप ड
 व भया यही भयले प्रमाद ह्वाही चाही भे स इ ह्वा
 डी धेरै भानीस भागीगया ॥ यस्तो समय को तिष्ठ
 र कामुष्य काजी भोगल रकुलले रामा महे ड सई
 मल्ल र दुहिसनी दुहमये गु मल्लुवा ४० ना भात्र
 गरी को डो र्थान का घरमा सब स र गाम रामा
 र गरी राखी आउन गान न दी र्थे र गरी लुकाई राखा
 याता तर सैग रो की राखेका इ भे हा पद्मी सम्म
 सहर गाम हसमा भानीस वरावर भे र्थी या योले
 समय यक गोगी आरु भोगल रकुल काजी वन
 पुनाया अहो गमा काजी नेरा सौति चित्ति पुना
 पावले भाइ भाणी नीवारसा हुन्दा छैन देसी प दे
 सी सब गमलाई इ स्था भोजन गराउ तव मा हो भा
 री देविले गुह्य भे रोग नीवारसा होला प मुफैलि ना
 थ पानि प्रसेन होला यानि भनि योगी त्रस्थान ग
 या भाइ पद्मी काजीले योगी का भाता पुनी लक्ष्म
 र्वासी सबै जान बोलाई योगी से न्दा र्थि पराद्धि र
 गरी व गुरुवा सब लाई बोलाई धेरै धन व र्जिगि
 हुमान दोका पाइसा भोग गराया दी ४४ लक्ष हु
 लो भन्त दान गर्दि प्रसा भये प हु तै नीवारसा भोग
 यो यस्तो समय यक दी न को द यक पा पु की दो से

धीं मा बेगमा जा दो राजाले दी डवना हिमाल वाठ
 ग्यापु लाई सहरको समाचार परतो छ भनि सो झाँडे
 महाराज ४ दीन भयो रोग नीवारण भये को छ भनि ग्या
 पु लो रोग निगदी यति समाचार सुनी रोग निवे लेही ग्या
 जवोली फाला हल न तीघ्रा र हवा रानी द मले भासव
 गरी थाम्दा पनि थाम न सके नन राजाले र्द भै रदन
 पडने गरि मानि भाले जाट फाला रोग निवे दोही
 आई सहर मा गहिंद वारि मा प्रवेस ग्या भादा पक्षी
 रानी र मये नु हल पनि र्द वारि मा आया युले दी नन्दा
 रात्री रानी र मये नु हल सेग राजा वसी रदवा इन राजा
 मा धीं मा हो मारी को दुखी गयो रोग प्रगत भै पु
 दु पुर्गे वसी राजा भई ड सीद मल्ल ने पाली सम्बन्ध
 ८४२ साल भाई कु दं ११ दीन पाली ग भया इन राजा का
 पालामा ७ वर्ष सम्म मा हो मारी आई रोग समन भै
 रोग का पी गले ओख भाउ हल धेरै भर्न ग्या र की सानी
 हल कन वोकाई आपुन आपुन हल देवता जगाई स
 नान्य गुनीना मरावी गुनीन हल मा भै मरा का ल
 मा भै ल हल ने रीपीन गुठ गुल्पाया ॥ अघी भाउ हल को
 सन्धान्य गुठ थीयन असक्त हुनाले की सानी हल ले
 मुर्दा हु प्राप्ता रीन भै गयो को हो ॥ इने वर्ष मा र्द वारि
 का कुमारी सुम्प मा जादा चावही ला देव पट्टन का कुमा

सिलपाई असवमाराही पुजामैये गाराया ॥ दुवें
 मैना सम्म रावी कुमारी कन सनमान गरी अको
 कुमारी साये रावी परका इदी या ॥ अवप्रौत धाति
 पुर राजधानी सहरमा दुर्गे वीसी कुन्दे भे गया धानिलो
 कमन सवहाहा काल गर्दा रावी र भवेनु चोरे मना
 लो प्रजा हकन बोलाई रावी कोही वच वेसी का दोरी
 पदीका सेना न भगा अभय नाम गन्पाका रावुर कन रागे
 भीसेष दीया ॥ याहा पदी चोरे मना रावी हक सहरा मी
 नी भे य धा क्रमले राजरूप भरी सेधी का स मसान मा
 प्रवेस गरी अग्नि प्रज्वलीत भै आधा सगिर जल्पा पदी
 ते सेवेला मा इ^मसान की ब्ये गेरी रावी बडा भै कर जोरी
 कोही वचन बोले न लागी न ॥ अहो लोच पत्र हर्मि हक
 न वदो कळ प्राप्त भयो सैतान सुंये इ राजा से सजिवि
 छडा चोरे पदी हक पाली वेधन मारावी मायाका पाप
 ले रावी कन नरक मागाडी राव्य राजा कन भले व्य पोखले
 दाकी राव्या मये सु शनाले राजाका भोग मा पुरियाका
 व्याव हक अप फलन हागीर देह ने पानि राजालाई व्याप
 का सवाट उकासन सके को देना ॥ तस्य राम्रा नीभी च
 दयागरी कोही धर्म साला वनाई देउ कासी मा पानि वाहुरा
 भोजन गाराउ न पय दैउ यानि धर्म राम्रा नामले गरि देउ अ

वयोनेपालमातीनेसह कासुर्गे वरीलोप भैजा न्याह
केहीवर्षपछो पश्चिम दीसादेवी स्वमवलीकहाई
साहपदवी गन्याका राजाआइ भोग गयी हन भुति
भनि सानेलोधी गली गयो ॥

इनदेवी साहोमारीरोग सौती भैगयो कतिरि
व्यामरा भयो भनि काल कुल काजिले सम्वत् १७५८
सालदेवी सम्वत् १७८२ साल राजा मरा भयातवकी
तिपुरमा प्रजामरा भयाको सख्या गरी अगर इजा
सातस्येयवन १७५४ मनामा प्रजाइ मरा भयाको
रह्यो ॥

साहापदी दे गल कुल काजिले सतिव्या वचन
प्रमारा आफ्नो खासिकन धार हुन्याकर्म भरसवगति
दीनुपमा होभनि मवनरोजमा अजगोवाथजि कन
प्रथामले वनाई गुदीरावी नील्यार्चन गरायो ॥ का
सो सापनि धेरै धन वचन गरी ब्राह्मण इह कन भोगन
भोगन गराउ नपरायो ॥ फेरी अले ठोका वाहीर
सतल वनाई धारा वनाई मुनि वनाई वसाई यथा
मले प्रतिष्ठा गरी धेरै ब्राह्मण इह कन भोगन
गराया इमुख्य कानी मे गल कुल ले राजा महेन्द्र
साई मल्ल रानी इह कन कानाम ले धेरै धर्मकी
ती गरी दियो ॥ इमाहो मारी आइ को तिपुर मा सुर्जे

वंशीराजा कन लोपगरी लक्ष्मण उप्रौत यमरोग नेपाल
मा नीवृत्त भोग्यो म.

जात जये मल्ल भोग बज्र वर इति जा कन
सुर्जे वंसो रजा सुंय माग या पद्ये सति ले दोरि व ही
का सैतान इन कन ल्यादि शाप भीषेक दिया ॥

इति जालादि उति गुह्य अशी प्र सैन भै व को ही मे थी
ल प्राहुरा कन स्वपन की ये दहनि दी आज का थो थो
दीन मारा ज्य अभी सेव पाउला भनि गगत जये दा
कुर कन भनि दोनु भनि वस्तु मर द को वचन स्वपू
वीये आशा प्र सन्न इदा सो मे थी ल प्राहुरा ले गा
त गये कन भेदी इश्वरी का अनु गृह वावी स्वपू वीये
प्रमारा मे भुल्य का वचन सुनाया भा द पद्ये आव
समान देव गोगले मही प्रसीद मल्ल प्रलोद भे
राज्य सुने इदा इने गात गये मल्ल कन सति ले वो
लादि प्रना इद सैत स मत गरी राज्य अभी सेव दिया
को हो ॥

इति जाले राजा भी सेव पाया उप्रौत अशी उति गु
ह्य अशी प्र सैन भै मलादि स्वपू वीये अजा भयो भनि मे थी
ल प्राहुरा लादि समरी इवले भव्या वमोजि प्र सुद वद
ने सु सी भे ती मे थी ल प्राहुरा लादि मेरा इच्छेयता गु दहन
भनि वदु ते समान गरी कौति पु सुवास गर्व दी गुवा को द

माधेरे पीती से कल्प गरी दीया ॥

ग्राहपद्मी गुहेश्वरी यात्रा माधे चल्पाका वन
चं प्रतिवर्त अवेड दीप ज्वाला लगी गदालु नाना दी
धी पुजा गरी जगादि प्रतिवर्त गात्रा गाराया ॥ वीति स
कोटी महजन इंदरावरी धरे वेत्तगुरी रात्री कर्मा चाये
इह कन गुटीयार गरी दीया ॥

इराजानुदेवनका २ पुत्र गेन भयाका थिया राजे
इ प्रकास राज्य प्रकास पाया पद्मी मोहन चोद मा
जन्माका ३ पुत्र राज्य प्रकास नरे इ प्रकास भूइ पदा
स ॥ इ राज कुमार कुमोद नि रात्री हीन भै सुव की इरा
गारि स्याका थिया राजा भयाका ५ वर्ष पद्मी वडा ल
आण ले पुत्र भयाको जेष्ठ पुत्र राज्य इ प्रकास देव
जोगले जालौक भयार राजा ले वहुने सोव गम्हा इने
जेष्ठ पुत्र का लअरा ले मराजा भयाको इ न भनि वहु
ने श्री श्री गम्हा अवमोरा भगवान् प्रकास राजा हो
ला युक्ता पालामो देव धर्म राज्य पेही रहने देन प्रजा इह
ले पनि वहुने दुख पाएला भनि सोव गरी ३ मैहा स म्हा
दरवावाटवाहीरे न निस्की रहदा समये ४ थरी वसती पा
ही इह अहिकन राजा कन बुझाया हेम हाराज ५ पुत्र
कानी मोन युक्ता तह सैग सोव गम्हा होइ न राज काज
नगरी स्या वसो होला इ मुकी ४ पुत्र इ देवत भनि वी

तिगर्क राजाले आपना मनको सेइइतीतिइद लाई व
 नायार तीवल इदले भये प्रकाश को ली भा व भानि
 फुरइ इनले देवधर्म राजनास्ते भनि इकुम गरु
 भयो यलो भं तु भया हा मोइले राजे प्रकाश
 कन राजा गौला मोइन चोव माग म भया वा
 राजा गरिजोगे का हुन भनि राजा तनी कार्या ना
 प्रदा विषय ती इद फर कि गया इन दीन देवी
 यही मतल राभा व त इत को भया को थाहा पाई
 भये प्रकाश मलले जल थरी कन मन मा वइ
 तेदगा रावरा केही का लगया पद्म की द्वा पुत्र
 ये इ प्रकाश देव जोगले प्रली व भया ॥ इन
 का नाम ले अइ प्रव भाग दुक्या पारी भनि
 पुत्र का जो वरी भनि यथाक्रम ले वनाई प्र
 तिष्ठा गन्या ॥ राज कुमार का नाम ले कोही
 पद सुजन कन सुवरी मयग हना पदी राई
 हील पाभा पगु दा ठे द्योल काउ दा सले
 राजाले पयाया को हो भनि थाहा पाई सारे
 हात्ति गन्यो पदी वाट राजाले पयाया को माने
 ल कन मैले साई अपेइहा गन्या भनि वहुने दराई
 भोलि पलट राजा कन पथाल भरी सु राजा कन चहा

उन लौजा दा तौले अपड़े ला गया के भाफ द
भनि लपाया के जै पनि पकड़ि दीया ॥

सम्यत ८४६ भावाड सुक ११ कादीन में
गला दबु लका गिलली नप दन जादि राजा कन
कोति पुए लपाई दुइ राजा मी लाई भक्त पुए प्रार्थी
थदाई गचा धेरै कोटि दम मग आगे लाई प्रजा
कन दुख दी भक्त पुए राजा सीत धेरै धौली राजा
कोति पुए पकड़ि आया ॥

सम्यत ८५० माघ कृष्ण ३ उत्तराफा जुरा
न ३ नैभ सोमवार कादीन लली तपन का राजा
वीरु मल्ल कन आफरु सुभी के न्या दान दीया

राजा का पालामा भये वारि शरका देवा
लाये भीन चोरपसी गदना सेवे चोरी लौजा दा चोर
कन तलास गर्न लागी रखा का थीया चोर के
लापान सेवे को देव चोरी लौजा दा ३ मैनाप
दो पवर्क के न्या कु मारी अचाउ सुभी कास
सिमा देवी याउ थान भै आसा गरिन ॥ मेराग
हना चोई न्या चोर हाडी ^{गाउ} दोका भीन वसी थी
पजाई दे भनि भाता प्रसन्न हुवा के न्या कु मारी
का बचन प्रतिता मानी सेवे जना जाई देन मादा
भौव जाई रखा को देवी यही हो भनि गहाई स
माई लपाया राजा वकाली सासन गकी सेवे गद

नामी लपोती सब अलीकान देवि कन चदाई दीया
चोर कन मारी दीया ॥

फेरी इराजाले दवीर अगाडी राधा कृष्ण को
देवालय माहा विष्णु को देवालेये बनाई मुनि स्था
पना गरी गुटराबी जेथा कमले पुना मौने गरया
माहापदी राजा मे थी लावा हुरा हरु हुई यही को
दुलो सेवक इन मेरा माथी इथर क अरु ग्रंथ ^{वा} नि
स्वपूर्वी से भयाको मलाई सुनाया राजा पाउला मे
ने आभिलाखा मेने मान भयाको राजा प्राप् भयो
नी हर को दुलो गुला द भनि वहुते प्रीति गरी मीजि र
इदा नेवार थी हर ले न सही चीना अपराधमा सेवेति
होते प्राप्ता हर को घर लुखी धन से पति सर्व स्व हरि
का दीया ॥ इने पर्व माथ वरुने भे डनीया सेवेदा
हा फाल मे यो सकल देखी राजा भति सौत हुनाले
मन मावी चारम्या मेरा पाला मा वृक्ष तोहरा प्रजा
हर लेग च भनि राजा ले प्रजा हर कन उधार नीमी
न पपु पति नाथ कन माहावली भोगे नाम गरी
गुटराबी प्रतिवर्ष चर्म कर्म गरी इथर कन मान्या
केही दी न पद्या मे ~~इराजा~~ इराजा सात अभाव
नाले गोर्खा राजा पृथ्वी नाराज साइ आदि युवा को
द दवल गरी वही वासारी गोर्खा राजा वहाई
क मचलाई रखावा थीया ॥ इराजाले मन्माय

स्नातक को वीचार गन्धा की मेलापाला प्रह
 श्वदारा पानि भयो राजा पानि धयो लंशन लो
 युत भयाका नेत्र पुत्र पानि वस्यो भाहीला पुत्र
 नय प्रकास भन्ना को स्थिभाव भने आति सुख
 यसले देव धर्म केही शवन्ना देन कुलको स्थि
 ति धर्म शवन्ना देन प्रजाद्वय लेपनि दुख पाउन
 न तसर्थ अवमेलोप्य नुवेध हो पाची मैले गस
 नाम प्रख्यात गर्न कदाचित् सब न्या देन यस्तो
 हो रहुनु चाही वद चादे मर्न पाया वदीया हुको हो
 भनि रानी चादे मर्न होस भै न नीधी त उपायान
 लाग्छ ॥

वकोही दुहेव शलं का दुस्तवा डाले भेटे वताका
 हे महा राजा हुन लाई केवल चादे भरोस भै न्या
 इच्छा भयो ॥ मै भै श्री का मुनि विनादि जात्रा ग
 र्नु हुन तव सीधे मनु होला भनि को लव देखा
 ई धी धान कर्म देखाउदा राजाले यस भर्तव मेने
 ममावी मुद्रा गरी मै भै श्री को मुनि विनादि उरि पै
 यमी दादी न कीति पुल्यादि जात्रा गराया मर्दा
 जात्रा गन्ध उपात मै भै हा पक्षी गगत गये मर्द
 नाम गन्धाका सौत स्थिभाव का प्रजा हुन वाट ध
 दीया भर्तव भन्ना सदैव भयाका राजा ने पालीत
 म्यत प्यप फरागुता वदी जे यमी दादी न प्रलोकि

भया ॥

अस्य पुत्रजयप्रकाशमल्ल भोगवर्क ३३ न
पाली सच्चन ८५५ फागुण वदी इवा दान राजा
भीषेय पाया ॥

राजा भयापदी पत्नीकाम गन्धर्वी वादा
गाली पाया की भीष्मा नी दयाल ३३ नी लंगे मये सुवाडा
कादोरी यतवा मय सुवाहीरे राव्याका धैर्य स्वभावी
दोरी यति श्री सील की दार गदी च्या इन राजाले आपुन
राजा भयापदी प्रकन न स ह्या मात व स ह ह मे सी
भंडेल राजल व दू मी ली मेरा भाई राजे प्रकाश मोहन
चोक मा ज नूपा को हो भनि उ लाई राज गन जो जने
इन सबे क ल्पा हा इन भनि व से दो की स्वास न मानि
ठाठाणी राव्या भाई दे की पानि इ क ल्पा हा सीत मी ली
मेरा गाडी मा वसला भैया सत्रु भयापदी सा उ देख उ ड
देन भानि बाबा नगन नये मल्ल परलोग भयापदी सु
इन डू दे भाई राजा प्रकाश मल्ल कन व हुने दर दे बाई धपा
ई प गया राजा जय प्रकाश मल्ल दाम्य देवी प हुने द राई
भाग्दा बागमनि वादी आया को भीयो व हुने क व पार
बागमनि तरी ललित पटन का राजा वी ह्यु मल्ल भाप
ना भी नान्द का चरामा सरा गया राजा वि ह्यु मल्ल
लोपनि व हुने अनुग्रह गरी मेरा लै गाने देन मेरो सेव पदी
ली मी लाई राजा गराउला भनि आफु सगे दवारि मारा की

धानापीनादी आनंद सीत राखी दोउत्रा याहा पदी ॥
 यास समय नीने सहर काता नामी ली रहता राजा जये प्र
 कास महर ले भगन पुर का राजा रजनीति सौंदर्य महर ल
 लीति पवन का राजा की हनु मल रुवे सहर का सव का नि
 प्रमाणा इरु पवन नी मेत्र ना गरी भोजन गरी सवि वेद व
 मातीने राजा वसी आनंद सीत वपन थी गगन नीला गरी रुखा
 का थीया जये प्रकास मल ले कथा कानो गन्धा के भी
 यो भने पेदे व भी भु कुटी मा चरे दोला थरुना चारी धरे
 की मल का भी भि हस वाहीर वाट देखी न्या गरी दो वामाम
 सीनो कपडा के पद राखी भी भवानी रुखाली वाहीर वाट
 सव भी न देखी न्या गरी राजा के थीयो ॥ राजा जोत मल
 वी हनु मल भो का नि प्रमाणा इरु को हूरी दु कुटी भी भप
 दा दोरे दोलत य नि वस्तु देख दा इ राजा ता हा मो हर भेदा
 पडते धन धरा दिवन भनि गन्या मुनि देखी सका उ प्रौन
 वीरा भै मन मन माहा सी चेदा वडते ताली पुर दिख भनि पुरा
 का गरी आप ^{फना} आपना सहा मागया ॥ भादा पदी ललीता
 पटन का राजा वी हनु मल मन मा वी सु सभे रखा का भी प्रमो
 इदले की नि गन्या दे म हात न कथा का राजा इ सु सुती ग रु इ द
 भनि वीति गर्व राजा ले भन्या दे भे श्री हनु मला इ अंध भो
 क सुत दिरी शेहन नय प्रकास मल ले दोला थ देखे पिग
 या अवदा भी इ मले उखा व दला कथा देखे उरु न्या उ न्या

दोलथ भेन्दा सामोहदके वहुते कमी हे अवकसोग न्य
 भानि सल्लाहा गदी कानि प्रमारा इहले वीलिग न्य
 हेमारा न तुर्ताना दुहोला सामोहदले अवप्रमा इहद
 नदेवा पुजा रामा के मुख ध भनु प्रमा इहद इन्
 भानि वीलिगदी रामा वसी भे लो अंन दारा रज्य भर
 का प्रमा इहद सवकन हनियार लेहनि गरी सफेन
 पोसाव गरी इमोर इग भापुनु भानि होका पु भानि भा
 सादीदा कानि प्रमारा इहले रामा के इकुप भानि दी
 नको ठेका नगरी तीन सहा मध्ये पावन को रज्य दु
 लो इनाले प्रमा इहद नदी कादिमा गरी रावी की
 निपु र भन पुका रामा कानि प्रमारा इहद सव
 कन नीमं भन गरी भोगन गराई सवना ज दी चो
 काट पेच भाल मालीने रामा वस्या ताहा पदी
 प्रमा इहद कन वीलाई दसने दीया प्रमा इहद सवले हनि
 यार लीयाका सफेड पोसाव पे दयाका सवले हनि
 गरी दवरिका सामेने व्यापु गरी वस्या ॥ याहाप दीवी
 हनु भल्ल रामाले रामारा मीलमल्ल रामा नय पुवास
 पहन संग कया गरु दोलथ पावहुते गरी वहु भेरा दोल
 थ भनु न इने प्रमा इहद इन् भेन्दा ताहा पदी भादपु र
 कीलिपु र का रामाले प्रमा इहद धेरे देवी भेन्दा वहुते स
 काव्या इ तवे पदो जया भेलडन आया सामीले रामे

थादन सकीन रहिन ब्रह्म भनि गन्ध ॥ भय प्रकास मल्ल
ले भैले वेनाइ वर मा अछि लो भै आप्र भै न दीयाहु
भनि सैकाग्या भाइ पद्यी बीदा भै आप्र भा प्र
सह मा गया ॥

भक्तपुर का राजा राजा नील मल्ल वहुते पद्या
गरी भक्तपुर गे काजी प्रपाराइ दू सेग ललाइ ग्या
अवहायी ले कलोग्या हो ॥ भये प्रकास मल्ल ले
दो लथ देखाया ॥ विलु मल्ल ले प्रमाइ छाया अ व
हमी ले उच्छो वदलो कया देखा अ न देखे प्रमाइ छा
उ भयापनि निइल्यो धारा वर रामो देन भैकाया
जी प्रमाराइ देखी ग्या इम शराज के हो ले देइ
नमोनु होला रामीइ पनि धोरै से गृह गरी राखाया
थी भनीन साअ भोख भइ देखाउला भनि सख्या
सदरार्द जय प्रकास मल्ल प्रभीति काभी वीदिम
छ प्रभीति काभी प्रमाराइ लाई भीम भगरी भो न
गरी सक्का पद्यी भो ता ल्या इद कोरी माउया का
त्यार्द भडोरै ले वे व मा रा बीदीयो भाइ पद्यी रागि
न मल्ल ले भय प्रकास मल्ल कीहु मल्ल कन भन्या आ
प्र भा आप्र पुष्य ची भयाने मल्ल देखायो ॥ दो
लथ हुनीया उवे मेरो देन गो भयाको देखो भन्या दया
उह भनि हुवे रागा कन उगई धोरै कोरा इद कोरी पु

तना पुराना चेहेनात का अनादीवी अहदधेरेनात का
 ओरोधिनेल आदी ओरोधिवाग न हदवेद पुराना तेअ
 वेअसाअ आदीचेरे गेअ हतन वी चीन कस्तुक् व
 अथन हददेखाया ॥ याहायछो डवे राजा बीदा भे भानु
 रका राजा वहुते सुकल पदार्थ का लेगी ही रदेहन ववत अनु
 सा का मलाई केई न भयावो केही रदेन दयलो लेगु ह
 दामी हद लाई देन अनिहार मा नी आफरा आफरा सदर
 मा गया ॥

गाहा पुत थरी मुखीया १२ नना का जी हदले हा
 मोहलाई इना माले दामी हद लाई ववर केही गोरेन न ह
 नवाट दामी हद लाई भनो होला भेया आसा देन अनि
 नय प्रकास मल्लका की दा भदिने रेड प्रकास मल्ल
 कन बुहाई सत ली वरि वाट वाही र ल्याई देव पटन
 मां रावी दुबुचा पारका पाच ग्राम देव पटन साबु थंगु
 गोकरा नंदी ग्राम याति पाच ग्राम का राजा गाराया ॥ आ
 दपदी ती थरी मुखीया कजी हदले राजा लाई स म
 राई प्रभा हद को वेत लुटी वी प्रह गरी रद का ४ मे हा
 पछो राजा जये प्रकास मल्ल बहने रीसाई दल सही नि
 गरी आप्ते सुहुआई भाइ सीतल डाई गरी देव पटन दे
 वी लघारी भक्तपुर सम्मटा गरी पनाया भाइ नरेन्द्र
 मल्ल दय देवी दाई राजा जित मल्ल राजा का सन

गया रामनीन मल्लोले अधीवाजे ददका पालामा
कोतिपुर धातु भागी आनु चार ज कुमार सदासेने
मल्लो राव्याका बोद्ध मा रावी वाना पीना दी राव्या
नेरे ड प्रवास वहने लाचार भैर र ह्यावा थोया के
ही काल पदी सुन्ने प्रग गया ॥

रामाजये प्रवास मल्लोले नी मुखीया कामी
हृदेवी दगा गरी आफु देखी दादा गरी राखी दो ड्रा
तो थरी मुखीया कामी हृद पनि मीली गुप्ता ना बेल
कमा पुन लागी र ह्यावे थोया ॥

कोतिपुर धातु भक्त पुत्रा राजा ले दख लागी
समये वावाचा बाला देखी कामुखे कामी दंगल
कुल लार्इ थोसी भाखी बलक सुबुल भा माखी
कन भक्त पुत्रा राजा ले लीया को मेरा राजे दख
लागी देउ भाने २४४ भै दवा रादी मुख कामी ग
राया ॥ राम्य चोडे श्री दीदीन न सवदा राजा ले
अदलीया के मज देरी र ह्या आफु रागे भदलो
लीया के आफु गरि न सवदा भनि रामा गये प्र
कास मल्लो अप्रसेन हृद भै भजाला ल मावे
ही सल्लाह गर्नु द भनि दावी लागी मारी दीया
कोसेलो धातु पाउ न्या गरी इनार भाव साली
माटा ले पुरी दी का ॥ यादा पदी कोतिपुर क

कामि प्रमारा इदं कन्यागरी राजा नये प्रकार
 ले भन्या भेरा दोही कन नास गरी सव्या अवलि मी इद
 ले भेरा माथी भरसवगरी सेवागरे सेवागरे अनुसा
 प्रसाद वत्ते ला भनि आना गन्ना मुखे कामि न भेरा
 कांज होइ सके केन लोकामि हो भनि वा २ नसा कन भेरा
 फसे लेनि राजा को उग्र विभाव देखी कामि हुन को
 कबुल फसे ले गरे वन पक्षी वाट उपाधा भद्रुवा सो भो
 सु लहि कामि गन्या ॥

आहापक्षी दल सवग्ना गरी आयु केन आई
 भक्त पुट माथी चढ़ाई गरी आफु राजे दान लीन गन्या
 दान लान नसकी पक्षी आया ॥ आहापक्षी वाहन
 कामि नाई जोसी दोही वा लहि मुख्य कामि गरी
 दीया सम्वत ८५९ साल को तिपुर राजा पकला
 भे रइदा भक्त पुट का राजा नीति मल्ल राजा दोषी
 तिपुर का राजा को राज्य भे रइदा का पली चोद आ
 दी ७८ ग्राम इह जीति लीया आहापक्षी की हुन मल
 राजा रौग भीली भक्त पुट का राजा राजा नीति मल्ल
 माथी चढ़ाई गरी आफु राजे मध्ये केही दान लाई
 दाप चाकु लवारी को कोट घामा आगे लाई प
 की आया ॥

ललित पवन का राजा की हुन मेहु मल पलो
 गभयापक्षी आई राजे प्रकार १३ गोभया २ भाई इह

सहका राजा भे मुख भोग गरी रखा का थोया रा
 जा जय प्रकास मल्ल ले आफना वावा जागर जये
 महका पाला देवी गोर्वा का राजा प्री थी नारा
 यता साहले पश्चीय का राजे दखल गरी राव्या
 को थीयो पुर्व पदी का राजे धुव को द घुचा को द
 आदी ग्राम दह भक्त पु एका राजाले दखल गरी
 राव्या को थीयो अन्ते समय यही भुलु व दान
 लाहुन नीमीन धरे जे रचवदि गन्धाने जानि आ
 फना भुलु व सब आफु भया को थोयेन राव्या सी
 राम थापा प्रभिति थरी मुखीया हल्लाई आफु
 भुलु व दान लाहुन अनि भारा ही राव्या को थोयो
 इनि हल्ले राजा जय प्रकास मल्ल से गन्पादा प्री
 तीन हुनाले हाथी हल्ले कस्तो मोही लती गे पक्ति
 राजाले हाथी हल्ले माथी दगा दो डने देन थी नम
 ने अघी हाथी हल्ले नरे इ प्रकास मल्ल का दहा
 भादि वन पाच ग्राम को राजा गरुड को रीस
 छे द्रा को देन अनि अंत करन को मत लव थाहा
 जादि भुलु व ली नामा वेस गरी चीत न लादि के
 ही उद्योग गयो मे पात्र गरी रखा का थोया आ
 हापदी राजा जये प्रकास मल्ल ले आफु भुलु व
 धरे वल सम्पनि दान लादि नदी दा अघी मेरा वा
 वाव पाला मा पनि इन हल्ले मला द राजा नगर दि

भाई फवरा मागने भरसक गन्ना था इनि इदले कदा
 चीत मेरा सब मुलुक हात लाई दीन्पा देने भन्ने गति
 मन्पा दगा राखी सम्बत १६६३ आकरा भुक्त पुरो माव
 दीन नंदी ग्राम मावासर गरी रसुवाका कासी राम था
 पाही काकी कादोरा रंगवासी वस्त्रात बुद्धा थोदी
 वीष्ट प्राप्ति पर्वति या उमराव इह गोरी घाट का
 वसी जे मैत्र गर्व लागी रसुवाका इह वन धरने रीसा
 दिगवजसि सैग पञ्चा प्रजा इह ले सुन्दा गति भन्ना
 ॥ मेरा अघी के राज्य पश्चिम मुवाकोट आदी ग्राम इ
 ह भूमकोट गुचाकोट स्मेत हात लाई देउ थानि उने व
 तर इहैग भन्ना था भन्पा माफी व पुसाई दोयाने ते
 पदि इनि इदले ली भनि दीला सा मात्र दी के हो उयो
 ग नगरी यतिदीन सम्म दीताया दन सारे आफ्नो
 हात का राज्य सा बुचागु पति भादु उरकारना ले
 लीन आग्रा पुरो भवा पदी मकी गन्ना ती मी इदले
 भन्पा माफी व मैले गरी सक्या भवति मी इद लाई
 नमारी दान्यो देन भनि व हुने रीसाई भन्ना भाद
 पदी उमराव इदले आपरा आपरा सिर के पगरी उ
 तारी जमीन मारा की व हुने प्रार्थना गन्ना दे महरा
 म हा मी इदले के हो उयोग नगरी रसुवाको हो इन ५०
 १५२ दीन आवा पवन नु हो ~~स~~ सभुने ली राख्य का
 सब मुलुकी श्रय हात लाई दीला आवा दया उ

प्रोतपनिमुलुकदत्तलागेनभन्दाहामीददलाई
 गसोइरुपाउसेमाफिचगनुहोएनभनिकरइए
 आदीपलकुलघेरैचदाईअनेगत२६सैगवी
 निगदीपनिरागाजयप्रकासमहप्रवइतेरिसा
 इपेरीआशागपा॥तीमीइदलेमलाईपाइ
 फेरभरोसाभाभदीदायोअवकदीचीततीमी
 इरुकावचनप्रलितमीचादेनकीलिपुएसइए
 मागाउहीडभनिहुकुमर्नेवीलेवेती^{उम}भरा
 वइरुउवीवडेवेगसैगभाग्पा॥नाहापदीमध्य
 स्यासीपाहीइरुवनहुकुमदीसमानेलाईती
 उमरावइरुजनानकनभानलायासौचालका
 नीलाईपनिभान्यादोदीकआदीकाकाजोइ
 रुभागियाया॥

यहीवचनगोर्वाकारागापृथ्वीनाराय
 रासाइलेनुवाकोटमावडावीरउमरावइरु
 लाईभान्याभनिसुनीवइतेहर्वभानीचडाइग
 न्याभाहाउप्रोनउमरावइरुकापरिवाहसैना
 नप्रसुरापथापाप्रभितिउमरावमीलीआ
 जनावाज्यकासीरामथापाआदीउमराव
 इदलाईभान्याकोरीसलेसम्पतगरीगोर्वा
 कृततामाप्रीथीनारायणसाइवनभाइए
 मावोलाईसाखुयोगुद्वलगायासाखु
 यणुमाकसैलाईजानआउननदीराख

दा आफना सेने सेपाही जागरी जयप्रकाश मध्य पुडा
 गार्द लाडाई गार्द बा नामाई का गना कन दगुन नालकी द
 की आया आशपदी को निप्र का प्रभाइ हले एजा से गरी
 एति मया हे महा राज अवक से गने हो भनि की ति गार्द जा
 नावसी एह मया कन दुगुन सकन्या सुरापुरा का जीवन
 भयी लाई जानु जने भनि ^आ ता गन्या तादापदी ए
 जाले के दीउ तर फेरान की दा को निप्र का प्रभाइ हल ललि
 लपवन का राजा एजे प्रकाश मल्ल सीत गार्द गुहार
 मांदा एजे प्रकाश मध्य ले ले चनि प्रभाइ ह के पीली
 पुनि मद्यत दीया आफना से वसे ने ह रु कन गादि भनि दुके
 दीया था का प्रमारा उमरा व ह रु भेत लाई लाई गन पगया आ
 हापदी जये प्रकाश मध्य का पुत्र पवर्द्धा वाला कन देव पदन मा
 लगी रा की उमरा व ह रु माया का दीन भागी आगुन्या दो डी च परमो
 आदी का भी ह रु लाई का की लागी प्रभाइ ह का जी व भै मी ली ज
 ये प्रकाश का पुत्र कन राज्य भी वेद दीन लागया ॥ यस वव न
 य प्रकाश मल्ल रो थादापदी गले मुका देवा लये भी भमाई लु
 की रय्या आशपदी जये प्रकाश मध्य का पुत्र कन जो निप्रका
 सि मल्ल राजा गन्या ॥ तादापदी प्रभा प्रमाता मरी ली लावु
 चागु माची च बागरी ५०० १२०० मानीत कन मारी पृथ्वी ना
 लायता कन मानीत हवदि पगया ॥ यस सप्रये आशोरा मे
 हाथीयो भय प्रकाश मल्ल रो दसे को कर्म स्थापना आदी
 गरी सकन्या के थो थो नव पीका दीन हनु चो क का घर का पुजा

च्या वारी भाजु पुजा गर्न नआउदा थोरै मानोस् भागी
 उपाध्या भाजुका घरलाई धेरै घर लुट्न आउदा उपाध्या
 भाजु भागी ललित पढन जादा नवमी पुजा बेला भाग्न
 नपाउदा उपाध्या भाजुको भाई लाई विलाई दवरि लागि
 आधारतका समय नवमी पुजा गराया द^{की} ति या द्योडे
 गराई जयप्रकाश मल्ल भागी जाई पाटन ^{का} नदी काही
 दासका घर गदिताहापदी आफ्ना भाई एजे प्रकाश
 मल्ल भयाका राउ गया ताहापदी पाटनमा भागी भा
 उन्ना उपाध्या भाजु लाई कोलिपुट पगई दसमी कर्म
 गराया ॥

सम्वत् ११६६ कालिचर्षदीप सुक्रवार कादी न
 जयेप्रकाश मल्ल कनसति गल घरमा चास दीया ताहा
 पदी ललित पढन काकाजी इदल न्हल मर्नु काउपराव
 इदले जयेप्रकाश मल्ल कन केरी तीप्री लाई कोलिपुट
 कासमा गराउला भनि बोध दी एव्या ॥ जयेप्रकाश मल्ल
 लाई दुई साका प्रभावले दुव पाउनु निमित्त चैत्रल भै
 थिए पुछी नहदा वमै हासम्य सति गल घरमा चास
 गरी सक्या पुत्रौत भानुका राजा राजा जीत मल्ल सति
 सराग जाउ भनि चीतमा आयो रक्षा दसम गराया
 दापदी प्रमोद अराव इद लाई वमाई भन्नु पुट मान
 दीयेनै ॥ पेटो वमै हासम्य द्वादश मा^{वास} गराया पेटो
 ललित पढन काकाजी उपाव इद लाई बोध दी थाप्पा

४॥ दोउहो वासगन्या ॥ बाहापदी पुलचोक ग्राम मागो
 पदे दासम वासगन्या ॥ फेरी देवपद न आवको इ द्वाभये
 र देवपद न जाई परात वासगन्यो भोली पलट गयो वीखे
 कोतिपुर का प्रभादर देवपद न जादा जये प्रकार मल्ल
 भागी फेरी पुलचोक मा आइ वासगन्या ॥ फेरी माता
 तीर्थ जाइवास गन्या ॥

यही साल सम्वत् ८६० वैशाख शुक्ल अष्टमी कादो
 माहापाल मझी-इ नाचका रथ अडको रइरा व पानीस
 का थमप आइ देखता दोह दमनि गरी गयो उसलाह
 फलेलो चोइ पनिसेवनन समाजन पनिसेवनन आहा-
 पदी सोति गन्या ॥ गोव्द शुक्ल १० आइ दोत्पवार कादी न
 ग्पावल बेल मा आत्रा गरिले जादा आलो भाचीयेर
 आलो प्रेन लाग्दा रथ बल्यो ॥ बाहापदी देवताक नदी
 की पारी मा राव्या पदी नभीन रथ लीध्याई आदी त्येवा
 कादीन रथ मा देवताकन राखी सोमवार का दिन आत्राग
 यी ^{फेरी} आलो भान्यो फेरी आलो फेरी आत्रागदी आलो
 भाची रथ बल्यो यस समये र्दी कावीयमा दुइ ^{सै}
 फेरा रथ बल्यो यस्तो भयाको फलेले सुमा को पानि
 भीयेव भोली पलट हुलाहुला काबल्याई रेवादी रथ
 गगरी कोतिपुर मा गरी बड्ने मुस्कीलासो आत्रा रथ पुरा
 गन्या ॥

आकाश सुदीप ३ का हीन फुहासति वार माता
 तीर्थवाट उठी अये प्रकास मध्य टेमी जाई वासगत्या
 २४४ वी पदी भक्त प्रणामा जाई २१३ मेहा वासगत्या मा
 हापदी भक्त प्रणामा लेता पुढा उलीन कनक म्यो
 गत्या ॥ अये प्रकास मध्य वदन नगर वैदी राखन
 आया वस भूतल वज्र अये प्रकास मध्य लेता हापदी
 अवया हावरी मलाई भलो दुन्ना देव भनि मनमा
 वी बागरी देव पवन मउति गुहे अरी वारुन माभ्या
 ट्या २ मेहा वासगत्या ताहापदी रात्री वीसे पचलो
 गभेरव को दहनिगर्न २३१ ले आदा की तिपुर का
 प्रभाले देखी वहुते कलराग गरी अभय वाचा वा
 धी पुमोइ रुक्मिणी भनि स्वरि का वचोद मा वासगत्या
 या पदी वाट की तिपुर का कामी इंदले दवरि माती मी
 पवन हुंदेन वाहीर तहाका वचोद मा वास गभनि
 २१३ पौर्णिमा प्रजापति ले उसो काहा हुई भनि भेन सेवे
 न ॥ ताहापदी फाहा वसी मलाई भलो दुन्ना देव भनि
 गोदावरी ले धी वसु गत्या ॥ वसते समय अय प्रका
 समल्लकारा नी दबावैति ले को तिपुरा का कामी
 इंदको उडी सुनी ललीत पवन का कामी इंदल
 ली अय प्रकास मध्य वदन गोदावरी ले धी वाट भ
 गामा ॥ ताहापदी अये प्रकास मध्य गोदावरी शिर
 मा जाई वासगत्या केई दिनि पदी अय माल्या इंदले

अवं न सो होला भनि कह्यो दोये नर कैही वाल न पाई.
 वह ते दुव पाई अंगुष्ठे श्रीविद्या चरणमा सरसा गरी.
 वहन गया ताहापदी तजाले मनमा की चार गया अव
 प्रभु की भयपनि पाहावा दुई दो आ टुमा न्यो देन भनि
 केवल इश्वरिका चरणको अधार गरी नीलपसेवारी र.
 द्या का थोया अस्तै समये गोर्खाया तजाले कीति पुरका
 कागी हर कन भन्या भय प्रकास भल कन कीति पुरमा.
 अई केरी राजा भया हाकी लेली पाव्या सवरा भपती मी
 हरका हात से पुती गरी ला भन्या तनहु का राजाले पति
 लली तपन का कागी इद से भन्या ॥ भय प्रकास मल्ल
 लाई कीति पुरमा वास भे गयो भन्या लामो डाडी ती मी इ
 दलाई सो पो ला भनि कीति पुरका कागी इद र लाली
 तपन का कागी इदल दामो भगा दाडी देउ भे दा गो
 की तनहु लमनु का कागी इदले लेन वाप दियो ॥

जये प्रकास मल्ल राजा कैही दीन सम्य अंगुष्ठे
 श्रीविद्या चरणका सरसा गरी रहदा राजा के सेव दे.
 की प्रसेन भे न कोही भोगी स्वयं प्रकाश तवाट अडगदा
 न दी लाया ॥ याहा पदी मै श्री इद का पेल ले राजा तब न
 वाट पति त भे धरे दुव पाया ॥ आपरा गाडी मा पुत्र
 गोति प्रकास मल्ल कन दयावति रानी रगे दी प्रभिति
 कागी इदले भय प्रकास मल्ल कन नीकाली पुत्र कन राजा

गाराया को ४ वर्ष पूर्ण ५ चौवर्ष लागदा इन्धरिवा
 रं बद्ध दान पाई अवजमेरो दुबको दरगास भुको
 मरगा हुन्दा र अगा आयेो भनि मनर्धा जगरी र ह्या
 का थिया रामानये प्रकास मल्ल आपरा राजत वत
 वाट पति त भे वहुते दुब पाउदा हुन्दा साथ न दडी
 र ह्याका जरी धा मात्को भनी ती मात्को यो
 मर्धा आसी २ पा २० मवा मानोस मैरी साथ थी या
 गुहरी का ह्या नमा वास गथा नदी नगे आये द्य
 पनि राजाका सरागमा आई आगरा ह्या भये को
 राजा मलाउ दे भोन गरा दुव ह्या इनाजा काम
 ह्यारी कुमुधनि रानी वाट पनि कोरा ले वहुते दुब पा
 को भनि पुपुसैग गहना इहवे ची ददे भा दी जरा
 दथो हुन यस्तो समय समयत ७० पुष्क १० दी न
 को तिपु रवा का जो हले अवयो भय प्रकास मल्ल
 लाई देव पटन मारा वहुते न गाइ वाट नी काल्ने
 से भकि ले न स पाही ली जादा यही वर नये
 प्रकास मल्ल ले सुनी आफु सैग र ह्याका मानो
 स हद पलाई देव पटन का मानो स हद र गही सीधी
 का मानो स हद र वस दी मोद्रा हद भगान्या ला
 हापदी इधरी का भो नर्व उनाई प्रदक्षीरा गदी
 वेला प्रा वडो वोग सिग प्रवमादा दुधी आयो सोमा

दाकन वीचे मा वीपी उसे चलि गास गचा वनि ३ त झ
 पाई इत्य वीचा टुलो अंग्रह गचा भानि बुसी भे साव
 गदराड वतगरी नय प्रकास मल्ल वाही नील्की सेवे आ
 प्रसाधार ह्याचे घोडासा की नाम घोडा माची सवार भे
 भोगी भरपले दोयाको अडा हातमाली प्रस्थान
 गरी आउदा जोरी घाट लेधी का नीपूर को काजी
 प्रमाद सैग भेगीयो उस वक्त मय प्रकास मल्ल
 लो डुलो सबद गरी आग्या गचा हे प्रमाद मल्ल
 कनीदी अहि तीमिद मका तीर सज्जो डो होइ
 संग मल डडु भनि सत्र प्रहार गरी देले ४॥५॥ मना
 कन मारी हराई ल्याया चले लाई गोरी घाट लेधी मा
 न्या कनिलहि फसाही गाणु लेधी मान्या चले लाई हा
 णीगाणु लेधी मान्या उस वक्त को विपुला कानिद
 लो से न्य सीपाही इदले देवदा मय प्रकास मल्ल
 गदो वि फा कुपाले भसैव्या लस्कर देव्यार सब से
 न्य सीपाही इद मना मना पाया उता उता भागी गया
 गाहा पदी मय प्रकास मल्ल सरासर जाई को तिपूर
 सह भूमि प्रवेस गरी सीई दोका वाट तले मुमा जाई दे
 वालये प्रदही न गरी दोकामा सा सांग डराड प्रराणि
 रीद सीराग चवई भाद्र पुरभ जोति प्रकास मल्ल वन
 फावमा रावी मालमा वसी प्रमाद कन बोलाई इद

गन्धा दे प्रभाइ कौलि प्रकाश राजा गोनि प्रकाश मह्य
 हो भंडे की वंदे से दे मोरु दे न थुवमाना छुई वालव
 पुत्र वन रक्षा गी राज वन गरीरु लो रामा मुलुव
 अछी देवी सत्रु कां शातमा पन्था का राज्य लीन ५
 व्योग गदी ती मीह ह ले भरत व गरी मोही नत गरी
 दीया भनि प्रभाइ कन मधुर वानी लो बोध दी सव
 प्रभा कन सु सी गराइ शात लीया ताहा पदी प्रभाइ
 लेवी ती गन्धा दे प्रकाश राज अछी रामोइ वाट भयाव
 सव अपाध न मगरी प्रार्थन हुनु होला चारा को
 लेवा दामी वाट सवे भर गरी ला अब पुत्र सत्रु का
 शात पन्था को राज्य दी वदा बेल बेट गन्धार नगन्धा
 मारी वीवेद गन्धा माला भनि प्रभाइ ह लेवी लो
 गन्धा भादा पदी मीलदा भीवाल उडवाल आदि
 दुष्ट कानी इह कन समाई मारी जमलोद पगया
 धी मुकोठा मोय्या इलनायक इह सात मनो क
 न भाया पुष्य काजी दोधी क जय प्रकाश मल्ल
 कौलि पुत्र प्रवेश गन्धा भैया ववा सुनी वीनी दे
 मनो रथ सौ मास्की काधर का वै गलमा र्व दुव
 को धल चदाई आत्म इत्या गरी मन्था पोसेवा
 गमा मनो रथ ली लाई मेरा परम सत्रु वन ले लेवे
 गलमा लुकाइ इह भनि सर्व शरा गरी टी

आयेन न ॥ पुनः सारोपादन को लगा भी भवको फोटे
 दक्षमा आगे लगाई दीया ॥ ३॥ गोरोसके दर्शन द्वा
 डी पस्तानरुके सुधी गन्या ॥ यही बनरपुत्री का
 ली दासधनवर्तिकाजी गोर्खा राजा पृथ्वीनारायण सा
 दक न पत्रलेखी मुवाको टदवल गरीलेउ भनि
 पगुदा गोर्खाका राजाले अवसर पाई दवल गरी
 लीसा रामे प्रकास भइचले ४ दौवा सगरी वीधी
 पुर्वक प्रतिल्लाकर्म गरी लहर फरकी ॥ माहापदी
 नागकोटी श्रीकाई लीपाई बनाई दम्माई दीननी
 मील वसुपति नाथका भगवत को लीपनि लीया
 धर्य महाल श्रीका अगाडी वस्य दासी सुनदा
 लीई रातमा उवाई कोतिपुल्याया अनेक ड चड
 वगन्या ॥

सम्यत ७३ ये भमे दामा रामे प्रकास म
 लका पुत्र पालीग हुदा यही साल बेलाव सुक
 चीलीया दीन गोर्खाराज पृथ्वीनारायण साइ
 नेपालका लदामा प्रवेश गरी ललीत पदनका
 राज्य कर्पे चोतलाइ आदी मा भइइ दवल
 गरी लीया ॥ माहापदी भील्ला लधनकारी लो
 से पे लीपाई आगाले लोमाई हुदाई गरी आप
 ना मुलुव आपुगन्या ॥

सम्यत ७४ मा कोतिपुल्याकाजी वीकु

हो मास्की गोल दुम्मा चलाई गरी मुहु बुनीति फर
की आया ॥

७४ साल आशीरा कु हन परेवावा दीन पुथी
नारायण साइले फांतिपुर का राज्य धर्म धरी दबल
गालीया ॥ सम्वत् ७५ आशीरा जुही सप्तमीया
दीन जये प्रकास मल्लो बाला देवा काजी काली
दास लाई नारा कोटी सीपाही पटाई ॥ चौक का
कादीमा वसीर द्वाका काजी किन सीरमा प्रसु पहा
गरीमाया वही वंदर पुथी नारायण युरा लाई
ले जुनी बढाई ग्या ॥

नाहापदी पुथी नारायण साइले नेपाल
वाट्या भीत्र प्रवेस गरी लालीट पवन कारा मेइर
मा धेरै ग्राम इद इल्ल गरी लामा पेरी चौकोइ
लामा सुनुगल इद चौक सल गरी राखदा कालीपुर
इल्ल लामा नीमीन गै सीले लामा गना वदन आउदा
राज्ये जये प्रकास म हन दासिमा जये प्रकास म हन
ले धेरै सैन्य गरी लडाई हुदा जये वागी अरे
देवी आक्रा दिवल वा वन्दे कर गरी चेही खल्ल
वही राई गाली लडाई हुदा वेला माइ देवी का प्रभा
वले वदो अघोर लडाई भयो युसल दाहिमा दे
वपवन दासी पाइले प्रभम प्रहा गयो वले

दमा सुरप्रताप साहोका नेत्रमातीर लागी द
 वदीनमागयो कालुपाडे काजीपनिमोले लदा
 दमा पयो भुगोव्या काभी भेमाइर धेरै
 सेमाइर कनसेहार गम्हा वडी १२ लम्हा लडाई
 इदा दुवै तर्फ गरी १२०० नना मानीर सेहार भयो
 धृच्छी नारायण साहका असल पुरासुराधाजी
 उमरावजी पाही धेरै मारीदिपा ॥ धृच्छी नारायण
 साहजीवको संसभ गरी इहो पदाडा चदी भा
 गीमादा यक कसाई पुनुवाले धृच्छी नाराय
 ण साहकन बोकी राता रात गरी नुवाकोट मापु
 चाया ॥ भाहापछी इकसाही पुनुवाकन मेरा
 माथी इनी इहले वहुने गुरा गरी दायो भनि
 बुझी भे मेइवानी गरी राख्य ॥

भयप्रकास मल्ल ले गोवीली सेवे छुये भ
 यो भनि वदो इव गरी वदाई गरी कौति छट्ट
 वदो भयो ॥ धीचोर नारी कर्कनाले भयप्रका
 स मल्ल रामो थुक्काई इनदीनदेवी गोव्या
 रामो धृच्छी नारायण साह आफ्ना असल सु
 रासुरा काभी उमाव सीपाही इह धेरै लडाई मा
 पदा वला घटी पेशी नेपाले लीन को इश्या नदो
 डी जे रा लडाई गेन नी भति सेने सीपाही बहु लपाई

मगरी युही उद्योग पड़ी ९।१० वर्ष सम्म पड़ी उद्यो
ग मालागी रह्या थीया ॥

जये प्रकास महम गोवर्तिन नवो भये न भो
वहुत भानेद सीत रहदा कोही समये धीछु मति
माकै च श्रीर तुही देवी कास मयि केटा केटीहु
लासाना मानीस म्मा भे युके सहदा मानीसहु
इपदे भेहु गाले दानी मुह बेल नुप न्यारीत अ
धी कोतिपुर सहर वनउदा संपुरा गम्भीर भागु
नकाम देव रामाको पाला देवी श्री कुमार देवतारा
गामाधि प्रसन्न भे स्व प्रमा दसन दीवर्ष प्रति तारी
बद्धी प्रकपदे अर्थ देवी सीरी वद्धी सम्म देगा
को मुह बेल नई राखा परचं नवो भय देसो पडव नी
यारा होला भवि बेल नई राखाको मा ॥ इराभागे
य प्रकास महमलो मनाही गरी दीया रात्री माववो
भयेकर सव तीनवार भयाको रामा छै मास वले सु
न्यार ससकुरा मनाही गरी वदीया रहेनद भनिपे
री सीरी बेलायी ॥

सम्यत ८८० भाइवदी युतुदसी का दीनल
लीन पवन वारा मोची श्री मीन मल्ल कनक लक्ष्मी
चाकु बहाल का दानी को दोराले कुल गरी पर सोच
गाराया प्राज्ञ पड़ी जये प्रकास महम कन राये

अभीसेवतीया इसमाले डके लहर भोग गरी रहत
अधीकोतिपुरमा पाहीराव्याको योही रत्न विवाह
नका थोचा जोसी लेग गया को थीर ॥ नये प्रका
स मल्लो से नु से सार गन नीमिती थोचा जोसी लाह
रक साको काम दीउला भनि वीला उवा थोचा
जोसी ले इन रमाले मलहि मान को मुक्ति गये भ
नी मनमा न निव डते दारि भी ध्याल कामी धन का
जीका सारा मागयो ॥ ताहा पद्मी धन कामी भी ध्या
ल कामी ले नये प्रकास मल्लो देव को भान तीर ड
हन नादा डते पाट की तिपुर धपाई पनमा ॥ भ
द पाटु राजा राजा नीत मल्ल कन लपाई सम्यत
८८७ मेव मे नामा राजा ग्या राजा नीत मल्लो
राम काम गरे को नीको नमाने भद पाट धपाई प
गया ॥

फेरी ललीत पदन का कामी हर को तिपुर
भाई नये प्रकास मल्ल कन व डते तर ड सैग मानी
फेरी ललीत पदन लपाई राजा ग्या इ मे नामा
राजगरी सक्या उप्रौ तललीत पदन का कामी
इ सैग नीत नभी ली रद्या दे रदी मनमा दगा था
री को तिपुर आया ताहा पद्मी इन्द्र को व धर का
देवाने ड पाध्या भानु कन ललीत पदन पन ड
भाला दे कामी धन नै भी ध्याल धन आदी ड

प्रधान हनुवन नमो प्रकार मधुका अशाले शान्त
 को धर्म दी सत्यवाचा गरी चंदन गरी राजाले को
 लाया अनि उनेक नरह संग सत्यवाचा गरी को नो
 उरलाप। आहापदी नय प्रकास मदन ले सत्य दो की
 दुर्वे का श्री हनुवन वंधन गराया भीषा धन कामी
 ले नये प्रकास मधुका वैधमा रह्या देन पुथी ना
 रायणा साह कन सलाप गन्य देन प्रानि ना गन्य को भी
 योर वंधन प्रापदी कमरावट संचरी की मुहुमा लेपी
 प्राण त्याग गन्य ॥ यम कुल जावन प्रजा हनु ले आहापा
 ई हनु गरी राजीमा अरु को नारायणा का स्थान सम
 पुजदा जय प्रकास मदन ले वन आहापदि अनाला
 र्दमारी पनना लार्द सपदि इराई जराया ॥ आहापदी
 पवन श्री को पौसाव पे हाई आवरुल्लि फाजित गरी
 द्यही जगया ॥

यही समय ललीत जटन का प्रजा हनु जाह गी
 वरिका राजा पुथी नारायणा साहा कानुमा भदि
 शम्भु ललीत जटन मा राजा पुने भयो हनुवन रा
 जामोन आयो भानि की तिगदी राजाले आफ्ना भोई
 लदल मदन कन साने पनदि खेही दीन राजा गरी स
 वया उप्रौन पश्चीम वाद नुन कपास वैद गरी दीदा
 दल मदन साह कन तभी वाट गी राई गोर्वा तीर धपाई
 पनया ॥

जावन सहबारी बावुरने नरसी भूधर कन
 राजा थाप्या यसे समये ^{गोपाल नरसी नरसी नरसी नरसी} सौतला लोपुत्र मोतिधु
 कासि भद्र राजकुमार परलोचन भया ॥

बाहापदी तीक्ष्णने ब्रह्मरा इह इन्द्रा मान गीध
 रखाको कागिहले नसहदा तो-हो तिया ब्राह्मरा
 इह भागी नुवाकोट भाई पृथ्वी नारायण साहनेग
 मीलन गया ॥

भक्तपुर कसरा मां नमति सौं इ भद्र भलो अव
 गये प्रकाल मध्य नसितान भेगयो भनि चोखमाइ
 गीध देव गीध कोतिपुर वासी इह वन इह इह कोठ
 सगठु लोहो भनि नसह देवी राव्या ॥ यस कुसुम
 ये प्रवास मल्ल लेखाप्राइ सिसई साइ सुवो गरी
 पवुदा साभित भद्र सैराई सेवे भुमी राव्याका
 लाई झाई पवाया ॥ युहीरी सनय प्रकास मद्रले
 मनमादगा रावी राव्याको भीयो र सतवीज दन
 आहुजा मनमति पारका प्रगाइ सैवे देवी देव
 नकाकोट मावे धनगरी ३३ मेहा देवी धरे सनेआ
 आमा गरी धपाई पगमा ॥ इना जाले लाडा गरी
 नीमीत मध्यस्या सौ पाही इह पाली फेरो म वदाई
 राव्याको भीयो नीनी इह लाई बाना वर्य धरे रेत
 लाव दी उपदी ललित पठनका तमा वीरु मल्ल
 लेखादी को गलहरी वनाई पसुपति नाथ कन गदा

ईसाखाको थीयो नेही मलहरी लो जाई सीपाही कन
 ललव दीया पुगेन भाने देवपदन को मले भाने धूलो
 फल नारायण धन गाडी साखाको धमनि भेदा पुरुषाणिना
 धको दक्षरा दवाजा संमुख को धर्म सीला पुवाइने स ठा
 उको सुनाले मलप तावेदा धामु भाडा कनि इद ही की
 ल्याई सीपाही इहलाइ तलव दी या मय वाग्पेशरी का
 भेडा भा भको धन पानि ली धर्म गन्या बागु गुवा देवा
 लयेको गसुर पनि हो कया पता तद सै गदेवना स्थान
 स्थान भाको पेची धर्म तुल्यमा ॥ मेरा फल्य भेगयो
 भने देवता इका इका दुना चहाउला भनि ली याको
 हो ॥ लीने धन वच गरी धरे पाथो पुजा गराया ॥
 वयसी को बानि रसागरी गुलना देविको देवा लये को
 नागपुतानु भयो भनि भावनाई दीया पुनि धा गदी
 धरे वज्रनाथ वनाई देवारमा भीमसेन भादी धरे
 देवता कब नीमै शवा गरी देवता इह कन ल्याई पुजा
 मो न्या गरी यात्रा गराया ॥ तीरु काधी गन्या न माली
 गवनाई वडागरी बोइ मागि लोभन्या कर्म गराई लोभो
 जेरी दीया ॥

एक दिन पबलीग भेरव का स्थान मा सुदुम्पा
 पुका सरीर मा देवता प्राप्त भे पबलीग भेरव का सी
 ला पुनि मारी पलेटी मारी सारे कापन लागी रक्ता का
 थीयो उस ववत माताहा इन्दा मानी सइहले ती मी दो

होक ह भनि सोधदा नयप्रकास मल्ल लाई दाकी ट्या
 गवक ह्या कुरो क हुला भेदा यहि ववर दावा मा
 पुचाया वही राजान बह हुपुन्या भीयोए राजालाई
 अहेकार हुगयो लेस्ता ज्यापुले मलाई राजा पनि
 नभेन्या भोज बाई मदेले पाटीयाको ज्यापुरहेछ
 तेतलाहिनमारी छोडन्या मेन भनिवहुने तिसाई
 दखाका नासाओक माल्याई कसोही भन भनि सो
 ददाकेही भनापुन नास कदा केही सोधनि नारी का
 पन लागी रझाका ज्यापुलाई दुपसमाई साखी
 गर्लाया यति गरी हातीका बम्बा मावाची राखदा
 रातका बीचमा मरिगयो भोली पल्ट तेल्छे सबै
 त्य हब गयो ॥ ताहापछि अर्को ज्यापु माभी दे
 वता न्यछो र बरा पुनि राजा सुध जाई सोधदा
 राजा तीर मुवन देवाउने गरि जना राजा छुला
 छेदो तीर पाहिदीन्या तिसाई जस माथी हा मी
 ले प्रवेस गरी रझाको होउ सलाई हला गरी मा
 रिस भनि तेरा राज्य को आस नास्यास भन्यार
 ॥ राजाले अनेक तरहसँग पुहाउदा पनि छुमए
 न नासकी फकि देवारि आया योसे दीन रात्रीमा
 कोमारी देवि वाट स्वपनामा दर्शन दी उपजाग
 निन केनये प्रकास मलाई वरदान दीन नीमी

नतेस्कासीर माप्रवेस गरी रद्याको थी भा तेले म
 टाई अपदेला गरी केही वीव्ये व नगी मेले प्रवेस
 गरी रद्याको मानीस लाई तेले मारी दीइस अवयो
 तज्यको प्रायानगर सनुको मय होला भनिरी सार्दि
 यस्तातस्को लपु देखाया ॥ लाहापद्धि मय प्रकार
 मइभले मनमावहुते सैताप मानी बीसा सये वली
 अल्पाई पुमा मोन्या गन्या फेरी भा भा वनाई बलाया

मये प्रकार मइभले मी धुली वाट लांस्कर पगई
 भाड गाउ तेग लडा दगन नाला दु म वाट आदि गित पु
 रकोट धेई भाड गाउ वाट पनि फेरे मय लाई पृथ्वी
 नारायण साइ तमा छिन भै लडा ई दुहा मये प्रकार
 मइभतीर काल ल्हा ले मी गिल धाए पगु दा रजा
 पृथ्वी नारायण साइ मय रभा भै भागी भाड का भा
 डगाउ का बोरा जपा पु लेखे म माना देवे दार वोई
 ल्पाई दवरिस म पुचाई गयो ॥ तेस जपा पु लाई
 भाड गाउ जपा पद्धि बो जी सीर पाव वक्सी मारा
 वेट वेगाउ उघाउनु पु घाउ नी पोता माफ गरी वृ
 ताप निवक्तनु भयो फेरी भाड गाउ वाट गोर्खा पद्धि
 मानु भयो ॥

लाहा वाट नुवाको म मावहु दुहा नेपाल का भवाले
 बोसी वाला मोकाई दवरि वनाई तहीत मगनु भयो दा

भीयो ॥ गुवाकोट मावधनु इका गुवाकोट भेरीवि
 आदी देवता का स्थान स्थानमा पुनापाठ पुरासच
 रनादी गरी प्रस्थान गरी गमा शली अणुदु खुल
 खेल वनेपा बडपुचोकोट पनोतिवाट आदि प्रागा
 स्मित साताणु जीतिलीया ॥ पश्चीम पदी दहचोष्ट
 भीम हुगावाट आदि थोकोट जागा नगाप भीति
 कृतिपुर मारी गदाई गम्या कीर्तिपुर माललतिप
 न्यवका काभीटो ~~सेवा~~ लकाभीहर नार्डकोट
 मावस्याका थिया तीनीइ सैग लडाई गरी कीर्ति
 पुरलाई घेरादी दोका बाटवादी सहावाट मदत
 न आउवा नोसकन नदी राब्दा सम्यत ८८६ नव
 र्थे भयुक्त कारात्री कोट मारदया हद मध्ये कोट गो
 र्थी किर्ति मीलन नार्ड गोर्खी लीकन कीर्ति पुमा
 प्रवेश गराया सामने जेलापरेका प्रजाहर घेरेला
 ईपाम्या १२ वर्ष का उभोका मानीस इहलाई अ
 र्थी सुरप्रताप साइकन तीरले हानि युवादी गरी दी
 या कोरोसले नावकादी दीया सोमाव काटेको तो
 लगेमा धान ७५२ सेर भयो ॥ उरहुलमा भागी
 जान्पा इहको माभ नावकाच्या ॥

सम्यत ८८ पौष कृष्ण सोमवार कारात्री प्रजा
 इहमा भैरवराग बाली गोर्खली इहकन सरमा
 प्रवेश गराया आहउग्रौन घेरादी दी वीर वसुपतिना

वरका अनुग्रहलेख वालननामा भक्तपुर काकोमारी
 काहा लवाटे प्रसाद पायाको प्रभावले भाग्य
 सादा ^{युद्ध} दन परन साधवेन गवीवदे जये
 सव्व भयो हुने राजा पृथ्वी नारायण साइवा
 उी पसुपति नाथ कन पेया मृत दीना नीत्य
 पुजा गङ्गाको डेही सेवक लप गरी पेया मृत
 गुदी रावना नीत्यार्थ गङ्गाया अद्यापी चले कै
 छ ॥ पृथ्वी नारायण साइका पसुपति माहु
 लोकति यही हो ॥ पृथ्वी नारायण साइको प्र
 नाप दुलोइनाले सम्यत ८९ सान भावउ शुक्र
 प्रतिपदाका दीन अहोरात्र ^भमा २९ फेरा सम्म
 भुमी कप भयो ॥ दाहा पद्मी भयो मेहा इन्द्रा
 आभियो को निपुर सरका राजा जयप्रकास मे
 हन लोकमारी देवि को नागरी रक्षा गोर्खा
 राजा पृथ्वी नारायण साइले दलवा दल भेकोति
 उर जाई प्रवेश गन्या ॥ ॥

पद्मी जयप्रकास मध्य २४ घडी सम्म सु
 ह गन्या गोर्खा लीकन दगाउन नसकदा पद्मी काट दे
 प्रानय काजग इरमा वाहुदवी श्याई को निपुर स
 रक्षा जी पारन का राजा ने जनर सौ दम दल गन्या
 यहापद्मी गोर्खाली इरु पार दले पोली मन्या मुस

मा. तुलाराम पाडे धारुदले पोली मन्चा ॥

वीकमसम्बत ५०२५ ताके सम्बत ५६६० ने
पाली सम्बत ००० ताल भाड पुदी ५४ पुर्व फाल्गु
गुनी नईश गेंशमोग आदीये वारका दीन पु चडी
रात जादा वडा प्रतापि गोवर्धना राजा पृथ्वीनारा
यण साह कांतिपुर सहरमा प्रवेस गया ॥ कौमा
री देवी के पुराणि दीन यथाक्रम लेना प्राप्त पुरा
गन्या ॥

नये प्रकास भारी पारन मी आया ताहा पदी
आश्रिता वदी ७ वादीन पारन का तेग नरसी मे
हय रजये प्रकास महर डके भारी भक्तपुर मागया
॥ पारन का कागी सयेखा धन भोजन नरसी ह
सये प्रचा सीपाही इह सव भक्तपुर मागया ॥

सम्बत ००० आश्रिता वदी ११ सनी मेर
वारका दीन गोवर्धना राजा पृथ्वीनारायण साह
वाट लालीन पदन दवल गयो ॥ ताहा पदी मी अज्य
वहावल राना धन धन सी प्रमाणा दोरो प्रमाणा धुति
लक्ष्मी सी ई दगना लाई पारन को भारा दीया याहा
पदी ई प्रधान इरु कन बोलाई अथवा मा सल्लाह
इहा मी अज्यलो तीमी इह दगना लाई इरु कन पद
मे लोग मी देन भनि अनई पुदी मारावी पारी ली स

पेवांगोगया बदावल रानाले बाल मारीन रवार रबी
 जीमोइर मारी मेले दल वपट गमा इभागवान कोकु
 इली लागला भनि सपतगरी को निपु र नाई रभाका
 वीधामाल्याया ॥ वक कभीले हामराजीवर रडाइ
 नेदेन भनि ठानी आफनु सब धन दाने छे गरी दी
 या ॥

सम्वत् ८८८ पौष मा समा रगत पृथ्वी नारायण
 शाह पावनमा प्रवेश गरी सोदुर नाग गरी लग्ना
 छ प्रधान कन पगुर अवारी ल्याई समाई को निपु र
 लगी सरव च दारा गरी संतान द्याया ॥ शनि इल
 मध्ये पागुवा इलको प्रधान सेवै कासामने भागीम
 ध्येस तीराया कोसेने फे लापाने सेके नन अरु
 पात्रे प्रमारा इर कन कुलपई भनि ममलीक पदा
 या पात्रे मय नु सनि गया ॥ धन्यंतरी सररा आ
 याको हुनाले बाच्छा यस्ता तरह सेग रजा पृथ्वी
 रायण लाइ वाट नीरै चै वक गरी रज्या गर्दा भ
 या ॥

को निपु र का रजा मये प्रकास रपा रन काने
 जनरसी हुने रजा स्वराज्य छोडी भागी भक्त पु सइ
 रमा आइ वरिदा नगाइ ते पात्रो को कावाट सरदा माप
 सो द तात्रय का देवालय मा वस्या महु धारी गोसाइ

दले वध्या न वीर्यादि दीपा रवसीरस्युक्ता भीषा
 योसमभार तजाराजी नमद्वयता इजुमा पुमोर रा
 जीनमद्वय लेकाजी प्रमारा इद्वयन वोलादि मुल वीव
 मासम्यत भयो राजा गये प्रकास मध्य तेज नरसौ म
 द्धभागी भाई दन्ता श्रीयेमा वसीर देह भनि कवर
 आयो अवकसो गरी भनि राजा ले आसा हुवा सेने
 काजी प्रमारा इद्वयन गरी वीर्यादि गन्या सरासली
 न्यामोपदे भदा पेरी राजा ले भन्या हीमो भन्या ती
 नेले हापी लाई शम्भा प्रमाला दिवइ ते वहुने दुवदी
 पा की द गोर्वा वाट भन्या शमी ले लेई ल्या याका
 मृगनाश पसीर देह तोलाई सो पीये दुग्ध दुवपा
 उल्लभानि लाल मोहर आयो अवकसो गरी भनि
 हुकुम भयो प्रधी इद्वय ले पीति गन्या उसो होई न
 महाराज ही गोको कुरो ही नौ गयो आज भयु ले भा
 गी आयाका अत्रियिकन अत्री भैका सो गरी सोपनु
 इद्वय राजा जसा सरा आयापदी सरासली नि हो
 सुपन्ना होई न भनि सर्वे पीति गद पेरी राजा वा
 ट हुकुम भयो शमी ले गउत गोसे हो मेरा थोतले
 पानि मेसै हुहा याकोइ इति या दार प्रमा इद्वय ले
 मीने देने तो पानि दोल दोल मा प्रजा इह ले गलो धनि

गनपराव भनि मनोऽहार्ह इति वा अहं प्रधीदर
 पराह सोधनि गनपराव ॥ कसो भन्या वेल वेल
 दोवामावारी देप्रमा भला आवमी हो ॥ अं महा
 राज वाट यपुरा कुतो सोधनि गनु पगनु भन्या कोद
 क्या भन्या जये प्रकासने जनरानी इमहं राजा देल
 दाही भागी भाहा आहरेह नतीनी इदला सोपी दे
 भानि गोपी चारामा वाट मोहरा नि आयो सोपी दी
 व्या होवी भागी भायाका अश्रीयको सरा लीन्या
 हो भनि २४ होलमा सोधदा चोवीस होलका प्रमालो
 पक सुवगरी कर जोरी वीति गम्या ही जो कुले दुव
 दी याता जानि कुको धर्म उने लाइइ इमो धर्म इमी
 लाइइ राजा गस्ता सरा आयपिही लहि सोप
 न्या जोगेदेन भनि की तिगम्या र सोवीस्तार राजा
 राजीत महं का इतरमा आई प्रधो इरुले उतरा वीति
 गम्या वनि कुरा सुनी राजा राजीत महं वाटपनि
 सुदी भै वदीमा भनेदन उतो भन्या इपादे का वीदी
 जानामा राव्या का चोइइ सबे होटी मीली वीमा
 सारी इपादेमा हावदार गरी लीपी जो चाहीन्या
 भाइ भर्तन की व्यापुना न्दना रको सरा जाम तयार
 गरी जये प्रकास मल्ल लार्ह इपादे पाराव्या तेन

नरसी मधुकरादि प्रक ५ पाध्यावाद्यामा राव्या
दुवे राजावादिचाहीने सगुणापरावी दीपावा
थीया ॥ रदा रदा नीदान भक्त प्रसह माधे
रापचो ॥

इती राजायवेसह मावसी उद्योग नगरी
दीन गुजरागरी रदा नेपल्ली सम्वत ८५० का
निव सुदी वरोज का दीन रात्री घरी ५१५०
जाव। पुर्व फही का मुल दोकावाट गोवाराजाको
लस्कर प्रवेस भयो ॥ तेस दोकामा पाटन कोसे
व्याल कागिर गकुसि दुदुन ना भागी उतायोको
दोकादि दु वेज व्याल टोलमा १०। १२ घर आगोला
ई दीया ताहा दाहो भनिक हत्रो लसव्व गरी अश
ई उती माहा लक्ष्मीका स्थान पुगी आडागरी वा
स्या ॥ फेरी वृद्धासी देवीका दोकावाट फेरो
अ आ ई हाडी अत्रमा आडागरी वस्या ॥ ५ सरा
त तरे रसोऽसि दु ग्यालो भयो तसै माथी छि
पदी वाट आ ई हाडी अत्रका फेजे सरा सरा आदि
सुवु दोकामा भेला भेदुवे फेजेको यक हा भे
फेरी आधा फेजे जर्गनाथ का देनालय मापुजे
र ताहा आडागरी वाटो भेद गरी वस्या आधा फे

जदो आतफ अछगरी रस्ता वेद गरी वस्पा तेस वेला मा
 जय प्रकास मइअ राजा कारी पाही नग केरी ६६ १०।
 १२ जनार अछ २१८ जनाले सुठोका मारा व्यादा
 तो पछी च्यदिलगी दो चारो मारा सीतो पले दाना
 फोगले दाना दाना माचणी दाने वाट वेदुवले हा
 दे आदुवरि काही दी चोकका दाना मा पुग्पा
 ताहार के पनि सेवे भेला नई माल चुप लागी वस्पा
 यस्ता तारहाता सहर ^{मा} दुलो दहसन हुवा र नार
 ता नीत म छले मोरे मानी सपराई माथी दमा रा
 लमा वसि हेरी भाउ भनि पग पार नीम इह उर्व ग्या
 लाका पुवाल वाट हेरी दुलो नीसान को दाना वा
 ट सीपा हीले हांदा को मुआका के म्या मा गोली
 लागी मयो नगर को ही को सीपा ही मवा र खी
 वने तेनाथ का सीपा ही गोली लागी मया २१४
 मना भापा ॥ दो आ राउ वाट हेन भान्या इह
 पावि गोली लागी मया यस्ता लवर राजा रसा
 नीत सी मइअ ले सुवा राजा मुल चोक श्री मले
 म्पका लीइना देउ वसेका थीया खुडा वदी
 दान मा थीयो ने आपहर नाघ्या उपौत ही ही
 चोक का दाना मा के पनि पनि भेहा मयो न

हासेवे लोवीदुवलो हांदा राजा राजा गीत
 का वाहुली को वही मा गोली लागी भा.
 यी यो दुइ जना मानीस लाई राजा सा मुने
 गोली लागी मया अव सैध्या काल भैग
 यो पेरी दाना वाट सवै लो वंदुं कलो हांदा
 मु लो यो क मा वस्या का मानीस लो स ले गु
 सरा २ भनि कद्यो ल सन्द गी व राया
 ले तो रागु मा गोली ले हांदा छोरे धारिया
 भया ५५ जना भया या हा वही राजा गीत
 सौ मद्य जल धुनी यो क मा गार्द हा तपु
 धोई उरी गुलाभा ली दना वाट मारी गार्द
 वही वस्या गवात वी ता यो छु वु रा वा सो
 ता हा भदार बालमा पानी लो न पटाई रा
 गारा गीत सौ मद्य लो सान पुजा ग्या
 उस्ता ववत राजा का कम सल पही काय
 क दोरा अजित सौ आदि वी नि ग्या हे
 पुवा ज्य या हा वसी वदी या दुया दे न दाना
 पाट वे रो आहा मो मस्तो हुन गयो थो
 कोट मा जाला गु हवस वा हा दाना पनि
 उथो द कही वाट गोरी या को पनि देन
 भनि वी तिगदा राजा राजा गीत सौ मद्य

चौकोस मापा बलागनु भयो ॥ ताहा बुई ल
 कोटा चौक भरि नेवार पुमार भोया इह वस्पा
 का थीया चौक का वायव्य कोरा मा ली हना
 वाट राजा राजीत सी मध्य मा थी गया ॥ ता
 हा पद नोग नरसी मध्य अरु प्रमी इह सेवे मा
 थी पुपा राजा जय पुकास मध्य ले पनि पाव
 उगर्दली हनामा जान कन तयार इहा दाना वा
 इ वहुक ले ही दा दा ही ना पाहा हनामा गो ली
 लागी ली हने भनि उता नो पयो हा हा का रागी
 सेवे कराया र मा थी हनामा न वाट भर्षा गया
 का इह वाट यस्तो देख दा प्रदी देडी भीच ली जाई
 बीछा एना बीछाई पु ताई राब्धा यस्त दीन भी
 यो दसी लोमवार थीया मा थी पुपा कत राग
 जीत मध्य तेज भरसी मध्य अरु प्रची स्मेत
 पण राजा को वमा थीया राजा राजा जीत मध्य
 भीच कुना कोटा मा वाहीर कोटा मा तेज नर
 सी मध्य र कानी प्रमारा इह थी मा पहादी
 बद्रा पदी हतिवार हेम नारा आई वी लीग
 चो हेमा हा राज मेले वाहीर मय नमाना ई ई
 आया मा थी दाना दाना नवोना मा भागे को

• मामा भिमान गाडी राख्या का दन कं पाने
 ले ददा दद वंदु द ले ददा बाहीर भयन
 भा बि भो क भरी मानीस मरीर द्या द्ये य
 का सरिमा डुडु डती नती न वंदु क को
 गोली लापा का द्ये अव या हा को म मा
 वसी वच गंदे थो क हुन्पा द्ये न भर पनु
 पचो ओरो पगरी खासा द्ये दी न पचो भानि
 हु दान न फेरा भेदा पानि कसे ले न वाफ
 दी ये नर अमु पगरी हो की फोद सा नु
 मालिका प्या लवाट पगरी ख सा लवा
 न पगरी न ल पुष्पा पद्य गो वली ले न
 यो भयो वंदु द ले न दान भानि द रामा
 सबै रामा उदी गोरी दीयार वंदु द हो नि
 धाम्या ना हा पद्य ले से धरी हाले आ न
 को प्या लवाट देदी पश्रां चापा को ल पादी
 पश्रां चापा भाल मुनी आया को देखोर
 हाव पायो थ चापा मुखाम्मा यता हेर य ता
 हेर य क रा कु रा कु न भन्दा माल भनि आद
 भन्दा चा हो वया हो भनि सो द्या दरी वार न
 ले भयो अम कु ता हो दन भा भु था कु गोली र
 प श्री चापा लाई पादा पग देउ भद कु

रा लाई होइ न य^उ वन्दो वस्त का क राजा इहे
 भो दो लो भानि गह सुरप्रताप राह पाटु ल्या देवल
 का पीडिमा वस्याका गुजाद्वीं निगमा पद्य
 पशौ थापार भासु था कुजोसी ज्ञान मनि आ
 द वचा भेद की न हा मी दुहको नाम लीयो ती
 हस भाहा आउ राजा एण गति मइअ लाई पानि ल्या
 उ भाहा का जि सुरप्रताप साहने ग भेट गरी वेदो
 प्रस्त गरी ला भानि दुवे पर की गया ब्राह्म पदी ठो
 क उधारी दी मार सुवेदार वली वनी जा सुवेदार
 जनि वल वीष्ट सुवेदार वी श्री सुवेदार क निमो
 जो जमादार रुदा ली पारी इह चोव मा आई त
 मा राता न मइअ राजा तेअ नरस मइअ राजा
 जये प्रकास मइअ कन पानि देखी नार नो दासी
 राजा राजा जति का वमल भई का दोरा अजित
 सोइ अच्युत सोइ दा आ काजी भागी राम बरी
 दा बुकुल जोसी की हनु देउ प्रधान मत्प न गा बु
 मासी भा भेद गुगल गहद नारायण गुगल स्मे
 त सेवे माइ मा रावी सुवेदार जमादार सविदा ही ह म
 लो हमा मा ला गरी चोकोट वाट लगी गुल चोव
 मा प्रका पद्य पु था नार लाई आयो सुल
 फले चोमा राजा राजा जति लगे भरे क रीजो कु रावे
 भये न देवा देव भान भयो पा पाउते वद जये प्र

कासि मध्यतीर नगराणि वैदिसीतजोरो
 ला भन्नाको कीन भारी आयो भनि डकुम
 गदी ॥ राजा मये प्रकास मध्य लोड कुम गचा
 क्या ला दू तीरी सीत जोरो ला भनि मे ले प
 सुपति को भंडा एनि भने न देवल को गगु
 पनि वर्य गो ले पनि मेरा मानिस ले को व्हा
 वाई दीयो ॥ आइ थरी को सुइ व्हा निमा
 माथी हुदा तमा हात पयो भनि मवाफ दीदा
 यति कुत भया पुपौ न राजा पृथ्वी नारायण
 साइ भी थी ड ड भयो ॥ बहा पद्म राजार
 राजीत मध्य मये प्रकास मध्य ले वे ला मी
 की राजन चीव मा गाई वस्त्रा बाहा पद्मी ही दी
 चीव मा गाई वस्त्रा ॥ राजा मय प्रकास मध्य
 घाटे हुनाले सुसारे हु सुसारे गदी भ्या ॥
 रात वी शयो ही दी चीव मा धारा न चली वै
 द भया को थीयो र भुद जल मगाई रा नार
 रागीत मध्य ने स्नान गदी धारा सु लको ॥
 मानिस काति मयाद भनि हुई सोध दा राउ
 मा वाउ मानिस धेरै मयाका थीया ॥

बगु वस्ती का दीन ते थाप हा मा राजा
 राजीत मध्य लाई भारी ज्द नारको स राजा

मर जो चाही पाको वी छ्योना पोसाव भागवर्त
 न सुवेदार आति कलकीम्ह लेग वोकाई पुन पुन
 पवाया ॥ सुवेदार ले कोति गन्ना हेमदा राजा अ
 धी जसा ताइ सोग वानु जीनु सोख गनु डे छ्यो
 उसो भाफोव कति न घमई गनु हो जा भनि
 कीति गरी राजा का आसपास मा ह्मावाले
 वव इह सोग पनि अधोगड भया माफोव ह
 इल गनु हे रडे भनि सुवेदार परकी गमा ॥
 भोली वेर पुरी मा दोन सदर केइ सौं व
 ह्मनात आइ हेमदा राज भनि वर जोरी वीतिग
 या ॥ रावी इह लाई व्याहा पुन आई दीनु भनि डे
 पुम भयो ल्यापुया होकी भनि कीति गदी चा
 होदेन ल्यापु भनि आगपा दीया ॥ फेरी सदर
 ले रहल गन्नी कुरो तेस कुरो अमले वचा गली
 भनि दीपि गरी वीति गदी उसो भया कांही
 रानी मा म्हापुडु भनि आगपा भयो र हव सभ
 नाफवो राजा पृथ्वी नारायण ताइ सेग वीति
 गति कोही रानी दुई कोति सेग ल्याई सीर दोपी
 राजा राजा जिन सौं भइय वस्याका ठाउमा पु
 न्नाई सदरि परबि गया ॥ फेरी पोसाव क
 छ्यान कीछ्या पुना चाहीने सरा नाम पगया ॥

ताहापदी को दादोरा अच दुत सज्जि भागी
 रखा को आई आपने ल्याही २ वन पानि ल्या
 है संगीत की दी यार मुख दुपानो गरी दु
 व मुख को वार्ता गरी खुसी भै रखा का थी
 या ॥

सदरि सुरप्र तापसाह अ भीमान सज्जि
 छपात का ली वेस राज पाडे का भन ना नीई
 नोह रुदी नपुति नई इचि वी चार गद था
 यस्तार हसैग रहदा नये प्रकास महल लाई
 सारोह का मार्ग वदी परोन पका दीन की होने
 पसु पानि मा लो गया ॥ इ राजा जय प्रकास
 भइल लाई राजा वृथी नारायण साह बाट
 ल्या को भाद दो दान पुने पानि मगरी देड
 ला भनि हुकुम रुदा ॥ छतर सुम जये प्र
 कास महल ले अह कुरा बेही दान गनु इ क्षा दै न
 बक दाता बक जो मुना यक लदी इती न थो क
 ककल नु भया वदी या होला भनि हुकुम भयो
 भनि भन्दा उपजागी रहला ॥ धेरै बेर सम्म न
 बोली रखा को देवी ॥ आज यक जो मुना यक
 दाता यक लदी को बोलि गरी पानि हुनु वाच
 यलो वही न मान नु भयो अह कुरा दान गरा

अनुहोला भनि वीति गर्वा पृथ्वी नारायण साइवा ८
 कुम्भ भयो दाता नुना लही मागपाको अर्थ ती भी भाए
 दार इहले केही अर्थ भुम्पोकी भन्दा सबै भारादार इह
 चुप लागी रह्यो केही अर्थ भुम्भुन सवेनर फेरी राजा आ
 साइन्छ हे भारादार हो यो जये प्रकास मदन ले मेरा
 तनान भे फेरी पृथ्वीको भोग गर्नको इच्छा गर्द
 दन ॥ दाता मागपाको री हासनको अर्थ ~~दुख~~
 दन्ने हो गुता मागपाको पृथ्वीको अर्थ हो लगी
 मागपाको इत्थिया ~~अर्थ~~ हो यो ३ कुमाले स
 वे ठो व मागी सबको अवको सौजन्य हो भानिला
 मो सुस्वारी राखी मनमा वीचार गरि मेरा कुम्भ
 कयो भवन दी हुन्या दैन भनि ॥ हे जये प्रकास मदन
 हेतु मेरा जिये श्री मदी न्या दैन मेरा नारी का पाला मादी
 आ भनि दाता नुना लही राजा जये प्रकास कन दान गराया
 यनि दान पाइ राम जये प्रकास वहु नै इह भे ॥ हे भारा
 दाहो अकजसले जीव सुपति नाथ माया दी कि जल
 ही जसले राख्ला सो जय प्रकास जन्म भयो भानि
 नु भनि यानि इकुम्भ गरी नेपाली सघन ८९९ मीति
 मा विदी ७ शुक्रवार कादीन आजर्पाघाट मा प्रारात्पा
 गागे ८ विपुपति अघोर नाथ मामीलन गया ॥

राजा वडा पुता प्रतापी थीया देववीपका हुदा इअपा
पुता नै नपाई गेली लागी छात्रका वेदना ले प्रलोक भया
इशका सुकृष्ठी भै पृथ्वी नारायण साह के प्रताप हुनो
हुन जादा नेपालका गिने सहाका राजा लाई जीती धैये
कहाई ॥

राजा तेन नृसिंह महचक्र नवदीआ नामा वेद गरी प्रा
ता सुन्द गराया ॥

राजा राजा नीत महचक्र नमानीता गरी राज्य का
थीया थुका दीन पृथ्वी नारायण साहवाट बोलाई हुने
गन्या क्यगामे मेले वेदी लायाका मृगतदा पसारेई
दतीन इत्येई सेपो देउ भनि मेले मोहर पनि पराया
कोई सोपी दीयेनो दुखचायो भनि इकुम गदी तना
राजा नीत मल्ले भन्या हो हाप्रो साथ ७ गाउ नाका थुल
बेल बनेपा वडपु चोकोट पनोति लागे नफन गदी तीन
ये प्रकास मह यज्ञ आयोको थीयन ॥ अवहु पश्रिह न
परी मरिगयो मपनिहत पमाजो हुइ न्द गरी दाल भानिय
ती कुरा हुदा हुवे थुप लागे पछि पृथ्वी नारायण साहवाट
इकुम गन्या हे नाया अवका मे सुवाहे आता गनु इवस भै
दार राजा नीत मल्ले केही मे सुवाहे नयाति सुमी पृथ्वी नारायण
साहवाट ले सो होइले सो आता इवस भानि वांवार इकुम हुवा

देपुर अवम ७ पवव को उमेर भे गया अव के ही चाही देन
 आना भयो गुने सो होइ न ३ तहर वा हेक पनोति तासु चागु
 दीर्घा नव देस कृति पुण्या ५ कोट चापागा ७ केचो जा हा राज
 गनु ईद राजा नु इस आम्दा निले न पुजा पुचा पुदे गां
 ला भनि वारे वा री पी गनु इद मेले माने प चो प्रागो भ
 नी राजा राजा जीत मद्य ले आना गदी राजा पृथ्वी नाराय
 रा सा हवा ट प्राग ३ तहर वा हेक दीया भनि पो लामा
 वा हुली रावी दीयार राजा राजा जीत मद्य वा ट यो ने पाल
 पाल्य भरी म मा दी न भन्ना रे सो पा निले दीया दीया
 दीया भनि हुकुम भयो तासव ही राजा राजा जीत मद्य
 वाट वृद्धावस्था भया अवम लाहि के ही भोग के इच्छा दे
 न केवल मलाहि दी हो भने श्री कर्सी वास दे ५ भनि पो
 लो थाप्पा र दी ३ भनि पृथ्वी नारायण सा हवा ट
 वा हुली पो लामा रावी हा हा भनि हुवे बुसी भया ॥
 राजा राजा जीत मद्य ले हुके पो लामा थाप्पा अव म जो
 हु भनि यदि भे ही ही थो व मा आया र्णी लाहि से वे वी स्ता
 र सु नामा राजा राजा जीत मद्य रानी माघ सन्दी की को भ
 दी ला की न सायेत गरी तुलना भवानी को दर्शन गरी क
 सी वास गया

ॐ नमः पृथ्वी नारायण साह वडा महाराज वाट
नीने सहका नीचे दायगरी कोति प्रमाण नधानी
गरी भोगगरी रक्षा ॥ अत्यभोगवर्ध ७ सात ॥

ॐ नमः महाराज पृथ्वी नारायण साह
गोर्बेस का पुर्ब को नर्वस का हु
भया हुने का सैत निमा मादाराज
हुन्या को वसा वली वारी नगरी हु

श्री लीध गोख नाथ सहाय भे गोर्बेस भनि
प्रव्यात भयाका श्री नमः महाराज भीमज पृथ्वी
नारायण साह को नर्वस का हुन भया चे-डवे
समा हुन न भयाका ॥

अधि पुर्बेस चेड वेसी राजा हुले राज्य
गर्द च्या नसेवी चमा पुर्बेस चेड वेसी
राजा हुले वीरम दीजे सली वदान रा
जा वाट दवल गरी आफु वडा राजा भयाका थी
या ॥ लाहापदी पुर्बेस चेड वेसी राजा हुले
मत्रत बलागी रक्षा का थीया ॥ नसेवी चमा
श्री वीरम दीजे सली वदान राजा वाट सवल
अने श्री ये वोजी वोजी सवे लाई जावी पुमी

जोगसौ माफि वरुन लाई उरि माफि वरुन राखे दी-
दे गादीमा राखे देखापदा ८०० राजा थाप्पा ॥ उल-
रीवी राज राणा जी भैया रईयारी लाई गदची नवन
को राजा अभिवेच गरी भइए वरुन दी दी गाडीमा व-
सल्यो ॥

सालीवादान राजा परलोक भयो र मोना भैया
जातीरुम भैया गातिले सालीवादान राजाको रा-
ज्य अम्वलागरी मोनाको यमनको हुकै चल्यो ॥

गदची तवनमा भने मोना यमनको हुकुम चल्यो
कोथीमे नन आफै हुकुम चल्यो अर्काको हुकुम
नमाने राजा गर्ने उरि राजा करुवी राज भइए वरुन १॥

रानका पुत्र सीव भइए वरुन २ तस्का पुत्र पदम ३
रानका पुत्र दीनाराम ४ तस्का पुत्र स्वाम ५ तस्का पु-
त्र गोवरधन ६ तस्का पुत्र हरी ॥ ७ तस्का पुत्र वि-
धी ८ तस्का पुत्र भास्कर ॥ ९ तस्का पुत्र नीला
॥ १० तस्का पुत्र अभय चण्डिका पुत्र जगज्जित १२
तस्का पुत्र देवसर्मा भइए वरुन १३ याति गेह पुता सम-
आपुश राजे कायम गरी रह्यो कथामा तस्का पु-
त्र अयुतदम राणा जी दोरा जम्माको थियो ॥ १४
तो वलत मायमनको फेरि नदी आफु अम्वला च-
लाई यमनको फेरि तस्का लाई राज्य सोज्जा तापनि

राज्येमा इकुम् अक्का कोचली गयो ॥

अवमहारक पहीले कयाग उद्यमनि आप्ता पु-
 राना जातको सराजी भैयो पदवि मा भवामी जो भ-
 याका राजेको काम चलार्ह देवसर्मा महारक का दोरा
 अयुत वमले राजगया ॥ सराजी कहार्ह यो तवन
 गदी उदये पुनार मा राजगया श्री राजा अयुत वम
 सराजी ॥१४॥ तनका पुत्र श्रीनराम्यु सराजी वप
 तनका वनक बैरासाजी १६ तनका पुत्र हसवै १७
 प्रतिचार पुस्ता सम सराजी कहार्ह इने का दोरा
 दम्य सराजीले चादसा हसैग कामवापर खोलत
 खारमा पानि सेवेतर हसैग गरी पुढामार तवप दीपा
 या तसदी न देखी ओ दम्य सराजी शत्रु कहैया
 ॥१८॥ तनका पुत्र महारक बेस सराजी शव ॥१९॥
 तनका पुत्र वीरवीर सराजी शव ॥२०॥ तनका सन्तान
 माफावायदी गंद यो तवन देखी पुटी उत्तर पाडा देस
 मो आ पुन्याजी ललइ सराजी सत्र २१ तनका पुत्र अ-
 जीष्ट सराजी शव ॥२२॥ तनका दोरा अलत ॥२३॥ त-
 नका पुत्र गुथारइ २४ तनका पुत्र द्विमी वया ॥२५॥ तन-
 का पुत्र हरि २६ तनका पुत्र वल्ल ॥२७॥ तनका पुत्र
 वखान २८ तनका पुत्र मनोरथ २९ तनका पुत्र मये ३०

तनका पुत्र जात ३५ तनका पुत्र भोज ३२ राजा ला
 सै दामा आया तनका पुत्र भुपति राणा जी राव ॥ ३३ ॥
 तनका पुत्र फत्तेसौ राणा जी राव का सनदल बेदी
 भैया वंदोरी जन्मो की थी इन् ॥ वंदी सुप सुख की
 थी यन तीवरावर राप भामा अर्को कोही देन न भैया
 अहवाल वाद साह अकवर सुन्ये राणा जी लाई
 दाकी तीमि कंथा वहुने सुप सुख की दन दामा राजे
 मा तीवरावर अर्को कोही थी येन जोची ज नोपरा
 दहपाको सोची ज वाद साह को इन्दे भैया राणा
 जीले घर सल्लाह गाँ भाने गदची तवनमो आप्रभा
 ईदोरा इल्लाह सोसमा चार सुनई ॥ यस्ता वेदोरा को
 अर्जि पत्र लेवी बदाई पचाया को चेदोरा आप्रभा जातमा
 आप्रवडो इन्द आप्रभातको वीवा हो गोप इन्द ॥ वा
 दसाह का सुपर कोही दुसमन मी सुवा राव ददन भैया
 जपुत इन्द्र जपान हो जीरे छ ॥ दोल अवा दीयो भैया
 दामा दोल अवा दसाह को छ ॥ दोरी दीना लाई
 दामा ज्यो सावुद दं जपाल जातमा की दापा ज्यो दन भे
 जपा जावाफ पराई दीदा ॥ वाद साह अकवर ले मे
 रा इकुम मानेन भाने सिसह को गली बदाई गदी दु
 लो लडाई भयो ॥ राजा भुपति राणा जी राव भे फत्तेसौ

प्रभीति धीरे राजपुत्र हर खेत पत्न्या ५३ रानी सति गया ॥
 तिकै न्याले पनि पाक्याको कराइमा कुदी ज्यान दीइन
 पाद साइले बहुत जन्म मदी इन भानि वाको रक्षा काल
 स्वर लाई छाडी फाँके गया ॥ उदेव राणा जीले उदे पु
 सहर बनाई उले सहर मावस्था ॥ रामा भुषीन का छोरा
 प्रह्लानिक ३४ तन का पुत्र मन मथ राणा जी राव उम्रौ नि
 मा गया ॥ ३५ तन का पुत्र चीक्रम राणा जी राव ९ भु
 पाल राणा नि राव ९ थीया ॥ दुइ भाइयो मीला पुन
 हुनाले ॥ जेठो पुत्र न मावस्था को छो भुपाल राणा
 जी राव आपुन रानी ली उतर पाइ उदे स मा आउदा री ^{डी}
 मा भाइ पुग्या ॥ उजौ नि बाट आपुन इच्छ देवता लाई
 लप उदा मलाई माहा वाली भुइमा रा लंलाय वही
 वलुं छा भेमा देवता को पाया भया को धियो र लीडी
 देवी साके ५४७ साल भुइमा आया काथीया सा
 रै थाक्मा छन देवता पनि भेमा राख्या देवता त ही
 वस्था आपुन केही दीन त ही वस्था काथीया ॥ अवर
 मसद बल ले वसी नीवीइ हुन्यो देने केही ~~विदेव~~ गन्दी
 हो भानि साके ५४७ मा भी केट की लु भयो के बानो
 काला वंजार आमा भवादी गरी की लु मा आया ॥
 भुपाल राणा जी राव ॥ ३६ ॥ तन का पुत्र ची चार लौ चारि

न्या २ दोरा भया नी नई हलाइ मध्ये स वाट रघु वें स वार
 गपुत को कैं बालाई वीसाहा गराई दीया ॥ जेरा वी
 बा ले आफरा रानी ली दोर मागे मग रीत मारी गइले
 तो भीर कोट धनिवार मुलुक मार जाया ॥ सीन चाले
 पनि आफरा रानी ली पहरो मुकावोटे मागे जाया ॥
 ३) इनै सीन चावान को पुत्र अय-तवान ॥ ३८ तनका
 पुत्र सुये मान ॥ ३९ ॥ तनका पुत्र वी चावान ४० त
 नका पुत्र वी मोत्रवी ४१ तनका पुत्र जयदेववान ४२
 तनका पुत्र कुलमडनवानले कास्की मा आइ ग्राई
 मील्यो ॥ केही वात मा वाद साइ लाई रोहायार साइ
 पट्टी पाया ॥ तो तदिनि देखी कुल मैडल साइ कहाया ॥
 ४३ ॥ इनका दोरा मध्ये जेदा कास्की मे रजाया ॥
 साइला कालु साइ लाई लम मुं दुराडाडा का पैचले
 इनका बाबा कुल मैडन साइ सेग मागि लागिल मजुमा
 राजा थाप्पा का थिया ॥ सीध्या बेल ने नई गरी मृ
 गलाइ छोट्रा को तीर हो भनि वाशन पारी सेवौता इद
 लेदा गा री राजालाई मादी त्यो मुलुक देही दीन अर
 ज भेरह्यो ॥ राज्य वीना नी विहि हु देन थनि पेरी राजा कु
 ल मैदन साइ दे कुल मजु हर गौ शमी हरु आ राज्य भ अर्थ

राजा वंशतनु हवस भनि वीतिगदी ॥ मुगको वाहनागरी
 मानल्लाई यत्ना मेरा दोरा देन भनि रीसाई अवापदी
 दा ॥ सेवे लभ गुं पागे डू पेच मेली हात जोरी धरो धर्म
 री गति वीतिगया मो कर्म गयाको शमीले होइन से
 सै जाति अस्को पेटमा गाईको सास नेच्छे वेकी त्यास
 भन्दै गुलापापी से रीत इम को दागापन गयो रनेतो
 भयाको हो शमीले होइन भैया कुरागरी धरो धर्म
 पदोका कुरालाई पनि धरो धर्म गरी पगुदा राजा वंश
 कनी भनि वीतिगदी राजाको चीत बुझोर लोता भा
 भनि भेले वसे लाई वीदा दीन सक दीन अवर मेरा छो
 रा दुमना छन मेरा वाहेक पछोरा थुवे वीछा पुन सुताई
 दोउला रातका वोभमानो दापदी माइ री गुं बदील
 गी आफ्नारा मे इली भैया इहाई बोलाए पुसलाई
 आहान पाई लो जान सक्यो भन्या दी आ ॥ तरा मी
 लम सु ग्या पाप देखी कनि दारा पुदार हेन छो अर्को
 रह गयो भन्या कोटी ब्रह्मा इत्या लागोस भैया कु
 रापे ले भन्या भन्या राजाको इकुम सु नी वडोने सुसी भै
 हवस भनि धर्म गरी आइ सोही राती डुलो वति वाली
 की ध्यो नामा ई न जादा की ध्यानु नामा पु नन्या प
 ननामा ठमना को सीरान भन्या गुरागु मारझाको

कोदायाइको सोरान भन्ना थोरै उभोसचा कोदेवो
 र नीन्द्रा मा सोरान माथी गन्दीन वडो भोगे मानी हुँद
 भन्ना इराई राजा कुँदल मंडल साह का कोदाको रा
 य सोने साइलाइ ल्पाइल मनु मा राजा थाप्पा ॥ ४४ ॥
 तनका पुत्र भया भोगे नरसी साह ल मनु मा राजा भया ॥
 कोदा डेव साह गोदे वंदा र्देहन ॥ वाल वड मे मा यु कदा
 र्देने डेव साह गोदे मा वसी दुत न ना पुदा र्देहन ॥ ओ गोख
 नाथ पालनु मे अलाठ जगा पुदा दुद भी उमा दीया छन
 तस्ते ववत मा बाथ जी वुसी दुनु मे गोर्षा का राज्य तलाइ
 भयो भाने वक्ती फीनु भयेछ ॥

गोर्षा मा भने वडका वस राजा भयाको थियो
 उस्ते ववत मा गोर्षा का रे पुत गो हहा तली का मछै न मा
 र्था की रछा को थियो कलेले आहान पाइ चाही न्यास
 र नाम मया रागे ल मनु कुँदल राजा नरसी साह का को
 दा भाइ चीन वन मा जाइ गन्दा राजा रीथी राम भट्टारक
 देवी ४५ पुस्ता का देव साह लाइल मनु वाट राना रात गरी
 ल्पाइ डाडा गोडा को बागे गरी राने का वने भ गोर्षा का देवी
 र छेती छपे घोव गरी द्वीर भी भपसी वडका राजा ओ
 डेव साह ले आफ्ने शत वाट न वार चलाइ माप्पा ॥

श्रीरामकुमार देव साह कनसौद्यासनमावसाह
 साके १४९९ सहकालका भाइवदी अवमी रोहोनि
 नदिभुधवारदीन श्रीनारायण पंदीतले सजे भीसेव
 का मदीनी लवचापछो लमनुं मारहे का ओका लोका देवि
 लाई गाइ गोवर्मा लपापुनु पदभानि पुरश्चरागदी सोपना
 भयो ॥ मलाई ताइ गोवर्मा लो गोवर्मा भन्ना मेरा ल्भान
 देवी वातिवाली ननी माई ताइ पुयाइत भन्ना मतेसेव
 निमा आहुला भन्ना सोपनाइदा सोही माफयेव केसे लोधा
 इनमाई रवाइरागो देवि का ल्भान देवी वातिवाली लपा
 उदा रफेरा वाटे मा भन्ना रफेरा मा गोवर्मा काद्वारिमा
 लपाया माथी पुजा कोरा मलपाई उही वनिवो पुजा
 रोदोका वंदगारी आया भोली पिलट व्याहा नराजा प्रो
 हीत भेहे न मादा साक र्भान सीलाको मुनि भे
 वीरान भान हुनु भयावो देवी आश्चर्य मानि धंदे
 मेरो भाग्य भानि दसन गनु भयो ॥ वही साल का वडाद
 ले माला मनुइ देवी सतार रागोपनि भागी गोवर्मा देवा
 मा आयो ॥ १॥ आर्य पुत्र साके १४९२ माथाम्मा
 पुतनि लाई मान्यो अपि र्दर साह महाराज हुदा भया ॥ इ
 नकीरानी संतोप नदेनि अम्बावनि देविरानी र भियाइ
 नराजाले ल्भान धाकीइ लीगि हिसिम साराचार

जभोगवर्क २५ ॥

आप जभे साके १५२७ भाद सा ६ महा राज हुदा भया
 रानी समीरेवं देवी भोग मेहा ७ सम गदा भया ॥ ३॥
 लनका पुत्र न हुदा भाई सापसा ६ साके १५२८ भा
 राजा भया राजे भोगवर्क २७ सम गदा भया ॥ ४॥
 इन राजा वहुने सानी पुढी पैत थीया ॥ नेपला ज
 इन राजा सोहीनरस ६ मह न सैग आहु स लुव गरी
 पन्दोयस्त बाधी भी भता गरी हामा दे स मावे द वेपा
 र न हुदा गुलजा देना ती मो राजे मेरा राजे पदे हो
 ती भ्रा सैतान भयन भने हामा सैतान ले राज्य गनु
 हामा सतान न भया तीमा सैतान ले हामा राजे दो
 राजे गनु भयन धर्म गरी २४ को ठी माहान न माणी
 ई महान ६ दला दियान ला पु न लाई मदी छु भनि
 ७ सान वद्वीम पति माप द्य भनि वन्दे वस्त बाधी
 सौहीनरस राजा बो दा भे साके १५२८ नेपला स
 म्यत ७ २६ की रकु मादी नो स म्यत १६६३ माप
 र पौव जेवा लोगरी २४ को ठी लपार्ड आफ्ना दया न
 जीवू रावी दोया ॥ इ महाराज बडा भया दोलो व
 इन ले थीती बाधे व्हे ॥

थीति

उनीभा मारिता बाबा असामी इदले जाति वर्क स
मप्याज तारे पानि चान नकुदि नहुवा सपुत धेवडा
हुवा हुवा उनीया वहुते दुव माया केद अवप्रांन हने
आवे दोसेद देकी व्याज साहु ले नलीनु

दोआ थीति अंन को पानि अवप्रांन १०० वर्क स
मम मतिवर सापु व्याज गरी लीनु

३॥ दाम के चलन पानि दुदगी नहुवा ४ दाम के
१ जेसा ४ जेसा के १ आना ४ आना के १ सुद्धा ४
सुद्धा के १ मेमेभा दाम सतिन सैग वेवहार गनु भी
चा थीति भयो

बौधो अंन को पानि दुदगी नहुवा १० मुगे के १
माना १ माना के १ पार्थी २० पार्थी के १ मुगे अ
गोह के बोलमा पानि अम ले गरी १० ८ मुगे के
१ खेत भेय्य दीसा व ले वेवहार गनु भीय्य भयो

५॥ अद्यो दाला भारी सोली ले भरी उनीया इदलीं दी
गद च्या ॥ अवप्रांन तुलो दक माना पार्थी इद ले चलै गनु
भानि थीति वक्तु भयो ॥

६॥ च्छले लधाना गौंति मा दाला भारी ले दीसा व
गरी लीं दी उनीया इद गथ्या अवयस वेवहार ले भये नम
नी २५ दाला के १ धाना भेय्य थीति गनु भीय्य भयो

७॥ पडोसमा पान्नीलीनजान्ना डनीयामा स
धे गारा ईद अव प्रौत जसको अधी गागो पुद्द डसले
पहिले लीनु पद्दा पन्नाले पद्दो लीउ ॥

८॥ कुलाको पानी पानि आफना आफना बेलका
हीसाव मा भामाको पानी का भाग आग्रह बेल बापाला
मालाउनु आफना पाला बाइद अकविदा पाला मा पा
नी नलाउउ ॥

९॥ अधी ब्राह्मण लाई दी दामा फलानु दाडो फला
उओलो फलानु रुख फलानु काछो भीत्रको जागा
वीती दी ॥ मे भै का भात्र थियो यति पुरी येति रोपनि वे
त भै न्या देगाना नुहुदा ब्राह्मण को वीती कोरे करका
साध को दमा को केही देगाना नभमाको नजालुदा ॥ अव
प्रौत ब्राह्मण लाई वीती सङ्कल्प हुदा ३० प महाराज को
भुमी को तरिया को शरी काजिको वीती दान मदी यति
पुरी यति रोपनि भनि सक्ल्य सक्ल्य गराउनाले पनि
यति वेत येति रोपनि यति पुरी भनि सक्ल्य वाक्क्य पा
री गनु धर धर पढाई चार को दमा गादो साध लाउनु भै
न्या धी तिवाधी नु भयो ॥

१०॥ तागे को मुख राखनु भै न्या डुलु भै भयो कथा अर्थ
ले भया डुगी गरी पके गाल का म्दाम गरी थाको भाउदा
भीयो कोही न्या अद पनि वागमा है पामा नीस लाई

माधो इन्द्र भनि दाहा रिमा वदन मोदि तस्य वाटो वाम
 व का ^{तो} भने पसुपे मोड्डे गड्डु ॥

चौतरीपा ~~मादि गोमिया~~ इ हले म्भ सन वेदी दु
 तो वारागु गन्ना मुडी दे सव वड्डु उ खन्ना सी वेरागी भा व ह
 लादि दे सनी कालागु गोमिया लादि म्भ मान्य गोत्र
 इत्याला गन्ना नमान्य राजालादि प्रतेवाये लाग्या इ
 गले दे सनी कालनु पनि मान्या तु ल्ये इ भनि दे सनी का
 लागु भन्ना को हो ॥ प्राप्तरालादि पनि मुडी दे स
 नी कालागरी दीनु ॥

वसुमा ~~नेवा~~ प्रभीति सा नु जा न लादि म्भ सन
 वेदी दुलो वारागु गन्ना भने जस्ले वाराया इ स्ले भान म्भ
 मानु जस्को पाप उस्को गार्धन भनि भीति वाधी वक्तनु
 भयो ॥

सुवार्त्तिका गइ ना उगीप पाट वेदी महारा नी ला पाडु
 मा पे इ नु क्वा धले भन्ना सो वरा भन्ना के उ विदी हनु
 का अस हे राजा भन्ना के पागे विदी हनु का अगडुन पाट वे
 दी रानी पनि अगे हुन अगे हुनाले पाट वेदी महारा नि
 दो सुवार्त्तिका गइ ना पाडु मा पे इ नु चोरी कर्था तरानी
 प्रभीति उगीप महाराज महारा नी ना वक्तनु भया मा भ पे
 इ नु नव कानि जाडु वलव काल मा मा भ पाडु मा लाडु
 वस प्रभीति अदले उगीप महाराज वाट वक्तु हात मा ला

उनु भनि थीति बाधि वक्तु भयो ॥

गीरोयो वीराई ती नमाला भये मोही लेखानु तीनसा
लादेवी धनि बोरी संसै लाई दिनु ती बोरी मोही लेखानु भेद
भिनि बाधि वक्तु भयो ॥

इन राजा कनारी रागा वली देवी ने नावानि देवी सली
रेखा वनि देवी ३ थीया इन राजाले गोवामि वरी थावमा श्री
मुरली धरनारायण स्थापना गया ॥

इनका पुत्र साके १५५५ इस्वी साइ महाराज हुआ भयो
इन राजा का महाराज ४ थीयन ॥ ५॥ वर्ष ७ भोग गया

तनका पुत्र साके १५६४ मा ३० इस्वी साइ भयो ॥ ६॥
वर्ष ५६ भोग गया ॥

तनका पुत्र ३० पु थीयति साइ १५९९ इन राजाले
भापुता पुति पुन को वनाई पोवरी सामने राखी ४ वर्ष भो
गादी भजा भेयानी पदी का गेव पुत्र ३० वी ८ भइ साइ
साके १६३० मा रामा भयाई नको तनी ती थी पुचरा वनि देवी
माली का वनि देवी तन्हो हो को ज्ञा साइव जो दुम्पा को मु
मइ जे कुमारी देवी जीन कुमारी देवी ४ भनाई इन राजाले
तनो का राजा को होरी विवाहा गया का थीया ३० का गथ थी
रैदा मात्र भयाको थीयो तवे लाई थाहा भे रखा के भी येन
उसे वधनमा भापुता पुमा इद सैग मीलाप भयेन र रानी आ
फना माइत तनो गया को थीया ३० मात्र मा ३० वी ८ भइ

॥ २६६ ॥

साइ बेराम भयार आफरा की दमाई चंड रूप साइव
 की दाल कालो देवी रोमोरो दुलो प्रीति रहन गयोर सेवे
 कुरामा चीन बोल न तागे मात्र मन लाइ मो भने
 पीतइ को वेधालान गये जिये ला भन्या ला दे न मे
 रान नीला छिगर्भर ह्वा के छु भन्या मइत गय के छ
 देव से जोग मल दि वेही भगयो भने ताहा वे दे दाई छ
 बुझा तेले समुभार रावी दी दुभनि राजा वीर भंड साइ
 ले भेदा भइइ मपो ई मेरो न्नी बुझी वर्गति दोल थम्भाले
 गरी कन होला मभगम गदुर सोग गहला यस्मा अक्षर
 १६६ न पावेने सुत निरावन इव सभनि थंड सेव रूप साइ
 ले वीति गन्याका थीया २१४ दी पछी ओवीर भंड साइ
 पर लोक भयो ॥ तनो गय के रानी के कसो भयो भनि
 आभितार चंड रूप साइले बुझन पदा पुदा ॥ अनिर भुपा
 ल साइ जन्म भया के रहै छ भव दीय भये छ भनियो
 कुरा थीते मारावी वस्पाका थीया पुच्छा नीम थारव
 व पछी गोवर्मा ओम हाराज प्रीथी प्रीति साइ भन्या वृ
 दुइ भयो मो गद्दी के माली कि भुया पुन लाई देव ले यु
 डी लग्यो पुन्को दोरो बेन ॥ सा हीला दल साइ लाही वि
 भन्या नेत्र वज्र इनाले हीन अंग भयाका गाडी मारावन
 भयेन ॥ उन पछी उद्योग साइ लाई रावु भन्या नेग लाई

परसारी को दाला दगा दो मारा धु को पनिसौर असजालो
 पन्यो अस्माकसो गन्ना हो भयाबुरा सबे को सल इ इ हो ॥
 कोही भने माई लाला दराव उहु च भया कोही भया अं
 गही नहु पाला दइ देन भने हुनाले रथ उदा सोर वड वड
 पन गया को थियो तस्ते वीरमा राजा प्रीथी पति साइ
 का इ नुरमा यकौतपारी चन्द्रमप साइले यत्रोष डव डका
 रई च राजा का दोरा भन्या सबे गादी कामाली चइ इ भ
 न्या यत्ति का दामि इ इ देछो सबे ले राजा हुन पाइया पो
 कुरोक सो होला वेदपुन सास्त्र व पुर्व अद्य दिव्यो बली
 अस्माकोर पासम्भ इ न्या कामानु पई भन्या इ सबे लु
 चइ साइ च दामा सावु दे हुनु इ भनि वीर पादी श्री श्री
 भीम पति साइले को कुरोक सो हो भनि हुनु इ इ दं वीर
 भइ साइ का रानी लाला दगा भया देवी श्री नर भुपाल
 जन्म भया को वेदोरा चार सबे वीर साइ गप्पार के ही इ व देही
 से देह मानी प्रीथी पति साइ कामे मा दुभी धा पन था पावे
 थियो ॥ तस्ते वीरमा भवत नर भुपाल साइ लपा पुन को
 जत गन्या हो भनि चन्द्रमप साइले आपना मनमा इ इ राइत
 नोमा के ही सुत्र दाला ॥ तनी कारा नको कपामे सुवार इ इ भने
 गोर्वा मारा नाइ न्या यही हो यो दामा हातमा पन्यो भन्या अ
 भयस लाइ वसत रइ सै ग रा की ड कन नदी या र राजे

कामालीक हादीसहजे भग्ने भग्ना बहारा वडेताका
 लीग राव्याकाई भग्ना योववर बडरूप साइलेववर
 भाहापायार अव भग्ना वीगो भानि ते भग्ना भग्ना गरी
 ओनर भुजाल्या हावा भाई धराल इमलाई कुल्लाई
 केही दी रातका विचमा तनी देवी मा वी ल्याई तीन
 वर्वसम्म ल्याहा सीत आ फे घरमारा जी जो भा वर्वका
 प्रार भइदा ओनर भुजाल साइ ७ वर्व भयाको भीयो
 युवदीन युवदेवाका पीठ मावोकाई अि प्रीथी पानि
 साहा काइ नुरमा पठाउदा योकोही भनि राजाले सोइदा
 साह्ये म्फडुडुइ भनि केदारे वीरिंगयो ॥ ३१ ॥ माहा
 ताले उसवेला माकेही हुकुम भयेन पटलेर ओनर भुजा
 लको होडाई कोलाई सुवाई सोभावक्या तरई कोरइइ भ
 नी सनेवाया तनुइ दोरेइ युवदीन नैगा भे जानी माव
 र बा देखेनु भयेइ सेपरा भैग भैग देवदा बीया रादी
 योत वीर भइके अवतार जे च्याकोरइइ गादीको मा
 लीक यही हो भनि दरवार लागी गाडीमा आफु वसी
 आफुना तीलाई क्तावपारावी बडने कुसी भे चंड
 रूप साइ दाका मेरा दुव्याको सेताई नउतारी युप गरीस
 स्वावास भनि पोरमा दापदी अवप्रोत मोदर सैतानने
 रादरसेतान लाई दादा को नदेखु आफुने सहाई भाई

वाराणसीसालनु तेरासेनाम माजागोर वीतिवीन
 लव द्वापगेरमा सर्वाङ्ग माफगोरि वक्सा भैजा माफ
 गरीधक्का भैजा कुमुमयो चन्द्ररूप साइले फेभ
 रावी दारलेगला ॥ ताहापदी अतिराजा प्रीथीपति
 साइ परलोग भयापदी ॥ अतिरभुपाल साइ
 लाई राज्य भया ॥ इनराजाकारानी चन्द्र प्रभा
 वाति देवी कोसीलावति देवि पुद्गीमति देवि पु
 भडावति देवि जना ४ थीया ॥ इसमाले आपरा
 अखिलदेवता २२ पेरा पुर चरणा गम्या इन
 राजाका भोगवर्ष २६।८ सम्पदा भया ॥ ५॥

• इनराजाकारानी चन्द्र प्रभावति देवी स्मेन ४ रानी
 रभी मानी काली धाई वधीरा राजकाज सेवे वाली
 धाईका सल्लाइले गर्तुङ्ग मोतीने वाली धाईका व
 समारखाका थोपार कानी धाईको वने नपाई के
 हीगर्भसक देन भ्या ॥ इनराजा को माछी नीरानी
 अति सुखीला थी इन इसराजा आपरा रानीको हात
 को मात्र प्राक्का वान्या बाईंवाट सधै न्दना
 गर्तुङ्ग मो पुर्वजन्म कासल्याले अतिगोरक
 नाथ लाई व्यादान सधै भोसागातुङ्ग मुद्ग मो
 वही थाले वयोरा पुद्गीकन समालाई द्वाभातुङ्ग

हुन्धो यत्ने रीत सैग वारवर्ष भया के थी यो यवदी
 नसीका मागो नलाई वेर हुदा नभनि राजा भीसा
 मा पाएनु भे दोका जोली हेर नुहुदा भय र गोख
 ना भरो भोसा गरी गया शुगे थाल पुछन नपाउड
 देखनु भयो र योका सलाई पुवाया के होलो भन
 भनि सा हे रीतानी हुदा नभनि सुव पाउनु भयेन र
 महानी वाट गोख नाथ आदिस धे भोसा गनु हुद
 तोरा राजा लाई थाहा नदी उभंनु भया के थी यो र
 मैले हुनु लाई नकल्ला के हो भनि ची निगादिसा
 यो हो भन्याले सै पुरा मा लाहु भनि धरी पुरा मा म्द
 नारगनु भयो र भोली मवादी र वसी र हुला तीमी
 ले हो जो राजाले धनि थाहा पाउनु भयो थाहा लाई
 पनि दर्शन दी वक्का जावस भनि ची ति गनु र लो
 भंनु भया म्द भाउला हुन भन्नु भया कानलो मा भ
 छुनुला भनि हुल्लु भयो र मा भु भयो भोली पल्ल
 गोख नाथ वाट भोसा गरी जान्ना वेलामा माहारा
 ना वाट हात जोरी ~~भ~~ हो जो राजाले यत्ने वेदोशले
 राजाले थाहा पाया परमेश्वर मेरा राजा लाई पनि
 दर्शन वक्का जावस भनि ची ति गनु भयो र ती मारा जा
 लाई मेरा दर्शन देन पदीन माहारा हुन्दा हु ५ नलाई
 दर्शन दी पुला भनि अन्न र ध्यान हुदा भया थोपुता

१ पुर्व मन्त्रको सत्का होत माहात को पावे को वा दुधी मोर आंगस
 म्द भाव भवर म्द भाउ ना देन

नारायणलेखनुभयोरभीनगेभेराकर्मपादसिन
 गर्भरहेनद्धभनिउलेपुरामाग्यनागरीपालनुभयो
 उत्काशवर्षपद्धीइनेरावीकागर्भवतिहुमादौका
 रात्रिमासुर्जेकननील्याभनिसेपनादेवीरआ
 प्रापति कनसुनपुदाकेहीउतरनदीवाहुलीले
 गालामागेकदासोपवाकइदापनिमलाद्विथेकुद्रा
 भनिमेमासोरेहुवमनागरीरातभरीशेहरहीजवसु
 र्जेउदायापद्धीमहाराजवाटरावीकनकेहीहुवन
 मानतीमीफेरीनीदाहुलीवडीयासोपनाकोफ
 लवेथहुनजालाभनिकुद्राकोहीभनिउफाउदा
 उहीवाहाछोनगर्भवतिभेसातमेनामापुत्रग
 नभयोभेराानीतर्कदसमारपुरागर्भवतिभे
 नभभयारउमेहासागर्भमारहीअधीसावे१६५४
 सालमाजन्मभयाकासमकुमारकनओपृथ्वी
 नारायणसादुभनिनामराव्या॥

दराजापालवदेवीतेमथीसुरागुहीवेत
 गंव॥६५५॥काउमेरहुनुभयाकोथियोवेदेस
 सेगीइससापनिदाडीओगोरवनाथकारुथान
 मादाकलेपालनुभयेदरउलेवेलामागुफावाट
 ओगोरवनाथनीस्कीकनजातेरासुमासेग
 गेदहीपागीलपाभनुभयोरलोभनिमुमादा

हनुमान गौ देवता का स्थान वाट भोगी नीरव्यो
 र दही मागी ल्या भयो भनि हुकुम भयो र माहा
 रानी वाट सानु देवीमा आसल दही हाली लेमा
 उनी भोगी होइन देवता है यकलेमानु भ्या भैद
 न सोही भानु भनि हुकुम भयो र हवस भनि हु
 छै भयो र हवस भनि दही ली जादा सानु पात
 को जो भो हातमा ली वसी र हनु भयो को रहेद
 राज भो लाई वस भनि दही सेवे खा भो मा हाली
 वातु भयो र लोहात भाम भनि राजकुमार को
 हर्ष को भनि हुवे हात थापनु भयो हुवे हातमा
 र्हा द्वाडी लोका भेदा राम भुमार वाट लायेन
 देरे दीपी गरी प्रजित को र्हा लोका को देवदा
 आ नाथ मीले यक हात ले राजकुमार को सीर
 मा यक हात ले बाहुली समानि वा भेदा हुवे
 बाहुली दोडी दातु भयो र सेवे दही पाउमा पयो
 आगोरे वना च हासी कन लाया को भया ज्ये
 मुठले पोले को से पुग्जा भयो पाईन स पाउमा पयो
 अवतेरा पाउले भु मुकुटमा कुचलास सो राज्य तेरा होला
 तेरा फेरो नकास भ मा भनि र हवा हु जो दीन मा तेरा
 फेरो न चल्द तेस दीनमा पावी पयो भन्या मरगे छु भ

नीजान्येस भनि दापमारी श्रीगोरखनाथ गुफाभी
 न जानुभयो राजकुमार पानि रेकीली मुमासो सेवेवि
 स्तार गनुभयो माहार नीवाट बायेन दभनि सावेदी
 का मानुभयो ॥

जव वव उमेर भयाथा राजवतमा गोर्खाकाठम
 रावहल माहुवे पदे कोही दसमास पुराही गन्धाका लो
 हरिजा थापनुपद भैया कोही गर्भमा जति रह्यतापनि
 पेले पुष्पीकन गाले देव्या तनि मेव डूँड भेदा मृत
 कुरामा पानु पेले पुष्पीकन देव्या लाई रामे भैसेव
 दीनुपद भनिसो हात बहाद सावे १६६४ मा ३१ नरभु
 पावसाइका पुत्र अष्टि पुष्पी नारायण साह महाराज हुदा
 भया ईका जोगानी ईडकुमारि देवि कोदा नरेडल
 श्री राजे भोगवव ३३ तम भोगादी भया ॥ १७॥

जोगरानी तर्फका पुत्र कीर्ती मोहम साह १५ घडा
 पछि पैडाहुमा चौतरीया भया दलजीत साह तर्फी भया
 दलमर्दन साह पुरप्रताप साह डुवे रानी तर्फ गरी पे
 सहुम कोतसिया भया पाच भादवीया भीयानि
 तर्फ को पुत्र रुद्र साही बाज्ज डोडा भया ३१ महराज
 पुष्पी नारायण साहका प्रतर्वद गरी लवे पछि ॥ ने
 पाल राजे को कथावे बहा कथा चलै रह्य भनि पुहनानी
 भीत थोरै साभमाली भाउदा मुज वसका जेरा धर भाम

पुरहोऽतिमुखा भवानीपनिनदीवीरान मानदे भनि
 भक्तपुरका राजारामनि नमद्वयसेग आदि मुलाब्दा
 गन्ध राजाराम जीतमद्वयलेपनि गोर्खाका राजाई
 नीवासदीया गोर्खामहाराज कापुराई ओअकल बु
 द्दिदेवी बुसीभै आफ्ता पुत्रवीरनाई इमद्वयसेग मीत्रता
 गराई पुत्र भनि प्रेमगरी बाबावच दीराब्दाका थिया
 ती गोर्खामहाराज नेपलरददा भक्तपुरका जीन्या ब्राह्म
 राइसै गमेन साहू बोमिगदी यव जीन्या ब्राह्मरा
 लाई हातलीदा ५ नले क्मा भन्याकी पुरायुर्व कालमा
 नेपालमारामगन्ध पुर्जे वसीमा ५ पुंनत्रयाका भा
 स्वर धर्मनाम गन्धाका राजावाट पुत्रधरासिद्ध
 गराई मेनसीधीका वलले दाशेरासमुन्द समम मुजु
 वजीत देजाई समुन्द का निरमा माभीका कीमति
 स्थापनगरी धौरेधन ५ वलीफरकि ओपसुपतिना
 थका पुम्प मीन्ये गरी ५ वय भडार राखी सावरी पुरी
 पोलाया थ्या स्वही राजावाट पुरस्थ रागसी सी डी
 जाया को मेन मलाइयादद भनि गोर्खामहाराज लाई
 योको मेन सुनाई दीयार कसेले थाइ नपाउन्दा भेस
 गरी रात्री मा भेरेव का स्थानमा जाई पुरस्थ गरी र
 ददाकेही प्रचय पायापेरी तले मुप्रसेन इ पुन भनि पु

रथारागाडु भयो र केही रथारावाट पुँचयपायार
 खुसी भै रहु भयावको थियो तादापछि दसेमा उठिदै
 मारीकन पुननगारी भोमन गराई सक्यापछि र्नेऊ
 मारीकादावाट प्रतिवर्ष वनीलकमल कुल राजाव
 नदी नाराति अर्घी देखि भोजी आयाको भयो ५ स
 साल सोही पुष्यमा राजाजित महमदनदी ५ न
 दादाभावाजा देवका गोर्खा राजा वनदी प्रसेन
 भइन् तादापछि भक्तपुर राजावाट रवामा प्रमाइ
 रवाट सबैले नेपालवन सोपदी भइन भैने कन
 लाग्ना ॥ राजा राजाजित महमदनदी वाट पुथीनारा
 साइका जती सो देखि कोमारी प्रसेन भइन् अवस्थ नेपाल
 को राज्य सीमावन हुमाइ मैले लखे पाइ सक्य परे नु
 मेरा उपर माया नदोडु भन्ना गोर्खा राजा पुथीनारा
 यासाइवाट महमुके हुन वाट अर्को तरह कर्वाँ चलि
 हुने देन भाने भैनु भयो गोर्खा माइ राजावाट मलाइ
 सबैले यके मुखले बोल्थो र नेपालती मुहुमाइ भाने
 भैन लाग्ना भनि वीचार हुदा वचाक्या धवर सुनु भ
 यो भन्ना ॥ मुर्जे वीसी राजामा पैले हेतुलमा भवानी पत्त
 राजाही सोध देववाट नेपालमा प्रवेश गरी भक्तपुर
 मालपाइ स्थापना गरापछि नेपालमा राजा भोम

देववाट धर्मपुरगरीपालनागरीउन्का अने भया
 पदी हीरीहीदेवराजाभया ॥ ५ प्रौत मे राखेताभमा
 राभभोगकनिज्यालरहला भानेप्रसन्न गदीदिदि
 केन्यामाथी प्रादुर्भाव भै कथा आगवा प्रलेन भया
 कोरहेछ भन्या तोरासतान सुपुस्तासम्पराभेरहला
 रसेउत्तामाप्ये छुट्ना पश्चीम वाटको हीरा
 जानेपालको राजेभोग गर्नेछ भेनेवासी भये
 कोतावाप भै अद्वैताली तुलजा भवानी कारभा
 न मा राख्यो के रह्यो सोरूपनि थाहापाउनु भयो
 फेरीकीतिपुर काराजा भास्कर मध्य हातिवेडा
 गर्न जादा वरहाति पभी लपायो ॥ वृहत्तान
 स्ता भै हनुमान दोका भोगे गजपति मदी द्रमध्य
 भानेनाम प्रख्यात गरी आसीदवाद दीया रसो
 ही नाम चलाया इनराजाका पालनेपालसम्पत्ति
 रूप कापेख सुदी ६ माभा हो मारीलोप्रवेसगदी
 कतिजिदंगल ठकुरी लेकी मदील भन्याका रापुका
 घरमा राभा रानी र २ मे सुहृद लादिलगी वाहीरभा
 उन गदी रामदायक दीयेव ज्मापुकेन मादेन
 जादा राजावाट म्यालका पुत्रालवाट देवीदाकी
 आजकाल सहरमा मानिस कति मद्य भनिसोहा
 मापुले भजन कालना धेरै सोमे भयो भनिर्वीति

गन्योर राजाले वाहीर नीस्कन काहन पनले म्या
 अफोरी ग्यालवाट फाल हात्ने लाग्दा रानी इले
 र भै सुदुल्ले समाई वींति गन्या इमाश राजन इट पता
 उनु वाहीर नीस्कन भया पदी का मिदु आदिलोन
 आउने छन वदीया दौ हेरी पावलागनु होला भानि
 वींति गदी पानि नमानि वले सीत म्यालवाट फाल
 हाली सरासर आई हुमान दोका भीत्र पस्यारानि
 र भै सुदुल्ले पानि भया उले दीन कारा भीमा राजा
 लहि वेया लागी मही ड मध्य राजा परलोग भोग
 यार रानी इल सति वस्यार न राजे थरी लैधी सम
 सान मास स कागदी सति जागी दुही रानी लोक
 भया की हे प्रजा हो नेपाल पुरी मा पथी मदीसा
 का र्व दुवसी राजा अरु भोगा नै छ राजाले केही
 पातक गरे कोहु नाले कय भै रइ छ न स अर्थ जल
 कुति देवालय वनाई देउ फेरी कासी मा प्राप्तरा
 भोजन गराई दीउ भनि सति लोनि जली गे गया
 माहाउपान मा हो मारी नेपाल मा सति भोग्यो
 भया यो वर यानि सुनी गोय मही राज वाटने पा
 ल अवस्य म लाई हुने छ भनि देवी मनमा उजोग
 ली भीम बावा राजा न जानि मही मध्य सीग वीदा
 भै गोली मारु भया ॥

बाहापदीनेपालको प्रिये पायेका हुन्नाले
 नेपालराजेको भोगगर्न पाया हुदो हो भन्नाई
 रादा भयो र माहाानी का हनुमा पावलागी मु
 मा मेरा मनमा नेपाल तोरेको बराबर हादाई द
 भेलेकसो गरे थोक् होला भनि वीतिगनु भ
 योर तीमा रातदीन यस्तो ध्यान लाग्यो भने
 गुरुजीका श्रीपाले तीमो मन जुवा जुला ओले
 तीमो वीवाहा भयेको दिन भववान का राजाई
 मेकन सन वीमो मा पदेको दिन भनि सुनोई
 तीलाई वीवाहा ग्या देखी भववान पुसीत
 क्षतमा ला हुन जाहाए नेपाल लाई पनि वी
 तालाला भनि हुकुम भयो हुकुम भनि मैत्री
 वीसीन सलाह गरी वार काजि सदा २४ खे
 पानीसली भववान पुए पावलागनु भयो वीवा
 हागरी गोर्खा फेरि भयो ॥ ववदीन पदी दोलाली
 लीन भादा दोग व-धन सनले कनक सौवनी भा
 ले क्षमा भे भालि सहेव जेदा नहुं जाल समम दो
 लाप्रति दीनु देन राजालाई पनि दोउनु देन भनि
 वीतिगन्याई ॥ वागमति खुडा घातमा माघे सक्र
 ति कास्नाग न राजा हेमकन सन जान आघाई र
 ३॥ पुष्पि नारायण साहा लाई पनि चलाया ॥

एना नगरी फरकदा कनकसौ वनीयाको मध्येसो
 सोपाई लेनुता लाई कनठो पृथ्वी नारायण साह
 लाई सलाम गरेर आफ्नै नामानोस लाई ईशरादी
 फाटी दीनु भयो यो ठावर कनकसौ वनियाले
 नीची ववीचमा मानीस काटी होइ छ तेस लाई न
 काटी छोड दीन भनि साहेब दीग वेधन सेन लाई
 हातली गुम्फु डादामा देरागरी राजा न भयाका
 पृथ्वी नारायण साहा लाई दीन लास्कर पठाई
 राभाका हुमा चौतोगदी राजाले मेरा गुवाइय
 के गोटा छ पाव धुवाइ हाल्पा गुवाइको इत्ता व
 स्वामी गनु रीस नगा माफ गरि भनि साहेब छु
 र कनिआ देउ भन्दा बोका पनि गोडा छोड काति
 छ वीराना मुलुकमा आई मावा रागेन लाई न का
 टी छोड दीन भनि साहेब लेखनि आले चौतोगदी
 राजाले आफ्नै पगरी गरी की राजा का गोडा
 मा राखी यो गुवाइ मलाई देउ रीस माफ गरि भनि
 राजाले भन्दा साहेब वनियाले इकु म हुमुर का
 माफ गरि दीयो भनि गयका लास्कर पुरका
 या ॥

यो कुरो ठो पृथ्वी नारायण साहा वरु
 नु भयो र नगर भै दीग वेधन सेन लाई र कनक

सौवर्णिमा नानि कारी छोड दीन भनि मानी सब
 गुन लागी नुभयो तेरे वधतमा संग रहेका मे
 जीवा लोहात जोरी कीतिगया ॥ अकारि कारा
 मेमा आइ धुम धामा नुछेन आफु रुवल थोरै
 छ आटे को काम सीध भयेन भने आफु लेम उ
 छ ॥ हुनको मन सुवा भने नेपाल मा धाईया को
 छ साना मानी सव्दा कु समा आफु ना गीय सम्म
 हुने कुरा कदापी गनु छैन भनि कीतिगदा दाहा
 कीरी छुप लागनु भयो ॥

प्रभायाको वर्ष दिन भयो अगु दोला दीदेने
 पीवापनि दीदेने याहा वस भन्द भन्दा कन सौ
 लाइ देउ भेदा राजा ^{मे} कन सौ ले कन कसौ लाई दीने
 भन्दा तेसो भया म कर्दति हा गिरिज कस हरे ही
 राको हार देउ भन्दा त्यो पनि दीने भन्दा यही नी
 उपारी अकारि वीका दोरा मोदो लालीन आहुन भ
 नी हाव दी ताहा वाट फेरी यहा गोरी को बाटो गरी
 पुग्छी नास यरा साइ नेपाल हरी गोर्वा मा जानु
 भयो ॥

ताहा पदो का सीका मोछा का वये सर रज
 पुनकी केन्या वीवाहा गर्नु भयो ॥

वसते समय मा आफनु उमेड जाइर हुदा गोर्खाकार
 जालेने पाललीनाको उदेग गनैयो नदई भैया कुरोने
 पालकारा मा भये प्रकार मझले सुँदा रीसाई ते सरागा
 ले हाम्रा मुलुकको दावा गरी आइलाग्नको धडीमा त
 स्को राजपमयेवै दौमा पुठई दीउला भगे बुवाको थो
 ठी गोर्खा मा पुग्दा गोर्खाका राजावाट पनि तेस्का सीर
 मा जात्यगोरा सुपारी परोन सक्ती नभ्या म नर भुपाल
 साइका छोरा पुन्वी नारायण साइ होईन भनि प्रतिज्या गरि
 तेस प्रतिजा पुगीन सक्ती नभ्या वदे भयाको कमावो
 लाइस्ने भनि मनमा वीचा गरी क लातरइ सँग अव मेरो
 शादा पुगला भैया उदेग पदीलानु भयाको थियो
 ताई पदी बुवाको मदे थारै थलाई मुक्ति पारी गरि
 त्रीमुल गेगा ती बुवाकोट मा ठगु हात्मा ॥ उसवल
 तमा चार धाम गरी आयाका नीलवेठ कोदसन गरी
 आयाका भवस्ती ग्द सीत मुहुदा मुहुदामा गमाका
 भ भारादार कोमेठ भयेछर यो कस्को लास्का होकी
 न आयाको हो स्थ च्या ३॥ प महाराज पुन्वी नारायण
 साइक लास्का हो बुवाकोट मारी नेपाल हो न आया
 को हो भैदा प्रवीन केठ पुगी आया जा भु व हुन दुखपा
 उदारइ छ यो धो भु मलाई सदावर्तनी भोत लाई दीन्पा भ

या नेपाल अम्वलं दुःख मुक्ति गरी दिउला ती प्रारामा ला
ई लेख भन्थार महे भर जे अ प्रमिती भार दोर ले
ॐ पमशाराज पृथ्वी नारायण साहका इनुमा
आगे चर्दाई पगया महाराज वाट मपुद्गु श्वरारा
माधु नी गलाई अलीव दीन थाम भानि हुकु
आपुदा सीद्ध देउ भनेः सीद्धले मवहन सतंगिन मे
रा स्थान कासी माहो मवही गौडु बाही यामा
मलाई वही भेनु भानि सीद्ध गया ॥

साहापदी पृथ्वी नारायण साह लाई उ
पाकोट हो नदी बहोइल भानि ती नसहर भीली
लडाछी गी गोथका लस्कर हुवाया ॥ ती धको वी
लार सवे पैथ हुले सीसी गदी महाराज वाट अवमेल
कसो गर्ने हो भानि वीथार गदी लडाई पानि दारीयो सी
द्धले पानि यो भानि गया कोर देइ ॥ अवमेल अव
ल्य कासी आम्पाहो भानि दवारको समुआउने मा
नीस राखी कालु पाडे वीरज वलीति जयाना वीया मा
नुमोसी कुलानंद मोसी देव राखी पाध्या वीर भद्र पा
ध्ये ईकुलिन माहिन्या मानीस ली कासी पालनु भ
यो कासी जुगी मनि कनिक्का मास्ना नगरी पीन्नी
ईलाई नपरा फौड दी आग गम्मा ॥

एकदौ लोलार्धमापुनु भयेद्वर मैलेनेपाल मा.मा.
 नसकन्दा भयावाभैला नसकन्दा भयाव ^{ला} मं ^{ला} भनि
 आट्वाधी नामापगरी ओगेहु पोसाक पेरीपेचह
 तिम्रा ^{ला} धीलोलार्धभैला कुपमा आफना इव
 देवताकानाम समन गरी कुडु भयो इव देवताक
 कृपाले जलवाट उथी माथीपावलागु भयो रवडाह
 र्कमुक्त भै अवस्य नेपालमा ^{ला} र देहु भनि भघीउ
 वाकोट मा आयाका सीद्ध जो मनलाउनु भयो
 तस्ते वीचमा भये मंगल पेदीत सीत भेट भयो र
 सीद्धका कुरा चलाउनु भयो तीसी इ भैले जान्नको
 दे प्रमुलाकाट गराउला भनि वींती गन्था मु
 लाकानतपनि गराया सीद्धले धोवुवी तीमाग्ना
 मा हाराजवाट मनिकानिकमा संकल्प गरी धो
 वुडः वींती वक्तु भयो सीद्धले पनि यकतरवार
 मुंदी वक्तु भयो जाहात वतीप्रार तीमासे तानका
 हातमा रहला काहीलडाह पन्थापनि तीम्रे कल्प
 होला भनितरवार वक्तु भयो आफु लोपामा
 को धेवुड पनि इने पेदीतको ब्राह्म ^{सी} सीधेर
 हीर्द र लेले यो धोवुडः मा रामचन्द्रको मुति ल्था

पनागनु नीपने मोन्य व पुजा चलानु नीला
 कैर मान्या आने गाभुलाई वान वदन को सि
 क्षारि वाकी रहेको लेले नेरा सेतान लोभो
 गगनु भनि वीता सपुन गरी दीया ॥

साहावाट सीध सीन बीदा भे या चा ग
 ती गोमति मा पुगी गोमति का चोकी दा रगेइ
 हुल डोग गरी मचापुदा तरवार को परी दे गनु
 भीयो सहन सकी इस रागरी वक्तनु भयो एता
 हा तरवार पयो तरवार पुर्दा आफना मुलुक का
 मानिस देखे होरी का राजा थियो साहावाट रा
 नु भाइ पुनु भयो तनहु मलीक दीन राज गरी
 गोर्का पालनु भयो ॥

पृथ्वी नारायण साह राट मेले नोपा
 लावाट पनि पर्यय पाय का सीवाट पनि पर्यय
 पाय अव उदेग मा लागनु पर्द भनि उरै वव
 त देउघाट पाव लागनु हुदा ॥ बुझी चीन जाद
 साहवाट वकील च्या चुन दी हरी पुगी परकी भा
 उदा धारामा वेरामी भे ताहि पुगी वसी रहेका
 रहेदै र महाराज पृथ्वी नारायण साहवाट मुदा
 धा नग मु हुदा रोगको च्या तागराई वडावाद

साहा चीन का वाद साही वकील भनि मानम
 जपिवा भेव्हा चारगरी से ह्या से भारगरी दी
 दा आराम भयो वहुने हुलो गुन मेरा उपरा
 ही दोसो भनि सुसी हुदा परस पर थुलो दोसो
 हुन गयो राजा पुर्वी नायका साहवाट मन
 मा नजवी जगरी क्या कुरा भैरु भयो भन्ना ली
 मी वडा वाद साहा चीन वाद साह का वकील य
 दी हो न ली मी वाट केही मेरा मन सुवा पुचा इदी
 न सक के भन्ना दोस्ती जाली म केही कुरा मा
 ग दछु ली मा तरफ वाट पनि केही नीखानी रहे
 स भनि भेनु हुदा ली मी ले ग चावे गुला मेरा
 ही दिय मा दापाला पावे छ गी दागी भर म के दा
 चीन वी सने छैन म वाट होई सकने सु रास म
 लाई केही से देह न मानि भेनु हवस भैदा २ कु
 राको गी को गनु भयो क्या क्या भन्ना ॥

पहिले स्याही मोहोए चल दछ ली ल र्वेदा
 चल त्या पाटको आजि चीन वाद साहा लाई लेकी
 पकताई दिनु ॥

दोउते ॥ २८५ मारी मोहोए के चलै चलाने
 नीमोत दीहो का वाद साहा लाई भर्मा विवलाई

दीनु भनि भनुदुदा ॥

चीनवाट पठाई दीह्यो पुगी परकी आया
का प्रकील हुनो लेहु वैवा दसा हवाट चाहा हुन्या
ओसर पाई ताही मुकाम गरी हुनै सकार लाई
आज चोटी लेखी पणयो ॥

गोर्खा महाराज संग मेरो भेट न भयावो भ
यावी चेमा मेरो प्रारा दुही जाने भयो तिने
लेसे भागरी ओसधी गाराई दीयो मलाई आ
ताम भयो अवर सकार माहानी भै भुवाट
मा पठाई वक्तु भयो थो सोका भयो वृत्ता
त वीतिगर्न भनुदाई तार सकार वाट मेरो आनि
छुनि प्रसेन भै गोर्खा महाराज लई लात चैदा
चलाउने हुकुम वक्त्या जाक्स भनि लेखी हुला
वृत्ता चलाया ॥

दीह्यो वादसाह कन पनि ॥ गारा सकार
वाट रोक्क सतवर्ध भै पुराई आउदा रत्तामा साङ्गे
वीरामी भयो गोर्खा महाराज सैगदेव सेजीग ले
मुलाकाट हुदा उनले रोगको चीता गाराई ओस
धी गाराउदा आराम भै वान्या अवर हुनै वी
राफरी यतर गुं काममा आया च्या सोकुरा
चीनका सकारमा आई वीतीगर्न पुगुला नरस

करिवाट मेरो आनि पुनी प्रसेन भे गो. वी. मि. श. राज
 लाई द. व. मारी मोहोर चले चला दु नाको हुकुम
 वकती जयाया आवस जवाफ न आउन्ना लस मन
 मयस मुको वाटुदी कुच गन्पी दैन भनि लेखी
 दाव चलाई पठाया ॥

हुँदै सकरि मा पुगी वकी लचलाई चाहा
 नुपुन्नी ओस र पदी हुँदै सकरि वाट हुकुम वक
 सीप राया र ती वकी लच च्या चुन रोगो वी
 महाराज पु. वी. बारायरा साहको इरादा पु. या
 ई. पाल पर हुँदै खुसी भे. रो. व. स. न. ग. री. ची. न.
 का वकी लच चीन तर्फ गयो ॥

आइतु प्रौत नेपाल भन्नु पुर वाराजा राजा
 जीत महन् वाट को घाहति भगे गदी तभाररा
 जीत महन् को भौ. गानि भे. नुर इस तर्फ का व. म.
 सलको राहु. मी. ली. सम्व तगरी तभाररा जी
 त महन् का असल राबि तर्फ का रा. भ. कु. मा. ए. व.
 न प्रयोग गरी मराया लुन की रानी वाट आफ्न
 बापु रुखलाई प्रयोग गरी मराया के भाहा
 पाई व हुने वीला पंगरी गो. वी. महाराज व. न. हु.
 ठर मेरा स्वामी का मी. व. हु. हु. हु. मेरा उरु व. का

सत्रु हुकन नेपालमा रही भोगगन नपाउन्दा गरी
 मीत्रका सत्रु साथी वदला गरी वक्क सन्पाउयो
 ग गरी वक्कनु याईछ भन्ने चेहोरा को चौंटी
 आउदा नेपाल ललिन को इरादा वदन गयो र
 कसलाई मुवत्पार गर्नु भनि मनमा विचार ग
 र्नु हुन्थ्यो उस्तै ताक्कुलाने दजेसीलो मस
 येत हुन्दु इ सुखवाको दहो हुदव सभनि वीति
 गप्पा म माहात्म्यले अली ^नमाने दे गनु भयो र
 यस्ता काफिर राजाका मुलुक मा जानी वनिव्यो
 न भनि लामजु भोगाया १२ वर्ष पछि जालपा
 ली मुकुन्द सेनका सेतान राजा नीलकण्ठ राय सुपाने
 को दर्शन गरी फरी गोकर्मा आदि देरा गरी महाराज
 का वदने तरा खीन भ्रेष्ठ गरी रात्रीमा य कौल
 गरी मलाई नेपालको मे सुवा लागी रहेछ भन्नायव
 आनि वक्कनु हुवस भनि महाराज वार हुकुम हुदा
 नीध नेपाल भनेको भ्याग तो रहेछ गोर्खा भनेको
 तपर रहेछ लामजु भनेको गुरुद रहेछ सपल ~~छ~~ भ्याग
 तोलाई बान जोन्दा गुरुदका दर्जे बान सकदेन
 तसर्थ सीमाना का राजा सीत ^{धा}छाउन सकदेन भनि
 भईन याहाले सो होइन लामजु का राजा सीत घान गरी

नेपालको इरादान राखु हवस भनि राखाले वौलि
गन्धार आफना आफ्ना रज्जु माराया ॥

ताहा देवी महाराजवाट नेपाल काउद्योग मा
लागी कसलाई मुख्तारगत्या धीव होला भनि
चातुर्जैसी चोतरीया साबली महारानिच्चा हनुमा
ने. मैले नेपालको काम आदा कसलाई मुख्तारग
राया मेरो काम फलपे होला भनि मुमा ज्यक्षीन की
निगदी तीभीले कसलाई हरायाको छ भनि हुकु
हवा प्रकासी मादा बेरको मीरिन त देखे दाभीम
राजपाडेको छोरा कालु पाडेलाई मुख्तारगाराया
मेरो काम फलपे होला मैला छ भनि हुकु म भनि वी
तिगनु भयो र वदीया हरायाको तेसैग भनि हुकु
म भयो महाराजवाट कालु पाडेलाई वक्तवा दे
सुबुमा घरम तोगरी की निगदेल भनि आफना देरा
मोगे उपल्लौ थारु र तछो की स्थान गर्छो का घर
पनिगो सछा हामाया ॥ मलाई महाराजवाट दम्क
ह मेहेरमो गी हुँ छ आन्दा हो की होइन भनि सोझा स
बैले महाराजवाट मेहेरवागी हुँ छ भने सार बडाई का
मगनु भनि अनि दीदा ॥ मैने पगरी वाध्यापछी
महाराजवाट नेपालको काम दुगु भनि हुकु म हुन्छ

चलीमी हल सेवे थारघर भलामानीस हल ले थोपु
 गन्या भया हुकुम सीर चदापुला भनि भन्या थारघर
 वाट तीमी हुकुम माना दामी हल सेवे ले थामपुरा
 ने काम गदेल भनि थारघर भलामानीस हल ले
 भेदा कालु पाडे ले धन्या यिको पगरी उगया का
 लु पाडे ले पगरी उगया पद्मी ॥ फकिल मनु गया का
 कुलानेद भेती लाई मनेपाल कोका मगदु भनि
 महात्म वाट बोलाट कोमोहार पदापुनु भयो चदी
 मोहारको अधाले कुला ने जे सी आइ थुलो कु
 रो भानु भयेद यस्ताराजको बाकरी गने महु भ
 नि आहारे वाड गया ॥ माहाराज वाट सेवे सी
 तल इन्द्र गरी भामाको अतिस मही चीनालामनु
 सैग धाले नेपालको काज सी हु हुने न तल भ भल
 मनु सील को घावली योगनी लाई थाको फुरोली
 मानीस लामनु गया ॥ लामनु सील को दोहोरा बारी
 सिद्धि बुला भया पद्मी काजी कालु पाडे लाई लीकन
 माहाराज सीवाना मापावलागु भये लामनु पाराजा
 रोपु पद न पानि आफना साइवू चो नरी लाई साथ ली
 आया उइ गनाको भरे गरी लोचु पश्चिम को राने ल
 मनु ले चहुमा माहाराज वाट पनि भये पर्वतको रा

अवकतनुभयो मैले काजगदी खेरी तीप्रासदी रफेन
 मानीस पगउड तीमीले काजगदी मैलेसदी रफेन
 मानीस पगउलाभनि घसकुराको दोहोरो वलीमो
 गरी घागनुभयो वंसारजपाडेकोर लामजुगपासा
 हेव कीमदन लाहीको मोत्पारी गनुभनि दोहोरो म
 नी भयो र मीत्पारी गरीको दुभयो ॥

अवनेपाल हांगलाई लामजुगपावाट ५१२
 सयेमानीस स्पेन सौंदु सम्म हांगभनि महीमनसदी
 रलाई पगपा नाहापदी नेपाल हांगलाई हाम्रा
 वमनाले पनिजने देन पृथ्वीपनि रुद्रगर्भपद
 नेपाल हांगभयापदी जातो होला नसो गरीयना हा
 ल चोवीसी वाइसी तीन को भा वेदोयस्त नभया
 मैपुवा पुने देन ॥ चोवीसी वाइसी कासुदा मुदा
 मानीस हातती लाववीस रुपे भाइामी दी दोभ
 नी घागन्या कसो होला भनि कालु पाडे कानीले
 वीतीगदी वेषकुरा भमाइस्त तसे गनुभनि इकुम
 हुदा चोवीसी वाइसी कासुदा मुदा मानीस हातमा
 ती नेपाल हांगको कुरागदी नेपाल हाम्रा मीमाभी
 नी गुवाइ चेलोको ही होइन वदीया लो सालवसा
 ल लायवीस रुपे भाती मीले हामी लाइ दीनु मद

तापनिहामीनेदीदी भानेचोवीसीवासीले भेदा
द्याको व. दोबस्त भे लाववीस का लेखोट गोवी
वाटदीया चोवीसीवासी रोमदत को लेखोट
दीया ॥

ताशपदी महारानीवाट महारान लाहर कज्जी
का लुपडे लाई शकनु भयो र हाम्रा मुलुकको वे
वस्ता आम्हानि तीमीहरू लाई मार्च मैद कामा
उठुलासी तपनेद देस कामानीसबुमो वे काम
पुग्द देस कामानीसबदतावाननपाय। राजानाई
होडी आउवाइन देस कामानीस लाई वदता दीयो
हाम्री लाई थोरै भयो भनि कामकावेला मा आ
फनामानीस हर भागनन नसथ आफनामानीस
लाई हामी वत्रो भने तीमी न व्यानेदो अहलेमानी
स नगरीको भयेनर मसो गरेको हो भनि पुमाई म
गोगरी रावर कामकावेला मा हकीत हवेन भनि
उर निवकतु भयो र तो ~~भयो~~ अजिमांनी घर
काथर घर ला लागडा दाकी पुमाई तममाई थ
कवाकपेता गरी कामको आरम्भ चले ॥

रुडीसाही महेस्वर जैव थरघर लसकर
गोवी कामद लाई रावी कुलानेद जो सी लाई

दाकी पुर्वगिरिको सायेत हेराई मुख्य मुख्य भारदार को
 गरीया कुलिमोददा साइ चोतरीया दलजीत साइ
 चोतरीया दलमदन साइ चोतरीया सुप्रताप साइ चो
 तरीया वीरु साइ चोतरीया भादगिर साइ काजी क
 लुपाडे काजी तुलाराम पाडे काजी बली जेभ सरदार
 नंदप्रकाश साइ सरदार लक्ष्मीनारायण पाडे सरदार
 हुनु जेभ पाडे प्रभुनि सव चरघाउ भरवली सायेत
 गरीबी ^{वी} च्यात माथ पुज्यो ॥

कुलानेदजे सोले माहामंडल पाकीले जाड न
 सायेत हेराई वेरीका दरजे जान्या मानोस को हो वदने
 काहुजेरी अधिकारिले सायेत को कागजर कोलो
 मेरो हात बकत नु हवस मो मुखमा काहुषसी थपाउनु
 हुमलाई गालीगे देवेरी लाई प्रतिन जारी म पारोना
 रुला सायेत माकी लो गाडी अउला भाने वीनिग
 चार महाराजवाटुसी हुनु मे सायेत को कागजर
 कोलो वकती मुखमा कालो लाई थपाउनु भयो म
 हाअलाई गालीगे दे पारीत या वेरी ले आदर सोत
 दोर ^{दी} दोरावी राज फीन को नहु गरी माहामंडल
 मागे सायेत माकोलो गरी वी भरी वेरी सोत वसी
 वेरी को बच गिरिजिमी अर्ध रात्री मागे चकी मापोरी
 वेली हुम माहा पुण्या भनि वीनिग त्या महाराज

वाट ~~उम~~ ~~अ~~ ~~सि~~ सु सी भे का लु जे सी लाह की तपिनि
 व फल नु भयो ना हा प्रौ न कु लाने द जे सी ~~ह~~ ~~हि~~ ~~नु~~ ~~वा~~ को
 हो ना को साये न हेत नु भयो ॥

साके १६६६ सरद नव रात्री का दुतिया को द
 डी थापने वेलामा ~~ह~~ ~~हि~~ ~~नु~~ ~~वा~~ ~~ज~~ ~~की~~ ~~पृ~~ ~~थ्वी~~ ~~ना~~ ~~रा~~ ~~य~~
 सा सा इवा ८ उ गि गो र ब नाथ का दर्शन पा ~~उ~~ ~~नु~~ ~~भ~~ ~~यो~~
 एव इते ईव मान भे आपन नाम न सुवा गुणि गर्व नी
 भोनि साके १६६६ उ सो भ भे - हावा दी न व प
 भावा तनी श्वरवा का रात्री मा साये न हे न्या
 यत साये न वा वलत मा इ नुर का लाच्छा नवा
 दुगामा मा द्वा प ला भ भि वी ति ग न्या वरुत सु सी
 भे हा स्करा ता नु भयो दुगामा मा द्वा प नि प न्ये
 जे सी दिखी वडुते सु सी इ नु भयो ल स्करा न्या प धा
 वे ही भावा दा वे ही ल स्करा आ फुर ती न रा वी
 उ न भारा दा ल स्करा दुई मो द्वा गरी हा न्या मो
 ह दा मु ह दामा हा न जान्या भानी स को तप सी
 ल ॥

चोतरीया दलमदन साह का जी का लुपा
 डे सदरिल ३ की नारायण पाडे सदरिपी हनु मे
 थ जेरो जुवा नजी की हरे थरघा उमरा वल्लेन
 ली जे कु वा रो भ द्या ॥

चोतरीया की गति मोद दम साह चोतरी

याची हनु साह का निज प्रताप साह का जी तुला
 राम पाडे सदीर येन्द्र प्रकाश साह मेठा बुढा न जि
 वी दान्या थारघर उमराव जेतल स्वर लीधर्म
 पानिको वाटो चव्या माहा मंदल माहा हुलो लडाह
 भयो चोतरिया दलमर्दन साहने ५२ वर्ष का उ
 मेर माने दी तरवार हान्या माहा मंदल फलपे भ
 यो ॥ जयेंतरा ना भाग्यो ती धारा को पुलवाये
 गरी भद्र आफना साथ रखा का थोती का जि
 सदीर कुलाने द जो सी मेठा बुढा न जीवो दा
 रा थारघर उमरावो हवा की रखा काल स्वर ही
 महाराज गुवा कोट प्रवेस भयो भैरव रत्ना नमा
 यदा भियो ॥ गुवा कोटे पसीविले कोट पनि गरी ती
 लीयो मेथी वीसीत सलाह गरी वेल कोट का राजा
 नये त्या रावा लाई दाला का रोयो ॥ सादा उजौत
 सौध सम्य भञ्जल भयो भनि खुसी भै राजगर्भ
 भयाको थोयो तसो वीचमार गुना थभाट आ
 ई गुणी हनुमा कवीता र द्वाहा पया ॥

गुण्डवी कसली राव घोर चहरा ती मद मधी
 र पीपाली आतिरवता ह साली दे ॥ साईने क
 पाली कर दाड जप माली उर धारे ॥ सुरड माली

सीसे के धी धुराली है ॥ ना बत वो गाली सु दुदे दे
 करता ली भुत ने ना र नाली लेत हाथ करवा ली
 है ॥ अवयवर दाली सदा से व ^{प्रति} पाली अवयसी
 महा काली सो यनी त्र २३ पाली है ॥ काली गो
 रव भैरवी मदीवी वदी नी पोह इ चारों की आसी
 क की लपे सु भती है ॥

कविना दाहा सुनी वहुत सु सी मे ती प्रो काहा
 बाट आया को हो ती माना उ क्यो हो भनि लो धी व
 क्त नु भयो मेरा ना उ रघु नाथ भाट हो घामे रा क
 इ लुर हो जंझ मा च ब्राका मन सु वि राजा को ही दन
 दन न भनि बो जे दे भा उ थ्या पा र दे वि मा आ द व
 न ती मो ती मो पानि च ब्राया यस्ता गो वी कारा जा
 मन सु रो वार्ज द व रा मा पानि च ब्राका दन भनि
 इ लुर का नाम सु न्यार मे ले घर देवी ही डवा यु स्तो
 राजा बो जी ही डवा को है ॥ आज पा र दे वि का को पा
 ले मन मा फी क को रा मा को ना उ सु न्या भानि वडा ह व ले
 यु क्त मे इ लुर मा आशीर बाद वी नी ग न आ द पुं ग पा भनि
 वी ति ग न्या ॥

उत्ती महा राम पु थ्यी नारायण वाट रा द जी मी ते
 त व न भ भ्य ल ग र्त स क ला स क द न भ नि डु कु म डु दा ॥ म

कालीपुत्रदे तौ तवन कोरा ज्य इगुर लाई इग्याद भनि
 वीतिग्या वडाई व ले सुत भे मलाई ती न तवन कोरा
 ज्य भयादीन मोती मी लाई सवा लाव को सीर पाव द
 वीशग मेलो भाने डुकु म भयोर वडने सु सी सीत राज
 गर्नु भयार गोर्खा का महा राज वाट माहा म्रैड लमा चका
 ईगरी दख लागी लीया क्रान्त चारेवार नेपा लका लका
 वाहीर लाहा छोई जीन्दै पछा ई ई दे नेपाल ली ना व
 मो मुवागरी नेपाल लका राज्य मा दुव दी देर स्थावा भो
 या ॥

नेपाल लका भतिमुनी ई दम बडुर प्रची ई दम पीली
 ईशाना भय प्रकास मल्लले शमी लाई नगी च पाविरावे
 नन खो भव वर पानि केही गोरे न न इन रा जावाट हा भो ला
 ई भलो होला भन्या आ सो देन भनि जये प्रकास का
 कीर्द्धा भाई नरेन्द्र प्रकास मदन नम ७ मरु ई शत रुत
 दवरिवाट निका ली देव पावन माराखी दुलु च पावरी
 कापाने ग्राम दे प्रपावन सापुचा ७ गोवर्द्धी नदी गाव
 कागाना गुल्पाया ताहा पछी गो थली मुवापा का जोई
 रु हो ई मरागा न इगुर ई द पाव भोई २ भाई पारना
 क भे गया भव भाई पाटै प्रागे राजा भो भो नै द सी
 न वसीर स्थावा दन इगुर पानि शमा हु न गो पका

हुन वाग्द भाद भन्नाका तन्मोरी हुन भनि समदा
 प्रमादका खेतमावालो हुने वीरगरी रहदा मे
 दापदी राजाभयप्रकास मन्दव हुने रिसादि दलास
 होतगरी आप्ते हुन जादि भाद सोनलडादि गरी देउ
 पावन वाटनी काली भगत ७२ सम्म भगादि पठा
 याती नरेन्द्र प्रकास दाग्द देवीद रादि भाद गाउ
 मा रहदा नोही मरणा भयो ॥ तादापदी जये प्रका
 स मन्दलो गीथरी पुनी या इल्लादि दगागरी आपु
 देवी दादा गरी राब्बा मुखे कामि दुगल बकुरी लादि
 कोसी मास्की सुकुल कन मेरा राब्बा आपु गरादि दे
 भनि राखे मे दावावादी मुखे कामी गन्धारा गेली
 नको उद्योग गराउदा राजे बोदे होकी दीयेन भनि
 रिसादि इनारमा बसाली मराया ॥ तादापदी जये
 प्रकास मन्दलो कोतिपुर्का कामि प्रधान प्रमा
 ज्मागरी क्या भन्नाकी मोद्रोही कन नासगरी स
 वन्ना औवतिमि इल्ले मेरा माची सेवा गन्ना अ
 ला एमान प्रसाद क्वतोला भनि अवमुखे कामी
 हो भेदा राजाको उग्रस्य भाव देखी कामि इनको से
 ले कबुल नगदी आपु कामि शुद्धादि कामि गन्ना
 पदी आपु राजे नीमीन आपु स्मृतादि लाडादि गदी

पानि नसर्क पदवि आदि धातुव कामि लाई वो सी
दोहीव लाई मुख्य कामि गरी दीया ॥

मेरु माहारानको पुताव नवर इनाले नेपाल
समाइत आपु रमा नमी ली कोतिपुर राजा जये प्रका
समद्वर ललीत पटनका राजा मी ली भक्तपुर का राजा
सैग लाइ गरी केही जगा दख लागी लीया ॥

भक्तपुर का राजा ले गोर्खा राजा का सेना
लाई वीसेबु दख लागी लीया ॥ केही पारवकार
आले गोर्खा राजा का सेना हात ली वो सेबु आपु गरी
लीया ॥ ताहापदी भक्तपुर का राजा ले कोतिपुर
का राजा लाई व हाति व ३ द्वा र सै भोदी मी रिया
केही कोतिपुर राजा ललीत पटनका राजा सैग मी
दनु आया पसो आपु स आपु न मी रदा ॥ ५ सैव
वत ललीत पटनका प्रजाइत कपास ली आदा
जान पायन दुला काइत पानि पायन भनि राजा
सैग वी निगदी सयव्याल काजीले प्रमुदी गरी
दुगुला भनि ननुइ मादा ननुइ का राजा सैग वंदे
वसगादी ला मुडाडा दुगुदी दुला भनदि ननुइ दारा
जाले आपु रागुदकन सयव्याल कामि विन साथ
लागई पगुदा वी मे मा गोर्खा माहारान आदि ला

मुदाडा दुगई कामि घनवैत सैग सहाइ गरी ला मुदा
 दास पुद गरी दीया सये ध्याल कामीरी सई अरिया
 भागु प्राई दी दु भानि आणु न्यात नुका बा देव इते दी
 द भै सभालो भै फरका ताहा पद्मी गो कामादाराज
 लेही न दुदव जगरी रावदा कामी कालु पाडे सैग पा
 नका धनवैत कामी र भिखाल कामी ले रा भे दुदा पुना
 को वै व दो वस्तु गदी कालु पाडे कामी ले हा मी लाई आणु
 न जान बुदा सा गरी दी दी भया छोडि दी नु भन्दा प्रभाइ
 ले माने नै र फरक आया तस्ते सभये पारवका रामा राज्य
 प्रकास मधुले यो भाका गरी स को देव लवनार्दि प्रति
 द्य गदी तीने सहाका कामी भै श्री लन को सहाइ गरी
 गी भित्त वोला पुदा भन्त ७ (का रामा कामी इदु आयो
 को तिष्ठ (का रामा नये प्रकास मधुदो ज्द लाई २० दिरा
 सम्म वोला हा न जादा पनि आयन न दन सारे लती सिज
 दनका कोट इहमा आगो लाई दीदा ११ नये प्रकास मधु
 आणु नै भया न्नी मी नव से लेपाने नवाइ भो देवारी रया
 का थिया साम पन लादा पनि न आई कोट इहमा आ
 गो लगाई दीया भेया ववा (का भन्त ७ (का रामा का
 मी इदु दीव भेन खाई भन्त ७ (का वि गया ताहा पद्मी रा
 मी राज्य प्रकास मधुले आणु काटी दुवम नादु गदी का
 लमेव सली दास कामी ले रामा सैग चीति ग्या इम हाराज

केही फिन्ना नानु होला मेले अवका इये ना मानये
 प्रकास कोटी धाहरनगराई होइनुला यति गरि स की
 नभन्पा प्रमोगी दास कामिको सैतान कालिदास
 होइन भनि प्रानि सागरि सबै कुरि बिलालि दपटन
 आया ॥ पद्मी कामि काली दास कामि धनवर्ण
 ले गोर्खा माहार मलाई चिठी लेवी नुवाकोट
 बलगरी लीउ भनि पवतुदा गोर्खा माहार मले अव
 सापाई नुवाकोट दबल गरी लीया ताहा पद्मी का
 मी काली दास ले कोतिपुर का नये प्रकास मध्य ले
 वाही राव्या की हरी सैग मानिस पठाई गी माया
 दास मले नी श्रवये ती मो नावु काटन्या दभनि
 तर्क न देवाई पाहन ल्याई राव्या सति हानी मा
 यदी नये प्रकास मध्य आपुरी स्याहनी थाई आ
 उदा माथि चालमा काली दास कामी ले भाइ
 को भाइ ली नये प्रकास मध्य दीया आइ पुग्दा
 भात को भाइ बन्दाई दीया नये प्रकास मध्य
 ले चिभी नलाई मेले चीन्या देखोर कसोले
 तेरो सारि चीन सकि न भन्या प्रमये प्रकास म
 द्ये होइन भनि पूज्या ॥

॥ तापद्मी काली दास तीसाई बेल कम उ

बलागीर द्या काथी या ॥ मेसै वीयमा गोका मा
 शाने वाट गुवाकोट वेल कोट लगायेत सोधु
 समदवल गमा भैया वेपालमा ववर पुग्मा
 दी ३ ने सहरका राजा हवडा यर या वैन उम ताव
 को पमनि गरी मुख पार भै गुवाकोट ही न जानन
 या र भयाका सासो थापालाई यो न गोकासी
 लमी लाकोट प्रस्का भएपरी तीसरे कार्ये ली ह
 ह पोछेन यस लाई फकी ने लहाली या वन उम
 रावद्धे मेरा अवगियारी गरी दी उ हव प्रम गोका
 लाई श्री सुता गे गाता हिला भनि सासो थापालाई वैश्व
 को भुते भनो थापे लाई कासी राम थापाले राजा जये
 प्रकास मंत्र दे दुर्वा निग्योर का सीराम थापा को वी नि
 मे भुरगरी सासो थापालाई वो ह्द माने ललगाई सा
 सो थापाले गमा को पमनी उल्टी सवै लस्का को अवनि
 यागरी ८ हजार को जलाई पेट वर्यवाधी गुवाकोट ही न
 बीद्य गमा लोलस्का का सीराम थापाले गे दुई युम होन
 गावा योक्कर भीम हारा पुच्छी नारायण साइवाट पाउ
 उभयो चौतरीया कृति मोहन साइ प्रभीती चौतरी
 सवका जो सुर प्रनाम साइ को नु पाइ छ तराम पाइ स
 दरि चड प्रकास साइ जेदा गुदान नीकी दाया उम राव

सब लहि आफन मुहाए वाट फलाना फलाना भनि ब
 दाईनुवाकोट मालपाका परीवाए पारी ताने लागनु
 भयो कासीराम थापाले आठ हजार फेरो जली मला
 श्री सुलगैगा ताने भनि आइरहेछ मभ्या नुवाकोट
 छोडी युव पाइलो हुन्दाहेन आहा वी गोभ्या पनि
 गोर्खा थामनु पुर्खा छ तसर्थ सो ह्वे ज्जलाली पारी
 तरे लामजुङ्ग सीत मेले गयको छाती विगाया मनाकी
 नेपाल लीउलाकी नुवाकोट मा प्रारा दीउला भनि
 हुकुम भे साहेव ज्जलाली पढाई मझ्या नमाथ पु पन्धे
 माशरानि वाट पनि हुनुरले यस्तो आछाप दी म्या
 हुनुर को गत पो मेरो गत भनि तौति गरी सेगै राम ग
 नुभयो १३ सयेल स्कर उवाकोट हीन तन्यामा केही
 लास्का वेलकोट थापन रावी केही भाखाए लास्कर आ
 पुसैग रावी ओ पृथ्वी नारायण साह वाट लाउने म्या
 न्काल स्कर लाई आ पुतावाइली वाट छुट्का वक्त नुभ
 यो ॥ आज र हमा फेरो जली कासीराम थापा मला
 दियो सुलगैगा ताने भनि आइरहेछ बाध जस्तो तीमि
 हुनुर सेवक होना तेस्ले पारी मथ सुलगैगा वसोगरी
 तरोला हो भुवान्हे वाजी देख्दा घडी युही हो भनि
 हुकुम भे ओ मशरानी वाट पनि हुनुर माना च्छा
 १११ माना चीनी वक्त नुभयो ओ मशराम पृथ्वी नारा

यसा सहइ पाठ पाकलो लस्कर आया को द्रवंडु व पाठ
 को भंनराव्या तरवार मीसा भाने हुकुम भयो ॥ ला
 स्करमा बारजनाले यो राजा को नीको रींदेन भाफरापरी
 यार गारी दाल्पा दामीलार्द हो स्याद हुलन आयो
 आपुर कसो गर्द भनि बोली उवादेर बोववर उमिमाहा
 राज पृथ्वीनारायण साहले भीमसेधप सुनु मेधेदाल
 स्वरवीदागदी वीर दामीलार्द हो स्याय रीधी आपुरो
 सुलगंगा तली भन्या तीमिहसका ममा होला नरभुपा
 टकावेरा प्रीथ्वी नारायण अथी है मीपा नवाट मुलकी
 शीधी दानमाली राव्या बोध नुवाकोट देवी यवपाड
 पछी दल्पा देन तीमिहस मयो भन्या मभवस्य सानि
 ईलो भाने हु कुलस्कर लार्द वानीर वारीगरी वीदागरी
 वक्तु भयो उमि पृथ्वीनारायण साहवाट पछी हुकु
 मयाको सुनी सुवलस्कर कामनमा अनिषु सी भैगे
 दुइधु मन्ना तन आनुया दहना लस्कर लार्द होन
 दीव्रा बायमगे उमिहाराज पृथ्वीनारायण साह
 का हुकुम ^{सम} गरी लस्करमा तरवार गन्धी मतो गन्पा मा
 तन आनुया लस्करमा जाहा कासीराम थापा थिये
 गही तरवार पारी हले घागे दुइधु मन्ना गरी नदीवाट
 दे थापागाउ नघाह दामो लस्कर परीरी नुवाकोट आया
 पछी सहन्या नाय मा राजगनु भयाका साहेवज्ज लार्द

बोलावट को मोहोर लीया हो दो भरभारा दार भला मानिस
 पादुखवारी गन पवट ही का डुनु भयो हा मोसी पाही २०१५
 बेतरस्या बेरिका भया हमारे बेतर ह्या का सीराम थापा
 भागी रामानय प्रकास का मुवहे न नर की आफना थर प
 लो भोव वहन गयो रामानय प्रकास मध्य ले ३४ पोर का
 कनज गुदा पानि आयन रामा रिसा मत्का थीपा पही
 आराम का सीराम थापा देउ पाटन को गुह्ये थरी जाया
 वाये को कुट्ट वहील मावस्या को थीमो ॥ का सीराम था
 पा आरु कुट्ट वहील मावस्या को थरे भयो हमारे को दर्शन
 गन आयन लडा दिवकर पानि कौलि गरेन भनि राभी था
 पाले रगा गलमी भामोद थापाले रामानय प्रकास सीराम
 नगदी रामा वहु ने रीसा ह मानी सलाह सारा दी नने पुरो कादी
 न श्रीपुपति नाथ को दर्शन गर्न को वादानगरी घोडा मास
 धार भै आवा कुट्ट वहील देवी अछी वाटे इनार नेर का वर
 रमा रामा गुप्ता का थीया नोपे वेनामा का सीराम थापा
 ले आठपाला उमराली दर्शन गयो ॥ कौ का सीराम मा
 दा राम पुथी नारायण साह को जुवा कोट से डुगाउने गये
 थे भागवे आफना मकान परे वेटा राभी थापा कौ
 के इकराये के हा मा वराव कनी यही नेरा धर्म है भनि
 रामानय प्रकास ले भया का सीराम थापा ही का की

रङ्गवीरवक्त्र्यान् पुढा थोकी वीर्य प्रभैति पर्वत्ता
 उमावद्दुगोरी घाट माजने भेचना नीमीन रस्यका
 हलकन रीलादि गवरजस्त लेगा पत्नी प्रभा हलका साप
 ने भन्ना भेरा अधीको राज्य कश्चीम उतर पुर्वको राज्य
 क्षात लाई देउ भनि अनेक तर हसेग भन्ना थ्या ॥ भन्ना
 भन्ना माफोक् पुराई दी मन तेपनि ईनी हलले लोभ
 नी दीलासा मात्र दी चेही उद्योग नगरी यति दी सम्प
 वीताया मै सारे आफु क्षातको राज्य साधु बागु भानु
 पुरा जाले लीन आया युस्ता हल लाई राखी भेरो
 कदाचित्त भलो हुन्दा छेने अवाति मी हल लाई नमारी
 राख्दा छेने भनिसाई भेदा ती उमावद्दुगले आफ्ना
 आफु राखीको पगरी उतारी जीमै मागवी वहुने प्रार्थना
 गन्दा हेम हाराम हामी हलले केही उद्योग नगरी रस्यको
 होइन व ० १२ दी वावा वक्ता उ हव स हनुके सवे मुमुक्
 नी श्वय क्षात लाउला वावा गन्दा उ प्रौत पानि मुमुक्दा
 तलागेने भन्ना खुसी माफोक् ग नुही ला भनि ॥ कट ह
 रवेरा आदी जल पुल च बाई अनेक तर हसेग वीती गदा
 पानि राजा वहुने रीसाई केही भनलाग्दा ॥ देवो तुम लो
 ग ने पाइ दफे भावा वावा दी चुका कदाचित्त तुम लो
 क वा वात प्रति नही मानेगे कोति पुत्र लो दान नाक

इथा नी उमराव लोग बड़ो वेग से भाग गया ॥ तब न-
 गावोटी सीजाही को डुकुम दीया समानेको नीआ-
 दे उमराव इहकन भान लाया भीष्माकाभीकाभी
 मान्या दोठीकाभी प्रधीलोग भागीगया ॥ यहीव
 वरगीव माहाराजने पाया उमराव लोग मान्याका
 बवार पानेसे खुशीहुया ॥ गुवाकोटमे वदई कीया
 गयप्रकास महर ओपसुपतिनाथको दसनकाके कीति
 पुरमे लोट आया ॥ रााभी थापा लाईफोई दीया भा-
 हाउप्रात नी उमराव इहकाभई वीरावतैनान इहसेवे
 मीली प्रपुराम थापा प्रभी मिले मेरादाय्य का सीरम
 थापा आदिउमराइह मान्याको रोसले सौमनगरियं
 कदाभेवेल कमाउनेलागी रखाकाथीया ॥

सम्यत १६६८ साल भादोका दिन १७ जादा बुधवा
 रकादीन नालाडु माहादेव पोवरीया रीकीहनाभाप
 नादानमा रावी अहमुनुक भउगाडुलाहिसोपी चौत
 रीथा जाहागिर साइ तदरिवधेली मैनुसाहीमेता
 अली कति लस्कर नालाडुमाकुदवा रावका चाहीदो
 लस्कर माहादेव पोवरी मासावी अहलस्कर पहरी
 गुवाकोट आया यस्करले जीत महरको जयेप्र
 कास महरकोपी चौत भयो थोवकर ओ माहाराजपु

॥ ४०८ ॥

श्रीनारायण सादवाट सुनी आफु ले चीताया के च
 म पुगे भा निवंड तलुसु हुनु भयो तेने वीच मा भये
 प्रकास ले आगरे नाल दु गया के खवर सुचार भाड
 गातु मील्यो दन अवता हाभी लाई नेपाल था भन व
 न पनि कठै भयो भनि भनमा वी चार गरी तेने वी
 च मा चो विसी सब भे गोर्खा होद भन्या खवर को ची
 ठी को ही राजा वाट जय प्रकास लाई आउदा युनो वे
 लामा मेलेना लो दुममा हो दे उपोखरी २ प्रकास न्या
 हो भनि वी चार गरी अवता भादगातु लाई व निमैले
 दान गन्की हो भनि मेरी सीत मतोगरी भादगातु सी
 त कुले गन्या ॥ गोर्खा ती मोर्दी अखल चीन भया
 ती भी लाई दी हो हो लो लो पोत गरी आफु दु काम
 सी दु गन्की भन दई अवती मोक्ष मो आवा भया हा भी
 ३ राजा को खबर चीन गरी गोर्खा दता दु न्या हो गोर्खा भा
 ची चो वीस हुँद भन्या खवर पनि सुनी द वेला युक्ता
 पद्मी काम्य सी दु हुँद न आ प्रश नाल दु प्रकास ना
 लाई चतुराई गद्द भनौ ला नाल दु र माहा देव पोख
 री वें री को दान पचापद्मी भादगातु लाई भादगातु देकी
 पुर्व का राम्ये लाई कालिको वीस्तार लाई आफु वी
 वी चार गरी रे भोला भनि रामा मये प्रकास ले रामा
 रामा भनि मध्य सीत भनि पगुदा रामा गित को चीत

पुकीलीने राजाले यवगडा गरी परावपदमाए लास्के
 रनाले दुमाहादेव पोवरी होन पगया दुवेरा दुलो
 लाडा भयो चोनरीया भाहागोर साहर आने धति लो
 स्कर पन्ना चोनरीया परिगया नेपालका लस्कर दु
 लो आयो भवधामनसको यन सदर मै नुसाहीर वाको
 रस्काको लस्कर उकासी नाले दुको कीछना छोडी आ
 या भाहादेउपोवरी मापनि दुलो लाडा भै नग्रीवीद
 उरोवी पाध्या अधीकारी अलि कति आफु सति को
 लास्कर स्मितपन्ना आसजित भवारी आफु सति
 को लास्कर ली आयो योखबर प्री थी नारय
 गावाट हुनी पुर्वका दोका वैद भयो भनि वड
 न अपसोच मानी नेपालको लस्कर नकादी
 भयन अब दहचोवनी दुमाग्या हो भन्दा मै
 तनागरी दहचोव कहुयोग मालागु भयो
 दहचोव भनेको नेपालको सौरहो दहचोव वा
 मापदी आधा नेपाल बा म्यै भाने मैमावी बाए
 गरी दहचोव हो नालाई काजितु नारो पाडे स
 दरि मै नुसाही सदर सति वस्त्र भोसीने ठावु
 दावली पंत नग्रीवीको योग्या वस्त्रा नग्रीवीको मोपाव
 श्रीवीर भडहरी वैस चाही दोलस्कर साथ लगाई वीर

गरीब कसु भयो ताहा जाई हुलो लडाई गरी बेरी खाती ताहा
 को बख्त वस्तु गरी इती बेस पाछा अधीकारी बुव्यारो गरी
 पोही दोलस्कर राखी अदभारादार लस्कर पदवी गुवाकोट
 आया दहचोक अम्वल भयादे सुनी अस्वता नेपाल वा
 लाभादि मैमानि चैमि गरी अवता नाल दुउका रज्या हो भानि
 उद्योगमा लागी चोनरीया कृति मोहन सरह प्रभिति चो
 तरीया सव कालु पाउँ प्रभिति काली सव चै प्रकास सा
 ह प्रभिति सररि सव जेठायुठान नीकी दाया थरघर उम
 राव प्रभिली चाही दो भागदार लस्कर लाई को लाई आ
 प्रर पुद्गावाट बरह आये वाहुली वाट रोव्दा बक्ती की
 दागरा उउ भयो बीदा गन्याको लस्कर गोह्रुलो लडाई भयो
 गोविकी पद्मा भयो चाही दोलस्कर दी साही लाई कु
 रुवा राखी अदलस्कर पदवी गुवाकोट आया ललीत
 पवन वा काली दास कामी सेग को लिपु का तमा भ
 य प्रकास महामो पार ^{सपर} सीत वज्रा को हुनाले
 कालीदार कामीका बेलले को लिपुका कामी
 प्रथोहर लाहर कासीरी थापा आदी उमराव अद
 कादीया पद्म प्रपुरा थापा प्रमुख उमराव इद का भाई
 बीरादर आदकन पनि हान छि युद्ध मत्तो गरी काली
 दास कामी लेवे रज्याकी राजा जय प्रकास का
 रानि दयावति लाई नीम्रा राजाने नीम्रो नाव वा

दीनीकालन आद्राकाद्ये भनिनीचयेगाराई शत
 लादी अवमेलकसो गन्दीहो भनि सद्भाइ माग्दा
 हनुरको दोरा जोति प्रकास लाई गादी मारा जन्म
 सुको गार्द पत्नी भनि चीत बुद्धा हो तेसे गर्नु पद
 भनि कोति पुत्रा कागि प्रधी कास ममत ले पुत्र
 लाई गादी दीनाको मतलब गु प्रचाल सैग उद्योग
 गर्न लागी र सुख थामा ॥ ऐसे समय का सी
 राम थापा प्रभीति उमरा न हल्लाई मारी दीया का
 रिसले गोर्न महाराज कन भन्द पुत्र मावोलाई सग
 बुचागु दवल गन्ना नाहापदी नये प्रकास मदन
 आप्ते पेरि मली जाई लाडाई गर्दपनि इतुन गसब
 फरि आया नाहापदी पुजाइ मले नये प्रकास रा
 जासैग वीनि गन्ना ललीन पदन कारा जासैग म
 दन मागी लाडाई गर्नु पला भनि वीनि गरी नये
 प्रकास राजाले केही नवाफ न दीदा सब प्रभाइ रु
 लासित पदन मजाई मदन मागी साबुचागु आ
 फन गान नीमिन गया ॥ नाहापदी २४ दी मा
 नये प्रकास मदन का पुत्र पवर्ष कालाई उमरा
 उइरुलाई मारी भागी जाना रोखी कामी उराही
 कामी प्रधी इत मीली देउ पाट मालगी नये प्रका

स मध्वकादोरा कन राजा भी सेव दी मोति प्रकास
 मध्व राजा भया भनि कौ जग्गारी सावुं चा गुमा
 पदागिरी गोविली सीपदि १००११२५ रादि समा
 ती मारी उवादि हरादि प्रदाया ॥ यससमेये आभीरा
 मेहे भीयोर मये प्रकास मध्वने बालव दोराक
 न राजा गुल्पाया को खवा सुनी नले मुका देवा ला
 भी भनार्दि लुकी देखै को कर्मगरी रहदा गुमलो जु
 गागन न आउदा गुमका घरघेरी लुटन आउदा गु
 रभागी राहिलि न पवन मा गयोर उनका भाई लादि
 ल्पादि रात मानवमी जुना गरादि सवि मये प्रकास म
 द्य चादे पावन का मि ब्राह्मि रास का घरों उ
 रादि राखली आफ्ना भाई राज प्रकास मध्व तै म भेद
 गन्का ॥ पाटे भागी जान्ना आफ्ना गुद पदन को निम
 म दसमी चर्म गराउन पदाया ॥ जय प्रकास मध्व
 धन पावन का कानि हद रतन ह लाभ सुका उपराव
 हदले सतगल धावास दी ती भी लादि को निपु
 का राजा गराउना भनि वीध दी रावका ॥ जये प्र
 कास मध्व को चौत चंवल न भे थी एवुही नहुदा
 ५१२ मेहा पसी पौरी देउ पावन भाई व तात वास ग
 दि को निपु एका प्रना इह आयो भेने खबर सु

नी पुलाचोव अर्धवासगया केही दीन पद्धा माताति
 धर्माईवासगया ॥ यस्त साल म दौड नाथ को या
 भागदी दुई पेर राख दल्यो ॥ आवाड मे हावा मा
 ताति धर्माई दुटी मये प्रकास म द्ध दीमी भाई २१८
 दो वास गरी केरी भक्त पुलाई २१३ मे हावा सग बी
 भक्त सुका राजाले साबु चाणु लीन कन उद्योग गरी
 मये प्रकास म द्ध कन नगर वेदी रावन आद्याफो मत
 लव थाहा पाई अवयादा वसी मेरी भलो हु पोद्धेन
 भनि भागी देउ पाटन मणु हे थरी कारखान माजाई
 ११२ मे हावा सगरी एक दीन रात्रीमा पंचली भरेव
 का रखा न माव्हनि गर्न आहुदा कीति पुटका प्रजा
 हुले देखी वहुते दया वदराग राखी अभय वा भाग
 री का निहम सैग साधी दवरिमा यव चोव मावात
 दी यावेही दी पद्धी केरी का निहले दखा एभी म नीमी
 लेवे दन दुदेन भनि सहर का धर ६६ मा यव गुदी डला भ
 नी २१८ केरा भेदा भनि वसी रहेवे थोया प्रमा हुले उस
 का हाई छ भनि कसेले भन सवेनेर यादा वसी म लाई
 भलो हु या देन भनि गोडावरी संध्या भाई वासगया य
 तो समय मा आपुनो रानी येयावेति लोकोति पुन्या का
 गी ६६ के पुन्या सुनी लालीत पन्न का काजी ६६ हात नी
 मये प्रकास लाई गोडावरी वाट भगायो ॥ जय प्रकास

महि भागीगोकरा ~~ध~~ रामा नार्द वास गन्धा केही
 दीन पद्मी भई मालपाइ हू बो हामी हकन अव अस
 पत्नी भनि बहिन दीपन र फही बाल नपाई वहुनो
 दुख पाई ३१ गुह्ये थरी माइका चरणमा सरागरी
 बहनामा ॥ ताहा पद्मी रामाले बोचारा गन्धा अव
 अपा सुते भयापनि बाइ वाट डरी दो भानुमा गो
 न्वादेन भनि केवल इथरी काचरणा को आधार
 गरीं नित्ति सेवागरी अपपाट गरी रक्षा का थी पाय
 लो समय मा को तिपुर ललीत पवन का वानि इह
 ले हा मा भगा ती मी इह ले ली राव्या के छाडी दे ड
 भनि भेदा गीरित नुल भन्नु का को मी इह ले क्या
 गवाप दीया की केरे जय प्रकास महि को ति पुरका
 राजा भया भन्ना हामी इह का वाना माप त्या का की
 ति पुर ललीत पवन का लगा को मुल छोडी दे डला
 भनि भवाप दीया गगा इह फी ली गरा इति न से के
 ने ॥ गये प्रकास महि र केही दौर सम प्री गुह्य
 रीको चरणको सरागरी इहा रामा को सेवा देवी
 इभरी प्रसन्न भै युव जो जि का ल्य दप का दान वाट
 वहु दान पाया ॥ ताहा पद्मी ^{काजि} इह का बेतले रामा त
 वत वाट पति न भै धेरै दुख पाई आफना गादी मा
 अपरा पुत्र गो नि प्रकास महि कन दया वे गिरा नी

५. ये दीकामि प्रभीति कामि इह ले रावी आफु व
 न नीकाली नाना लख दुख पाया को ४ वर्य पुगी
 ५ चौबर्ष लाग्या इथी पाटव दुख न पाई अवता
 मेरा दुख हाता स्वभुक्ते मरणा आयो भनि मै माधीन
 गरी दीक मत नहारी इह भै रक्षा का थीया इन राजा
 ले वहु ते दुख पाया पा नि साध न दाडी रक्षा वंसी
 धामा स्त्री अजित सो मा ^{स्त्री} स्त्री यो मचा आदी वप
 १२० मना मानी स साध थीया गुह्य थरी रक्षानमा
 वादा गागे थवे देले आ पूरा घामा स्वयं भयको
 सजी रज उदे भो मन गरुष्या इने राजा का मदतारी
 पुन मुदी नीरानी वाट पनि ^{नी} नीराले वहु ते दुख पायो भनि
 गुप्त लोग इना वेची बर्ष वरावर दी पगु थरी यरने
 समये कानि पुट का कामी इह ले अवत योजिये पुका
 सम हल लाई दे उपाटन वाट पनि नीका लप्पा हो भनि
 सेन्ने सीपाई ली जादा यही वव अय प्रकाल मद्य
 ले पुनी आफु संग रक्षा का मानी स इह पगई देप
 टन कामानि स इह रत ही संधी का मानी स इह (कसा
 ही कुसुल्या पोश्रा इह रनेत न्यागि इथी का भीरव
 राड मानी इ प्रद दीशा गरी कुंडु घारी वसन ग दीयक
 मादा उची को संग आउदा वीने मादी पी उती नीवे रगा
 सगरी यनि प्रत दे पाई सुती भे सावरी गदा उ वत न प्रस

कारगरी बेरीको दर फलि पानि भैमानाबी वाही
 रनीस्की मयप्रकास म हले सबे आकाश साथमार
 ह्याको बोरसानी नाम घोडा मासवार भै आगन्या
 को फोम अधीपदी लहि नीकलन लागदा कोलिपुर
 काफो म कामानिर १४ नना पर्वलमा थदी भौन
 आनुया ११ कन देवी इकुम दी सख प्रहार गरी मा
 चा ढोका देवी अफ सुहा जी भयाका फो मेली नी
 स्कदा १४ नना लहि काही मान्या कोलिपुर काका
 जी सविर इहलैग मोकाकील इदा उसववनमा जये
 प्रकास म हन डुलो सवद गरी क्या भयाकी इप्रमा
 इहलोनी मी इह नोदी वी होती मी इह यका निरसर
 मेरा डोही सैग मल उदछु भनि नीघीत सीत जाई
 लागी सात्र प्रहार गरी वना लहि मादी कोलि
 पुन्या प्रमा इह दोरी पदी इही कलिप सुप्रति चम्लोग
 ए भौन प्रस्य कलि भगी गया मयप्रकास म हन
 लोते सपेरो म लाई इहाइ मादे लपे उदे कति लाइ गोरी घाट
 काते धी मा मा^{या} कति लाई कसाई गाउ मैधी मा मान्या
 कति लाई हाजी गाउ मैधी मा मान्या उसववन कोलि पुन्या
 मी सवरी प्रमा इहले सैन्य सीपाही इहले देखदा पलु
 पति का मंगल भौन प्रमा इहले पनि जये प्रकास कापदी
 लागी भायाको उत्तरेय लख देखदा कोलिपुर कासे

श्रीगोपादी जता मता गाय्या उता दुता भागी पूर्व अवीन
 कोही जाने सके न नेता दापदी ओगुहे मरी का भुगु इ
 ले जय प्रकास मद्य ले लाज दमा फल्य पाई सरासर जाई
 सइ मापसी सौं ददोका वाट ले सु काल्मान म। जाई दे
 बालय प्रद ओसा गरी दोकामा डाडवत प्राणम न मल्या
 गरी अफरा पुत्र जोति प्रकास मद्य कन कावमा ^{ली} गाल
 मावसी प्रजाइ क न बोलाइ ~~कु~~ कु मगाया हे प्रमाइ म सु
 न कोति पुर जात जा जोति प्रकास मद्य हो मदेवी केही से
 देसां दुपे ^{ने} सकमा नावाइ वालव पुत्र कन र शगरी
 राजका मगरी रंहु शमा मुचवे भय दिखी सत्रु काहत
 मापचाको राज्य लीन को उद्योग गदी तीमि इदले भरतव
 गरी मोहीन तगरी दीपा मोहीनेन अनुसा प्रसाद वक्तो
 ला भाने प्रजाइ क न मधुरे वारागिले बोध दौ सव प्रमाइ क
 कन असी गराइ शत लीया ताहा पदी प्रमाइ क ले वीतिग
 या हेम शासन अधी शमी वाठ भयाको सव अपराध देमा
 गरी प्रहिन गनु होला चराको सेवा शती इद वाठ भसव
 गइलो अवप्रान सत्रु काहत मापचाको राज्य लीन को
 उद्योग गदी बेल बडे गन्धी गान्धी माभी वीवे क गरी
 वक्त्या जावस सांति प्रसाद का धनि इतु ऊनु देह भनि
 दीति गन्या यस्तान रहति गजय प्रकास मद्य ले प्रमाइ क

लीसक्या प्रादि नीलसुगरी श्रीव्याल गुह्याल का
 जी हल्लाई समानिमारी यमलोच पगमा धंमु
 कोमामोच्या हल्लाई वे इह उ न ना जाला पानि मान्या
 मुख्य कामी दोही कर जयप्रकास मद्रद्वार भीत्र
 प्रस्थाभनि भेन्नाववर सुनी वीतीवि मनीरथ प्रास्थी
 कोथरकोवेगलमा व हुनेदाई लुंकी वेदुव को वल चला
 ई आत्मइत्यगरी प्रया यमवातमा मनोरथ सीला
 ई मेरापरम सभुलाई तिले आपुन वेगलमा लुंकाई त
 मालीपी गपुदापनि कहन आइनास भेन्ना ज्ञातमा सर्व
 त्यइया दया वं निरानि लाई वीगा मी कामिको दोरा
 गुरुरी भागी गोर्था प्रासारा गयो आपुनानी दुर्ध
 नी दया वेतिरो निलाई वीर भीत्र यव को वामा वेद गरी
 राव्या ॥ यत्नातर इति राजा जयप्रकास मद्रद्वार दुर्ध
 रा आई लागदा व हुने दुव कळ पाई पेरी परम पाया दु
 य कामि इहले धेर दोल थ वरवाद गरी दीया श्रीपद ई
 भरीका श्रीपाले आपुन दवाए भीत्र वेस गरी आपुन
 सभुला धनागरी पेरी आपुन तवतका माली द भे आपुन
 राज्य आपुन गुरुको उव्यो गरी २३ जगा आपुन गरी ली
 या ॥

ताहापदी गोर्धमिशा राज लेकी निपुट का राज्य ना
 लाई दखल गरी रावरा कामी चीकदी प्रास्थी लाई पदुम

दीवीदागरी जगुदा लदाशरी नालहु आण्डुगरी पद
उगया ॥

साके ५६७८ भायरा का २९ दौ जादा बुद्धपागिया
छडी ३५ योसायेत पकागरी वीर भद्र थापा ले अघी
सरी जये प्रकास मन्त्र का के म सै ग ल ग द गरी
नहु द व ल गरी लीमा ॥

गाहा प्रान से पुरा धाईसी चौवीईसी राजा गोष्ठा
स्नेत मै लाका रुख गाडी होली गन्धी पर्वत्त राजा
ले ५६७८ चौगाडी होली गन्धी भद्र के सै राजा ले ५
६७८ चौर म सै गाडी भद्रा पर्वत्त राजा ले सुने
मात्र लस्कर ली उस लाई नीनी चौर आनि लपाड
आ योषवर पृथ्वी नारायण साह पद्म राजा वाटु
नु भयो लोचोरोस पर्वत्त राजा भनि ५६७८ चौ
गाडी होली गनु भयो योषवर पर्वती राजा ले सुनी चौर
आत न भेजुवा गन्धी धीय मालम नु इना ले अण्डु
भयेनर चौर कुरो आफु नु मै मारावी नालहु ५६७८
पकोटी गरी आया पदी नेपाल अवस्थ बनिद बाह
सी चौवीसी कोही ५६७८ दैन आज गोष्ठा लाई पद
नदी नाला होइन भनि लाम नु लाई रुख को डे लाई अने
नपारी लाम नु लाई अघी लागाई सरी चौव दौ न पर्व
त्त राजा आयो भेजा यवर सदीर चंड साही लोर भ

५८ भडाला होरलो इमुमा आगिलेयडा वेधुवे पाध
 मा खोववास सब भजिगि दधामनु पगडुनु भयो
 थो नमिया कुनि मोइ दम साइकानि कालु पाडे
 सध्या नमिडा मा कले पाडे अमर पाडे धर धर उमरा
 उली मुवाकोट पाट वीदा गनु भयो कानि रुडी साही
 गोबामा जो भयाका धर धर मापनि गोबामा थामना
 माफि वरकी अल धर धर भलामा निलली दडी
 साही सीरो चोक् को मइत थरी हुली लडाई भयो
 वेरी धीरे काटी मा जाना लाई कठौ मा मा कोडे बदा
 रुडी साही कारानी लो वध भारी यावल खुदो ले मु
 द्दी पुचा हुन पग नलास्छि लेवाडी बाया ते सल
 डाई मा सध्यानी अमर पाडे कले ध्या प्रभीति सध्या
 नीर धर धर धरे लेत सध्या जी तगो वाको भयो ॥

लाम मुमा लदीर मही धर लेत लाई वीस्मा नागो
 को धोनि रणी लदीर वल भमन वाइव आ मले वली
 ई क्षीराया ॥

सावे ५६ भावरा का वर दी मादा सनि धर
 धर घडी ५८ मा सी रो चोक् जीत भयो ॥

सीरो चोक् थामी चो वीसी दगमा पद्मी पञ्चीम
 थोग लपाया ॥ भव मैले पुर्वी गोर वर ना हो भैया

मेसुवा भयोर सेवे मंत्रीवर्ग लाई दाकी सह्याद्रग न भ
 योर कानि कालुपडे पुर्व ही नत मा भनि हुकुम हुदा
 भरवर सर मया का लाम नु वीदा भयो ॥ अले गले मे
 वीरा उठउठ लाम नु थवला ही म थक्या पदी पुवीने
 र यक पाहीला वदन पाइने देन भनि वीति पादी
 श्री महाराज प्रीथीनाथ रा सह्यदा हुनुमा मेसुर भये
 न तहीले पुर्व अवस्थ मा नु पद पुर्व न दानि हुने न
 भनि हुकुम हुदा सपान्दा वी वन्य हुने नानुद
 वस मता हुकुमो न्पाइ हुकुम मा हु भनि कालुपा
 डे ले वीति गरी मा प्रानत यारि माला गदा यो व
 वासुनि लाम नु गदा मदीर यही मा ववास ले हो गो
 द्या वन्दो वस्त रहेनता लाम नु गदा राजा कोर हुनु र व
 द्या वन्दो वस्त हुनु र जानु हुन सौध पुर्व गोव्या मगौ हु
 भनि वीदा भे वाटार सम्म पुगे ~~असे~~ भक्त मंग यो
 यो प्रे ~~महाराज~~ प्रीथीनाथ यन सा हुवाठ का श्रीका
 लुपडे लाई सह्याद्रग नु भयो मेरोत पुर्व नवडी ची नमा
 नेन मही मत अर्कि गया पदी लाम नु ड्ड डला अवकासे
 गन्या हो भनि हुकुम हुदा युस्ते पला भदि मेले अर्धी
 पीनि गन्या दे हो अवह भुवाट आर गन्या को काम पु
 गन्या को लाम नु गदा को मुख बुजला ग्या पाठ मलाइ फरी

रुही साही लाई कमाई पक्की पुर्व काम लाई पठाई
 थक्यो मानस नमने मा मुलाभनि द्योति गन्धार आफु
 दा न्या भै मही मन लाई ली घात न गयो ॥

या हावाट पनि रुही साही कभी दलभीत साही स
 दार वली वैध भेदा बुढा मया वानीया र न्या वानीया
 नभी की वरि भड व दयात वीपा व दयात नभी की वी
 ज्पावत्री भो द्या पैत नमि की प्रभीति धाद्यर उमरी ल
 स्वा पुर्व हान गयो ॥ सती वध भ भो सी लाई ला
 मुडा दा को ते नाथ सी डे डराली को ठना बुद्ध्या ॥

या हा बुवा को दूमा श्री महा राज श्री श्री नाराय
 रा सा हवाट स्व प्रामा प्रमु ड नील्या को देख नु भये
 दर आफना ममा मुख पना का फल हो नेपाल
 पी भा भनि मै मा ठा वी हर्षले मुक्त भै भलो स्व
 पना देख्ना को सुत दा न लाई कह नु भनि वीशन
 जागो इनी मात्रे प्रोहीत राम कृष्ण भो सी लाई
 दा की भेले सुतो स्वप्ना देव्या भनि कर्म विमर्श
 सुसी भै व द नु भयोर जल को स्वप्ना देख्ना त वात
 रोग दुःख यो स्वप्ना को देखी सीति गन्धार भ
 नी वी ति गरी आफना मन को आसय को फल
 अर्क प्रोहीत ले भर्ष वत पुदा श्री महा राज श्री
 श्री नारायण सा हवा चित मा प्रसन्न न भै पु

रोहिने देवी सोहे रीसा नी हुदा ढाल ललवार वा
 धी देपुराली को ठानु कु रनु वरुणा शक्ती वरुभला
 ईश्वरी स्वपना क हनु भयो र यो स्वपना मा ह्मुरले
 स्वपना देव्याको होइन नेपालको ती रत वन नील नु
 भयाको हो भनि सक्ती वरुभ भो सी ले वी ति ग चार
 वहुन खुसी हुनु भै प्रो दीत य स्ता वा दुरा पो हुन भनि
 हुकुम भै सक्ती वरुभ भला ई ढाल ललवार वा ध्याको
 प्राय श्ची त गाई प्रो दी त्पा हो वक्तु भयो वाली न
 पुगी बो सी यो भनि राम कृष्ण भो सी लाई वाली वरु व
 क्तु भयो नस्तो विचमा का सी वा ट प ह्नी घा र्जा ई श्री
 प्री थी नारायण सा ह्का द ह्नि ग न्नी हो भनि भय मे ग ल पे
 दी त भो ई आ सी र्वा दा दी सी हु से ग भे र म रा पु न्जा ई ने
 ई भनि व हु ने आ द र ग री व स ई आ द र म्म त आयो पं दी
 त अ व ने पाली सा ग न र को ला भनि हुकुम हुदा हुनु र लाई
 सी हु ले व व ल्पा को द य स्ता क्पा सं दे ह्नी ति त व त क्पा
 आ र्प नि ह्मुर ले आ हा ल म्म भ न यु वा ग नु हो ला इ त वे
 फ र पे हु न्पा ह्म भ नि वी ति ग चार व हु ने खु सी हुनु भै सु सा ये न
 हे री पं दी त लाई श्री म हारा न वा ट गु रू तु ल्पा ई व क्तु भयो
 वा हा प ह्नी म क वा न पु र का भे ग म हारा नी वा ट ह्मुर
 मा अ भि आ इ पु म्पो ॥ त क्ती र ता भा इ को र क न क स र
 वा नी या को पो र हे द र मे रा ता के दी त क्ती र हो इन भे

न्याहेतुको भनि अरुदा ओमहराज प्रीथीनारायण
 साहका मनको लाई अधीसाहेव दीन बंधनसे नरकन
 च साँवानी भाका कर्तव्य ले दोल अडकंदा अकारिनी
 बीधादगरी उतातीर साहेव पैदा भेती मोलाई लीन आ
 उन भनि शक पारी आनु भन्नी शक पारी भयाको थी
 योर यो कुरा समझी साहेव अरु सौध प्रताप साह स्मेत वीर
 रोया कज्जी भे भारादार धार सव गेह साहेव अरु का पार
 रवारी मकवानपुर जाई जेठ महाराजी का दोला माग्य
 मकवानपुर राजाले पनि अवन ओमहराज प्रीथीनाराय
 ण साहेव को जाहीन होत रावा वयो इन ले ग बीरोध ग्या
 मकवानपुर का कैलास होत सहेव देन भनि आपस्मा स
 द्वाहारी वडो सम्मान लेग हुलो असत्राप पाल्को मये
 अमारि छेतको हानि आसा चोरी मुर्बन गुमा सोहामे
 त आफ्ना मै भाला हस्मिन् पनि ओमहराज प्रीथीना
 रायण साह लाई स्मृति होरो असत्राप चलाई सु
 लायेत मावी डागराया यो असत्राप ली महाराजी पनि
 साहेव अरु का साथ लागी नुवाकोट पान लाग्नु भ
 यो अधीन भर्माको कुर्नेस आसा गुमा चोरी मुर्ब
 रा साग गेह असत्राप हानि स्मेत ली पावलाग्नु भे
 दर्शन गर्नु भयो देसको वान साही चालास मादवारि मा
 ल्याइन भनि ओमहराज प्रीथीनारायण साहव इतरी

मनुभयो वा हा लाई पाने जागीर स्नेह चोतरीया मा
न वक्तु भयो ॥

या हाउ प्रान्त धेरै वर्य लाग्छ नेपाल काज सीध
इदेन नेपालको कार्य कसो गरी सी दुग न्यही भनि म
नमा वीर गदी नेपाल माही नेपालै कामा नी स नवी
ज्पाई नेपाल मोर भैवानु भैयार का वलले भइ न
अवमे ले नेपाल बोल्याउ न्याही भनि मनमा ठहाई घा
को वाहा नागरी काजी तुलरो पडे जेठो बुढा वली पै थमय कुछ
थापा देउ राज कटुवाल रजित थापा ओ महाराज पृथ्वी ना
राय राखा हवा टवी का गरी काजी प्रभीति अम्पा थाघरली
काठमा जे पगद्वै वक्तु भयो का निहा गेइले पनि काठमा जे
आई राजा भागदार सीत मुला काठ गरी घाको फल व देखाई
पठायको देसमा आई वस्या भीत्री सिद्धे प अपुरज्य काज जा
ई गया का थिया सोका ज नुर्नु मानी सवाट पुग्छा उसुस
मानी ससीत भेट गरी आफु नाम न लव का कुरां काहा नी गदी
कोही मानी स काम नमा न आयो काजी ले गयाको कुरो कोही
मानी स काम नमान अउदार मान्य प्रकार देउ गे गोर्खा
काजी नाघा न अया का तार देन दन भाहा कामा नी सि बो
लाउन आया का रहेछन मलाहि पिने दाक्यार भीत्री सिद्धे प
काउन लाग्छा भाने कोही मानी स ले वीति ग या यो कुरो रा मा
जय प्रकार मछ ले सुनार युरै का मुख का सही लेमात्रे गोर्खा

काकाजी मे ले चीन्हा हुन्पा होइन यस्तो कथा कथा कनक
 गन्पाको रहेछ भनि बुझ्न लाग्दा यक दुइगोरा नेपाल
 का भारावार अरुसीपाही मा प्रहाजन गे छलाह पाने
 जकायाका कुरो थाहा पायार योका भिताथा गन आ
 याका रहे नछन् नेपाल बीगान आयाका रहेछ भनी
 आपरा मैत्री वर्ग सीत सद्भाह गरी तुलाराम पडे काजी
 सीत आयाका मानी सस्ते काजी भेटा बुढा प श्री
 या कसै लाई नै लहाल्यो कसै लाई नै जर्बोदी राख्यो इति
 गन्पाका कुरो जै सारो बुझ्न गयो र सँग का मानी स
 स्तेत सबै लाई मा तुपेल भनि मैत्री वर्ग सीत सद्भाह
 गन्पाको कुरो का निदहले कोही इच्छा ठ थाहा पायछि
 र सँग का मानी स ५७ भागी गया भागपाका कुरो जये प्रका
 सले सुँदा जो भयाका मानी स अवता चढो मान्यो हो भ
 नी हुलो भरेव का स्थान मा मानि सद्भाह लागी का
 नमावसी राख हा फट फरायोर पछ्यो भनि देउरा जव
 ड्पाल र भितथापालाई का ब्राई दुईका हात हातिया
 पनि मुल चोक माल्याई राख्ना ओ कुरा धन थापा फट फरा
 यन र योगा पछे न भनि थुन ले भावा सिमान्पा मानी स
 दहलाई अफाली दोका दल मा फाल हा ली ठला भी
 न भी भे यो हुमाति न्निस्की आपरा म्दव चाई का हुल्या
 दानाका आपरा लस्कर मासा मेल भयो वली चेथ

जेठो बुढा लाई योता ब्राह्मण हो मा रुईने भनिने लोहा
 ली लभदीपुर माहात्म्य काभी तुलाराम पडि लाई वंद
 उ बोझा नेपाल का काभी ज्ये धनलो ठुलो मानीस
 हो यसलाई मारी तीमीलाई नफाईने यसका टका ग
 लीया गोर्खापनि हटाउन सकेला भनि वीति गदी रा
 गामय प्रकासले वीति मै गुर गरी तले भु मालागी भा
 हाको काभी हुंला वीलीला पनि श्रीकाठुला भनि तले ज्य
 का हान नमो कै कथोला गरी धर्म गन्जा मै हाडे ड मै हा
 सम्रा काभी जाने राजा का हनुमा जादे थिया राजा प
 नी बुसी रानी थिया ॥ ताशपद्मी परियार श्रीकाठुला
 भैया तोराकार हो बोह परियार त आयने भनि राजा
 ले हुं हुं हुं अर्का राजा का तावेदारी मा पन्था का चोरी
 भागी भाउनु पन्था आफु ले भन्था का वेलामा का हा
 ई पुत्र न मानीस गया का हनु ओह पुत्र न भनि मै हा
 डे ड मै हा सम्रा मुक्ले टा लो मोर्दे गन्था परी नाम रा
 माले सो च्याप दाखेरी अवयसे उ पलागी रखाता
 यरले वी गाली भनि पादनका काभी धन वेत प्रधान
 सीत मोईको सुतलो हली कुरोवा धी यकहीन रातको
 वनिमा आफु पादवगे का मिधन वेत सीत सुलाका टगरी
 मोत्पारी लई रातेमा फाँके काट मोडो आइ वया ॥ राजा

जयप्रकाश महलले परियार ल्यायन भनि रुन साहुवा
 प्या अवतमेले याहा वहुन्या होइन हीं मा हो भनि रा
 ति पावन मागे धन वेत का मी रोग भेद गरी धन वेतले
 राता रात गरी नालदुम पुयाई दिया कामि पानि आफ्न
 नालकर मासामेले भैनुवाकोटे आया ॥ नेपालके गद्दा
 लसुखसे वेकीला गन्दा महाराज वहुने खुसी हुनुभयो
 ॥ वलीपैथ लाल रानीपुर माने लहाल्या कोथी
 यो वेथाले साहु ववायो त पसुपति माइकी औतनी
 दस भनि राजाले लो घदा वीदा हीनु हुँद भने हा मा
 महाराज सो जाहु भानि वीतिगदी यो मर्न लग्गपा का
 ब्राह्मणाले ल्याइद भनि छोडी दिया ॥ वलीपैथ प
 नीनुवाकोटे जाहु भनि गया का वेलकोटे मायादा व
 स्मा ॥

राष्ट्रपति पृथ्वी नारायण साहवाटकां मिलि पगद
 कन पानि नेपालके औत पाउ न सक्निन अवने पालका
 जीइइहा तली कन तुज र्वभाग निलानु भयो ॥

याहा पुद्दी जयप्रकाश महलले अधीका प्रति
 सा पुन्या नु नी मीत आफ्नानगरकोटी चाकर रमना
 लाई गुप्ती मतलब से गद्गा गर्न को वे होरा अडाई
 बाहिर बाटनी को नमानि वहुने रोसाई पुवमा मोरोख
 सी फनि न गरी कोति पुर सदर बाटनी का लागरी पग
 उदासी नोइद जयप्रकाश महलको वरनाम गरी ले

लीत परन का काजी कालीदास का घर मा आई रोहीनौ
 रा सारा मा आया तीरी ले लाया अहाया मा फीद
 लुभे अहाग दुभनि रोई भेदा लोवस भानि आफ्ना
 धारमा^{रा} बंधी रह नगराई राव्या को दू मेहापदी दोने का
 पुनागरी स्वदीवान्या करोयाई दू धाका चोव को पदले
 चामा वसी लेपेटा दुध मात मा लु बरि रह दा सावे
 ५६॥ आभरी रा जुही इ कादीन ना कोरी भावर
 ले फसलि काजी कालीदास का सीरमा होदा का
 जो काली दास ले अधी नय प्रकास संगरी तारि त
 पदी फसलि होरी मोरी ला भे पाको समी नये प्रका
 स ले मलाई क्यमा मो आफे मयो भनि मरी ग^{या} ॥

ताशपदी ती नगा कोटी कोति पुर तीर भागी भादा युव
 लाई सिद्ध भनि लेपेटो दे लापारी माया युव लाई वाग माने से
 धी सम्म लाई नये की समार प्राया ॥

कालीदास का मीलाई शरीर कदा भनि नय प्रकास बह
 ने इव मानि लुसी भैया ॥ महीववर गोपी मदारान वाट
 सुनी बडो की लाई मायो भनि लुसी भे पुवा कोट मावदाई
 गर्लानु भयो ॥

हालीत परन का रागा नय प्रकास मदन आफ
 नादा म्फले काजी कन दागरी मारि लाया भनि क
 हुने फीरि मानी रक्षा यत्ने समय मा मध्ये स देस

देशवाट पकवीहु दन नगुगन्याकावल चारी हा-
 लीन जटन माआपार रज्जुमेपुकास मदन सेग
 भेदे भयोरे वानचीतागदीभाण्या साधकी वल्लचारी
 रसाई भानि राज्य था मीयोस भनि पर राज्य का राज
 को भयेरी सारा इवस भेजा कामनाले चाही दो सा
 माप्ततयार गरी यंप्या वेदना वि देवीका पीठमा पुश्चारा
 भारे भ गराया ॥ अवपुश्चारा गरी सक्या था सौगे
 गन्दी मा पुमके सराजामगरी सौगे गन्दी दो कारात्री
 अर्धरात्री मालतीतपवन का प्रधान इरुले सोधन नउ
 गन्दाका युवहालको गुभा मुला इतीमीलाई धन देउला
 भानि आसादी मप्या पीठमा पुश्चारा सौगे गर्नलाग
 न्दा थल्लचारी को चर्चा गर्न जा पु भनि पठादा सोधन वा
 डाले २१४ मनना जाम्ना बाडालाई सा थली इरुगदि साध
 न सोधी इन्दा कार्ये सीद्ध भव गरी मोदनि थाप्याको
 ली सदाफावि आउदा गीवीहु दन वल्लचारीले प्रथोइ
 कंठको मतलबले आई विद्यु गरी भव गरायाको दो
 भानि जानी वडुनेरी सादिव्या आपकीया भन्दा मैले
 वडुनेरी मोदो नत गरी सीधी नलाप्याको कार्ये त्येति
 दुवधी गरी भव गरी दीयोत अवय सनेपालको
 राज्य कदाचित रहमा देव राज्य नव होई जावस गो
 र्वा महा राजको डारो नर श्रीकी इवस भनि राजाला

ई भेटे नगरी पश्चिम पक्षे सतर्फ गया ॥

ताहा पक्षी पाया पीरमा जाईली आया वामो
 ईरी लाई भुव सोधी पाई पेरी उतवा डाले तेरा का
 र्प सीही होला भन्याको काम पुग्ना भयो काम
 पुग्ना दैन भन्याको नपुग्ना भेजादा सहका मा
 नी सहजले पुजामो नेग रिवां न्या सराम ली सु
 प्राई पीयाई नुवाकोट् को धामी ले ववचाई २ व
 क्पाको पुग्ना भयो २ दौ देवते है भनि मान
 लाग्ना पक्षी अनेमा मभउदो मदी ५ नाथ मे
 हु भनि आइकार गति सरिका दत्र ली नलाग्दा
 अवता सारे अनरीतिगन्धे भनि पक्षी सा सति गदी
 सामर्थ केही नवल्दा सर्व श्रद्धा गरी गोवी
 माहारा भवाटनेपाल सरागु भयापक्षे मारीदी
 या दसपुर श्रद्धा भुव भया वही रामा भये प्र
 कास मध्य साइने दीर्घा गन लाग्ना ॥ ताहा पक्षी
 राज्य प्रकास मध्य पुत्र परलोक भेजादा म साइने
 अपलो भवदो ॥

पुष्पी नारायण साह वाटनेपालको अ
 तपाउन सकी येन अवर काटमाडौ का काजी भ
 लामा निस भान्ना कामागु पक्षी भनि चीममा

इन मीन गरी नेपा लका का निहलना दडनी इस ले लेना
 को चीठी लेखा मे प्रति उत्तर को हलव पारी ने ले यस दवल
 को चीठी पग हसत न मोरु के देह हस ने ले भन्या का को
 कुमा मला पावे धु बुद्धी नदी लो भयो भान नन गुता मस
 पीछा पनि मे ले ली या को ह तपो काम अवस्था गी पुचा पुला
 भन्या हलव का लाल मोहर चीठी का नि का नि ला द प ग या
 को चीठी राजा जय प्रकास ले फेला पान्या गरी पग पुत्र भयो
 वेहोरा भन्या गुप्ति चीठी पग या जस्तो काम ले भन्या राजा ज
 य प्रकास ले फेला पान्या गरी पग पुदा आपन का नि हल
 मायी भय प्रकार ले ती मी हल ना मे ले दी या का का नि हल
 पोहोरा ती मी हल नीम व दो डी गोख राजा सीत मी ली शम्भवी
 गाका दोहरा चीठी दी ड पुदा र ह्या दो भनि वन ला पुदा शमी
 ले गोर्खा ला द चीठी लेखा को हने भनि वों ति गवा राजा जय प्र
 कास ले सीत गरी गोर्खा वाट आया को चीठी बोली देवा द
 आफरा का भी हल ला द ची चार गरी का रन्या कामा न ला
 ग्या राजा जय प्रकास ले चीठी का पुदा ले का नि हल का दो
 देग या को देखा द राजा जय प्रकास काम हतारी कुमुदी बीरा
 नी ला द ती मी पनि मेरी भतारी को ती मी ले तेस्तो दवल न ला
 ग्या को देखा द म न पो न द प ला द चीठी लेख नु भयो त न पा दी
 का दोरा पनि ह ड ड दौ दी लो भयो भनि गा दो न मां नु होला तपा
 भी वाट लेखा को काम कुरा मे अवस्था ग क ह भनि लेखा को

थोड़ी राजमयप्रकाश मदन ले फेला पाव्य गरी प्रठा पुत्रु भयो
 रं दुधी ^{थी} पेला पारी आपर ना मदनारी मा थी वहुने रीस
 गरी तीरी पनि मेरो भलो देदरि दन द अको मेरो को भलो
 देली भनि मदनारी सी तपनि थी तदुयो आपु ले पनि
 फेरी मयप्रकाश ले ची चारु गदी वेल कोट कजे सो थो सी
 कामे सी दह सीत गदवाधी सी ध प्रताप सो देव ज्पुला
 ई सीकार लेल नाको वा ^{हाना} ~~थी~~ निल ची सापानि का ले
 वमा चने लछोरे पाइ द ताहा सीकार गर्न भनि लपाउ
 नु ते सज्जल भा इना वाइ सये भोग्या २१३ सये कस
 मगर सी पाही दवाइ शोला ताहा सो देव ज्पुला छे पा
 कुप काइ दीनु भनि गदवाधी वेल कोट थो सी नुका
 कोट कामे सी दह नाई अइ द पगया छे तीने गुमा
 मे सी दह गे सो देव ज्पुलाई मचाउदा सो देव ज्पु पनि
 सीकार मा पाउ लागी सीव भक्त का पोका सम्म पुगनु
 भया का थिया तसो वी चमा नो थ जो सी रधुने दन दो
 इरा लालाई चारन का आपस्त इर लै ग भेट गनी को
 पाइ नाले येवा चर्या गर्न पयमा का थीया ॥ पावन
 का धन वतन का मिले तीमी दह आहा गली मा पचान
 दुली रदे द्यो तमा सो देव ज्पुलाई सीकार का वाइ ना
 ले ची सापानी ~~काले~~ ^{मा} लपाई पभना का नीमिती
 हार वाइ सये भोग्या २१३ सये कस मगर इली राव

तु मसादेवम् ॥ ३४ ॥ इलपापुला भनिगत पाडे प्र
 भीतिबेलकोट थोसीनुवाकोट कामेसी इल्लोग ठगर
 गयादे थो कुरो भयो भया पद्मी नीदी इल्ले प्री सुलगे
 गातनु पयो हामी इल्ले वेलामा चेताई दी या वेछ
 तीम्रासादेवको सभागा भनिधनवंत ले भेदा तोपी शी
 कीकावी माच्छापी नेवारका भेसगति राता रात दह
 चोक मा मशानका इमुरमा पुगी धनवंत कामिले ग
 पाको कुरो सब वीस्तार वीति गर्दा मशानवाट राता
 रात पाकि सपठा तु भयो भोली पलट सो देवज्ज सीका
 पापुलागनु भे सीव भन्ने लेवना याको पौत्रा सम्राज
 गनु भयाका वेलामा दह चोक वाट ओ प मशान जलो
 पठा तु भयाको मानि सहाते पुवाज्जका इकुम इन्द
 इमुरलाइ नेपालवाट दगा गरि जेसी इमुरायाका द
 इमुरेरीनुवाकोट थोदे पालनु इवस भनि वीति ग
 चार पुवाज्जका इकुम भन्दा सदेवज्ज थोदे की
 रिवकलनु भयो भोली पलट सबैरे मशान पनि
 नुवाकोट आइ पुगनु भयो वा २ दो पद्मी नीमी लाई
 यतावाट सीका रवेन न लाई उठाई लो जान्ना वतो
 हो भनि सदेवज्ज सैग मशान वाट सोधनु डहा म
 लाई सीका मा जा पु भनि वीति गान्नी जगत पाडे जेसी
 हो भनि वीति गनु भयो र जगत पाडे लाई पुत्री केर
 दारागदी बोलन फेरी सुसिनी कोधुवा ^{दा} दा वाजी

गर्दी ममात्र हेर मनस्तामनियार आरुदन थोसीका
 जेसी वेल कोट का जेसी नुवा कोट का जेसी सवे है भनि
 धीस्ता गमोर आरु आरु सुखे गिया जेसी लाई पति
 पत्नी सात्तीगदी यकना लेक बुल्यो अहं मन
 ले जेस जग्या ले पोल्दा हमीद हना सिन्या होइन
 न्याय वक्तु हुवस भनिं मन लेवौ तिगदी कुनका
 सायेतमा न्याय पति सोते जना ले हाया तीउ
 जना मध्ये पजना लेत न्याय पाया का पर घडी प्रदी
 आफना हातमा परोको देवेर आपेले दुरी धसी
 मयो वाकी देका दुनिलेता तमा जये प्रकास
 मधमेले साहेव म्फ सी घ प्रताप सोहेव म्फ लाई
 पत्नी यो भन्या ती प्रावांती का दो वट देउला भनि
 लो भदेख पुदा हमीले तमा जय प्रकास को लाकर ची
 सापानी कोवन मालुकाई सोहेव म्फ लाई यता वाट
 यलाई प्रभु पुन आया को हो भनि कायल भे पौंति
 गर्दी साम्राजिव मा लाग्या इअजे इदलाई रावतु
 देन भनि अगत पाडे स्मित मन लाई मारी दीउ
 भयो य समत मा पस न्या जेसी इदको वाधा बीती
 ही सर्वथ भयो ॥ आज देखी जेसी इद लाई फसे
 ले पाउलागी नानु सीपाही सति दोहोरो सला मगड
 उपा ध्या ब्रह्म सा रत इजदोग नु इन ले स्याहा स्व
 धागड भनि वदेन वाधी वक्तु भयो ॥

ताहाप्रौतअधीपनि नालहु मारी मलाई दीयाको
 हो आनउल्लो ता न्को नालहु म मलाई देउभनि र
 ताजितमद्य राजा नेचो तिगरी पठाउदा नालहु ती
 मीथा मन सकन्यो रहेनहो भालहुमको वदला चांगु
 मारी देउला भनिगो वी महाराजवाट हु प्र भे पठा
 दावदीया भनि सामानस्वर सा सुदुति पदी वाट आ
 उद तीमा लस्वर वेलकोट भेज्या नवाट आउनु भे
 न्को वदो वस्त भयामा ॥ राजा राजा जितमद्य का
 पुवतीया पार पां सुं थापा लाई न ठाउदा नालहु मारी
 तीमी लाई दी दुला भन्दाका आन दीयेन न चांगुमा
 चाहु ललाई काही दी न्का न मय प्रकास को चां
 गु पु र्चीनारायणको हात सो पनु मोने द नये प्रकास
 लाई चीरा उनु मोने हो भनि प्रसुतामले कु राकाट दागे भनि
 ताजितमद्य ने दु र्भीली नालहु मा चामा हा मी लाई
 दी यावे हो आन पनि मनो मीली मायाको चांगु हा मी
 लाई दी ने द नी मीले जाने पद भनि परसुताम थापाला
 ई भेरा मालाई नन सकी लो भन्पोका माडो लाई पार न
 लाई मोर्मा भाडागु मीली चांगु हो नलाग्पा इ र मीली काज
 न्या भन्पात मोदे न भनि भाफु पुर्व पति से देप गया हो न्या
 सायेत का ^स लाई मालस्वर नीस्को लागेमा आई दी लो ग को
 भाडागु मदन मा आउने द हा मीने हो ने हो भनि ओपे लास्वर

ली पावलागनुइहा ॥ राजभयप्रकास मइले गोवर्ग
 भादागु को राजादीली चांगुली न आवा कोद भनि
 धौरे को जग्गारी साधु सौ धसी पावा टलास्का पडा
 इ भादागु लेगलडन गोधीस्य नालडुवाट आदिजीतपुट
 कोटवेदी दाई माडुलो लडाइ भयो काठ मोडो का नाल्य
 सीत जोरीयाका वेला मा पारन कालस्कर आदि पछाडी
 होडा गोवर्ग को लडाइ वीगो सी वाम वदव्यात मेसी च
 पडरि प्रभिति धौरे मानो सपन्ना ओ प्रीथी नारायण के
 पालकी वीक म्पा दोल्पालाई पनि गोली लागी मन्चो आ
 फुपनि पापुप्पाडा डुनु भयो लडाइ वीगो अवभाडागु मे व
 ह्म्या हो भनि मे मावी या एरि भाडागु पावलागनु इहा
 पापुप्पादा चल्न सक्नु भये नर वेति गन्धी नेवार का पीछी
 या मा चवी कावशागनु इहा वेल कोट पेडी मा प्र सु राम था
 पासीत भेट भयो र भर्ष राख्यास व्यापा भनि डकु म्भयो
 र **धर्म** महाराज भनि वीतिगरी आफु नुछोरा प्र सु राम था
 पालाई पापु (च वरी पण्ड आफु वेल कोट को भोम्पाइ था
 मन गयो साम्राज्यर कीरी नालडुम थाम्या ॥

धर्म
॥

ओ प्रीथी नारायण साइ भाडागु पावलागनु भै रात भित
 मइ न सेग भेद गरी लडाइ को वीस्ता गुनु भयो धा भै लडाइ म्मा
 काव व्यात मादा दी लडाइ वीगान्धि होइन भनि डकु म्भयो
 दाता भै लेदी या के होइन न सले हो सीमी लाई थादा मा यो दे हो
 ला थादा न पाया को भय सै दे प कडु ला भनि तगा रात भित मइ

लेबेला गदी भदीका म तपाईको पाउ ना हुन आका के हु
 सह्यार तावत होला भनि कुमु प्रभेय वदीन भाडागु राजा हु
 भयो ॥ ३॥ प्रीथी नारायण साहवाट भुवाको रेभादा नीप्रा
 मेराचिन वीरोधपायी मानोसमलादि देउभनि दुर्लुङ्गारा
 जीत मइत्रले पशुपाम थापा लाई दियो न न ॥ ४॥ रामाय प्रव्दात
 मइत्रले पनि राजारामित मइत्र सीति मानीस प्रव्दा हाप्रा
 नेपाल का मइति भन्नाका तीनी प्रीथी नारायण साह हुन
 ती भाइत पन्था पछी हाप्पो नेपाल थामी यो भनि मेरा मेमा
 वातिर भामा भयो अकाशेको लसुदा श्रीपुत्र गंगा लाम्हा
 तीमी पुतली काटी उषा परोला रामाले बेलाछो पनु जई तल
 र्थ ती वडा दल्लिदि तीमी सुकन्या देन गौलादि देवगरी म
 देउपादिदु र ती दो सेभा गुन मेले जान्ना केहु भदि
 पलादि देउ तीमीले यो छरो माने नो भन्ना तमो हाप्पो रामा
 रइन्ना देन ग्रयो भनि जान सबथा पलादि देउ भनि वारेवार
 चौडीले य्ना मानीस पनि वारेवार पठाया ॥ ५॥ लेला रामा
 रामाति मइत्रले मना सुने वसी ३॥ श्री है मेरा राम रइला
 रइला गया जाला आपन नाथुला मा गाल पान्ना देन रा
 ज्या ल क्या मेरा ज्य गया पानि सराको मरा ग न्जि देन
 तमा हातमा प्रीथी नारायण साह सोप जा देन भनि राजा
 जय प्रकाश लाई जवाप दी तीमी मारी दाहा हुन लगेला अ
 व तीमीले भाडा रामागर्न जोग पडेन आपन लसुदा मापा

उलाउ इवत भनि राजाराजीन मधुलोउरीपमारा
अधीसम् पृथीनारायण साह सेगुरोगरीयोवतेराभा
वाओपगन्यभवमेले सोहीउपायगन्य हो भनिमा
शामवाटवनि चिनंदगरी राजाराजीन सैगलीडा
भेनुवाकोट पाठनुभयो ॥

भादगाए रामगनुहुदाचाटनवाटजीवाटराठानु
भयाकोभीआनीलादिद्वय रोग लाग्यो र वेदेदलेओ
सधीगदीनीकोनभेअसाधेहुनभयो रायाभीनला
गजापदी सम्प्रीगामा पुजाउनेहो भनि हुकुमभेचीन
वनकोवाटो गरी कासीवासला ईवीदाग कुभयोदो
घाटपुगदा मनोको रामानीलवीक्रमसेन पनि छोटा
टगयाको रईदोतीदोलागयाको दिखदा आफुमे
दोलाको भापन उधारी देरी दोलावाडागचाहनभी
आनीकोदोलाकासीपुगरीकासीवासभयो ॥

गीलवीक्रमसेनलो चीचमादोलाकोवीपदी
गन्यको ववरणीमहाराजपुथिनारायण साहवा
टलेनुभयोर साहुँ रिसानीभेमेराभीआनीको
वेपदी तेलगेगयो नभतेस्कोवेपदीगदेलो भनि
हुकुमभयो ॥

अधीभाडाए भापासु रामभापाको कु रा सुनी
राजिन मधुले दगादीदा दालीवासीको वटव
वीथीभाफु होभाडाए वधु पयोको तीमिले दगा

दीपादी इन भाने हुकुम हुदा भेले दादादीया को हो
 इन प्रसुराम भापाले पो हो भनि रागगीत मदन ले भेदा
 वर्ष दी रागगी-उवा को द पा लनु हुदा मदेकी अनयो
 तन मोने भनि रागगीत मदन रोचि गी गदी तपादी
 देकी मेरो अनयोत केही देन गी भ्रा मेरा वीच मावी
 लुपु पायी प्रसुराम लाई दे भनि हुकुम हुदा रागगी
 त मदन ले दी युन आ ते स कुरामा अकी लाई दे
 वा पुन्या आ पु काम गयी मेरो ते स घडी वेपकी गयी
 ते सर रागगीत लाई पनि न पछी हुन्यो देन भनि रा
 सा नि भे कामी कालु पो हो लाई रागगीत म
 दन सेग पाल चोक् मा भेद गर्न कवा हुना ले पछ
 नु अहाई केही को भदी की दाग दुभयो ॥

नीलवीरम सेन लाई सेवना सम्पल्यो हुना
 फन को सकल भनि मन मावी आगदी शत्रा बुवा ज्य
 का गुप्त पनि तीने हु नीलवीरम का पनि तीने हु न
 तीन लाई पग पा हुदी कार्य सीध होला भनि गौ रे
 र पेदीत लाई दा की वहुन वा तीर नामा दी शत्रा बु
 वा ज्य कामा वली पनि हुन भाई हद कामा वली पनि
 हुन मेरा ने पाल्यो काम दी ला यो चीचमा वहुने की
 चला पर्न लाग्यो रागगीत नीलवीरम सेन सौ आनि

मागनु पनि छ आफना दुलु जु वं कु रा ग नु पनि छ ती
 पाना सम सभा लाई लपाउ न्दा अर्थ गर भनि पेदी न
 लाई बोदा गरि वक्तु भयो पेदी नले ति न वी भ
 मसेन ती ल कुरा गदा सभाले भन्दा गु मज्जु ती गो
 र्वा का राजा का वी चमा वदनु इव स गो र्वा का रा
 मा वदु ते छली छन मेले उ का भी चमा वी को दो ला
 दे भन्दा भेदी रित मन्माली म लाई दगा गर्न भ
 च जसो मां दहु तपा भी वी चमान वदनु इव स भनि
 सभाले मवा फदी दा पे दी नले ती गो र्वा का राजा ले
 ने पाल चा दो मो न भन्दा अप सो च मो तु इ छ इ भु र सीत म
 वृथी त गरी नेपाल चा गो मन्मा गुती पुडी के अति
 मो लला भनि इ स्पा छ अव स दगा गर्न लाई हो दन भ
 ती पे दी नले फे री वी ति गदी तपा दले ती गो र्वा राजा के
 भेड पा या के देन यस विच मान वदनु इव स भनि रा
 माले भेद पु सो भया गो र्वा जो छु भनि गो र्वा आइ गो
 र्वा का राजा सीत भेड गरी ये से वे वस्ता के वी स्ता गु म्मा ॥
 गो र्वा का राजा बाट मे रा ता भेट न गरी इ न्दा देन गु म्मा
 भुं कुराले तपा भी लाई प्र ति त प द्यु सो कुरा म गरि दो
 दुला पु वा का मा वली पनि ती ने हे भाई दा मा वली
 पनि ती ने हे भ क सो गरी दगा गदला भनि इ भु भयो आफु
 लाई जानि गरी प्र की त गन्दा हो पु नि कुरे ली पे दी न पे दी न को राजा

सीतवसी भयाकाकुश वीरारगरी रामा का मैम प्रलित पाया
 फलादीन मज्जामी रघाट मा भेजगु दोहोरो लखारले हा
 त हलियार नलपणु भंयपुरोवाधी सकार भा भजे लोकोमो
 भजे आइ पुरोवीती वे आंम शाजवाट आपना सेग का केम
 ली फुनेलया मा दे रा भयो तनो कारा मा नीलवी भ्रम पानित्री
 सुरागेगा पारी आइ दे रा गमा अघी हलियार नलपणु भंय
 वदोवसा थीयो बाह पुरा भयो भेरा गमा गुमा जोड को कानि
 रमा बालुवा गे रानी दाल तलवार जाहा जाहा राव्या का दो
 उसे उसे गुमागे सबेले नहु भनि सबेला दिहु कुम भयो वेहा
 न भया पछी सबेरे आकु स्मेत पावला नुभे भेरा गमा गुमा
 को भयमा पावला नुभे राजा नुभयो लखार भजा भसज
 सगुमा आकु आकु ले दाल तलवार लुकाय के थियो उसे
 सगुमागे वसा का थीया तनो कारा मा पानि गो रे आ पे दीन
 लाट अथो लाट हात हलियार आप्ने दे रा मा रावी गे ड को गी
 भेरा गमा गुमा पुनि महाराज को र राजा को भेरे भयो ॥
 वेले कुसल प्रसेन भयो ताहा पछी वको न भयो र पे वे
 नेपाल कसो गरी मली भनि सोथनी भयो परि नाम भी आ
 नीको दोला देवा कारी सने कुश न मील्य पां गारी भुपुवा
 द शरा दीदा आपरा आपरा दाल तलवार बालुवा वा
 द श्री की ताहा तावा पयो तनो को द्रा को धोरे कारीया
 राजा नीलवी भ्रम ते न लाट पानि पन्नी रामा मनाना के
 आभु नीन्ना भीषी को हो भनि हुकुम भेने न दाल दिदी

माचवई ते गेली गोर्वा जादा धारामा गोरी आ पैदीत
 सेग राजा तिलवीरम सेन को भेदु गयइर गुदुप्य
 तपा भीका कृपा धर्म ले सेत योगतिगराउनु मयो धंये
 तीमोचमभाने राजाले भेदा वेदीत ले केही जवाफ नदी
 मनमाजलानी शव्या धारामा केही कुरा भयनन गोर्वा
 पुगीदवीरमा प्रवेश भयापछी उीप्री थीनारायणा सा
 ह संग गोरी आ पैदीत ले मलाई धर्म दीउ यस्तो काम
 गर्नु यही हो इश्वर को धर्म महा राज भाने वौनि गयार
 को निनलागदा धनी पनि वस्या पो धानी केही पनि नमा
 नी हाम्रा मुलुकमा वहनुइ देन भाने इकुम्र भै तीलवी
 नमसेन राजाली नुवाकोट पावलानु मयो पैदीत का
 कुले कविला तनौ तया ॥

उीमहाराज पृथ्वी नारायणा साह नुवाकोट पावलानु
 भयापछी राजा राजा भित मक्ष पञ्चन गयाका काजी
 कालुपडे ले राजा भित मक्ष मलाई पञ्चन नसकी उसे आगुदा
 महा राज वडते रीसानी भै कसो गरी पञ्च नसकी नस भनि लो
 धनी हुदा पुनका मुलुकमागे पञ्चन मलाई इकुम्र भैयेन
 पलौ थोय माराज आयनन वने पादेवी फीरी गया ईसारा
 को सेले दीयेइकी भैले थाहा पाइन भनि वौनि गय्या ॥
 उीमहाराज पृथ्वी नारायणा साह को चीत बुनेन यस्तै समय
 गोर्वा महाराज को नखा आदि वै साल मेहामालती तपवन

का राज्य कर्पूर तलाइ आदी ग्राम इह दखल गरी ली
 या ललीत पदनका कामी भौ ब्याल धन ले फो मलीना
 दिलाइ गरी आफतु गरी कवि आया पेरी गोवि मह
 राम को लाया आदि धाँ थली दह चोव फदि धुल खेल
 वड पुनना हली भडीर ह्या भाइ पद्मी नेपाल नवतमा प्रवेश गरी
 ललीत पदन का लाग धरे ग्राम इह दखला दी सक्के १६७७ द्वाति
 क मावुग मति मारहेका उी मद्दी देनाथ कनलीन पाडाइ हले वो
 काइ ल्याया राइमा आउन्ना गाउ का मारी सहइ लार्द कयो ओ
 उन्पा भान्या मानी सक्कन गोर्खा बापे जले आ पुन नदी रावदा
 ललीत पदन का कामी इहले रुपे भादी बुझाई टे ववडे ग्राम चो
 पागाउ सुनागुटी खोचना वग मति फदि यति ग्राम इह दुगद
 दी पापद्धी इने गाउ इह वाट दाराग ने पुगद रुपे भाभा गरी गो
 का मद्द राभलार्द माहाजन सेग सापट ली दी याको कर्मति सिदी
 यो भाइ प्रान्त ललीत पदन का राजा राज्य प्रकास मद्द नवनवे
 रादी भे सारे रोगले पाडागदी रोग सप्रन नभे सावे १६७८ आ
 भोगावादीन जादा पालोग भयो ॥

दीलाइ देका भौ ब्याल धन कामी ले नुगल डोलका वी
 भमीन मद्द नवन ववउमेर भयाका लाइ ल्याइ आश्री रा सुदी
 दका दीन राज्य भौ सेव दीया नाइ पद्धी उी प्रीथी ना राय रा
 साइ वाट कुति पुर्का उद्योग चलाउनु भयो नाल दुम दह भे
 गयो ॥ नेपालका ३ राजा जोरि हाल्फु की तिहुँको सार भया
 को दह चोव द सोइमा इह भयाकोइ अव दह चोव गे थिनि

पुरां नको उद्योग गम्या ही भानि काजी कालु पाडे प्रभीति खवभा
 रदार साधली यशराज दहचोव पालु नुभयो दहचोवमा राज
 गर्तु भै सवभा दारागेवसी कीति छु हो नको सुलाइ दु दा सवे
 ले आफु आफु ले जान्याको कीति गम्या काजि सुरप्रताप साहवा
 सं न्याहो पुट्ट भनि वीति गम्या काजी कालु पाडे ले तीन सहर
 यव मुहदा भेरेइ य प्रवेला मा कीति छु हो न्या पुट्ट न्या छेन अ
 दुवेरी वरी हो कुलाने जेसी कासा येत मा सुखदा नारवा रजा
 हाप न्याको छ सवेरा पु कते हुं दे गमाको छ आज पुने जेसी पाने
 ताये छन मुहदा जोरी दहचोवमा ही बैस वस्याको पाने छैरे भ
 यो इ २ जना लाइ बोलाइ सोध्या जावत भनि वीति गम्या रई
 २ जना लाइ सोछा बुहुदा भेले सुखदा दिन पाने उस्ता छेन न
 कीति छु हो न्या पाने सायेत छेन अले कीति छु हो न्या उयो
 ग न्या जावत कीति छु हो न्या सायेत मकी चा गेई दु जे
 लेहली मकीति गेला तव उद्योग गम्या जाला अले पुट्ट
 देन भनि कीति गम्या ही बैस पाध्याले मो कीति छु हो न्या
 ले पुट्ट न्या छेन नको लाइ छेन हु न्या छेन मको ला पु नलागी र
 हेहु ही न्या को पचापकी मकीति गरी पगुला रु सवेला
 मा उद्योग गम्या जाला भनि वीति गद मशराज सोहे रीता
 जेसी लाइ र ही बैस पाध्या लाई नीमी दुई जना पांल्या
 का मुनमा कपाका रहेछौ त देखी दो आ गोर्वा दवारि मा अर्को
 जेसी पाने कोही हवे न ही बैस देखी दो आ मैत्री अर्को कोही
 रहे न छ दामी ले काज गदी कसो हु न्यारहे छ हेर भनि रीसा नी

भे भे ले सायेत न दे सा वाल कृ दन जे सी लाई होई मेरो काये सी
 ऊग दला भनि हुकुम हुदा ॥ वाल कृ दन ता मेरा लेखा के रोव
 रो हो ले सले सायेत न दे लाई हुनु का मग नु हो ला के रोव रो आ
 मा गु लेली वेला मा भ म्या जस्तो होला की ति पुर अले हो च
 होइन पुर न्या देन भनि मे सी ले वी ति गदी महाराज का मन न
 परी सुर प्रताप सा ह प्रभीति सब भरादार संग स दया दार
 की ति पुर हो नु हवस पुर ह भनि की ति ग्या मे सले पाने हुँ का
 को ती न स ह व प्य व व द भया को ह की ति पुर हो न्या से न
 हुनु वाट व न्या पर मुहुदा जो रि रहे क्या मारी सले पाने स ह न्या
 हो वी ति ग दे व न त हा न्या होइन भनि का जी कालु पाडे ले केरी
 वी ति ग की शिया नी भयो कुलार्न द जे सी वी द भै ल म नु गया ॥
 ने पा त ती र वाट पाने मारी स लाई रा व्या का रहे न गो वी ति
 की ति पुर हो न आयो भे न्या ख वर भागुदा की ति पुर भ म्या को
 ने पा ल को मुहु हो ल्यो गो वी ली ले ली यो भ म्या त हा मी ती ने
 राजा को राज्य गया यस लाई अधि दायी ह लले द ह चो क
 माउ ^म ~~व~~ न दी न्या होइन उवेला सं मी ले ~~चु~~ क्यो आम पेरी
 की ति पुर ली यो भ म्या ता हा मी ह ह स वे लाई मान्यो त स र्व
 हा मी ती ने राजा भे की ति उ क गु दार गी था म न्या नो ज्य द
 भाने ती ने राजा ले मती वाधी की ति उ क म द न लाई गया ॥
 आदा जो वी का का मी कालु पाडे का वी ति प्री थी ना
 राय रा ला ह स ग मी ~~म~~ न लागी वाल कृ दन जे सी लाई

दाकी साइत दे १५३ भयो सावे १६५ सम्वत् १८१४ मेखवादी
 न १६ जीदा ६६६६६ सनी अवार कादी न ही मा सायन लेखी
 चदाया ॥ अथ होमा दीन वेला आहुण पो काभीवालु पाडे
 लाई महाराज वाट वगुनु हुदा काजीले अम पानि महाराज
 मधोतिगडु कीर्तिपुर का गुहार लाई ३ राणा कालस्कर अ
 यो कीर्तिपुर वलीयो भयवद्वेष्ट होमा होइन रतिमाफो री
 होनु होला भनि बौतिगदी मापनि पैसु नपरी तत्ताई मन
 गा होला पो भनि हुकुम हुदा मेले मरी हुमाका सभ्य हु
 न्पारेद भन्ना मभन भिहु भनि भुवमा पैचा ल्हा हली आ
 फ्रा मेठा छोरा विस राज पाडे लाई शत समाती महाराज का
 पीठामा हली वीदा भै हो भवत्मा बना हल्पा ॥ कालु पाडे
 का साथ आफु सीत भयावदा लस्कर साथ लाई कीर्तिपुर
 मा हल्पा दी हुलो लाई भयो राजा जय प्रकास ले आफ्ना
 सबै फो नली पाटन बाट कीर्तिपुर आन्ना मुल वाटो समाई
 फो नभयो ॥ कीर्तिपुर मा हल्पा गद्दी गोर्खा कालस्कर
 र पदाडी होमा राजा जय प्रकास की लस्कर भयो ॥
 वीरमाका उ होम्ने भाडा गाएको भयो ॥ कीर्तिपुर
 पसी मीर्य आउन्ना पाटन कालस्कर भयो ॥ कल बुदे
 कीर्तिपुर कीर्तिपुर देवी मनि काटा को पोखरी मा हु
 लोलडा भी भयो हुइ पद्मे का सेना धेरै मया गोर्खा का

लस्का आदिपदाडी होन्वा जयप्रकाश मन्त्रको वातिर
 होन्वा भागाउ लस्का पावनको लस्का फोतिर्कु काल
 स्या वेराह होन्वा आगाडिपदाडी को वातिर तीती रवी
 यमा नदी गोर्वा कालस्का ४०० ६६ होन्वा मन्त्र लडा
 होमा गोर्वा तर्पका मुख्य मुख्य सरदार हन मा ॥ का नी
 कालु पाडे चामु साही लाज्ज साग अनी सं ह म सम भो
 राना रन सु राना की धाग री कान की चम्य री का की भाग
 र भजारी उनी म धाति मनी राज वस्त्रात नवर साही र
 हदेउ म ह म म प्रकन अधी कारी नारे थापा वी धु थापा
 नन्वा थापा ना धु थापा पुस्या ना मन्वा भा नु पु था
 गुर्द कृ ह न मनि राना म्नु अधी कारी दा वा दन अधी
 कारी पुस्या वा कुर गा धर साही धु धी वन साही
 अंवर साही ती वन साही वलु वा थापा नानु अधी क
 री अम्वर साही नवर सेन प्रभीति गोतिया थर धर
 उमराव हन होरे मन्वा धामल नि धरे भया ॥

ब्रह्मलदाई हुदा ती वाग भेरे व ती नये वागी
 थरी आपरा मे दी र वाट हन वार ल दगरी केही
 लव मय वेडा हलदाई हुनाले म हा घन घोर भेधा
 धु न नु भयो ब्रह्मलदाई प्रथ म पहाडा देउ पाट
 नका ती पाई लिंग म्यो धडी व २ सम्म म हा सु भ
 भयो २ तप कालस्का मध्य दे स देवी ती वाई का

हादी राव्या को नारको दी प्रभा हू गोवा को लख्य
गरी ५२० ० मना को से बा भयो ॥

गोवा का महा राज वाट आफु लडाई वी पी अ
सला सुरा सुरा सदी रिका जी उम राव हू धे मय्य
भनि गोवा महराज जीव को से सये गरी भागी भा
नुपदी पुतवा हू ले पानि धेरे मे दे नत गय्य उनी
लेपनि नपादा मये कूल थापा का वी म्मा चदी दह
यो कदा डा चदी माथी पुनु भयो र का ल्या ले ता भ
न्यो थ्यो मे ॥ हू ले गदी वी गोवा अव आदा वसी भ
लो हुन्या दे न भनि दह चो क था मना कन मानी स
रावी घा हता प्रसारी आपु सुडा गुवा को ट गार्डि व हनु
भयो य स लडाइ मा मय प्रकास म हू ले ल पेय लीय
न फालु पाडे का सी र मा च का दी लीया ॥ दालत
लावा एवो गली भाग भेर व का देवा ल य मा टा सी दी
यो गोवा का सुरा सुरा सदी हू कन मारी स क्यो अव
पेरी उगी आपु न वचा ता गत होला भनि अहंकार गरी
व दो हू गरी ल पेय दी नामा यु कर्द को ति पुर फ क
व दाई गय्य ॥ *

महाराज पृथ्वी नारायण सा हनुवा को ट पुनु भयो
र पदी घा हता धेरे मजर हू का जी का लु पाडे प्रभीति सु
रा सुरा सदी हू लडाई पदी गोवा महाराज वाट दु लो

न अजसम्म सुववाउडे ॥
 फेरी इस जाले चोरे दोसा जादिल इति गंति सेवे रामा इत्यु
 ती धन धरे लपादि धीप सुपातेनायका अधीन धनार्थना वीर्यो
 रधे रे सुन थपी शतनामात्र दाना लादि दीया कर्त्ता गन
 ४०९५ मा ॥ फेरी नेपा लमा अधीन भयमा का ल्या हा
 नाम्र भीभीत गरी सौधका द्वाप राखी लुकी या चकी
 वनादि चलन गयो ॥

यवर्वसा वलीमा लेवेवे

अपसोच मोनुभयो शवर्क सम्म कट्ठ पानि था मीयो
 र फेरी लडाई लाई उद्योग लाई मानी सतलास गरी अ
 पुमम गुतिगानी लाई लागु भयाको थीयो गोर्खा मिहा
 राम का लस्कार लाई सरद को मुस्कील पन्नाको थीयो
 उसै वखत नेपाल का प्रजा हुकुम का कपास लीन आइ
 हुकुम नेपाल आ पुन नदी पुनी राख्या पद्दी हुकुम गमा
 कोन मान्दारी सादगी न हुन लाई खस मा हुंदाई दिया
 गोर्खा पुगी फेरी नुवाकोट मा बहनु हुदा नेपाल बाट
 अधाल कोसी हुन की काई नुवाकोट मा दवरि वनई
 ताही राजगनु भयाको थीयो जब लडाई गर्न को तया
 ती भै आनु भया पद्दी नुवाकोट भेरी वि आदी देवता हुं
 रुका स्थान स्थान मा पुजा पाठ पुरस्कार राग राई सा
 गी गी लस्कार कुन गराया ॥

उस वखत ललीत पवन का रामा विश्व जीति म
 ह्य का पाला गोर्खा मिहारा जे कृति पुट को लडाई मा
 थीर हुदा कालो दास कामीया दोरी मै भु थर्कु भया
 या कु वहाल्ला कामीया दोरी लाई दिया की लाई
 को थमीति महत्र पार ल्याई रुनी गरी राख्यार या कु
 वहाल्ला प्रथान का दोरी ले रामा माथी दागरी र हदा यव
 दीन की भजीत महत्र रामा मदी ड नाथ का दसन गनी नीमी
 गमादा मदी ड नाथ कन स्थान मा मु हुदा फेरी राई राख्या

कोरेवदा राजा से कीन आन लोव नाथ दे दो गरी
 राव्याको भैदा आन साथ कामानि सले सदावना माफे
 कन राव्याका दन दे दो गरी राव्याको दैन भनि वि ति
 गरी राजाका म नाम आन मलाई क्या भयो भनि आ
 श्याय्य मानि दर्शन गरी कर्कश सीधीवा ठलो टो
 या हापदी दरिमा आया य सदीन चौकाट पै चम्पा
 लमावसी रक्षा का थीया उसे वलत्ता थाक बहाल प्र
 धान का दोराले दुगाले दानी भाग्यो राजा लई लो
 न यत्ता स्वाइनी मेले राव्या भै भरी सले हाव्याको
 दो भनि उपलगी रक्षा ता हापदी राजा का साथ मा
 र्हा का जगती प्रधान हुइले राजा मा थीय स्तो गन सक्य
 लाष्टि माई सास्तीग रुप नहि भनि वीनि गदी आउ समहि
 त्याहु भानि राजा लवाट उठी भो न पाया कभी हुइ आजा
 धर धर गया प्रभा हुइले थाकु बहाल कानी बो दार दो
 थाकु बहाल का प्रधी का दोरा दुइ भाइले अवश मा जीव
 रक्षा हुन गाइछ भनि आदी सक्य समको पो र वगरी दोउ
 नपाइ भनि अक्को माया मारी दुइ भाइले दालता वारवाधी
 नीति रवार वीची क्षत केरा दियो दीया हुइ क नध पाया
 प्रभा हुइ क न मारी आहु भैयो हुइ क दीयाको थिये नर
 समाहुन भन्या सकन न नी दुइ भाइले भन्या हुइ हुइ हुइ

भौसे नभानसम्प धपाई इटाई पयाया दवारि मादो कादोका
 मार हन्या पाने भागिजादा प्रक भाइले घेरा दीन आहुंजा
 लाई इटाई अडोर ह्युको भोयो मुव भाई दवरि को बोकावा
 रभीत्रपसी मारि राना भयावा गायो जजादा रानाले वा
 कुवहाल्यु जीवा दोराले ने नितावा वीची अयो भेना
 सवा पुंवा विलेने अवमे जेतले न्युका स्या व मीत्र पल्ल्या
 हो भाने दराई दुरी जा रापनि तले मुका स्या नमाय सनपा
 उदे भेयाई सख पहागि चोई चर्चा उदभाइले देस त्याग
 गति मध्ये सती रभागी गया ॥ काजी हल जे थाहा पाया
 चोई दवरि आई हेरी राजा परलेख भेगयाको देखी बडते
 दुखीत भया धन वने काजी उसे घरी थोरै मानी सइस
 साथ ली कानि पुर गया कानि भौवा ल धनले दवरि
 मावसी मानी सइस लाई नीवा कुवहाल्यु इलाई वो
 जन पगया गडा काजि गये को केला पान सवने न
 ताहा पही चाकुवाहाल्यु को बरको सब थही मारि दे
 नगाया ॥ राजाको मारा भयापही ऊकी मइसा तिले
 वडते वीलापगरी सोई म्हाल मावसी प्रजा इरु फन कजा
 भानि की हे प्रभाइर हो मेरा पुत्र नीमिइ रुका मइसा जजा
 ई भाहास मको आपद आई पदी ब्याही र ह्यो भेदा
 पानि केही उतर नदी चुप लागी र ह्यार तेही प्रजा इरु व

न ओसर मा चार न आवस भाने भावदी आफरु
 दोराको सज्जसगरी सनिमानकन सनिबसीन ॥
 उसेवन मा कौनि पुर तीरजादा कौनि पुरवामानी
 सले पाटै कामानी सलडाहिगन कन आयोकी
 भेन्ना सैबाले मावीस जम्मा भे आउदा का निधन
 वनलो डुलो सोरगरी समीलडन अयाको होइन
 म. इराजा जय प्रकास मदन काथरा मा सरा आया
 कोहो भेन्ना चोदे राजा लाई ववर दीन ग पाररा
 जा वाट नास चोद भीत्र राकी भेद दीदा कामी
 धनवन ले क्यावीति गयाकी हेमहराज नसकन
 वावा भनि मानी रयाथो उनकन रयाकु वहाल
 का प्रधी का छोरा ले दगा गरी अने गराया अवहन
 रकन वावा भनि चरगपा सरन मा आया भनि को
 निगरी ललीत पटै मा राजा भीसेव दी नानी मीनि
 पोलाई लपाया वही भावे सम्बत १६८५ भाडवदी
 १४ कादी न जय प्रकास वन राजा थापी वीर नति
 मदन कन लगी ससकार गराया रजाका मदता
 री पुत्र का विसर्ग गरी सनिगईन ॥

१४ मेन्हा काति पुरल लीटि परगको राजे भोग

गरीसकदा इन राजालेबाहीर राव्याका स्त्रीपद्मी
 आनोसी रेगगय। ~~कौ~~ थीइनर सोहीरोसले तेसधेचा
 लाई मारनकन मुकी गम्यार धेचा दाई काजीभी
 ध्याल भनकासरा गयोर मनुकी गरीतलाई कथा
 लाभनि सीलासादी राव्या ह राजाले राभका ममया
 कोदेवी दामाणी इनलाई राजा गरी दामोलाई
 भलने ~~का~~ देन भानि देखु दो वान तोर सफर गर
 जादा उनै वाट धपाई को नि पुर प गय। ॥

राष्ट्रपद्मी ललीत पदन का का नि इह ले भ
 क पु र जाई राजा राजा भानि भनकन पुदाई लाई
 शावे १६८३ मे दामा ललित पदन मुराजा
 थाप्पा पर्व दीन सम्म ललित पदन का राजे ग
 दी भाद्र पु र निरि को मान म म बुरी गदी मनन परि
 सेख मुलमा ~~का~~ इ ग न जादा तसे वाट धपाई प
 गया ॥

राष्ट्रपद्मी केरी का नि इह ले राजा थापन
 लायेव का ~~को~~ ही नपाई राजा जये प्रकास भई मे
 कन लाई राजा थापन पली भनि का नि पुर
 ई शमी इ दवाट भयाको अपबाध देमा गरी व
 फेला राजा भेन लायेव इतु र मात्र इतु इ इ अव

प्रान्त हमी अर्को तह गन्दा देन भनि अनेक तर
 दुखेग बुझाई समझाई ल्याई देरी राजा थापा
 मय प्रकास मधुलो अर्घी अफुलाई पठायाको
 रिस मनमा दागरी राखेको हुनाले कोतिपुरमा
 आफु आयापछि देवानेद उप्राध्यालाई ललीत
 परनपराया कामी धनवंत भोव्याल आदी प्र
 धान इत्यादि मये प्रकास मधुका आग्याले सा
 तपुस्ताको धर्म दी सत्यवाचागरी राजाले बोलाया
 भनि कोतिपुर लगे गयो ॥

मये प्रकास मधुलो सत्य बोडी धुवे कामी ला
 ई वेधागराया भोव्याल धनका मिलेछ मये
 प्रकासका वधन मारुन्दा देन गोर्खा महाराजक
 न कुर्ने सगर्ने देन भनि प्रतिग्या ग्याको हुनाले
 वंधन मापर्दा केवावाट डुरी होको मुहुमा रोपी
 प्रान्त्याग गयो यसबरा पावन का प्रजाइलले
 थाहा पाई प्रजाइलमा भै कोतिपुर अरुको
 नारायण का स्थान सम्म आई पुग दा गये
 प्रकास मधुले ववर सुनी को गली जाई दुई
 नालाई मारी पनना लाई पछि अरु सबलाई
 हटाई पठाया ॥ पकामाई दहन र्थीको पोसा

धपेइए सहायुमाई इमाली दाडी पयाया ज
 येप्रवास महबले ललिते पदनका काजी इर
 कन भुवी राख दालली पदनका राजा काजि
 सुने भेरहा सब प्रजा इरका समदले गोर्खा
 महाराज लाई ल्याह राजा थापनु पयो भाने
 प्रजा इर जम्मा भे गोर्खा महाराज का इर नुमाजा
 ई शास्त्राललित पदमा राजा काजि सुने भयो
 कोद नसर्थ इर वन राजा थापन नीमिनि वी
 तिगर्न आया इमी इर को वीति प्रसेन गरी जा
 न लागनु इर स भनि वीति गदी गोर्खा महाराज
 वाट आपुरा भाई दल मदन साइ वन आफनो
 सागो छाप चोई इर कती साये १६८५ सालमा
 घुसु १५ शुक्रवार का दिन ललित पदनमा
 प्रवेश गराई राजा थाप्पा केही दिन राजे भोग भे
 सकीया प्रान्त नुन कपास गोर्खा महाराज वाट
 इर की पनाई नदी दायास वुरामा प्रजा इर ले राजा द
 ल मदन साइ देउ वीति गन्ना इमी इर को सुख हो
 लाकी भनन्नी नीमिनि इर वन राजा थाप्पा
 को हो नुन कपास श्री काई वकानु इर स भनि वी
 ति गदी राजा दल मदन साइ वाट देही ई दिमी नु

पदेन मदीकादुला भानि दीजासा दी राव्या ताहा
 पदी आफ्ना राज्म गोर्जा महाराज वनपत्रलेवी
 पगुदा पनि नुनकपास नअण्डा द्ध प्रधान मी
 ली अति प्रीथी नारायण साइको नणुको हीकाइ
 राग गरी दलामर्दन साइवन राजा थाप्पा ताहा
 पदी आफ्ना राज्म गोर्जा महाराज माथी च
 चाई गन्या नेपनि नुनकपास नअण्डा कामी प्रमाइत
 मी ली यनिकुते पनि शीकाई दी न्यान सकन्या राजा
 थापी क्या प्रयोजन भनि वर्यदीन भोग गरी सकदा के
 ही दी ^नदेवी राखी थकी सगरी पगया ॥ ताहा पदी ॥

ललीत पदन मारा मानहुदा ललीत पदन वा
 सीर कुती नेमन रागी भद्व भानि साके १६६ दोसाय शु
 कलो धृष्ट्याति चारका दीन राजा थाप्पा ॥ कोतिपुर
 का राजा गये प्रकास मझवाट नागे की गीकाई सी
 पाही वनाई नेपाल कानिने सहभा लुराभी चोराई
 दुवदी लाया ॥ पाटन ठेके महालक्ष्मी का भगा डी
 ठेवमा सुनका मलव राव्या के सीड उगई रातमा
 कोतिपुर लगेया लुल पोखरी का वीथी ^धइमा राव्या
 को अलपसारे को मतपध्वमपानि दुवई लपायो तेसे ताह
 संग राउरा पुवाट ल्याई कोतिपुर का तलेभ्य का स्थानमा चोर
 कुना मारावी दीया अपि सुपनि नाथकन चादी के मलदी

बनाई कीहु महा राजलेश्वर को पणिजीया नाकोटी सीपाई
 इहलाई दमहि दीनानी मोन अजयेवागी श्रीको भेदा बो
 ली गइना इहलीया राउगाउका गमुरपनिरी कीलीया ॥ महे
 भती भुले पलाना गुमाधनगा आकोइ भनिअये प्रकास
 महप्रकन सुनपुदा ओपसुपति नामका भदार सीलापत्र ५६
 ली सवाला बस मका नावाका पुनका जलप सान्याका की
 का नाराकोटी लाई दमहि दीनानी यस्तो समय नेपाल नवनी
 सीत मोहनचोव सीतला प्रवेश भेशजाअये प्रकास म
 शपुन्य इत्रका पुत्र मोति प्रकास महप्र प्रलोक भे गया

ताइप्रांत ल्पेइत्यावाहारा इहकोतिपुर काकाजी
 इहलाई इजरातेपदी दवीर नजीक भे रह्याइह भागी
 नुवाकोट मागोका महाराजसेग मोहन गया ॥

वीरघ्यात मात्रादेन मादा राजा रनभीत महभले
 अये प्रकास महप्रनी सैनान भयाका को प्रजाइह काठसा
 हुलोभने कोतिपुरा प्रजाइह कासामन्य भनिइलागरी
 तीन इहलाई देवीराव्या असवका जयप्रकास महभले
 थाहापाईरी साई साई शुको गरीपराउदा राजाजीन महप्ररा
 मादराई थुनी राव्या कालाई छाडी पठाया असरीस अये
 प्रकास महभले मनमादगाली राव्या को थीयो सतवीअइ
 न पसुपति अगुन्या भाडागुन्या इहलाई देवपदनको कोट
 मा थुनी राव्या तीनमेहा प्रदी धौरे रुपेभा आम्हानि गरी घपाई

पदाया रत्नाभयप्रकास महनवाट देवताइलकास्थान
 ल्हानको दर्वेली वर्यतुल्यार् मेराफन्यभयाकादीन
 पुगनाधनचड्डाला भनितीने धनवर्यगरी पार्थर्वि
 पुजागराया केरीतुलजाका देवालय को भगवनाई
 देवताइलनी मैत्र नगरी पु^{जा}मोन्यगराया सौवुवाली
 गजगरी पुजामोन्य गन्वा यस्तैसमय फवली गभे
 रवकास्थानमा युवज्यापुमाथी देवताप्रादुभाविने का
 पनलागी रहदा योववर रत्नाले सुन्यापदी नासाचोव
 माल्याई कप्रा भेदो भनभनि सोदका केही भवापली
 ननसकदा सासतिग न्यातेपनि नवकदा सोरेसि साई
 हातिबावम्वा मावाधी रावदा रातकावीचमा मरी र
 छो र भोली पल्लु उलज्याफुको घाको सखसोगरी इरी
 लीया ताहापदी वेरी अवेज्यापुमाथी देवताचदो
 भनि ववर मुनी राजा सुझाई सोधनि गदी राजालेई
 मुखले नहेरी जता राजा रह्यो उता को थपकि रहदापनि
 सोरे मनमर्मादा गदपिनि प्रसन्न भेही साई असमाथी
 हापीले प्रवेश गरी रक्षायो उसलाई इलागरी मागी स
 ततेरा तज्य रह्यो देन भेन्दा रत्नाले भवेगा रहसै गज
 रुउदापनि उमडननसको सामानि परको दावारमा
 गयार उसे दीन का रातमा औको मारी देविवाट सो
 पनाडेवाई कमा आजा गरीन की हेमये प्रकासन

लाईवादीमानोमीन मनुष्यवासरीमा प्रवेश
गरी रहिमानेले सोरे अपमान गरी मारीस अवती
रोराम्प रहने देन भनि अन्तर ध्यान भे गया ॥

रामा सोरे पद्मीतो भान्या वीसा सवे पुमा गरी
गनेस भेरव कुमारी करार रथवनहि गुह रावी
कुमारी लाई घर वनाहि दिई प्रतिवर्ष जा भान्या
कोरीत चलाया ॥

वीहनुप्रतिका केके श्री लुनिदेविकास भोज
मा के राकेटी दुलासाना प्रवे सरइ कामानिस
दुइपदे भे देगाले हानि मुद्वेलने पुर्न रीत अघी
कोतिपुर सर वसा उदा सम पुर्न गन्ध रामा गुरा
कामदेवका पाला देवी ओ कुमारी देवता रामा मा
थी प्रसन्न भे स्वपरा मादरसन दी वर्य प्रति सी
थी वर्यी युक्तपदे अघा देवी सी री वर्यी सम
देगावो मुम्वेलन्या रीत मानवेल उदा देवारा
का साहावादान रीसा दिते समोगी लाई समाहि भोज
मा पद्मी भान्या ॥ यो कुरा माथी पानि वधान भये
कोछ ॥

ललीतपवन काराजा ते मनरसो राजा भया
पद्मी गोविमहा राजचाठ केरी लडाइको तयारीम
गवुदी गरी २ वर्ष पद्मी सीधे पुर्न रीत को खला

हानु हुदालमभुं फकि गयाका कुलाने वं मे सी
 लादि पनि वोला जत को मोहोर गयो ती मी ला
 भन्दे थियो वाल कृदन मेसी का उचा ल्हा कट
 योगो कालु पडे मलो का जि पनि मयो अवलि
 भ्रा सद्धाह वाइव काम मन्थि देन मानिस का
 गदी ती मी सीत की रोध पयोता पानि आव आप
 नु घर जानि आ भनि भनि जादा मेसी पनि
 भाई सर्कारमा आसीरवा ड्यदाया इमुर को द
 सनगर्व आइ पुग्ग ने पाल लाई घेरानदी भयेन
 सीवपुरी सा-न को सायेत इर भनि भनि भयो
 साके १५८९ सम्यत १८९६ असार का दौ २९ माहा
 आदीने वार अर्ध रात्री उप्रात सीवपुरीमा की
 लोगान्या सायेत यद्वा यार तेसे सायेत मा की लो
 गान पगडि चो तरी था का जि सर्कार जेठ बुढा नमि
 की दामा कवरदार थर घटुमरा वस्त्रित लस्कर
 वीदागानु भयो लस्करगे सीवपुरीमा डुलो लडाई
 भयो गनामा डुक्ली वीर कवरदार ले गेगी नर
 वार सान्या आफु पनि वही पयो देव्या गुई ले पाडे
 वेरी लाई होन्दा मीत्रो छट्ठे दी नीवेरी सान्या
 अरु पनि २१४ भला मानिस लस्कर घेरै धेतर ह्यो
 भीत गोर्खा को भयो सीवपुरी सर भयो ॥

सीवपुरी थामनलस्कर राजी अहलस्कर बु
 वाकोद्री की धीरो हो नलाई पुर्व नहानी भये न
 भनि पलीचोक हो नाको उद्योग गरी चोतरी या
 दल जितसा ह का भि हकरी पैथ वजदरि भइसाही
 जेठा बुढा राम कृष्ण कवरावी भइ थापा नजीकी
 दाया थरघाट उमराव प्रति मन अधीकारी समान
 अधीकारी सीरांचोव पुर्व वस्याका उमराव भीम
 सेन थापालाही की लस्कर साध लई पलीचो
 व हो नवीदा गरी वक्तनु भयो पलीचोव माने पा
 लको लस्कर पनि दुलो चर्या को थोयो गोर्खा को
 पनि दुलो तयार गरी पलांचोव गना लाई कीस्ता
 लाग्या गरी गना हली वस्या सायेत मा गना
 व्यात न जादा उमराव भीम सेन थापा अधीसरी
 मवाग भीम सेन थापाई भनि सकदी कुटा मा भदी
 तरवार हो न जादा कपाल मा लवार पेर मा गोली लागी
 वदी बिन रक्षा बेरी का पनि धेरै बेत रक्षा सामा पनि कोही
 बेत रक्षा बेरी को गना च्यानि भनि गोर्खा को भयो ॥
 पलीचोव सर भयापदी का भ्याका गना मा पनि भाड
 गाएको लस्कर दभीन्या सुन्यार चोतरीया दल भीन साह
 प्रभीती सेवे लस्कर ले सावि १६८१ साल माघ ६ गते नवमी
 शुक्रवार का दिन का भ्याकोट मानाई लादा गरी सराग्या ॥

चोकोदमापनिनास्कर भैना सुन्या रने भारदा
 इनेलाकर गे शावे ५६८३ सालमी ते भेरे सुदी दुका
 सोमवार का दीन राभीमा चोकोद पोली पोली गोधा
 ले अम्वल गन्या तादापदी का इत्यागनामा कोहील
 स्वर कुकुवाथीयानागो भैलास्का दहभान पक्का पुन
 लागा काथीया काठमोडो का राजा जय प्रकास मध्य
 ले थापा का निलादि कोन्हील स्वर पगयहन र आदि
 दाका दान्दा शमरात फका लस्कर सेवे नीगो गे उरी न
 स्कर दयाया काजी लादि पविपकी ल्पा पुदा राजा
 सुसी हुनुभयो अवदेवी तीभी ६८ लडादि प्रावरीया
 देवी न लदादि माकुम नभया सम चोवोती हुन प
 कादि वाजा भनि तुगे सीत वा नु यसमा प्रादस्थानि
 गर्न पदेन भैना हुकुम भयो र उसे दीन देवी वाजा च
 लाकोही ॥

सावे ५६८३ मासे ५ दीन गता २८ रोम का दीन
 धरीया २९ पलेनु व काविलास पुरसाभयो ॥

तादाप्रीन राजा जय प्रकास सीत नमीलीन सराम
 थापा कासी भानुवोन्दा ६६ यो दमा कसिसम थापा
 इरी वसपा ध्याकुन्दी वसपा काथीया मसराम थापा ने
 पालका भला मानी र होतो स लाई जान दीन्दा होइन
 भनि असाराम थापाला दिदी ३० महराज का इनुमा

अजि लेख्य जसाम थापाले पने वीर भइ थापालाई
 भीथी लेख्यो र वो अजि चोरी पुग्यार उमिहात जनु
 लीहु भयो जसाम थापालाई देव न्यायाम वदीया
 गरी छत्र नैसलाई आइ पगई दे भैया अजि न्को उतर
 आई मानीस साथ गरी जसाम थापालाई नुवाकोई
 पगई दीया थापा हुमा पुग्यार दो ओप महा राजवा
 र जानीर भामादी राखनु भयो महाराज की नाम वका
 रज नमारी नेपाल मने देन भनि थापाले वीतिगदी
 पोक्रो थापाले वदीया वीतिगयो र सक्किमा मेनु
 पयो थापालाई आइ थापाम न्या हो भैया भारदार हज
 सीत सहाइ गरी तुलाप पडेवा दोरी दम्या थापावा
 दोरालाई वीहा गरी दी आफु नु गुल्पाई थापालाई
 थामनु भयो मकवानपुर हो नाको उद्योग गनलिह
 कुनपाथसंग मकु वानी लाई वीडा हुपा हो भैया
 कुराको सहभाइ गर्त नौल वीही राको हार वकद नल
 भी प्रसाद शती तीन लसुधरी नौकुंजर देवि प्रसाद शानि
 दुलो रात माला हत्यानी देउ भनि माग नुर दीयो भैया
 वदीया भयो दीयेन भन्या तलेको अज्यो जो चाही हो नुभ
 या सहभाइ गरी थारु भलामानिस पठाउनु भयो ती
 मानीस पुगी राजा दीव वैचन सेनसँग मुरागदी वनव
 सी वानीया लेकुरो पनदीयेन जवाप दीयो योषवर

ॐ मन्त्राजलोत्तुभयो रीसानी भे मन्त्रान उल्लोका
 लाई को मन्त्रादुभयो रीसानी भे मन्त्रान उल्लोका ॥ चौतरी
 या कुतिमोहन साह चौतरीया वलमदन साह कामीदि
 लनीतसाह कामीपुरप्रताप साह कामीवेस राज जाडे
 कुलानेद मेसी नाहारसौ वल्ल्यात केहर सौ वल्ल्यात
 अभीमान सौ वल्ल्यात नंदुसदरि प्रभिले जेठा बुदा
 नमिको थारु उमान प्रवकीदा गरीवकतनु भयो जे
 मली भारदार गे सावे १६८४ सम्यत १८१९ भाई मेहा
 का दीन भादा सुत्रमार का दीन मन्त्रान उल्लोका
 इत्या भोलीयेर सनीवार का दीन दुलो लडाई २०५०
 भयो दामापनि बेरी मानिय लिन घाटने भयो ५०।
 ६० आदमी ठहरे न्या उर्या ३४ समे मानीस ठहरे
 मन्त्रा वानीया राजा भागी हीर उर गया मन्त्रान
 उर जोबिको पदमे भयो ७०० समे थापका लार्थ दु
 क अद्वार वमाना शतलापोर योरे सालमा ॥
 ॐ नाथ वरुवा नि सवुभगो र्वा कालीवक्त पवेपनि
 मन्त्रा भे रवीका स्थानमा रीसान चवदुभयो राजा
 रानी वानीया कामीवाकी र्वाको आफुलाच्यर
 ली दानिमेत हीर उर गयाको देवी नाशको सैभार
 लाई नदुल हिावी अदको मन्त्रान सवे भारदार गे
 सावे १६८४ भाद्रपद मेहादीन २ शावा सोमवार

काशी की २८ घड़ी वर पला मा इति ५२६ इति भयो
 दुजो लडा गिरि पुच्छा ४॥ पसये मानीस मरि इति इति
 पुर दत्त भयो ॥ रानी सहेन ^{हव} पभी मारा मा माल
 हत्या निरल ३५ प्रसाद हा नि चेला माया रमार बानी
 या भाग्यो मोखवा दुज मा भा पुदा चेला पा दु मानीस
 ५ मकी गये द भनि डुकु म दु दा छोइ इत्यानि ले दताई
 हा नि पक्राई रानी सहेन ^{क्या} पभी पकी रजा प नि वही
 जैन भनि वांग पा वहन्या त ले चौ ति गदी त नी प्या व
 स का राजा का हा देवी स भनि वांग पा वहन्या त मा
 थी सोइ रीसा नी भयो ॥ भोली पलट दी ग वेधन
 सेन राजा देवी प्रसाद हा ति मा सवारी भे दोरा व
 र रानी का माया ले हा मा लस्कर मा सामे लड
 न आया भे न्या खवर भा भारदार को भानि भा
 उदा म हा र म खुसी डु नु भे वांग पा ले भने जालो
 भयो भनि डुकु म भे वांग पा वहन्या त देवी भु
 सी भयो ॥ मक बानी पुर का र मा दी ग वेधन
 सेन लाई नुवा कोट लागि अघी आफु लाई इति
 हा पुर मा दुख दीया के सम ही वेद सम र वड
 भयो मक वान पुर सर भे गयो ॥

ती मालर सो धुली हो न्या हो भनि भाफा
 मैत्री वार्ग सँग सेलाइ गरी ती माल दीन भनि स

दीरदलभीत साहकाजि वंसतन पाडे भविता
 हरद जेठबुदा राम कृष्ण कुवर प्रभीतिगे हवा
 घर भलामानिस स्मेत जेठवीदा गरुभयो ल
 स्फरली तीमाल कोट दान्या आश्विशा कादीन
 २० जावा सनिश्चरवाकादीन घड़ी १८ पला २५
 दीन यठदा सींधुली कोट दान्या लडाई दुलोभ
 योगीको ५०।६० दाने रमने भया येरी का
 पनि २ सये वाहु वीस मानिस रहे मया सदि १६
 पटदीनाता दशे मरुका घरी का १५ मा सींधुलि
 पले भयो ॥ योवर सुनी ३०५ महाराज बहु
 ने सुसी हुनु भयो असाम थापालाई रचंपस
 गोदार थापालाई तीमिदि मले कवी लापनि रा
 वनु भानि डुकुम वक्तु भे ती सींधुली पनि
 आधा आधा गरी वक्तु भयो इति ८८ पर सीत
 दानमाला भेगयो ॥

तेस्ते चीचमा पुर्वतर्प गोविकी दुलो लडाई भे
 रदेह गोविकी भया दामीलाई मेटी शल्लमा द
 भवानेपाल सीत पनि मध्ये ससीत पनि गोविकी
 लडाई हुन लागेको छ इसेवे लाई जीति भजियो भ
 न्या गोविकी लाई दामीलाई सकनु देन दामी सेवे
 लाई प्रवेदीमा मेटी शल्लन सकन्या द भोसरपद

पर्वन्ग तस नीमीत यत्त वेला मा दामीलें ५४ नु
 पने हो भाने २४ राजालें मनीगरी आइलागी इमो
 धुवाकोट चौली भाने देउराली लेवा मा आइ
 घोरा दीया कोठ वर ३॥ पमशरान वा ^{सु} सुभे चो
 तरीया की ति मोइदम साइ काजि सुरप्रताप साइ
 प्रभोनि चो तरा काजि सदीर नमी की मेठा उठा
 दाया थरथ उमराव दा क्रामागी न्यागे इ ६० व
 र्य देवी उधोका १२ वर्य देवी उधोका जोघा वस
 ला सो गुनी भाचोला लागुन्या भनि कहु वाल्या
 फोरी ८६ मार फो मली सुरप्रताप साइ वी ली
 घाट तया भन्या वर सुनी भवहासिले गरपद
 गरील कोली न्या हो भनि ४ तरफ वा ८ भागो लाइ
 पो लन लाग्यो वी चमा युगी वरवाको चौला ला
 याकी त्याही ले सनी चरवार काशरी मा को
 णाले पानी हालि नी भाउन लाया की यस्तो चो
 वीस ले देवी चो विस को चीत गड वदा उन लाग्या
 को चीयो ॥ शाये १६८५ चैत्र मे दश कादीन
 नोजाद्य आदीये वार कादीन व्याहन लाखरली
 चो तरीया काजि पुण्या ताहा लडाई हुलो भयो
 गवाकरी पनि मानीस गीड यमा यस्ता नरइ सा

अहं सेवे भागी गयार लपेट दीदा दुंगा नपाई
 मस्योदी माफाल इलीहेलीदा थोरे नाना मात्र
 पारलाग्वा सेवे कपाले भुगपामाये इमो वस्था
 का चीया पोषवर मुनि कीतेवे भागी रागी न
 स भागी भद्र लखर सेवे मदी भया को ववर पु
 नी महाराज धुते सुसी हुनु भयो ॥ मेरा सीपाही
 से अस्ता दन जाहा पदी हुं ताहा फल्य गदन
 भनि वहुते ताडी पगनु भयो ॥

साकेल भवन १६८५ सम्वत् १८२० साल वेसा
 वसुदी १५ रोम ४ मा ३० म न कामना ३० वक्षे अ
 श्री सीहु लार्द वक्रो मेरा को वला बंड मुरी २०० को
 लागापति मुहा गुठ चढाया रोम रोम नीरुप पुमा
 गर्नु दसे मागा बोका बली ^ग ~~ह~~ रोम रोम परेवा लार्द ४ मा
 नाथी बुवा पुने मा प्राने वाहे मेरा काम व को का भोग
 कीनु भाने बाल मोहर को दान पत्र गरी गुठी बलया ॥

ताहा प्रान्त लार्को धामी चो विंसी लार्द सीति मस्यो
 दीमा वागद सुसी सीत व अथी मवाट आया का भगवंत
 नाथ योगी लार्द साधनी महाराज का दर्शन गर्न सुरप्र
 ताप साद आया ॥ महाराज का दर्शन गरी वस्ता सी हुं
 भनि भावत नाथ ^{को} ताडी पगरी विनि गन्ना सुरप्र तापला
 इका बानि र का नी मी न महाराज पानि वहुते सुसी हुं

भयो नसपाई आयाका सुप्रताप सौत सदादारी धु
 लबेल दान्ना लई आरदार ^{रा} ~~स~~ उभयो ॥ कवदोर
 सप्रकुन ववर दशिवेस पाछा प्रभिति को नगे नेपा
 लपा को पनि दुलो लखार वाइजा भया कोरइ दवाहीर
 को दुलो भे भीत्मा चैरी का पनि चैरे का दी आसपा ज नि
 घाहलार को दीन्या चैरे भया भे गि गोबिदि भयो ॥ भी
 नील पेयली सहर भी नलखार सली सहर भी चैरे ले
 खार रेइ दवाहीर घेरा दी वस्पा का थिया दवाहीर गराग
 दवाहीर लडदध्या गेल्ले मा ~~दी~~ ^{दी} लो गयो भनि महरा जानाय
 सेखा नी भे असकन म श्री लई पगई धुलबेल दानी चो कोट
 पनोति सौ नुभनि कन पठाया सावे १६८५ कार्तिक द्वादसी १०
 भाद्र आदीये कार्या दिन ११ घरी ४५ पलादी चददा धुलके
 ल पद्य भयो ॥ दल भीत साइका सायवाये जले पनि दु
 लो लडाई जीति कन सावे १६८५ कार्तिक १५ ज्ञानादा सोम
 कार द्वादसी १५ घडी नरदा चो कोट सा भयो तेसे दीनका
 लपेयमा जनो गिनि सार भयो ॥ अर्को कडा पुरजनि
 सरगयो ॥ सावे १६८५ मासे ७ दीन गता ४० मे पदी घ
 डी ३ मा वनेपा प्रवेश भयो ॥ सावे १६८५ मासे ७ दीन
 गा ४४ रो जप माना ला प्रवेश भयो ॥

सावे १६८५ सावे ७ दीन गता ५५ रो ज ६ रानी चोट
 शन भयो ॥

सावे १६८५ मासे ७ दीन गता १० रो ४५ कीटि सार भ

गभयो ॥

साके १६४५ मासे पुसदौ गता २२ वीसे बुदव लभ
यो ॥

साके १६८६ मासे ५ दी गता २ चोभार फेगा पत्ता
तेलौ वीचमा पश्चीमतिर फेरि चौ वीसी भयो भेया वव
६ भायोर गना गनामा कुसुवा लह्य राख्या अरु सबै
लाभ्यर वसरा अ पाडे इच्छा पैध स्नेत भोर भागदार लाई
की दौगरी रातागत पयई साके १६८८ प्रसवत ५८ २३ मासे
पदौ गता १६ सोमवार कादीन च्याहोडाडा उडी गोर्खा ले
गनाइल्या पुन अस्थिरा मपूदीन गता इ चौवी सी सीत
हुलो लडाई भयो जडाई नीति लखाने अचल भयो ॥ कुल
भाराज भडारी फकीपा लोभुंगपाले भर्मागपा भति पारथभ
डारी फकीति २०।२२ पकी गोर्खाल्याया ३ तिप महाराज वदत
कुसीडु भयो तेला वीच गोर्खाले चौवी सी पनि हराफा ने
पाल लाई पामे चरावर चोरे नफे घेरादी राख्याई शमीने
माभे नागोर्खा हरापुन सबे नौ अवहामी ले देख को मदन
ल्यापुन पयो भनि नेमाका राजा जये प्रवारा मदन ले
भारादाले सदाहारी अवय सदाहीमा शमीले मदन
मागु ^{ता} भ गन सेठ लाई नी भले मदन दी या कन
नवाकर कासम श्री बां सुभा दो ^{ला} लाई कमी जीति
मै वडाई प लहेमा पि रंगी मे वस्या कोद ने स लाई

कपुन सक्ता प्राज्ञ गोर्खा लाई दरा पुन सको
 ला भनि सलाह दइ लाई फेरी रींगी लाई लीम
 उस्ताव नेपालमा तेह्रो तेका मिथिया इनेका
 जीभा फेन तेह्रो त्पे राभा लाई सेगत पगई स
 द्याहारी तेह्रो त्पाराभा भाफन धोरै अदेभा भनी
 गरी अग्नी लाई होतै सैग वात वेहोरा गरी हाडी
 साहेवर कपुन की छाव मुखपार भयाका प
 ल्दे लस्कर धोरै श्री काया वीं थीया महा रामका
 इमुरा वीं ती गन्या वीं ति सुन्या वीं ति वेदे सोका
 रिको सदी वंस एरु लाई साथ लगाई वगो ची
 वीर भद्रुका थाप्र भीति ४ माफ लाई सीं धुली
 अम्व लगन्यो तेपनि पोवा गडी देका पुन्या होइन
 भनि वीदागरी पगई वक्ता नुभयो ॥

फीरंगी भन्याको वरो ठुलो छ युता वीर
 भद्रलो प्राज्ञ होइन अरु पनि भरभारादार लस्कर
 र पगुनाको भन्या सलाह दइ लाई काजि वसाम
 पाडे वनामि इक्का पै र प्रभीति भरभारादार भे
 ढावुढा नात्रि विउमराव मेइ लस्कर वीदा गर्नु भयो
 अग्नी वीर भद्रपा थ्यामे कोवा मावसी ठेकावा
 सक्ता गाल मा^सवा^स स्मोत वेभु गुई लाई पका

ई आपुन तयारीगरी सक्या का थोपा तेस्ते बेला
 माहुइ मोहाडागरी पोवागरी होन भानि फोरे गरी
 होलास्कर उगयो तेस्ते वीचमा हमरा लास्कर हो
 गडीवाट वहीराई होनु सीकारी लेप दडी दु-पावा
 स-मा राइ होनु भानि सलाह गरी सीकारी वेस गुदे
 लाई अहाई प्रगयवे थोयो आपु लेपानि वदा
 ई-हाण्या सीकारी लेपानि वीचमा शरी वच म-या
 या तेस्ते वीचमा जहाँ कीडा गम्योको कामि वीस
 रात्रपाडे प्रभानि भामारादार लस्कर गुगीताई
 दीनभर दुलो लडाई भयो गोवर्जनी पनि धेरै मा-
 रिया धेरै घाइत्या भया फोरंगी कायति मारिया
 भेन्या थाहापनि भयन नदीको मा गोवर्जनी को फत्या
 भयो धेदुव धेरै असबाप बनना हात लाग्यो ज-
 ल्टंको मुखत्पार हाडीसाइव लाई पनि घालागो
 भागीगयो ~~हने~~ ~~धेरै~~ असबाप हने धेदुव लो
 सबुज धर्जवा नी पुराना गोरख थप गरी वन्यो ॥
 ले कामा दुलो लस्कर मारि भिति गोवर्जनी दीन-
 भानि आयाको चोवीसी लाई फर्तित गरी का-
 टी मस्येदी मावगाई ॥ चोविसीले अम्वल ग-
 याको आफनु मुलुक उकासी भावुन नाथलाई

साथ लीजम जगामा पालकी राखी दोडे वासी
 त आयाका सुप्रताप लाई देवी बहुत खुसी हु
 उभयो सुप्रताप को रीति लाग्यो चीति रागी
 अवहामीले कालुपाडे कीति पुरमा मयाको
 हाप्रोपगरी ही कन्या हो भनि सलाह हुदा कुहा
 ने दमेसीले रामकुह्न जेसीले कीति पुर पुद्द
 देन कुति पुर हीन्या सायेत देन भनि वी भिगदी
 भोग नाथका भएपी कीति पुर पुद्द भनि चाल
 कुह्न जेसीले चीति गयार पुटे देन भनि राम
 कुह्न जेसी पुद्द भन्या पाल कुह्न जेसी भे २
 मयाको कुहा हुदा कुति पुर पुद्द भन्या रामकुह्न
 जेसीको भुंगा पाल कुह्न जेसीले उवे लु कुटेन
 भनि पाल कुह्न जेसी को मुद्या रामकुह्न जेसीले
 उवे लु भनि वाजी रह्यो ॥ भोग नाथका भएप
 री पाल कुह्न जेसीले सायेत देन भोग नाथको
 तीत्रो मंत्री चीति ले कीति पुरमा दलपुर कीति पुर
 पुद्द भनि तीत्रो मंत्री दीया भोग नाथले दीया
 को तीत्रो पाल कुह्न जेसीले देयाको सायेत ग
 री कीति पुर ^{पुर} प्रताप साह दलमुखी भेनुका सा
 थजान्या भारदार सदा दलजी तसाह नीवसाह

कानि तुलाराम ~~का~~ जिह्वी पेथसदीर ~~पु~~ भु
 मह ~~वीर~~ भद्रवस्थात प्रभिति जेम बुदा दामा
 उमाव जे इ भारी लाकर श्री ५ महाराज धाद
 आफना साथ मा कानी वेंसरान पाडे लाई राची
 अदसेवे लाकर सावे व ६८ इ सम्यत १८२२ माले
 इ दोगाले ४ तोने इ मावीदागति पगटि वक्त उ
 भयो कानि तुलाराम चोरे तर्प पर्विल हुनाले सवे
 ले अपुंगी भंया इ वनाई लाया चोरे तर्प वाद
 दोम गे तो भंगनाथले मैत्रे को ती को सद
 भीत्र इ लदा भीचवाट मोकपादी वाहीरति
 इ अलुपा गयो ती को भीत्र नपस्तापनि भयो
 इ लार्प पर्विल माधी इ ह्या गरीचदरा वेरी ले
 पति देगा काढले इ न्यो भयाइ पति भान्या
 भला मानिस पति चोरे वर भया काजि सुर
 प्रताप साइले लाया का भयाइ मायडी काजि
 इ वकी पेथले इ न्या ~~मे~~ ले लाया का भयाइ मा
 यदी की न इ न्यो भनि काजि सुरप्रताप साइले
 भेदा भयाइ गोरो अर्थी म परी भयी भनि इ वकी
 पेथले भंया इ वकी पेथका गोडामा समानि सुर
 ताप ले धी च्यावा मायो गुन्याले भनि हुनलो पति
 भंया येरीले भयाइ गाले इरी सवे को भया भं

यो काठोरे देगाले वसति करु भयेन काजिपुर
 प्रताप साहका वाउन नर माकाठ लाग्यो नगरपनि
 वग्यो दलभीत साहको पनि भयां चर्दी होडा मान
 रवार लागी वसाली हाड दीर्घा तरवार वल्यो भी
 व साहका वाभा कुंदो देगाले लागी पावे भीत्र
 पन्था काठपनि लाग्यो वीर भडका कपा लमा
 देगाले लागी धीच्यो दावी वही वल्यो आद
 धेरै लाचर लाई धाला प्यो धेरै प्रयास लाई
 वीग्यो धेरै लाचर इटी दह चोप माग्यो ॥

गोर्खा महाराजका लाचर मडी गु गनामा
 प्रवेश गरी गनामा र ह्या इह सँग संपे की रचास
 गरी ती भीरु लाई माग्ने दैन भनि लागी नदी
 मासवे लाई मारी सदरि २ भना लाई समाई दु
 प्राक्कोट लाग्यो ती २ काजीका छोरा हल लाई
 लादी मा दुवाइ सास्ती गदी यव सदरि मारी गये
 काजि धनवैत का छोरा वरि नरसौ लाई निल
 हाली चोकी राखी थोछुल गंगा को नाउ मा गा
 छोड्यो यव दीन नेल सुधा थोछुल गंधकी मा
 फा लहा लदा थोकी दार हल्ले यो ने पाला के का
 भीको छोरो भयो भाग्यो भया दामी लाई वीगा

पत्नी भनि दराई धेरै मना गे चर्की मा फल हाली स
 माई पुरी माथी ल्याई लब्ध राहा पन्दि गोबिमा
 सारज वाट तेरा वावा लाई दिक्क पुन नीमी न प्रपादि
 पत्र लेखी फोकाई पठाउछु तपनि तेरा वावा लाई दि-
 क्क पुन चोरी लोखी पठाउदे गर भाइ साधु ^{इगुलियु} र मछ
 पछि तेरा वावा लाई प्रविस्ती गरी वक्तो लेला भदि
 हुकुम दुहाः मया सावाट कदा रति उमकन पाउने
 दैन तपाही पाइ पाउलागनु भया चण्डेरा हुवेला
 ई भले हुन्यो छु महराज वाट तपाही लाई काजिमै
 की न्याई उंता जापनि परलोक भै गयो भवानी सह
 आपस मा मेलन भै वीग्र न तयार भयाको राज्य को
 आसा नगरी यही पालनुइ बस भैया चोरी वराव
 र आउछ ॥ कानि धन वंत्तलो नेपाल को चाला
 मेल चलेडा देखेदा र आपुन दाप्प भाई मध्ये २ का
 जी लाई मरायाको मान्यको देवी जय प्रकास सै-
 ग सौरे ई ^र गोपदी गोर्खा महराज वाट पानि यो-
 इ पनई श्री काई वक्त उ ईछ दोराले पानि आउनु
 भाने परावर चोटी आउछ गोर्खा का कानि मेरा मनि
 पनि छ देह रहु भेदा मा उवदी मु ^ओ मेरा हो भनि
 कोनि पुर सह पुन चर्की दीन उघी गोर्खा महराज का
 सरा मागयार वरपन नाते नाथ गरी ५० बेत रहु

गमनि बुवा वक्ता गोर्वा जाने कीनि के नेपालवाता
 माले दान वनेत कानिको सर्व धरु ह्यार गोर्वा महाराज
 वाट सेवे धामी वक्ता ॥

गोर्वा महाराज वाट नेपाल बालदा मा चोरे गीदि
 का मुनु व सव दल गरी सकी नेपाल बालदा भीर
 प्रवेश गरी धुल बेल बने मा वडु चोकोट पनेति
 वाट अदि सागा लेत सात गाडु गीले लीया पथी
 पही दह चो व भीम दुंगा वाट अदि कपो डू था डू को
 ट पागा नगा घ गीले कीले पु र मा चदाई गरी की
 लि पु र मा लली न पवन को दोही धन से व्यालका
 गी इरु जाई कोट मा वल्का का भी मा गी नो दम से ग
 लाडा हरि कीले पु र लाई रसद पा नि वार मुस्वील
 गरी घेरा दीयो काट वा होर आउ न नदी सह वाट म
 दत आउ न पानि नदी शल्का ॥

साके १६९ नव नये न शुद्ध दश भी गोर्वा र इन्द्र
 इन्द्र मध्ये गोर्वा गीर मी लन जाई गोर्वा महाराज वाट गया
 काल कर लाई कीले पु र मा का प्रमा इन्द्र मा भे चीरा ववा
 ली कीले पु र का कोट घर मा प्रवेश गाराया ॥

नेपालको दुलो आऽ कीले पु र सर भया पही की
 ले पु र मा प्रमा इन्द्र मा सामुने देवा पर्न आई लान्दा इन्द्र
 कन सभाई माया पही बाट भधी का लु पाडे प्रभीति
 सदा इन्द्र लाई माती दीयाको रीर ले र पही सुर प्रताप साद

का नभामा नीप्रहा गरीदीया भंन्या रीसले कीति पुन्या
 प्रजाहर ५२ वर्ष भंदा उभोका उमेर भयाका ६६ वन नाख
 काद्या भागीद विरह नाहर कोमात्र वन्यो नाख काटी
 लीलीहि दी धानोले सेर १ भया यसक्ति पुलडाई इका
 भयो इमेहा सम्म भाग्यापदो को लडाई मार लडाई
 री चार्थ ज्ञान पेवन मात्र दोयो नेपाने कीति पुन्या
 सुवलडाई गन्या कोहो नाथ मि भगी गोर्खी निरमी
 लनमादा १६० केही सीप नालागदा कीति पुन्या सगन्या
 नाक काटी नकटापुर भनि भंन लाग्या ताहापदी
 गोर्खा पदाराजवाट को नलाई पावन नदिलगी प
 श्रीमपतिन्का आधा सह्र ताहाका गनाइरु लोतछे
 री थोरी दीन सम्म नदाई गन्या पदी उके तपुवा थोरे
 मानिस भया थोरे धाहत्या भया ताहापदी ललीत पद
 नका प्रद्यौ प्रजाइरु लोकीत पुन्या का प्रजाइरु वानाव
 काटीया मे नाक कटाई भागीला भंन्या परले लडाई पद
 गरेन ॥ ताहापदी गोर्खा कालखरले अवका पदी
 मासहर छोडेन भन्या कीति पुन्या जति सेला भनि दहस
 तदी सह्र दोडा उन तयार भयाको थियो ॥

उस्तै सह्रका राजमा ललीत पदन काधेश दोरी श्री
 ग्रेभका को भआयो भनि सीधुनी तपुलापा ॥

अंग्रेजी को कोम आया हाजी साहेब कप्तान की लाक
 धीया हाजा गोरिदा बेरी कोम पा पदीर वधोका गो
 लाफ्ती अंग्रेजी को कोम लाई थिदि हाजी साहेब का सो
 रोमा सरवार को कोरेलाग दा लडाई की प्रजादा की रंगी
 ले कोरो कोरो भाने हदी भागी गे गया ॥

गोर्खा महाराज का प्रताप दुलो दुनाले मत्त भयो
 सन्ने १६८६ साल आकाड भुक्त प्रति प्रदा का दोन
 अहो रात्री भरमा २५ पेरा सप्त भुपी के प भयो ॥

गोर्खा महाराज का र असल ब्राह्मण दादु लाई मय प्र
 कास महमसेग पठाई गोर्खा महाराज कोर बाहुरी को दह
 सत देखाई लो लोपेता गोर्न पठाउदा ॥ आन का ल
 गोर्खा महाराज दुलो भयाको दै उनी सीत तीसी लडन
 सब मादे नौ बरुमि तपनि भेरे मुलुक वदायाने
 पाल्पाला का कोरे तप का मुलुक पनि हातगरी देसी
 कोरुका सम्मलिया अंग्रेजी को कोम लाई लीन मीति
 फल पाया भाने दहसत देखाउदा ॥ लडाई को उद्योग
 गद्वी नगम भाने दोष नगरी रखाका धीया उस्तो
 समय भदौ मे हाइ दुना भा थियो कौनि पुर सरमा
 राजा मय प्रकास मल्लो कोमारी देवि का ल्खान मा
 भाभा गरी रहदा कारात्री भा गोर्खा महाराज का लखर दल
 पादल मय पुव भीमसेन भाव को बागे मय पुवनर

देविको वाटो वक्रमुख हुडी बेलको वाटो गरी ३०५
 प्रीथी नारायण साह पनिर देविको वाटो भै पाव
 लागनु भयो र कोनिपुर सहर भीत्र प्रवेस गन्थ ॥

आज ये प्रकार मध्य ले २१४ घडी सम्म लडाई
 गरी गोर्खाको लख्खर कन हटाउन नसकदा उही वाट
 पुर्जा भवानीको देवालयका आगमा सेहो वाट
 फेर्नाई कोनिपुर सहर इडी पाई का राजा तेमवर
 लो मध्यसेग आफ्ना असल असल हिसु खाने सधि
 हो ३०० लखे लालीन पन्न गयो ॥

वाहापछि गोर्खाको लख्खर बहने इवमान गरी
 वडा सौधना थ गरी द्वार भीत्र प्रवेस गरी पुर्जाका
 देवालय तर्फ जाई वडा छिदी वाहद मा सल्की फाली
 मन्ना थोरे घाईत भया वस मुख्यमा कामिनु लारी पडे
 वाहद ले पोको मन्ना ॥ यत्नात हसेग गोर्खामिहार
 लालखर वीर्यम सम्यत १८२५ शब्दे १६६० नेपा
 दासम्यत ८८८ लाल भाड भुक्त १४९० वर्ष पर गुराणि
 नभत्र गंदजेग आदी भवार १० घडी रात जादा व
 दाप्रतापी गोर्खामिहार श्री प्रीथी नारायण साह
 कोनिपुर सहरमा प्रवेस गदा भया ॥

३०५ महाराज नोलदे दोका वाट प्रवेस गर्नु भ

यो कुलानेदभेसीलाई मैले प्रवेश गन्नाको सायेन
 कानिको भीमो र थोर पयो भनि हुकुं भयो र ७ साल
 पुस्ता सम्म भन्ना कायेमी रण्ये दताहा देखी भन्ना कु-
 दीधन भनोला भनि वौति गयो ॥

उत्तिकुमारीको रथको दोही सम्म पुग्दाको थियो
 पुर्नेका दीन कुमारीको मात्रा यथावत् भनि सेपुर्ता गर
 या ॥

ताहापद्मीको निज सहाय वासगति काजि प्र-
 जाइ र भूरा फुल होव मत्तले चलाउ नरीयो न काजोइ
 रुक्म कानिलाई सजाय दियो धाने लार् मारी वति
 लाई सब लवंग भन्ना सुवनेवाका स्वास्नी अनिर-
 मरी थियो न गोर्खा महाराज पाट प्रवेश गन्ना
 प्रोन दरारि जेले राशी लार्वादी पद्मी वाट आफु
 लेपनि ज्ञान त्याग गयो गडालाई सजाय दी भए प-
 रो सरा पावलाई सजाये नदी की ली पुन्याइ मलाई
 आफ्ना दुःख मत्तमा यलाई सब चापद्मी जये प्रकार
 पद्म भागी गेला वली तपनमा गया ॥

पद्मी वली तपन लीना लाई बाहावा काजी इ-
 लाई दाकी तीमी इ मले मेरा तपिदा र भारहु भनि धा-
 या वेदे जम्मा तीनी इ मले गोर्खा महाराज कावी स्वा-
 स्या पदवर्मा नी आफ्ना गुण प्रोहीन इ मलाई गोर्खा

महाराज सेग जगया वाचा वाध न्यादेन भवि
 सत्य वीरवास दीपवया कामिह ले गोधिमा
 हा राज कारवत भया भनि गनी रामा मये प्रका
 सम हजर राजा ते मन रसै मइय आपुन जेरे मली
 आभीरा वदी ७ कदीन भात पु रमा वदन गया
 पाटे का कामी से ब्या लो धी भोजन रसै से मच
 फो मली रामा का साथे भात पु र गया ॥

पक्षी साल आभीरा वदी पवते भप का दो
 गोली महाराज का लस्कर प्रवेस गरी ललीत प
 टन सर गया २१३ मे र पदी ललीत पटन का
 कामि इमका पु गनी नीमीन मी अम्प वाडा व
 ला ना धन वत सौ प्रधी की ति लाइ की सौ सदी
 कइ रसि वइ न्यात लाई मुखता गरी ललीत
 पटन को भास दी पठाया ॥ तीरी इरु ले पाटन
 कामी प्रधी इरु लाई बोलाई सट लाई गदी
 मी अम्प वाट पारन का कामी प्रधी इरु लाई
 क्या भन्या की ती मी इरु लाई दल कपत गन्दी
 देन भवि गने मुदी मारावी पारिली सत्य वाचा
 गया वाडा वल रवाले दाल नल जा हात मा ली
 ती मी इरु मा की मे लो दल कपट गया भगवति
 को कु वी ला गला भनि सपथ गरी ती न इरु लाई

महाराज कोतिपुरमा लपाई ३० वडा महाराजका
 पीछामा लपाया पदो र्द्विनि इहका छोराछु
 पाकोट मासाइवन्द सेग र्द्विनि भनि बगई पद
 या ताहापदो ॥

वही यासायेन हेरौ द्विनिमा लसम्भन
 ८८८ साल पौठ मैहामा ३० प वडा महाराज श्री श्री
 नारायण साइवाई सहरमा प्रवेशगरी का श्री प्र
 थी प्रमाइदले सीधुं यात्रागरी सहर प्रवेश
 गरायापदो सहर कहरसौ वद्व्यात लेहालीन
 पदमा वसी आगचावदा र्द्विनि दोलाय काजिप्र
 थी इहवाट नम आनाली सो घर घर मा नम
 रगाउदा महाराज वहुनो खुसी भै फगवसौ
 वद्व्यात लार्द्विनि उपगरीस भनि इह भयो उस्तो
 समयेमा युवद्व्याजी लेहामा श्री येध्वे र्द्वि
 न्मायेन भनि आप्रदा सर्वथदान पुनेगरी दी
 या ॥

महाराज कोतिपुर फर्कउ हुदानीमा काजिप्र
 धौ इह लार्द्वि पावरलवारी लपाई वक्ताउ भयावो
 थी यो दुकु या नाथी सवदा सीनी इह लेवीदा
 मागी पद्वनलादा लोकाजी प्रधी इह लार्द्वि स
 माति कोतिपुर लोकाउ भनि इह भुम हुदा युवका

जीयक शुभाल सब का सामने आगी ५ मदी
 मध्वेस तप गया कसेलो देला पा न तवे ननु आ
 काजी प्रथान इद लाई कुलपाई भनि व^म लोच
 पगया उन का मे मुद सति गया सेता न इद लाई
 सर्वशरी लीया का निधन वत सी रका जी तु
 लाराम पाडे को मी न्यारी वी मो नी भका जी गो
 विका सरा भागया को इनाले वाच्या यस्तान
 रसग नीस्वेट वरा न्य गदी भया ॥

यस सानमा लवी थापा चार धाम गर्व चीदा भया ॥ य
 से भाल नदा दसे गर्न भीभीये ७१५ महाराज धीसे न गोवा
 पाल्लु भयोर दसे सकका पदो ओ का लीका भाइका इमुमा
 जाई मेरा न्य दयाल मे आदिसे गरीना मेरा सेव पदो मे
 वनीर दोला उही आदि दसे गला भनि वीति गरी वकलाई
 गुटी रावी पुत्राको सुताया इरु को वन्दो वस्त वाधी वक्त
 नु भयो ॥

गाइपदी गोवाली इरु सने आगरी आम समम न
 स्ले गोव सिद्धमा घावनाई वस्त्राकाई मो नेपाल दान्दा
 मा लसे लई नीवी इरु लाई मेरा गोवा रान्य आशा सम रई
 न गाइसम लाई योगोवा सह कावेन रपावा नीनी २४
 धर लाई माना वावल वकया नीमी इरुका दसेता व सम
 आका आका धरमा आलोपालो गरी वाडीवानु राज

नेपालीसिम्बत ८८० साल सीवराथी कादी नउति
 पृथ्वी नारायण साह भक्तपुर तीर पाल्ने हुवा होहो
 पायी मापुगुडुवा नाकोटी हुवा भेद हुवा नाकोटी
 ले छोडा का पोटे मावसी सलामगचोर महाराज काट
 मलाइव अदिववा भोभनि सीसा नीमै ई ई मलाइ
 मार भनि हुवुम वकादा नाकोटी रुदरी लाई पाल
 कीनेरा नीछोट लैग आइतवार चलएदा पाल्की
 मालागयो उसे छोडी पाल्की का आसपास मोरहन्पा
 इदले नारवार चलाइ मारी अदनारकोटी इदलाइ
 दनमस्कोटी इदलाइ पनि कादी लछाति भगाया माहा
 पछी कौतिपुरका राजा जयेप्रकाश महेश्वर पाई का राजा
 तेमनरसी महेश्वर राजा आफना राजधानी सहर छोडी
 भागी भक्तपुर सहरमा आई दरि नगे तेवा दोकावाट
 सहर भी भपसी दतात्रयका देवालय मावस्या मठका
 री गोसाइदुलो वध्या हुनवीछोनादी दीयार वसीरका
 काथीया मोसपचार रामा रामाभनि महेश्वर पुग्योर
 रामाले का निप्रधोइदुलोलाइ मुखयेका सम्मान भ
 यो जयेप्रकाश तेमनरसी इमज भगी आई दतात्र
 य मावसीर साकाइ भनि ववर आयो अवकसो गते

भनि राजा राजा नीतमइल ले सो थका सुवे का नी प्रधो
 इदले हात जोरी वीति गया सरा ली न्या जो गे हो भ
 का केरी राभाले भन्या नी नले दामी लाई दामा प्रभा
 लाई वहु ते दुख दीया को द गोर्वा वाट भन्या दामी
 लेवे डी लाया को भोगी लाई पसीरि द नी नल
 सोपी देउ नत्र दुख पाउला भनि लाल मोहर आयो
 अवका सो को भेदा का नि प्रधो इदले वीति गया
 महा राज सीमो को कुरा द भि गयो अभ भयले रागी
 आया का अत्रि कि न अत्री भे कसो गरी सो पडुइ राजा
 नला सरा आया पडी सरा ली ने हो सो पया हो न भनि
 सवे ले वीति गदी राजा वाट का भन्या की दामी लो गुरु
 ने ले हो मेरा थी नले पनि ने सै द हाया को द दुनी या दा
 प्रना ले तामी न्या देन ने पनि टोल टोल दु वयो मा बसी
 दे प्रभा भला आदमी हो महा राज वाट वहु कुरो सो धनि
 गर्न पगया को द का भन्या भय प्रकास मध्य ते जन लौ
 मध्य राजा दे स हो डी भागी या हा आई रलु का द तीनी
 इल लाई गोर्वा मिहा राज वाट मोहर पनि आयो सोपी दी न्या
 हो की भागी आया का अत्री के सरा ली न्या हो की भनि
 २८ टोल मा सोध का २८ टोल मा एक मुख गरी कजोरी
 वीति गया ही भोई ले दुख दीयना पनि उंको धर्म उने लाई

छः सामो धर्म सामो लार्द छः सामा जस्ता सरा सामा आवाज
 दो नालार्द सोपन्या जोगे देन भनि वीति गन्धार सोभी सार
 सामार सामीन मधुका इमुमा आई प्रधी इमले उतरा की
 तिग्या खति कुरा सुनि सामार सामीन मधुका टव नि
 ठुसी भे वडीया भने छै भनि उ सो भया इपा छै कावे
 दोषा नामा राव्या चोर इह सवे होई ली वीमा सार
 इपा छै मा उइ गल देवी मा त्वदा मगरी लिपि पोति को
 क सवे छोई जोया ही मा भाजा वतन न्य नारको सरनी
 सवे ता की ती गरी सामा नय प्रकास मधुका लार्द इपा छै मा
 राव भनि भेदा सवे का भि प्रधी इमले भोग इह म भयो
 भनि वीति गरी इपा छै मा वास दीया नेमना सौ मधुका
 लार्द यव उपाध्या का घर मा राव्या उवे सामा लार्द चोई
 न्या सामा म प्रवता की ती गरी दीया का थीया ॥

ताहा पछी निदाव मा भक्तपुर सहा मा गोवा मशत
 भवाट घेरा पछो इती सामा यवे सहर मावसी उद्योग न
 गरी दो गुजारा गरी रहदा नेपाली सम्बत १९११ का ति व
 सुदी ११ रात्रि ७ कादी न रात्री घडी ९।१० मा दा पुर्व पछी
 का मुल दोका काट गोर्ना मिहा तजका लस्का प्रवेस भ
 यो ने स दोका मा पाटन को सेखाल धर्म का मी र बखुर सौ
 र मनी भागी आया को दोका सुवे ल का दो लमा १०।१२ घ

रअणोलादीयाभाहंहरहरभनिकधोलनन्दगरी
 आदिमार्दनश्रीकास्थानमुनिआडगरीवस्पादेरीप्रह्ला
 दाणीदेनिवादेमावाटपेजेममार्दिहरीसेत्रमाआ
 दगरीवस्पाउसरानतसेरह्योमसेडम्पालोभयो
 माधिष्टापदीवाटआदिहरीशेत्रकाफेनसारासर
 पुकुलदोकाकाभेलाभेहुवेफेनकोयकगवा
 भेफेरीआधाफेनमगेनाथकादेवालयमा
 जगोहलाहासेवेज्याभेआडगरीवस्पावादेवद
 गरीपस्ताआधाफेनदोथातपुआडगरीरस्ता
 वेदगरीवस्पालेस्वेलामावाटमाडोकासगाम
 यप्रकासमहमकानगरकोटीसीपाही६६१०११२
 जनारअद२१४मनालेसुंधोकाभारव्याकोली
 पथीच्यहिलगिदोवायभारकीतोपलोहोडा
 फेनलेधानादानाचदीदानेवाटचंदुवलेहानि
 आदिस्वरिकाहरीचोवकादानामाजुगीताहा
 केपनिसेवेभेलाभेडम्पालोपलागीवस्पाले
 सातारहसंगसहरमाहुलोदहसतहुदराजाररा
 मीगमहजलेथोरेमानीसपगदिमार्थीम्यालमा
 वलीहरीअणुभनिकपरायारतीनहदलेज्यालवा
 प्यालवाटहेदीहुलोनीसीकादानावाटसीपाहीले

वेदुबलोहीदा कोमोच्याको केमा गोली लागी
 मयो बागकोटी सीपाही सदासौ कोने राथको
 सीपाही पमि गोली लागी मया २१४ मना भागपा
 दो आवापुवाट हे नभा न्याइरुपनि गोली लागी
 मयो यस्ताववर राभा राभा जीत मधमले पुँदा
 राजा मुल बोवुडी तले म्द का भयो देवुवाया का
 थोया दाल मुंडावधी हातमा थोयो ते आप्रहा
 नाहपा उप्रोन हीरी चोव काद्या रा मार्कपनि मे
 लत भयो र ताहासेवेले वेदुबलोहीडा राभा राभा
 जीत मधम का हात को वद्धिमा गोली लागी भा
 थोयो २ मना मानीस लाई राजा का सामने भागो
 ली लागी मयो भवसेध्या काल भोगयो दे
 रोही नावाट सेवेले वेदुबलोहीडा मुल थोव पाव
 त्या काल ल्हाले नले सु सारा भनि फुलो लखवद
 गरी कराया ते सैठामा गोली लोहीडा थोरे धाद
 ती भयो ११ मना मया ताहापदी राभा जीत मधम
 राजा हातमा तल धुनी चोवमा भाई हातमा पुछोई
 श्री तुलजा का भयो वाट माथी भाई चाही वास्य भ
 व हात पीयायो कु बुरा वारयो तथ भडा कालमा

पा नीली न पयई राजा राजा भतिमद्वले अत्तौ पुभाग
 या उस्तावधत राजा का कमसल पदीका वदोरा अभी
 तसी अहिवीति गन्या देवा वायु आहावसी बदीभाहुमा
 देन दानावाट गोली आउदा यस्तो हुनगयो चोवमा
 शाला पु इवस बाहा दानापीने उचोद फादी भट जोरी
 याको पनि देन भनि वीति गन्या र राजा चोवमा जा
 उत्रयो ताहो बोगल बोयकोट चोवभरी नेवार प्रभा
 भोद्याइत वस्याका थीया चोवका वायव्य कोना
 मा भन्या वाट राजा राजा भतिमद्वले गन्या ताहा
 पदी ते जनरसौ इमद्वन अमप्रधौ इह सवे माथी पु
 ग्या राजा भये प्रकास मद्वले पनि पादु कुटाई भन्या
 इ माटेवन तयार इहा दानावाट वेदुव हीडा दाही
 नापाइलामा गोली लागी भेमा उताउतु पन्या हा
 हाकार गरी सवेकरायार माथी ग्या लवाट अघी
 गयाका इहले इयार तेस्तो देखदा उही देडी वाट
 भीत्र नगी वीछ्ये नावीदाई सुताई राव्या यासदी
 न नोयोदसी सोमवार थीयो माथी पुग्यावाट र
 राजा भतिमद्वले तेभ नरसौ इमद्वन अमप्रधौ इह सवे
 त पवन रावोगमा थीया राजा राजा भतिमद्वन भीत्र
 कुनाकोठामा वादीर कोठामा तेभ नरसौ इमद्वन को

श्रीप्रद्योतनपीया प्रहरीचददा दरीदार देम नारी आह
 वीनिगयो देम हाराज मे ले मयान मज्जाई देरी आया
 मारी दानामा इसा नको नामा नीरो गाडी रावे दैव
 पनिले धारा धार वेडुव होडा वाहीर मरी भरी चोव भरी
 मानीस परिर द्याई थक सीरिमा २१२. ३१३ गोली ला
 ग्या कछन अवया हा कोरामा वसी दीव दुव्या दे न थ
 नी अवभर पनु पयो पगारि विसाली दीनु पयो भनि
 २१३ घोर वीनि गदी पनिक सेले जबाप दीये न र आ
 पुपगरी श्रीवै सा दुआल का प्वाल बाट जगरी व
 सा लदा बहान व० पगरी तल पुगो पदी गोथाली
 ले पुगो पुगो भयो भयो वेडु कले न हो न थानि
 दा नामा सेवे नु उदी गरी दीया रावे डुव हो न मा कु
 वगरी दीया ताहा पदी ने से दरीदार ले म्याल का
 प्वाल बाट देरी पत्रांथा पावो सीपाही वहा वल
 थापा म्याल पुनी आया को देखदा हा व पाया
 देथापा मुकीया यताहिर थड हा पुता पुन भेद
 म्याल मुनि आई भयो वहा को वजा भेदे भानि रो
 धमोर दरीदार ले भयो अदकुरा होइन भांनु व
 पु जोसी र प्रभुराम थापा लाई याहा पठाई पम्प
 दे उर थडाना वेदो वस्त को कुरा लाई हो भेदा प्रभु

लयापारभात्रुवाकमोसो म्यालमुनी आयोर
 क्याभेदो कीन दामिद्वको नाम लीयो दामिद्व
 तादा आहुतु पदे नतीमिद्व आ हा आहु सुप्रतापसाह
 थदुन्मा देवालये ^{को} कीरो भावसाकादे राजारामजीम
 हन लाईमिली आहुतु आहा ^{मु} सुप्रताप साहसैग कीतिगरी
 वदेयस्तगोलाभनि हुने ^{मु} गिया तादापदो धोकाउ
 घालेदीया सुवेदार वली चानीयो सुवेदार आतिवल वीर
 सुवेदार वी श्री सुवेदार कुतसौ अवादार हुवा लीपाही इत्योव
 माभाई रामारामजीम मदन रामातेजनसौ मदन रामा मय
 प्रकास मदन पनि छेडीवाट नीकासो रामाजीम मदन
 कमस्त पालिन्दाघोर आनेतसौ दाकावाजी भागी
 राम वदर अकलसी मोसी कुस्न देउ प्रधी मरेवाधु
 मोसी भाभु देवागोल स्मेत सवेभामामारावी सुवेदार
 अवादार लीपाही हुदलो शतमालगरी यो कोटवाट लागी
 मुलकोव कोफले ^{मा} राव्याते आपहर नाइयापदी उति
 पवडामहाराज पुथी साराया लाइ आइ ^{मु} मुलकोव फले
 यामा राजारामजीम मदन सैग भेदगया कुराकेशी भये
 न देवमात्र भयो तादापदो अयप्रकास तीर नगरगी
 बोई मसीत जोदेला भयाको की नभागी आयो भाने
 इन्द्रभयो रामाजयप्रकास मदनले क्याउतरदीया
 की मेरा थरीइहभे मात्याइह सवेमिली याहासम

गरायो इनहुका वीथ्यास मापनु दैन तवेनुन इराभो
 हो नुकोसोमो मावहुमा फगतगेडो ल्यावाहारा मात्र
 हो अमपनि मलीम २४४मा छदेदं भनि धोरे वातगरी
 ल्यालाग्छ लीभीसीतजो हुला भनि मैले पुपुपतिना
 भका भेदापनि भनेन देवालय कागसुर ननिशिदी
 वचगन्या तेपनि मेरा मनीस ले बीछा बाई दीया
 आइथरी कासु डीछी तीछा माथी हुदा तीछा हात माप
 मा भनि जवाफ दीया राजा प्रीथी नारायण काट
 गेडोने झाहारा हुको धनभोन रक्षा गरी दीया अ
 धी धरी हुदले रक्षा रोग सुभी गरी राख्यो हुनलो
 सर्वस्व लीथपाउनेको हुनु म भयो ॥ राजा जयप्रका
 सले यथार्थ नियाहनु भेद धनभोन को रक्षा गरा
 या चारथी हिंदु रादा भे गया ॥

यतिकुरो भयाप्रौत महाराज प्रीथी नारायण साह
 भीभी हुनु भयो ॥ भाडागु सारभया को सवि १६५१ सु
 क्रवार हो बोधनि युवावसी ॥

गाहापद्धी राजा राजा जीत महं जयप्रकास महं नेम
 नासी महं सेने लक्ष्मी विरान चोवमा भाईवा ॥ राजा ज
 यप्रकास महं घाहेत हुनलो सुसाया हुनलो सुसार गर्दया
 वस्तावस्ता रातवीहायो होरी चोव को धारा नचली नैदम

जयाको हुनाले अमल मगाई राजाजीत महलले अह्मा
 नले आगदी बोधारा बुल्पोर आसुर्ज माया ना हाप
 दी मारीस काती मायादे भावे हे दी सोधदा दावाचेव
 भरीमा दानावाट हायाका गेली लागी गुगु धरेमा
 नीस मतिरहाका थीया इन्हायाणी दोका सेगका
 कोयमा आगोलगाई दीदा धौ मारीस ताहा पलिम
 या अंत गुगु सदका वीचमा धरे मारीस मयाका
 थीया ॥ चतुर्दशी कादीन ते आपहरमा राजा राजाजी
 तमहल लाई भारी पनाको राजा मारीस हादी याको
 वी^{धोना}सुन पोसाक आडावतने सुवेदार अनिवज वीष्टले
 साथे वोकाई पुपाहुन आई ॥ सुवेदारले वीति गत्या
 हेमदाराज अधीजस्ता गरहले वानापदु सोअग रुड
 ॥ जो तुसे माफीक कतिन घटाई गनु होला भनि धी
 तिगरी राजाका आसपासमा देका सेवक इद तिम
 पानि अथी गरुभया माफीक रहल पुपाहुनु हेतु हेम
 नी सुवेदार वकी ग्या वसदीन वीति त भे भोलीपू
 ल्ट पुर्तो मायादीन सदरि वहरासी वल्ल्यात आई
 हेमदाराज भनि वर जोरि वीतिग्या रात्री इद लाई
 याहा पुन्याई दीनु भनि इकुम भयो ल्यापुन्याहा
 वी भनि वीतिगरी राजा राजाजीत महलले चाईदि
 न नलपुनु भनि मारीस भयोरे पेरी सदरले रात्री

लोहलगाव्या कुरो अदवाटव्या होला भ
 पीगरी बोलि गदी उलो भया कौही रानी मान
 ल्याउ भनि डकुम भयो र दुवस भनि फाव ३ तिप
 महाराज पुथीभारायण साइबा इनुमी बोलि गरी
 कौहीरानी २ वेदीसंग लागई खिरदोपी रामार
 रामीत महंनवस्यावा राउमा उचार्द सदरिप
 को गेया वरी पोसाव वीज्याना वध्याव चाहेदो
 साजाम उचाउन पढया ताहा वही कौही दोरा भव
 धुत सौ भणी रस्याका भाई आपरा स्वास्वी डेवेंदेवी
 फनपनि ल्याई तेरा रावीदीया रभुव दुमालो गरी
 दुवसुवको वार्तिगरी वृषीमे रस्या काथीया ॥ ताहा
 प्रपतापताह सदरि अभी मानरी वद्व्यात का भिर्वस
 राभ पाडे वाई नानीरु दीनप्रतिआई हेरवीचार गन आपु
 भ्या ॥ याता ताहाको रहदाविदान मा भयेप्रकास म
 ह्यलदि बेभासरो हुदा मागी वदी पोस पकादीन वीहा
 ने पपुपति मालग्या ॥ शरामभयेप्रकास महंनलदि ३ ती
 महाराज श्रीभीभारायण साइबा क्यकुरो माग्दो दान
 पुने भनेपनि मगराई दीपुला भनि डकुम हुदा ॥ नय
 प्रकास महंनले हाता मुता मान मागी दान गरी नेपाली
 सम्यत ६६५ मागिदी ७ रोम हुवादीन आभ्याथाठ मापु
 रा त्याग गरी ३ तिपपुपति अक्षोर नाय मागील न ग्या भ

न लाग्या ॥ रामा नडा प्रतापि थोका देव नीपक्ष
इदा इदा पुन पुन नपाई गो लो लागी धातुका बेगले
परलोग भेगया ॥

आ ईश्वरी का पु इच्छी भे महाराज प्रीथी नारायण
साह का प्रताप दुलोड नमादा नेपालका तीने सह
का रामा लाई भोति थो न्य चहाया ॥

पाटेका रामा तेन नाली मह्य कन चेदीवाना मावे
दारी प्राण युत्तराया ॥

रामा रामा नीन मह्य कन रामा नीता गरी रामा का
थिया युव दीन सदी क इसा व कृपात आई की नि
गया डुकुप डे-ड डे नुर जाव लागु इवस भेदा रामा
रामा नीन मह्य ले कमा कुरो भयो कीन मेले जातु पयो भनि
सोधने गरी सदरिले नीवे कुरो हो केही सदेह मोनु पदेन
लोपालु इवस भनि आ भेदा राम प्रीथी नारायण साह
तुम डुभयाका गुमा लागी रामा रामा नीन मह्य पुनि
कीनि के आ भेदा राम प्रीथी नारायण साह वाट राम इवस
भनि वीसाया ॥

साहा महाराज प्रीथी नारायण साह वाट डेक गमा
देवाया मेले छोडी ल्यायाका मीग साहा पारी रहि तीन
हस्ताई सोपी देउ भनि मेले लाल मोहर जरा प्राको हो
सोपी दोयेनो र डुक पायो भनि डुकुम इदारा नीन मह्य

ले सापुत्र गणु नाला धुत जेल वनेपा वडपु भोकोटे
 नि सांगाद वने गर्दी ती भय प्रकास मदन कदा आया क। थी
 धर्म अवउपनि दानपरी मणिगया मयनि दानपया अपा
 रु गरीशल भनिये भिबुरा भयपदी दुवे मुप लाग्या थो
 रे चोपदी श्रीमहारज प्रीथीनारायण साइवाट डुके भयो
 हुवावा अवक्य भुंवा दलो आपागनु इवस भनि डुके
 डवा राजागानित मध्य ले क्या भयावी अवमरो वेदी
 मेरुवादेन वलियुनि श्रीमहारज वाट पेरी तोलो होइन
 लो आपागनु इवस भनि वारं वार डुकुम डुका डेपुत्र अ
 व उपवर्ज्यो उभर भोगया अवमलाइ बिही बाहीदिन
 भनि भेनुहुवा नेस होइन वावा ३ सदावाइक वनेपा
 लनेति तीर मेरुवा भया उतेतिर डेसे तीर होइन साबुया
 गु तीर भया पनि रीमी न्यदस वाडेगाउ तीर भयापनि
 अथ वानिस तीर होइन कीति उर थाइ कोर तीर वा बापा
 गणु भेयो तीर भया पनि युता गणुमा रानगनु बाहोइ
 अफुग गनु इवस तीन सदा वाइक भाइ भुवा दउसगा
 उथा आम्दानि ले नपुग्वा मपुन्य उदे गदला भनि वा
 रेवार की प्रीगरी डुकुम गनु हुदा मेले माने पयो पागे
 भनि राजागानित मध्य ले भेनुहुंदा श्रीमहारज पृथ्वी
 नारायण साइवाट माध्य ३ सदावाइक वी आभनि पोल्ना

साइली राखी दीया राजाराम जीत मलवाट योनिपाल
 बालाभरी मागदिल भयार लेखो भयापनि लो दीया भेन्ना
 डुकुमडुका राजाराम जीत मलवाट वृद्धा अवसा मया
 मलाई अव केही भोग को भभी लाव देन वेइ मलाई
 दी डुईइ भया उकिासीवापदेइ भनि पोल्या थाप्पार
 दीया ३ भनि उरि महराम श्री योनिपाल साइवाट वाइ
 ला पोल्या मा राखी हाहा भनि डुने कुसी भया ॥ सदीर
 वेइ सौवकुलाल तीर नजर गरी महराम वाट डुकुम
 डु भया लो वहरा सजमि दोल्या मरीया वे वच थहि
 दो सवे लया गरभनि डुकुम भयो नारायणी राजाराम
 जीत मलवाले डुकु पोल्या मा आपो अव म जोडु भनि
 बीदा भेही चोव मा आयो राखी लाई सले बीला
 सुनाया सुसीरानी संग राखी को भोवनगरी डुकु लया
 री सवेरे जागा भे राखी रोग केरी आइ गामा मेले बी
 ॥ भाकी चमोही बाइवाड बाइ से म भया भावी
 सार मेले चला तेले पुनीस भेदा राखी ले वीति गरी वेस
 भयो अवसा मलाई वेचाईइ कासीवास भयाईइ
 भनि वीति गरी डुवे मरा भाके गरी वरणा बाइपछी
 राजाराम जीत मलवा रानि माइय भोति का अधी दया
 दीन सायेत वरीयो बाई अधी सरि वेरा सौवदुन्याल

प्रायः बुद्धात्मा काइगुमा आइवीनिग्या तामा रावई
 ८. अवधुन सीलाई पोसाव दी पठाया २दी भधी ओ
 स्था.
 पुत्ता भवानीया सखीन मानाई मव दौवी भाग गरा
 अपरखोत्र गरीदसिगरी मुलकोव पदक्षोणाणी तामा रावी
 दोलाभा भदी अवधुनसी पुतिमो अधीवारी पारभ भडा
 री लेपनि घोडा भदी दवरिवाट प्रख्यान गरी हुंढोकावाट
 नीस्का सहमा प्रमाइदुधे लेमा भयाव्दा थोया नीनी
 इदलाई आसीवाट दी सासा दालिप ॥ १३॥ ७॥
 उपदीन दवरिमा वासमन्नी भोलीपल्ल तामा रावीवाट
 शम्पाकोरा हुंढोकावाट मादे तनि इदलाई वही दुवाट
 हामो इदलाई वीहनु मति सम्म उयाउनु आउनु पाया
 पुनापर सुगंध पुन्नावायो भनि सवार केइता वदम्मा
 त तेग इनुमा वीति गर्न पठाया उपमा फिन्द ओषी थी
 नारायण साइका डकुम भै दोरा इदकन सीकाई दीया
 तीदोरा इद मध्ये अच्युतसौ साइ थीरामी थीया
 वीहनु मति ले गया उही पारण मुल भयो इन्धोस्त्री
 खानिगहन द्वारा उद्या मसी ले लस्का गुन्ना भास
 प्रीत तामा रावामितम इत्र श्रीकासीवास ना प्रीत्य भादा
 चंदा गरी धवत चदी नेपालका मायाले नेपालतद
 होति एकद्वौवी श्राप गरीउसे छडी गोनवनाया ॥

रागवीरहनि ॥ ॥ हायेहाये रामराम गथे मलु
 मने ^थनेपालसः ^{या}नुपादुर्गने फुत्त कल आन ॥ १॥ हीं
 नेदोल ^{या}राम समदुत्त ^तजीनि ^तवास ॥ वीदसया
 वासमुल थनि आवः रामराम ॥ १॥ ॥ १॥ ॥ इथुजनम
 यापापः मनेनागु खयेधुन ॥ पेअलतैथोना
 भतुथे ^तजीजुलरामराम ॥ २॥ ॥ नवदुर्गा गरोर
 याके सहभ्रवीनतियाना ॥ लवलपे अपरा
 धहेमायाव रामराम ॥ ३॥ ॥ लहाय गोमयाके
 मीनदुल याकेसादना ॥ थुगुसासाफेनीव ॥ ४॥
 नाने रामराम ॥ ४॥ ॥ पीरनियानाव ^{जि}हनदलया
 तदुर्गनेन ॥ हायहामे ^{जि}दुगाल ^{जि}मुलभाराम
 राम ॥ ५॥ ॥ सुर्जे ^{जि}वैसीकुलमनि ^{जि}आरामगीत
 मह ॥ ॥ तलेमुनेवील ^{जि}चेकेठवास रामराम ॥ ६॥ ॥

दुस्सातरहको गीतवाधी गाई आभ्रमात गरीने
 पालद्वय कोदर्शन गरी सरासर कासितप गया ॥ ने-
 पालीसम्वत् १८५१ मेष सुदी १० दसहराकादीन
 राजारामजिगमहन सुर्जेवैरमा ५ मर्पेन भयाका ^{जि}अ
 तिकानमा रामा प्रहृन्नलमा परलोग भया ^{जि}अ
 संस्कार गदी प्रहृन्नल वा ८ यवनाग माथी भाई प्रद

आता गति अनीमा फलशाली सदगामीनी भई ॥
 यो-४ दीन अर्घी युवजोगी आई रामा रामजीति मध्य
 रोग यकीनगरी जहकि ग्याको कलेली देवेन ॥ याद
 देखी नेपात्मा सुद्ध सुमैवैसी लोप भेगया ॥

नेपाल तीन सदाका रामादम आपसमा नमीली
 नीति धर्म पानि द्वादका तीन राजाको तीनै मत भे-
 नमीन्का तीन राजा नमीली उद्योग नगरी आपुस्मा
 वरावर त्वरार गरी रहदा वडा पुतापी उमिदाराज
 श्री र्थीना रायरा लाइ उज्ज्वेलत छरा उद्योगी हुनले
 असंभव भयावदा नेपाल हुँ न्य मुमी लीन निमित्त
 अत्यन्त उद्योगगरी भई थार हथरी प्रसेन भे भा-
 ग्य साहाय भे तीनै सदाका रामा वद नमीलि तीनै स-
 दाका यवदे महाराज भे हुक्रे चलाया नेपाली सम्यत
 ८६० का सिद्ध पुक्रे यवावसी यत समनदी वस्य
 गोकर्पि भु पसो मव सोद भव महाराजी प्री र्थीना
 रायरा लाइ देववाट रामा रामजीति मध्य रामा मय पुकात
 महज राजा नेन रासी मल भुपत्र देवि रानी मी नम्य भ-
 लपुर की विपु रललीता पुलागि पायची सर्थी नवा
 द ॥ अस्प नेपाली भोगव ७ ॥

नेपाल राम्यजीति राजा दु भयापदी नीन सदाप

धे भक्तपुर भुमीप्रभा बोभीत हुने लल्लोतपवन
मा भैरु बोभीत हुन्मा ओराभा हुन्माको आयुदा
धेरै नहुने हुदा कोतिपुरको भीत हुन्मा भुमी रामधा
नी उतम रक्षादिया सगादी भन्मा ॥

कुलानेव भौसी लाई कोलीङ्गु धैवीति पाया
नेपाली सम्यत ८६ बसालपारान इदवन गोवी
वाट्सी काउनु भयो ॥

पैले वसन्तपुर नामगरी तीमोसहर का कालीग
दु शीकाई दुल्लो उआ मुदा गरीदवरि बनाया ने
पाल्या दस्सी आ ही अदिवी नीका अर्थ न ब्रमगदी
मा प्रमाइर आफ्ना आफ्ना कुलयेवहार प्रमारा
गर्न दइसतमानि रहुदा इनमहा राज वाग आफ्ना
आफ्ना कुलका प्रमादा रोग गन्ध भनि हुकुम वक्ता
दा अद्यापी उर्रेमाफेन चल्पावेहे नेपालीस
म्यत ८६३ बालमा नेपालका पुनर्वासी का जेतमा
अवलदीयम रीमाशर चारप्रका काहु प्राइवे
तको पोताहुठहलीया ॥

नेपाल हागजादा मरमीहीनेट गम्योतरीया हु
तीमोइन साइ चोतरीया दलभीतसाइ काजीपुर प्रतापसा
इ चोतरीया दलमनि साइ चोतरीया वीरहाइ साइ

चौतारिया श्रीवसाह माहा गीत साह कामी तुलाराम पाडे
 काजी कालु पाडे वेंसराम पाडे जगदीश पाडे रत्नराम
 डे. रत्नमीत पाडे धर्म वासियाडे कामी वलीपे वें औव
 लंभ पेन औइव पेन वीर भड पेन कम नारसौ वल्ल्याल
 वें मोचेहरसौ वल्ल्याल अभिमानसौ वल्ल्याल दोवेलसौ
 वल्ल्याल गोतिरी वल्ल्याल गोतिरी वल्ल्याल लदीर भंड
 प्रकास साह भड साह लदीर लंकी वारायण पाडे लदी
 र नंदुची सुपेय वीर भड थापा जगजग माथ्याग
 लदीरमा काजु पाडे वाहुं वीर वल्ल्याल गोतिरी वल्ल्याल
 वीर भंड गोतिरी अमर गोतिरी गंगाधर पंत रामदास
 पेन तमोचर पंत चामुपंत धनंजय पाथ्या ने नाने
 दल डाल इति दल वल्ल्याल वीर वीर पाथ्या लंकी
 नारायण पेन गंगाधर गोसाई वीर वीर पाथ्या दी
 छ देव रामा ॥ नाने वीर प्रणिम रामा वल्ल्याल रामा धर
 वीर धर पेन चंड सैधर पाथ्या गोविल्ल्याल नेदं दल वीर
 वल्ल्याल वीर रामा वीर पाडे वीर भंड वीर इति वल्ल्याल
 करी जोग बुद्ध राम वल्ल्याल वीर वीर वीर वीर वीर
 धर सापकोटा वली वानीपा भानि वल्ल्याल वीर
 कुत सौ वीर भड थापा पारथ भंडारी ॥ जोग बुद्धा नाने
 वीर वीर गोइ धर धर उमराव जोग यव मे मे श्री
 प महराम काहुं सोरो उपराजी वगया वगया

जाग्या तात पार भे हां न्या हा नी न्या मन्पी मा चाइ
नइ हर ईन का भाई की रादा छोत नाती इरु है ॥

ॐ पमशाराम श्री श्री नारायण साइवाट रु
कुम भे कामी वीर राज पाडे सदरि कहर साँ वद न्या
त सदरि प्रभु मइ बल मजु तनु गुमस्ता ली साधको
वीरा उगई कास्की को भडारी वीर मावहन गया
ताहावाट उठ दा कास्की का लीर मा कटक भयो
सेति नरी वरसा मी रस्ता ली नुवाकोट हीन गया
रेवन मादुलो लडाई भयो कटक वीर प्रो भोरइरी
कामी वसाज पाडे सदरि प्रभु मव दन्यात सदरि
कहर साँ वद न्यात लाकर लीत नुकावावे गरी
रिखौ भीरौ अम्बल गरी केलजिमा बाडो पवा
ल्या ॥ ताहापदी भोकोट का कोंई माल दाई
भयो भीति भोकोट सर भयो ॥ तले वी चपा
त नईले कुल गदी ग्रीहाकोट मा गुमस्ता भयाका
त नई काटीयो ताहापदी गेह सर गरी पम्पै धुवा
कोट मा कटक भयो भीति पम्पै सर भयो सदरि
कहर साँ भाई लाम्पु मालडाई हुदा लाम्पु केवा
साहेव पद दलाई बोलाई ल्याई गोवामिश्रा
ज काइ मुमलि पाया साके १६९२ साल बेसाव

देखी श्री गुरु श्री का रत्नान सम्य पारलो.
 योही भागेवनार्ह सीधार्ह मृगस्थली कोवे
 भीममा उतिरामेश्वर महादेव स्थापना गरी.
 राजा वाट आफुलाई वक्ताको दाला राखा
 र माथापीलियाका रामाभीत मदन का छोरा
 अपंधुनसौ को सर्वदा रवा ती जेता वल्ले साल
 माघ सुदी पौर्णिमा २५ का दिनमा लावा पत्र गरी
 आ पुरुपति प्रीति गरी सदा सर्वदा वर्त गुरी राखी
 चदाया ॥ इवाले वनापुदा प्रजाइरु लो धर्मको
 को हो भनि जेतलाइ दले खाजा नखाई म्हाला
 गली भागी मोद भनि राम कृष्ण कबाले ठी.
 उठाउ मान्यो रानी खाजा उखा म्हाला
 दी पठाउ न्या गदी रछाई इन राजाले औप
 सुपति मान्या रुद्रमतिमा राम हो गरी पुन
 वनाई दीया ॥

उपि सुपति नाथका पेचा मृतवीना पु
 माइद भनि सुन्यार गुदी राखी दीया ॥

काजी प्रतिमा सौ वहुमान राम कृष्ण
 कवरलाई वीदा गरी पुर्व राज्य मालाई
 गर्न आदा पुर्व मापी गयपुर चयं पुर्चोडेदी

पश्ते गरी पश्ते आया ॥
 पश्ते समय गोर्खा महाराज का भाई
 हरि चोरे नना आफरावाज्य महाराज से ग
 वी निगमा हुमुकी उं रो प्रतापलो हामी
 देकावल पराक्रमले नेपाल राज्य आपु
 गरी सवतपार भे गयो अव हामी इरुं भ
 दलाई कुं कुं सहर वक्त्र उं द वक्त्र उं इ वक्त्र
 भनि वी निगरी महाराज वाट आक्रमन
 मातम वी भ गरी वक्त्र वक्त्र भयो भयो
 अव मेले भाई हरि व्यामाया गरी तीन सहर
 रमाध्य का सहर मार गउइती भी इरुं लार
 ले उभनि दे उभन्या पंरु सेता कला दिगाइ
 पली अस्तो तीन सहर का राजा इरुं आफरमा
 तक्रम वारेवा गरी मेलन भै वी गदा राज्य
 मेरा हात ^{ला} पाको हो तस्ते भै पद्यो मेरा सेतान
 ले मुमु ^व दाउनु पनि सकन्या देन राज्य पनि
 यी ररहन सेकेन भैया नीभीत दी उ भै दान
 दी उवदीया भनि आपरा भाई चोरे नना लाई

५११ इह ले भागे को दीउ न हुदा हमी इह ले चोरे
 भाइ ले भीही भेन गरी लक्छे अव हमी इह लाई
 माग्या को धुरो केही पाइन भनि दीव भया प
 र्छी वाट कोही लहे मावस्या को ही कले गया
 दल मर्दिन साइ कर दरवन जाई वासग्या सुप्र
 ताप साइ पाल्या जाई वासग्या अर्घी इम शरा
 म प्रीति नारायण साइ कावुवा मशारा जनर
 भुपाल साइ वाट मेरा दुके मशरानी वाट से लान
 भये न गि सै लान भयो भनि राजा वहुत परीची
 मा रक्षा का रहे धन य क दीन रामा पेदाइ न्या
 रानी लाई रात्री मा देवा धर्म मा दुला मशरु भाव
 ला माइन तीन लाई ल्याई उपाय ग्या तीभी
 लाई सं लान हुन्याइ भंन्या सोपना देवी छर
 सोवी स्तार मशरान लै गवी तिगवी गुद प्रोही
 त भेत्री भे भारदार लाई रावी हाम्रा मशरानी
 लाई यस्ता वेशी राके सपना भये छ य स्मावसे
 गन्या हो भनि हुहु हुदा देवा धर्म का लामाला
 ई ही का उपाय गर्नु पछ भंन्या सह्याइ वरी
 हाम्रा मशरानी लाई यस्तो रीत को सोपना हुदा

तपाही लाई पोलाउन पयया कोर तपाभी आई
 उपकार गरिंदीनु भन्दा हामी लाई सत्ता न हुने
 तपाहीले जो भैनु होला सो भदीउला भन्दा के
 होराको लाल मोहर पठुदा अलेहेर मेरो याहा
 केही काम छै अउन पाइन पछी आई हैद भन्दा
 म अउला भन्दा वे होराको देव भर्मी का लामा
 पार जवाफ लेवी आउदा रामा वाट मेरा उपकार
 नीमी न तपाही ले न आई भयन भन्दा अर्को
 लाल मोहर ही सदर लाई अटाई देवा धर्म लामा
 मापवाया सो सदा का सच लागी देवा धर्म
 का लामा गोर्वा मा गया ॥ लामा पुग्दा पछी वडा
 आदर भावारी खाना पीना को प्रेमा गरि रा
 की आफ्ना र्द सवे वीस्ता गरि मलाई सत्ता न
 भयो भन्दा तपाही ले जो भैनु ईद सो भदीउला भ
 नी ३० मुहा ^{को} न रा भुपाल साइवाट हुकुम हुदा
 तपाही को न रा भुपाल मवचा पाउला तपाही वचा
 दीनु होला तैले मलाई केही दीनु पेई न मैले उ
 पाया गरि जे माया को होरा भत्ता तसो लाल र
 हुन्दा देन हुला परा भर्मी हुन्दा तैले आज्ञा का
 मुहु कपा मैले गो मा गौला सो दीनु होला भन्दा

फुललामाले गदी मेरा दोर ले आर्य विदामुलु
 द भीत पाही ले जो मागु होला सोही उला भे
 न्या चे होरा ले जो लाल मोहर गरी राजा वाट
 लामा का हातमा राजी दी या तादा पदी लामा
 ले पनि उपायान लाग्या केही दी न पदी मा
 हारानी लाई गभर रख्योर लामाले वीदा माग्य
 ओले मपा भीले वीदा मागन हुनेन भनि छुदाई
 वीदा नदी लामालाई गोर्खा मार देवे थिया
 महारानी लाई गभर रख्यो का उदे हा भयाको
 थियो वस्ते ववत माछे राज म्या ॥ प्री थीना
 रायरा भन्पा नाउ रख्यो ॥

लामालाई हुलो पराक्रम भयाका साम
 र्थ पा रख्यो छ भनि वदो आदर भाव गरी
 मानी वीदा गाई लामा देवा धर्म माग्य ॥
 राजा वहुत लुसी लैग वल्दा भया ॥
 समहारज प्री थीना रायरा साह ओ तारीया
 उद्वेग हुनाले यस्ता तरह लैग जेडा भयाका
 छ ॥

राजाले अब शर्व थकाई मानु पछिल
 डाई गनु दैन वर वजाना जेरो ज को ताकी
 ती गरी मध्येत तर्जिल डाई गइला भन्पा

हुकुम भै आकरना चीना जेसी लाई देवाई
 वज्रदा जेसी हुकु ले हुकुकी आयु ३ वर्ष मा
 नद भनि धीति गन्याए सोहे दीव मानी व
 सेन पुरमा वदनु १ गो बाली हुकुका वन्दो वल
 बाधनु १ मध्येन तर्क लाडाई गर्नु १ होन कु
 रा मेरा मने मा रह्यो भानि हुकुम भै नुवाको
 ट पालनु भै आ भै रवि का ल्यान मा आफु
 मात्र भोत्र पसी ध्यान गरी रक्षा तीम्रो आयु
 दीवपी कन हुकेन अर्को जन्म नेपालको भो
 ग मागदो भन्या तेरा मरणा मा मर्यादो डड र
 डलो भोग म दी डला भनिमा सबको वाराहि
 दा ह्वस भानि डाड वन बाँति गरी काठमाडौं क
 वति आउनु भयो ॥ गो बाल महराज हुने श्री प्रीची
 नातायरा साहवाट उद्योग गरी आफ्ना बुझी प
 राभ्रमले चीने सहृद फते गरी को ति पुरमा आ
 फला राजधानी तुल्पाई कीरान देस साध गरी
 मद्दोग तेम प्रताप पुन्यावल पराक्रम नाम यस
 प्रख्यात गरी नेपाल राज सोतत्र गरी राजे भोग
 वर्ष ७ सम्म गरी ५० वर्षका उमेरमा वीरपीडु
 भयाका नेपाल वाट नुवाकोट पालनु भै नो
 दी सम्म देवि घाटमा वदनु भै सवि १६६६ वी

क्रम सम्बत १८३९ नेपाली सम्बत ८५५ की
लि-पौष सुदी ५ मकर सम्प्रति कादीन रात्री
वी ५ श्रीखुली गंगा उति देवी घाट मोहन ति
र्थ मापर लोग हुदा भया ॥

अभिषेकानी नरे-इलक्ष्मी प्रभिति ४ त्रीदि
र सति गया ॥ गोर्खालिहिदुन लाग्नाको स
तिलो देवी तिमिहिदुको मीही ने असार केही
पायाको देन सहवासी इदलाइ दुगाको लग्ने
गाडी भोनु केही एकम उरदा मा भुलुक को आधी
ती मीहिदुले ती उरगतको पानी गरी वस्त्रा अ
रुकरा नानी वाट नीगहा हुने छ भनि हुकुम भे
सति पालोग भइन ॥

इका महराज वाट ३३ वर्ष गोर्खा को राज
गरी नेपाल सरभया पछि ७ वर्ष राजे गरी सौत भ
याका हुन् ॥

अस्य पुत्र सौहि प्रताप साह साके १६५६
वी क्रम सम्बत १८३९ नेपाली सम्बत ८५५ मा
धनु १० कादीन तबजमा राजगरी महाराजा
हुदा भया ॥ अस्य राज भोग वर्ष २१ ५१९९ ग
दी भया ॥ इवकी रात्री अतिरामेन्दु देवी लक्ष्मी
हु ॥ इम महाराज वाट भेल देवा लुका पाजा भा

नसीधीयाको वातेनपुरसे धगरामुभयो ॥

साके १६५६ साल काजी अभीमानसी वरुण
न काजिसदपसों प्रगिति सदीर भारदार ठीमे
हरकंपनि सुभेस्वर मा केअचदाई गरी सावे
१६५८ मा दवल गरी लीया ॥ महाराज काघाट
चोनरी या बीहादुर सा ह काजिसरूप से लीया

इन महाराज का जलामा अधीनेजा रमानभ
यका नुवाकोट को रिंग क उपरमाले काजिपुर
सरमा प्रतिवर्ष लींगुभ्राउन्पा इ-इथापना
गरी इ-इमात्रा से भा गराया ॥ केरीत्री सुलोदव
लोपा अंचार इदले गाप गरी हिके महाराज वाट
देव नुभयो ॥ इन इरता ब्राह्मण हो इन का प्रमाण
लेगप ग था भनि हुके इका मे नसास्त्र का प्रमाण
लेग था के हो भनि वौ नि गदी तंत्र सास्त्र श्री का
इन गरी गदी तंत्र सास्त्र को मत वदीया मानी थी
तले इ अंग गरी तुलजा देवी का दर्शन गर्न की भि-त इ
छा गरी अदसास्त्र वाट प्रख्यात भया का गुद मे
न देव देवि का रहस्य ध्यो आताम पुन नी मीतवी
नादी अंग ले अधिकार नहुना ले दी अंगालीन नी भि
त मे भसास्त्र गोमा धा भुताल लीत पटव का पट

को घरको को। तिरौ नैद उपा ध्या सुकुल कन गुरु
पदमी गरी मैत्र सुनी नी। पार्थन गदी भया ॥

इन महाराजले मैत्र साधु को मत लीनु हुदाथो
तरीया वहाडु साह आदी भारादार इरुमापनि मैत्र
साधु को मत लीन्याथे रै भया फेरि निपाल का मुल
पीठ अति राज्य श्री है भनि मंत्र तं नृधरी थादा पादु
ह अरणा दी महामुभा गरादि कुंड वीजे सवाल आव
देसा अंड अनेक दर्जे सहित अपरागर्भ भयो पदी प
गा गदी वाहाडु साह जादा हुकम देन भनि भोत्र प
हन नदी दाही साई तुवा कोट गया ॥ चोतरी या वाहा
डु साह साई अघी रीसो वक्तु भै अति महाराजी पाठ
भक्त भुमा वीती वक्तु भया को थीयो पदी भाड
गाउ को वीती हो की वक्ती तस्को सता ही सी वीती
वक्तु भयो ॥

यसो समयमा काजी सद्रप लौका किले
अति महाराजी कन सब जान मा वहुते रीझ्या
को थीयो पदी काजी सद्रप लौका किले के
दी कुरामा वीरायोर को ही बात मा अवतागु
पाया भनि चोतरीया दल मईन साह चोतरी
पावहाडु साह इडुइनाको सास दवाइ गरी
मतो वाधि अति महाराज का इतर मा वीती

पाया इक्षुमवे डाइयसमुद्रामा योतरीयादल
 मदन साइ अघीसरी काजी सरूप सौ का को
 लाई पभी के दरावी डब दी या को थीयो यसे
 वेला मा ३१५ महाराजी काटनी भका जिले
 री श्याको हुनाले काजी सरूप सौ का को ला
 ई दया की पागरी चीरा या को वात मा पगरी
 यो तरीयादल मदन साइ माथी री सानी भे नुजि
 यो तरीया लाई नी का लागरी नीज का धर ^{भे} ~~का~~
 दुपाडे भगजी त लाई वक्तु भयो ॥

ओं तलेष्ट का अचार इक्षुम वेला मा
 ३१५ महाराभव दुरु भे ओं तुलसी भयानी को
 पुआलागाई दसनारोइन पवीश रोइरादी ना
 नावीची तं थो क लोगरी कन मानी पुआ गराउ
 नु ई च्यो इराभा चहुने सै तले ~~भाव~~ भाव का डनु ड
 थ्यो अचार इक्षुम वेला त री श्या का हुनाले
 कोने भारादार इक्षुलाई पनिये देने थे ॥ ओं तु
 लमा भवानी का ल्यान मा पुआ हुदा अचार इक्षु
 ले श्री सुला दवली मा काजी भारादार का दो राइ
 खलाई पनिये पुआ उन दी देने थ्या धपाइ पगड
 थ्या यसे त राइ सैग रहे का थीया ॥ इन राजा

कासेतान भयेनर कतौ गम्य हो भनि कु ला
 नेद जेसी लाई लाल मोहर पगई हो काउदा अ
 व म-नेपालमा आउनेनौ केही सरकार को हेतु
 पछि भने चाही साको हुकुम भै यही पगई वक
 रमा गुम्नाको कौले चढाई पगइला भनि वौले
 गरी पगयाए ईद भनि श्री पमहास्र का ची ना
 वोलाइ पगइ वकलउ भयो भैसीले ची नाको ची
 चा गरी फलाना दोन रात्रा रातीले श्री पसु
 पतिमा जाई योवीधी गउ फलाना दीन का रात्री
 मा यो मैत्रले यो गउ योवीधीले गुमा गरु र
 रीतुदान गरी भोली पल्ट दवार मा आउउ
 तेले दीन का होसा बंले फलाना मेनाको यति
 दौ गादा योवार यो नद्वेय यो तिथी यो लग
 पाई साह्य पेदा हुने र चार नाउ मुम्यदि सोही
 रकार को नाउ राखनु भनिलेकी पगयाए सो
 माफो क गरी वकलउ भयो र उही मेना उही दीन
 उहीवार उहीती भी उही न क्षेत्र उही लागे मा सोई
 पञ्च पेडा हुनु भयो र नाउ वनिर वा सुयो र उी
 राग वहाइर साइ भनि नापराय्या ॥

कुलानेद जेसी यस्ता प्रसोड काउला गो
 तीसीई ॥

इन रामा का पा लामा केरी लहा ससैग नन्दो वस्त
भयाको वेहोरा ॥

ॐ ॐ श्री साहाय ॥ ॐ स्वस्ति श्री बुद्ध ॐ
धर्म श्री रत्न सहित य प्रथम ॐ इष्ट देवता ॐ
कुल देवता ॐ धर्म प्रालम्ब देवता सा हो
त का व्र ॥ स्वस्ति श्री नीचल मुनी गराग धर्मि
न ही मायला इ नी मर दुरी कट दुरी वेत नी की
व डी नी लाखी नी वरता उरि कृत कृती तिताप
ल लै ठु सग ह्या सास्त वर सरक न त लारफा
ल व व डल पवन न मोत प्रतापे ठु ॐ श्री श्री
गपाल द्या परिपो दे लामा जस्त ॥

स्वस्ति श्री गीरी राज चक्र बुडा मराठी नर
नारायण तपा दी वी वी थ वी ददा वली वी रत्न
भाव मानो नत ॐ मन मश राज धी रत्न ॐ ॐ ॐ
मश राज प्रताप सौ ह साह वहा डर सप्ते र म डे दे
वानाम धर्म पत्र गद्य ॥

हापां ॐ राम साह ॐ श्री चोख्य म्वा लामा
मु व नापां नेपाल व ल्हा सव धा या सा व धर्म
कता चकरार सहि धा मय या जव बासा स लहा
पी न व व भारा व की ल श्री वा नी री पादे ॐ
ता ली लामा पु पटे ला श्री लामा पु या हुरी

त्याहुं लं पोचमुया लदर द्य वाया द्वाल भारा
 वार ध्रुवाद्याद्याः दोमासो दीरीहुं दुपेनांम वा
 दीरीहुं सुवी मयो भुहीत दुल लोपोन येदुर
 धते गोर्वा नेपालया भारावकील काजी सद
 प सोइया कीजी रूप नारायण काजी वेंत
 रामपांडिया काये बागा धरपाडे एक सारी भी
 सारी प्रताप सो असराम थापा वेंत नाथ उपा
 ध्याल अमीनारां उपाध्या सपेंत मेरा श्री लो
 दामोदर उपाध्या राने वलिस कोटी या महाराज
 न अयकु सल वीर देत पेचवाला वृद्ध दता
 लो भागु देव भोटे आदमी वासत चोनाव या
 शगुद्या पाच करारं थाम यया डाव धर्मपत्र
 चोसे पोया सम्वत १८५५ मीनि आवण भुक्
 वर बुधवार थो सुन्द आजी येडे मंभु श्री समेदु
 रान लामा जे श्री ग्याल्हा परीजु पोहो लाजा
 गुया वकील गोर्वा नेपाल बा महाराज ओमा
 दाराज प्रताप लोइ साह वहाड ससे एगड
 देवसे वकील नीब्य या व मील यया यधुन
 काव नीब्य यात तयगुपत्र या अर्थ नेपालने
 वागु मोइर नेपाल राष्ट्र नेपालया राजा राजा
 या पालसं चलय या डागु मोइर या चा हनीया

५ नेपाल वंशसर्व वारेवार करार यातरी
 कारण मचोस्स चासनी दयवीदी यानाव
 सेनकाव इल्लगोवेलसं भीनक चादी नंभुव
 चीया वंइल थोते याकार नने लुवइया भाव
 मील मयास मजियाव नेपाल से लुवइ दी
 वे मुल लपु चलय मसुल आर्व नली मोहर
 दाय राजाया मनोप चासनीया वं बापार
 वानके दयाव चीन चीयाव थेक नाया नाव
 तयागु चांसनी मसेनक अडीवे भारी याना
 व मोहर दयकाव नेपाल वदेस न होय मोहर
 या चासनीया वंकील दाय याय मडु चा
 सनी नवे माल सा अमकनव थनव चीन
 वे थोते दुस्रोली लहाससर्वरि मुमदे मदेस
 या मदान नवं माल को कोटया मीमावाट से
 वलसेन चलय याय माल लहाससर्वरि
 नंहुकु दयकाव पत्रवीया गुगुजात मोहर दे
 सदेस या राजा राजापनि से नदाप बुया व
 थय दाय दयकाव मोहर दयकाव चलाय या
 तवनसा चलय याय मडु कदाचीन सुना
 नंइल सा लहाससर्वरि नं नीरव मानाव गोर्खा
 नेपाल राजायात सोपये याय माल लुवइ

र्धामवीनः उत्तर इत म चोडः भाव दयवे मद्रु था
 सथास या महाराज व केजाल नं थ व थ व मनमा
 नने भाव भीलय या नाव काय वीये या य
 पुर्व पश्चीम मध्येस पर्वत लपुसै न्यासी मधी
 त्या महान न पवि कुति केल थो नी ली लपु
 ने चलाया य मद्रु गोर्खा नेपाल या अम्वलसे
 गोर्खा नेपाल नंदेक य याय लहासाया अम्व
 लसे लहासानंदेक य याय लहासा शिवादे प्रमु
 व स देस चोडः नेवार महान न केजाल या थ
 हापो नेपाल या मज्जातिथे नेपाल या नायव
 याय नहाया धन मज्जातिव सयया न आ
 व सर्वस अतिको सो दा वत व धड लामा शु
 या गिडि शुभ शुभ स समुद्र व ॥

नेपालय देसया नहाया राजा राजा
 समय स मुयाव चोको साधा तीवा ना थो
 तीवीती वसय याज अर्को तर दयाय
 मद्रु भोतेया वा चा धराज स गवम स म चोडः
 वृक्ष सया के ड य धानी ५० लु गद काय स
 म्वत ८५५ मीति भाड पद भुक्त भुभ ॥
 याता तरा को वंदो वला गरी व वल नु भयो

केही मेहापदी नेपाली सम्वत् ८५८ सा
 लकातिर्व कुह ३ सोमवार कादी न. ४०५
 महाजन आम्हा घाट मा दान ७ मे भैस्व
 र्ने हुनु भयो ॥ लाहापदी इन महाजा का
 संसर्ग गरी प्रनाप सी महाजन को दोरी अति
 पीयारा गरी राखनु भयाको भीयो इने भोत्रा
 नी चाटवहुने दान पुंम गरी सतिगया केही
 दक्षनि ७ सद्गामी भि भयो ॥

सेखडा दुको महतारी गर्भमा सेखडा
 दुइ दुनाले पुत्रने माई पदी वाट सतिगया
 महाजानि राने-इलशकी पुत्रवालब दुना
 ले सद्गामी निरभे पुत्रकन र भागरी रहु
 भयो ॥

युने साल पाटन का भीमसेन का यात्रा
 प्रारंभ भयो ॥ राजा सोत भयाका बर्ब दुना
 ले सेवे माकुम गरी राखदा देव देवता का
 यात्रा चलाइनु भनि हुकुम भयो र हील्पमा
 भाकेही भयेन भीमसेनको यात्रा चलाइ
 पदीला सालमा यात्रा गर्न तयार नभै न
 गरी वसदा ओ भीमसेन आवेस भै दामौला
 र्ही तीमई हुले खेलौ चीगयो भनि को पभै

पदी वाट मेरो प्रतिवर्ष जात्रा चलाउनु तीर्थी
इह नपत्याया प्रतय मदेनापुला यात्रा गर्ना मुनि
आगती रानी पुनागती मेरो दुखो मुनि देवी फुलव
ली जात्रा गर्ना मुनि मानप पास मजात्रा नचलाउनु
भैया आशा भयोर आग्या वमोजिम प्रतिवर्ष या
त्रा चलाउनु कनै र गजोल्का अचार हुले गुमेरा
वी प्रतिवर्ष जात्रा चलाया ३ आशा भयाका प्र
तय अमाक ददेध ॥

यस समयमा सप्तपक्षाणि भागी १० वर्ष ग
या ॥

आम महाराज साँद प्रसाथ सादका पुत्र आरसा
पहाड साद तव नमावसी राज भयाका साके
१६६६ नेपाली सम्वत् १६८८ बीरम साधन १८३५
मागिदी ३ कादीन राज्य भीसे बभेगादीमा राज
गर्नु हुदा राजा काभ्रे ३ वर्ष इमेहा भयाको थी
यो ३ महाराज साके १६६६ नेपाली सम्वत् १८५५
बीरम सम्वत् १८३२ साल जेठ वदी १० वृहस्प
तिवार कादीन जेदा भयाका हु ^{महाराज} बालक हुनाले
मुमा आमादानी राजे कलशनी चौध बालक मु
थ कनै काकमाली मुलुकका काम काम गरी

रहनु भयाको थीयो महारा नीवाट मदीना सोभाव
 ले रामका नगनु है आ ॥ ३ ॥ महाराज रावदा
 डर साह का महाराजि रामे श्रीदेवी को नवली
 देवी येडा वलिदेवी श्री बोध्यालश्रीदेवी अ
 म्भार स्मने श्रीदेवी ललीत उर सुंदरी देवी इ.
 लली १० पटना वालभाजागुल्पा नानी साहिब २
 आं ८ थीयां ॥

महारा पद्मी द्वारिमा जेल जाल पनगयो र इन
 रामे डलश्री मुमामहारा नीकन चौतरीया भा
 रादा इह भीली चौतरीया दलभीत साह अधीर
 री सर्वभीत रामाको वदनी कला देवी नीको नमा
 नी नभया मुफान लगाया राहाडुएनइ नीकाला
 भयाको थीयो जेदी मे भावन पनि भाइ कोट
 मानिकाली राव्याको भीमो रावडाडुसाह केरि
 कोलिपुर आयापद्मी दलभीत साह ले सर्वभीतरा
 नालाहिन भयाको मुफान लगाई कुमारी काद्य
 रुपही का कुनाका कोठामा सख प्रहारगी मान्या
 महारा नीकन चादीको नेलागेकी राव्या राहा
 पद्मी भारादाइह काजाल सानीमा पन्याका मा
 हारा नीवाट नीमादेड भनिमादा भारादाइह

ले नीमादीन आया के। थोयेन यत्ना ववनमा
 बुदा जेठो थोतरिया की। मोहोदम साइवाट भ
 न्या वेवाइक मलाइ तोफान लायो नीया देउ
 भनि पुकाय। रानी महारज प्रोथी नारायण सा
 दजस्त की बुझी राज साइ प्रताप साइ भान्त
 की रानी ले नीमा मागदी नीरोपन गरी नदीन्या
 भनि वकी दीदा नीया दीया महारजी नीया ले
 नीतिनि ताहाप दी धन्या ववास वल भड ववास
 लाई हातिका पयार मा लाट काई माया मोरी को
 ल कृत सा लाई सुली माया की मया दल नीत साइ
 लाई नेपाल वाट नीकाली मध्ये स पराया सीव्या
 वनी काजी भागी पंरा मा वल गया वहाइ सा
 इ लाई नजर दी गरी रव्या वसतन पाडे का
 नी मैत्री कन केही कारन ले दवरि भीने व छ इ
 दीया भाहाप दी महारानी वाट पुत्र कन काव
 मारावी हुकुम बलाउउ भयो ॥

जेठो थोतरिया को बह ववव दो इन लेति
 थिया भोगमा पसुयति मा आइ फुटा यव वा
 हरा आइ आसीर वाद राव्या उस वाह रा लाई
 अघी को रोस समरो जे सवाह रा लाई सास नाग

री प्रहृष्टा लाग्यो यही ववर महारानीका हनु
 मी उदा सब भे भ्रातार इतराबी सहनहारि व
 हृष्टा गम्यो छिडि नेपालमा राख्यो होइव भे
 न्या सहनारु ठहायो ताहापछी नेपाकोत तालाछ
 वोलाछि हनुमत्तामे वाह्यता लाछि अन्धायन
 गतापनागरी मान्छापछी कसो होला अवहनु
 लाछि प्रहृष्टा लाग्यो भाइवदन हुने भनिनी
 काली पगुनुभयो ॥

इनाभाले मुमाको सहनारु ली अन्धारु
 ले पनि मेरावुवा कनवीगारी अलपा आयु गयो
 सभा माथी प्रयोग गम्यो छिडि भनि ठहाछि इडा यनि
 कीठ तैची मा थोरै अन्धारु लोकाँ दीया

इनाभाले पशुपति नाथका गलहरी छुने
 भेरेको महानुत्तम गरी चादीका गलहरी चढा
 यो ॥

ताहापछी पश्चीम तर्फ का मुलुक वढाउउ
 मेसुवा गनु भयो साके ७०९ मा सदर वली
 वनीया सदर रामकृष्ण कबर २ के पनि ली
 जमा मरु मा वल्ला वली थुमा कयो बीसी
 आयो भेदा २ के पनि सदर पाए भडाही

लाहि जपामुझ पढायो सदरि वलीवानीया
 सदरि रामकृष्ण कबुर स्मेत भे हो नगादा व
 ली थैमा लडाई भयो कटव वीरको ल
 दरि वलीवानीया पद्मको लीया रासौ
 साह वाहे नानी भाग्या भनि गोबिन्दा भद
 भारदार को भने पाल पीया ॥

सवि १०३ साल पोष मे शची भानु
 व. आदित्यवार वादीन पद्मी पाला चो विले
 ली मुली भयाद मादी चो लीया लीव सा
 ह. काजी वल भड साह सदरि अम्वर सौ था
 पा सदरि प्रति मे भगार तव थर घा उपा
 व. अजिर गदमा वस्या से या ने सीका द्वार
 मासा सो पया का गामा वापुति दी ना
 नी सीत काजी देव दा पस्य थापा वली
 वेदुत ना वस्या ११ मीमा काजी दा
 मोदर पाडे काजी गामा त पाडे सुवेदा भी
 म ३० नाथ के पनि वस्या पद्मी सदरि अम्वर
 ली थापा के पनिली थीला पाति वस्या तले
 वी चमा के ही लखर थी पल्यारी मा. आडवा
 न पदरि जो मया कबो वागेगी आडवारी

तीरां थोव हो न फो न आउदा तेरा व्यासीका
 हमी बाल स्वरा पनि गयो अमिर गढ कोला
 स्वरा पनि गयो सदरि अमिर सी थापा ले
 ची पल्लाटी को लडाई जीत दा सी री थोव
 हाम्रा जीती हो मी थाव अडामा वाम्रा गो
 र्वा महाराज को दोम तवे मा भे घेरा दी ला
 जइ हुदा भागी चप्पा तयो हाम्रा ला चर पनि
 गोर्वा पासि आया ॥ ताहा पद्दी चप्पा त
 थाको थो विसी ले धास्की माया कस्का सी
 रमा सोही नारायण साह भागी छोला धा
 वतरी गोर्वा पासि आई भादरि इद सोग भेट
 गरी तवे नेपाल आया ॥ ताहा पद्दी लाई
 रमा सायु भुएया चन भारी बील त सबी
 खाट वक्या लामने देवल गरी को वन्दो व
 ता गरी पठाया ॥ मसे साल भी महाराज
 राव वहाइ साहको व्रत वेद गन्या युल व्रत
 वेदमा गुह प्रोहित भी अज्य को लु कवा दार
 गर्नु सदरि भी काभी कन उतिपाव ववस्या
 आहा पद्दी भी काजी ले उर्व तर्द भागीया का

सदय का की कन वोला छि लपामा बेरी का भी म्मा
 पाया का को का जि भी का जि को चलाती वयो मादरानी
 वाट पुत्र बालव डनाले मरिना सोभाव गनु हुदा मादा
 लरी का सवारी माधा छि दामा कोदा मुच्य केटी इर
 मामा पगारी दालत लवा र भीरी हाति घोडामा सवारी
 गर्ध था ॥

लामने होना भीमोत ओ वदभ भपैत अभीमा नला
 वदभ्यात का जि भयापदी वदौ मा लामने दौ न पद
 भानि दी ससाला गदा वदौ को कबोल गर्म ल वदेन
 भानि पैथ का जि वदभ्यात का गिले वी ति गदी ध
 लनि पैथ वंसतान पडे का नि भेलामने होन का ल
 की थापना भीमोत का नि धरनि पैथ का नि वी स
 लान पडे भोतरी या जीव साह का नि देव दत्त था
 पा का नि वैड राम राना सदरि प्रतीति सदा सदरि
 वीली चन सदरि अम्यारों थापा तनु सग सलुं व
 गरी कुकर दी छांट तरी दोर दोरमा था धर उम
 राव ३ कैप निली बस्या इ कैप निली सदरि अम्यार
 ली थापा वडगापु गे पस्या चो तरी या दलामदन
 साह हमी मा वस्या तादापदी दोर दोर देवी भो
 रुव वस्या ॥ तादापदी सदरि प्रतीति राना का

लीमा मा दाना हाली वस्त्रालमर्जु पर्वत मीलीत
 तुले कुं याको क्योमि शीयी ताका चढदा गोर्खा
 कालाकर हीनायो कटक नीती भर्ती थापा वल
 भं भम दुवै धालागी पंक्रिया वल भं भन वदन गाई
 सुरमा पुदा मन्मा गोर्खा का भारदार मानि वर्यो
 का अर्धवस्त्रा सदरि अम्मा सौ थापा पनि काखी
 थामी वादुला भया काजि देव दंत थापा साधवुला
 ई नेपाल गया फेरी लमर्जु मीत नेको हुकुम हुदा
 काजी दामोदर पाडे काजि देव दंत थापा सदरि
 पारथ भडारी आया काजि देव दंत थापा अधीजा
 लाकर मातामेल भै सबै भोय्रा वडाको चरोच
 द्या काजि दामोदर पाडे सदरि पारथ भडारी एमी
 नास कोवाटो चढा सदरि अम्मा सौ सदा प्रति
 मैतना पुराना लमर्जु कोवाटो चढा कर्ण कर्मना
 मधान अने कादीन रमा भाषा लमर्जु साभयो
 लडाई भयेन काजि धानी पैथ ताकव मा साधु
 वना पुन लाई वस्त्रा सदरि प्रति मै राना चैपाको
 साधु वना पुन वस्त्रा अद भारदार लखर नेपाल
 फर्कि आया सावे १७०४ साल जेदे मैना का आदीप

वार कादीन मर्याद दी तन्मा यसे सालमा कास्की
मा लङ्गनका नि सस्यका वि गयाका ह सावे १७०
पवेसाव पुदी ७ तमेका दीन अतिमदी ५ नाथको र
थ दल्पो ॥ यसेसाल वेसाज पाडे रोचो वि सोर
गाइ लब्धो मुलुव दबल गनी वनगुर ममा सावे
१७०५ मेखमेहा पुनर्वसु नक्षत्र सोमवार कादीनका
स्की करि मा प्रवेश भयो अम्वल भयो ॥

सावे १७०४ मा सुवाकोट पाल्पा होन वटा
या पुलोलडाई भे सुवाकोट सर भयो ये अर्ध धु
वाकोट सर भयो पाल्पा साहु लोलडाई भे पाल्पा
पनि सर भयो ॥

ते सै बीचमा अति ५ मक्षराज सावहाड साहुका
मुमा अतिमक्षरानी समे ५ ला अर्धो जहलोग भयाको म
वहचो गरीया दलगीनि साहु ~~का मुमा~~ लाई बोलाइ
आयो यो नरी नेपाल गया गाहापद्धी काजी सस्य
सौ पनि मारिया अतिमाहिला साहेव वहाडुर साहु
मुनीयार भयो ॥

सावे १७०८ मा अति ५ मक्षराज सावहाड साहु
गोर्खा पाव लागु भयो ॥ केरी लडाई को उद्योग
बल्पो गुल्मी सर भयो ॥

कालीदत्त कंपनिका आचार गुल्वा थापा क्यो-
 जेरी सबभारादार रन्धरा घर उमरा श्रीनाथ सबुज
 वाख श्रीजङ्गल राभी नभगोख उमिरेर भवानी
 वक्ल दुर्गाधवल रामदल यति कंपनिर नेपाल बाट
 पर्वत होन गया को कलभी दामोदर पाडे काजिग
 गजीत पाडे पुद्या कोड सौ कालीदत्त कंपनिका सु
 वेदार वदल श्री थापा नभा श्रीनाथ स्मित सामेल
 भे भीरकोट को बाढे गरी पीछुठाना होन गया
 ताहा पीना तरवार ले पीछुठाना सार भयो ॥

सस्ते समये मा देवा धर्म का लागो आदि हु
 की ज्यज्यवा माज्य महा राजन र भुपाल साइवाट
 सेतान नहुवा साम्रा पुर्वा देवा धर्म का लागो लाई
 मोहर भेरी काट उपाया गराउदा मेरा सेतान भयो
 भन्पा तीथीले मापाको दीउला भनि राजाले भे
 दा नम्रो कडे राज्य छ कमा मलाई देउला गेले तमा
 सेतान का राज्य थडला उस वक्त मा गुला भेदा रा
 जावाट मेरा छोरा ले आज्पा का मुलुक मा जो मागो
 ला सो दीउला भनि लाल मोहर मरी वक्ल नु भयो
 श्रीथीनारायण साइपनि पेडा हुनु भयो महाराज
 उस वक्त मा भयाको लाल मोहर ग्रह हो भदसकार

वाटवकानु भयाको देन थनि वौति गर्दा वहुन थु
 सहुन भेवको आसुर्ये मानी शलामा हुलापराक्रम
 लामथोरल्ले दमा पुर्वाकापनि हुला मीहिनेट ग
 याका रद्दाई भनि बुसी भै नेपालका बेत १५।२०
 गा १५।२० लालमोहर गरी वीति वकन उभयो सो
 लालमोहरका सेवे मगायो सौ भु प्रीति गरी गुयी
 राकी देवां धर्म कालमा बोदा भै गया ॥

ताहापदी माहीला साहेब वाहादुर साहेबो
 कु मंत्रीहरूका कुरा सुनी नेपाल भरका वन हुन
 सेवे नपाई रागो हलाई दीयार वसु धरा का
 अर्न लीयाका पापले भारदार का बेत परी
 उनी ५ महाराज वाट तीमीले मुक्त्यारी काम काज
 गत्याको आजसम्म उदाउ न पर्थे उदाउ भनि ज
 की चादीको नेल गेयो राक्काका थियो वहादुर
 साहेब नेले मा मुक्त भया ॥

ताहापदी इराजाका बालामा साबि १७
 १८ आश्रीता सुदी १ कादीन काजी सोव बांरा
 यता वंशी सदरि प्रवल राना के पानि २ ली उनी
 मुक्ती देन का रस्ता गैरी गैरुमला मान्या ॥

१७ १२ मा सुखेत को लडाई गरी देले वर सरग

री कनली मा बाबो प बाली का लुपाडे वाडे सदी
नेपाल गया ॥

सदी अम्यारसौ थापा कपान गोलैमा क
पान रावीरसौ वत्री के पानि वली आदो डो
दी गया डेरा कोटे नारी घाट को लडाई मारी अदी
दोरी सारी महाकाली मा बाबो प बाली ॥

राहा पदी भोरे सग लडाभी गन वरीया कपान
न जागीति वाडे कपान का लुपाडे सुधा ने दसादी
कुमाउमा रावी अद नेपालमा आयाका भारी को
जसके १७२ मा सीवा सुमा काजी अतिकृ द्य
साह काजी रागीति जोडे कपान वेसाह कपान
अदिक पत कपान नाहासौ वद्व्यात कपान
सीव नांग वत्री सदीर पारथ भजरी आधर उम
ए कपानिरी सीवा सुमा जावा जेल्हे कपामा
लडाई भयो जीती कुती को बावो गरी सीवा सु
मापुपा उगेवा दीन देलीया दुलो लडाभी भयो
कीला कुटेन कीरी भाया सन्दि १७२ सद्धाल
मा केरु को बावो गरी आया सदीर अम्यारसौ
थापा भोरे जोडे कु निमानसौ वद्व्यात ले गुंगा
देखो वद ३ को समा लडाभी भे जीति उगाली अ

रुलाई बाहारावी सदरि अम्बारसौ थापा प्रहसु
 ब्रमा बाडो प वाली मुली देखे को बाटो गरीने
 पाल गया ॥ अद पौन कुटी को बाटो गरी गया
 कोही गुगा को बाटो गया कोही बाइना को बाटे
 गया ॥ गुगामा दुलो लडाभी भयो कटक की गो
 फको बाता को रस्ता जो न्यासै न वालुवा मालडा
 द भयो जीयो केरी री गुगामा लडाई भयो जी
 ती वस्पा ॥ दीग चालु दी घाती को बाटो गरी नेपा
 ल माया ॥

साके १५३६ सा केरी चीनीया को हास्कर थयो कु
 के घाट मानयो यंता वाट सदरि गहीला मुवा पीडव
 र लामा के पनि हली गया केरु मा दुलो लडाभी भ
 यो सदरि मुवा घालागी केरी न्यास्कर पनि की
 न्यो केरी सदरि प्रवल राना एकेसर पाडे भास्कर
 राना जागवसाहि ~~के~~ के पनि सैग देउराली मादु
 लो लडाई भयो सदरि घालागी केरी न्यास्कु
 केरु के पनि पयो ॥ च्या पुव मा लडाई की
 गो इरी आया ॥ ते सैदी न काजी दामोदर पा
 डे सदरि प्रवल राना सदरि भारत थर घर उम
 राउ के पनि सैग धु च्या मालडाभी भयो कोपे

इरी कोरामा चोतरिया ओकृष्टन साह चोतरिया
 वेसाह काजि अभिमान सौवह्यात काजी धाव
 देसौवह्यात सदरि संभुसाल साही खैग सामेल
 भया ॥ फेरी का जिहामोद पाडे सदरि प्रवला
 राना सदरि भारत सुवेदा जराव भारघा क्रेप
 नीली चोकर देवारी वस्या चोतरिया श्रीकृष्टन
 साह चोतरिया वेसाह काजी नाराह सदरि
 संभुसाल साही क्रेप निली लन्घ्यो वारी वस्या
 काजी कुतीमान सौवह्यात काजि देव दान
 थापा सदरि प्रतिम राना सदरि भारी वंन भडा
 री ववत वार सौवह्यात भारघा उमरा क्रेप
 नी जेसु वारी वस्या धुरी काजी कोरागी गुंथ्य
 आह चीनीय बिलस्कर धेनु वारी वस्या ॥
 तस्ते वीचमा काजि राभा पाडे कपूर दा भो
 दु पाडे रक्ता री नारसौं घा गर्न गया भेट भो
 कुरा काहानी गदी बेरी लेयाह वहन पानी दो
 अस जीलो भयो मेधु राभा दोहाली वहन दे
 ५ सवे कुरा दो वन्दो वस्त ताही गद ला भदि
 गुंथ्या दो भेदा वेस कपा होला भनि काजी राभा

जीत पाडे साधक लाई दरिमा आई य सवरी लाई
 वाकट जगामा लागी यक लाडा भरी न जीती आइ
 व्यादवल देन भनि वीति गर्व ॥ ३॥ प महाराज
 वाट रामदास पंथर पति संलामा ले वीकर जगा
 को वाटो गरी वीरी लाई लागी हो न लाडु दु लीमी
 हसले पनि हो न भनि हुकुम भे लेकोट स्मेत जा
 दा रामदास पंथर मनीराम लामा ने पालवाट
 वीदा भे चीनीयाका भारी फोअ का माली क
 गुं थ्या सैग गई दामा महाराज वाट हुकुम भयो
 लीमी हुन लाई गेर्छ दारमा देरा दौंछु ही ड भनि
 आफु अगुवा भे केही लस्कर भरी कोट वाट
 रामदास पंथले चोक्दे मालोपा केही ल
 स्कर ली मनीराम लामाले हुं थ्या थुंका तर्फ
 ले ग्यो तांदा पछी लामा ओताई सुवक दा वीरी
 ले पंथको पावुरा समात्तो तेसै वेला मा यक ला
 डाइ न जीती था वसे न भनि सारो गरी हो भनि
 हाक पार्न यक सलक छोडी सवैले फाल हाली
 लाइ ग्या वेत्रा वृत्ति को पुल का सीको थ
 इ दाली पुल सदा चीनीयाको को नको ही
 लाइ मा मया कोही वेत्रा वृत्ति वाट वागई धौं

मया यस्तो तरह लैग वेरी साफ भयो रामदास
 पैत पनि पन्ना भाइ पद्मी द्या को कुरा हुदा गोर्खा
 को सुराई गवी रडेको मुंछा खुसी भै ॥ अवप्राप्त
 नेपाल का राजा बाट भारदार स्नेत ठपली पा
 थवव मायक पैरा आपरा मुहुव को चीज वीज
 ली ३० ई चीन वाद साह का हुमुर्मा दर्शन गर्न आ
 उनु भेम्मा पन्दो वस्त वाधी द्या गरी जो व-चाको
 चीनीया को मली मुंछा फोले गया याइ देवी
 चीनमा जानु पर्मी रीत भयाको हो ॥

पेले जाके सक्ने १५४ मा काजी देउ दत्त
 थापा सदी प्रतिमै राना नेपाल का चीज वि
 ज ससो गान ३० पमहाराज को वडा पत्र व
 लाउन पत्र स्नेत ली ची पुगी वाद साह का दर्शन
 गरी वाइ वाट व कल्या का चीज वीज ससो गान
 त वाद साह को अइड पत्र स्नेत ली ३० पमहारा
 ज रावहाड साह का हुमुर्मा आई दर्शन गरी
 सेवे वी स्तार वीति गम्मा ॥

इस रामाले दीग चामा लु हुदा धेरै दोलथ
 ल्याया का भडारमा थै कयाया ॥

उवाकोट का भैरवी का देवालय मा मुनका दाना बना

इति ॥

इति राजा वडा प्रतापी भीमा वडा वडा दीन मा सह
 भोगोदान गो धर्म जागु न्या ओ पचली भोर व का ल्या
 न मावा ह्य रा अभ्यागत इह कन वार वार भजरा सुवा
 न्या सोने लनी चार वार प्रति ३ ति पसुपति नाथ का स्थान
 मा धरे देही च्यरा लुगु न्या पसुपति मा सदावत दवरि
 वनहि सदावत रावी दीका ॥

आदापदी मुलुक का प्रमाह र जागरी दुडीये
 ल्या ३ ती भोगे नाथ जी का देवालय अदुलिये गरी वना
 मा गनुरा खन पायको थीयेन इने भोगे नाथ मा
 आगम राजनु भनि देवा लये वनहि ललीनि पुर गावा
 सल का नीजी राजन्दा पा च्या लाई पुमागरा या
 भोगे नाथ का पुमा हा ती पाने इने लाई गरा दुंला
 भनि नाडू गा गराई स्वामी भनि नाम राव्या प
 दी इ आगम देवता ललीनि पुर पुलचोक का पु
 वजिहा माराव्या का आगम कद दे ॥

इति माले ३ ति पसुपति नाथ का कवज जी रों
 दारणी वनाया ३ गुह्य काली श्री कर्जोगी नी श्री
 चणु नारायण श्री दक्षीण काली का ३ ति तले म्द दे
 गुलले ३ ति लुमणी याने स्वै देवता आदी गरी गुन
 रानी वाभा रावी माहा पुमा अनेक गुनी रावी दीया ॥

उपिपुपति नाथकन महास्नान गरी राखी पुरा
माप्रति चलाया ॥

द्वारि सै भी सुवर्णा का दुला भुति भौरव का सीर
व बवाई इन्द्रात्रा का पुता माका दीन देखी २३ री
सम्प वासुणी चार मुखवाट बहाई समय इह से न
प्रभाइरु लाई बुधा दुया गरी गुदी राखी दीया ॥

द्वारि अगाडी दुलो मारा दुलो धेरा बदाया
अधी राजा जयप्रकाश का पाला मावा ला
जद का धारा इह व न्याको थीयो इरा मा लेह
लो पधारा बवाई माइया राखी दीया ॥

गाहापदी को पदीन मी अउथी त्याई रानी
गरी राखदा देव से जोग ले भी गृ वारा मुहुवी
क्रम साइ पुत्र जैम भयो र साखर ही माहा
लक्षणा वी चरगरी रमा हुहुको जोग बहरी
महाराजा बुसी मा थीया ॥

इन राजा ले नेपाली सम्मान ५९८ आवरण
मेहमा आफ्ना बालक पुत्रकन राज्य भी से
बन्दे दुला भनि भार भारदार मुहु प्रोहीत इह
सेग सर सन्नाहा गरी हुमर बडा बडे क्या इत प
रुद्ध राज कुमार कनेउमेर पंधा भयापदी गनु

होला भानि वीतिगम्या कहति भारदार लेह मु
 रको इत्या माफि व गइ होला भानि वीतिग
 म्या ॥ यस्तो तरुका कुरा वारवर हुँथ्यो कोही
 कोही भैयाव इहले गादीको खलल पर्ने कु
 राको उठन गर्दा पञ्जी ल्याई चोते रिया हु
 ल चन्द साह र पहलमा काटोरा इहलाई आवा
 वेद गरी काना गुल्पाई दीया ॥ परंतु मेरा सजि
 वेमा राजकुमार लाई गादी दीका दीने पछि
 भानि मेमा तत्र वीजगरी निश्चय बहाई वी
 क्रम सम्बन्ध १८५५ सके १७२५ नेपाली सम्व
 त १९१९ साल मी ति फरगुता सुदी २ कादीन
 ३ ति पमहा राज बाट १८ मेहा कावाल व ७ थ
 ३ ति ग्रीवाला मुहुवी क्रम कन राज्य भीसेव गरी
 दीया ॥

यो राज्ये बकतवा मा भयाका लाल मोहर
 तावा पत्र कावे होरा ॥

अगि गुरु प्रोहित चोतरी या भारदार जे
 य थर धर चारवार्ति दत्तिस जान गेह प्रति
 मेले राज्ये को भोग गति गम्या हो गम्या अब
 प्रान्त मेला पगगरी प्रलोक सुधार नमी मीति

इधर पर भर्ता लगाई तपस्या महुँ तप्ये को
 से भार लाई मेरा इधर ले को द्यो रात्री तीर
 का उग्र ग्रीवारा सुहुँ वीरम साइ लाई मेरा
 भर मुलुव को रमाई गादी बबत्सों सो जं-पाव
 मृत्पा नई ज्वाल सम्रजेरी रात्री ले भरा राजघी
 वारा सुहुँ वीरम साइ लाई कावमा रात्री नाये
 वीरम को अवगियारी वक्त्यों ३१५६ प्रोक्षित
 भारदार थरघर पंचचारवर्ग दानि ले भात स
 वलो दोटा वज गेइले जस्तान तहसै आन सम्र
 मेरा इकुम भाचली भानि रद्या को थीयो अव
 उग्रो न तस्को दीगुरा गरी आफु ले गीन्दी लेखा
 काक वल धर्म समझी नीमक को भाइद गरी
 को वेदेन लोथी वक्त्यों भनि धीरे वंदेन गरी
 वक्त्यों को ॥ सम्रत १८५५ साल माघ सुदी
 १५ रोज ४ का मोलिको भारदार इरुको तावाप
 थ भनि ३१५ सुपति का दक्षीरा दवजामा राखा
 ॥ ३१५ स्वामी रावदाइर साइवाट के सरी या
 मोहर तुलपाई चलाया ॥ आफु वाट राज्य भोग
 वर्ष २२ सम्र गन्था ॥

अस्य पुत्र ३१ महाराज ग्रीवारा सुभवीर

मसाइ भनि प्रख्यात गरी दीनु भयो आर्य भोग
 वर्ष २० इन कारनी सौधील शमी देवी गोर
 वरा मलशमी है ॥ आफु अरि रावडा डुर राइ
 भस्मेम अतिपरम निगुरा नंद स्वामी भनि
 प्रख्यात गराया आफु पो सारि रानी कनपनि
 स्वामीने कहलाया ॥ बीद्या कर भदसेग उगा भी
 सेय दी आलीया ॥ साइपदी औ स्वामी जपलोगाडी
 छोडी देउ पारिमा औ पसुपति नाथ का सरा माजाई
 भूमे हासम्म वासगरी दुलो नोचा वनाई औ पसु
 पति नाथ कनपति गरी चलाया ॥

साइ इदलाई पालन पोसन गरी मुदाई तमा
 सा पोर पोर गनु है थो ॥

नेपाली सम्वत् १९६५ साल जेठ पदी १२ रोजे प
 कादीने स्वामीनी कन रोग प्राप्ती हुदा देउ पदन छो
 दी पादन मा गानु भयो ॥

औ स्वामी जपका सोभाव वदलीन आदा चारे
 दीसावा टगी हुदी काई अने वदत रदका सासन गरी
 सेहा रगया ॥

आश्विन सुदी १२ रोजे हुकादीन औ रवा मो जप
 वनौ ति छर गया ॥

स्वामीनीको रोग इरा होस भेना नीमनि ३ सहर
का प्राहुरा अचार गुभाल इद कन वीलाई अप
पाठ पुमा गराहु भयो इजार गोदान गराया अ
नेग लेल वनदिहार पुन गरायन ॥

धानर इहले धेरै दुख दीयो भनि धानर इहला
ई नष्ट गया ॥ गृह वीराला इहले असुगै गरायो
भनि धेरै लाई माया ॥

पेती स्वामीनीको रोग आराम स्वस भनि ३ स
हरका प्राहुरा सेमासी पकीर इद कन दसीता दीज
वली वेलमा ३ पेरापप भंदा लाया ॥ कोही ९
जनाले काल पुख्ख जगाई दान नीनु पछि भनि
दीयार काल पुख्ख जगाहुन्या वध रमा प्रोहित
प्रेग सोधदा सवेनै पाई गावशालका श्री के
गनैद उपाध्या कन वीलाई काल पुख्ख जगा
उने इकुम भे श्री देव नैद उपाध्याले इकुम भनि
आफ नामै भव्दा वलले ४ दीनमा जगाई दीयार
कोही दसीरा भद लपहि काल पुख्ख दान दीयो
र भद अंघाले धस्या जस्तो कालो भे गया ॥
काल पुख्ख पानि लीवा पुन सवेन नाश पछि भद
का गुह आई येपा वेह्न वीपी रमा ले जाई आफ्ना

मेथ का चलले पक्ष र दीमा काल सुख लाई लो
गया आपरा सीव्य कन पनि वचाया ॥

काल सुख जगाया को देखेदा स्वामी सुसी
भे श्री वंदन दे स्वामी लाई अघी प्री थी नाराय
गाले इवाहुरा का वीती फीती उल्लाजेत ३६
राग भद्राको फोड़व कानु भयो ॥ पार्षदा लले
अप का प्रतिष्ठा इने उस्ता वाट भयाको उजाहा
तिथोसी राव्यादा थीया पप लाल भाइवदी र
माफोई वक्तानु भयो ॥

कस्तो तरह गदा पनि नी कोन भे केही मात
न युग तीनलागी सम्वत ६२० कार्तिक सुदी
४ गेज इवादीन श्री स्वा मीनी उतिपुपति भा
र्वदा समा गेगा हा भ भयो ॥

स्वामी अपवाट वहुते वीलाप गर्नु भयो
तोपले हुनारि महु भनि भुमीमा पल्यी पल्यी वी
लाप गर्न लाग्या आपरा रजे भरमा प्रगाइल क
न मुदन गर्न लाया स्वामी अपवाट स्वामीनी
का अत काल इदा चीत हथी र भे भ्रमराणा
ही रुदा समये मानाना तरह का कुकर्म गर्न
लाग्यो ॥ को तिपुर का तुलजा भवानी का

स्थानमा कसे लाई जान नदी अगम गरी
राब्जा ॥

आश्वीना सुदी ५ शोभनका दिन ठीतु लजा
भवानी कन उब्जेली आफु लनु भनि हुकुम
योर खडा नदवाहै तले पूरफा स्थान मा जादा
भोत्र अंधकार भेने भले श्री गुलजा देवि
हाम्रो नसकी देवता हाम्रो मध्ये पमृति उगर्दि
लपार्दि सोही मुक्ति कन सत्कार गरी फ्याकी
दीया ॥

भादगाडु का वेताल लाई पनिर्वचो लो
चोरी नर्क कुंदल मा हाली दीया ॥
फरविर मसौवी धौस गन्या ॥ देरी बोया
मानु कन उब्जेली वीगारी फेकन लाया ॥
आश्वीना सुदी १ शोभनका दिन पाछे का वे
गुब्बा ममा बनाया को देवता का मुर्ति हुद कन
जात्रा गरी स्थापन गन्या ॥

कुम्भेश्वर कालौ ममा बरी रात्र योर कोरी
गदी स्वामी वाट नर्क ले पन गरी पुजा नदग
री दीया पक्षी को कुत्ता खाहा पाई श्री महाराजिले

पुजा चलाई दीया ॥ सदी रामा पतिपति भ
 देह ॥ १०८॥ नंद पाछ्या लेवी चारगरी वहीरा
 लाई ईला न लगाई महीना दौ मानीको ग
 रामा ॥ यस्ता तहलग ह्वा न ह्वा न मा भ्रष्ट
 नवगमाको केवल अघी ह्वा मीनि कानी
 मीन देवदेवता हरुकन मीन पुजा नानाप्र
 काह संग गर्दिनि मेरी अति पीयारी रानी
 कोरोग आराधन भे गे गया ईश्वरका अन्न
 न भाव भानी पीनी इह का भरोसा ले क्या
 भयो भनि क्रोध भे ^अति मन ले प्रीये गरी
 राख्यो की स्त्री रत्न द्वारा रुदा भ्रमका जी
 यमा रीस्ते गमाको हो तेस्तो अवस्था था
 हापाई ईश्वर ले राख्यो ह्वा अवस्था मा ले
 सारी मन छोटा वडा सबै जनाले रहने पर्दछ

जगन्नाथका देवालय अघी पनामाका अ
 लो भयेन भनि भतकाई फेरी वना पुन ह्वाया
 यस्तो समये मा ३११ पुम होराज गीवारी यु
 धवी क्रम साहुवालक कन सरसलाह मतीततो
 गरी भारादार हरुले नुवाकोट लागी राख्यो ॥ ह्वा
 मीन पति बाँवा एता नु हुँथ्यो मही समये न

भवदी ७ कादिन सुस्नातारको ववर आयोको
 मैसाक मा वेसगरी गाइर भन्ने स्वामीकन
 पञ्जी वं धन मारा वनु भन्ने सद्भासमा दारी
 प्रभीति भारदार इह मा भे साइती सद्भास
 गरी धर्मपत्र लेखी रखा को मैले देव्या भनि
 यस ववर वल भइ साइ वाट राती रात गलि छ
 प्राकोट वाट आइ छि स्वामी भव वनु भयेको
 गुरु पाटे मागे ववा लेखे वरितार वीति गय्य
 ताहापछि स्वामी भव वहुने भो धारी पाटे का
 प्रमाइरु मागति श्री वीधनु देवा लये मा राम
 गनु भे प्रमाइरु कन दुकुम वकन्या हे प्रमाइरु
 हाथी लाई भन्ना भारदार इह लो स माइ ने ला
 हो कनको आरग्या भन्ना ववर आयो तस
 र्थ मेरा पुत्र भने वाला छ द रानी भन्ना श्री मात
 वला ववत मा मलाइ यति गर्भ इह मा गन्पी
 तीसवै साई हुवा होइन कया भनि प्रमासंग सो
 धी अव मैले सुधा गनु पयो अव ती मी इह लो म
 लाई गुहार दौछो की मलाइ का सी जानवी दा
 दौछो भनि इह हुदा प्रमाइरु लो इह का गधनि
 गलेश मी इह का गधनि उपर भनि वीति गदी

श्रीसुधामाजी ज्योवाट लडाईं गर्न को इइयागरी आ
 कुवाट भवपेरी मराना भयो भनि पाई मारान
 गरी पमनि गर्नु भयो आघेको पमनि दुल्लाई
 पमनि गरी काँति ७ एवाट वमना दुव्य शिवा
 ई पुलकोट मा गडी बनाया पकना गोलमा
 पनि गडी बनाया केपनि ज्माई भाकु पु
 लकोट मा पारु गरी प्रभाइ दुल्लाई बानि
 मा मा भक्ती जे भयो का भादर का भिइ दुल्लाई
 धर्मपत्र पनि लेखाया वेसाखी पुरोमा कादीन श्रीसुधा
 मी ज्योवाट वडा मा सरानी भै आकुरा नामले मोइए
 मा टक चलाया प्रभाकन पोता कन साहा पाल इइ
 गरी वाइए एक मू छोडी प्रभाइ कन बुसी गराया का
 थिया ॥ ताहापछी श्रीसुधामाजी ज्योवाट थुँ थुँ मा आ
 मालीदार कानाम मा ॥

आगेती मा अम्बल का मा गीचा दात्रे सी पाही
 ले दाल तल पाए चना वद्धो वैधुव पें बइयो पारली
 ती पाही ब्राह्मण प्रजा जोगी से न्यासी भै चार ब
 राइति से मा तले को दाला वै चरली वेसाख प
 दा मा दा सहर पाई आइ पुगु न आया ओसरी या
 होला सुव भानि भन्या वेहोराको पु साल वेसाख
 खुदी वरोन पकादीन बाहु बाहु पढाया देरी श्रीचोतरी

या वीदुसहि का नि प्रतिभै रा ना का गी न ह सौ का नि
रा के सा पाडे सदा र कालु पाडे सदा र अ म्भ र स ^{था}
सदा र भे र व सी य नि म ना द को द स्ख त गी ^{गु} ^{गु} मा
ता की ति गी ज वा या ॥

पु लाल वे सा व व दी व श र म र का दी न सा ल पु र
न के पा नि ज मा दा र ह व ल दा र अ म ल्पु र को ल पा मे म र
अ मि टै सी पा शी मे हु के आ सी वः उ पौ त उ ति स्वा मी
ज्म मा न्पा को द उ ति ना नी मी वा रा मु ध वी अ म सा
इ रा जा को र दामो भ लो वी ता उ द्यो त दामा रु द्धा
द स्ख त दे व त सा मे क हु न आ उ तु उ ति स्वा मी ज्म प दी
वे री कु ल पा हा भा र दा र ला द ति म्मा के प नि का सु वे दा
रा जा मा नी ज्म भे द्यो त दाम पारी प ठा उ भे न्पा उ ति मे ग
म दार नी वा ट रु द्धा व ठा उ प ठा उ भे यो ॥

ये दी ने उ रा ना अी ना थ का न पु मा अी मे दे र सा ल
हु न नू ली य न ना थ आ हा दी का या का द ती मो द र ता
हा र हु न ना नी को से भा र गी वे सा व का दी २० मा आ उ
ला ना हा र हु न्पा मा नी स द रु घ दी पा द न ना नी ^{का} से भा
र व हु न न र ह सी त गर्नु रा त दी को व व र द री इ स्या हा
ती सी त र हु न्पा गार ति मा नी स द रु नी को दे न ता हा बो
से स ^{मा} र दी न दी न को वी ते गी प ठा ने का मा र या
ति र म म्मा सी त र ह सर्व था भे न्पा उ ति मे ग म दार नी

धुट लुका गयो यत्ने न रहतोग के बबर दारी होखो या
 रिगरी लडको नयारी मा भोयो ॥

आइपई नुवाकोट को प्रजाइ द लाई पनि ब्रा
 निआमा के बेरो लोखी पगया नुवाकोट वाट आ
 ई जीतपुर मा गना वनाई भोको रावन पगया माइ
 रानी मा ननुवाकोट वाट पाई आउनु भयो ओं स्वा
 मी ज्य भया पाई भोको रेमा पटना धा टल्पाया
 की रानी की वाइ नारी स्वामी मा गी राख्या ॥

आत्मा मी ज्य बाट प्रभाकन आगरी पुलचोक
 मा गडी बनाई गुगुमा नो पछा ^न वली लडन को नका
 री गरी रहनु भया को थियो ॥ नाइपई सजुन के पनि
 को निपुर गयो उरै दिन स्वामी ज्य के शीतमा यत्ने
 आये की दोरा लाग लडन भया को थियो र हो ई भा
 रदार हुका बेल जालमा परीयो भनि उवास भे वड
 ने मनमा दिव्य भे सम्मत १८५० वैशाख सुदी १० रोग
 पकाती धरि ७ मास पुलचोक वा ०५ दी इवी माइना
 का रानी इदवन खवरे नदी आफु ना साथ माइ दम रखा
 थ भोम सेन थापा इद साथ लीं आफु ले देस त्याग गरी
 टेकर कोरस्ता गरी कासी मा उभयो महारानी १ भोमा
 नी इतना रात गरी श्री स्वामी ज्य का पछि लागी गमा जे
 व सुदी पका दिन कासी उग्यो ॥ नाइरइका वस्त्रा सबको

पुरावा दवेहोए मा भौ सैं भापा लोहिगुदा पु साटा
मा मुं कपार कामि वक्न उ भयो ॥

वैलाख सुदी ५९ कादीन नुवाकोट वाट भारादा
रुहले ३१५ महाराज गोवारा सुहुवी अमला रुक
नको विपुल दरि मा ल्याया राजा प्रथी ति भारादा रु
हुले इसर का प्रमा रुहले आगरी ओओ भया
का नाच बाजा आगरी माहीला महारानी कन लौ
हुआ आगरी देवीमा ल्याया ॥

आहापदी लीने माहीला महारानी वाट फज
नागरी हुहु मुव चलाई आपना नामको रुकु
कीमा दाप गरी चलाया सबै भारदार रुहु कन
नेमा भ गरी रावी मसप्र ज्ञायमा ॥ नेदी देसर
कन भगाई देवाल येवनहि सदावर्त गुठी रावी
भदाया ॥

पुते साल कामि कीति मान सौ रुव रुजान
ले कामि वमोची सुवेदा चोखा दाट कैवाली
पम्पान सवरुम वलम को पम निग्यार रु
स्त रुहले नासही भारदा वामाल साम परी रा
त्री वीधे नोतरी वा सेरवडाउर सहस्रग युवा
नगरी फरकदा हातिसार का चोरमा वामीवी

ती मान वह जात लाई कयया ॥

वीना कुम बीना कलीर मा भारदार
इका बेलो जालने नारीयो भानि मारीला
महारानी भोते नो धारी भभारादार
वे रचना लाई पत्री नेल बोकी राव्या भा
री कचरी गदी घन जालसा दमा रन्या वस
न्या हल कुं ग्राई कसे लाई मारी वसे लाई
ली हली कसे लाई कावी माया बेल जालमा
नभया दालाई अडप गरी दाडी दीया ॥

गाहापदी मभयुकी पारी काजि दामोदर
पडि भया ॥

कासीमा श्रीत्यामी ४ वर सप्त राज गनु
इहा सप्त मारहा काथो मीया प्राणा साह का
गी भिमसेन थापा काजि दल भजन पडे काजि
वाल नाली कु वर के जा वी उदय गीरी पकडे
उ जायका पु मुल थीया ॥ काजि भीमसेन थापा
माथी आल्या मोपु वडुने शिशु उभे आज सप्त जानी
नजानी गपाको काम सवत कलीर मारी मेरी माप
गरी वकल्यो भधी वत देवादि पद्मीत कलीर नगरी अ
धीको वादना देवादि तमाधन अर्धनामान पदु
मेरा घर गदमि नेरो मीहीनेत माफी व मान मरावत

तिष्ठ वक्तव्योला यो लेखाको धर्मपत्र मै लेन था
 म्या ३३ पै था यन देवता श्री वीति थर ३३ अ-न
 पुनी ३३ वी-ध वासिनी ३३ सेवरा ३३ सिद्धेश्वर
 ३३ काल भेरव को कु दूवी मेरी वीसास ये पुर्वा
 वीसा की राहुन धर्म था म्या वीसास ये पुर्वा से
 गविरास हनस ६० साल परागुण वदी ७ रोम ५ मुक्ती
 वधार स सुभम ॥

प्रस्तावदोरा काज दमोहर गरी वक्तव्योनेपा
 लामा भन्या चोतरिया सेरवहादुर साइ काजिदामो
 दरपाडे प्रथिति सेवे एककडा भे स्वामी लाई वना
 से मारा वन जीछा वाट वर्य दीनु नेपाल माल्या
 उन हुनेन भन्या मतोवाधी कन साहिबसंग गछ
 वाधी सकपाको हिन्द नकसाइव अग्रेजले ५० ह
 जाए सुपेगा सालवसाल बुझी वाटदी नुकीले
 प्रमा कोडी रावन केरु देउ भनिकुराको याद
 दस्ताइदा योकराको वीरोयस गने पली भनिभर
 भातदार इहका सरसध्याहा गरी ३३ गुहेश्वरी मागे
 छेडमाशन शली सेवेले धर्मगयाका जी. बी. भु
 वनले यस्तुका वदीयो देन भनिहदा तीमीयव
 लो भयो म्भारदार भनि इपकाइदा मेरा गधनिमा
 तरवार नपरै जाल सम्म धर्म भयो भनि ककुन ग्या

यस्तो जाल नेपाल माइ दौ नेपालको हाल बबारे
 दीन पाउदा उस्तिया मीवाट नेपाली सम्यत ५२५ मा
 उीजेगे महाराजी चोतरिया बल भइ साइलाइ
 तीमिइद नेपाली क्काकका उद रहेद तह किनको
 बबारे लेखी थहि पठाउनु तीमी इदनीं मयेन
 भनि चिदि दी पठाउनु भयो ॥

ब्राह्मण टापी चोतरिया मकवानपुरमा
 आइ बासगया यो बबारे नेपाल पुग्दा पछि कैप
 नीलाइ अडुइ राखी चोतरिया लाइ आउने न
 दीनु परीताइ दीनु भनि पठाउदा कैप निवाट दु
 सय छुवाट उठुन नसकदा काजि सँग साधन प
 गइ तीने कैप नि लेकाइ हवावना सम्य पुग्दा पुन
 पठाया केही मेना ताही राज गर्नु भयो तसो वेला
 मा चोतरिया बल भइ साइलाइ बस्यो ॥

महासती वाट अह संम नेपाल गयेन भनि स्वा
 मीवाट तीसावी होहा भव नेपाल अवस्य नाइ भयेन
 भनि आउनु खोजदा कस्य निने डकु महेन भनि वीडु
 कसु नाइ ताखदा मेरा राजे मेरा छोरा से ग जान की
 न पावैने भनि तीसा नी भे वीडु के मा कुल ची जाव
 लाउनु हुदा ती लोहा इमका मेमा यस्तो आयो की
 गगत माता हु भारादार इमका बेलमा हामी नीम

कहा मोहिने देने भानि सीपाई हस्त से वे बाहुला भे
काहाई हस्त पाई मोहान बोकाई नेपाल पुष्पा ज
दी नु नीया दार भारदार सबे भे सौंदर यात्रा गरी
माहाराजी कन दरवार प्रवेश गराया ॥

यही दिन ठीक महराजालाई ली माहिला मा
हाराजी पाट देउपट लगी वस्त्र का चीया ताहापछे
नेपालको जालसाज काकुरो आस्था मी पक्का तर्क
लाग्ना का भारदार हस्त लेवी स्नार वीति गदी देने
भारदार हर को सलाह ली अर्पे महराजी देउ
पाट मा पालनु भे सजालाई ल्याई द्वार मा प्रवे
स गराया माहिला महराजी कन चादी का नेला
दोकी राख्या अलीव दीन पछे भारको राखी
न सभ भार वी स्नारको अर्पे कासी मा भीस्वा
मीम्प का हस्त मा चढाई पठाउदा पत्र पुगी नगर
भे नेपाल माउ भेमा भारदार हस्त का गाल वे लले
जान दीयेन अव अगेन का सादे व सैग वंदो वस्त
नगरी भयेन भनि तग वी भ गति वडा सा देव सै
गर खामिम्प पाट मुल्य काट गर्दी नेपाल
पाट नक्सा देव सैग दोस्त वा भेको हुनाले
वडा कुरो न भीली मै न रामो कुरो हुदा फर्कि

पालनुभै आपना साथमा रह्योका भासा
 र हल्लाई सुनाई बहुत उदात्त चीज गरी अ
 व मफाई ईदु मेरा साथ लाग्ना कह्यो आ
 दु भानि हुकुम हुदा कानि भीम सेन थापा
 अघोरी हुनुलाई ईश्वरका मेहेले नेपा
 ल पावुहुन् कीन सुरता गरी वक्तु ईदु भानि
 वीति गरी चीत श्री गरीया ताहा पद्मी का
 गी भीम सेन थापाका मेरनाले काहा हुलाई
 उहाई धेरै मसुरी दी कबुल गरी अंग्रेजी काग पदता
 माप न्याका ती खा मिच्छ कन कले ले हो स-पाई
 एत सज्ज गरी पदीन माव रहर वनामा तवारी
 यल्लाई लपाई उयाया ॥ याहा वाट पनि नेपा
 ल यलो हुनु भयो यो वर नेपालका भासा
 हुन् यो थाहा पाई अब भन्दा त्यमि वाट समी
 लाई एव न्या देन भनि सर सलाहा गरी थाको
 ट पुज्या दीन पुताका श्री गुरु काली वक्त
 २ पल्ले कानि दामोदर पाडे हानि चदी खामि
 लाई लीन गयो मै जुलु व पारी ओसर पाया
 वेद गन पन्ना भनि मेना सबी गम्माको थी
 या भुभर भासावा हुन पनि गया थीया तलेवी

यथा स्वामि वाच्यं चैव गीरीका सुकवाच तल
 तीर नगराग नुहुदा रामोदर जडे २ पल्टे रति
 वल्लभके देखेदा तीनी पांजी इहलोगदी अव मे
 वासुरका फैलापन्या भनि रिसा उठुमे आफ
 ना साथका भीमसेन थापा इहलाइ गाली
 गर्नु भयछ उत्तौ बेलामा तल कथान नगराग
 इह पुरुषति शुभ्य थरी तीर नगराग नुहुदा तल
 प्राका जोले जाउला भनि वीति गरी काजि मी
 सेन थापा प्रभिति सेवे लेनगी तवार हात्मा
 ली मीहना कडाई चलायो वन थिया आधा
 वाढे चैदा गीरी जुदा चोतरिया सेर वहाउर
 लाइले भेटी दासै गन्या फुसल पागि वनि
 भयो तही देवी आई थोकोट जुदा सीपा
 ही इहलाइ दाकी तीभी इह नीमव दो सो हो
 गन्या हो की हो नो भनि हुकु हुदा दामी नी
 मक को सो हो गन्या हो जो हुकु भनि पल्टे
 ले वीति गरी तेको भन्ने भन्ना त्या वास ली
 तेस दासो दा लाइ बाभी ल्याउ भनि हुकु महु
 म्या सीति के दासो दा लाइ हाजीर गराया

ताहापदी लतासर ३० साल फरागुता मै-हा
 मानेपाल पुगी ओ लुमडी रैधी डडी बेल मा पा
 लमागी ताही मु काम गरु भयो आफना साथ
 को भीमले भापा प्रभोति भास्दा ६६ स्नेत
 सवे साथे मावस्दा ॥

नीमक हाभी राम मोद पाडे प्रभोति दो
 रा ६६ का दीया रामोद का घोरा करवीर रा
 जै रादल पाडे वालव थिया भागी गया
 भास्दा का जाल मा पया का महारानी वी
 थाला भी लाई इलचु पया चोतरी का से
 रवहा डु लहा का जि भी भुवरा प्रभिति आप
 नाम तल वग मा के जाहेर होला भनि दद सने मा
 थिया तेला बेलामा ३० प महाराज सी तला
 को अकाल मरणा हुने सेवा भै सी तला
 का कारण मा वालव ६६ नेपाल मा एव
 ननदी दा पुर्व पश्चिम तर्द घेरे प्रजागया

काजी भी भुवन लाई भास्दा मीली क
 कलो पारी स्वामी का कीति युवली गहि य
 वहेर कुते मा कदा न पगुदा थोटा मुदा वी
 ति नारी हुने भनि वी छि गरी पगुदा दी

को दिका छाहा भन भनि हुकुम हुदा यकील
 पाउ भेदा तलादि यमा यकील चाही दभ भनि
 हुकुम हुदा हुकुमी का ५०००० हजार रको तीपु
 रको रीनक साहेव लाहि दी उभे का कुरो उमान
 उठदा श्री भुवन लाहि नम्रा भनि छोडी दी उ
 भयो भोली श्री भुवन का घरमा कचहरी गहु
 भनि उदा दी सुकली भयो ॥

भोली का दीन अलझा का एरा सहरी भ
 मा अकस्मान्त यक जस्यु व दहीन दोका वाट
 आई सुलवाये गरी वेगले कुदी हुनीया कन
 देखाई दाहा गरी उता दीला का दोका वाट गहि
 स्वस्थांमा गयो ॥

ओ स्वामी ज्यवाट श्री भुवन का घरमा कच
 ही गरी को हुकुम थीयो र सब भारदा रहु ग
 याका थीया चोतरीया सेवहा डर साइ मात्र
 आयाका थीयनै ते सौ ववत माका जिमीम
 सेन थापा लाहि भातवान गाउ भनि हुकुम हुदा
 यहा कुल्या कुल्या का रहु को कचहरी दो
 सीमा गर्नु हुनेन चोक माती नहुला दिरा
 की हुनुमा म्यालमा राज भै कचहरी हुवला

मेरा भातवान पड़ेन कचहरी भे सबचा पड़ी
गाहुला भनि सौति गदरी शिलानी भे लेस पाजी
लेक्या गली भातबाई छोड़े आईसि भनि जीअरी
गरी पदाई वकन उ भयो काथीयो ॥

चोतरीया सेखदाहु आई कचहरीमा
सामेल भयाका थिया स्यामि वादन नर भे
उतने बेर चांदाल निमेक हरामी चोरहेद सभे
रा राज्य वल पार्व आठेको रहेद स पाजी श्रीभु
वकले कया भैच सुतलाई जोड़ा को हत भे
ले सुपी दौ दौ भनि हो साई वहुते गाली गरी
गरी रहदा तीसेखदाहुले जोड़ा लाई सो
पौ दौ दौ भनि २३ पेट भनि अधी देवी व
ही तरवारली नामा भीत्र लुकाई आपर ना
सा लाला छिनि तरवार दी दी डीमा राज्याको
थियो आठेकन भायको रहेद यो सुते वरने
लाई चाहा थियेन उती भे बेर चढाव सैग भी
स्यामी ज्यका गायमा तरवार लेहनी भेन वति
ला वले हनी लोहाई को सी का पवर्ला मा
यदी भागन तयार भयाको रहेद स्यामी ज्य मा
भी तरवार लागने वीलि वे कया हेदो भनि

इक म भयो दुई त से खडा हुलाई के लावारी
 काजी वाल बरसौ कुचले मारी मासु मीठो
 उगरी नरक मारा की दीया प्रस्को लाखा दुब्
 दुब्गरी लोप गराई दीया खि बहादुर बासालो
 पवि मारीयो ॥

ताहा पछी खामो पद धात लागी दाहाका
 र भे वेसाइ चोतरो माइरु सब भार मारावा
 मा भे जल्दा जल्दी गरी उतीप सुपनि मा पुया
 या ॥

नेपाली सम्यत ६६७ वी भद्र सम्यत १८६३
 साल बीस पक्ष वदी ७ सोमवार वाराका दिन
 उती खामी १ भु राग बहादुर साइ खोर्गे इ भु भयो
 देलाम्य परायाको वीच्या लक्ष्मी महारानी सह
 गामोनी भेगया ॥

काजी भीमसेन थापाले खामी गुरुदास
 दापा दुपावीती के भानवायाको दाल खेत खुली भोसा
 वाद भौकाजी श्रीभुवरा राजाजीत पाडे भद्र भरमा
 रादार सेग सखा दुगरी दोषव ४५८५ साले वीपदा
 उनुपद मसोदा गर्नु काजी श्रीभुवर सीपालु दो यही वरा
 राजाका सभ भार गनीलाई दखार मा मजी दु भानि र

राजीत पाडे देवी साबली काभी भी मसेन थापा दर
 वार मा आई वी कुल बोलाई उतासी ओनाथ काली
 वक्त २ के पु सामेल गरी यक जलै लोहरवार मा पई
 ताकी यजलै नारर चोकमा राखी ओ ५ महाराज
 श्वारा सुद्ध वी नम लाइ कावमा राखी ओरिवाभी
 म्पदा वडा महाराजी भी पु सुदरी देवी बाहु म्प
 लो रानीत पाडे देवी साबली मारा की माउ जाउ कुत्या
 हाइ कुलाई डेड लाई के पु सोपाहि कडाई पन्न न पग
 दिलाई ४०५० मन भडा कालमा मारी दीया स
 वली माका सर्व स्वलीया अपाउ म्पा व न चपाया
 करेता तरह सैग कुल्या इम सबेलाई सजाये दीयो ॥

काभी भी मसेन थापा कन सुवा म्पदा व
 कत्याको थापी भर सुलुव जंगी नी जायेत गेइ को
 पु कीपारी भया ॥

इति जाले केरी बालव ६६ सबेलाई बोलाई
 सोरो स्थीरा राख्या ॥ इति जाले सोत मुनि दीपन
 वंडका अर्थ सुनी सीवरात्री कादीन प्रतगरी ६६
 श्रीरा स्वामि मापा लुभे देउ पार नका सर्व खम
 सेव लपारी ओप सुपति नाथ कन चदाया ॥

ताई पछी इन राजा का पलाया सम्यत ५८६६
 जालमा काभी भी मसेन थापा लाई मन रली नाम

का वीताप गरीवकला के पनिलोई पल्टे के पु
भैया नाम रह्यो ॥ अधीन भयाको पल्टे लाई
नीम जनरल वाट तमाविम गरीयाद लोडा व
नाई दीया फलले बहुत रामो भयाको हो ॥

नेपाली सम्यत ६३० वीक्रम सम्यत १९९०
सालमा जनरल श्रीम सेन थापाले वी ~~बुद्ध~~ म
निमा पुन वनाई धारा स हिटि गरी सतल
धारा स्मेत वनाया ॥

उत्तिस्वामीजीका रानी श्रीपुर सुंदरी देवीका
दत्तस्वामीका नामले सर्वलोक उपर नीमी तये
काल मे नैतीर्थ सैधी उत्ति श्रीपुरे स्वरामदा
देव स्थापना गन्या ॥ १९७० सालमा पु ^{विदे लमा सुन्दर}
धारा नैतीर्थ ^{पाठाने पाठाने} सम्यत ६३०४ अगस्त ये वदम सालमा पु
लवनाई धारी पारी सुंदर धर्म साला वनाई नमा
ग्राम पारी पदी वनाई धारा ममी नैतीर्थ
वक्ती बहुत गुलजार गरी पुन ग्राम भैया नाम
रानी पुन पारी सौध धोज भुपाल स्मेत वनाई
उत्तिस्वामीजीका नामले वसायो यो पुन ग्राम ६६
वनाउदा जनरल श्रीम सेन थापाका सु ^म ~~विदे~~ लमा
वमियाको हो यस काम काम ~~गन्या~~ गन्या ६३
मान तसो का हातले थोरै भीडी नेद गदी सकार वाट लिमाई

धेरै खेत पीता पाया धरपनि पाया नोस पुल्को भन्दा दावी
गुदा ल्यागनु भनि जोगरा खेत को तेना थ पाया नाहा
देवी पुल ग्राम गुनजार भोगया ॥

काँति पुर सहर बीच डोल डोल पनि छुट्टा गरी
वनया ॥

नाहापछि अनल भीमसेन थापाले मन्नाय वदे
वल वना बूते सै सै भी कोतवा ना बवाह धेरै कोन
गुल्पाह धेरै वे दुव का भजार भ्रमगणि वसाया सीस
गहन भन्ना हवेली वेढक पनि वनाह सोभा गाया
इनाभाले ओप पुपति नाथमा चादीका नेदी
मुनि चढाया भीम पम्मी म दवा भाभुमी वीषे चादी
काप भवनाह चढाया ॥

नेपाली तन्त्र ६३० दूहा दादीन भीमिया
पहर मध्ये वडा उत्पात भुमी केप भयो जीवाजे
गुधर नास भयो मद्दुड नाथ वेद पला यक वीस
३ मा यक वगुधरा चारणा भयो २० पिछु पानेना
थ अतिलेज्ज वडा वडा देवा लये वही पनि वेदी
भयेन ॥ भादगाए वीष दुलो उत्पात भै जीवाजेनु
परिमारा भोगयो ॥

इनराभाल बुद्धिल खेलमा दुलो वाहद खा
नावनाया पेरी छाव पैसा वनाह दाप मारी २ पे

सा कोयल ब्राह्मण को यलो गरी आफना मुलुव न
मी चलाया ॥

इसका पाला मा हु सालमा चार पसलु
धा लक्ष्मण गरी थीया वेलिया संग सिवानामा पग
दाहुदा वेलियाका २४४ मना मानिस मारीदा वेलि
या को लत्का आदि सनमा दोव शनि पुवाल क्षमन
गरी लाई मारी दोयोर यो खबर ओ ५५ शताब्दी
इसुरमा आदि पुगोर क मुका २४४ के मरे गे चार
वर्ष वाट वेलियाका मुलुवमा गे छोला गरी दी दा
वेलियाका रामा कलकता गे फीर की तीन फीरद
गरदर सो सपचार गोवादा प्रकील माहीला गुद
ले अनि बदाई पगुदा गोवावाट पवित्रामि न भे
उत्तिगुद ज्य गराथ भेदी तज्जर कामि दल भर्ने पडे
मदे ह्या वागे गरी पाल्या तक सीवाना म च्या पुदे
गयार सदी प्रसुराम चालाई चार पसल मा कुद
वा रावी क मुका फयेर नेपाल आया भे बदाई
नमा ३१ गुद ज्य पडे कामि नेपाल आदि पुपो ॥
कामी अभ्यासी थापा ससुन बल नली पालपा
मा वस्याका थीया ७० साल बेसाक मे रामा कीरी
कीले १००११२० मनादा का सो पाही पुलीस रा

रोगा ल्हेन लेचा रोगी दया का आभ्यानि सहसी ल
 गर्वलादा ही गो ब्रवीरि वेनायक पाल्पा ले अम
 लार्दी नोटन मासी धाना थोयो नपा फले पानि
 अम्यल नगपाको आज क्या अर्थ ले अम्यल ग
 यो भनि कागि अम्यर सी थापाले भन्दा ॥ ही
 रोगी धाना बुटवल देवी माथी दार्यो पुनीदमी
 उनको रुख हो हामी दोडे देन भनि फोरी फोले
 भेदा तेसको वसोला पाल्पा ले वस्योको हामी
 दोदे देन न भनि कागि अम्यर सी थापाले भन्दा
 कुत नमा नी तक् राड भयोर सवार मा देउ भडा
 री पुवेदार दल थापा मये भोत साहु र केपनि
 सबी राजको दार कामनी स हद नाइ रत मा द
 काहा नी पुनी सदारोगा लोई मारी दीया ॥ ना राप
 द्या फोरे गी सोन तकार पेदी मीची पथी म पुगा
 भेर पुर्व मगा जगा वयाली स पलट न चद्रा तारा
 प्रसाद दुई केपनि पुर्वी पदी पासुं राम थापा वस्यो
 को थोयो रक्त सारी चंड सेवर बाध्यापनि सीवाना
 का कुरामा नाही वस्यो का थोयो ॥ राहाय ही फोरी
 श्री को तप्य थाट वा लुमाय ववेति याका रामा वन
 अघी सारी दोर सध मा वस्यो का थोयो तेसतर्फ को

मुक्तीया सब समकानु सुभनि मेना वराटसाहे
 व.पनि आयाका थीया कुराका हवी दोहोरे
 इथ्यो ते लो वी चमा फीरे मीको लखालोरा
 तमा दाकहनी कटा वरमालडाई भयो गो
 र्वाका लखकर थोरै हुनाले केही लडाई मापचा
 सर्दार प्रभुराम थापाले पनि बाबेलु साहेबलाई
 लखाले हानी दीया आकु पनि तेसे लडाई माप
 चा लखसारी चैडसेवा पाध्यालाई पन्नीले गयो
 जब यो वृत्तान्त अति प्रसन्न मन ग्रीवाण सुभवी कम
 साहका हनुमा भाई उग्यो भव को साल गरी
 जनल भीमसेन थापा को तजवीजले केपु पट्ट
 केपनि भे भारादार इदगुगु गोजाको डामाल
 डाई पठाया ॥

सप्रतिमा कंपनिली सरदार दलभभन पाडे
 वाप्या पाल्पाया सबुन पल्टन लीकरो लोउमी
 रसोई थापा भादर पगरीली गया उर्वरीजेपु
 रधनकुटा मा भीमडू भीमेदे पल्टन लीकाजी
 भक्तवीर थापा काजिवालन रसोई कुवर वडाड
 भडापि अरु भारादार गेइ वस्सा ॥

तस्तो वी चमा ७९ साल को भदौमा कलक

तादेवीगोरा आई काजिअम्यार सौ थापा सेग गयो
 रतीमरोनोकरि गर्व आया भने दूर क्या होला वस
 भविरोजको २ रुपैया तलवदी एवेको भोयो ॥ ना
 होपदी भारादार दसवरी कोसल गरी दीवाको सायेत
 गरी लडाई गर्वा कनकुच भयो ॥ तीनोकरि गर्व आ
 ईवसेको अंग्रेज ७ दोनवसी लाकरको कवीभगरी
 आफना राजमा भागी गयो ॥ काजिअम्यार सौ था
 पाकाजिअम्यार पैथ सवीर भती थापा भाती लख
 रली इडमा जाई जगाना ॥ खलङ्गा हाली वस्या
 कथाया तेसो वीचमा नालाग देवी नुनीया अ
 तथेन्य फोमली काजिअम्यार पन्थ वस्याका
 गामा आइविएत दीयो मदत लाई काजिअम्यार
 लोडू थापा १ मुखे लदरि भति थापा १ मुख गरी
 गया ७ लोलडाई भे नुनीया अन्तर द्यो नीत
 गोबिन्दो भयो ॥

तादेवीगो बिकीलकर काजिअम्यार सौ
 थापा जेत राजगदी मावस्या ॥ जनेल अखतरलो
 नोसादेवगोराका के पुपल्टनली भोइया खोरोमा
 आणुदा पद्मी राक्षका रक्तारी चन्द्र सेवर पाछमलाइ
 पनि छोडी गय्या र दवीर आई सब वृत्तो नवीतिग
 म्या ॥ तादुपछा खोरोल रावी लोडू थापा प्रभिति

भासावर इम मदन लई गया ॥

७५ साल मागि सुदी १४ मा मुहुना मागया का
पगारि कपान वीर केसर पडे कपान प्रसाद सौं व
हनेन कपान सब भीत थापा कपान समे राना
लेफटे धृती इमाल लेफटे कर्ता सीडि वोकटी ले
फटेन कालु लेफटेन दलिया वसीड वदयान लेफ
ट देवी भात लेफटे सी इवीर पाडे दासेगा अति व
ल वीर वरिदार इरिडी वर जोसी मे भर गुरा वन
को त्याडिहा सल वीर ओपेन पल व मित ७
गीडुलो लगई भे देरी लाई इटाया ॥

सदीर भती थापा सुये गदी मा बस्या का भी
या का भि अघा सौ पंथ सदी वाल सुदर थापा लाई
ग्राम गदी मा गु भनि पठा पार भादा वाटा मा चेदा
लगदी मा गु पा का भीया ओमोद को कुस्न सीड
ले ३ हजार को जली आउदो रेइ दो से थापु मा भेट
भयो र भाती लजई भयो. जेदी भरवार खडु सौ
थापा सुवेदार को ठहयो ओमोदरीया को २००।
१५० धेन रह्या ४००। ५०० दायेल भयो १४०। १५०
वेध व सुयो गोर्वाका ८। १० धेन पया सुवेदार
ताजे पया १५। २० दायेल भया जीत गोर्वाको भ
यो ॥

गाहापदी कामि भ्रमचर ने भ्रम गोमाल का रवा
 लामा वसेका थीया कामि भ्रमचर थापा कामि
 राहादीपदी वसन्तात पति दीका को सावेन गरीव
 लभ डक वर लाई मइत दीनानी प्रीत गुह दारमा ग
 थाका थीया पुगेका थीयेनन सदरि वलभ डकुवे
 र सुधान्य दुवीर थापा सदरि रिपुमर्दन थापा का
 क्रया सुधानाथु माझी २०० नाल काला दल कं प
 निर अर्ध पति का कया मागी यागरि १२११३ सये
 लरका वलपाका थीया तेहने वेलामा फीरकी कोन
 रोली गीलाफ वेन ले छ पल्लन गोरार १० पल्लन
 काला ली ७५ साल दीका सादीन नाला पानी होन
 चददा वंदुक को लडाई दीन भ्रमयो फीरकी गु
 र दारमा जाई वस्यो गाहापदी वादान सह वाट गोर
 वका २ पदी रवा रव साल दुर्ग कृष्ण दल का गरी ४
 पदी मा ६ पदी नाला पावि पुपाल लस्कर ४ दीन मा
 सार ३७ वाट ५ पल्लन गोराली लाल वीथी र अडे
 र मोरोली गीलाफ वेन सह सप्रिन भे फेरी पद्यो
 भदका नाला पानी मा चद्रो ११५ दीन सप्र रात
 दोन बराबर राडा भी भयो गोर्वीका सुधार्य डवीर
 थापा ना पुमादि स्मित १५ स्वत रस्सा पीर गोवो म

नैल गीलाफ वेन सङ्ग सामेबभे केरी पधडी चढ्दो वा
 लापानी मा चढ्दो ११ दिन सम गोरा काला गरी ५००१२००
 खेन रहे गोवाका महुत काही वाद न आउदा अनामपा
 नीले तकासला गदाः अवहामीले गदी चामन सी दो
 नी परी रीङ्गी लेवी रिते फ वाद घेरा दी रावेध अकादी वा
 ट वेडाई १ सलके हानी काठी तरवार सङ्ग नी ल्को र मो
 मेली मोली पां च्याका लस्कर मा आई मीलो ला प्रवि
 सङ्गला ठहराई १२ दिन का रातमा सादा वल भंड ठुंवा
 स्मेत जो हेका लस्कर वेडाई मक्क सलक हानी ताभार
 काडी नीस्वदा गोरा १५।२० खेत र ह्या फोरङ्गी का क
 तिर ह्या रातमा ठेकाना भयन मोवा च्याका राता रात
 गरी शिङ्गा मा बराका थीया ॥ एतमा फोरङ्गी ले
 दाकवा न्ने आउदा लडाभी **मो** फोरङ्गी का १०।१५
 खेत र ह्या गोवा का २०।२५ खेत र ह्या ताहावाट ठहर्न न
 सकी एता एत गरी अह भागी रथी गीगा तीरमा चतुष्टा
 गदी मा पुग्दा अलमुदा देखी नां लापानी का महुत लाई
 उइसयेवाहु वीस माने सदा क्वाली का निरि वन कुवर
 भागी रति का तीर मा सामेल भयार का निरि दरी का स
 लाहले जमुना का तीर मा जमोद्गदी मा बलहु हली
 वस्याका थीया ॥ ताहापद्धी ता रात का च्यामता गदी मा
 केपाने का रवी चोर गरी २००० लस्कर हली काजी असपा

थापा सदरि भेरवसी वस्यन वस्यका थीया जोमे
 दीप्पामा काजि राभोर थापा वस्यका थीया मुलदार
 मा अणु^{न्या} कोरकी को लखर ताहा आई जपो ताही
 देवीयो र ताही दान्य^{न्या} माफ्या होभनि सबे वपनि लाई उदा
 भयो तीलक जामा वस्यको थीयो ताहा न गया ती
 मोहर जापपा पुन्या दैन जोमे दीप्पान दोड भनि काजि
 अम्बा सी थापा वार आयोर जोमे दीप्पामा वस्य काथी
 या ७५ साल पोछे मेमा १५ दीन मादा पुर्व ती थी मंगल
 वार दीन व्याहान कीरकी १ मुख पुर्व १ मुख उत्तर २ मुख
 री काजि मसपाउ थापा सदरि भेरवसी वस्यका जगा
 मा भर्नेल मेडी लले चहाई गर्दा काजि सदरि मद्र द्वा
 मानिस चहाई म्यामलावा देखि का स्थान मजोरिया दे
 हा वंदुव को सलक लापो गोर्खा १०१ १२ खेसरखो
 १०१२५ आयेल भयो र गोर्खा कालखर इद्यो र लडाई
 वीग्री लडाई मा जान्या होभनि सदरि सुवेदार ले भेदा
 वीग्रीको लडाई भारदारको हो सप्याको लडाई सीपा
 इचो हो वोलडाई निश्चये सपारीला सप्रेन भन्या मे
 राभ्यान देउला भनि काजि मसपाउ थापाले इच्छा गर्दा
 सदरि सुवेदार ले वले सौग भडमा ल्यायो तले वचन
 मा इच्छाको लखर भनि काजि लोकी राया काजि र न
 जोर थापाले पानि ज्वांशरी लाई मोरख वीपनि १ वरख
 १ कृष्णदल १ साल दुर्ज १ ग्वाहारी आयो सदरि भेरवसी

सुवेदा अनन्त धर्मिका सा चका मनीष समेत साधिल भया
 कामिमस पादु भापालेलो सुवान इत्येको वेलायेईई भेदा
 मयेगोख काली भनि धोकपाणि इति सवजा वजाई
 तरवार वारकाही वाहुरा तराग ओमान अधीक्षि जाओ
 आले जमानस काकि वरु नगाकोटी लेन ६०।०० नवा
 नकुधा देवी कुधी फोरकी के मुहुदा भायिदा फोरि की ३
 मुवागरी भापा पादु भासम्भ थपाई काटी लपेटालीदा
 फोरकी कोही भीमापयो कोही भागेई धीयो गोर्वाका
 सीपाहिले लेपेटा ली देवीयो तले वस्त्रिमा कामिजल
 पादु भापाले अववडु देन लखर थाम भनि सपरि
 भोवसीङ्ग लाई पययो लास्त्रि आयी फोरकी कावेडु
 व ६० सीपाहिले लुटेका कामि लीग जुदायाका ३४ स
 ये भयाफीरकी का ३०।३२ गोरा ६।५ सये कलारवेत
 रक्षा घायेल को देवाना भयेन ॥ गोर्वाका २०।२५ वे
 ताह्या ६०।५० घायेल भया गति गोर्वाको भयो ॥
 यसे साल ये सुदी गोमे ३ मा पोर रोगी ले २२ के
 पनि कातोपली कुमुद्याट भावसी गोली चलाउ
 नलागो पुटेल कादवीर मा गोला ले दीना दीन
 प्रमोर लस्कर पुटवल मा थयो १ गोर्वाका ६०।१२
 सये सीपाही पुटवल गठी मा वस्याका थोका
 ५०० लास्कर कुमेदान मे सुख भापा नकमका

॥५३॥

शहीदा वसुधाका भीया की रंगी को मुहुदा
 बुद्धी लका अहमा जोरोदा गोर्वा लीजे यक
 ललक लपुदा की रंगी भापो लडाई मिला
 को लवे ५३ मासे ८ माने पाला तर्पे पनि
 कौरी ल रावीर ली थापा मुक्तो यार भैरा
 नपुरमा वसुधाका भीया लाइवाट कपान प्रसाद
 ली वद्व्यात वद्व्यानी के पुका भै वैवीर दलवे
 पनि २ली थारा की होन गया का थीया होन ओ
 सर परेन लडाई जोरोयेन अनाथ के पुका पप
 दी देवी दत्त फयेरली कपान सर्व मीन थापार
 लोपरे ५२वी इमाल अह भारी को मली समेष्ट
 गोरान दावदा दुई गुमा की रंगी लाफर गरी
 कायेयो ॥ समेष्ट मा वेरी भायो कपान स
 म्मेष्ट राना कपान वीर केसर जाडे लाई काली व
 पल अनाथ देवी दत्त का फयेर अह वीर भइ गये
 पनि स्मेत दीप गया ७५ साल पोखि वदी इ राम
 ७ मातवार मीली बुलोलडाई भयो गोर्वा का
 दाव्या स्मेत गरी बेत रखा का ७७ घाहे २५६
 भयो थोरी का गोर ५८ की स्मेती ली गोर की
 या वंगल गरी ५५५२ गावेत रखा का ५५३०

घाईती भैमाने पाहा भयेन यत्तलडाई भावेरी
 को वभाना पायाको मेभर गुणावैतलो हीसाव
 लेवीया वमोभिद्र तोप ३ ~~वै~~ दुवुमा अगेभी
 १६६ फेलाली ८४ दुहनाल्या ५ पेसतवल ८६
 रावीन १ तोडावाल लस्करि ३० कुथो अंभु रेव
 लागपाको स्मेत ३५० लेगीन २२६ तोल्यान २९
 टोप १०५ कीरीच ३३ भाला ८ चप्रास ३२ ड
 र्वन २ घडी ३ पानी घडी ५ पत चर २२३ गेली
 ७०४ गडा १८६२ फुल वट २ वासुति ४ कलाट १
 तमोर ४ हाती ४ टुटु २ तोपका दारिकी दद्या १
 दुदीक साधन २ बुट १ वेलायेति चाप २ थोता
 म ८६ तुडी १ तसवीर गैम २ पाल कलाट चादकि
 ३ पवाथका अस्ता सुमवाल १४ सारलवल १३
 कीताप १६ लीनेपाल ३० ५ सक्किमा चदाई प
 पश्यागीत गोर्खा को भये ॥

बुरे भी घ्या छोरी मापनि लाडाई भयो म
 कुलान पुमा सीदर क्यारी हीर ७८ मा भा
 री लाडाई भयो गोर्खा को भित भये ॥

७२ साल फागुण सुदी वसेन ४ कादीन माहे
 यत्तलडाभीमा साम्राफो नलो भंगे नफो नलाई

वाहादुर देउ हागीराकी भर्नेल साहेव वाहादुरले फमा
 याकी य सव वत मा यंद अहं मं भुगर्गी को लाट साहेव
 वाहादुर को हुकुम देन लेकीने कर्नेल वाट साहेव
 वहादुरले य स भइडमा लेख्यां मध्ये मति कुता को नल
 इय दग मा च्या सो कुरा को त प्रास करि वाट उमेड क
 ती नाव नु ओ लाट साहेव वहादुर पने वक्ती स ग
 ने छे न ल मपानि हुकुता को वी नि लाट साहेव वहा
 दुर देउ अर्ज गन्ध देल अहं मा मो लेख्या वगेद सो
 ही भइलो भनि मललि अवत लोइनि साहेव वी
 हादुर ले फमा उदा खोही वात कबुल गरी ओ यागि
 वत वार सी इथा पाले गवतारी येड सेवा उपाध्याले
 कबुल गरी तभी नामा लेखी भर्नेल अवत लोइनि
 साहेव वहादुर देउ दां वी ल गन्ध सवत १६७२ सा
 लमीति कछाण ता कुदी प तेम २ मुवाफ म क धा न उ
 भुम ॥

धति भया पछी पु पाद श्री रा कोरी की दरी यव
 पछी उदीया पुर्व कट मुलुव तीमी ले वानु भाइ बोस
 बाल भर्नेल अवत लोइनि साहेव लाई सोपी वडा सा
 हेव का अहं नामा पछी ओ पमहा राज का हुमी भइ
 इ पदाया त प्रा व की ल शमा दवा मा हा प्रो व की ल त प्र
 दवा मा रइनु भानि वंदो वला गरी भनल अवत लो

इति सादेव लाकर लीपीयो ॥

चेथेमेहामागाजगामारख्खायाभादारल
त्यद्विआदिउत्तिममहाएग्रीवाराभुधवीक्र
मलाहवहादुरलाहमुमिदसिनगया॥

प्रदीप्तलवणमयमेव माया लुप्तमेव नेपाल
मायायाः कलारीवेडलेकएवाभ्यावनि प्रकीर्ति
मेकलकलामया ॥

भैकल कलामया ॥
 अंग्रेजी सेवक सच्युत जालाई अंग्रेज
 रत्न भीमसेन थापा काट पड़ाया ॥

रत्न भूमि सन्त था पावक प्रकाश
वा दल ही को जलैग सकारका प्रताप ले युद्धा
गदह सैग जग जग मा हडा भी मरी फल्य मरी आपका
सील सील उ सैग घा वी दो वस्त भयाका डन ॥

आहापद्धि अंग्रेज सैन्य शलुक भयापद्धि भया
को करार पत्र को वेहोरा ॥

को करार पत्र का पहला भाग
 वादसाहकालस्वर सकारिकपत्रिका ल
 स्वर का ठुला सदीर ओसकार कपत्रि अग्रि
 पहाडर का हो दु स्थान मुलुव का ता मुव मा भ
 याका मुलुक का वेदोयल गन्धि ई नली लता
 नका सरीथर समोद्वार भयाका वादसाह
 कावृ जा ^{पु} ~~का~~ इमुका वास वनिर ठुला नापु
 का उमाव मध्ये कावी याका नवाफ मुत्त

तावे मुअद्या अदीका व भसल कुल उम रावलारड
 मा मेरा गोर वन अनरल वाहाडुर ले अब त्पारी दीया
 वमोजिम केपाने अंग्रेभी वहाडुर का तर्फ बाट थाक
 र दुला दमा भयाका वदीयार वडो मान पाइयाका
 मुलह के गुदोला मुद घेरुल मुलुक लोफ टेव कोरालि
 वडासाहेब वाहाडुर सम्भरे जे माफत ओ नेपाल का
 अतिराम ग्रीवारार युहु वीरम लाहु वहाडुर सम्भरे
 जहु वाट अबतियार दीया वमोजिम तीन तर्फ बाट
 कुलो वदीया मान भयाका श्रीगुरु गन राज मीश्र
 र एकता ती चन्द्र सेखर पाध्या ये माफत गरी केपाने
 अंगरेभ वहाडुर का र नेपाल का ओर पसकीर का
 बीचमा सलुकर मीलायको र पत्र पोथे
 दुखस्त भयो ॥

सकीर केपाने अंग्रेभ वहाडुर का नेपाल सकीर
 का बीचमा लडाभी गंगादा परी गयाको थियो
 तसर्थ यो लडाभी नभै अधिनिस्तान र हतैग डेवे
 ताफ को दोस्ती सदा सर्वदा देवी बली आयाको
 थियो तत्तै तहसैग फेरी सलु व मीलाय को सीरी
 स्ता र दोस्ती प्रीती को दस्तुर वहालवल करार
 र हार भाने डेवे पहीला र आम भोली मै गुर द

तस्यैव तपसीत कोदण्डा इदं वमो निद्रं प्रलुप
 रभी लाप गनी को कवुल दृष्टो ॥
 सकार केपनि अंग्रेजी वहाडु कोर नेपा
 ल सकार को वी चमा स्तु वु को दोरही
 को सीरीला एपी को दस्तुर अवपान
 सदा सर्वदा वहाल वला वरा इत्यादि ५
 लडा नभे अथी दुवे पदी का सबाल गवाफ प्रत्या को
 दुवे को नफारी मीन वासन नेपाल का सकारिलो
 दइयाग न झाडी कन पो मीनमा सदा सर्वदा अ
 वनीयारी बला पुन लाई सकार केपनि अंग्रेजी
 वहाडु को इकरहेइ भवि कवुल गदने २
 नेपाल का सकारिलो मोदफा वमो निद्र तप
 सीला लेवीया को सबे मी सकार केपनि अं
 ग्रै वहाडु का अहल का इहलई सदा सर्व
 दा अवाने पाए थला पुन नीमि तप सपुद गदने ३

नमस्ति

पहीले काली नदी को र राप्ति नदी का वी
 चमा भयु का ताई का सबे मीन र दोआ
 राप्ति नदी र गंधक नदी का वी चमा भयु
 को सबे मीन ते आ सकार केपनि अंग्रेजी
 हाडु का अम्यल वन्दो वास्त वल्पा पा अथ

वा यल चल्या का गैधक नदी कोर कोसा नदी
 को पीचमा भयाका ताराइका सर्वेभूमि चौधो
 मेची नदीका पीचमा भयाका तेआ नदी का
 ताराइका सर्वेभूमि पाचो वडी ओ नगरी को
 भूमि ओमो ग देवी पुर्वत सर वाटो भयाका
 नगर कोट को घाट ओ लो घाट लो नगरी
 का पीचमा भयाका सर्वेभूमि पारी गरी क
 ति भूमि न स्मेत मेची नदीका पुर्व पट्टी का प
 र्वत इरुका भीरुका सर्वेभूमि इसि वे भूमि
 वाट पुस करार पत्रका तारिब देवी ठो दी
 नका पीचमा सकार नेपाल का पेशे पट्टी मा
 न्याह

माथीका दफा वमोजिम सकार अंग्रेजी
 वडा दुरका अहत्का रइरु लाई सपुद भ
 याका भूमि दुटी मजाले नेपाल सकार
 का कोही कोही सदर इरुले भारादा इर
 लोह नोकरी घाटी पद भूमि अथले ते
 सको सता का नीमिन्ति नेपाल सकार वाट
 गुं गुं सदर इरु भारादा इरु को नागुनेकी
 भाग को देकान लाई दीन्याई तौ लदीर
 भारादा इरु कानी मीन वज्र इको ताज

रूपे भाग्यका डबले सीत आकर सकारवाट
 मुबारगी ती नहरका नाउलेखी आउम्यावीति
 के न्याप आतराफ लेउमराला डमायेत गवनर
 गनरनवहादुरको मोहोए दस्वत लेतीन
 इहका भागका सबद दीया जाला भाने स
 करि ओगेन वहादुरका अहंका इहका
 लागदैन

नेपाल सकारिले काली नदीका पश्चीम पट्टी
 भयावहा सेवे मुलुवा आफना तरफ चले
 पनि आकरा सेतान असीना प्रव दहका
 तर्फ पाट पनि सेतान दसैतान दूडी सेवे
 दहका दारिया वावत हात उटाह तेस मुलु
 व सेगार ताहावल्या दह सेग कोने तरहफे
 इलाका राखेकार रावल्या देन भनि कहु
 लागदैन

अकेमका राजाका हुकमा तेसका मुलुका
 वावत कोने तरहको सेक दोक गन्या देनो
 भन्या नेपालका सकारवाट ककुलगनु
 इन्ह ओ कदा चीति सकार नेपाल सुवे
 मकाराजा दुवे पट्टीका कशिदा दह र रेयल
 इहका बीचमा रादा न्ना पन्या भन्या स

कारिकैपनि अंग्रेजवहादुरका अहंकार
 सातमो कजिमा रुरुगरीला सकारि
 कैपनि अंग्रेजवहादुरका अहंकार ६६
 ले तेरा वीजस्तफे सगरीदीन न प्रत्यो क
 पुल मै गुरुगरीला भानि नेपाल सकारि
 वाट कपुल गर्नु हुन्छ

सकारि कैपनि अंग्रेजवहादुरका अहंकार
 ६६ सँग नसोधी गेली हो मुलुकको
 मानोस भयापनि फीरंगीको मानोस भया-
 पनि चोकर नोकर राख्न्याछेन भानि
 नेपालका सकारि वाट कपुल गर्नु हुन्छ ८
 आज भोली दुई सकारि का बीचमा थल्पा
 को सलुक मिलापको दोस्ता दोस्ती प्री-
 ति को दस्तुर वली पीछी दो दो वडदे
 जानानी मिति दुवै सकारिका तरफ वाट दुवै
 दवाँमा प्रकोल हुदोने गाथ रहन भयाक
 पुल रह्यो

यो नोदपशमा भयाका करार पत्रमा युर
 तारिख देखी १५ दीन का बीचमा नेपाल
 का सकारि कामोहर दहकत भैले फटे दहक

॥४८६॥

गोल वारा साहेब वहादुर लार्दी यल्ला
 ओ यस काता पत्रमा लाडमा या गोरना
 जबल वहादुर कादस्कात मोहर गराई वीत
 २० दौका वी चमा नति सक्ने यदो गरी नेपा
 ल सकारि देउ पुचा पुला भनिले फटे ट क
 र्नेल वारा साहेब लेक वल गदई अंगरेजी
 सन १८१५ दीस म्यर मदीना का २ तारीख
 शरी अवार कादीन इति सन १२३०
 जोह न मेरा का २५ तारीख वी भ्रम सम्ब
 त १७७२ सालमा लेखी युक्ति ॥ केरी भ
 यादो ॥

श्री ५ महाराज साहेब माराई की तारीखी दिना
 मुकदमा मा दीन वल ईका उगाउ न साहेब वाहा
 दुरले आफ्ना छाप सदी गरी श्री ५ सकारि माय
 रई दीदा तेसै वमो भिम सकारि मा मैनुर भे सी
 वाना वदी भयाका करार पत्रको ॥ नेपाल
 सकारि सेग मीलान बाती र गर्नु भेया हुनाले
 मुगाली का करार पत्रमा लेख्य का मुर्त कवो
 लवावत नेपाल सकारि लाई त कली फर दुद
 त्यो मोकुप हुन पनि सक्छ भनि सकारि केपनि

अंगरेज वहादुर का अहंकार इहलाई मैभुरह
 क्या न भन्या नेपाल सकारि वाट का पत्र वमो
 जीम सकारि कैपनि अंगरेज वहादुर का अहंकार
 इहलाई सोपनु भैवन त्यो जमा पदीया रइछ
 भनि बुझनु भया का तराई का मुलुक नेपाल स
 करिका मन राखना नीमीन फीती गरी दीयेला
 तर यो कुरा समझनु होला क्या भन्या तेह्रो तका
 सारंग का भिलामा भया का तभारी जिमि वाहुक
 ओ न भ्राती धाना तयार गनी नीमीन दुवै तीर का
 अमिन इहलाई तम वी भिले दुवै पही लाग्या काम
 मनि वाहेक ओ सकारि कैपनि का अहंकार इह
 लाई सपुद भया पद्धी जास न स का इक रही सकारि
 कैपनि वाट वक्ती स भया को होला सो भनि वा
 हेक को सा नदी र गधक को बीचमा भया का तरा
 ई गस्ता तराई गलजई वहुदै अग्नि नेपाल का अ
 म्बल कबुजा तालुका रक्षा को होत होत तराई सैन
 सब को सब फीती गरी वक्ते स यला सकारि कैप
 नी वाट मानी स इहले पाया का श्री न लाई आप
 ना सरकार मारा वना नीमीन नेपाल सकारि वाट मै
 भुरगनु भयो भन्या अका भनि नलेग तस्को सहा गरी

यला ओषो कुरावनि सम मरु होला कया भया
 तो होने जीया मा धेरे दोन देवी तवरा एवमा को
 रत करारि सिं जीनि धोरे छ दे पानि सकरि वपनि
 अइल्का एइलै ते होत जीया का त करारि जीनि
 इह वावत ओगी जी सन १८१२ बीरमा दीप्ति स
 म्यत १८६९ सालमा भया का फे सला मै भुरा
 यी ते सवादे क छोडी दीया कालो भया भला
 तह सँग एत सालमा फेलेला एत बाल जवाफ
 वंद मा को हो तेही फे सला एत बाल जवाफ भा
 गपनि बहाल वर्क एत एवमा ओत करारि भिगा
 र न भ्रा सीवान बना पुन नी भोति डुबे पदी का त
 गवी भले लाया का ओमी देव गंधर्व नदी का ए
 रापति का पोच मो भया का तह को ओमी कुं
 भया गंधर्व देवी गावा पुंका जीया को पक्षी
 मर १६६८ सालमा एत ज पुटवल सम्म का तह
 का भोति स्नेतपनि जता तह सँग लडा भी न दे
 अथी नेपाल को ताबु क थियो ते सो तह की म द
 खला की ती गरी दीयेला ओ वन पा दुपाल डुबे
 सकरि का वीच को तह द व वी मा व वन रोग
 फलेला भे सक मा दे न त स र डुबे पदी वाट अमी
 इह मुकर भे ती न ह र आ फ स मा मीली मा थिले

व्याका कबुल वमोनिम काका मगरी वडीया
 दधल सैग सरददको ठेगा ना लगाई दधरीता पदी
 का मीन सकीर केपनि का ना लुक को ओउन पदीदा
 मीन नेपाल सकीर को ना लुक को छ भन्या भाइ भै अ
 ला देवान पन्या गरी सीवाना को पंखाल सोशोगरी
 पना य देवी पदीया हुन्दा छ ओक दायीत को ही
 मीन वांगो हुनाले सीवाना को पंखाल वना हुन भये
 न भन्या भुना सीव वमोनिम कठिन न पन्या भाफी क
 कोई बैड मीन सैग मीन हुले सदा नगनु ओय सैक
 का र का ना लुक का भयापनि नेपाल सकीर का ना लुक
 को भयापनि सीवाना का मीन का भयाका कोही मी
 दा को जीमी दा को कोही मीन सरदद वना हुन्दा
 वेला मा सकीर का अम्वल भीत्र भायो भन्या
 सदा सकीर को मगदा हुने अमाल्यो दैता मेराउ
 ना ना मीन मीन मीन हुले आफु स्का सहभाइ
 वमोनिम को मीन सदा गरी यके अम्वल र पुके
 इलाका मा वनु ओ नाय कीर्ता भयापदी ने
 पाल सकीर का कोई युव भादार लाई कथनी
 मीन तराई का अडामा सकीर केपनि वा वध
 र्थ र को लाय सके आदीनु भन्या कोपनि साम

सोमापद्ध होला भैया कुरा नेपाल सरकार
 वाट पूर्वोक्त मैसुरा गर्नु होला ओताराई फोभा
 भयापद्धी लाहावस्था का मानसि इहलाइदि
 काववतमा सरकार कंषाने सँग सामेल थिया
 भैया वावत छीन इहलाइ तात्ती हुन्या छैन
 ओक राथीति वेतिगन्यारियेन इहवाइक लाहा
 काकोही मानसि ले आपुरा मीदारी कोम
 मन्दिडी सरकार कंषानि का अभ्यल तरी माजा
 नुवोयो भन्या तसलाइ मनाही हुन्या छैन
 भैया वेदोरापनि नेपाल सरकार वाट कवाला
 नु होला ई सेवे वेदोरा नेपाल सरकार वाट मैसुरा
 भया योसे कागज लेमापर सीवाना वडागुना
 को काम होला ओ सीवाना को वन्दोवस्तु ई
 स्त भयापद्धी यस कागज मालेको याको वेदो
 रा वावत हुने सरकार कादस्खत ले सनद लेखी
 लेखा हुने ^स सरकार को मोहोर गरि दिनु गरियला
 अंग्रेजी सन १८९६ ईसम्वर मेना ८ वी अम स
 म्वत १८७१ पुस मेना ठतारि व आदि तवार मा
 लेखी याको भुभ्र — ॥

यत्तातराईको वन्दोवस्तु भयापद्धी अंग्रेजी

को गोर्खा सका रको दौ व दोन दोस्ती प्रीति वध्या
को हो ७३ साल बेसाव मे-हा मा नेपाल मा आ-
याका अंग्रेजी वकील वालु साहेवलाई सह-
का उत्तर भागमा खहेल संधीमा राख्यो ॥

रानीमा कजलौत रानी हुनाले वेद्व वधर्म
व्रतमा रही देवता कन पत्नी दान होनुवाहेक
भोगरा पद्म तपनि जीव द्यात गेदे न थ्या छरी-
आदी माहा नी वानुध्वार भीत्र मा कुम गरी
भोगरा परेया नमानु गुल्फलीले नहीनु मा पानि
नहीनु भनि उद्य वक्त दामनि माही मा गुल्फा
लोहा न्याइ हल्लाई पत्री अदल गरी दी मा कुम
भे गया ॥

नेपाली सम्वत २३० सालमा हुनुमा दोक्ता
सुनको दोक्ता बनाई दीया ॥

ईन रानीका पालामा कुकुर हलले नर-
मोस राजधानी संधीमा ल्याई भक्षरा गरिर
इदा उपडव भयो भनि धेरै कुकुर माही दीया
आहा पद्म देव सैमो गले सीतला देवी क न
१२ वर्ष सम्म अपमान गरी राख्योको हुनाले
सीतलाकोप भे नेपाल बाल्या भीत्र प्रवेस भे

पालक दह असै व्या मर्न गयो जहा मर्न पनि
 मनाही हुदा वागमति सेधी गाडी दिया दुर्गध
 ले मलका सुवाद पनिवी पुन गयो अनेत्र वो
 ला जोला मापनि मुदी गाडा वो व्या पुमान
 भे गयो मुदी उठे गीह दहले यथा लुगरी
 खादा एक मौस अपय भे असै व्या गृध दह
 पनि मान भयो बो पा दिया का भया पनि
 धे रे मर्न भयो इने साल मा देव भोगले ने
 पाल कानदी दह हुलो मल वी धी भे वाडी
 आदि भूत दह लवे वाहिले गो ॥

ताहा पछी दवरि भीत्र सीतला प्रवेस भे सीतला
 का अकाल कारन भयाका सोत मुति ओ पमहाराम
 गीवासा मुद्रवीक्रम साइलह सीतला कावेथाले २०
 वर्ष तप्य भोग गरी नेपाली सम्यत दहवी क्रम सम्य
 त १६७५ साल मागि सुदी वसे ज ७ कादीन ठी पसु
 पछि आम्बिघाट मलजोग पाई असै व्या दा ७ पुंन्ध
 गरी राजा सोत भे गया महात्मी - - सहगा मीनि
 भया उनी यादा चावरी छति से जात दहले अघी
 सनातन देवी गरी आया कपानि म पुज्जुगे वकी
 गया ॥

अस्य पुत्र उति पमहाराम राजे इवीक्रम साइ

गाडीमावस्दाभया अल्पभोग २९ इति राजा का
 ओगेन रात्री साम राज्य लउमी देवी कोदा महा
 रात्री ... थीया इति राजा वाटवाय्या ग्फु पुवाग्फु
 का पाला देवी का मुनीयार अजिनरल भीमसे
 न थापा थीया ईनेमंथी का तजवीज को राजका
 न सवेग नु हुंम्यो इति राजाले अतिपुपति अतिगुसे
 काली का इति वीगपो जीनद्वार गति चहा या
 सौपु काली ग दीगपो लासा कालमा बोलाई
 साल वृक्ष का लीग वनाई धोरे कर्ब गरी जीरा उ
 द्वागमा मैत्री भीमनरल भीमसेन था पाले
 वीक्रम सम्यत १८७ सालमा अतिपुपति नाभ
 का दक्षीन दर्वाजा स्नेत ३ दरवाजा मा सुता चोडी
 का दोका वनाई चहाया ॥

वीक्रम सम्यत १८७ सालमा नरल भीम
 सेन था पाले माला थलीमा १५५ येन दादु री
 नामा गरी वडो वीस्ता मैदी वनाई सीलवाना
 सुंदर साला कौटे आवा सीपाही इहलाई वक्ष्मा
 कन चोरो वरगीर्द वनाई कीमारा तर्फमा पोष
 री गुवाट मातवता वनाई सुंदर कुल इह तेवी पो
 यरी जोवररी मा रंगरंग का मा द्यो डो वडुत मनो
 इर गरी वनाया वनमा वंदु क हात क्षति यार तोप गोला

गीताफ भाला इत्यादी जंगी वमाना इत्यादी
 लाकूमगरी दुकुरी माथे वसाया परोन इत्यादि
 आलोपालो गरी सुन्या गरी वसाया इत्यादी न देवी
 कापुनी भेन्या प्रख्यात भयो देवी नक्का रवाफू ने
 पाल माहुन गयो ॥

इनराम कापाला मा भयवागी थरो भो नयो
 रपसी गइना सके थोरी लग्यो खल बढी थोर फे
 ला पारी केही गइना फुक हिलीया केही गइना थो
 रले बर्च गरेछा रने भाल्पाई देवी वक्काई नभा
 भडा र सला वनाई दीया थोरमा रियो ॥

मेची नरल भीमसेन चापा ले मुलुव को
 परोन को थोति थोतिको दुइली वैदो वस्त गर्व को
 मेसुवा वाधी नजवीन गरी रामा वक्काई पेल्ले
 ७५ सालमा पेल्ले आफ्ना प्रतिन रीतको मुखेका
 रीदा मुल्की बरोदार गरावेत नाह भामुलुव मा
 अघी खेतमा उपमा नि कुत गहु बेक छद्मा नी
 चारदी बेदी भेन्या रीत नभयाको मा भामुलुव
 मा गीत पढाई खेतमा कुत थी अधिया गहु बेक छद्
 वाना चारदी को वपेरा कदरले चारदी बेदी लेहु
 भेन्या रीतारी ज्मावेदी प्रतिमा गरी रदार देव न

भेन्या गरी मोही हुका तनी रोग लेको दली बला वको थो
 रिले बल्लो लाई देवी बेको खव आना

ओगुहेशरी पलुपति का प्रथम दर्शन गर्नपा
उलागुला अनुहुदा अधीन भमाको रूपे आवा
नीति भरी यदापुनः गम्भा अवतत दंडे ॥

मैत्रीजनल भमिसेन व्यापार ले हुडा जे
ल विविध हुलो ह्वेली पछे मायनाई कागभे
न्या गाम प्रव्यंति गरी लभ्यत १८९४ सालमा भी
म भले श्रृं वारा ली गल्यापना गरी सी बालये
वनाई दिया वा^गका अगाडी सुवर्ण धारा सुंद
रतलाउ धारा आडी वनाई आनि मनोहर क
नो पार चली वनाया ॥

फेरी हुने भर्तोलले गोवरो श्रृं मापुन व
नाभारिडी मा आप्रमदारी लप्ते रुपा देवी का
नाउले सते श्रृं माहोदेव ल्यापना गरी गुनी रावी
दिया इन राजाले गुहे काली सुवर्ण ली च वं व
स्तुनंद गरी चदाया ॥

भयीका पुनाप मध्य लोचनायाको मोहने
चोवद्वार पुरा नु भयो र रंग मइत गरी द्विष्टा
का वैश्व भैदा स्तो नामापी बनाया ॥

मैत्री भीमसेन व्यापार वा १८८५ साल
मा भव मध्येन निहभभी इनाका मुलु वुकोरेता

नीबन्दोवस्तु गर्भ भानि रामाधकतादि सुलुकी
 वसिदाए गुरावैत पाद गराउदा ३ लावज्या
 वीदीमा ७ लावज्यावदई दुनी भाइल्लादरा
 जीरावी पेचसाला भेन्पा नाम रही ५०।५५ला
 वका ७ जीरा कोजावदी वडा गन्ना वही
 रीतलो चीतवे वुटवल तर्फ को पनि अघी
 भेदा लावो जावदई वेत सुत्तामा इनाही
 मात्र हुदा मापनि लावो थाने लावो ठेक्का
 वही बुनीया बुसी गादि राजा काधु कुटी वदा
 या भव ॥ ॥

अघी ३० स्वामी म्द का स्तेनाथ कालीव
 वस्तु काजवान ५००० भीनाथका ८००० माजवा
 न ५५७६ का लाल ददा ६६ साल मा भयाको
 हो पद्दी ६६ साल देखी कैपनिको पल्टे भानि
 नाम भयो मैत्री ३० जनरल भीमसेन थापाले
 साल साल के पुवरायाको पल्टे ७ जवान ६२
 ५५ गन्नाको स्तेनामा पल्टे ५ हुनाले करौला
 स्तेन पगरी २७ नाल ६५५५ लाजीमा ५५०५
 माजवान २२३९ वडा गन्ना कैपनिमा नेपाल

पूर्व पश्चीम गोजा गोजा मारहाका केपनि लाई
 पालीस दीया पल्टे लाई साल वसंत दरिया
 का जागीर मध्ये मा बोली पे हो वेकाये दी
 इह लाई सहा वरावर दफदर वाट पाउया य
 स्तागर हरैग वंदो वस्त बदी गरावत लाई
 मुलुक को काज काम गरी बुझी भे मध्ये सदा
 हाड पीती धाया पाहाड तर्फ का मुलुक को पानि
 इजारा अमानत जो गुरु पक्षी हो गरी खेवे क
 न लाई रानी मुल्लाई राख्यो ॥

भे भारादार रकमी भाइ मनि दुनी पाइर
 लाई पनि जो चाही न्या आ प्रा वन्दो वस्त बाधी दी
 दा खे रानी भयाका थीया ॥

आडालत कुमारी चोख को सी मुकु दी दवा
 र भोत्र सवे अडा को वन्दो वस्त बाधी राख्यो
 भया ॥

गंगा गंगा सख वनाई फेरी नि मुलुकी
 बडीर गुरा वंत लाई देवि भक्त सदी लाई कला
 कता पठाई अधीन भये को कंपु लाई तोप कुथि
 उस्ता दमाई को शोकाई पल्टन लाई सो भीत मान
 गराया योगी दडीत स्त्री एची भवी ज सव लाको
 मधे भाको शोकाई देस ^{को} नुक्ता नेपाल भागागा

ई वजिर सुलतन गरी सेवे वडा होला को
दीलारावी काम काम गन्धी वडत नी साद गन्धी
मे श्री हुवा ही गालो वडत सुव से ग राज्म भोग
री रक्षा का भीया ॥

ही गालो का मेव पुत्र सुरेड वी भूम सादु सम्ब
न १८८५ साल आधीण वडी ७ रोग मा पेदा भ
या ॥

६८ साल मा वीरकाट को लीग द लो यु
ही साल वेला वडी १८ रोग ५ मा द क्षीरा कोली
का मु लिलार कोला हाले वडले काद्रो य स सा
ल आकरा सुदी १० रोग मा काम नी मीन द्यार वाव
मानीस वडी गयो वही साल आधीण सुदी २५
अवार मा जोरिल मा धवरसो को खाली २ प
लन पाया ॥

६८ साल पोखि सुदी ५५ मंगल वाद का दीन श्री
मा होला सादु व डुपे ड वी भूम सादु पेदा डुभु भो
६८ साल मा मा हो मारी आदि नेपाल का प्रजा प्रारण
धरे संशार भया चलन का सी पाही हुन पानि कवा
पत वेल्दा वेल्दै वे थाला गो मन्धी भयो मानी
सका पासु कुह्या केले मानी वान पानि भयेन

पुस्तो उपडव रोमको द। ले पनि मेने भयो
 चे भवदी १० रोम २ मा डित्वा मी म्मा म्मा म्मा म्मा
 श्री श्रीपुर सुदरी देवी कन माहा मारी वी वी वी वी
 यी धातमा सौत भया पुस्तो हाहा कार नेपाल
 मा भयो धो जमाना भये न पद्मी मात्रा गन्ध्या
 ताहा पद्मी रोग पनि साम्ने भयो रोग नका बाह्य वा
 नामा प्रज पात भयो ॥

१५६० तान आधीता कापुरी माहुलोपा
 नी पारी चागमति वीहनुमति बोला नालो अ
 सस्य वादी आदिवेत वेतमा रक्षा को धी कुनि
 यो स्रोत धे रैवगाई लगे पोले ले दी का भै रव
 कन पनि चगाई ले र्ग्या चागमति का पुल पनि
 दल कन लार्द वावर इधरी र्दो वीग्रन पा
 यन वी भारका नागले आसन गन्ध्याको प
 थर पारीले आधा फोरी ले गयो पुस्तो ता
 इको वाडी केले आयाको थिये न॥

१५६० सालमा भूमि कंप भयाको पेल्ले
 भूमि कंप पाइ घडी दी वाकी देवी वंशवर तान
 भा भयो पनि फेरा भयो भैदा मी तिगन
 पनि नसको म्या पुस्तो तरहरी दीन हु ३० १६०

॥ ५०९ ॥ पल्लवरावर भूमिके पट्टदार राजा मे श्री भट
 भारादार इह सबै आपरा आपरा वधे चामा जा
 लरागी वस्दा भया दुनीया इह लेपनि धर
 मा वदन सवेन उरि नागनाथ देवालये पानि
 भक्त्यो धरा पानि भक्त्यो वधाहरा जो
 यक दुकुरा वस्त्रो का रमो डो पाठे भाडागाउ
 गाउ गेहु का धर देवल सल लया दी पोवा भ
 रक्त्यो वीर्यो ग्याको अलक्ष भयो धर भक्त्यो
 लो मीर्यो मयाको घाला ग्याको धरे भयो स
 वे भेदा पावा भाडागाउ मा भयो सुतो वीर्य
 हुवा राजा मे श्री भाडागाउ मा सवारी भे प्रजा
 हुलाई माया गरी वानि राजा माको हुकुम दी
 नादी दी अनधन प्रजा हुलाई ववत दुभे की
 उभयो यत्त भुमी के पले कति कति की ग्यो
 कति प्रजा इह मया भानि मे श्री लेगा च न पानि
 पगया पाट का वासा उपड अही रजान स
 हरा मा का पाला मा भे गयो यो अवगस्तो
 भयो ॥

५१ साल भाषा जुदी ५ मा भुमी के प भयो भाडा
 जुदी ११ रोम ७ मा आभिरा वदी एरोम इ फेरी वदी

१२०३२ मा पति भुमी के प भयो ॥

इना आले ६५ साले भावरा मेनामा आ फ्राभे श्री
 कर्म पुत्र अभिनारल भीमसेन थापाकन कम्पौ
 ३६ इनची फलनरल भैया वीलाप गरी दीया ॥
 नीअमे श्रीका धर्म पुत्रकोरा सेजे बहादुर थापाला
 ई कम्पौ ३६ कर्तो ज दीया मेत्री का कोदा भाई र
 तावीर सौइ थापालाई कालमा मुडा तेना श्री गरी
 बर्दवासी काली वक्त्र सेर सबुझ पल्टे पाई दोराज
 नरल भैया भनिजामा तवरसौ इथापा लई पुराना
 गोरख नआगोरख पल्टे पाई दोराजनरल भया ॥

ताहापछी कलकत्ता वाट बबर हुवा दोराजन
 रल मातवर सौइ थापा हुकुम भै कलकत्ता गया
 ३०० लेख इचोकी लीप गरी रद लाई पति मोनि
 गज्राको कुर्भा गरी वडो ठसा गरी गई लाठ त्रेग मुला
 फाट गरी आछा दवदवाडु पावी राबी कलकत्ता सहर
 माहाति बदी लुपेआ गछी गछी भादरी यडा बडा दस्वी
 इ लका बीबी हरका नाचतमास देरी भारी भारी इनाम
 पक्कीस गरी आछा लकरिको धावन पुचलाई नेपा
 ल आई पुगी उगी पलवारि मादर्सन गरी वीस्तार वीति
 गायता ॥

तेस्रो वीचमा मेत्री ओकम्पौ ३६ इनची फलनरल

भीमसेन थापाका मुखे बारीक मुलुकी बरिदाद गुरा
 वंगनेमको चहुते सोको रुइलग्या नीलोभी काम
 कामगदी बालुनीदा नभमाको मुलुका कामलाई
 पाइइ मध्येस सबै जेठमा रत्नाको सई सी लभ
 याको दत्ता गुरा वंगनीक्रम सम्यत १८८१
 ल. ये भुङ्क १० रोमका रात्री केही वीरामिन
 भैयाको रात्री वीरामिन सुत्पाका सुत्पे भे आम्
 धात्मा प्राण सुत्त भयो ॥

यो खवर मैत्रीले सुन्दा पदी चहुते अप सो
 यग्या भव मेरो दाही ना पावुन गयो भनि
 भेन लाग्दा रत्ना भ्राता इरुले पनि सुत्ता
 का रौदा केरी नेपालमा अवहुन्या गयो भ
 नी भेन लाग्दा का थियो ॥

ताइ पदी इनरामाले हुनुमा दल पल्टे
 भनि जमाइ हुनुमा दोका का हुनुमा मानो सोन
 बडाइ कडा ग्या, इन इरु लाई वीगी भनी भ
 याको थो बोन ५४ सालमा भयाको हो पदी
 थापा मैत्री लाई वीग या पदी इन इरुका वी
 ता विवध पमाना थावलले पल्टे लाई वी
 गी वाधी दियो ॥

माहापद्मी शशवर्षदेवी अधीराजा रानी लोग छोटा
 मानील इह पतास हीस गले मोडे इह पत्नी न भयान भ
 का को मेरी लाई कीगानी नीमीत खुदली जालवे
 लपारी भीत्र का केरी जवारया इह हातली रगा रा
 नी लाई मे फकाई सक्या के। करो सँदोप आसये ॥
 मे श्री भीमसेन थापा हो पापुदा वेदकमा रामी पुत्र
 शान हो स कुसंगंत गनु हो स हुका पुतना वजिरई
 माहा राज पद्मी इहुर का मुलुक बीघन जाला इहुरी
 इति तपनि इह न जावेन भनि वखत वखत मासे गहि
 राजा जे गानी का मुनाफमा वीतिग धरि तरय सः
 वीति को प्रतित राज्या भयो फेरी कु मे श्री इह का
 कुरा सुनि ईना राजा की का सम्यत ले जने जल
 गायत पारी इह का जी. नीजायेन सब को रे वेदी गहि
 घदी बीगी बी की फायेन ही कनु पद मुनुक मा
 जात्र गगो पनि हालनु यो काम गर भनि मे श्री भीम
 तेन थापा लाई इहुम इहा मेरा जियेले पल्टै बडाई
 बुवाया वनाया आज मेरा हातवाट छटाई बुवा पु
 न्या काम मगदीन यो काम भुख भादार लाइ
 वक्या जावस भनि पुदो सदीर ओगुह म्फरा ना
 थ वेदीत म्फु लाई रे वेदी गरीको १०५३ साल का
 गुरावदी ५ तेम ४ मा लाल मोहर भे भवति पारी प

या उद्धम्वारै नदी गरी जाच पदधि पगरी इद
 लहि भग्नी आयाका भेदा सारे धवहि दीया इन
 दीनदेवी पल्टे का शिल सोलाउर पाफ घटन गया
 सुवेदार वरदा मांदा इह लो जाह नव चोपाल
 ननसको वेसो भाभे गया ॥ यस्तै तह सै गदी नदी
 ने चुकली वोर इह काम नोप चलन लागे इन ए
 भावामे गदोरा ओ सुरे डवी भ्रम साहा माही ला
 उपो डवी भ्रम साहा को दारानी नीरका साही लपका
 होला थोया यस्तै समयमा देव इ अगे गरी नीती
 रका को दार साहेवम् देव डवी भ्रम साहा इ मे-रा
 बाल बलाहि गोप भे ६४ साल भावता कादी ५५ गी
 दा सोमवार कादी न आका धाव्या सुक भया सने
 हुनीया इह ले मुदगमा ॥

गाहा पद्धि ओ पने गवडा मदारानी चहुने चोथ
 गरी राजन पोडेको सलहली येसे वक्तमा यही नी
 हु पाउदा को दार साहेवम् लहि भीमसेन थापाले ए
 कदे उपाध्या मीली पारने भानु मन्वुलाहि अराहि वी
 बडी बुवाहि मेरा दोरालाहि मराया भैया वेदव मान
 भयाका ना याको मा फुसे श्री का कुरा वही जागी रीत
 गरी अगो को गुफा रलगाहि भीमसेन थापालाहि इका
 भाहि दोरा थाकर वाकर कावारी का इह का घर माती लोगा

लगहिं छोरि मा घेराही वैदाही राव्या सर्वे का सर्व
 त्यपनि लीया रागं जोडे लाह देवां भ्रम्या नाम दी
 मुक्ति यारी दीनु भयो भीमसेन थापा लछे वसैत पुरे
 मावसी ३३ वव सप्त राजकाजगरी वस्याका भीम
 वसैत पुरे मा इनु मादल पल्ले लो होरा लगहि वें न्धगरी
 राखदा नीलाफ देड वेह्व मा इजग नलेड अनिवारे
 वार भेदा पनि छेडी पछी लागी राजावाट पुप दनग
 री दीदा आस भने नीलाफ दीयने धनराजा को वु
 सी ज्य पमराज वसी तीमो मेरो द्यमा गंदला भनि
 राजालाहि जवाफ भीमसेन थापाले दीदे थीया यव
 देड यव सुज्या पाछ्या २ भई लार्ह नर्व मा पनि हात्पा
 २ पल्ले पनि मुडीया सर्व स्वपनि लीया भानु मन
 वे हुलाहि नर्व मागाडी आवाहि की हात्पा फाडी सु
 लीमा जा की पाई को वाटो पुल थोव जा न्यो नी र
 गाजी राव्या मुसका गा दान वचा जना ना इह लाहि
 नाफ काटी जोडालाहि तोषी दीया भीमसेन थापा
 लाहि भ्रम्या पछी नेल समेत हाली वन्दे न मा थीया
 ८ मेना पछी दोडी दीयार आफने घर मा वसीरि हे
 का थीया ॥ ताहा पछी ३ ति पमहा राज मा सरा नी
 पाद हुकुम भेद वारि मा आउनु भैया हुता दवरि
 मा मा देग थ्या खावा वर्य पनि दीदे थीया ॥

नेपाली सन्वत् १७५१ वीं मंसिर १०५५ त
लमा सेव मुख्या कोटेश्वर काली १०५५ पाला
मदीनका ११ घडी भदरा दशमी देखेको सेवे दुनिया
लेखेको र राजासंग वीति गर्दा उत्तरा भयेन ॥

यसो वयत १७५५ सालमा लाहुरका महाराज रत्ना
जीतसोई सैग दोलाका पन्ध्रौ वसो गर्ना नीमोन भारा
शर इहमा जगुनु जरा उत्ता मा प्रोक् का कोही-दे
वदा दोरा जनरल मातवरसोइ थापालाई पठाउनु
भन्दा राजा रानीबाट तजवी भभे ससो गान वा वज
र्य साई थादीन्धालाको रुपे भादी मातवरसो थापा
लाहुर जाइ भनि वीदा भे सेतो हाति आया बोद्ध पछ
न जाइ भनि वाहन गरी गया ॥

भुवमसन्वत् १७५५ साल चैत्र शुदी १५ मा सेतो
मदीन राथका जात्रा मा रथका दश भाची भुमीमा
बसे ॥

ताहापदी फेरी थापा माथो वेडी गन्ध पोडेइ रु
सेवे मीली थापा इह लाई फेरी नगौराया त राजाला
ई वक्तरी अचल सिमाउने दै देस देसावर माप नि हुने
कानाम गहिउ ३६ वर्ष सम्म मुक्ति पाए यलाका को
हुनाले को भुनिया इह पनि इवका हात मा चढ्या
वेद्य अथेल दलवार वा बरगर्न लाया काइ पदी हापी

इह अवलम्ब आन गान्धादु भनि जाल बेल गरी रागाने
 गात्री सेग दोरि बुद्धली गरी भेरी ६६ साल मा भीम से
 थापा बाघर लच्छे रादी ली लो गा लो गाई ने लामे
 तेहाली आपन जाहान बचा सेवे कोर्या मा पनरि
 दीया उही वेदने मा थीया पेरी केही मेना पदी
 राजा वाट भीम से न थापा लाई ने पालनी का या
 थीया ॥

कुलाम्न पडिवा लाके घर मा गे वेडु मित्तु मा को
 भये देवाई आया को रहेछ मही दीन दोसो राजा वाट
 कुम भै बोलाहाट अगुदा आहु भनि कोरा मा पस्ती मै
 मावहुने दीकदा गरी मे ले ४ जुस्ता सम्म ईराना इह
 काटइत नीमक समझी आमुगदर बनाई दीया वेदो
 मुलुक काथीने वेदो वस्त गरी दीया वेदो ॥ ~~सर्कार~~ ^{पुर्} ~~सर्कार~~
 अंग्रेज ~~सर्कार~~ ईह दवा दसाह सेग दोस्त वाधी आपला
 राभाका गहिवा सील सीला पु कार्य गरी रावी ३६ वर्ष
 सम्म मुक्ती प्राप्ति गरी सकीयो आन यत्त उमेरमा दो
 गउ थी भयाका मानीत इदना कता सुनी वारे पर मलाई
 वेक सुमा यस्तो इजत पनिलीयो यस्तो अनवी ~~वे~~ की
 राभाले मेरा अद्व ज्वाल पेरी वेईत गरी बुब दीनेछ
 वरु मेले मर चडीया हो भनि वीरत भे ईराना को मे
 से नीसापु रगिहा शहीला मेरा पाप ले ईराभाले भुक्त

मानार्नु पल्लिभानि धीपुसुपानि गुहे काली अतले म्
 भवानी तराभा नि समराग गरी बुकरीली आफ
 ना हातले गलामा प्रहार ग्या प्राण गयाको थोक्
 ४ दीन पद्दी ५ साल आबता वदी परोसमा मे श्रीभी
 मसेन थापाका प्राण मुक्त भयो रमाभादा इह
 सब भई हेरी दाग वनि गर्न पानि नदी भीमसेन था
 पालाई वीह्नु मतिमा आफराली चप्राप्ति प्रहर केही
 दीन सम्म रावन पानि लाया हुन कामेवी माहीली
 मुखे नीकन हेलम्बु पानि नदी पयागरी पगयाको
 छो मुखानी र तेरुङ्ग थापा लाछिनेपालेमा वदेनेमा
 रावी छोडी थापा बलक हल्लाई जने पानि होकी
 दीया यस्तो नोमत ग्या वदी मेगाम हातनी कारीस
 लात हु गयो वेकसुमा थापा हल्ले रीस मापरी प
 गीइन पाया काहे धीरायाको होइन कालगानि भवी
 तव्वले भयाको हो ॥

यतिपुत्र व इल्लाई रावी पोवरी पानि एतो
 जानी भयो कपडा भीजा दुवा मा गुलाबी सम्म रङ्ग
 हुन्या भयो नेपाली सम्मत ५५९ आबत बुदी २
 मा अहिरी सोही कादेवालय का माहाको गजुर आ
 गोवल्पोहे वल्पो यसका ५ दीन वदी भीमसेन थापा

लो गला से याकाइन भी मसेन थापा मरदिनि ५१ स
 म्प ताराको दर्शन भयेन ॥ वतास लगीनुवाकोट
 भोरको देवालय का सुनका दाना पाटा ६७ गोटा
 उडाई असोवारी सम्म ले गयो यही वतास ले दी गुत
 लेज्जुका सुनेका दाना पाता पनि ६७ उडाई भडावा
 लासम्प पुग्यो ई भी मसेन थापा अंतमा य सात र ह
 सेग गयेता पनि ई वजिर वंदो पो रबी हुन ॥

लाहुरा गयाका माथवर सो थापाले महा राज
 ता नीति सोई सेग सत्तानका पालथीत मी खुसी
 गाई हुकुम भयावमो निमृका दोस्त वाची सक्का
 काथोया अकास मात राजीति सोई पालोक भया
 फेरी खड्ग सोई पनि पालोग भयाका थोया लाह
 रे मा मातवर सोई थापा वसाका थोया यादापेरी
 रावीर सोई थापा फकिर भै अभयानेद पुरी भेक्का
 भै रक्षाका थोया ॥

नेपालमा भन्दा खेलवाल वडे दे गयाका थो
 यो फेरी पाडे कावेजले मातवर सोई थापालाई
 वीगानाका मतलब मालागी नेपालमा रक्षाका
 वडा सो देव दजन सनलाई उडाई नीमो दे माथी माथ
 वासी सो थापालाहुर मावसी सत्तानगरी उम्योगाई

नीमीइइ दोस्त हुन याद खवदागि गर भनि म्यासपा
 रीदीया आफना नीमीखको यादनगरी थापाइ
 माथी रीसगरे यत्ताताल गर्दा हामसन ले लोथेना
 मावइया वडासाइव लाई सोही कुराको खवाए
 गय छन र लोथेनाका मेकलन्दन साइव ले गर्ने
 ल मातवरसोइ थापालाई लाइरे वाट गोकाई लो
 थेनामा लाई कयेद गरी राख्न काथीया कयेद
 भयाका आंमही नापछी सोमला का अंगे नका
 लाइ कम्याडाइन थिफ मज रल करी र वीथीइ
 सब अपोरर इहममाथे भाइ जगा जगा मा रेख
 वरादेर गरी कचही गनुप न्नी वव प्रति आछि केही
 दोन भरी मुकाम गरी हजारे नम्य फल राखी मज
 उदरै वरुवा ^{सा} दस्तुरीत दिइ र उले गुरतीने मेद
 लन्दन साइव पनि आनलापदा जनल मातव सौथा
 पाले पनि योहकी गत थाहा पायाई मेरो सलापदा
 जी गरी दोनु भनि पगवा कोछ भनि लाइ साइव
 वीथी लाई वीत्ता गर्दा ती कोन जने लई भनि सो
 धनि इदा अछी भीमसेन थापाका वडाल मुली या
 र देई कलकता मा आयाका हुन इति कात सवीरवी
 ची वेल येतमा गयाका पनि हुन भनि कुरा इदा इन
 लाइ यहीरी कपुनु छि भनि कचही मेला छ

धीवी साहेब बार हुकुम हुदा गुरीत बतलेवी लुध्या
 नामग्यार जनल मानवली भापाले पेमावी पोसा
 पल्लागहि हीराकामाला तावेन चोक्की मोतिपे नावो
 गहना पेचइतियार दोस्त मइमद कानी मइलाली
 को बालपेही पारी घोडाभा सवारागी सीमल्यामापु
 ग्या लावसाहेब इदगभुदेवी वाहीरसम्म आहीरोप
 उत्तारी सलामगारी हातसमाहि पालनी बलगी कुचो
 माराव्या आसुवीवी इदसवे चप्पाका थोया ॥
 कस्तो वचइती भन्या लाव साहेब लगायेत अपीस
 रइद ४।५ सये माराका कस्तो भारी वचइती मा
 जनल मानव लोइथापा संग भारी देमकुसल को
 नातायेन हुदागमावावा वहुत अवल मन्दकावले
 रहन नाकदर वीवेक नारी बराव गाराया ती मोहर
 का राजाभाएवार इदमा अवल नीकरइनेद अव
 तीमी यही वहुत को मनसुवा दकी आफने राजमा
 गारुको मैसुबछ भानि लाव साहेब का ठभदा नीमेव
 छोडन हुदेन वाबु का कल वलाग्याको द नीलाप
 गरी नीलेलव हुकु नसक्या छोत्ते दाभयेर कजा
 भयो साहेब भानि अदवातयोत हुदा उनको बुनसुरत
 छराइनवा मदीका कुराहुन्दा सरे खुसी भया वीवी

सोहेववाट चोदेनेपाल जाउ भने लर्म भनि वडले
 खुसी भे दोस्ती भोगिनि सलामत गर्दिनेपाल का
 छिह्रै भयाका राजसुनले पडिसेग मीली नेपा
 लमा मनोपगारी भेनका उनले दलु राघी ग
 र्नालागी छिह्रै भतिथि गन आयाका लाई यति वत
 पराई रमहीना समस्त जोधे नामा केद गराया म
 नेपाल जाऊ नेपाल का छिह्रै रलान सहेव वक्त
 नुपई भनि भेदा रामा प्रमारा हुम भेदा चड ता
 काम गर्का राजसुन खोज भयो तीमिने भयाका
 लाई लाई कातिव मेना माप गद दीउला भनि व
 रोयतागरी वडत वा हाल गरी खुसी भे दीया का र्खी
 रातली वदि भे फाकि आया ॥

नेपाल मा भया रामा नरु पोडने मुकीयारी चला
 हुनु पति सकेन के भयो हुनाले बोला रापनि भयो र
 बोलाया फापन साहले मुकीयारी गे रिका थी
 मा राजा रानी का हुनु मापनि हाल का भारदार हले
 थीत वरु उन न सीकिने भयो उरना वनो र भया आफ
 ले वीगाती सज्जाको हुनाले मुकुमा केही वन्दो वरु
 सलामत भयाको थीये वन सौ वक्त मा फसा नकु
 लाउ पडले तर्का का को फरायेत गर्नु भनि रुसा

लभावाड भेना मा पलट नलाई दमिहादी रेवदी
 गहुभनि आरदा लोकामादेर भेनेभनेले थुक्कडा
 भेनुडीबेलमावनहुक सुल्पाई वसेका थिया तस्ते
 बेलामा साहदेवी धनघोर गरी पावी पयो तस्ते वव
 तउताकासमाथे देकी इच्छा तस्मात्पुनले हुकुम
 दी भाखाइको घरघोर मासीपाही इहगे ज्वालदो
 काफोरीकोरी पसीलुट पोटा गरी धनदोरत फेला
 सि संघार गरीलुगा कोहीकोही सीपाही इह धनपाही
 न्यासलपनि सुम्मा भया तासकी नवाप कुभीन
 का मुहा वाली वाली भाखामा वासिपरीना लव
 उताको मा रेवदी का पुस्तक भनि आपरनी वागाई
 दीया भयाको नमाया पागी इहलाई पनि साध
 लेग कुदवीन गमा कुन राजालाई वीमटीचीम
 टीमा हला भनि घरघोरी लुट पोटा गमा कुलराज
 भागदाज्य बाल्या सुस्तो दगा नेपालमा फेजेनवाट
 देले भयाको थियेन आबझाका दाही भेमा
 फेजेनले चलायो सुस्तो उपडव हुदा उतिम शतन
 रनेउ वीभ्रम साइ आप्दे शानिमा लवारी भे तत
 वीबेनुडीकेलमा गे रेवदी नानु पुताभेखा नगीथा
 मीयो भेनालाल मोहा दी फेजेनलाई उदाईरीस
 न उगा पुनलाइ फकाइलिया सा लाल मोहाको

वेदोः ॥

आगे लेख आ. नाथ कपुपल्लव गेहु प्रति
अधी आधी चान्परा ज्यवा दगरी वकला के अंका वमो
जीमू कोरे वेदी आमी ती मी हन को भमोति गरी
वकलो आफ नावा तीर नामा सीत नाल कीषा नह
गहि आहु मा काम गर शीत लम्बा १८५ लाल भी
ति आवड वदी इरो भव भुक्त

पसे संग भया को भर्को मोर ॥

अधी देवी अजित करवा द आमा को आमी
सवे थामी दु पाल ला द थमोति गरी वकलो नहा
नी सान उवा द भुमा का मगर भं न्या मुदा को भ-
यो ॥

साहा पं दी ने पाल मा सदे यस्तो जडवड मात्रे
पन जादा आगे न मदा री का भ रमा दी वक भे
वीरक्त मरमा वीगे द्वा व र्ण्ये जेरी नी गुण भमन
मात्र गरी रदा रमा भे भारादार गुदा र सं म
शुदा पनि नमानि युव न ये गरी के ले का सी जा
- दु भनि ६० गज्यी के ले प पुपति का सदा वत मा व ह्मा
के ले क र्ति तरफ सवारी इमा यस्तो नह संग मन स्थीर

नहुने हुदा फेरी २८ सालमा आकाड भुदी २ माताहरू
 चल बाट पशुपति सर्वासी भयो पृथी साल आकाड
 वदी २० रोज ३१ तृ ४ चडी जादा भुमीकम्प भयो ॥
 अही आकाड भुदी ४ रोज ५ मा ३० रोज वडा महाराणी
 बोधी भयो कोनीको नहुदा सबै कार्वा मी सुनी
 गेम्बा वस्त्र छोडु भयो आता भने भये नने था
 वडुडे गयो एक देउ एक कुर्जे वेद ले भने पाया सी
 थापनि पाया यही साल भाड वदी ३० मा थापा व
 लव ६६ लाई पनि जने सी थापा या यही साल भाड
 भुदी ११ रोज ६ कादीन भीमसेन थापाले कृया गरु
 भनि हुकुम वक्ती आय्या घाट मा कुसको मुनि व
 नाई से रज भ थापाले दाहा गरी कृया गन्या ॥

कान्छान राजे थापाले मे गजौ ते नाथी पाया
 को थियो इन लाई चोरी बात लागी नेलागे की म्रो
 ओ भजे गवडा महाराणी साम्राज्य लाई लाई वेथा
 ले थापी सारो भै २८ साल अघि व आभीरा वदी ६
 रोज ६ कादीन १२ चडी दीन मा आय्या घाट मा मुनि
 भयो ॥

२८ साल का तिक् वदी ४ रोज ५ ओ साहेब म्प सुरेड
 वीक्रम साहेले आफ्ना रानी स्मित ली हीयो मा सवा

ती भयो र राजा पनि पढी लागी गयो ॥ श्री भोग लोइ
 वज्र भने आफना रानी इ दलगी बागमा ते मागा
 डी गाडी बाँवार के नागदी मक रानी पानी का लो
 भे रोग लागी सान धनि भयाना ना तर हबो छिल
 नागरी भाएदार इ दलार्इ दुही ले पनि काटन ला
 गया मना दानि मा भाएदार इ दलार्इ इ ल्पार्इ दी चा
 कपान जङ्ग बहाइर कुवर लार्इ इ नार मा ख साल्पा
 फेरी श्री बुल गंगा का सा घुवा ट गंगा मा फाल दल
 न लगाया उल्लेखन नद्व चर इ लोका भिमान
 पाया ॥

नाइ पढी लाइ गयो का नवल मात वारसी था
 पालार्इ भेरा को लाव रुने भा को नागरी २५ ज
 न्दै इ नार तोप दाना वप सये दानि छोडा ते नाथ
 भयो यही वसने पाल न्नाउ भाने भाइ राज रंजीत
 सार्इ ले दी दान वार्इ नीमक समझी आइ पेरि लो
 धाना वाट कम्प दु प्रापदी अणुदा जगा जगामा
 नवाफ वावु इ दल ले दोस्त प्रीती गरी मेरा मुकुन्द को
 आधी ले ड भदा पनि नली गोरख पुरमा आइ पु
 ग्दा समनगर का राजा भेच सभाने अंग्रे नले वहु ते
 समझाउदा पनि नीमक समझी कबोल नागरी गोरख
 पुरेमा मुकी गरी चल्पाका थोया ॥ तसै बेला मा

नेपालमा भन्दा मैत्रीको योगी वीले बेदी नहुन्दा
हुदा औपको छ वडा महाराजि चौतरीमा फल
गोसाइ भैभारादा हुदा लहनाइ भै अर्घी पनि
ठोमनल कम्योडर हुन थोप भोम सेम थापा लो
औपस्थामी ज्म साथ कासीगे भरमागुड गरी नेपा
गुलमौरग
लोडि री ३६ वर्ष सम्म सुकरी को भलो गरी सुकरी पारी
भयो का कसेलाइ भन्दाप दुवदीया को थी येन
अंतका वेलामा पाडे हुदा छोरा मानिस दुस्म भै
वक्त पाइ औप वडा मेग महाराजी री गह वैकलु
रमाना नातह माल गरी दीगा यो को माव हो
आज पाडे हुदा को उफो वक्त वक्त पोरे प्रपनि
केही गर्न सकेन मलाई पनि अपवात लाई राख्ना
को छ अवता भीमसे भन्दाको छोरा मातवर सौ
थापा ददे छती लाई री काट वनि री गरी दीया
वदीया हो ला भन्दा तज थीम वाची औप महा
राज को इवीक्रम लाइका इतरमा वीति पारी
मनासीव महाइ रमाको र औसाइ वन्नु सुरे-इ
भी क्रम लाइ धर्मपत्र पै मापोला हातका ला
ल मोहर पग मार नीमक सम हिमनल मात
वर सौ थापाले हुकुम सीर चलाई गोएव पुट

वाटनेपालतर्फ कुचगमा परपी आदिपुरदा
 हुनुमानदल पढे आरादार छिन्ने लीन पढाई
 हाति मावसी नेपाल राजधानि दवारि मा आदि
 उति आरा निक्के दक्षिण गमा ११ १५०० साल
 येसाव माई जनरल लो दसने गर्न आउदा आफु
 लाई भगा जगा वाट रामा बाबु नवा परइदले
 धौलत दीयाको असवापर हिराको माला फडा
 बाहु धेनाका मोति का सुत्ता सुत्ता गइना
 कीलिको हानि माराको खाल दोसला टाडुली
 खाफा पोसाव नाना तइ कोची नवीज की
 लानि कीलानि मा भरी दताहार हाति मान मोतक
 घेडा २० वेलायोनि गाई मेर कुताना नारइ
 का चराथरुति नासर चोक भरी नजर आनाथ
 दाया ओ महराज पडुत पुसी हुनुमयो ॥

नाहा पदी मात वासौ थापा आफु घर नवसी
 पी हुनु माति पुर्वा खल मा वद्वन गमा हरवार
 मावरावर जोच्या मलीक दो पदी मेरा बाबा
 भीमसेन थापा वीरसन के वदको वातेलाग्दा
 कोमा ही जो पानि उवदि जाउन्दाई भनि बाबा हापी
 हल्ले वीति गोर्दे थोया पुर्पद नपाई बाबा वीतिग

बहुनी मागारन वहा राजी भुनी माव्याची
यां ॥

१५०९ सालमा ३१५ प्रहा राज वाट वाट धा
म साहज नी साफ धमो मिष्ट राजा जे जोडे वे
होस भे वेरा म भयाको हुनाले अहाल तमाव्या
हुने लोकी देसनी का लागरी दीया को थो
यो ॥ अलीक दो पैदी म को कर वीर जोडे कु
लाज जोडे रं दल जोडे इंदोर थापा राजा की
थापा कनक लो वहुनात गुद लाल अधीक
री इत्यादी सवे लाई मा री दीया इन का सें स्य
मा ला म्पा इ लो दि को से लाई मा या दल
वाहा इ जोडे लाई नाथ का की पोत्रा लाई हो
पी दीयो को से लाई नी काला भो थापा इ ह र
इने का सन क वीर द्या कर वा करगे इ को सर्व स्व
फेदा ली पाया यस्ता त १६ संग नी साफ हुदा मात
वर लो थापा ले आफ्ना कुल को उधार ग्या ॥

घोरा पेदा भे कन आफना वावु को फल व मे
रा पुत्र भे न्पा को धो न्प भंनु यस्ता लाई हो ॥

अवभीता पत्र को लाल मोहर कान व ल को वे
होरा

आगे मन रल राखी थी थापा मन रल मान
वरसौ थापा का भी नील वीक्रम सौ थापा के
मोड़ करीला खेर में थापा कपान वल बहादुर
थापा प्रणि अधीप निती भी इह का पुर्वा इह ले हा
मा औ पुर्वा म्मुग्ध वा म्मा म्मु इह का जाला देखी
हा म्मा गाथ गाडी देगा को सोगे गरी आया का
ह्मद्दे पदी श्री वा म्मा म्मा का पा ला देखी ना
नी युवराज म्धीराज ले म्मा नी भी इह दी म्मा वा वा
औ मन रल क म्पोडर इन ची क भी म्मे न थापा
ले हा म्मा चाल पुस्त गाथ गाडी देगा को पड़ने
सोगे ची ना हिल रवा ह गरी आया का हे हा म्मा
प नानी इह मा को दा ना नि इ मे ना भया का उमे
रमा वेरो इहा पा ल्पा भागु भंन्पा चो डाला
ले अगस्ती पनी भंन्पा को की बा डी म्मा ना र
गरा पुदा काल वसले गरी ५४ साल का भाग
हा मे हा म्मा काँधाना नी को पर लो व्दु दा का
ह्मपा भागु प नि चंदाल लाई सास्ती सासन
गरी भा व्दाला का दी म्मा म्मा सक् म्मा प दी ई
पुस्त पुधी भया का राज क र वीर रा दलो ह्म
ल्पा पड़े ई इ वी म्मा रा व्म थापा कन क सौ व
ह्मपात गुं दे व्दु ह्म म्मा म्मा म्मा कुल चंड साह का

सीनाथ गोपावाइनदेवी काहादुसाव
 वारगुलालपा अधीकारी बंसा वस्त्रा
 तं वोधमान्मा काको गगतनेनाथी श्री
 केरी ईसबेले मतलवगरी जालसाज के
 जेलडगयाद्वे ओमनरल कम्पोंडर इनची
 प्द भीमसेन थापा ले मतलव दा वीथ मन
 वेदको ईलाज म्पनार गरादि ओकछा सोई
 बज्जको परलोग भयाको हो भनि कीर्त्तको व
 लपना गरी बुक्ली दामार जेकरानी काई
 गुरमा वीतिपारि इदुअसति यार भे उति
 जनरल कम्पोंडर इनची प्द भीमसेन थापा
 नका भाई भनिमा दोरा दसाहा भाई वीराद
 ईन इहल्लर का अहायो गम्भीर कमी कारो
 वारी स्नेत पत्रा वेदमा हाली ओमनरल क
 म्पोंडर इनची प्द भीमसेन थापा प्रवितिति
 श्री इह का बेली वेदी इह स्नेत को धन दोस्त जगज
 मीन इत इतीया लता कपडा स्नेत सर्वस्व इराग
 लमा पीभावी जाई दामो वेद मत इ मा होइन पुपदि
 पाउ कायल गराई निस्काप पारी दामो सजाये इ
 न्पाहो भानि इगीमनरल कम्पोंडर इनची प्द भीम
 सेन थापा प्रभुति गीमी इह सेबेले भंदे थीको

॥५२४॥

दुसाइरुले पुर्वदि गन पानि की येन न कसु मां को
 नेवाठ कावेल गन सके न जव आसि सीत र
 तीमीइरुलाई ना जात रइ को सासि सासन
 गरि वेहुमन गराया पदी इमीपाठ आचरुम
 गर्दी तीमीइरुले हा प्रागाथगाडी दुगाको सो
 हो गचाको बइराई अमिन रल कम्पोडर इन
 चीफ भीमसेन थापा प्रभीति के दमार ब्याको
 तीमीइरुले वेलाई परोइ वेही तीमीइरुको धं
 न को लथ अगा ममीन परोइ वक्तो इमाका
 मनीमोत मन्त्रम नाल मात वरसौ थापाला
 दिलाइर पकाइ वक्तो कोइ अमिन रल कम्पोडर
 इन चीफ भीमसेन थापा हा प्रा इमुरमा सा मेल
 रखा गसिमा थुवली वीर इरुले मालसा म
 का कीत्या अर्जि कावल नामा हा प्रा हा प्रा जेगी
 रानी का इरुमाथ हाई पार पार मा वशिष्ठ गराई
 फेरी अमिन रल कम्पोडर इन चीफ भीमसेन थापा
 लाइ के दमा हा ल्या धन दोलेन सवे सव स्वग
 राया वेहुमन लगाको भय देखाई अमिन रल
 कम्पोडर इन चीफ ^{भी} भीमसेन थापाको प्रारात्पा
 ग गराया भाइ वीरादर लाई जेने ही की अमात

भयोभनि सुनाया मना ना आदि मोदि दुल्लाई
 नेगा पयेर सेग नीलेगा ज्वाडा लगाई देला मु
 थो इ बुकोट बोली इ ७ याया उतिमनर लोक
 म्कोडर इन चीज भीम सेन थापा को म्पजादा
 र उतिमनर ल मातवर सौ थापा काममा गया
 का आदिन पुग्दा इ दुस्त नीम क दशमी इ दुले
 तीमी थापा इ रुमा थी उं न्चाय नवर नस्ती सी
 न वेडु मने ग या का हुन आज १५०० साल वेसा
 व मा ननर ल मातवर सौ थापा आदि दामा इ
 मुमि रावी ल हुदा दामा कुलको अपवाद को
 पुपदेव कल उ इ वल भनि दामा ए नानी सुवराज
 धीरज दामा कोहा माहा रावी क इ मुमि वौ ति पा
 दी दामा इ कुमले सम्म उति इ मुमान दो कामा भर
 भारादार गे इ थार घर दुनीया वा पुन लाज के पु
 पल्लन आठ दमा रावी दामा लित राज गरी
 रराजंगपा क (वी) मा रादल कुलपा इ इ वी मा
 रावे गपा क न वसौ गपा कुल थ इ सा इ मुद क हन
 राम मो भ प्रभिति इ दुस्त का मतियार सेवे मोरी
 उतिमनर ल मातवर सौ थापा प्रभिति तीमी थापा
 इ रु सेवे सी नि पुपदि हुदा इ दुस्त इ दुले ५४ साल मा

वीर सन वेदी लागी थापा माफी इमोदक ले.
 गन्धाको वेदीरा सेवे रुदा जाल सामा गरी खुदली
 पान्धाको हो गाथ गाडी हुंगा सन वंदका वेदी
 रामा र सक्कि रास्ता प्रास्तामा थापा इहलाई
 कसुर दपटमा कायल गरी सव देन सक्कि मा.
 ४ पुस्ता सम्म गाथ गाडी हुंगाको सो भोची लाई
 बरबाई गरी आधाका मुल व निर ठीजन रल व म्यो
 उरईन चीफ भीम तेन थापालाई कर्त्ता जाल साम
 को खुकी पारी वेहु मित गरी प्रारा त्याग गरा पुनमा
 ने नो ईनका भाई वीरा दर इहलाई अजात सम्म
 मनाना आई माई स्नेत वेहु मित गरी धन दोलतको
 वापत गर्न माने नो वीर नुभनिरा मंगपा प्रभी
 ती सबै काये ल भयो आपरा सुखी रानी सी ल
 काये ल नामा लेवी दीया भारी कच इरी काको
 खलले हा मा इकु मले ईदुव अपराधी इहलाई
 आपुर आपुले गन्धाको अपराध माफी व काद
 उमुद रुना क काद रुजा भोका दन भारी दराड
 मरी दरवार मा कुम गरी ईदुव इहका वीजाई
 माफी व को सभाये गरी वक्त्यो अंगन रल
 कर्मोडर ईन चीफ भीम तेन थापा प्रभी तिलीमी
 सबै थापाले हाथा गाथ गाडी हुंगाको वहुते सोरो

चीताई सबेवातमा बरवाइ गमावको बहन्को ती
 मोहामा सोहो वमीर रछावको तीमीइहलाइ हुको
 इहले जोल्पाका वीथि सनक वैदीर अदन भयावका
 कुराको अन्ध करेव लाग्पाको सबेकुरा माजुतो पोहा
 मोर ओगानी युवराज धीराज ओकोहो रानीवाट ओ
 नवल मातवर सौ थापालाई जिना वरीको चोसहनाप
 गरी वाधीवक्यो ५४ सालमा दुवर्नामव हरामी इ
 हले भवजाति सीत सर्व श्वहरा गरायाको तीमी
 इहको र तीमा भाई होरा भतिमा चेली वैदी तीमीइह
 को सनक वैदमा पपा काती मोहिले लाया अराया
 का कारोवारी चाकर गेइ स्नेतको अधी वक्याको वी
 तीविय पश्वंदार मावत कीलुवा वीती वाधा दारपेन
 वारी लुवारे गोश्चरको श्वनीजगा नमीनभावा पत्रला
 ल मोहर सहसा चतरतम सुवदीपन आल माल तइना
 गइना नगदीजिनी लताक पडावु मारा वमारी दानि
 छोडा भाई भेसीर तीमी इहको पीता मानवावल गार्ग
 गेइको रकमोहर सीतवाकी रछावको गेइ सर्वस्वर इकु
 मले भगावकान्नगरी साध सीथाना भेसही सावगरी
 वक्याको स्नेत फोहवहाल गरी ओ उगिन रल मातवर
 सौ थापाले हामानीमवको सोहो चीताई भाकना कुल
 को अपवाद उडाग यावको नसनी मोत ओ नवल कयो

उरभोमलेन थापाको सर्वथ आयाको धनको लथघर
 कोन कोनवेय भागोइ थाकर वाकर लेत अरु असवाप
 लेत यव नदी वक्तो दाप्रानि वक्त कोसो मो चोला द आ
 फा आतीर नामा सोन सती दर सतान परमैत भोगगर
 इति सम्मत १५०० साल मोति भावरा वदी २०० व भु
 भ

ताहापदी मुक्तिधारी यादु भनि जनरल मातवर सौ
 थापालाई मुख तोयारी मो अघी न भयाको आजाद
 मू यो भिबर याताड कम्पोडर इन चौध जनरल मातवर
 सोइ थापा कला बहादुर भेन कोताप वक्ती लावर
 ने भाको जोगी जाया ॥ भर मुलुक जंगी नीना मेती को
 पानि गरी मुलुक को वन्दो वस्तु गरि चलाया ॥

मुक्तिधारी इन्चा वेलामा भयाकु लाल मोहर को
 वेहोरा ॥

आगे जनरल मातवर सौ थापा के ५४ साल देवी
 भो हाल को लोपडे इरले गदा धेरै कुरा को बेरीत वेरा
 हा इनु जादा हा मी बाटा लाई मुख्तारी नक्कला हा प्रा
 गाथ गाडी दुगा मार सलतन मा बल बल पन गयो भया
 उहा या के भोयो आगु प्रो होत चोतरी या का मिसर
 दार के उपलट न के पानि दोश वडा पर लाय वा हा इम
 ध्येस प्रभापाती गेइ ले पानि जनरल मातवर सौ थापा
 लाई मुख्तारी गरी वक्तो यन भया सवेका कुरा वीग्र

न गयो तर्करमा पनि सुविस्तार भयेन दुनीया मापनि
 तिनि थीति भवन भनि राम्रा इमुमाको निपादी ईमंद
 दलेकोलो वीति गथाको पनि राम्रा सेवे केन्या सप्रन्या
 बहरीने ले राम्रा गाथ गाडी देगा को छोरो गरी कता प्रका
 नगदी गंदे मुलुव सप्रनको मेसुवा रूही उद्योग गनीको
 मेसुवा सख माल खदीया तथै सँग फाटो हुन्या कामका
 प्रगई माल समीति र राम्रा सेतान जाही ^{०१} दको समीति
 नगनु गरीया धरमारया वृकंद वजगी मुलुव गौडा गुला
 मुडदा पाइड मध्येस सेवे राम्रा भामुलुवको कामका
 वन्दोपस्त गनीया दाली मुदाली मुकलिया री गरी वकलौ
 आपना वती र नामा सीत अथो उति पम्पम्प वाम्रा
 म्पदर्व सइ उति पम्पम्प वाम्रा म्पदः प्रीथी नारायण
 साइ देकी दामी इरु पम्प तले आम्पका हुगे अरु
 हुन्या राम्रा गाथ गाडी को सभार रद न्या गुरु प्रो होत को
 रारीया काभिर करिगे इ भरभारा दार काश्ति न इमतर रद
 न्या प्रजापारी को रद न्या कौकुरामा दामी ना रद
 मा सतान भाशन वा रवे रीत गरी वकल न लाग्ने वेव
 राम्रा गरी बाहुरा बाहुरा गी सुभ भामा तदार गे इ
 दोर सडा कले लाट रात बदे सास्ती सासना गरी वकल
 न लाग्ने केना इवमा अग्रे नका दापुनी मगे चमक पारी
 मा लागी वकलौ चै काममा नगानी न केने भा नगदी
 नैसी चोरे वर गरी वकल न लाग्ने अन्ना ते ले राम्रा इमु

मीचीं निपारी धांड आभारां वाट भोभीया वाहीया गेइ
 दोरा वडा कसेलें तवाइक दामा इमुर्मा कोने कुराको वो
 लवीं तेनगड आपरा खाना दाना दुवददको वोलवी
 तिगदी तेरा मापनि वींगिपाउ इहुम वक्ता वमोनि
 तेले निकासा गरीदिनु कसेले तेरा वेवजित चोलवीं ते
 गधामा शमीर दामा सेमाना जाहान वाट सुवी वक्ता
 देन कवी वित दामा वाट दामा सेतान जाही वाट
 वरित्ता काम कुरोचे इहु वक्ता भन्या भमांतु रीति
 को काम कुरा दामा इमुर्मा वींगिपाउ गेदे दामा वाट दामा
 माफेमाना जाहो वाट पनि वक्ता येन भन्या तेले योमो
 हर सीर मरावी गाथ गाडी देगाको वदीया इत्या अघी
 देखी चली आपा वमोनि कु को वजकाम प पमनि
 वन्दे वस्त भला उदा तेरा चीत मानस्त त इले दामा गा
 थ गादीको मुकु मुकुवको वीपा सफर न्या देव दस्त
 सोमा फो कला धनु प मी कुरा साथी आपुले आट न्या
 कुरो आदी तेले काम काम वन्दे वस्त गनु इहु दामा सा
 लव साल नशोरा वडा उदे गनु प पमनि गदी भेभारा
 वाट गेइ जंगी मुकुवको मा दामो सोमो चलाइ न्या तेरा सु
 रची मीमाथल न्या लाई अधीसनातन देखी चली
 आया वमोनि आलोपालो मीलाई पगरी इहु लाई
 दामा इमुर्मा लाई दस्तन गराउनु अस्त सीत वस्तन गरी
 इत्या लाई त वेउ वस्तन गराई पमनि गनु अवप्रोत गुस्तो

हीन धोती का भी सदर कपड़ा भे भ्राता का कपड़ा न
 के भानि गेहूँ की मुल की तनहा देवा उमराउ सम्यक दास के
 ले दामावेन्या सफर न्या कुरामा गेले लाया अड्डाया को
 मोरु मेरा सुर चाना मान चली जो काम काम गली गेले
 लाया उरामा को जो माने न लेता लाई जात अनुसार भी
 वेधन को जो सजाये गर्नु पन्ना हो सो सजाय गर्नु को न समा
 ये गरी सभानि दामोवाट र दामा भाई सेतान वाट कसेले
 तेरा भये धै सेतान भाई वसे को पानि दाना गनु भानि
 तेरा बाबा अजिनर लकमोडर इन चीपद भोम सौ थापा
 लाई श्री वाजे म्दवाठ कासीमा गरी वक्तु भया को भद
 मोहर दे धर्म कसेमी रावी दामोवाट पानि सो भद मोहर
 पमो जिम को तेले काम धुरा गैदा घटी वदी भया को सेवे
 माद गरी वक्तो अभये को लाल मोहर गरी वक्तो को नेक
 राको दरना की विवेक सीत दामो के पा सफर न्या काम की
 गर ओरीति वमो जिम दामो दहदा भाई ले न सीत वदी
 काम काम लाई अड्डाया भन्या पानि दामा तो सकार काह
 मुमा कीति पारी इकुम वक्तो वमो जिम गर्नु दामो हरव्या
 मान मज्यादा दवा पुन्या काम भगनु ओ दुवदी वाट के ही
 काम दामले हजे भागो वदु पदी जगो के ही राव बाह
 प्रा इमुम विगीति पानि सखन्या शिव न्या काम भगनु इति
 सम्यत १६०० साल भीति पोख सुदी ७ रोम २ शुभ रा।

इनाभाले भेभीमातवरसौभापालाई प्राश्नमीनिष्ठिसे
मानही राज्यगतिरक्षाको थीया ॥

यसैववतमा मीनिष्ठिले आपराधावाधभीमसेन
भापाको लास आफाल्याका नाउ वीहनुमतिमा ठुलो
देवालये वगेया चौघाट स्नेह सुंदरी गरीवनायो भीम
मुने अरभाने नाउ प्रव्यातगरी बनाया ॥

देसि आत्मा मीनिष्ठिभीमवंधाधरेमा क्षातभे रचगे
भयाकाई भनि तनासेग वीतिगरी तेही घर भतकाई
वगेया चौघरा स्नेह गरिन हुने सुंदर देवालये बनाई
तामुने भ्रात्रेया प्रव्यात गरीया ॥

इने मीनिष्ठिले आपराधाधभीम आवृद्धनका
मंडार बनाया ॥

नेपालमा भन्या भाल साज फसो गदापनि नहुन्या
इहा फेरी कोक्षावशमक्षरानीवाट मीनिष्ठिले भुवुव
को कामकाज परपनि गदी केहा कामकु रामाभा
कुले भन्या जस्तो नपुग्दा रानी मीनिष्ठि मारी मन
मनमा रिसानी भया काथीया सोकु रोयादा मीनिष्ठि
रलाई पनि थियो युवराज रानी नसुरे इवाक्रम साह
गाडोया मालीदपनि इने इ न इनयो सोमो वीताई आ
कुलाई वक्त्यायो धर्मपत्र वमोभिष्ट वानेवाम गोड
उनीत हो भाल साज भे मेरा वावा भीमसेन थापा लाई
पारी कुकु लाई मासु सुवायेर सकाएको च्यावमो व
वादि भगेयो आज पनि मलाई मारा सवार कोर्दछ भन्या

मलाई मारी मेरा मास सुगु लई सुवपुन सकरिका व
 दीयाहुन्ना घदीयाहुन्ना पदी देवता भनि वकदेग
 भरी आफु मारी वेजमाल पन्नाको थाहा पाया पनि द
 कनि नमा नो सुहाई लेग मुखनी पार गरी रक्षावे थोपा
 तात्तै धीभमा श्री युवराज धीराजभादाहु कादवीर
 माराजगनुभै केही महीना पदी काठमाडौं फोर्नु भ
 यो ॥

सम्बत १६०९ खानका मेसोर मेरा मा अति युवराज धी
 राजराजी अति पमदारानको दानडा भाषारानी राजाका सर्व
 ल भादान मुक्तो पार अरु भभासादार इरुमममैठ गेहु
 पल्टन र उदी भै पसल्या दोकान दार इरुमेत भारी
 दधल सैग चीसापानी दोकादो गरी धुपुवा वासत पद स
 वारी भया ॥ १॥ १॥ दोराया २१३ मेरु दो मुकाम भयापदी
 राजाका वावुछोरको अनचीत भै श्री मशराज धीराज
 कासी भोछु भनि सवारी हुदा श्री वीरालो ६८ साल
 पदी भासादार इरुनै अगेमोला दलोमी दीयाका था
 ददास्तको कागज पल्टन का लामगरी सुनाई हुदा
 अति पमदारान धीराज पोट्टमा आद्री साहि पल्टन लाई
 आसय दोदा पल्टन भभत भलाग्पाको थियो श्री नरि
 लो धीराज पदी पल्टन लाई अउउ भनि उदी दो अति मा
 दाराज धीराज लाई फुकुडु भनि बोर गया काथी
 मा पल्टन ले भन्या इमन गरी हो दोडा वाट नो सो नु
 गद्विस्वा सो कुरो पुगी श्री मशराज धीराजका इरुमभ

॥ ५३४ ॥

नी आफु लाई वफा पाई अ भयेको लाल मोहर सारभारा
 बी आफु ना आउ पइरीया १००।०० भवान साथ ली नी
 गीतवार गरी होठोडा तरफ आदि हुमतवाला ~~नका~~
 पल्टेन का अभिरन हुदा सीपछी इ छलछि पन्धोवाची
 पल्टेन का नीमान पल्टेन गेहु सेवे आफु साथ ली खुकु
 वा शासमा ३० पमशरान धीराजका इमुरमा हाभिर भयो
 यसै बगल आन देवी ३० पमशरान धीराज का डकुम
 चलो भनि इ सहर मा शासपछि की दुर्भन्या मीनी
 छट ७ मि भेनेपाल तरफ चलान भयो ॥ पुनि पुग्या पछी
 नेपाल मा शासपछीयो सबे पगरी इदले इकुमी नामा
 को छपे आ रावी दर्शन गम्मा ॥

मोनी बराबर इदले ६४ साल मारे वैदी हुवापा
 रो इदले छोडा जालन नसक्दा इमुरका सवारी पनि
 वे सोभा भयेको हु भनि कीति गरी तेनेदी पुक्दा छिदी
 यार ३० पमशरान धीराजका इमुरा दइनि गम्मा ॥

भोली कादीन हुमतवाला हुदा सीपछी १३।१४ न
 नालाई कागिया कवीराम नदव्यात ~~भेने~~ लाई हुंडा घी
 यसैदीन सवारी पनि नेपाल तरफ अ भयो नेदाप दे
 कीतीने सहर गामला प्रभिति भनाइ मनाई धुपवाली
 सोधुरमात्रा गरी ३० पमशरान धीराज का सवारी वसरि
 प्रवेस भयो ॥

कालीप्रसाद १ सर्वधोम १ साप्रोयेदल १ आप-
लन ५ थपी १६ पलट नभया ॥

कम्पौडर करौल १ करौल ५ स्मेत पगरी २
८२ लयन बहीदा ८० हुदा गोलेदा ८ सोपही स्मे
त ५१० जाम्मीमा पीपा ११५ बलासी ४५८ काहि
गद ३५८ बाहु साही वामा ७ पलटि व्यावाजा १२६
दफ्फदा ५६३ ८६ म्मा मवान अही का ८ थप स्मेत गरी
११६४४ बडा भया ॥

कैपनिमा चौमसे नेपालमा हुया चौमरी
याके २०० नालका मि हुया लाई १५० नाल वैन
नीते नाथ पपुया रिति वंदे गवाधी दीया ॥

फेरी गौडा गौडा साही नमुमा गरी तेनाथ दी
या थोफा ८ नेपाल चौमरी या का मि दे गवाके
कैपनि ११९ वजही चौसापानी स्मेत के ६ पाल्पाके
४ पफ्फनाके ३ हुहुके २ सहमानाके १ मुमला के
१ डोरीके ६ मध्येसके ८ ग्वावैपनि ३८ वंदे मवान
५०६२ वं पुवंपनि स्मेत का संव म्मा मवान ३२३९६
बडा भया ॥

पलटन फेरु वदीया दे नभं न्नात मर्वी भगरी सक
राम म्मु ८ हुदा भयाका जाल मोह ८ का वैहोरा

आगेहा प्राना नी हुहु म्मा दीत मी मी विर म

बल भे पाद यो नरीया काजिसदीर भरभारा दाद
 गेह पुनि आज देयो उप्रो न बाईवा ला क मु पल
 न अदक से कोने नाथ नराळ उअ सलेचा दवाला
 कं पु पलट पेरी अत्र तत्र लस पुन्या कीं ति पां नृ पा प
 सला सोढुंगो दुवा पुन्या ती म क दारमी उहली क्षमी
 वाट पनि ई के पुन फोडु भे न्यार मी नी वर मन
 ल को धार वा हेव अह से का दो कामा न मानु वे
 दे ज नाघी को से का दो कामा गे माल सा ग के
 कने न न्यार लाई पनि न्या त अनु सार को भारी स
 जाय होला भन्या धर्म को वेदे न वाची वल्ले
 इति सन्ध्या १५०१ साल मी ति पोख सुदी १५ रो
 म ५ भुभ ॥

यांति भयापद्यी मी नी न्वा द वाट धाउनी घट
 का वीच काल डू की की दुडी जेरा मा धाउनी वना
 उनाको आभ गर्न १५०२ साल वेसाव वदी १ रो
 ज ४ देवी लागे क थी या प्रति वल्ले न्या ३१५
 को धावडा महरानी वाट धुङ्ग वा वासका मुहमा
 जे री सव डे दे गया को थी को यो कु रो भन्या
 ३१५ महरानी ज धीर ज लाई भन्या के ही पनि
 थाका थी य व परे तु आपरा पदे का भारा दाद

रसैग भालासाजवाधी काजि गङ्ग वहाडुर कव
 रलाई मामा सैग सुटाई आफनु हातली गगे
 सीले श्री केके भरी मालगी धर्म धर्म गरी उति
 पोधा वडा महारानी वाट भोत्र से चर सहजा हा ग
 री मातवर सौ लाई नमारी हा मो मनो ज चलने
 भयेन भनि राजा लाई वक्तारि दगागर्न को आ
 र गरी मलाई साहु वीरामी भयो भनि वाहा
 बागरी शकन पगदिन्दे के को सीमा ल्पदि य
 कले पारी रातका नो धडी चढवा काजी ग हु
 वहाडुर छु वरका हातले पेंडु वलो मामा लाई
 सम्यन १५०२ साल बेलाव सुदी ११ रोजे गङ्ग
 दो न उति प्राईम भीभी वर याराड कम्योडर ईन
 थीफ जनरल मातवर सौ थापा वलो वहाडुर
 लाई माया ॥

इन कालास पलुपनि आर्जक घाट मासस्का
 र गराई दीया ॥ दगा भयो वेदीन भीनी वर
 काधोरा कम्योडर करोला राउज्वल सौ ई था
 पाले आफना बाबु को तक्मा गला लाई
 ३१४ लाख कमुहाली काजी से रने थापाले
 पढे वाल सुंदर वत्री सुवीदार रा ध्वम थापा
 इत रात रात गरी भागी देख तर्क गया ॥ भीनी

वरका सर्वस्व लीया ॥ मनरल भीम सेन था
पाका भुटपानि जेही माहीली २ मन राई मा
ना था वल लई आगा भीन वक्की नारे स्थान
मा येल मा घरदी राव्या ॥

ताहा पद्दी ३० कोद्या वडा मदा रानी को थई
थक थदो लम्पत १५० २ साल मोति जेव व
दी १० रोम १ मा का जिम वहाडुर कु व रलो थसै
तपुर ताह बिल्ली काली वक्कन उरना गोरव दे
वी दन पल्टे ३ तेना थगरी मन रल दर्शन गेदे ॥

कोद्या मदा रानी का छोरा माहीला स हि वम्प
का ३३ का जिगो सो हलो लोट ३० नाथ राम
दल महौ दल राम दल काली प्रसाद समे दल
पल्टे ७ तेना थली १५० २ साल आभीरा वदी
७ रोम २ मा मनरल मान मुकी यारी भया ॥

थले दीन काजी अभिमान सो राना देस भाग्या
को आदि पुगी वडा कोली सी न आ गोरव सर्व स्वम
पल्टे २ तेना थगरी मनरल भया ॥

चौतरी या पत्नी मऊ सा इप नि देस बाट आदि
पुगी वद वारी सेर सीं घनाथ ३ पल्टे तेना थगरी ली
या काजी दल भेगन पाडे लाई रसा प्रो ये दल पल्ट
न १ तेना थ पाया यसागर ह को वद पल्टे वाडी पा

सबे चो गरीया जनरल मुनीयार इह ३०
 ५ वडा महा रानी फाहनुमा साध सोध गरी पु-
 लकको काम काज गर्दथे ॥ राजा वाट पनि
 फोका महारानी लाई हुकुम वक्त्या को थीयो ॥

१९०३ साल बैशाख वदी १० रोग ३ फादीन
 ३१४ घडी रात चढ्दा कृति पुरमा आग लागी
 २१ घण्टा जली गयो यही साल बैशाख सुदी ५
 रोग ३ मा कृति पुरमा आसीना परी खेतमा वर
 पनि रहेन वाल बलाई आसीना लो लागी ठहो-
 मरी गयो ॥ यस साल जेष्ठ वदी ३ रोग ५ मा
 नो लछे दोका भीथ व्याहान को १२ घडी चढ-
 दा सुगुर पत्यो ॥

यस साल जेष्ठ सुदी ३ रोग ५ वदादीन सोडी
 नव चाख्का दीन वडा साहेब नामा साहेब गयो
 फालाई देगा लो लाग्यो र मनरल गङ्ग बहाइर
 छुक्का आई लेन सम्म बाती र गरी उचाई
 आया ॥

यो साल आकाड व दी ५ रोग ५ मा दुडी के
 लमा राजा का सवारी भेजे मनरल जंग बहाइर

कुंवर वाट के पुका अने परे टमा सुनाया ॥
 ई राजा का बाला मा गाल सान बड़ ते बड़े को
 हुनाले ई राजा से वे को मोला ही जा माला ग्या
 सो भान हुन जा दाले आपु की गोस प्रयो को प
 नी वी चार न भे चे कदर भया को हो ॥ य सो
 त ह हुदा मे थी ह्यो र न हुन्या फेरी दे व सँ गो
 गले सम्बत १६०३ साल मी ति आश्विरा व दी
 ५ रोज २ का दीन सुकी यार न रल गगन सौ आ
 फला पुगा को गमा वसी पुमा गरी रखाया रात्री
 घडी ८ १५ गाडा दाना वाट को ही मानी स आदि
 वे हुदले दागारी दानी मारी मानी स भागी गयो
 बत्तालागेन ॥ तादा पद्यो यो स मयार ३० वडा
 को द्या मा हा तनी का हनु मी दी नी पादी मा हा
 रानी को प भे नाल गगन सौ का घ रमा आ
 ई देरी ईन का माला स पुग पुनु हुदेन मुदका सुकन
 गोरी मो देन भनि नोरी तखार आफन वाहु
 ली वाट ली वीना कसुर वीना हुकुमले मेरा व
 गीर लाई भारावा ६६ का खेल ले मराया भानि
 रीसाई राभाव कनई नी साफ गर्दो भानि को

गका सीता महल मावरी मनरल गङ्ग वहाड
 कुवर चोतरीया कल्प साहा मनरल अभीमा
 न राणा दहलाई वसकुराको उपदिगार भनि
 हुकुम भे आघात मर्वा मपाव संवा शोभा
 पन्थाका भारदार दहलाई पावर तीलीगा
 दहलो लोन पगडि कोत भीत्र पाटी पाटी मा
 रावी भन्दी पीछे जालो रावी कामी कालु
 लाही लाई थक्छुटा माने लगेको सकेको
 थियो कानि सौं धवीर पडिलाई चेल राख
 नालाई राख्नाको थियो फुट नालाई पास
 कोर्दा नवारी भयाको थियो वडा वडा डीरा
 त गे सकीया को थियो पडा कौछा महाराजी
 फोतका सीरा महल काछेडी माराज भे कब
 ही हुँथो देवसेमोग ईश्वर काईछा भारा
 दार दहका थक्छा तनहुदा कुरो नभिली
 संवा सेवैले भीत्र वड्या भारादा हुद आये
 आये वहु कत मंचाले दानी तरवारले काटा
 काट गत्या केरी वाहीर कोत भीत्र रहेका भा
 रादार पारो दहलाई पनि हुकुम ले मनरल
 गोग वहाड कुवर पाव सबै लाई काया य

स्तो महाभारत भयो ॥ रात मासु हाड मानी
सका गीध हक सकारास पडी रखो कोही
कोही भागी गया दोका दलमा पसी चुकी को
ही भागी पनि गया उस से घार भयाका दीन
सम्यत ५६०३ साल आभीरा वदी ६ तिज २५
रात्री माहो ॥ कोरमा मातिन्या भागन्या मुदी
न्या हकका नामा सी कहैछ ॥

मर्त्य ॥ जनरलगगनसँ आपने घरमा द
गापरी मर्त्या काहुन अरु योतरीया फत्तजइ
१ योतरीया वडु धी क्रम साहु १ योतरीया पुररि
पी क्रम साहु १ जनरल अंभीमान सँ भाना १ का
जी दल भजन डः पडि १ काजी सागं भीर पडि १
काजी साजोर थापा १ काजी नरसौ थापा १
काजी गोप्रसाद साहु १ काजी दल वडाहु १ साहु १
काजी बल वारसौ भडारी १ कपडा वीर वडा
पडि १ कपदीर धीनी धोम पडि १ सदीर भवा
नो सी डः व नृ १ सदीर सम वडाहु १ साहु १ सदीर
गुता प्रसाद साहु १ सदीर लभु भेन जू साहु १ स
दीर सुधर नग नसाहु १ सदीर अर्जुन थापा १ क
पतान मोहन वीर साही १ नमिका घोरा १ कपडा

न वीरवहाड साह १ वडी भाग साही कादोरा १
 कुमेदान गेडा मध्य १ दहा डन्द केसर १ दारा
 जोगरात्र १ मादारी कीधु भाड १ ६९ नन्दार कोल
 बवासे १ अईला इन्दीर रात १ मादारी
 याक ३५ भया

भाग न्यामा ॥ कोदागु म्प नारायण पराडी
 वम्प १ देपनाथ पेदीत म्प १ चौतरीया दक्ष साह १
 चौतरीया ववजु साह १ काजी सी इवीर पाडे १ का
 जी कालु साहि १ काजी वल केसर पाडे १ करोला
 वीरवीक्रम साह १ करोला नारायण लडिआ
 जा १ लदरि सुम्प कवरे १ लदरि नये मै थ
 अधी कापी १ रासासेर साह १ दहा रासासे १ व
 पान नकुल येड राना १ कपान रान सी राना
 १ जुराचिंड साही १ कपान गये वीक्रम साही १
 कुमेदान सी इंदल गुम्प १ कुमेदान केसर सी इ
 रात १ कुमेदान सुमीन द पाध्या १ सुवेदार वी
 क्रम मो मध्य १ गोपी पेदीत १ धुवाथ दुगाना
 १ मादार धुवीर वल्लेत १ रोपेटे नोड थापा १
 पुडवीर राना १ मा भागे २६ जना भया ॥

मुडी न्या ॥ रवडानन्द पाध्या कुई बेल १ रङ्गनाथ
 वन्धाल १ मा दुई जना ॥

धपायाको ॥ चौतरीया ज्ञान साहाय कोठडी
 नीतसाहा १ जनल साधवर साँका परीया १ जनर
 ल सावीर साँका परीया १ कामिभद्र वीर पाडे १ धा
 नीतील वीरम थापाका परीया १ कामिसेर भद्रका
 परीया १ कप्तान भोव वहाडा पाडे १ कप्तान कृ त
 वीर थापा १ कुमेदान वक्त वार हमाल १ कुमेदान भक्ती
 कुमा हमाल १ कुमेदान कोड साँका वार १ कुमेदान भो
 खान साँका १ खोदिए जान नीधी पाध्या १ सुवेदार
 अजपसा १ चोफदार देउ पाध्या १ सहदत पालीत १ वेद
 धीरलोचन पाध्या १ म्हादार कासीनाथ पाध्या १ म्हादार
 सर्वजीत थापा १ मुलीधार्द १ उदागुधवीर शाहुत १ अ
 धलीदधीराम पाध्याको भतिना १ द्वारा **सक वदक १**
इलाहा ॥ कादीन्या मारीन्या इस्को आशन वयाइर
 लाइ भाहावहन पावनो तीमी इस्का दोलथ धनलवे
 ती देस जागु भनि धन दोलथ दीन कुने पया सफ
 सवेलाइ कोत माधुम भयाको भोलीका दीनमा
 धपाइ पयाया अभयानेद पुरी भन्या लाइ पनि
 पयाया इ अभयानेद भन्या जनल सावीर साँ
 थापाइन ॥ पालपा गौडामा रहेका चौतरीया गु
 रु प्रसाद साइलाइ ॥ अधी देखी नजर वीदीमा सहा
 का कामि तिल वीरम साइ थापालाई मानुभे

न्या लाल मोहरदी समेरे दल पलटन खदी गद्या को
 थियो भागी भादा पद्य पलटन की मो कामि भी
 मेवी भ्रम लाइ पनि डोये गोडा वाठ भागी गया
 यस्ता तर हस झ देवी काम नेपालमा भे गयो को
 तपर्व भेन्या नामा ह्यो कोतमा काटीन्या ह्मर ग
 गारा लोड कोलास आर्या घाट मार तल तीर को
 घाट मा जलाया ॥

* तादापदी समेत १९०३ साल मीली आ श्री
 तावदी ११ रोम ४ कावी दिन कोट वाठ प्रस्थान
 गरी ३१ दिनु मान दोका वाठ पसी जनल मङ्ग वाडा
 डुर कुवर ले ३०५ महाराजा का दानि गरी कोतमा
 भयाका बीस्तार बनिगी गया उत्तीने वलतमा पु
 लीयारी प्राइम मोनिव्दर कम्पौडर इनथीप ज
 नाल का कोताप मङ्ग वडा डुर कुवर लाई वकन नु
 भयो ॥

ते लेदी न देवी मङ्ग वडा डुर मुख पार मपौ ५ न
 का भाई माही ला वं वाडा डुर वडा को सी
 लाही ला वडी नर सौ ले कुमारी चोक ॥

काही लाम मङ्ग वडा डुर ले पाल्या गोडा को २ अम
 ३ भाई राम दुदीप सौ ह मगत समेरे धीर
 समेरे ले कम्पौडर वरौल को मान पाये

काजीम येव हाडर कुवरले कम्पौडर वरौल
 को च्योग कोसी को तेना थ पायो मीनी वर वर
 दाप्पमेव भक्तवीर कुवरले वर पडरि को मान
 पायो सुतो अदशा मेहे सन वरसी आडी दो
 पनि वडो वर प्रान को मान पायो मक्ता प्रवार
 ले मंडव हाडर मुख मारी भये पदी पति नेवा
 ल मा गाल मान को कुरा दुटन वर वर इने
 भीनी वर मा थी पनि दगा गरी उणि प मडा
 राज थी राज वाट भार दा र द म त माली मार
 तया र गाउ दा यो कुरा धर्म थी दा वी म ये
 राज पैदी लम्बु दारा भीनी वर ले चा ल पाउ दा
 सम्यत १५०३ सा ल का ति व सुदी १२ रो म ७ वर
 दी २ आफरा प दे का भा दा र ली दि मा दा प ही ले
 पाटे मा के ला पारि वी मे व म वर मे त ला दि
 मोरे फेरी वर मे त उर दो का वाट भी भ व सी आ
 कुलादि मार वी कट व से का भा रा दा र द ला दि
 मारी भडा र वा ल्या लगी अद स वे ला दि का दी
 दी यो यल प व मा का जी वी द घो म वर मे त
 आडी म ना १२ का दी मे स दरि सा भ ५ वर मे त

श्रीगणेशायनमः

श्रीसरस्वतेनमः

भीमनाथ भागे यहा पछी मीनी छर मंग
 बहाइले औ पको दा महाराजी का इमुम गद
 धर्मपन गरी कोरी मेरेमी दुख उपर दगागन
 को दे धर्म पत्र हो योदी रीनी लोग की नेपाल के
 दुगा वीगान पापुन हुन यस वावन मा हनुम
 लाई देखनी का लाको सजावे इ द भनि भनि
 पलाउदा उसो भया म कासीओ दु भनि प्रस्था
 न भयो ॥

साहीला काहीला साहेव म पनि पछी लाग्यो
 महाराज रामें डवी चम साहको पनि रानी लैगे
 गाने मन हदा यति मही नाभी अ आइन भने
 मेरा साहेव म लाई रामे गरी दी दु भनि लैगे सा
 सवारी भयो ॥

यसै दिन अधीश्वामी मन्दले इशालमा इ
 रन गनु भयाको बाहुरा को नीती को सदा दी उ
 भये इकु म भो धरा पछी सुरे ड को पनि इकु म
 पनी पल तोप को सला मी भो ॥

कोदा महाराजी तर्फ का पुत्र जन २ को लाहा य
 लवी ती को सता मा हने भा वकनियो ॥

॥ ॥ ॥ धर्म धी नारायण प्रेदीन नमः श्री भगवते
 राज लाहि पति राज गुद नमः को प्रदवी मीलने
 पलटन को बेत जुवा सदा जहा हुने चलन
 पति आहा देकी हारयो ॥

यही सा लका पोख सुदी १० तीस व का दी न
 लाह दमी नमः को श्री गरी आहु दा उले लेग
 मुला काठ भई वदाहिले नमः ॥

माही लाराहिवे नमः उले नदी नमः साह ले पति
 पाछ वदी २ तीस मा लाल रुने भावो को गी
 पापो ॥

यसै सा लग गरी स दल पलटन नमः श्री भगवते
 रमा ती सान नमः ॥

अधी भागी गया का वागी भान ६६ ले भी
 नीवर माथी दगागरी १९०४ साल वेसाव
 सुदी १० मा आये का मन २ लाहि मारी दी ये

कुं भेदास से रमई रमा ल रमा दार
 उवाही हुवी ल स्नेत नका ४ आहि की ला
 गलमा उदास का घरमा वसी मोका देदी
 आहा पाह मारी दी यो उदास को घर पति
 भनकाहि सजाय गयो ॥

प्रोग लानामा पालु भयाका ३१५५
 हासन राजे डर्वात्रम साह कासी मे वसी आ
 पु लो लेकी दीयाका क वलीये न जो दये म
 पनि पुगी नेपालमा आउउ न हुदा वाहा के
 प्राहा के हुममा नुसार को क वलीये न वमो
 जीमू मीनीवर भोगवहाइ ले सके भारदार
 संग सलाह गरी ३१५ वस महाराज पृथी
 नारायण साह वाट आर्जे को हु गो हुवाउ न
 हुने न ममा मदी साथ विवेक गरी राज गही
 मा राजे गनु हवर भनि ३१५ महाराज छे
 डर्वात्रम साह लाई १५०४ साल अधीदि
 मेर वदी १३ रोज कात्ती गत घटी ३१४
 कात्ती भी लेव भयो ३१५ रोजो को राजे
 भोग वव ३४ इ राजा की महाराजी मेदी
 ने लोके राज्य लक्ष्मी साहीला सुराज्ये
 लक्ष्मी की द्विदेव राज्य लक्ष्मी रसाथे मा
 स्वर्ग भयो साहीला महाराजि स्तनमना
 डर्वायो ॥

इ राज्य का पालामा १५०४ साल अधीदि
 मेर वदी १४ रोज पमा हुलो वतास आदयी
 सुलउवली का साहीदि को आधा आइ पु

ल्यो ॥ इलथोय माथी वाट पै चरंगो प
 देपुरा ओटे मस्तो खाइनी मानोस इह पनि
 देवी को ॥

काति वदी ८ रोम २ मा अट बनारा
 ग्रावो सीर खरयो ॥

मार्ग वदी २ रोम ४ मा ग्रहन लागेको
 नस्तो पनि देवीको ॥

मार्ग वदी ८ रोम ३ मा ओसाइव म्भने
 लोकेची फम साइवो म्भ भयो ॥

मार्ग सुदी १२ रोम देवी कम्पौडरी वी
 नापखाना वडा भयो ॥

१८०५ साल भैत्र १३ रोम प मातेतो मदी
 इनाथ को इडथोक मा रथ दल्पो ॥

मेव वदी १ मा दी गुनले को देवा लमे
 मावम पन्यो ॥

महाराम रामे डवी म्भ मसाइ वां भगुवा
 भारवा इइका सम्मत लीई अलो म्भ वसी
 केही को म्भ मागरी बेर साकात शविल सुदी
 लडाइयो सुद गदी यो कुरा थाइ पाइ नेपाल
 वाट पनि २ प लटन साथ वडा क प्राच सनद
 सी वमाला दिवराइ पदावुदा उनले पनि अहो

मगाई ल्याइका वागीयान सारा लाई प
 र्थां बुदा महाराज लाई वले ले मो काना मो
 चलाई नेपाल ल्याई पादन दवरि मारा के
 का र्थां दो पछो काठमाडौं दवरि मा ल्याई
 राख्यो ॥

भीनी वर पनि नै लवकन माव लेन पुरे
 माव से का र्थां यो यहा पछो दथर का डोखि
 नेवार ले वीवाहा गर्दा बलास सखी लाई दु
 लाहा लाई लही दा चर मातु भनि र्थां लाई
 दा लोही वमो मित्र गन्थे ॥

यसै साल देवी सुवेदा र सम्र का ले अपड
 गोडा लाउदा कलकी ला पुत्र भन्दे उदा पनि का
 ल्यो ॥

यसै साल मा पचली र्थि र व भाना मा दे
 व रामा बुद्ध मा न द्यो न ३ भा र्थी देव
 ता भु मा व से आम्मे भे मा द ल्यो मु क्त ल
 मेरु रु र्थी यो ॥

भीनी व भाना र्थी दाग गर्ने लागेका का
 गी मेघ गभीर सौ वदने न लाई माव छोपे
 अद ५७ मना कारी यो ॥

मुसैलाल पोख वदी शरीर इमा लाही
लासाहेवम् नारवी अम् मनम भयो मीनी
वरम. इवडाडर राताले मुलुवुको रयी
गीरीनी वन्दो वस्त गरी सवे जदी. १०

अथ प्रवीलसयन सवर्गिक मुकुन्द
को लिखी रीषाजवे सतो रईद सर्वे उदीभा
उड मनि आप्ता काद वेंवडाडर कवर राता
मीलाई सोपी आप्ता साथ मा कोर्तेल जाण
समसे धीरसमसे ली ईउपका इमुर मापी.
डाभई सम्यन १५०६ साल माघ महीना को
ताखि ४ मा चीसापानी कोवागे गरी ली
कोर लेवे जयर घराभा जागी ४ हावी पम्ने
शिववाद्य मारी करद वन उत्री परना को
पायेगरी केहीदीन कलक-ता मावली रासुर
मीको दस र गन गये ताहावाठ कलकता प
को वरदा वसी बाहीने केसे माता ली माई
गमाहाली पुल्यान गयो

कलकता वा गयेका ५० दीन मापी
लायेत मन्पेस ६२ मा ५ दीन मुकाम गरी ताहावाठ

लेनका रापुमाने माहाज माचदी ७ दोन
 माचाहाउत्री ताहावाट पनि उदीनमा
 एदनभने रापुमा ओ ताहाउत्रे पद्दी व्हेरी
 गमीन ही डेर मात्र माहाज चटतु पर्व हु नाले
 ३० कोस ममीने वगीमा वसी ५ प्रहर मा अ
 लकने मरी नदी मा उगी पदीन मु काम मरी
 मक्षन माचदी ७ दीन मा सुलनन सह मा
 उगी महावाट पनि उदीन मा जीन पहाड
 माउत्री पधटा मुकाद मरी ताहावाट उदीन
 मावीलायेन सह उग्यो ॥

१६०७ साल नेवट महीनाका १५ दीन
 माहा वीलायेन उत्रे पद्दा ताहाका माहे
 ५६ मलेग भेट सुला वनाट भयो उनी हक
 लेपनि हुलो सगकार गयो ॥

दोपालवाट लागेका चीज चीज सौगा
 त चढा उअंगरेज सुकारिको दर्शन गये
 यसवधन महाराजी पीक योरी याको राम
 समये यीयो उसलेपनि मीनंगवश दुखीला
 येन रह्यो ल कुने कुशको दुखन कली पभ

येन दुला दुला साइव दुल लो ~~पानि~~ पुस्ते
 वातीर गर्दये आवीर आउने वव नभा
 महाराजी भीक तोरा याले यो कुरा भनि
 न. गोरवा राम मुलुकी ^{पनीर} वीलायत मा आउ
 नाले वदो फराइदार दुई सकार कावी चमा
 दोस्तानी वीधीयो दुवै सकारको भाराठार
 जो अप लटन महामनं सबे लाई वधीयो
 भयो अव प्रान गोरवा सकारको ~~प्रो~~ प्रो
 दोस्तानी मा कहिले वनवन हुनेछ न
 युक्त प्रकारको कान सकार वाट भन
 पछो १५०० साल भाउमही ना काइदी
 नभादा त्याहावाट परकी वीलायत सइ
 इ देखी २०० कोस गढाको प्रहसी को
 पारिस सहर मा आई पस सहर को सबे
 श्री निरीवाज हेरी त्याहाका प्राइम मी
 भीवर आडी सबे सैज भेट मुलाकाट
 गरी ४० दीन सम्म वसी त्याहा वाट रेल
 गाडी मा रमानो भयका १० दीन मा को

कोपासे घाट माउत्री न्याहाउने गेज सकार
 दो पशयेका जहान माचदी रमाना भई
 वीदेइ माउत्री नहा पदीन मुकाद गरी ता
 हावाट हारी का नाथ रामे श्वर दर्शन गरी
 फल कताउत्री वदीन मुकाद गरी माल
 गाल वरिद गरी वनारस मा वनारस को
 कुटुम्ब महाराज की मेना गोगा र महाराज
 लार्ड वीवाह गरी १६७० साल माघ सुदी
 ४ सोमठ कादीन नेपाल उत्री उरिप महाराज
 सुरेन्द्रवीरमसाह दर्शन गयो ॥

वीलायेन मा भयेको सेवे शलवी निच
 दायो ॥

कोही दीन पदीजन रल वडीन रसी कुव
 र साराजीले दाज्जमीनाल्लर मार्था दगा गयो
 भंमे कुराको वान आइलावा यसे ७ साल
 माघ सुदी ५ प्रसोज मा पकी कचही गरी इन
 लार्ड इन कामगियार सेकी न अनरल जये
 वहाइए माहीला साहेन ज्यु उपेन्द्रवीरम
 साह रेजना लाइ प्रयाग का कीला मा पव

सम्म के डगन पराये ॥

जिये वहाडु प्रयागे मा परलोग भ
मो वाको २ जना प्रवर्ष वड प्रयाग वाट
ही काई नेपाल मा राख्यो ॥

७ साल फरांगसा वदी व ३ रोत दका
दो दोका मा स्थाल आदि कराया भोली प
ट्ट फडेल चौक मार यही भोली कादीन
पचली भोली कासुख मा अग्री प्रवेश भयो
यही सुदी ३ कादीन भोली मसेन देवता का
दाही नेवा ७ रा रहेका देवता का दाही ने
वा भा रहेका देवता मा भक्त देवता ले केही
वेर आफ्नो हात लामो गराइ पद्धी गस्साको
तस्तो भयो ॥

रामा प्रभा वसी नीसाफ गर्ने दला
र चायदरी रह्यो गोजा गोजा वर्य
मापनि मासुली सम्म चामोयो साहुने
फराग आदी दे दालुर पनि माकम भयो
२५ सयको सुवांगी पदसयको भयो

भीनी कर बीलायेन वाण करु दाने
पालका भगुवा भारदार दान ले नोपाल
को चीलो पानी खान पायेन भाने कराये को हुन ले
शेकाये ॥

६ सालमा पल्लन लाई रोदह बोली माछा
लपाइ थापाथली माराव लाये गाहाका केन
पनि के होची गो ॥

१० सालमा भीनी कर कान्त ज वीजले रा
मदल आदी ४ पल्लन को गे नाथ दीइ मन
रल जगति सामरे लाई पारन को अवतार
गणेश दल आदी ४ पल्लन को गे नाथ दीं म
नरल धीर सामरे लाई भाड गाड को अव
तारी दी पगई ॥ गाहा दवा पावन भाड गाड
पल्लन मया ॥

११ सालमा भावणा सुदी उका दीन मा महे
काल को आइ मा पसीना आयो यसै का प्र
भाव ले भेटे हुन ले मनसा वदाइली नगरे
कोले सवाल मवाफ हुदा पनि नमील्दा लाई
को उद्योग चल्दा उी पमहा राज वक्ताइ परा
गुण सुदी वरीज दीन लडाई गर्न भाने जा दला

हीमाल दोल २५ हीका पलटन साथ ले पडे
अही वरी वरने लोई अरान सये वी लामा
चदाई गन पठाये ॥ येन वदी वमा काली
वपन आडी ५ पलटन लोई मन रल वं वडाइ
वरी वटाई पठाये ॥

येन ५५ पमा पाटन का मन रल कात से
मेर पनि पथीम तर्गये वडा पदी ती ५
पलटन लोई गपान्सी रासा गड फल्प गरी
अरु भानि पलटन राखी आयो ॥

भाडगाउका मन रल धीर समो ले ५५
टन लोई कुदी धार्जे समम फल्प गरी आयो

५२ सा लका ति वदी ५५ रोज २ का रा
तमा भोटे ले आई दापा मादी सवे तर्फ रई
का फोम पलटन अथाडी वदी लडाई गरी
दुसमन इराउदा भोटे इरुले लडाई हारी
धडाका कानी वनी वी लामा इरु नेपा
रामा आई लालको १० हजार लडे भा
नी हु भानि भेन आउदा सो वमा निम
वदी वल्ला बाधे रई लामा ११ वदी लो

स्येन रावने गरी उनी हुहु लाई इसलत
को वे दो वस्तु बाधियो पादो पनि बुल्को
भो टे हुहुले पन्ना थुनी राखेको मानी रु
हुहु पनि छाडी दीयो ॥

बस नगई के बच २०० ३५ ६४।२।
भयो यो लडाई माता मेलथियो भनि भयो
देवा धर्म का लामा लाई वीता व वस्तु भयो
को अपड हुदा लामा भाई कराई ५००।५
गलिसम्म थापीयो ॥

१२ सालमा नेपाल मा हुलो महो म्यारी
रोग भाई दीनको पाइसये मानी समर्क
लेल लेनमा तोप हानी रोग खोली गरियो ॥

चीन उँ गुजी सकाई भाडी रोग दोस्त
नी बाधो मुहुक को काम काज बलाया
बाबल मीनि छि र जहु बहादुर लाई महा
राज सुदेव वीरम राह बुली भई उन
लाई काश्चि लामु को राज्य लेख दीन
महाराजी वीलाय हुन कामा दी ला
भाई वं वहादुर लाई पाइम मी निच्छो

वक्त्रनुभयो ॥ सोराज्यवक्त्रदा भयेको

लाल मोहर

स्वस्ति० मद्राजकुमारकुमाररात्म
ज० ज० वदार् वे ० पिपुवाज्जुवाट
जीगीमुहकी नीजामति कामकाज पर
पमानि ज्ञानमान सम्प्रको अवती यार
औकोडा सुभाज्य लाई वक्त्रनुभुदा लहा
वाट दाम्रा उमराउ भारदार लाई मारी आ
प्रश दोरा गडी माराधी ने वक्त्र मानी भी
ले उनका मतलब का मानीस लाई मोरी
मलाई गडी माराज गरायेको रीद ५ वीलाये
त गडी की न वाड साह सैग तीमीले सलाज
गरी कुणेत गरी दोस्ती वदायेको रीद ५ चीन
वाड साहको वल देवद भोटले अंधी देवी
हामी लाई दाग गरी राखेको अद् गरी भोट
लाई नीली पुनले हामी लाई सा खसाल द
पै भा दी ई मोने तुलपाय को रीद ५ ३ पि
प पुवाज्जुवाट तीमी लाई दाग गरी ज्ञान
मान सुगौली वाट मानीस पतुदा जीगी

फेरें जहाँ लखान मान माने हुँके को लो
 ल मोहर पवई आपु ले मीर उमराउ साथे
 लखे माने भनि अलो लेम आइ जगदा
 ३१५ पुवाब्द के को न लाई कल लग रिवा
 शिका गाठमा बल बल समझे नपाति पकी
 लपाई भजन सेग राखे को रीखे दास माईला
 भाई ले ली प्रान्न समझीन हावदा मै ले
 मान भनि फेरें लखई हुँके डी जानी मी ले
 उसको अपान वचाई पवई समझ के समा
 राखी समत सेग राखे को रीखे दास मुलु
 क को उमराउ को न रेंति लाई हुँकत उद्धान
 गारई न लाव गरी एगी राखी ती मी ले वजीरी
 गोरे को रीखे मुलुक मालु था ठगले दवाइ
 बाये को र वदने राव वदाई आम्हानि शीकी
 शम्मा हुँके को आम्हानि वधाई की परायेन
 आम्हानि ले फेरें वदाई को रीखे ती मी ले
 यस्तो वरणाई गोरे को देवनाले ती मी ले व
 जीरी दो प्रो भने मै ले गाडी दो दुला भने क
 सम बाये को थियो ती मी ले वजीरी दाउ
 न भाउदा मै ले कसमे बाये को भुले मै ले

राभी सेगर भद्र उमरादु सेग पदि सलाह
 गर्न नपाउदा ती माइलाका प्राय मीनीब
 रभाई लाई वक्त्य भाव सभाने ती मीले
 वांति गदी ती माभाई लाई वक्त्य को हो
 ती मीलाई बाली राकी मैले गाडी माव
 सदा मराई कसम लागे भयो वरखाइ
 गर्ने वभीर लाई बाली राखे भने मैले
 नाकडा गरेकोर नीस मझ गरेन स्तो ज
 न लागे यसकारन ले फास्की बल मझ
 पको ठी ३ महा राजको बीलाव ती मीला
 ई वक्त्यो ने सजगाको ती मीले ठी ३ महा
 मभई मैले उमरादु को ममाथी बीभाई
 बी सुत गरेकोर इइलेन काकी न बाउला
 हुको रथी न बाउला इको दोस्ती मावला
 लमने लागे मा ती मीले यतिउ राको बी
 आइवी सुत गर्न नदी रु ती मीले पालिकु
 रा गर्न नदी ये मा मैले जो ड गरे भने मेराउ
 मराउ को भले ती मीलाई मदत गर्नु प्रादम
 मीनी बरवे बहादुर ले भगी सुलुकी नीमा

मति को पर पज नि मा चीज इ इ ले डू
 का वा डसैग दोस्ती वढा पुने यु का मे मा
 नी मी ले नसी ये ड दीनु नी मी ले नसी ये
 ड दी ये कामा नमानी जोर गुलम गर्न
 लागे भने मेरा भीर उमरा पु पौ अ लाइ
 नी भी हुकुम दी ये व मो भिष्ट गनु भेने
 इ हुम वक्तो नी मी ले आ प्रे राज्य के
 बुस गनु इन्साप मा न पान नमानी त कये
 अव त्तारी राज वक्तो आ प्रे राज्य के
 ३३ महराज की नावली इ सु सी राजा
 सेग वस नी मी लाइ दी न के राज्य
 हुलका पर ती प्रान्ता न मामेरा सुलुव
 कामानीस मा जास ले बल व लाग कामा
 पस ला तेस लाइ न पान नमानी वक्तो
 अव त्तारी वक्तो के छ ती प्रान्तान
 दर सेतान सम्मर भाइ के भोगगर
 ती मी इ वक्तो भाई मा दामीले दामीले
 वाधे के पुषा पारी सेल मा धीर सम्म

र मङ्गल वर रागा जी का ले लप दी ती
 मादोरा जगत मङ्गल वर रागा जी लाई
 सुब पारी वक्ते को द शनि सम्बन्ध
 १६१३ साल मी ति आवरा सुदी ५
 रोज ०८५५ — २००२।२।२०५

यसै दी न देको मङ्गल वर रागा जी लाई
 लाये सुब तीया ममेदा प्राइम भी नित
 सुब रावे बहादुर परलो ग हुदा वृद्ध वा
 सुदुको रोज भी मोता पनि प्राइम भी नित
 र आये ले चलाई वाली कम्प्री डर इ न चरि ५
 प सम्म को मात्र मान दी को ॥

५३ साल अंग्रेज हुने ले द तये सम्म
 गोली जाने हुने ले नाउ नामक वेदुव प
 र टन लाई दी वा रोस वेदुव को ले सर्वेडु
 व को काना लै मा पोसे परे कोर रात
 ले रोको भन्नु पर्ने हुदा पल्टन ले मेरु
 री नगरी ५४ सालमा हाम्रो गात भर्षली
 न रागो भन्दि दी भी रावने भन्दि का

पाँड साहू लाई थी दी लेकी दी • इ
 स्थान मोहिदा अगे भे जाती इह लाई
 पन्नी आमावानु लाई वांथी उन काड़ी
 रा छोरी को मासु कादी उन का व्रमा
 को थाई दी इ कसै को नाक वरि वरे
 हाल काटेन सास्ती सासना गरी भे
 गे म इह ज्यादा नो कलान भई इ लोच
 लाम यदा नेपाल का लाईव मार्दा
 उरि प का इमुमी गो कीली पल्लन
 मदन माग्दा पैले पा ल्पा वाट २५०
 जयान पदाई पदी नेपाल वाट करी
 ल पहल मान सौ इ वश्येन लाई अ
 व तीमारी दी पल्लन लाई वराई पदा
 यो गोरव उरमा उगे पदी से १२ वज
 पदादुर २ पल्लन ली ई करी ल मदन
 मा वसौ इ अधीवदी सज्ज घाट मा ४
 पल्लन सैम थावा गरी जीने पदी स
 म्भू नरी ३ दी न मुकाद गरी वडो द्वा

मा लडाई गरी आनम गढ मा गय ॥

करोल मदन मान सीदु ले ४
पलटन लीजी वन पुर नफे चड कीदमा
लीद वस्यो ॥

भजम गढ मा रहेका जो मलाई
हसम नलो हुवा दीवो जीवन पुर काट
सर पलटन मदन ल्यायेर खनुन गयोस
२ पलटन भदिलाडाई गरी नीले पद्मो
सर चाही जीवन पुर मे गयो चोडमा
हुवा लडाई हुवा करोल मदन मान
सीदु वदपेल तोप को गोली सीगी मरे
लोफरे मे भीर सी मारी लाई ७
जना वेरीले पन्धरी तरवार चलाउदा
७ जना वेरीलाई मारी वहाउरी वीलाप
पायो ॥

ही-हुस्थान लाउदा मा १०१ पलडाई
गदी पनि अंग्रेज दुरले वेरी हुवाउन न
सकदा नेपाल वाट आये म हातन जीवु

वहाडुरले आफ्नो भाई हक सा थमा लीदि
 लवनौ का केसर बाग मा हुलो लाडा दि
 गरी जी लीप्रा हाको धन दोल ठ लुटी
 ही-दुस्थान मा सामेल भई दुस मन लाई
 हयये यसै रीत मा महारानी वो क रो
 री मावाट नेपाल सक्नार लाई न
 ७१ पुछ्छु पर महाराज मे झुवहाडुर ला
 दि जी ली की को न कर मा दी इन्द्र ॥

७४ साल आमा सुदी ५ का दी २३
 पवली इन्द्र महाराज त्रेल्लो के वीरवीं भद्र
 लाइको अभिषेक वहाडुर को २ पुत्री को पी
 पाहा भयो ॥

लवनौ का नवाफ का रानी नान्पराउ
 पाला राहुको रानी हक साया पन भएउदा
 इनी हक लाई पनि सारया दी राख्यो ॥

७८ साल मा वसन्त लाई देवी भै
 न्य पदवी मी ल्यो ॥ यसै साल मा भयो
 देवी नभयेको रत्ना भये रत्नी का पा
 लाको भेदा चहुने राम्रो गरी राजा रत्ने

र्याको दंपलगाई अडावाना सातले ये
 से घालेयीयावमोजिध ननुभनि अंन
 वाडीयो ॥

मोट्टनहविल मुल्की वाना सराव
 वाना आडी अडाहरूपनि छडा गराये ॥

गोडा वरी हातीवनमाजनि गमो मा
 सवारी हुनालाई दरवाजातयार गराये

वाममति वीहनु मति रुदमति राहुगु
 पुलवनायो

१५ साल मा गोकरा २४ साल मा नागा
 मुनमाद्वार वनाई आरोतर्ष पर्वालले
 घेरी वनजोनुको पालन गन्यो ॥

२० साल मा हुनेगद्वहदुले मुग
 सखली मा वीस्य सप्तको स्या पनाग
 चो गुहेश्वरी जानेवाटाको पनि जोरति
 उडार गन्यो ॥

अलेसालमा कुहनवहादुर सुवत्पार
 परलोगभयेपक्षे राणा हुदीपल्लव सुव
 त्पार भयो ॥

६ मुनिपार चलाहुदावाही ।
 प्रतेवादी गवहा वकाई मुदा के
 सला गने रीपोरे गने वपरो मा
 वडा गने चलायो ॥

२२ साल का इन्डमात्रा मागाही
 मा आदिप्रावहार को भोटे चा वेडे
 वस्त्र ने सलाहिकुटी मारे ॥

~~२३ साल का~~ मीमसे न थापाले १० घड़ी
 जादा तोप चलने रीत चलायेको थायो
 २३ साल केकी पद्यही तनवाकी हुदावे
 हान को तोप चलने रीत पने गरायेगा ॥

२४ साल का यात्रा मा दरवारने र
 उगदा मडे-डमात्रको रथ मल्यो ॥

२५ साल येन वदी १० कारात्रीगत
 घटी १४ मा अस्के नाराय न काटोल
 मा अग्नी प्रवेश भयो थस्मा साहु धर्म
 नारायण मानेधर को धारलेत मल्यो मा
 नीसरन तापनि मल्यो ॥ १३ मे हासम्भ
 आणो नीमेन पही यहा धर वचाहुदा

११ नैसा दुकाने का दोरा हवनारायण को
 ओं वृद्ध को मुक्ति पावुदा सौं ह सतल
 बनाई रथाप नागरे ॥

२६ साल का भवमास देखी मच्छे
 नारायण को भेला चलामे ॥

३ साल मादक जगल महु राणा
 ले ओमीन का थ को शना सुवर्ण को व
 नाई चढाये ॥

४ साल को धर्म वृद्धी वडागरी
 धर्म भकाई दुसरोस जाने हद को वया
 मोय मेरी गभलाये ॥

२८ साल मा काटे सी भुको मीरा डार
 वान भयो ॥ यसे साल मा चीन वाड
 ला हले थोड़ी ली ड पीमा को का ड ११२
 ल्यान भन्ने २६ साल मा धुनिल करि
 पाटनी सी वी अराड जी सी मल भाई
 भने वी लाप दीयो ॥

३१ साल ये भुरी मा की दी महा
 राज ल को ल मोचन घाट मा नारायण
 रथापना गयो ॥ यसे साल मा २२ अडा

बडागरी सेवे गडुको लेस फाराम व
डा गरायो ॥

३२ साल मा हुडी बलमार नखु मा पनि फो
मीन बडा गरायो ॥

३२ साल श्रावण सुदी ७ ऐश्वर्य दौन
औपवर्ली दह महराज तेलो क्ये वी भमसा
हको साहा ज्याद औप पुखी दीर वी भम
साहको पैडा भयो ॥

यसै साल मा औ ३ महाराज जङ्ग वडा हुको
पद्मी महकाली को लामु गन्जाद भी व
रोरीयाको जेउ भुभस्मेन लेस गाल मा लवारी
हुदा हुनेको भेट भे २०२५ धुता दानि पञ्चकी
लायन परायो ॥

३३ साल भाद्र सुदी ७ ऐश्वर्य दौन औप
महाराज श्रीराज पुरे दवी भम साहको साही
लाकोछा हुने महाराजी इह स्वर्ग भयो ॥

यसै ववनेन मलबन भापाको भवना
रहे भवफोन मन कामना मा गद्द पुजा गरु
पेदेन मयदी पुजा गरी दी-हुभनि आफनो
पनले चरवनाई मोलाना छि हुनी सुलादि

प्रतिगगणहि नही पुमा गने गगणहि गदई
 मन कामना मा पुमा जान डोडो का
 रीसले देवी कोप भई काल का वस माप
 दी अकस्मात् तैस मगर का मन मा ॐ ३
 महाराज को गाथ गडी मा ताकने सुर भई
 २४ म गा मदन सीई इति पार मा गने
 गेको खबर ताहेर रुदा को मखरी गई
 नेर लाई मदती लुई पकी नेर को घर
 मेर न पारी नेराल मा ल्याई तेस्को घर स
 रख गरी कुल ब्याई मारे मदती इह लाई
 देई गरे ॥

ॐ ३ महाराज नहु वहा डर को सवारी
 मध्ये स तर्प भये को थियो गोवी द द
 दसी का दीन अकस्मात् दी लाव मन भे
 द लाइ रुदा ताहा बाट मेरा मा भदई
 मलदा मलदी गरी पथा घर मा ल्याई
 पुनहि पशुगुण सुदी १२ रोम वका दीन
 स्त्री भयो आफु नु वा हुवल क्षण हुलो
 पुनस्तार्थ गरी ३१ वज्र तपे यलाई स्त्री
 भयो ॥

नेपाल का प्राइममोनेस्टर उग्र
महाराज रागेदीप साई राजा भयो ॥
इनका भाई जाज समरे मुखपारी पद
ज धीरसमरे भयो ॥

ये भवदी ७ रोम ३ का दोन हा सी
धा गाणुमा अकासमान राह की सी भयो
यसे का भोली पलट देखी सुनि तमायु
सीधु कोइही हुदी बेपार गनु भेदे भ
यो ॥

३४ सालमा कुमारी यात्रा मा असन टोल्
देखी हटे कुमारी को दवार नाघी सके पद्म
मान रुज झडी नः यद्वा सात मार्ग वदी १०
मा धर्म कयद्दी वारेज भयो ॥

मासीने जल पनि नमा सल्लु भेन्दा
भयो ॥

३४ साल माघ महीना मा ३ मेश
राजज कुवदुर सराफकी काहीली मेश
गनी ले औवदले खिरी को देवा लये
मुनको दाना गरी वनाई चदाइन ॥

३४ साल ये भवदी १२ रोम ७ का मे

आपुइसो अं वृत्तमान सुलव वटा
ले ३६ पर्वली ६५ महाएजे तेलों दे
वीरवीक्रम साह अष्टा आन माखी
हुं मयो ॥

यसै सालमा दुडी बेल बना हुन को आ
र म भ भयो ॥

३५ साल भाउ मुदी एतेममा पाल्पान्ने
न डोदी मा ३ सुर्ज्य दये मयो भ-ने आज
आयो ॥

यसै पद्धमा वरुणी थी साका २ माडो मा
धोरे वेर सम रक्त वृ की मयो

यसै साल का थमोति मा पल्टने लेवी
गो पुगेन भनि हुल गदी तीनी हुम्लादि
एतम थुनी भोली पल्ट हुम्लावाला लाई
के ड थोको अरुको थमोति गरे ॥

यसै साल मासीतला ले १९९२ ई
जात्रातिवाल व हुम मयो ॥

यसै यत्र पुदी वृद्धा दोन ३६ प महारा
मथी राजवाट पुथी वीरवीक्रम साह दे

पलाई युव राज धीराज भैने पदवी वक्ती
यो ॥

३६ साल वैशाख वदी १ का दीन
पुव ज. मान जङ्ग राणाले पसुपति कामे
डीरमा दुखो पसाई पसाई यदाये ॥

३७ ३ महाराज लेपनि पसुपति कामे
डीरमा सेतो पथरा जडाई कागमनि पारी गु
हे थरी जाने बागेको स्मेत जीर्ण उडार गरी
बनाये नारा न दीटी का स्थान मापनि
यो झडा घर बनाई सुबको गजुर स्मेत
यदाये ॥

जेष्ठ वदी ५ का दीन भुवें ल्याए मा
समेर पर्लिक दुदा धीरसमेर सुक्ती
यार भयो ॥

यसै समय मादेस बाट गंगा घाई
भने राज पुत्री भाई भाय्या बाट मा गंगा
माई स्थापना गरी प्रतिवर्ष यात्रा गराउ
ने रीत चलाइने ॥

माघ वदी ६ का दीन पारन काठी कुछ

कामुतिवाट अकस्मान् पसीना आईर
ह्योजति पल्ल रुमाल लेउछे पनि समन
हुन सकेन ॥

३७ सप्त वीसाय वदी १४ का दिन
मापनि दक्षिण कालीको मुनिवाट
अश्रुपान भयो पसीना पनि आयो रा
त्रीमा इ-डायराणि पनि पन्यो ॥ वोगे मु
दादेवी रक्त बुद्धी पनि भयो ॥

माघ वदी १४ रोज ७ का दिन वाट
न पुगेको वं मार तले म्फु कादसे घरमा
स्नेह गृध्र वस्यो अने वं उप ड व डु दे थी
यो केही दिन पछि ओं ५ महाराज धीरा
ज सुरेन्द्र वीरक्रम साह आराम भयेन
३८ साल जेठ वदी ४ रोज ३ का दिन आ
र्या घाट मान लयोग पाई स्वर्ग भयो ॥

ओं ५ महाराज धीराज सुरेन्द्र वीर
साह का बानी जे लो वे वीरक्रम साह का
दोरा ओं ५ युवराज धीराज पृथ्वी वीर
वीरक्रम साह राजा हुनु भयो ॥

इराजाको राज्य भोग ३९ इम हाराज
का राज्य समये मा ॥

पहले वावुवागे लेखु शाउनु पर्नेमा
कुमारी चोक वाट होरा नानी सम्म र
क्रिं भुनी येका लाई छोडी दिने १

६२ सालमा हारा भयेका प्राङ्गरा
कापीला दिने २

१६ वर्ष देवी अघी केवाकी वक्के
मा माफी दिने ३ मापछि भयो ॥

३० साल जेष्ठ सुदी १२ रोगमा अ
डक नारायण को दाहीने हात बल्छो
आवाड सुदी वका दिन देवी धुम
केतुको उदये भई ६।१० दिन रह्यो
यसै सुदी इरोगमा भई-इनाथको न
गर वाट अशु पात पनि भयो भोली
पल्टे पम्बलो माद द भोदियो लामा
गर्ति ४।५ इनाद भङ्ग रामति र देव
देव भयो ॥

ठारा दोरी का अधारा मावजु परी
 ३५ नाना मानीस लाटा भयो

आकाश जुदी वर का दीन सुख्ये म
 दल पानि भयो मसे दीन ओ प व द मा
 शराज राजे-ड वी भ्रम साह को स्वर्ग भ
 या इ म शराज पाठ न मा राखे को थो
 को ॥

यहा पद्ये ओ ३ म शराज एते उदीप
 लो इ को मध्ये सतर्फ सवारी भये को
 थी को मुसे मो कामा नेपाल का गागा
 रे दात्रे मीली ओ ३ म शराज र मुंति म्या
 र का उपर दागा मर भनि ललाइ मरी
 गुह्ये श्री का मल समानि धर्म भाके
 को कुरा एते न मान र ल गग न सौ इ
 कामाती पजिर लो इ का दोरा लोद
 दै उत र ध्व न भडा रो मार्फत भाहे र
 हुदा ओ काम्ये इ र इ रु थी प म न
 र ल थी र समुद्रे न का राणा ले ने

पालमा रहेको दुस्मन भानि लार्ड
 पञ्चमि लार्ड पहरा साथ राखी सवारी
 मागमेका दुस्मन भानि लार्ड पञ्चम
 भानियो सेवे झललेको छिन्नुमशरा
 मलार्ड पगुदा प्राज्ञावाटपनि छिन्नु
 सेमन लार्ड पञ्चम नेपाल पटार्ड आफ्नो
 स्नेह सवारी फिरेको यत्न कुरा को
 छिन्नु साफल्यकारी कायेन भयस्थाले व
 र्छिन्नु अवेद्वीय भ्रम भाषा सेन्ना भ
 डाभन २० टार्ड ३० साल माघ वंदी
 १२ कादीन कादी दीये करौल भ
 मृत सौ दुःखी कारी लार्ड २५ स
 काट व लोकोपनि पटार्ड ल्यायो
 लार्ड सी व प्रसाद अर्पण लुधा
 दीदीनये देव नाथ होम नाथ को
 ना भदमना प लार्ड मुडी धपायो

करौल अमृत अर्ची कारी करौल
 वीरमान सौ दुःख पेन सुपेदार लोक वसाउ

३५ साल के पति से बसो लमा लगी का दी
दीयो ॥ इनका मदति योग वहरु वीर
धरे मेना के ह परे ॥

लेफटे पुनर धीन भंडारी लेफटे कं
लोन को मान पाये ॥

पराग रावदी १२ का दीन पुन सुदा मा पुनी
पुका महीला साहेव म्द नरे दवी अ मं साह
द व्द म पद्य म्द रागा अनर ल व वी अ म्द
रागा ३ लाई के ड गरी राधे का छोडी दी मो
पुनरा मा ४८ मनो व सु र दार र दरी म
त सुदा मा दे स माति ची ग नि भ नि गये का
पक म्द माति म्द रागा क सु र दार र दरी
मेका थीये गोशाल भा पु न पाये न ॥

३५ साल आकाड सुदी इका दीन दोल
बा का भी पसेन के आफे ग डा दु र दा सी ति
गराया ॥

३५ साल आशीरा सुदी एसे म्द का दीन
पुन ६२ साल मा इरागा भय का बाहारा का
वीला क क स्को क नि क ति ह पुन दीन

आउनु भनि आ लीपीली उदी दीयो स्वये ओ
 ३ महा राज ले पनि सहा दीना को सेव लप
 गरे पंतु पाउने वखत मा करे वसे ले
 मात्र पायो ॥

सरेसालमा रानी पोखरी तर्फ दुडी व
 ले भनि वनाई वदायो ॥

नेपाल सकारि का लहासामा रहेका वे
 पारिमा थोरै माह जन ले व भोटे नी लाई
 थोरै मा पछि राखदा त्याहाका गुवाका
 भोटे ~~का~~ हरु ले देवी देवी गरी हाम्रा
 महाने हरुको नगद जी न्सी माल
 जुदी लगे दन पछि भोटेका माली क भे
 वालामा ले थाहा पाई महाने हरु
 को थोरै भयेको वु लाख रद रद फी
 तीदीनु पछि भनि महामन लाई दा को
 परी ती देउला भन को थोयो परी ति
 येको थोयेन थोकरा नेपाल सकारि मा
 जाइर भई परी तीलीनाको नाथी लाग्दा
 परि मवा पर नदी या काले अव लडाइने
 गर्नु पयो भनि फो मवराई पराय ॥

योपुरी भाटे इहले याहा पाई मेलन
 नुं भई भानि ४९ साल लजेव सुदी १२। ५५
 दीन भोटे भारादार इह भाई गोर्खा सव
 रले भनेवमो जिष्ट दीनामा राजी भई कु
 रकाहानी हुदा नेपाल सरकारको लडा
 हुका नीमोन वच भयेको इलाज नली
 ने मझानेको चोरो भयेको हु लावेको
 सुन जिन भोटे लेतीने वरी मेल वार्थी
 यो ॥

४९ साल फागुन वदी ११। ३ कादी
 न मुखार धोर समोर पलेकि हुदा
 मुखार पदम भीम मझाराण भयो ॥
 खलायेत पाटे वनाहुन लगाई पगयेको
 ३१ अमदाराज मझवडा हु कोर रोगा दी प
 री हु को इलाज ४९ साल येन सुदी ९
 कादीने हुडी खल मा रयाप गरी भारी
 पुन सब गयो ॥

३१ साल का पूर्व अगावे तीर्थ गयेको
 पदम भीम मझाराण ४० साल पोख

वदी ८ रोम ४ कादीन वरे वामा आई वले
को लाई पत्री न लयो को धातुनी सील का
नामा राखे को थियो पद्मी दोडी लंदेला
सी अआफ्रा घर मनोहरा मा वदन दीये
का थियो ॥

४२ साल मेष्ट आवाड मे दामा २
पटक भुव प भयो । ६५ थोक का भेर
व का मुनि वाट पसीना आयो गुहे अरि
प्रदीप को चंदल लवाट पनि पसीना ना
स्कोयो ॥

कार्तिक सुदी ३ कादीन वाला म्फ
परी परी रत्न वीली भयो वर कादीन मु
ल थोक मा नेवुव प्रवस भयो यस्तो न
थोभार का मुव पनि वरील देवी यो
३१ महराज का नाराहीटी दरार मा
गृध्र पाने बल्यो वी ध वाला म्फ मा
वरावर रत्न वृष्टी हुई थियो ॥

यसै समयमा अधीवान लागी रोल
वाट वारेन भयाका पवन मा महरा

सागलार्ह केरी सेल भा बदाई प्र बल्यारी दीन
 सलाइ गदी परत्यार माथी ननमीली कलइ
 को धीम पेडा हुन लागे का भीयो दी इमी
 अनलार्ह भनि कालीवडाइ पुनवडाइ
 उरानी गोरब काली वक्ता ४ पलट को ने
 नाथ दी अनरलोवीर सभमेर महुवडाइ रा
 सागलार्ह बगुडा हुनी पान हुडी बेल मा
 मुकाम गति बने का थी ये अव समान देव
 इच्छा बलवान भइ इनैका भाई वड्डा
 मेर दम्बर समेर अनार भई ४२ साल
 कानिक् सुदीव परोम वकादीन को ७। ८
 थडी सानजादा आं ३ महराज रोगो बीन
 ली हुन वडाइ सागलार्ह दुव ले हा
 नी मारे ॥

मनोहर मारइ द्वा नगाना हु सागलार्ह
 लार्ह पानि वंदु वले दानी मारे ॥

इनका दोरा नाली ननंर ले मुख प्रताप
 महु सागलार्ह थापा भपली माथी यो पलट
 वाहीर वीरको महु दार लीन भनि घर मा

आईली ६० थापा चली ॥ ७० तीरका पर्वल
 पाठ चदी भागी जान लागदा नी नलाई
 पही वेडुमला शवी मोरे ॥ नाराईटी
 पाठ अनरल भो अनरसी ६० राणा रवदी
 लवाठ केदाए नरसी राणा ॥ ११ पवली
 ६० ६० महाराजी रमो मन प लेन पसे
 योपर्व सकीये पही ६० ६० ले आपुरा
 आपुरा धन दो लोचली ६० देस तर्प गये

जनरल प रम भद्र राणा पति देखत
 प गयो ॥ चरों ल इव न ६० अद्याडी के
 थाहा पाई ७० तर्प को वावे मोरे दामे लाई
 तर्प गयो ॥ ११ जनरल अवर न ६० राणा
 पत्र न माने मानिए लाई सेवे मुला का
 लाले का ग्याल पाठ गोली बलाई आ
 गो का थी ये पकी प की ये भद्र राणा
 गो पति पकी सुवा ये थी यो पकी ये
 थामो गेस जाये दी ६० धपायो ॥

योपर्व नसके ग्याल सम्म ७० ५
 महाराज श्रीराम पुथीवी रवीन्द्र साह

को पनि बाग दर्बार मा राम भयेको
थियो वीर समसेर पनि बाही र रईको
थियो राणा भईको पर स्पर मा
वीर रथ भई नेपालमा भो इत्यादि
लेखे हो ॥

यहा जाँदै नो युद्ध भई अनारन
वीर समसेर मझुवाङ राणा महारा
ज भये भाई भाई वरु समसेर मुख
पारी पाये पकम राणा समसेर उद
ज देव समसेर रवम भई समसेर
उदम भो म समसेर नो युद्ध गोरियो
युले साल मार्ग वदी डाइका
दी अने मातारा वसे ॥

भोला पल्टे चो भाएका गोरियो
इको सरोइ तुम्हा तुम्हा भई व
लो

जसो पल्टे असो व पोनायेक
को आइमा पसीना आयो पादन
दो वरु गोरियो सदा पछाडी रल्लु धुव्छो
भयो

असेरानमा चंद भेदलानि पन्ना ॥
 पोच वदी असेरान पन्नादी न नारा
 ही दीका इनुमान लाई पानि पराना
 आये ॥

४३ साल वेसाळ वदी २ दो उत्त स
 व पुर्वक ३० ५ महाराज धी राज पु र्वी
 वी रवीन्द्र साह्ये मरा माहीला २
 महारानी का साथ वीकाहा भये

वेसाळ वदी ओसी मापाटन का
 कुं भेस्वर महादेव का मुनि मा राम
 धुली भे धोर दीन सम्म हुंदे रक्षो
 भेस्वर वदी एसेरान पन्ना ३० ५
 माहीला वडा महारानि वडी सखा
 री भये दवर्ग चन्द समनेर भवदा
 इर राणा गुरु राम लोच राज पैदात
 न्द पानि साथे मागय का थीयो नागा
 पै चमी कादी सखारी पद ये ॥

महाराज राणा उदी पत्नी हुंज कुवाडा
 इर राणा का नारा ही दी दवरि मा ३० ५

महाराज धीराज कोराज हुने मनसुवा
हुको ४३ साल आवरा जुदी १३रो
ज पकादी न सवारी भेका हराम भ
यो ॥

भाडवदी २ राज ३ माको लापुर मा
सुगुर लेमानो राज भयो भन्ने व्यव
र आफो ॥

भाडगगु भैरवनाथ का हा ४ घडी
दीन वाको मार फनी स्की ५ दीन सम्म
परावर आउंदेर स्यो ॥

१३रो ज पकादी न आ वम्र गोमी
नी सुवहालको देवताको हात का व
ह वस्यो ॥ धेवा देवता पनि पनि धो
पटो पयो ॥

धेव वदी ४ रोम १ का दीन मु
वत्पार वहु समरे ज वा सराले
आपर ना दा म् ३ महाराज वार
समरे भ वा सराल माथी दाग मनी
को मतलव गदी हुन लाई पाल्पा पव

यो पद्म पंकज को मान दीई पाल्या
या रहेका ठ पलटन को तेना थदी यो

यसै मत्तल व धरने भनि वाग को
कोटा मे भा लाई पुर्व रामे दाय मा प
रायो, पद्म का सी मा-हु भनी का सी
परायो ॥ क म्प्री ५८ करो ल के सर
सि थापा दैत्री लाई पनि प-की सल्या
नमा राखी नम र्व दो मा राख्यो ॥
पे पुद्म स्यानि पे थलाई कुट्टन गी
धको मा परायो ॥ मेव् देव वहा
५८ म ल लाई नी काला गरे ॥

सैलामा पंकज रसा रामसेर लो
पायो परीनु ४४ साल काम खेव
दी ११ रामे ६ मा भुव त्पार पाया का
२ मे ५१० दीन मा परलो व हव द
व समसे भुव त्पार भयो ॥

जेव् वदी १४७ मा सैवु का सोमी
म मान का को लंदो लखा भोम सेन
को पुगो गन लो का २ वो कामा व वो

का काटवा रात्र न आदि के वल दुइ
धारा वही देवता को ली कु स म म पु
मो ॥

आ ३ म क्षा राज कामे वदी ८ रोम व
दी मरो द्योरो ग्रे ई ५ स मने र म कार वदी की
वाहा भयो ॥

आ काल वदी ३ रोम इ मा काट मा डो का दी गु
तली मार ५ का दी न म दी ड ना थ का र थ का
दुप्पा मा गु थ व स्यो मा ग व दी ४ रोम ७ का
दी न दो ल का को भी म से न को ट लो सानु दुवै
गटा द ३ रोम न र्द चार अंगुल द ल्यो ॥

मुगलाना मार हे का वागी यान इ द आदि
वरे वार म डुत रो ॥ हि द्वा मा दा का गरी स क रि
थ न दो ल त लु यी ले भा दा सी डु मा ३ पा हा
वाट को म इ द व र द प र द प र की प व का म ति
पू र्द क से को ज्वा न ली वे च से ला दि वे द ग रे

परागुला सुदी १४ रोम १ का दी न रामे
थरी का धारा वाट १ घ डो स म म दुइ व स्यो
ये न सुदी १५ रोम ३ का दी न म म न को
वा ड सा हा म न्यो भ ने व व र आ पु दा ७ लो
५ भ यो ॥

यसै सालको वील्केर यात्राको लागि हुउ
भाउवा ३३ रुका भई भाची पोर अर्को व
नाई वडा गराये ॥

४५ साल देखी नामामति पगरी हुइ
लाई पनि चैन दसै वडा दसै हुवै माको
रमा वसो दान दीने रीत चलाये ॥

४६ साल भाइ सुदी इकादीन चीन वा
उ साहुवाट पलायेका चीनी या भारादार
हुइ भाई ३३ महाराज लाई थोडा ली हु पो
माको काहुवा हु त्यान भेने पदवादी
हु गरे ॥

यसै साल माओप महाराज चीन भ पु
थी पोर चीन मा साहुको ३३ महाराज
काकोडा वडा महारानी तर्पका हुई मै भका
साथ ची वाइ भयो ॥

यसै साल फागुण महानामा नामाम
ति को अफीसर लाई पनि नहु पो साव
वाडियो ॥

१९६० साल आकाइ वदी ३० कादी
सुभे प्रदन पदी पणुपति आम्ची तीर्थ
मा सुवर्ण गुलादान भयो ३३ महाराज

॥ मधीराज चदीवकादा सुवर्णा धान
१२ गुलाभा यदो र गुलादा नभयो

ॐ ३ महाराज चददा सुवर्णा ३५५
यदो र सोहीदानभयो यस्तो सुवर्णा

दान अघी पुताप मल राजाकापा

लामा भयेको थाको त्याहा पद्दी

भयेको थाकेन अहीले ॐ ५

महाराज धीराज पुच्छी वीर

वीरम सद्देवा दर ॐ ३

महाराज वीरसमोर महु

वहाडु राराग वाद सुवर्णा

गुलादान गरीवकपा ॥

लोव पर ५ वकार नी

भील अस्पताल नहुदा हु

लाल आकावदी रोम ४ का

दी २ अस्पताल बनाई पी वीर

इस्पताल भेने नामराजी हुडी व

लमा जडा गरायो यस्तो तरादि मा

पानि गुनाउ इस्पताल वाली दीयो

आवण बदी ६। ३ का दीन दोल
का भीमसेन का सरिर बाट परीना
आवुका सा नी गराये ॥

आवण बदी १३ रोज का दीन ३०
५ महाराज धीराज कामुमा महाराज
को भुक्ति भोग दलन मर्म भानि सवारी
भे पदविवर्तन को ॥

३० महाराज वीरसमसेर बाट हुनी
या लाई पुर्वीला होर भे नीनी मोति
कोर ३० भे मा वर्य गरी देस बाट घाये
पर कलीगद इमशंकाई पुदा नील
कैट देखी पानी ल्याई दोल दोल मा
पौरधार भेने नामरा की कातव वदी
६ रोज इकादीन ३० ५ महाराज धीराज
को सवारी चलाई ल्याई रानी पोखरी
पदीम मराड पवनाई पानी को फुल
शी फोड़ा चलाई प्रतिष्ठा गरायो
यस भेदा व्यतिरिक्त वीर प्रसन्न कालय
लाइवरी ॥ वीर दीय दूर - अनेक प
भार नगर पासहि का नी मोति दरवार

इसकुल रानी पोखरी पाठ सा ता वना
 ई इजारे दम इद ले अंगुली सरकु
 न वीशाको सी छा प्राप्ता गरी देवा
 ५॥

सद्वत्सा ३५३ ईदगी नाल पानी
 जाने थायो पदी पीन स ड्ड वं नो त
 ल पाठ पानी जाने काट माडो गरी स्थ
 स्थान सम्म बनायो ॥

५॥ साल परागुला मुदी ५५ रोजमा
 महाराज वीर सम्मोर को स्वर्ग वास भयो
 ५॥ वत्सा देव सम्मोर नहु वडा डर रा
 शा भयो

इनी राजा भये पदी दुडी बेल भा ५
 मेहा सम्म स ड्ड स भयो व मेहा सम्म
 भुका भयो युगु सी धुर जात्रा भयो ॥

नागदी ३॥ महाराज वीर सम्मोर व
 जेरा दोरा ग्रेड सम्मोर का दरि मा ३
 स वडा दोला मीले न भ नि वाशन भे
 जादा त्येही वाट वैद न म परी धनक
 रात पद पल्यो ॥

इनका पालामा भी छावोरी देवी
 मेरा सम्म ४ दोस गरी मा पानी दो

पदोसेवच्छ थीयो भाद्रपदानी
 फलकुमारी को नामवाट चल धारा
 पोखरी इदवाव को समा ४ को समा
 ४ धारा ४ पोखरी वनाईव कलीयो

॥ अङ्गापी महुनुद ६ ॥
 दोनको पक्षमहुद चलयके रीतिमलको
 वृद्धापदा उन को भाई महाराज

चंड समसे नहु वहाइ राणा भये ॥

मुले सालमा ६ इलेइको महारानी
 कीकदोरोपा को देशी भयो उनको
 पुत्र महाराज सपुम पडवद इइलेइ
 दोराज सौदासन मा अर्भासेल गरी
 को ॥

५ साल आवाग लुदी रीतिमेव कीन
 समदपानी वरीइको थीयो व्याशन
 पागमाति मानेम कीन इद वदइ कोदे
 रवसेको थीयो मुदी धाई मा थीयो
 पागमाति वीइनु मतिवारी आउदा आउदा
 वददे वददे मुदी रावदा सारदा दर्लीन मा
 वा ५३ पयो पावी तेमु दोशन धाई मा
 २ वले समदपानी पुपो पानी वधदेन

इला इला इला इला इला इला इला इला इला इला
 इला इला इला इला इला इला इला इला इला इला
 नदी पमपुताया कोवारी लेनोवसात ता
 वेगरेन ओभा गारोव का रमानो र
 को फलाफ के पुल व वधाई लगे पा
 टेभा के वाली मादी गाने पुन माथीमा
 थी पानी वद ये थी को दीन के न व
 मे छट दे गयो ॥

ओ ३ महाराज क पालामा के
 के भयो के व गयो भने

१६ इला इला इला इला इला इला इला इला इला इला
 मथार गरी अवप्रौत मो महाराज इ छ
 सोही सौंदर्य दवरि मागाम इ दे भने रथ गति
 वाथी वक्ली यो ॥

१६ इला इला इला इला इला इला इला इला इला इला

अथा काभ मे पत्र मा धन थी ५ गुण
 थी इ अथति ४ + एही हाले पची ले
 काभ मे पका भयो तेसा मादा मानो ल
 वेइ मानो भये को ल सेव चत्र दे वीने
 गरी दाईने हात को पुदी ओ गुला ले
 थाप दे सुट गराया ॥

५६ साल सम्म सुदी वदी लेखने चलने
भी दो ६० साल दखी गते वार लेख
ने भयो ॥

वीती पत्र दीदा वीति पत्र वामन
२९। रूपमा दीने चलन थीको वीति
पत्र लिने डोदा वीती लेकी निपत्र ६
सह दीदा लोफा तयार गरी १। रूप
आको लोफा लीने से मा वीति पत्र
लेखने भई गरियो ॥

६४ साल मा वीति पत्र का पारी ६६
पोवरी वार पानी ल्याई पारि ललीति पत्र
मा लेखारा सह भर रावी वकी यो
नरसी धोका देवी आगो ३। ३ महारा
नरसी समेत मन्त्र रावाको वडा महारा
नीको साली पत्र विख्याकोत गरी धा
सह वडा महाराको वडा सव उलेदीन
गरी धारा कोला गरी वकी यो ॥

सन् १९०२ मा हाई कर्मन को समय
मा भारत वकी प्राचीन राजधानी
हस्ती नापुर दीक्षी माराया भी से वकी
उत्सव काना मनी हुलो दवार भयो

तेस उन सब मा सम्राट सपुम यडवड
 वाट उनको प्रति नीधी वनेर उनै का भा
 ई अपुव आपव नारसहिब उपर्योता
 भयेका थीये अरु देस देस का राजा
 महाराज हुकुको पनि याहा हुलोज
 मान जा भयेको थीयो तेस उन सब
 मा ॥ महाराज चंड समोर महुवडाड
 रागाले पनि पाडापरा गिरेका थीये
 मसपदी सम्राट सपुम यडवड को नी
 मे भरा पायेर वीरुम सम्बत १८६५
 सालमा यो महाराज चंड समोर वाला
 येन सफारी भयो ॥

स घान सपुम यडवड वाट प्रसन्ता
 पुर्वक जीसी वीरुनी यलको पदकी
 प्राप्त भयो यस भेद चीन वाड सा हुकाय
 पनि था इलीइ प्रीमाको काइवाइ
 पान भेने पदकी पायो ॥

इ साल मा पाटे जाने भयो वनाया
 को पुल तोडी बकी मजबुती सतरीय
 को बहने रुपेमा कर्च गरी तया गन्यो ॥

१५६६ साल मां वी मुली वनी का
 नीमीन परपी मा पोवरी तयार
 नलापो लोवी मुली वनी त्या ठा
 लादे का द माडो का वासो दा रोग
 धरपी दे पा ददेमा दुगयो ठी पस
 हीला वडा महारा निवा द पीत निमराई
 वकाये ॥ पद्मा देरी प मर वीत
 ला पद पी पोवरी कना दुने गदुमा मा
 दुपद्म नि दुकी आदुवा फलेले पला
 यो फले के वा दे द द लो पा नि मादी
 भयो ॥ १८ ॥ यो लो फले चार पाठ सा
 प के सला पलाये ॥

६८ साल मां भाड मे दमा परपी
 पाठ ता र लाई दुडी खेला मा भासन गराई
 ये द वति भानि वी मुली वनि वना द मा डो
 भर वाली दी यो ॥

यो मुली ता र वा द दरेव का द लीन
 डने रई ॥ यो वी मुली वनि भव रई देवी
 धान कु रने का र थी रने आग ता पने भा द प
 का डने गुगा स्यने गुगा धुने दोर व दोर व

काम दुनीय लोगी देह तर गुन काम
को हो के काम को दल देख वाद ही का दु
न लपटु मुई ॥

येही ता वाद ७० साल मा यहा
वाद वी रोग समर डेली फोन रावी व
कलीयो मोटे ली फोन रहना ले महामे
लाई दुनी फालाई बवार पग दुनव डो कुवी
सा भयो ॥

माननीय वाद धोर सी समर माल
प्रसाद लाई रूप लेन वाद बडा गरी रूप
लेन वाद सकरी माहामे कुनया सेवे को
ना वाद माल ल्पाउने गरी वकलीयो

सं १८९९ साल ६८ मा भारत वल
को राज्या भीसेल को बीमीत धै य मजान
आई सो काम सीधी येपद्धे सीकार बेल
ना लाई ठोरी जंगल मा उपस्थित भये
ते सेवे ला नेपाल सकरी वाद ल्यागत
५ आनी थप सत्कार कारीमीत स्वयं
महाराज चन्द्र समर वहा उपस्थित भ
येका थिये ॥ से योग वस यसे मो का मा
सहसा अथ महाराज धी राज पृथ्वी

र साह रोग प्र इत्यभयेर आग्रह ओ
 तीम समय को प्रति श्रागर्न लागी व
 कसीयो भानिववर ^{पगफे} ~~पगफे~~ १९६८ साल
 पोख कछम दका दीन ३६ वर्ष को उमे
 ड पाने पुन हु दे ओ ५ महाराज धीरा
 अ पृथ्वीवीरवीक्रम साह ने नर देह
 लाई वी सजान गरी दीप देह दाए लु
 रे ड धी सब मा पदार्पण गरी पकीयो ॥

ठोरीमा महाराज चंड समोर बाट
 खवर पाया सम्रात के तवाहा रहेका
 सबै जनाले महाराज धीराज को अव
 रथा को वी सयेमा शोक साथ सहनु
 भुती प्र कट गरे सीकार को काम सबै
 पछी सम्रात लाई वीडा गरे महाराज
 चंड समोर को सवारी नेपाल तर्फ
 कीयो ॥

उस वखत ठोरी मा माया दे.
 जो रोग भई बहुत सी पाही हक मन्यो
 हला गर्न नहुने हुनाले रोग लागे मा

जीस हस भोगलको स्या डुलोपुरदे
कोही मन्यो भनि फ्याको राखेको
मानीस पछी फरागुरा मे हासम्म
फरकी देछ ॥

योवाड लाई सो गत नीमी
न भनेक भनेक थो अ हसु चढा
यो ॥

यहापछी पुसे व ६६ साल पोछ
मेदामा बाहावे पुत्र युवराज श्री भु
वनवीरवीरम साह लाई नेपाल
राज्य लक्ष्मी लेखरी सौदा सन मा
वीराजमान गराइन यसका केही दिन
पछी महाराज येन्द्रसम्म लोकाठ
माडा मा प्रवेश गरे ॥

१९७९ सालमा अंग्रेज जर्मन साम्रा
ज्य को जो महा युध भयेको थियो तेस
मा अंग्रेज सकार लाई नेपाल सकार
वार डुलो साही सा भीलेको थियो
तेसवेला ही दुखानको सारा अंग्रे
ज से न्य हस फोर मा युध गर्नुका

नीमीनोपदाईयेकाथीय ही-रुस्था
 न कारका कानीमीन प्रवल प्रवध केही
 थीयेन नेपाल सरकारका तर्फवाट भी-र
 राभ्य कारका नीमीन अंग्रेज सरकार को
 प्रति भ्रसवे सहानु भुति प्रदसनि गर्दै
 आपनु सरआसले सुसज्जीत र गरी
 १०००० दस हजार सैन्य लाई भर्ना
 ल ववरसम्मोह भर्ना ल पक्ष सम्मोह-ने
 जसम्मोह आडी अपरीसर को अक्षय
 ताम्बा ही-रुस्थान तर्फ पठाये ॥ लेस
 फौजले ठवर्जनेका काकुल छाउनी र-
 देदरा दुन छाउनी मा आपनु ककट रथा
 पन गरी वीरता साथ सोकर्तव्य को पालन
 गर्नु अंग्रेजी सैन्यले खेत हराउन नस-
 केको दुसमन पेशान जति ह्मपावि योसे
 गोर्खाली सैनीको पुरुसाथ लेगदी पठा
 स्त गराई आबारे मा युरोप को महासम-
 र सकेपछी सोफौज ही-रुस्थान का पछी
 मोनार प्रदेश वाट प्रतिस्था भये वीभय
 पट्टको मधुर अवाजले नेपाल को प्र-

ॐ महाराज चंड समे न. वा. काभा
 हेर भयो महाराज वाट ओले नवनाडु
 भंने हुकुम हुदा ॥ भोरे हुल्ले की नरो
 के को भेदा पानी नपरे को ले भंदा उसो
 भये तो द. मा व. कुटी वनाई देउ भनि सो
 ये भुवनाडुन आहुन भोटे ले भंदा ॥ सोही
 हाल जाइर हुदा उसो भये कुटी वनाई
 दीउ भनि हुकुम हुदा वनाई दीये पक्षी
 नीम भोरे हुल्ले तो ध. मा ग. र. पु. मा ध. मा न. ग.
 दा ध. मा न. ग. ले ^{न. ग.} भोली प. ल. देवी
 ध. मा ध. मा सैग पानी प. यो पानी परे को
 ले महाराज कुसी भे ॐ स्वये भु भगवान
 वनाडुना लाई जो बाहीने काट पात रानी
 वनवाट दीउ भे ~~न. ग.~~ हुकुम भे ~~न. ग.~~ वा
 न. लाई ॐ स्वये भु भगवान वनाई न
 यार गरी भोरे हुल्ले भोटे त. र. गये ॥

सोही ॐ स्वये भु भगवान को हु
 गाव्हे लेरी वाटो पुरा उ भे ~~न. ग.~~ व. लाई
 गये ले व. हुने रु. जे भा. व. र. गरी त. ल. दे
 वी माथी न. भे ध. गाले साहु गी. र. राज.

मानेधर मखन दो ल ले बनायो ॥

७५ सा लफागुल मेहमा ओप महा
राज भी राज भी भुवन वीरवी कम साह
को दुह राज कुमारी का साथ पी वाहा भयो
यो राजा का पालामा दुसरा हदको
अधी सुका आना लेने चलन थियो
त्याहा पक्षी मजे आयेला मात्र लेने चलन
गरायो ॥

रापुर मध्यम पाहाड मा भाय
ता ल पाक साला दुसरा राखी वक
सीयो ॥ भोडगाड भी मफेडी नोली हुना
पाल्या भनेद रापुरमा राख्यो।

हातिमार कोराद गोडु अना भु
पानी को दस्तुर अडी रागावाका दस्तुर
आदी अनेक पुराना प्रमा पीडक करि
रुको माफी गरी दीयो ॥

देखानी मुदा म डंड नीतापुरी मा
वडीयो लाई नेल नरोव नु ॥ सुवामा
सापल लेन देन नाहु ॥ स्वामी हद
लाई मेहा मेहामानि काख गरी दिनु
भनेका १५७ दुसरा ल डेको भयेको दे

गाईगोहूवीदे समा लगेर नवे यहु
अधी मासीये भेदा अह मासी ने जात
हाई मासी दासदासी ताये दात सर्वजि
मा आयाक। दासदासी लाई अडावने
वाट अमलेख गरी दीहु भनि दास
दासी को लोभन गराई सबे को लदेभ
औं ३ महाराज ले दासदासी को धनी ला
ई दो ती अमलेख भयाव। दास दा
सी लाई चाल देतोदा अनेक अनेक
मगाबादाड अवाड गराई तीनी दम
को वेदोवस्त मुग मुग सम्म हुलोना
उचलाई दासदासी भेने नाम वन्द
गराव। सीव भाकी भेने मात रसो
अधी योदास सत्व दमाल आमावाव
ले आफना दोरा दोरी ४०। ५०। ६०। ७०
८०। ९२० सम्म मा वी भो गई अवप्रो
त। सो वेद भगरी कुकुवा गरी पकरी दोधी
दे औं ३ महाराज ये इसमेर को गये गये
१६६२ साल मा मध्येत माल मा फारा
ओलेन चलायो ॥

देकर भगामा लागेको हुलाकी रक्कम
माफ भै नलववाला हुलाको हुकुराको
दियो ॥

२ पेसा ५ पेसा ध्यावै पानितयार
गरी चलायो ॥

सबै मान्ने को गैले शाली लाने चले
यो यो अवप्रान्त दोसो गनु भन्ने चलन
चलायो ॥

सै सफाराम पानितयार गरायो
होत हुद को भी हुओ देका समय कोको
मान्ने हुओ भौदमा म्मा धर्म भवारी र
वीवकायो ॥

अडा वारा हुकुरा पुग्नु थो यो दो छो
पजार आफो रतयार गरी अडा लत ओ
छर अनेक अरु अनेक दोस्येका अडा
हुकुरा पुग्नुमा रहने गरायो ॥ तेस्त अडा
का कर्म चारी हुकुरा लार्छि पुनि पश्चात्
प्रकादसी मा हुटी दीने सवास्तु मारी
भयो ॥

नेपाल भावका शाणाजी हुकुरा कोरी
ता मुलु गराई दीयो दिन नहुने लार्छि पद्मा

वक्त भयो ॥

कुमायि को आगही ताले वेदक मे
ये वेदक माणी दुहार गये गही वेदक
मेन्दे नाम राखी वक्तो दो ॥

अधीक्षनातन देकी को इमार द
दवा को काही मा वेदुकरा को पलटकी
याइत तेही वाट वेदुकराई मुखन दु
इयोद पटु भासी को मे ^{इतीवलाफ} कवम व
लनेर कवम कोली सके पछा धही वाट
मे वहुक राखने गरी आजा को मा ल्या
इको वेदक दुडी बेल मा २ तले घर
पनाइ माथी अडा वजने तल बलान मा
कोरा वनाइ वा ११ पवन को वा ११ कोरा
वनाइ तेही वाट हो को कवल बेली तो
ही राखने वन्दे वस्त भयो ॥

हनुमान नगर मा २०/२२ ला बज
र्य गरी चन्द्र नर वनायो ॥

फोगाल इरु को नीमीन ली धार
सदावर्त अवडा गरायो ॥

वेधारोष नावाल ब इरु को पाल
ल पोसर नीमीन ली धार सस्कार वृ

ती प्रदान करनीमोन चारी टेवल सो सा
शरी हथा जोत भयो ॥

तो उदका वरी पतिभा ६५ अमाड गदे
को थो ३० ३ मशरा मथे ३ समेत वे ७८
साल देवी वमाई आव देवी अवाड नग ३
भेदा भयो ॥

१५८० साल मा कपलोन नया र गरी
मरमा राजन लाई सुवासा मारायो

१५८३ साल मा दास दासी अमले
व गरिब कपलाल फौ पेडी देवी भोद्या
कोरी सेम मोरा जाने सडक बनाई भी
आ कोरी देवी खतो ल गाव रेल कोप
दे वस्त गरी रेल चलाई भी आ कोरी
भने नापु कोरु गरी अमले व भने ना
रावो व कमीयो ॥ अव देवी मथरा दे
सदमा मर भाने लाई वहुने सुवासा भ
यो ॥

१५८४ साल मा माता तीर्थवाट
माल लपुना लाई गाली भने नापु को
माल बलायो ॥ देस दुवारे को कुल प
री शिदि साल पात पाट भयो ॥

भेसार ठाडा अघी पाका र कमोठ भर
 लीं वालायेमा भोयो ताहा देयो भेसार
 देवु हुहा नू मा भेसार अडा बढा भयो ॥

१५७२ साल कावारमा पुदील राजा थु
 ली भे वीदेसवाट आया कोलाता कपडा
 अरुमाल सव फो अंगुली ले क व म को
 पुमाफ मये को ले माल गाल इ हने जाल
 धाट माडो मा थडु ले सवो गराइ वकति
 यो ॥

योमहाराम कापाला मा भावलि
 प्रसाद पल्ट भये प पल्टन थपौनी
 सान गुहे अरी मा च बाये ॥

योमहाराम जले लाइ सनयोना र
 काली लीन नपाउने गरी दोयो ॥

सहर श्री भवा बाही रवी सु मति
 पुर्व धोवी कोला सम्व दले दे न भा
 धर पर्वत धा सु रा नु भक्त्या देव नाउ उ
 पयो भने नक्ता दी यस्तो वनाउने
 पुरा नु यस्तो भान पास भये प द
 मा भवनाउने हुने भये ॥

१५७ साल के सा. व. ५११ ते दे.
 वी. न. न. दे. न. का. र. वा. ई. मा. ५०१.
 दे. वी. मा. थी. को. ला. ई. अ. डा. मा. गे. ई. जा.
 ति. ग. ई. प. ई. भ. नि. ई. दा. दा. अ. डा. व. डा.
 भ. यो. ॥

अ. धी. गु. गा. दी. मा. ले. न. दे. न. व.
 र. वा. ई. मा. प्र. ति. ल. गो. प्र. ति. दी. ये.
 भ. नि. ल. ही. को. मु. हा. रा. व. ने. ग. री. अ.
 पा. यो. थी. यो. ले. न. प. ई. द. ली. ५.
 मा. व. री. ले. य. ति. ल. ग. पो. भ. ने. ध. र.
 को. ता. ने. री. ती. भ. यो. ले. न. मा. के. हो. व. दी.
 ता. यो. भ. नि. का. ग. म. ले. यी. च. ई. सु. र्ज.
 सा. हो. भ. ने. ल. नि. ने. दी. ने. व. दो. ना. गु. रा. की.
 ले. यो. ने. भ. ल. न. भ. यो. ले. न. मा. प. नि. वे.
 इ. भा. नी. भ. यो. भ. नि. सा. हो. स. म. म. रा.
 व. ने. भ. ल. न. भ. यो. अ. व. र. ही. प. नि.
 हा. ले. न. उ. प. ई. भ. नि. ध. न. वी. न. वा.
 गु. न. वी. न. द. उ. धी. अ. गु. रा. मा. भ. री. ले.
 ला. गा. ई. अ. ध. नि. x + ला. गा. ई.
 र. ही. हा. ले. न. री. ती. भ. यो. प. र. मा. प. नि.
 वे. इ. मा. नि. भ. यो. भ. नि. ५५६० साल. दे.
 की.

वी द्वापमसोले दाही ना पुदी अंगुना
 मा लागी साही चिने दीने को एमे मही
 दापु हा लवे चलन भयो याभा पानिने
 इमानि भे १५७ साल देखी जो छे
 सन पार अडाभा गे इ लेन देन साही
 एमे गे ईग दुपे द्वाभनि सो ल देवी
 लोन देन को रवाही नी साहि अडाभा
 गेई दाया वाभा पुदी भे गुला को छे
 प्र लागुने फलाना गुमा यो वागज
 लोख को हो भानि धाति वदेज भयो
 याभा पानि केही वेद मानी नी स्व
 कलापे ॥

अव केरी केइ-छे लोन देन धारवा
 ईगदी दाभा वाभा १० अंगुला लेका
 पराव नु जली ॥ यो ४०१५० पर्वमा
 ने फाला फाला चलन भयो अव दु
 ख दाई हुने भे या सुख दाई हुने देना ॥

सहर भर ह्यो वी छाई ६-गी नले
 पे ली सपना ईगरी दीयो ॥

अधी मागी दा सवे लाई वालोका
 ने भे हा वारी तल धाने भो यो अव भगी
 वाइक नी मा मति भे लाई दीन गीति का

हीजाबले तलव बाने व-दो वरु गन्यो
 वाली बाने इह जाने वेही सम्य थापी
 थापुदापु पादाड भासा मालवा टाहकी
 लागी तलव बाने व-दो वरु भी ला
 यो ॥

और मधराज ये-ड सम्य म डूवहा
 डर रागा गरीज माथी दया मक्रा वरु
 धनी सुला माथी दीप्ती भया वरु
 पुनका पालामा हुलो च्छात गरी
 २५ वंर राने गरी ५५६६ साल मार्ग
 ५० गते मा स्वर्ग हुनु भयो ॥ सो मवार
 मा गी कृष्ण दशम मा
 भा ६ कम्मा डर इन चीफ भी मस

मगर उरी ३ मशराम भयो ॥ तीनों मलिहा
 ६५ वी वीडा भयो ॥
 भी मसमर मशराम भये पदी
 देश वाट भायाको नुनू तेल कपा
 ल औ न दम को भेला महुलुल मा
 फ वचनी यो ॥

१६ साल माग सुदी ५ पशे ज सो म्र कादी
 भी धुर मात्रा भयो
 ५६ नीमा भीपाही म्मा दार तलव वरु
 पे मा मे-हापारित र व यदाई दी यो

नी गुरे श्यामा-रेखा होत घर बनायो गेस्या
 उला उला मानीस हल भाउदा वहे वन्दो वल्लगा
 सि दीयो ॥

कालो मो चन वाग मलि की नारदाट मा
 मुसापरि वहे गरी घर बनाई दीयो ॥

अंग्रेजी पठने मानीस लाई इ खेस आदि
 वीये पास दीना लाई कल कता ^{वदनासम} पास दी उजा
 उपई अथदेवी यही नेपा ले मा पास दीने वं
 दो वल्ल भयो ॥

मोटर पनि यही रामाका पाला ६५ साल
 मा आयो ॥

वेनगागा क भाउने वेनि काला ले जगा अ
 सल बनाई कमाया वही-अध मोही ले कुटव
 धाई दीने कुट्ना हले वदी दीयो उस्ता हज
 गा क भाउने दीने नेसो भयेको रामाले
 वी ना वाली न अडको जगा पजनी गन जा
 उदै न भनि अेन बनाई दीयो ताहा दवी वे
 ति क म पुने लाई सुवीला भयो ॥

अधी वहुक नील कोट मार पटवाले ल
 राम पाये मा रावी रोज कोट मार पटव नी

स्की इ-इ-चो व वं दुगो वही ल भे दुडी वे ल
को दो का वा वनी स्की (क पान खे ली) के
री नही वा व पर कि वंदु क रावी दुडी इ-चो
उइ सा ल देवी वंदु क रावने दुडी खेले मा घर
बना दि दी ये को ल वंदु इ इ ते ही रावी ते
ही वा व लगी क वम खे ल न वे दो वस्त गरी
दी यो ॥

मोहर ना व पानि अघी पोद वी भानि न
सुमा साप ने गरी आमा वी मा न खुको मे
गजी न श्री की पुडी वे ल धर रा पानि न मा
इ-जीन श्री काई न मा मोहर र पय व नी)
आपने क दो वस्त भयो ॥

नागर नु पाइ इ मा थीं राजा वाना लाई
इ ही उद भे-इ मा जाना लाई दव दि वना दि
दी यो ॥

तराजी इ इ स्की साप थेली रावे दो सा
हु मा राज को सवे को सा दु अति गरी ती री
दी यो सा दु न हुने लाई ५।२।४।५ इजार दे
री हेरी वक्त दी यो ॥

पपु नति नाथ को सुन का दाना न मा मो ले वा
गरी दी यो ॥ गोर ख नाथ मा पानि सुन को पी मु ली

७५८
६ म्बरु रावी दीयो ॥

सेतो मही-इवहाल मा ७ इहाल माहुलो आ
गलागी हुदा तेस्को अगाडी सोति पुरमी रा
उधार गरी दीयो ॥

७ ती महाकाल मापनि मोर्न उधार गरी
दीयो ॥

अथो ७ ती ५ महातन्त्री राजको सलामी
तोप २९ थीयो इ महातन्त्री कापाला ३९ तोप
को सलामी दीने वन्देस्त भयो ॥

अधी वेला येत प्रोस नमन इहाली अमीरका
मापी माहावाट मालही काये पनि वंवेईमा
(कछ मदी प्रो भनि) भेसार महमुल सेक्रा
५० ७ ५ सम्म माल देरी महमुली ^{ली} २५ दो इमा
हातमले सो महमुल नलीने वन्दे वस्त ग
री दीयो ॥

अधी अडा बाना मा परवकाल मात्र
वीदा राती लथीयो ॥ इन राजा कापाला
मा ५५ यका दसी मा वीदा दी ॥ यका
दसी ओसी कादीन मा पुप सलेले मा
खुवेयने वंद गरी दीयो ॥

ॐ पसु पति नाथ को सुन को दाना जी नुद्धा
गरी धुंगा द्वापी धुंगा को वी यवी च मार्क
पनी द्वापी दियो

१५६२ सालमा वेला यति सक्ती भयो
यो चँड समोर महाराज ले ७२ साल मा जर्मन लडाई
मा वेला योत लार्ड भदत नी मति या हा वाट पा
हाड पा हाड को भाविय पञ्जी वहुने मानी रूप
टायो सो मा नीरु हरु वे मी गुरी ले गये को
ले रुदै रुदै गयो यो पनि हुला दको १०
नाको ५०० सय रुपैया अग्रे जीवा टली
दी यो भैद

अधि ॐ प महाराज धी राज लार्ड सलामी २५ तो
पथी यो अव ३५ तो प सलामी भयो महाराज को
१५ को २५ तो प सलामी भयो
वाग मति ललो तपु र जाने ७५ ६५ साल मा
पने को

लोखा पढी ने सुवे लोखे पनि सुदी वदी लेवने गरी
यल भये को मा १५६० साल देवी सक्ती नि यो
ही सावले गने वाइ लेखने गी ले यलायो

१५८६ साल फरागुसा १५ गते श्री ३ महाराज
 सा सुदी २ रोज मा ३१ ५ महाराज धीराज
 पृथ्वीवीरवीरक्रम साहदेवको भो
 दाहीटी जाने तुडी बेल दोवाटो मा ६
 स्याज सालीक थापना गरिनु वा प
 नी भयो ॥

१५८६ साल फरागुसा २४ गते द्वार फ
 रागुसा सुकु ७ रोज कादीने श्री ३ महाराज ये
 इसमेर मंथारणा को साहबो धर्माने वा
 ये अस्पताल आगडी सुडी बेल मा ६
 ज सालीक राखी ३ रोज मुवा पनि भयो

७ साल पोखरा १५ गते श्री ३ महाराज
 भीमसमर महाराज को राज अभिसेव
 भयो मुवा पनि भयो

श्री ५ महाराज धीराज पृथ्वीवीर
 विक्रम साहदेवको छोरी श्री ५ महा
 राज धीराज श्री भुवनवीरक्रम साहदेव
 को बेही (मानुसाह) महारानी ॥

अधी ३०३ मदाराने चंड समुद्र ३३ वरु
 राराण कापाला मा श्री लेक सुसमने
 मं वहाइ राराण लीई वी वा हा को वंदो वस्त
 इहा इहे न भनि दि को थी यो । ३०३ मं हा
 राम भी म समने म वहाइ राराण का पा
 लामा वंदु साल वेताक २५ गते रोम ४ वे
 साल सुदी ६ रोम मा वी वा हा मयो ॥

७ साल मेक २० गते मेक सु सु इ रोम
 २ वा रका दी म्पा बुल के ल मा भोट देवाड
 ने दी न प्पा हा न मुई थाल (मु क म्प) इ
 वा वंद मये को थी यो यो स ल म्पा ड लं
 भो म जाने भोली पल्ट र प र ली ती र खनि
 भोज गयो ८ रोम मा भोगे देवाई पुग
 मानि क म्पा मये (काम नि लग्गे) म
 यो स लती हा र मा ६ दी मुवा फु कुपो ॥
 परागुता २५ गते (गोगा बु) मा काल मये
 शी कने म्पा फु ३ मं ना पुरी मरे द मरे यो
 मानि स पंतो ल गपु न न स कं दा (पल्ट नं
 आदि ४ दी न मा व द म व ल शि वं द ॥

बुगमति कर राग मये १२ वर्ष की मेला
 बुगमति देवी रथगात्रा चलाई लजा उदा ८०
 साल बेरा न १३ गते दोराव सुदी ८ रोज ७ वा
 एकादीन नखु मुंदा मेला मा तुआउने ह हव
 से भीड़ इका धोरे जना को लुगा परी पा खेन
 दरायेद । वहुने भीर लख रथो को ॥

१८ साल जेष्ठ २५ गते २ कादीन सी ना महा
 तनी लाई ३॥ ५ महा राजधी राज का (पडा म द
 तनी को) दाम राखन गये को नवापनि पुर के
 १८ साल जेष्ठ २४ गते कृष्ण दशमी
 कादीन पार मदी दमा भा १२ वर्ष को
 मेला बुगमति लान लरई लोको नखु
 नीर पासी मा मुंदा रथे पलई प्रभा दारी दाम
 ना छाइने भयो : दुता रथ बाट शीका पासी मा
 रावी अथे दोन मा रथ नया गरी २१ गते ७ वा
 एकादीन रथ गावी लोको बुगमति ने पुनोयो
 बुगमति मापनि भोव देवायो ४ दीन पदो
 सो भा भा वति माने वीहु मति मापनि पु
 ला वन दई दीयो ॥

७७ साल भर ५२ गते आवता सुदी इरोम
४७ धवार को दी गयो ३ वने मुखमा पदी ना
आमको हेन माने नउ भौर लस्कर थो यो

७८ साल भा ५ ६ गते आवता इरोम ७ वा
रफा दोन पाई कोटे थर माहा देव काहा हो
का पुमा समेत एवी सुवा पनि पुक्तो ॥

७९ साल मा (तीवत) रहा सर चीन
को वीरोध गडा रुदा राडाई होला होला
भने मस्तो भयेको थो यो नेपाल मा पनि
रवा र रवा र थो यो ठले वजत पो व
मे-^{आलो वं छिमा सुम्न को} दामा पुर्वत पदको बाटो बाट व लाइ
दुला माथी आइ पश्चिम तर्फ को अ
मृता भव को भगवान को मुख हेरि
छा-छा ३ अवांज कोली घुमी सेव को
उलो घेठ आग वाट ३ फरा धै रव माई
पुदी सेदी बाटो उम्ने । सेव का मार्ग
तमं द यो बाटो लाइ गाई आउने न
सक्ने आयो चे के इन्द्र भनि भने को
थो यो सो लाइ आया का प मे-द धाट
थो न धाट मन रला आछ सुलइ को ववर

एपाई ३०३ मी मसमसेर जचा तालाई तबका
 दी नीम चीन को मन रल लाई पकि तबु मा
 दो उमाहु को पकरी जिन दी लागाई चीन
 तपि गयो ॥

अधी सरह भर ३०३ माशराज चीर समसेर
 जहु वहाइर राणा ले उदानील वेट पाट पानी
 एपाई गुगुमाधा रा राकी पानी खुदा का
 को थीये सो पानी ले नछगी सौगला थो
 लावाट पानी नागर गुनवाठ पाइ प राकी
 पकनाओले लेन को दोवाटे के सरमइल
 को दोवाटे इ-इ-ओ वगुगु सायोव को
 पाइय मा गोडी डेरे पवे गरी पानी प्रस
 सौ गरी पुगे को थीये ॥ पद्दी गुगुगु
 डेड पाइव ओत ओ नलो गावा वम डेडे ग
 यो ॥

८८ साल मार्ग ३ गते कागिंय सुक ५ ते
 ज ४ पाट दोन लेन मा पोवरी पनाई पु
 निव्हा गरी गुवा पनि फुल्लो ॥

८९ साल मार्ग ५० गते माइम मीनी
 एर भे ८९ साल माइ ७ गते ५ माइ सु

दी ५ राज मा से सार न जाग गरी रच
ग वासा भयो ॥

इन माहाराज ले आ पुरा नो क रच
कर ६६ गार्द घर वास गरी रचगे भयो

अधी परवका लर मुका दसी का दी
न लामील बीदा न चलन थीं यो ॥ इ माहा
राज का पाला मा सनी चर सनी चर वा
७७ दीन मा बीदा दीने चलन भयो ॥

१५०५ साल भाडु गते सुदी १० तेन
 वृद्धयति वार कादी न ॥ गुं धा समे प्रा
 इम भीनिष्ठ माहात्म भयो ॥ कम्प
 ५२२ नाचिफ रुड समे ॥ लाट पदम
 समे १० वृत्त तेन समे दशान मो
 इन समे ५०० हीरे ये समे पदवी भयो

५० साल जेष्ठ दृगते बदी १० शेष गुं
 धा वार की न ॥ ३ माहात्म वीर समे नद
 पडाड सागाको दवारि आगा सागी भयो
 सोदवारि को ये रव सा एमु न मागादे
 भयेको तेतो ये रव सखाप गीं अगा
 सागी भयो ॥ ५० दवारि मा आगा सागी
 दृग वीर समे का नागी ओ सीला स
 मे १०० समे दाम्प भाईयो ॥
 साको ^{कोई} रुं भो गोक्ता न भयो साहा पल
 कन भाई आगा भी दियो भोली पल व
 द व ल ॥

३१ माहात्म चं ५ समे ५०० पडाड
 सागाको पडा म हा वी को ५० साल मे

वाकी रहिन ॥ दवाँ दवर सो दवर ताहि दी दी
 अद दवर करै को वाकी रहिन ॥ वाये मा हीडे
 को मानोस यशाने बहुते मानोस मचो पुचो ॥
 पृथ्वी वी यो गुरु कुमि पालो लवाट पानी निर
 वचा पानी पनि कालो नीलो र्थ मोना दी न को
 ११२० वा १२ पेरा भे चाल चाहे ६०११२ दीन सम्म
 वाही रैनै वाने वाही रैनै पुत्ने ॥ यो दी न ३ ती ३
 अध समरे भासत न पथी म मे यी मा दा का
 ली पुगे को भी सी माले १००० गो दौ न दीये
 ६ ॥ माघ १८ गते पका दीन नेपाल लवा
 री भी भो ॥ उर्व पथी म नेपाल पाहे भाड
 गागु गागु गागु मा धा भुत्के को मानो सला
 ६ देहि दिहि कन ^{पवन बने लाह} म लोख सापुगी वक्क पा
 ते सव वन सेने मे दे स दे स वा द पनि दी
 पेद ॥ यो भुक् मयको ^{चो द} गरी लप डहे दापी
 मेको ले स सेन सम्म लोको ॥ भुक् मयको
 दुलो की लप मा व मय रो रो दा लो वेको
 ६ ॥ यो भुक् मय मा द नेपाल मा मा न हो
 इन को साहा दी दुला म म म लो भुत्को
 भुक् मय भयो ॥ नर नेपाल मा दुलो भयो ॥

यो भुक्तम्य मा गो वारा म भारलो गो
 ३०५० ल्वास्मी मानीस ४६६६ मा ८५९८
 मना मरिह ।

घा ६६ पालाल भयेको ८०८६३५
 यर्क को १०४५२५ थोरै यर्क को २९८३४
 माया २०७२४८ देपालय । शिवालये र
 वाले पोवा ४६२० गोवस्थान भया

यो भुक्तम्य मा भारिभारदार वाट मोर
 १०५०००० वेलायेत वाट नोट २८०० मा
 पान वाट नोट ८६०० ही-हु स्थान वाट
 १०५०० मोर २९००० बन्दा उदेह मोर
 दा राखने मानी सको नाहु नमैसी । भु
 क्तम्य अर्को हुटे की नाप । सकरि तरफ
 वाट वनायेको वाट जाइ हुने हुनाले
 यस्मा वीस्तार गरी लेखेन ।

वी गेको दार हरु था देवनो म भेदा नी
 मीन चार भोजन मीत्र पाहाड मध्ये र
 स्मृत मङ्गल खो ली दाई । हुनी मानी मी
 चालो खो रूपे माको काप्यात वेदा म मा
 शोडी दीयो । देल वाट मी काई कर्कटे पा

गा सरल मोल मा दी वयलो ॥

गुगु पुत्री रहेको को शोरो सुनु को
 र धरभनेको मागे समेत भर्त्तिकुली रावी प्रा
 कनछागयो ॥ तेस्रो भयको ले ४ वर्ष
 वी रवाभी भाया गरी २५ ॥ २३९६ ॥ ३२ स
 वे दुला दाला दुनिया लाई सापटी ववरको
 सो सापटी दी येको रुपै मा भाया गुदा
 पति कसै ले गुहा पुन नीनि न आउनु ॥
 सो असुल गर्ने मा मा हीला गुरु म
 धटे को थीयो ॥ सापटी लीने मानीस
 पक्रो ल्याई मा हां काल को तल देडी मा
 थुनी राखे को मानीस ले देखेर कसै ले
 भागवी श्री गरी ती न्यो क सिले जागी रवा
 कदा गरी ती न्यो कसै ले सुनवी श्री गरी ती
 न्यो कसै ले घा वीध की हीवी ती न्यो उस व
 यत दुनी मा लाई रुपे मानी रुप दी लाई
 हा हा का र भये को थीयो सो खवा देस
 देस वाट छित थाहा पाई ॥ देस वाट नेपा

लवार मनि मात्र रूपे सादीये को नभे
 देस देस लार समेत रूपे सादीये को
 गोस्तो दुनीया लाई दुख दीन दुखे न
 भनि (सर्व वार) जेन गारि भे आ
 पाको ~~देख~~ ॥ ५५ साल भाइ ५७ गो
 इवार का दीन सापरी दीये को मारी
 ये वीया यमो मिम रूपे भर दुनीया
 लाई साप वक्तो ॥ गुडी खेल मा
 सबै लाई सामेल गरि ॥ असुल
 गरको रूपे आ जित परी नील वक्तो
 सो रूपे आ बडुने मुक्ती ल संग मा परी
 पायो ॥ सो मा परी पाया को ले दुला व
 लुले देर देरी ले को थो लो गरी पले वार
 तय सम मात्र दुला ठालुले पा १० इमार
 लीये को थोयो ॥ भाफी पाउदा दुनीया
 लाई सुवीला भयो ॥

सोही भुव पले घर भक्तो ले गुडी
 खेल वार कुमारी को घर सो माई मुख
 भ सड क न भुक्ति

सउक भनि नाउ प्रख्यात गरी सउ
 क बनाई दीयो ॥ ५५ चौक वाट
 सोचाई यकैनासको घर बनाउने उर
 भै भनायाल अघी बनाई राखे को पंगेया
 थी गरी नभासउक नी काली वक्को ॥

रिसलान वेला विगारी छोडा इरना
 गनुन मान वेला बनाई राखने वदेव
 ला गरी ॥ री सलान वेला राखे को नाउ
 मा (वीक) घर बनाई वैक राखने गरी
 सोही गुमा (पाको को पश्ची मले न
 डनीया लाई घर बनाउने उर दी पश्ची
 मरद श्रीनतर्फ डनीया ले घर बनाई
 वर्यो ॥

तनी पोखरी अघी खुला थी सो
 तेसा धेरै मानिस डुबेर मन्देकोले
 परलाभको दराडि लगाई जानु नहुने
 गरी सबी दीयो सी बंदवार माने
 काये परी परी पनि फलामे डराडि

राखि दीयो ॥

... सो भुक्कम्प वरी वर इदा धार मावो
 हीं वदन जान दार मागदा माद्य भर
 परागुता आधा समान मानी स इरु
 काहीरे वसे को थी यो ने स्तो वदन
 परागुता वगने कुहन प से वरुणे
 ग सोम वार का दीं ॐ ५ महाराज
 धी राज श्री भुवन वी अम साइवे
 को मुमा खर्ग वास भयो सवे इनी
 धाले धाम्यो ॥ परागुता ४ गते ५
 रोम मापानी परी इनी या इरु
 जी खेल वारी यो व माव से के थी मो
 सा है दुखत कली प भयो ॥ ३ दी
 न पानि पयो ॥

परागुता १८ गते पका दी न ३
 महाराज वोट तुडी बेर मा ५० लाख
 नी एवामी सापदी दीने पला व सीप
 हीं मादा र ने क वक्त ४ लाख दीं धा

गशिप लाई पाडी दीने ३ लाख को व
 र्कटे पाना गीकाई वकर्त ६ भंने लो
 वचार भयो ॥

यो भुक्त हुन २ दीन देसमा प
 सल हुन धाई दाडी गुरु गुरु भागे को
 ले २ दीन जा सल को माल ताल ध
 रको व सैलो वी चोरे गोन खाली
 आफ्ना गुरु वन्ना हुन रमा दान को गुरु
 वन्ना हुन सप्त खाल भयो पसल
 हुन पनि नैले जुला बुले ६ व सैले
 केही चीज लो भ गोरन ३। ४ दी न
 पद्म चोरी भये ६ वाहा पद्म घर
 पसल को माल खाहा सै भाद
 भयो ॥ राजालो व सौ हुन भ
 यो भन आज देखो स। ग अर्थति
 रात को ७ व मे देवी मानी स ६
 वी स्वप्न हुने न मी स्वप्नो रागी ही
 उग्र भने वेहु वले हीने ६ भानि ७

जुहुवा भये पद्म (चोर को) के दी व
म भयो ॥ गुरुगु पादी पादी मा गो
ली गहादी पलट नी पा पालो पहा
भयो ॥

यो ५० साल भुं कम्प मा गुरुगु
वागे मा मागे को थुप्रो भं ये को ले ये
भा अल मी से नो भई इ नाथ गाने
जमोल तुडी बेल देवी रथ मा राखी
तुडी बेल ३१५ मश राज पृथ्वी की र
वी भ्रम साइ देव को साली व भो
राही ही माने वागे समतानी वाहा
वाट रथ वाट दुतारी बट मा राखी
असन मा पुचायो ॥ असन वाट प
नी बट मा राखी काल भौरव को
अगाडी राख्यो ॥ भो ली पलट का
ल भौरव को अगाडी वाट लान
पुचायो ॥ यो साल धरै कोटे मा

प्रभयो ॥

६० सालचे भ पाते ये भ सुदी ३
 रोम आइ दीते वार सब राती जी सुदी
 वेल् मा सामेल गरी ॥ चीफ रुड
 समोर भी मसमोर को दोरा प्रचेद
 समोर अद मथ्या तर्फ को डोदा हा
 वटा ये को थी यो मथ्या तर्फ मणि
 गागु धपायो ॥ रुड समोर ला
 ई पाल्पा प्रचाड समोर लाई थीर
 गैज राम समोर लाई जले थार प्रताप
 लमोर तेज समोर धन समोर मे
 लाई गागु पगयो ॥

वाहापदी अंजन रला इंदला
 इरोला गरी दीयो

६० साल माद्य २ गते दुले भुवंप
 गये पदी दी नको ११२ - ११२ पे रा
 भाव भुव भोगये मै चाही चादे

माधववागने वपगने वदगने रानी
 १५ गने २० गने रानी २३ गने दीनको
 २४ गने २६ गने रानी २७ गने जागसा
 २८ गने व्याहन चैत्र २९ गने सोम
 वार रान को २७ गने ६९ साल बेसाव
 २ गने सनि ~~व्या~~ व्यावार बेसाव ८ गने सु
 अवार रान मे चाल आदि ६ ॥

कसो मे चाल गयो तर पदी मे
 चाल दो वेदी नोचनान भयेन ॥

१६६९ साल आवाड भाते सोब वार जेव
 सुदी इरोम मा ३१ पसुपति मेडीर मागी थ
 वस्यो सोगी ध लारि वार ले मारी दीव
 ६ ॥

ॐ ३५-५ ममेरम वाराणा का पाला ६८
 सालमा पर पीवाट वी मुली वति लपदि स
 ६८ भर वति वाले को थायो ॥ सो वी मुली पा
 वर पुग्दा सुदी मल वाट मुथ समनेर
 महाराज ले वी मुति वति लपदि ६५ साल

जेष्ठ १८ गते बुधवार का प्रतिष्ठा ग
यो ॥

अकम्प लेवी ग्रेको धा धना ५ ना लार्दि
४ बर्ष लार्दि पेस्की न स लार्दि मनि मनि यो
होई दी गरी प लार्दि व व स दी यो ॥ काट
पात पानि गो दाम वाट दी ॥ ५५ ॥ अ
वाते ले मन परी वीकी गरी को ले सका
र पाटे पेस्की अवाले लार्दि दी लार्दि गा
अडे वाट ली पुनि दीने व-दो व स गरी
डुनिया ले सुवी स साथ धर व ना यो
डुबीया को धर व ना डुने लार्दि ने पाले
को द कर्म ॥ दवारि दवारि व ना डुना
लार्दि देल देल वाट ली कर्म द कर्म आ
दि व ना डुन लाग्यो ॥

१५६२ साल आछाड ३१ सोम सोम
वार आछाड सुदी १४ सोम मा १२ वर्ष
इनार सोदि पूर्याधी वीधान वाट ॥

५२ साल माघ १८ गते बुधवार माघ
कृष्ण १३ सोम कादीन ही जो राती १० व

जे वेला ये लि को वाद साह पे चम मार
ज परलोग भयो भनि खवर आउ दा
इ दी पलटन नीमा मति स्नेत लाई
दी दा दी तील भयो ॥

६३ साल आश्वि मास वगते बुधवार
भाइ सुदी वरोज ॥ कन्या सभौनी बु
धवार भाइ सुदी वरोज यस्तो दी न
पयो भने ॥ गुप्ते श्री सौत तीर्थ
को मेला हुने रहेछ ॥

६३ साल मार्ग २५ गते सोमवार वे
लायेत को वाद साह पे चम मार मेलो
व्याहारे को खाइनी वाट मने को छो
रा लाई वाद साह दी दे मात्र रामे गछ
भेदा पो खाइनी वाट मने को छो
रा लाई रामे पाउने न भेदा रामे पा
गरी रामी नामा गरी दी दा अर्को
वाद साह भयो ॥

६३ साल फागुण १७ गते आइ दी ति
थार देखी हुन्दु रान यी दी पगुदा

तो पड़े लो भे इ भैया उदाये को फोड़ा
पानी पारे को जस्तो पानि भयो दुगने
सुवापनि पुबयो ॥ पदीवीदा नानो
लभयो ॥

५३ साल येत्र १५ गने आइ दीने वार
कादीन १६ हजार टेक टवाडी गरिप
गुहवाला दुपडी खेल मा भोज लुका
यो ॥ मारपा ३ पुरी ३ च्छरा १ मान
दही आया कटहरा आलु तरकारी
केरा पुको अचार ॥ टेक टन पाउने
गरी च पाइ ^{झाड़} जाति थीयो टेक ट नपा
उने ले खान पायेन ११ वजे सायेल
गरेको बेलुका ४ वजे बहरा बाइड
यो भोज पानि फागुरा २५ गने को
रक्त नयेति को लुवा पाको ॥

५४ साल मार्ग ४ गने इकादीन भरत
पुर मा पानि वीरली पानि लगी घर घर
मावालो ॥

५४ साल देवी नादी ५००००० य
कलाय सपैमाको थी हाबोले चलाय

गन्धो ॥ सोही साल मावाहराणि यैत्र
भाने आबोनीमापुने दमवलपानि
नेपालमा लपायो ॥

५६ साल भाद्र २५ मेरो बुद्धत्पनि
वारि भाद्र सुदी वरोज मा मर्मन वेला
बमलडाईको हलाते देखी माला सब
मेरो गरेको थियो । सकार वाट अर्धो
को भाद्रो वीच नगरे सजाये हुनेछ
भनि काठमाडौं युवा शक्ति शारणाको
दैवेछ ॥ मे पनि मेरो हुनेगयो

५६ साल आश्वीरा ५५ गते आदीने
वादीन को १२ वने १० मीनेछादा भु
कम्प हुदा भोली १६ गते लेमवार ६
५ गते को गानी या या हुने मा आ
श्वीरा २२ गते आदीने वाट मात्र भयो
७ दीन पछि गयो ॥

५६ साल मार्ग १० गते सनी अरवार
कादीन कीर्ती पुरमा ११ धारा रावेको ले
प्रतिज्ञा गरेकी थिई द्युतु दसी कादीन ॥

वेलायेति जमन को लडाई भये को
 दो ५६ साल पचागुला ११ गते मे गलवा
 र का दीन १००० पचागुला २८ गते २८००
 पचागुला २००० गते २८ मा १००० +
 २० गते १००० - २८ गते २००० वेला
 येतका नीमीन मदत गये ॥

दो ५६ साल येन बचाने आदी न्ने
 भारका दीन दो छि दवता देवता रथा
 न को गइना जगो हस मुर्खी लाना
 दाखील गरायो ॥

जमन गुलिल को लडाई मा पेल्हे-
 पोलाइन लोईनी र मुन गरी अम अम
 लहर ६७ सीं फां लम पे ज्यारी स
 लहर पुनि ली ॥ जमन ले पाइलाव
 इडी या अगेजी मा निल पज्जो रा
 बेको ५ साल जेठ २५ गते भुक्रवा
 र का दीन दाडी दी दे ॥

५ साल आभीरा ३२ गते ४ पुर्तिका
 दीन पारिनाग वहीन को वसा हाकरा

मो भनि (दीपैक धुमन आयाये)
इइमार मति मानी सभायो ॥

हुलात कारि क भे-हामा श्री
गोस पाती हुदी धमाधम पत्री ला
गोह कारि क ४ गते पति रजवा:
नज श्री लगेह ॥

क्रांगोस पाती मा पत्री लोको
धुध रामजो सीवी ललई हु सा
लमाद्य वगते पमा थाग मति
माने पोडे दोल मा राम काज को
बलवला गने भनि सु-दाई मोरि
मुदी पोडे वाह दुगई पोडे लोटे
पोलन लगायेह ते सु दुहा नुमा
लागि नाम को वा गु इह लाई हु
नरपो लन दोयेन ॥ धर्म भक्त
साई उति पाशु को गाथ रा रागगी इह
को गाथ पावने काग म दने भनि छापी
मार्हु नई पाथ वगते इकादी इ बेलुका

धोवी बोला पारी रुखमा कुंडाई मोरि
 ॥ माघ वपाते ३ मा गी १२ वने गंगा
 टाल ओख दसरथये खुरी २ भना
 लाई लाई ह्यभा भगवति अघाडी
 धरि सु मनि मा अंका देसको मत
 प्रचार गरी दुनी मालाई भनवाइ
 ओपा ३ धोसाथ गाडी नाकने भनि
 गलामा धा गज कुंडाई वेहुव ले
 २ ॥ २ गोली दानी मोरि द धम भक्त
 लाई प्राप्ता पाठ गंगा लाई लाई
 आफना वायु खुरी लाई प्राप्ता
 पाठ दाहा गराये ॥

माघ १५ गते तेम ओपे चमी कादी
 सोरी कंग्रे स पादी का दो ले ले सुधा
 लाई माहोका लक्ष्मी सा ली वनी
 कुंडाई मानी लाई प्राप्ता राये दे सो
 सुधा लाई नमानु दाडी दी उ भे नउ
 ३ सुध तेरी सवारी भये न पवन न
 निरीये ॥

1991/51 251
E1-57

१९९१ ई. ५०-५१ नगयेको सीपाही पलटनलो
 अंग्रेजी का अफिसर लार्ड शुटे को भानि प
 भी ल्यायेको सीपाही लार्ड गारतको सी
 पाही लो वृद्ध भुता लगाई कुल-चायो २ म
 ना लाई १८१५८ वर्ष २ मना लाई ५२१५२
 वर्ष ३००००० लाई १६६ वर्ष ५ मना सु
 वेदारनाई सानु दुडी बेल मा. ची. दी ल
 कोरुष मा. सुं डाई फासी दी मारे ॥
 थडो हो सी साव सै ग सजाये दी ये

मो लडाई मा जान चाँन लख पको नम
 मन् धुई जोलाइन लोरे मुलुव छुने मु
 बुव देल वाकी रैन यालो लडाई बजे
 को भी यो ५० साल पोख नशाने राम
 कादी न अंग्रेजी लाई ५६ मार पछे नमद
 न गये कोम अंग्रेजी ले लोफे न लाई सै
 पुन्ड पार पगई दिने भने का लाई हा मोफे
 ग इवाई मा हुको काम नमाने को र गो
 टी वम थला पुन जोग नमाने को ले लोफे
 सवे काम सीकाई लाने भया सै माने भ
 नी काहा का नवाफ गयो ॥

६८ साल पद्मगुणा १० गते ७ पद्मगुणा सुदी
 १३ सोमवादी नूती पचली भे रवका रथा
 भीममात्र भुवम्पमस्तो भे आये आपर दीरा
 इस पनि वन्मो भे रवनाथ पनि आगो मरने
 गालो भये छ ॥ केही दीन भई लकरि काट
 उनेमा उभा पनि गन्ने ॥

६८ साल भैम पद्मगुणा २० गते दुरोमा
 १५ दीन ४० भे भुवम्पमयो ग ल हो ल
 तिर उपादा भयो माथी लो हो ल हो था
 शिभये न ॥

६८ साल भैमगुणा ३० गते वरोम भैम
 धुधन वरोम भाड गाहुमा ली ग थापुने
 वलन आडी पानी आदि थापुनु लक न फे
 री थापुन आये केरी आडी पानी आपुन
 यस्तै वो दिता व सँग आडी पानी आपुदा
 थापुन नसकी भोली पट्ट सैन्नाती व
 दिन व्वाशन मात्र भइता ई येलुका थ
 लायो सोही न ४ वगेता व पनि व हुने

जानी पयो यो प्रा निवन्ने को पवि १०
दो जनि भयो खन्ने गी का दी न र्दा ट
मा डो गरी स र्ना न अधा डो र्ना धरु र्ना
प नि भयो ले लु का ४ धमि र्ना ॥

आ लु को र्ना ग भी आ लु को को टे मे
मारी आ लु प नि गु ले र्ना भो मा भ
भयो भा डो ग र्ना भो र्ना भो को र्ना प नि
ध ल्पो ॥

४६ साल दो साव २३ गते मे ग ल का
र मे ल धु र्ना प का दी न पु र्ना म र्ना म
दी र्ना भ का मे डी र्ना गी ध व र्ना
ज्वा गु र्ना के ल ३३ म र्ना स ज्वा ध स मे
र र्ना र्वा र्ना म प नि र्ना ध व र्ना ॥

वे सा व २९ गते ला न वे ल धु
ग म र्ना को र्ना म प नि गी ध व र्ना

६६ साल मे व १० गते र्ना म का दी
न ३३ म र्ना ध ल को ग म र्ना र्ना ॥

६६ साल आ र्ना र्ना ३ गी ४ प ल र्ना
का दी न कु म र्ना आ र्ना ल र्ना र्ना र्ना
आ का का र्ना म र्ना गी र्ना ॥

१५५६ साल आश्वी मास २० गते बुधवार पंच-
 मी दिन उतिप चली भैरव नाथ को जा
 ना चला पुना लाई भैरव रथान माडा
 ली हुल भये रक्य म च भये को थी को
 उस वषत पुलीस आ दिये र पत्र की ल
 गे छ- मानो स द्यो गु दी को गु दी का
 र रने ला लाई प श्री ला गे छ- जो रि
 सुले व व जे राति स भ्रम पति भैर
 व जात्रा हुदा उतिप नी भुवन चोरा
 जावा ट के न जात्रा चलाये को हो
 भानि मा नी स प र द सो ध न प र द
 गु दी का र द र प श्री न नामा पुनी
 दीये को ले जात्रा चला हुनु भये ना
 भनि भन्दा सो कुरा जाइ रं क दा स
 वे राना वां ट हो डी दी उभनि हुकुम
 मो पत्र की लगे को मानो स द्यो दी
 ये पदी मात्र जात्रा चलायो

सोही साल कार्तिक दशमि शुक्र
वार मार्ग कुम्भ द्वाका दोन ११ वजे च
मेरु ५००१६०० आकासमा सुर्वे मे
दल भे आधा पुर्वार्ध गयो आधा
दक्षिणार्ध गयो

२००० साल जेष्ठ १३ गते बुधवार कुम्भ व
दि ७ रोग का दिन ३१ शैकटा देवी को १२ व
र्षको मेला मनी ववे शुद्ध्याप्त को कोर पुका
देवी लपाये के लेवाग मति पुल दे जीवा नाव
जाई लपाये वेलुका ठवने देव दाल पुजे

२००० साल नलादे ये न मे दाले व्यो
न न मदीनेल वज्रमा पाये न वेसाख
देवी कपडा मे गो हुका लका रवाट धागो
कपडा लीना लाई टेकट वाडे को थी यो न
जास डक माटे कदली नमाने मा नीरु भी
र भये २२ जना मानी सपनि मोरु

२००० साल समु मोरवा को धाव १२ गड
कोरा ११५ मास ११५ रहर माना के १३२ छर ४१२५
तेल कुवा ११३२ चावल १७ चर १९१२ सुन

८४। कागज कोरीको ४। कपडा माचवेवर
आमु १२४ मने मानाको १८ पैसा कोरे १९।६

मलि गेल माना को ७५ मयो हासको कोरु

१५४ कुवाको कोरु

पौरिल २ पैसा ध्यागर सीलेवर को ५ पै

साको वनायाको

यो २००० साल ये तमा घोडा जात्रा का दी न
पानी पोर को ले वे साव सुदी १४ रोज सुक्रवार
का दी न घोडा जात्रा गरेछ ॥

पाटी मदी - इनाथ गावा हाल वाट ताने को
१२ मने दानीने दमादा मुकै पमयो भुवे प
मथे र पनी रथ ताने को रथ भाचेद - भाचे
पनी ताने रलागे को थी यो वडुने छाना की
ग्रेछ - सुनधारा उगे पदी मदी इनाथ र
भवाट शीवी पाटी मारा को रथ वनाई
रथ भाचदाई जात्रा गयो ॥ १९९६ दी २ मा

२००९ साल मार्ग २ मने सुक्रवार इति मा
दी २ श्री ५ माहार जधी राज श्री भवन वीर
मेसाइ अधाम सवारी भे

२००९ साल मार्ग २ मने सुक्रवार इति मा
दी २ श्री ५ माहार जधी राज श्री भवन वीर
मेसाइ अधाम सवारी भे

५८ लाल मु
 री सल्ला नव लोवी गरी ताहा भीत्र रहे को
 पोखरी खेत वी गरी वैकु भडा वना दित दित
 रकाशी इह ये चने गरी देखी नेपाल मा पुकी
 लोवी गरी गयो भउ भोगो डुडे गयो यो २००
 सालमा लोलीया वल मोद व को ५॥ मा
 ना को दो १३ माना भट मास १० वेरा ४
 थक ८ मवे १४ मतिने ल कम लोला मा
 अनही २ पे सा तोरी को नेल १७५ लाम व
 सीली नगनु पछि नुन पनी ॥ माना लाम
 वसीली नुपछि गीनी व को मोद ५६ वेपनि
 व को मोद १६० नेट १०० को मोद ७॥ भेडा
 व को १४१ वप रागा को मासु धानो व को ११२५
 वप ७५६८ साल मा गम व को १० पे सालो
 पाया को ४० पे स भ मो वप डा गो मे ४ दो वर
 मोल भयो रामा पु वपा पु को १० पे सा दान
 को कुल १६ दुबुरा को १० दास चीनी वुछा
 ना को २५ पे भा मसला इहरी वर ध्य धानो
 व को ७॥ फला को सा का य पु दो वर मोल
 भयो १॥ वेला देन-भर मन-गापान्ति रुस
 को लाडा इवाट भोगो भये को भये ॥

यो साल भा ५ आश्वी मा दसे मा मा हा
 मारी हे मा रोग आदि दोल दोल मा समये
 वभी थो प्रो रा थो उभा गरि सै ती प्रयो

२००५ साल मार्ग २३ गते शुक्रवार
 कादीन नेपाल मा इवाङ्ग्याच आकास
 मोदे येछ तारा जेज्ज के द के ले ले दे ये छ
 जुन मनि ते ल खाने ती ल खेत क भ
 ती ल हुका वरो मुस्कील भयो ॥

२००९ साल पौष २३ गते सनी श्रवण
 कादीन पौष २९ गते देखि ने अली अ
 ली पानी परेको थो थो २३ गते ये लुका
 ४ वने देखी अली अली हो ५ कपास जसो
 वसे द थो थो इवमेगक २ घंटा वस दिा
 २ घंटा वागे हो ५ न पनि मुस्कील भयो
 छाना ४ अंगुला वागे घागे मा ५० अ
 गुल सम्म वर्यो रुम हुका हागा बड
 ते भाचो बागे हो ५ ने २१४ जना मादी
 स मयो हुदीन मा दल पागले छ ने पा
 ल भइ ॥

२००२ साल मेले व गते तो म्हावा
 का दी न् जर्मन हा न्यो - जर्मन को ही
 गिलर भागी वे पता - इरा ली को मु
 खली म्हा म्यो को सम चा द सु नी इ डी
 खेल म्हा प्हा लो अवा डी सक्कि
 गपि पा व सम ये अरु लो लो दे वता
 रथा २ मा राठी डगा गो न्यो - २२
 लो का के रा के दो ला चि वा व पा ड रो
 ति प नी का डी दो चो तो प स लामो
 प नी भयो - ध्या पा प नि ड डा यो
 मु वा प नी फु का इ दी यो ३ दी न्ख
 म्हा ॥

कम तो ल भये को ले ची नी मी आ-
 न पा ड दा - जो ल्वी सख र को चा स नी
 भा व ना यो - आ धि जी ल्वी म्हा मा चा स
 नी इ-इ - ७० ७५ साल दे वी ची नी मा
 चा स नी इ-इ - यो २००२ साल मा
 स ख र को चा स नी भयो ॥ ची नी

मी श्री देवतु को मोग ॥ ४ मे-इ
 पाठ कलयीनी आर्जुनी लवी ची
 नी को यासनी भाव नो ॥

२००२ साल आगरा पगले शुक्र
 वार का दिन सेतो मेई इनाथ के
 गमुने दुष्पा वसो ॥

हिंदुआ न गये के पल्टे २००२
 साल भाइ १११५।२० गले पर के
 गवापनी इइद्ये टाफु के ॥

भाइ ३१ गले आइ दी न वाए का
 दो २ आ प यो भुवन वी रवी रुद्र म
 राज धि राज के ची पे अइ दो वागे
 मा लखी ए राखी दी ये के

२००२ साल आगरीण पगले
 सोम वार का दो तसवी र राखी भु
 वापनी फु के - आज दे रवी दो
 पाली नोट ५-१०-१०० को प

नीचले गये ॥ य.

यावलमेगो भये कोलो मो २९
को ६ मावा दीनु पद्मभनी माली
पीताई दीदा वजा २ मा यावलदे
वन दान्यो ॥ मासि यावल २॥
माना भयो ॥

यद्दिस्तान् मा सीधव्वी देवी
लेन सम्म सद्वक्का पीचव्वारी
दापी सद्वक्क वनायो ॥

२००२ साल का तिक् २० गते सो
गवारकादी २ उति ३ मुख समे २ प्रा
६ म्मी नीचले खरीदा २ सम्म
लाईयादी को वना वनाई सव भी
दाघदी १२ गोहा ७ मासा सम्म को
वादी दान्यो ॥

धर्मरत्न वज्राचार्य सुरत श्री महाविहार

II-205

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

गणेशाय नमः ॥

२०८-॥

